

کلیات محمود گامی

توسل

ناجی منور

جموں اینڈ کشمیر ایڈیٹری آف آرٹ، کلچر اینڈ لینگویج ریسرچ

ناشر :- سیکرٹری جنرل اینڈ کثیر ایڈمی آف آرٹ، کلچر اینڈ لینگویج : سریگر

چھاپ :- جے کے آفیسٹ پرنٹرز - دہلی ۱۱

کتابت :- غلام حسن

دہلی :- ۶۱۹۷۷

تعداد :- ۵۰۰

محل :-

تصویر محمود گامھی : غل اے آر جیان

26 4-15-02
21 4-15-02

عرض ناشر

محمود گامی چھ کاشتریک سے قند اور شایہ بنیمز آتھ گھونکر لٹر اکبر باقیہ زبان ہند اعتبار عطا کور۔ یہی ہے
 وزیر کا شتریک شارک دسلا پہل تیر ویراوس یہ محض مکہ ورنس سیرتیم آہنگ۔ اس دیکر ہند سیرتیم پناہ اوس بے
 کئی تیرے پیرسانی ہندس عالم منتر اور پناہ آتھ تیرے سوزاوس یسند مکہ گیس ہس تام مع تیرومت تیرے بس۔
 ۱۹۔ صدی ہندس آخر منتر دیتا بولہ تیر زبان ہندس آتھ منتر باگس تو پینہ دیوتا مت ادلی وجود ک کھتہ کینتر
 ورنس ہندس وقت منتر ورنس زبان ہندس مندر مقاس۔ میانہ تحقیقہ موجب کر تیر فارسی زبان ہندس کینتر
 گھونکر لٹر کاشتریک پاکٹ تیر تیر پناہ ورنس پینہ زبان ہندس ہم امرت ندر زبان ہندس کو ہر یاد ستو۔ تیرا گھونکر
 لٹر عربی فارسی کی عورتی اوزان کاشتریک پاکٹ تیر تیر پینہ لیچن تیر غزل تیر نظریہ ہم مضمون تیر اسلوب دہ شہ
 لٹر تھکینہ لاتی چھ۔ یہی ہے کئی چھ اکس تیر عظیم زبان ساز ہندس خوش منتر ابران تیر کاشتریک زبان ہندس
 ساروے کھتہ تیر نوزک زان منتر نو و حیات عطا کور۔ آتھ لوزنہ گئی اوس تیوت قند کھتہ زانہ تیر دھپہ کاشتر
 زبان زانہ لوت۔ امیر پناہ زانہ آتھ منتر مقبول پیرماندر رسول میر تیر پرکاش رام ہی بد و شایہ۔ اوسے کئی چھ محمود
 کاشتریک زبان ہندس عظیم میار و منتر اکھ مانہ اوان تیر پوتانی تیر زبان موجود چھ آتھ روز محمود گامی ہندس کاشتریک
 ہونتر بہ پیش تار۔

کلر اکادی چھ فزرا کر چھ گھونکر لٹر تیر سند مکمل کلیات کاشتر اوان۔ یہ کلیات چھ ناجی منور صابن
 انتہائی مینہ سان شینو مت تیر آتھ منتر چھ وافر چھ تیر کلاکس ٹیس محمود صابنہ رحمت جن گز تھنہ پینہ لگ بگ دھڑ
 ہند دہر و شیل اوان کر تیر چھ۔ وہ مید چھ نہیہ کلیاتس کرن کاشتریک زبان ہندس لولہ واراچین منتر جاسے۔

محمد یوسف ٹینگ

(سیکرٹری)

جویم
 ۶۴ دسمبر ۶۷

ترتیب

۴	فہرست	(غار مطبوعہ کلام)	
۱۰	مجموعہ گامی	زندگی تہ کارنامہ	(ا)
۵۳	غزل تہ وژن		(ب)
۱۸۹	مثنوی		(ج)
۱۸۶	۱- شیرین خسرو		
۲۲۹	۲- شیخ صفوان		
۲۴۹	۳- قصہ ہارون رشید (۱-۲)		
۲۷۷	۴- یوسف زلیخا		
۳۲۳	۵- میلی مجنوں		
۴۰۲	۶- منصور نامہ (۱-۲)		
۴۱۳	۷- قصہ شیخ منصور		
۴۱۵	۸- قصہ محمود غزنوی		
۴۳۲	۹- بیسی نامہ		
۴۴۰	۱۰- یک حکایت		
۴۴۹	۱۱- اکھ حدیث		
۴۵۰	تظم		(د)
۴۷۲	معراج نامہ		(ه)
۴۸۳	وفات نامہ حضرت فاطمہ		(و)
۴۹۱	کاشری لغت		(ز)
۵۱۲	فارسی تہ ہندی کلام		(ح)
۵۴۹	زبانی زبانی کلام		(ط)

فہرِس

۱۔ محمود کاظمی پبلیشرز، بمبئی، تخلیق کنندہ، پرنٹر، ڈیزائنر، چھاپا، اسو کا ہوتا

۱۔ ۱۔ قصہ ہارون رشید (سالم نوہ سچ نمبر ۲) مثنوی

۲۔ قصہ شیخ منصور (سالم نوہ سچ نمبر ۲) مثنوی

۳۔ اکھ حدیث (مثنوی)

۴۔ شیرین خرم و مثنوی پر ہندو کیٹھن حصہ

ب۔ دژن۔ غزل

۱۔ ودان روان فراق چانے (شیرین خرم و مثنوی)

۲۔ سید امیرت آویشہ دوئے (لال مجنون)

۳۔ عریک شہزاد آوے لتویے

۴۔ کیاہ گوئے غم چہ تے رمی چہنہ دان

۵۔ زلہ دن دود چہس چون لہ وانی

۶۔ دو تہنہ بزوتیہ آو کوہ تہ لولو

۷۔ متہ مجنوں نوکتہ یار لولو (دویم باقت)

۸۔ پارہ کوم دلسستے مارے پان بو

۹۔ کتہ یار تراؤ تھم لہ

۱۰۔ متہ زلتہم از متہ زلتہم

۱۱۔ مئے ہارون بر کوٹھارے پیالو

۱۲۔ مجنون پزاران لالہ مایے

- ۱۳۔ دِنْتِ ہاگ اَرژن ما آو
 ۱۴۔ تِن مَن بو روزے پار اُڑوختہ
 ۱۵۔ زھار بھو بو رنجی رنجی
 ۱۶۔ لولہ چانے مولہ گج سو
 ۱۷۔ وچھان دو تم شائے
 ۱۸۔ کاستم غمار آستم سوعہ کھے
 ۱۹۔ مسرپان کورم پیہ بو مرے
 ۲۰۔ گوشن چھہ رُٹھتہ جاسے
 ۲۱۔ دیشو چھم یار دووے
 ۲۲۔ اے پری گل پیکرے
 ۲۳۔ اُئی اُئی روزہ بابا
 ۲۴۔ مے دی تنو پونختہ کارن
 ۲۵۔ دِنْتِ ویشو یے نزار امشب
 ۲۶۔ چمتے ویسو بو زتم زار کیے
 ۲۷۔ دل گوم تارے دیدار دُٹامو
 ۲۸۔ پیہ ناسون دو بار لولو
 ۲۹۔ گور گور لہ پو کنبہ کے دورو
 ۳۰۔ کوستوری مندو از روز سانے
 ۳۱۔ وولہ پوزونہ یو وولہ ماشوقو
 ۳۲۔ زلہ پون دوو چھم چون
 ۳۳۔ اے دیہے بیدار

۲۳۔ بُردِ چھم معبود

۲۵۔ یادِ نثرے پھاؤں پھٹے

۲۶۔ ماہِ مہینہ سپرں چھک

۲۷۔ رنگہ رنگہ آئے تہ رنگہ رنگہ گئے

۲۸۔ اُتدِ دمِ دود پہ کس

۲۹۔ دِ ویسو بوز تے کوئے کال

۳۰۔ گردِ صفتِ ویسیو یے وِنتہ

۳۱۔ روزِ چھم چاؤنی بوز میاؤنی

۳۲۔ وِنتہ پئے تھاو تم گوش

۳۳۔ گوم بیداد یا پو چوئے

۳۴۔ کوچھان مالہ گوم شاعے

۳۵۔ دمن منز دِ مبدم کر حق پرستی

۳۶۔ موروش مسائوش

۳۷۔ آدِ آدِس کئے زوئے

۳۸۔ لا اللہ تراؤ حقہ الا اللہ

۳۹۔ مردود رکھو یو

۵۰۔ شاہد تہ مشہود و چھتن

ج۔ فارسی ناث۔ نمبر ۱ تا ۱۴

د۔ فارسی ناث

۱۔ پایہ پڑ عرکیر شاہ سردارے ۲۔ مرہ وِندے چھک سون سردار

۲۔ یا رسول اللہ سلام علیک ۳۔ کھوئے کنبہ شتر کلاہ

- ۵۔ یا مصطفیٰ محمدؐ ۶۔ بر در تو یا محمدؐ
 ۷۔ خبر چھنے حال باونے کی ۸۔ صلوٰۃ اللہ بر پانچویں
 ۹۔ فارسی ہندی کلام
 ۱۰۔ دہ چہ زیب و لغزیا ۲۔ خوش باز بن باز ۳۔ حاتم ز عشق
 ۴۔ در بارغ سیمانی
 ۵۔ نقلیہ
 ۱۔ پیش نامہ ۲۔ وفات نامہ حضرت فاطمہؑ
 ۳۔ زبانی کلام
 ۱۔ قیصر رو موزہ دود خوش رویہ ۲۔ زود پارو و چشم جلو پوئے
 ۲۔ گل پوئے لستہ چلیا ہ چھا دو ۴۔ سور لود کچا کر نمہ لے
 ۵۔ دود چشتو دامہ دامہ

محمود گامی

(زندگی ته کارنامه)

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

فردا در مدرسه

مجلس

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم
موسمًا من موسمي الدنيا والآخرة

سید

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

استاذ
الشيخ محمد بن عبد الله

انصاف

سوانح خانقاہ روضہ مکرم

اور

احمدیہ لٹریچر

برای این که در این کتاب

...

محرم ۱۲۸۵ هجری قمری خطبه اکیه در کربلا
بسم الله الرحمن الرحیم

محمود گامی

محمود گامی بس متعلق چھ و بنستام یسی و تنہ آمت ز سہ چھ ۱۱۵۱
 شریانی ۱۱۵۱ شریانی ۱۱۵۱ شریانی ۱۱۵۱ شریانی ۱۱۵۱ شریانی ۱۱۵۱
 دانتس پڑا و ہڑا ایک مانے کو ز تنہ زینہ وری چھ پڑے ۱۱۵۱ (۱۱، ۹)
 اوس متہ نگر تہنیز اگر مشنسی "یک حکایت" تو پو پیری نامک یس کہ
 قلمی نو سچہ سے دسویاب سپد مت چھ سہ چھ ۱۱۵۱ (۱۱، ۳) شریانی
 کرپہ آمت۔ تو چھ نگو چھ محمود ز زاکت تشنہ کزن مشکل بنیومت۔ اتہ
 قلمی نو سچس پچھ یس تار پخ دتہ چھ، سہ چھ تیوت صاف ز شکہ کزن
 چھینہ مکن، یہ کتہ تو چھینہ حکر تران ز نقل کزن واکو ز آب اککتہ اککتہ
 غلط سپد مت۔ یہ نو سچہ و چھینہ پکو اسو و فی تیجن پچھ واکتہ
 زیاتہ چھ محمود ز زاکت تعیین و بنستام غلط سپد مت تو ہم تار پخ شریانی
 محروم تو قلعہ مورون رشید مشنویں اندس پچھ وچہ چھ آمتو تم چھ رضی
 نتر چھ محمود ناوک بیا کہ شاپرا دس مت یسنہ کلام محمود گامی بن کھ تہ
 درج چھ سپد مت پتہ کتہ مقبول ار ترسی متہ کینہہ کلام مقبول کرا واکر
 شریانی چھینان رور، ہر حال اتہ کتہ پچھ چھ واکر واکر تحقیقات کرا واکر
 گنجایش۔

اگر محمود گامی متہ زینہ وری ۱۱۶۵، اسو مشنویں انو واکر وقتہ چھ کشیر

پہلے پھٹان تر وادہ دُری جو کوست کوان گپو آسان۔ تہ سادو ہے ریاستیں
 منز چہ فارسی زبانی ہنر بلا دستی شولہ مادان آسان۔ امیر زبانی چہ پیشہ کس
 چنیں چنیں سہلے سونول آسان دوق ہوتو، مولے یوت نہ بکوبہ لنگ کچہ
 کڈتہ چہ غنی تہ صرغی ہون بدین شایرین ہندو متکو سویتہ فلے تہ مادان آسان
 محمود چہ پتھی فلپ سویتہ بیکہ پوشہ وار ہندیں اکس تھری پہچہ کس ماروئیں
 کاش آہ فارسی (محمود بادشہ) منز حقنہ ہوان۔ یہ چہ آسان اگر علی گوک
 خانہ مول۔ بیکہ ذاکہ وقتیں منز چہ ہر تہ اونے یوتی عام طور پر تہ تہ بیکہ تہ
 آسان۔ محمود چہ رواج جو جواب فارسی تہ عربی ہیکہ ہلیم کری پوان۔ محمود
 سورے کلام پیر چہ چہ نہ کچہ تاکہ پانچو لہنہ پوان نہ تہس چہ فارسی زبانی
 ہند سون مظاہر اوس مت۔ سعدی، حافظ، مولانا دمی، عطارد جامی تہ
 تہ نظامی دین سادو ہن شایرین ہند اثر چہ محمود نہ کاشتر کوماری شایری
 پہچہ صاف لہنہ پوان۔

محمود دین فارسی کہہ کاشترین نائق ہنر اکہ بیاض یوں سے حال
 حایلے دسویاب سپر تہ چہ باسان نہ محمود چہ شایری ہند ابتدا فارسی
 زبانی پہلے کورمت۔ فارسی بس منز شایری شور و کریمو آسہ ہن تہس نیش
 نہ نسبت اکہ تہ زعلی جلین منز اوس دہمبہ وقتہ کاشترین کاٹہہ مازان دہم
 تہ زلعہ پارس منز چہ محمود دین دہمہنس پہچہ فارسی زبانی تہ شایری
 ہند دہمہنس اثر اوس مت تہ تہمتو تہ چہ نظامی دین تہ جامی دین ہم پہ
 ہنہ پنج کوشش کر ہن۔ اکہ بیاضہ منز چہ ۱۶ نات وین منز شراہ نات
 فارسی زبانی منز تہ باتے کاشترین منز چہ۔ کاشترین نائق منز چہ دہم مقبول
 عام نہ نات تہ سے

تر کر غم دفایا حیات النبی سے کرتے شفا یا حیات النبی

۲

مہر بان باشن برمن یا محمدؐ بوندے سر قدم یا محمدؐ
 اٹھ بیا چند چھ اندس پیچھٹ لیکھت کہتہ ۱۲۲۹ھ تہ باقی
 تفصیل چھس کیمو کھیوشت۔ یہ کہتہ چھتہ بہت لائق زہم ساریات
 کیا آمن محمدؐ دن اکتو اکو سپہ دور کس کس لیکھتو۔ ممکن چھ ۱۲۲۹ھ
 آسہ پتو بہ تہ کس تہ چھتہ تصنیف۔ امہ بڑہ تہ چھتہ محمدؐ و قبول نام کا شتر
 مشورہ پتو پتو تہ سر و تہ شیخ صفوان بار سس آسان آسہ پتو پتو
 تفصیل تہ تہ کس تہ تہ۔

امہ قلمی نو سچو قرین ساری فارسیات چھ مولانا جامی سندر
 نات بڑو تہ کس تہ تہ و تہ ایک کھنہ آیتو۔ اکثر تات چھتہ سہ بھر تہ ردیف
 قافیہ تہ پیم مولانا جامی سندر تات چھتہ شکر مولانا جامی سندر شہدور
 نات ۵

کرہ پیغم رخ زیباے رسول عربیؐ دیرہ مالم بلف پائے رسول عربیؐ
 دادہ از شوکت شان بر مرعاج کلیم صد شرف پایہ اداے رسول عربیؐ
 گشت از نیک بخلق جہاں جامی ست تاشدہ والہ شیدائے رسول عربیؐ
 محمدؐ کا می سچو نات شریف کو کینہہ شاد چھ نوم ۵

یا الہی تو لاسے رسول عربیؐ عاشق کس جہتہ ہلے رسول عربیؐ
 ظہار از قید مطہر شدہ ازیں نور قدم بتجلاست تجلاے رسول عربیؐ
 راحت روح روانم اے عبا زود بیاہ بوے گیسوے سمن سائے رسول عربیؐ
 اکتو بیا چند منز بس کہہ دینیک نات شریف چھتہ کیمو کینہہ شاد چھ نوم

حق چو طایه و یاسین گفت در شان رسول

من چه خود را میستافم منقبت خوان رسول

مخزن جود و سخا و مظهر اسرار حق

مطلع افوار سبحانی گریه جان رسول

یارب از محمود گامی یرسان صدک سلام

فاصله بر درج رسول و جمله یاران رسول

فارسى ناطق بیکسان بیکسان بیخه شایسته محمود بن مانی الضمیر

دادا چو بیژن گشت کز تین چو دشت پا کھو کا شرعش از دینچه گوشت سست

چو باسان ز آفرین نامجو نوم ز کا شرعش از چو محمودس کا شرعش شرف

شار و بیژن و جوب بنی مومنین دویق قمارن شر چو شایر پیروز مشقی صاف

نشان تیر چو حوصله لیکنه بزوبه پکان تیر کجی کالی پتو همیشه خاطر فارسی

دین تراوان

در روز محشر بنه، گو برس و بیژن نومول

تیمه دوه بیژن بیخه کز آفتخه زهار محمد

یس بار گناه آسیده در نایر جهنم

نور دپه بیخه بیژن لاریس شتر کهار محمد

اصیل فارسی ناطق چو پارس

کونین هویدا است ز افوار محمد

خورشید خجل گشت ز رخسار محمد

کشمیر شرف یافت از موئے شریفش

ما بعد بدینه است ز آشوب محمد

محمود بنش شائریں شور و کوش ہنسبہ چھنے اکھ روایہ تھ۔ یوہ
 عبدل احد اذادن تہ پینہ کشمیری زبان اور شاعری منز نقیل چھنے کر پڑ
 زہتمس گڈر یوہ پین ٹوٹھ پتچو شاہ سلطان لود کپا پانے تہ محمود چھ پین
 باٹھ شاہ سلطان لود لکیر دیکھ اکھ کبوتر کھمت تہ یوہ پانے باٹھ چھ محمود
 شائریں چھند سبب بنیومت۔ یہ روایت چھنے او کبوتر صبحی باسان زہ محمود
 چھنے پینو کرتا ب شیرین خود سر ۱۱۹۹ھ منز لکچھنر۔ میلہ زن سہ پینر شتوہ
 وہرے آسہ ہے۔ اٹھ دانہ منز محمودس جان پتچو مرن چھنے پڑ پینو لایک کھ
 وہن گوشہ سلطان چھ محمودس پتچو او سمت۔ میں جان دانہ منز
 گڈر یومت چھ۔ اہہ وقتہ آسہ ہے محمود اڈوہر دانہ منز
 محمودس اوس دویم پتچو اسد گامی تہ اوس پندی کتو چھ محمود
 سلسلہ نسب از تام چلان رودت۔ اسد گامی نس پتچوس حید گامی
 تہ اوس پندرس احد گامی۔ احد گامی سبب کور ہندو اولاد چھ از تہ اوس
 منز لسان بسان۔ روایت موجب چھ اسد گامی تہ حیدر گامی تہ شاہ
 زبان اسکو پتچو۔ مگر تہند کلام سپند از تام دسیاب، نہ پتچیکھ محمود پڑ
 ہش شتوہ ہر کھ حائل کر کھ۔ گامی لفظ چھ محمود گامی تہ کس پین خاندانی
 ذاتہ بنے ہر شتہ چھ محمود ڈاکر محمود شاہ اوس مت پتچند پیشہ اوس
 گری اوس۔

عا ابن ہجور صابنہ لایبریری منز بنش شیرین خود سر قلمی فہم چھ تھ چھ
 سبب شاد پتھ کتو دھتہ۔
 ہزار و دوصد و شست دیکھ کم = ۱۲۵۹ھ (ناجی)

یہ کتھ وینو تر چھے غلط باسان ز شہر چھے آمز محمودس
 گامک آسہ کنو حقارتھ کرتھ تہ تمکو چھے پنو ر مشرھ "گامی بھرتھ
 سان تخلصہ کنو اختیار کر مشر۔ اصل پیر چھ ز محمودس چھ گھوڑ
 پھٹے جانی تہ نظامی مشند سون اثر رو دست تہ تمکو چھے پیمان دون
 شایرین مشند ہم پلہ بنو بیج کو شمش کر مشر بیٹیک تو بوکھتہ تمو پسندو
 فارسی کیو کا شرکات تہ تمکو پتیز مشندو پھ چھے۔ تہ پیمان دون شایرین
 سہ تو مناسبہ پاد کر نہ خاطر چھن محموداوس سہو گامی لفظ و دست
 جانی، نظامی تہ محمود گامی سہ

ہاؤ تار پف کمان نظامی

ہاؤ توصیف پران جانی

وہ کیاہ دوری محمود گامی

یا رسول سلام علیک

محمود گامی بین بیہ وجہ کنو تر شایری شود و آسہ کر مشر، یہ کتھ
 چھے ہاکار ننو تر چھ ازے شایرانہ طبعی کتھ ہجہ امت۔ سہ چھ شایری
 پشیر ماحولس منزے پر چھ سو مت۔ تمکو چھ پنہ مشنوی پشیرن خود سر و کس
 اندس پیچھ اند مشنوی ہند بیکھنک تار پخ ۱۱۹۹ھ شارس منزرج کو دست
 اگر محمودن زینہ ندی ۱۷۹۵ء یانے ۱۱۷۳ھ دورس مان، تیلو چھ تمکو پشیرن
 خود سر و شتوہ دوری ہندو آسہ مشر پچھ مشر۔ اگر محمودن بیہ مشنوی پنہ ہوا تہ
 مشنوی پو برو شہ پچھ مشر آسہ تیلو چھے لاری من یہ کتاب کا شرب زباؤ ہند کر مشر
 مشنوی تہ۔ دون گونے چھ حال حاکم کیشرن ناؤر مشنوی من ہندو قسلی

نہ سچے دسیا ب سپید کو مٹو۔ پین مہند لیکن تار پرخ مولوم چھنے۔ یہ صن خزر
عبیدہ پاپنولو کٹ مشنوی ہن 'طوط نامہ' تحریر ۱۲۰۱ھ تہ شاہ قلندر
پنہ 'ابراہیم ادھم' چھنے۔ اگر شاہ قلندر مستند زمانہ محمودس بزونہہ آبہ
تیسرے چھنے تیسرے مشنوی لاری من محمودس بزونہہم تخلیق۔ اگرچہ کا شری مشنوی بن
ویشتم سون خیال یہ چھنے زمانہ جنکاف رواج چھنے کا شری خزر غز کو تہ نظر
مندیہ پاٹھ محمود نے دیت مت تہ محمودس بزونہہ چھنے امینک دو جود آبہ
نیش کا یہ پاٹھ موجود۔ مگر فارسی زبانو میند جروج سپند نہ کہ وقتہ پیچھے
آبہ شامیرو اٹھ صنفیں خزر لیکن کو شش خندور کرڈیڑ۔ مئے نیش چھنے
کسٹام گشیر پندس فارسی شامی پندس اکہ مہختہ مشنوی ہن۔ پیٹیک مہنو
حضرت اسماعیل مستند قمر بان گزہن چھنے۔ یہ مشنوی چھنے ۱۳۰۹ء (۱۲۸۱ھ)
خز نقیل آیش کرڈی۔ اٹھ خزر چھنے فارسیس سہو کیہنہ شامی شری صاف
لیکھت مشن س

گڈوڑ سخت میچھنے ڈھچھہ دھتہ زانہ بو اضطراجم دور تا گردو ازو
ییلو نہ حرکتہ کیہنہ گزہ پیکر صاف شراک پس رہا کہ دیم اذیدان پاک
تہ پتہم شام چھنے

باہ چھاوتہ اوس تروہس اندرو حکم اوتس ٹوٹھ گزہر مارنو
ایٹک مانہ گزہ محمودس بزونہہ زور پانٹہ ہتھہ دوی تہ چھنے کا شریس
خز مشنوی مہند رواج سپدست آسان مگر محمودن کارنامہ چھنے یہ زونہہ چھنے
اٹھ صنفیں باضابطہ رواج دیت مت تہ اگر کھوہ توب کھ متیہ بانو
مشنوی چھنے پنہ یادگار تراو ہڑ۔

کلیات محمود گامی خزیوہ سہ ترتیب شریس خود مشنوی دہو چھنے

چھ آئز سہ چھ ترے اہم قلمی نوہ چھ تہ اکھ چھاپی نوہ سچ نظر تل
 قلمی نوہ دینو آئز۔ اکھ نوہ سچ چھ مہجور لایبریری ہند یہ چھ ۱۲۴۸
 منز نقل امت کرتہ تو آتھ چھ اندس پیچھ یہ عبارتہ لیکھتہ بہ کتاب
 شیرین خسرو: بت خواندن از دست خود تحریر یافت۔ آمد تہ چھ باسان
 زہ نوہ سچ چھ محمود پنہنی آتھ نقل کو امت۔ مگر آتھ منز چھ وادہ
 شامیون تہ سہ نندہ دن با تھ تہ چھند آتھ منز درج یس اکس اولیکس
 نوہ سس تہ مہجور لایبریری شیرینی بیاجنہ منز موجود چھ سہ
 ودان ودان فراق چانے ودان چھس فرم یادو
 پتے ترے پتہ دے مادو دودہ لوفہ دادو

ممکن چھ ز محمود ما آسہ پن پیہ تہ کینہہ با تھ آتھ شنوی منز
 لیکھتہ پتہ ہم ادو یور قلمی نوہ سس منز درج آسن۔ آمد علام چھ کینہہ
 سر نوہ تہ حصہ تر غاب بکتو باسان ہم بیون بیون نوہ سس منز بیون بیون
 شاین درج چھ۔ شاید چھ یوہے وجہ ز محمود کا می شیر آتھ شنو چھند سہ
 قلمی رو دست یس نظا می شیر فارسی شنوی چھ۔ داریا پن شاین
 چھند فکری تران ز محمود س کیاہ چھ دن۔ بت بہ ہندس گہ دس منز سہ
 چھ خمرہ شکار س نیران۔ مگر (شہیدین) چھس فصلس نوہ قصان کو ان
 تہ آتھ منز چھ شاور (چھاپی نوہ سگ شاپور) دیان۔ یہ چھ خمرہ سوسند
 خاص رفیق آسان تہ چھس شیرینہ شیر با تھ کران۔ خمرہ چھ شیرین رہا
 نیران تہ مگر سس فصلس نوہ قصان وادہ ناؤن چھ بے مانے بنان تہ پڑھ
 شاپو چھ داریا پن شاین۔

چو کہ محمود چھ شیرین خمرہ سوسند جرائی ہندس عالمس منز

لیکچہ پڑتہ آمہ دانیہ چندی جہان پند شامیری تہ زبان ہیکہ کہہ منہ شقی
ہند دادا کرکھ۔ توے کہو چھنہ شیرین خوسرو شنوی پند زبان تہ شامیری
ترنہ شود پندہ محمودین باقی شنوی پند چھنہ۔ شاید چھ اہی شنوی
پند زبان کہو محمودس یہ الزام دینہ پوان زامو چھ کا شیرین بنز فاریت
انڈی پند۔ کتہ یوہ سہ مدد زبان محمودن یوسف زلیخا، شیخ صناہس مارو
رشد پند تہ باقی شنوی پند ترنہ و تارو پند چھنہ سو چھنہ تبس پتہ بیہ کا شیر
شنوی نگارن و تارو پند چھنہ۔

محمودن چھنہ پند شنوی مولانا نظامی پند فارسی شیرین خوسرو پیچہ
خلاصہ کرکھ ترجمہ کرکھ۔ تم کو کیتھہ انصاف چھ نظامی پند شنوی سہ تو
کردت۔ و چھو اسونہن شاردن ہند ترجمہ سہ تو۔ خوسرو تہ فرما دچھ کیتھہ
کران۔

نخستیں باز گفتش از کجائی	بگفت از دار ملک آشنائی
بگفت جان فروشی در ادبیت	بگفت از عشق بازان این عبت
بگفت جان چرا فرموده داری	چہ باشد کردے آموده داری
چو عاجز گشت خسرو در جوابش	نشاید بیش پرسیدن صوابش

محمود چھنہ اکھ شاپہ نوم شاد لیکنان۔

دو پئس تم کو خوسرو من چھک کیتھہ مکانش دو پئس تم کو جاے چم پیچہ لامکانش
دو پئس تم کو خوسرو پند پند شراو دو پئس تم کو عاشق شونمی ساء مارو
دو پئس تم کو خوسرو من والشد بے مارکھ دو پئس پتہ شود سروتن ہم بے غارتہ
کران اسو گفتگو خوسرو تہ فرما بہ تنگ آوشاہ خوسرو کو گرن آزاد
فرما نہ مرے پتہ چھ خوسرو نظامی پند پند شاردن ترنہ شیرین خط

خط یکھان ۛ

شنیدم کز چہ یار ہوسناک

بیا تم تو بتے زد بر سر خاک

دوتا کرد از غمش سرور را

بہ نیلوفر بدل کرد ارغواں را

غش می خور کہ خوش ہم تو خور دی

عزیزش کن کہ خارش ہم تو کردی

اگر صد سال بر خاکش نشینی

بہ جز خاک کے از و چہ نہ بینی

و مکن چوں ندارد گر یہ سکوی

چہ یاد بے کباب نگفت دوشے

محمود بن ترجمہ نمونہ شان منور ۛ

جفاکش دوستا دے وفادار نفا کیا ہ اوے مگر تھ مٹ چھ بار

قضا تے تے بہ بازی پان ہو دھ گیکھ راضی غریباہ مار نو دھتھ

بہ ظاہر مود چانے تیر سہتی خبر کینہ چھم نہ وہ فرما کہ تیر کیتی

دوہ کھس بہ چھک تو تاتھو جا بہ پیر تھ پیسی مازا تہ وہ فرما د پھیر تھ

گلی ماتن ڈلی مار بگب رو خسار ہلی ماقد تلی ما آد بہک یار

ضمیمہ چھ پش دم غم مس کھنے خوشی چھے یا ونیزو ماتم مس ہٹے

ۛ اقلی نمونہ شیرین غم سر و نظا می مملوکہ حاجی منور

کیشترن شاین زباؤ خرقا میہ آسینہ باوجود تر چھ شپرن خمرو مشنوی
 شتر شایریند و وہ چھ وین زمین آسنگ یقرار پوان کرن۔ اکثر شاین چھ
 شایرین کینہ نادرتش بیہ ورتا و شتر انسان چھ ہے جینگہ روزہ تھ گڑھان
 شفن یاریندین دود زلس روخاراس پیچھ لکھن وچھ تھ چھ شایر و نان
 شبان کینہ خال تھتہ برگ انادریں دزان زن مرثیہ نزلہ لکھان
 یا وچھتھوک نوم شارہ

بہ شکہ خند شایریند کر تھس شمع زن مشنہن شرمندہ کر تھس
 پنن چھوون کے چھوون کلس پل دل سنگین خود تر یوٹن کینن تل
 فوڑم تھ پر ہے ہے کیاہ کوڑم تھے اکتھ ماشوق امت راوڑم تھے
 محمود گامی نہ امہ کوہ دیکہ کارنامہ پتے چھ بیاکھ شاندار کارنامہ بارس
 یدان تر مہ کو تھے شیخ صنعان؟ حال حاظر چھ مئے امہ مشنوی پتہ سر
 تہ داریاہ قلمی نوہ سنہ دیاب سپہ کو مٹو۔ پتہ شتر چھ اکھ تھتھ نوہ سنہ تھتھ
 گہ ڈور قس میچھ ۱۲۰ھ درج چھ مگر آخری درج چھس غائب تہ بیاکھ
 نوہ سنہ چھ تھ قلمی لیکھن امت نیمہ قلمی بیہ ز نوہ سنہ عبید کو پالن طوط
 نامہ تہ بابا کمالن وفات نامہ ۱۲۰ھ نوہ لیکھن چھ امٹو۔ شیخ صنعان
 مشنوی پتہ سر ہم قلمی نوہ سنہ چھ و نان ز ۱۲۰ھ نوہ چھ محمود پانی و مشنوی
 تپتر مقبول سپر شتر آسان ز کھ چھ اکتھ جاہ جاہ نقل اسو ہو کر ان تر اکھ
 اکس تر برک بہنو پیش کر ان۔ اگر محمودن ۱۱۹۹ھ پتے و مشنوی پتہ شتر آسہ
 تہ اکس دوڑی و کرین شتر امہ نظہ پتہ یات مقبول گڑھن چھنہ اکھ
 انعامیہ کر اماکتہ بلوکر امہ کہ حسیع ضامنہ۔ میاؤ ذاتی راے چھنہ ز کا شتر
 نوہ چھنہ اسو نہستام شیخ صنایہس مقابلہ بیاکھ نظہ پتہ میکا کو مٹو تھتھ۔

آمد نظیر پیش بند بار کامیابی چھتے ز محمودن چھتے اصل چکا پیش بند بارو
 کرے حضور روی زانو پیش تم چھتے آمیت طرز کا شریں کیک طرز میں پہچے پانچو
 ز صحر چ بجز من آمد نظیر پیش بلفظ زارے چھتے قابل دادے

حمداہ تس ذات پاکس ۰ یوم عرفان دیت خاکس
 چھتے حمد پتے بہتر صلوات بر پیغمبر
 بود یار بود کھ کئے عشقن نوکتہ وئے
 مشہور اوس شیخ صنعا عشقن کور سے فنا
 بود اوس پیہاہ کا بل پیش اس عشقن منزل

تیر چھتے کتو چھتے مشنوی ترو تہ پکان تہ انسان چھتے رقصس دیوان شیخ عطار
 چھتے پیش چکا تہ "منطق الطیر" کتاب منورہ شاد و سہو شود و کران
 شیخ صنعاں پر عہد خویش بود در کمالش ہر چہ گویم بیش بود
 شیخ بود اندر حرم پنجاہ سال بامریہ چار صد صاحب کمال
 ہر مریہ کان او بودی عجب می نیاسود از ریاضت روز شب
 قرب پنجاہ حج بحبا آودہ بود عمر عمری بود نامی کردہ بود
 شیخ صنعاں چھتے خائبس شرمچہان ز سہ چھتے شہر روم کتو پکان تہ
 پتہ تلمین شہر دیوان خابہ شہر بیدار کتہ صحتہ چھتے بیقرار گزہان تہ روم
 و اتان تہ چھتے اکہ 'دختر ترسا' پیش زان نظر گزہان شیخ چھتے اومند
 حسن و چھتہ فلور گزہان شیخ عطار چھتے ایس پیش زانہ نو من شادن تہ
 حسن تار پین کران

یا قلمی نو سہ منطق الطیر از عطار - مملوکہ نا جی مند

چاہو سیمپس در زخداں داشت او
 ہچو عیسیٰ در سخن جان داشت او
 دستبر ترسا چو برقع بر گرفت
 بعد بندہ شیخ را آذر گرفت
 چوں نمود از زیر برقعے خویش
 بستہ صد نثار از یک موے خویش
 در بہشت حسن و از ہرج جمال
 آفتاب از شکب عکس رے او
 چوں صبا از زلف او مشکس شدی
 روم از دوزم ہند و چین شدی
 محمد کا می کن شازن فرجے اُمیس
 ہینسنا نہ بخش طو مار گران ہم

چہ نرم ہے

شیعین وچھ پوختہ لڑاہ
 تختہ تر ا کہ سوئے دراہ
 مستش چھے والان گنگے
 مستانہ ترس نشگے
 رئیس موہے اُس پیران
 ماران زن شہا ہن
 رخصتہ ماران سمبولن
 گتھ کران اُس مکن
 پیشہ ریلوک خز دہ کس
 سوہ فی تیج چھے کس
 خمدار ہا رنجہ نیگے
 کش کران رومہ رے
 حسن تہ عشقن کوڑ جوش
 کو شیخ صنا بے ہوش

محمدون چھینہ پر چکایتہ شیرین خمدرو یا منصور نامیکو پاٹھو ترجمہ
 کر مرزا اکھ تر چھینہ سہ اصل مصنفس ہامین رودت۔ تمکو چھ پندہ نظریہ
 خاطر اکھ زھوٹ موٹ بحر ذرا کھ کارون گنہ واپس لکھ اکھ تھتھہ رومانی
 سراپا بخش مت ایٹھ ہر دے پر تھتھہ کاشیہ کارو دیلس تر جابے در۔ پر

یا قلمی نویسنہ منطق الطیر از عطار مملوکہ ناجی منور

اگر کھدہ تہ جاو نہ سچے نظر تن اُسو متو۔ مگر اُمہ کھدہ تہ تہ اہم چہ میون
 قلمی نہ سچے یس ۱۷۷۸ھ شتر نقل چہ آست کر نہ۔ اکتہ نوہ سچس شتر چہ
 شنوس ہند گوہ ڈینک باب شامل تہ نہ چس با تہ با تہ دہج۔ یہ نوہ سچے چہ
 میجر شاپر پیچہ شور و کرہان

اوس یوسف فرزند یعقوب نوہ تہ تہ سہار سہ شوب
 تہ اند چس یکتہ شاس پیچہ
 در زلیخا دون پہ حضرت جابین اون پہ کاشری پانچو محمود کا موبین
 امیر پتہ چس زلیخا پہ پتہ زباز یوسف مقبول عام مرثیہ
 تریمہ دوہ گے زلیخا ہوشیار

شیریم نوہ سچے یوسف زلیخا پہ بندو نظر تن چہ ریمو شتر چہ یہ سادہ
 کھدہ تہ تہون نوہ سچے۔ یہ چہ محمود نہ مرثیہ پانچو دہر سو لیکہ آست جگن
 چہ محمود ما آسہ ہے گوہ ڈینک پہن مکمل نہ رکتہ لیکہ پتہ تہ پیچہ شتر
 بک آمیزی خاطر شتر با تہ لیکہ موتو تہ با تہ چہ داؤ موتو۔ یہ نام مساب
 ذاتی راہ ہند تو تو چہ یوسف زلیخا پہ ہند یوہے چہ چہ امہ شنوی ہند
 روح تہ عام کھدہ تہ چہ اکتہ چس دہ ہے لہ پتہ لاسے کران آستو تہ
 چہ چہ لچہ وادن کاشون زان کیو مردن دکن ہند و برے رو دمت
 تہ امی چہ کز چہ محمود ز یوسف زلیخا مقبولیت کہ لحاظ تہو شتر و سادہ
 شنو یہ کھدہ تہ قابل قدر محمودس چہ پانس تہ امیر کہ بھوک ایچاس
 اوسیت توئے چس ہند یس اکتہ کارناس صحیفہ ہاکو دمت

محمد بے حد نعت احمد ہر صحیفہ ابتداء

کلام اللہ شتر یکتہ قوس احسن القصص و نثر چہ آست۔

محمود بن شادی ہند چھ کا شریں شریں نہ ہوں بیو مت۔ زلیخا یہ حسینکو
 ہار پھ، تھند غاب و چھن تہ عزیز مصر نیش داشتن، محمود بن چھ یہ حصہ
 زلیخا بحر شریں شریں تہ تہ چھ عام مکن نیش کال کھاتس پون رکود
 مولانا جامی یں چھ سارے شادی اکو سے بحر شریں تہ پوی انداز بیادہ تحریر
 کر پڑ۔ محمود کا می یں چھ پینو کتاب جامی ہندو نوہ شادو پیچہ شادو کر پڑ
 چنن گفت اس سخندان سخن سنج کہ در گنجینہ بودش از سخن گنج
 کہ در مغرب زمین شاپے بناموس ہمی زد کوس شاپی نام طہوس
 زلیخا نام زیبا دختری داشت کہ با او از ہمہ عالم سری داشت
 نہ گنجد در بیان وصف جمالش گنم طبع آزمائیے باخیالش
 فراوان موشکافی کرد شانہ نہادہ فرق نازک در میانہ
 فلک درس جمالش کرد تلقیس نہادہ از جبینش موج سیمیں
 فرود آویختہ دلف سخن سارے فکندہ شاد علی را سایہ بر پائے
 محمود کا می چھ زلیخا یہ ہند حسینکو ہار پھ تہ تہ ابتدائی شادون تھند
 بیان کران سے

سوے زلیخا اس زیبا، دل فریبانوں زن
 سینہ صاف آئینہ کھوئے اوس وشن ترن
 ہار پستان راحت جان اوس تہ وہ پشور تہ
 دیشہ زمین کریشہ چین اوس فیراں دل تہ
 افستہ ہال دلف تہ خال اوس شواں پیشور
 سخت مشکل نہرون دل چشم کا فر کیش او

عا۔ زلیخا از مولانا جامی قلمی نہ سنجہ ملوکہ حاجی منور

مولانا جامی چھ عزیز میرس سنیتو زلیخا پر چہند رکن نغمہ من شان

مترانہ و استادان سے

بیا جامی کہ ہمت بر نگہاریم ز کنعان ماہ کنعان را بسیاریم
 زلیخا بادل امیدوار است نظر بر شاہ راہ انتظار است
 زحہ بگذشت در انتظارش دوا بخشش گنیم از وصل یارش
 تر یوسفین قصہ چھ نمہ موشاؤ پہچٹ شود گزہان سے

دیر خانہ استاد کہیں زاد دریں نامہ چہیں داد سخن داد
 کہ چون یوسف بخوبی بر سر فراخت دل یعقوب را معشوق خود ساخت
 بساں مردش دریں در دیدہ بنشت ز فرزند ان دیگر دیدہ بر بست
 یوسف پند و دہر بائے چھ یعقوبیں نیش بیان تر یوسفیں
 سائنس بنگ در خاص کران سے

اگر باشد اجابتہ قصہ داریم کہ فردا روز صحرا در گزاریم
 برادر یوسف آں نور دیدہ ز کم سالی بصحرا کم رسیدہ
 گئے با اورہ صحرا نور دیم گئے پر پشت کوہ و بیشہ گردیم
 گئے از گوسفندان شیر دوشیم گئے شیرین و خندان شیر نوشیم
 کینچہ خانہ ماندہ روز تا شب فارسہ غذا ہر نع بلع
 محمد کاظمی مند سورے زہر کلام تر چھ یوسفینہ قصہ ہستی نوں

نیران سے

اوس یوسف فرزند یعقوب نور چہندے سمسار شوب

شاه خوبان اوس ماه کنعان   آفت دل غارت گر حبان
خوبصورتی اوس ماه معسار   پوشه قهر پیچ ز کاپوشن چهار
دود بابت چیه نوم شار پیچ   بایس برونه کن و اتن سه
گپه بایس شمس شمس   عرض و سلام کور شمس نیمه
بابر صابو یوسف چیه و دُن   فارسه معافه
غیر کله شمس په آندو آندو   نیرو پشن کورس کونیدی
گپه گورس دودس تیر شمس   نو کزان سه روز دمس
تیر صحر اوس و اتن کمر بستم چیه و دود بابت   یوسف پیچ کزان محمودن
تیر چیه پم شار لیکهان حون چکر کھیومت سه

تیرت لوی شمس نیل یس تن   پمپوشس گو رنگ بسون
زار و تان اوس و دود باین   کچیه موشس رچھوم لاین
مقته کمر تو مچس ناچاره   پکر ناو کوم تیر وار داره
اوس روان دوان تال   هرینه زن رامه یونین خال
مولانا جامی چیه یه حال نومن شان منز لیکهان سه

چوپا در دامن صحرانهادند   برودست جفاکاری کشادند
برهنه پا قدم بر خاک میزد   بگل از خار دهنس رسمار میزد
کف پاے که مابودش ز گل تنگ   زخون در خاره خار اگشت گل تنگ
به زاری هر که را دامن کشیدی   به بیزاری گریبانش دیدی
به گریه هر که را در پافتادی   بکند بر سر او پانهادی
بساله هر که را آواز کردی   نوا دای مخالف ساز کردی

عاقلمی نویسه دلیلی از جامی. مملو که ناجی منور

یہ دوے مولانا جامی سنہ ۱۰۰۰ شاعر لائے تھے۔ مگر محمود نے شاعر تیر چھپنے
 کیشہ کم پہن۔ از تیر چھ کشتہ پر مقدس کاس کاس شمس شمس آئینہ ز سوسرو کیو
 زناہ، پیم اکبر اکبر شاعر یوسف زلیخا زبانی چھپے ز سوس۔ یوسف زلیخا
 مہندہ قلمی نہ سوس ۲۰۸ حصہ در اے مے ہم نہ سوس زبیر نظر دوس۔ تبین چھپے
 اور یور کے فرق۔ لال جملوں، مثنوی ہندو باٹھو چھپنے یہ کتاب ادھکشتو
 گزہاں روز ہر شاعر مولانا جامی بن چھپے یوسفہ مرکت حال بڑے مہر لفظن
 مثنوی کھت۔ تیرہ برعکس چھپے محمود زلیخا پہ مہیز زبانی تہہ باکہ زہستان ز
 عالمس چھپے دود ناداں۔ یہ کتھ چھپے مثنوی زاکھ مرفی یس مثنوی محمود دودا
 پنہ من دادین دوش دیت مت تیر پہ مرفی چھپے دودہ ز کاشترین کتھ بات مہند
 حصہ بیست۔ ترتیبہ دودہ ہے گے زلیخا ہوشیار، کاشتر زناہ چھپے مہند
 چین، راتن دودہ مثنوی دودہ دیکھتہ سوسو مہندہ عالمس دودا ناداں ہ

ترتیبہ دودہ ہے گے زلیخا ہوشیار حالہ اکے اس کوان نالہ زار
 چاہے مرنے مرنے آستو مرکز زار مرکز اذن کو کوشے دیت نے دگزار
 بیہ دودہ یوسفو مگر اکور دودہ مالو دودہ کما یہ کلہو دودہ
 نادایے میانہ یوسفو دودہ

لال جملوں تیر چھپے محمود کاشی بن نلفائی شمس فادسی، لیلاد مجنون
 پہچتر ترجمہ کر ہر شاعر مہندہ آداد باٹھو مثنوی ترجمہ کر ہر شاعر چھپے۔ محمود
 چھپے بیہ کاشتر مثنوی امیہ طرہ لکھتہ بیہ کاشتر چھپے بیہ زلیخا ادھکشتو
 یہ کتاب گزہاں روز ہر شاعر تیر چھپے بیہ کاشتر کاشتر چھپے لال جملوں چھپے
 قرین ترین ہتھ دو مہندہ مثنوی مہندہ دودہ مہندہ کتھ بہ مثنوی ترتیب دودہ آدھ
 لال جملوں لال پلو س دودہ مثنوی مہندہ دودہ مہندہ مثنوی مہندہ چھپے۔ امیہ مثنوی

ہندو کو نوم کاہ حسین ہاتھ اُس کو دستام کھٹو تھے روز تھے سے

۱۔ سید امیرنیں آویٹینہ دوٹے از ژاہ اسبہ نیہ ہول سے

۲۔ عربک شہزادہ آدے لستوے نہ پو کر لستویے کو سمن کڑاؤ

۳۔ کیاہ کوتیے غوجہ تے روے چھک نہ ماوان

ونہ لستو کر مثر راوان چھک

۴۔ زلوون دود چھس چن لہ وانی

ماہ مثری زار بوز مسیانیے

۵۔ موٹنہ بڑوٹھ آدکھ تہ لولو کہہ ذاتہ لوسبہ ما دودہ تہ لولو

۶۔ مثرہ جھلوند گتہ یاہ لول لال کیچہ کر کھس ماہ لولو

۷۔ یاہ گوم دس تے مارے پان بو یاہ یاہ کرما رو ہوتے ہو

۸۔ مثرہ جھلوند گتہ مسیانہ یارو کتہ یارو تزاؤ وٹم لڑ

۹۔ مثرہ ٹل تم از مثرہ ٹل تم پتہ لارے مثرہ جھلوند نو

۱۰۔ مے بڑو بڑو تھاؤ مے پیالو دلو لالو پے ہم نا

۱۱۔ جھلوند تہاران لالہ مثرہ مانے ڈپر توس پیہ میلہ مانے کیاہ

ہندو پیٹو باؤ علاؤ اُسو ہتہ بڑو شاشنوی ہندو دستام چھسے

روکو موٹو نکلیات محمد کاٹھی ترتیب دینہ وزیر روکو مے سار دپے کھو تہ حباد

قلی نہ سنجہ امن کرپا ہ ہندو نظر تیں۔ یہو سار دپے مثر چھ فوہ سنجہ ۱۲۸۲

نہ سنجہ اسن شاہ تہ نہ سنجہ نکھر پور مکمل تہ اور پور چھک کے فرق۔ غلام محمد

نور محمد ن چھاپی فوہ سنجہ چھ غار لین بریٹریج محکمہ بر فوہ سنجہ نمبر ۱۱۰ پیٹھ نقل

امت کرپہ، مگر امہ بڑو نہ چھہ بیا کہ نہ سنجہ عبدالحی نو کہ لی پیٹہ درمزیہ

امر تیر چھاپ کوٹ میں غلام محمد نور محمد نہ نہ سنجہ کھو تہ جاؤ قابل قدر چھہ

محمود کا می پش لال مجلوان پڑھتے تھے یہ کتبہ ہا کا پڑھتے تھے پوان
 ز یہ چھ کا شرس خزانہ ڈنیک غنائیہ (۱۷۲۵ء) یہ داستان چھ تیرا تیرا
 کا شرا دیو آیت زاد نام چھ بہ لاؤتھ کا شرا دیو لیکھنے آیتو نیشن سلیم عابر
 سید میر لیلی لال مجلوان مستند مول سید چرچہ پیچو پیچو بن فاندس پیچو
 تینتے برمن بنان زنتہ کا شرا دیو شرس خزانہ چھ گر خاندرا آسان وچھو نہا
 کہہ آپ چھ آتھ فاندس پیچو دیو نادان سے

سید امیر من آو یینہ فول سے از ڈولہ اسبہ نہ ہوئے
 بروٹھ بروٹھ شہزاد پتہ پتہ مولے پانہ چھ رنگہ دودو مولے
 تاپہ داپہ پیچہ چھس پانہ دودو مولے از ڈولہ اسبہ نہ ہوئے
 دودو مارہ روٹے کیا شہ ٹولے رتم ان بجا پتہ بولے
 سہ من پانہ وائی ڈولہ لگتہ اولے از ڈولہ اسبہ نہ ہوئے
 اٹھ دن دس سہو چھ بی کھ وٹہ دن تہ محمود چھ آتھ مشن

کاشہ بن پش ہند ذکر پڑ شوبہ دار طریقہ شکر کورمت سے

دگنچہ دیو نو من روپہ خاٹس مہرانہ مجلوان خاٹس
 مجلوان پیچہ چھ پیچہ دیوان خاٹس گنہ ان پوڑا لاد سے
 جان جان دیو وی تس جاناس مہرانہ مجلوان خاٹس
 نیری پش ہنک لاکس ٹولہ خاٹس اچھ پش لاکہ دامانہ سے
 سہو پش لاکس من کریم بانس مہرانہ مجلوان خاٹس
 محمود کاموین اگر چہ لال مجلوان نظامی پش لیلی مجلوان بروٹھ
 کتبہ تھوٹھ لیکھنے چھ مکر آتھ ہیکو نہ اسو کتبہ رائی تہ ترجمہ ڈنیکہ کا شرس
 ادس من ڈیو یہ کتاب پل گل بدون مقام یس نہ از نام آتھ سیکمٹ چھ

فارسی یس منز چھ اکتہ کتابہ بلکل بدون رنگ۔ ٹینگ اثر محمودس پیچھ
سیٹھہ کم چھ۔ شاہ کنوڈ چھونظامی سیدو نعم شار۔ لال چھ مجھون
سندیس فراقس منز چھ کنو آوارہ گامزہ

برگل ز مرزہ کلاب میرخت   مہتاب بر آفتاب میرخت
از بیکہ نمود نوح سازی   بخشود دلم بر آں نیازی
گفتم چه کسی دیکست انچست   نالیدن زارت از پئے کیست
بکشد شکر بزهر قندہ   کای بر جگرم نمک فگندہ
لیلیٰ بودم ولیک کنوں   مجھون ترم از ہزار مجھون
او گر چہ نشاں گاہ درداست   آخر نہ چون زنت مرداست
تہ محمود چھ لالہ یار سندیس فراقس منز نہ من شارن منز و نادان سہ
نیالیار یار سندیسے زار وودن   آشتے بزرگس بہ زخاک لودن
ترتے بو پانہ دانی عسوزاٹہ باجی   ترے تر آوتھ میانہ دانے مول باجی
ترے روکے میانہ باپتھ عاش آرام   ترے گویو میانہ میانہ مندن شام
آؤیکہ یار میانے دادر کدے   کتیو چھک مہر شانہ س پیچھ بے دے
پینے دستے مستس شاپہ کرے   ترے دیشٹھ بہر دیوانہ مرے
محمود گامی چھتہ لال مجھون داستان تھی لکچہ مکہ نادان میہ لکچہ
نظامی یں لیچھ پر چھ۔ اکتہ شنوی منز چھ محمدون اصل دہلیہ پیچھ پٹ
کم زور دیت مت، تہ پیٹو ہیکو متو پیٹو باکتہ اکتہ شنوی منز بیکو متو دوں
گو کینژن شاین چھ نظامی سندین شارن سہو محمود فی شنوی رلان ہشن

شکن مجھ کو جس چھٹے پیڑ موج لالہ چنیدیں لوئس ضرورتا، طیشاں تو سہ
چھٹے موٹھوس کران نظامی پندین شازن شوزہ

دیدہ آن گل سرخ زرد گشتہ   وں آئینہ زنگ خورد گشتہ
اندام تنش شکستہ شد خورد   ز اندیشہ رو بدست و پا مرد
گہ شکت باب دیدہ رویش   کہ کرد بشانہ کلک مویش
سرتا قدمش بہر مالپہ   بہر وردقہ پردہ نالپہ
می برد بہر کنارہ دست   گاہ آبلہ سود گہ پرو بست
گردفت سرو تن از غبارش   گاہ گند ز پائے خستہ خارش
محمد گامی چھہ قرین پئے جذبات مجھوں پندیں مالو پندیں پندیں

شوزہ حالہ ماران ہواں سے
پندیں سوز گشت تن بدستیں
شوزہ گامی شازن مؤثر زنجے
قیس دہر شوزہ چکر گئے نہ کھنچے
دور تہو پندیں سپر عشقہ تہر س
دور دیدہ حیا نہ چشمن پند لالہ
دور گئے کیو کالہ سر چھن نال وولے
شوزے کیو ہتہ تنے خاک مرے

یہو بخوشنوی علامہ چھٹے محمد گامی بن داراہ لہو کچہ لہو کچہ شوزہ
لیچہ شوزہ ہم ساریے تر چھٹے محمد بن فارسی حکایرو پیچھے ترجمہ کہ شوزہ پند
مشنورین شوزہ منصور نامہ، یک حکایت، پہلو نامہ، ترجمہ محمد غزنوی
اہم مشنور پند۔ قصے محمد غزنوی چھٹے ذرا پہلو نامہ مشنور۔ اٹھ شوزہ چھٹے

محمد بن وقتہ کس نورالستہ لال مرزا ہندو عشق داستان بہ منوی بہ
چھٹے نے اگر اہم قلمی نوہ سچ پیچھے ترتیب دے پڑیں ۱۲۸۲ھ شوالیہ دور
کاس مشعل علی بلہ و اذ سنہ فاطمہ لال مجنون ہندو نوہ سچ سستو لیکھ
چھ آمت۔

یک حکایت چھٹے اکہ لوکٹ منوی ہن۔ اہ منوی ہند چھٹے نے نش
اکہ تینھتہ قلمی نوہ سچ موجود تھتہ نقل کرکٹ تارخ پوتس ۱۱۳۳ھ دھتہ
چھٹے۔ اگر یہ تارخ دس مانو تیل چھٹے امکان ز محمد گامی یس بزوتہ چھٹے بیاکھ
محمد اوس مت پتہ پتہ تخلیق چھٹے تہ اکہ سستو چھٹے منوی ہندو فارسی
منوی بیاکھ نظم پتہ پتہ نامہ تہ۔

منصور نامکو تہ پتہ نامکو ہم قلمی نوہ سچ نے نش محمد گامی یس چھٹے
تہو علاو چھ مقبول پتہ قلمی نوہ سچ پتہ منوی ہن ہندو نے نش موجود۔

مقبول منصور نامہ اوس اکا ادبی رہزن پتہ نام چھاپ کوشت پتہ
محمد کشف ٹینگ صاحبہ تحقیق موجب مقبول کراہ واری ستر تخلیق مانہ آپ
مکر میا ذاتی راے چھٹے زہ کرہ مقبول امرتسری پتہ تخلیق آسٹو (اکہ
کتبہ پیچھے پتہ پتہ سستہ بحث کرہ)۔ پتہ کتہ چھٹے پتہ نامہ تہ محمد گامی

علاو مقبول امرتسری لیکھت۔ یہ اوس از بزوتہ کیشہ کال شفی شوق تہ
گلشن مجیدہ تحقیق سستو گلچول اکامی ہندو رسالہ شیرازس منز مقبول

کراہ واری سستہ نام چھاپ کوشت مکر نے نش قلمی نوہ سچ موجود چھٹے
تتہ چھٹے صاحب لیکھت "از کلام مقبول امرتسری" مقبول امرتسری سستہ

نام چھٹے از کوٹہ پتہ پتہ مسوریات سیدان۔ یہ چھٹے غار بن مقبول
کراہ واریس ہم عصر اوس مت۔ بکیا زہ نش ہم قلمی نوہ سچ گامی یس

تخلیق ہندو چھ تم چھ ۱۳۰۰ھ تا ۱۳۱۵ھ درمیان لیکھنے آمو تو پھر
 کچھ پیتھ سے آو سب سے پیتھ چکا و نہ لکھا نہ مقبول نہ تو محمد کا نام نہ
 پھر دوشوے مشورہ پہ چھنے بلکل پٹھے مضمون بحر نہ زبان چھے تو پین
 گئی۔ پھر چھے اولو پٹھے اولو بل گردھان روز پڑ۔ سے نش یس
 مقبول نہ منصور نامک قلمی نوہ سچ چھ ۱۳۰۰ھ منو میا کو پڑ پڑو
 ب قدوس لوشن نقول کو رشت نہ لکھتے چھتے قسط و حہ مقبول
 محمد بنوشت۔ دوس کو مقبول نہ پیم دوشوے مشورہ پہ چھے محمد نہ مشورہ
 کھو تو جادو صبح نہ پڑ اثر شاہ اول کو نہ مقبول نہ آسن محمدس پتھ
 پھر مشورہ پہ لکھتے

محمد کا نامی پڑن تخلیق من اس و نیت م وفات نامہ نہ اکھ
 اہم تخلیق یوان مانہ۔ مگر حاکم سپدو سے کینہہ تھو قلمی نوہ سچ دیبا
 پیمو کو نہ پتھ نہ وفات نامہ چھتے محمد کا کو پین لکھت۔ یس
 پیمو شاہ پیمو مشورہ چھ گردھان سے

اس صخر نہ مشورہ پیم بود دوار گتہ ہمار رسول موعتار
 نہ اند چھتے سے

روز کمال خوشیے اندر غم و نیا و عقبہ مسخو
 سون جناب چھے آنسور صلے اللہ علی النبی

یہ وفات نامہ چھ ۱۳۰۰ھ بل شاہر بابا کمال مشد۔ بابا کمال چھ
 شہر چھتے مشورہ فارسی شاہر پیمو نور نامہ تو ریشو نامہ نہ اہم کتا
 چھتے نور نامک چھتے پیمو شاہر چھ سے

سرد چشم کمال خاک در نور الدین

وفات نامہ علاوہ آدھے تہجد پیشہ کرکینہ کلام بدس - وفات نامک
اکھ قلمی نوہ منچ چھ ۱۲۰۱ھ سراج الدین نہ قلمی لیکھت سے نشس موجود
اکھ نوہ منچس سہو جھے بیاکھ مشنوی بن 'طوط نامہ' تہ یوہ سہ عبدی پالن
لیچھن چھے۔ اکھ وفات نامک چھ دراصل پتھر کتھ لیکھت
لاو تہ شدہ اپار چھے دوہ موہ کلہ ہر گتہ شے
پیر کمال یہ دمو دتے صلی اللہ علیہ وسلم
چھاپی نوہ منچس چھ لیکھتس کمالہ بدل 'کمال خدشی' بنیدست
تہ محمود نس ناوس کل چھپان رو دست۔ امی وفات نامک بیاکھ قلمی نوہ منچ
چھ سے نشس موجود۔ پتھ لیکھت چھ 'روز محمود خدشی اندہ' مگر اکھ پتھنہ
تاریخ دتہ ممکن چھ محمودن ما سہ وفات نامک لیکھت پس کوہ پتھنہ
چھ۔ سے نشس تہ چھ اکھ بدل وفات نامک قلمی نوہ منچ مگر انگری جھہ چھس
غائب یہ تہ تلمہ ایک لیکھت نہ ہے۔ یہ پتھ پتھ کتھ شور و گڑھان سے
حمدتس یہ یوہ یاد کوہن سال دماہ
تس رو ستے روزہ مکنیہ پادشاہ
اکھ پیچھ چھ کوہ تحقیق کروں باقی تہ کلیات محمود کا می منچ چھنہ
وفات نامک شامل پروان کرہ۔ تہ بدل آے سے وفات نامک حضرت
فاطمہ زہرا کو کینہہ نوہ منچ بس تہ یہ چھ از گوہ ڈرنیجہ ورن چھاپ سپدان
بہر حال محمود کا می چھ کتھمہ صدی ہندین سارے شامیرن ہند
امام دو تخت۔ کانسہ چھ روہلکس پہن پٹھو غزل کیوگیت بڑنہ پتھ
کانسہ عیبت الاحد نام سہندو پٹھو بات تہ کانسہ مقبولہ پٹھو مشنوی
یہ تہ مشنوی محمدون یوسف زلیخا، شیخ صنعاء، شہین خیر و میر

لیکھت کن دیت سنو سنوئی بنے یہ مقبول کہ ایلہ وارو سنو سنو داسو
 بزونہ کن گل ریز چش بندہ دن فن پارہ محمدن پیمت فارسی بکت بن
 ترجمہ کر کے تیسے بکت ہے سچ محمدوس پیتہ باقی شایر ویدہ محمد الدین بکینن
 تہ قادر ی مین تہ لچھو پوٹھف زینہ پیشین صنف لچھو مولوی اوزن شیرین
 خدہ سر و لچھو نامی بن مگر کا نہہ شایر مینو کنہ محمدوس مکلس دا تھتہ ترجمہ سچ
 کا قیسہ پڑھ مقبول لکھتہ پڑاوتھتہ

سنوئی یو علامہ رودی سے محمد کا مین ورتن، غزلن، نظمن تہ
 نانتین میند واداد قلمی نہ سچہ نظر قلیم باکھتہ چھ شوق والو میند مین پیاغین
 میند ورتن دوزخ کوی مینو محمد کا مین مین باتن مینر چھ دیند واد ورتن غزل
 نظم کیونات ایلم کھتہ دوزخ مین پرن والین بزونہ کن چھ پوان مین مینر چھ
 کھتہ تام تم باکھتہ تریم کھن دالو گوان چھ مگر چھاپ چھن سپد مینو شلن
 تن من بوزد سے پار او تھتہ مینہ نامو تھتہ اتن پار

یاسہ ہولہ گچ سو لولہ چانے قولہ مولہ دل مدنو
 محمد کا مین پینو اکثر باکھتہ چھ ڈم مین ورتن، لکھتہ مینر ورتن تہ
 مینر مینون مینون قافیہ چھ تھاوان تہ دوزخ مینر چھ کھتہ آسان۔ اندر ورتن
 نامر چھ چھتہ کاشرس ادبس خرسہ چھاپہ اوزن۔ لیل دید مینر وقتہ تہ اکسہ ہے
 شایر میند صنف مقبول ترے چھ ال دید تہ دوزخ لفظ استعمال کوزن
 دلہ سے کوزن داکھ تہ ورتن، لکھتہ اندر زبانت ورتن چھتہ اسہ تام دا تھتہ مینو کھتہ
 اسہ نیش چھتہ جب مینو ورتن کھتہ مینر شایر مینر شایر مینر صنف ہولہ
 پامو جہاں کھتہ آسان چھتہ مگر مینر کا مین داسو مینر مینر مینر مینر
 بونگ تہ چھتہ ایک مینر ہے

کیتو پھک تشد بانے ووه لو ماشوق میا نے

شرایکو پیشا برو گه لابن مالو کرو

پگاه یا کالو مرو ووه لو ماشوق میا نے

فارسی غزلگوں ذات ہیچہ غزل محمود کا مومین تیر لیکھت مگر
دار یاد کم، محمودس چھتہ غزلک فارم شایری منز اس اُمت اتجو بیم نہ زور
غزل لیکھو متو چھہ تم تہ چھہ تنو شری شایری منز کمزور مشا پ۔ اہد زمانہ کیو
دار باہو شایر د چھہ غزل لیکھن کو بخش کر پڑ۔ مگر کامیاب چھتہ کاتہ گوشت
وژن اُسو مین یا غزل اہد زمانہ چھہ شایر د محسن گوہد با پتہ لیکھت شایری
اُسو مین ساز دتے وژن کیو با تہ بشک کر یا تو غزل لیکھان نہ تہ زخم اُسو
وقتس نام چھہ ل وید ہنشد کو وا کھ تہ شیخ العالم سیندو شریک شایری
پنہر شجہ صنف روز پڑیختہ کو کہ پڑان اُسو تہ پیا مین نہ نقیل کران اُسو
اہد پتہ چھہ محمود سے شایری مگر شند کلام (شعری) مات وژن بیتہ کو کہ
اچھن موختہ تہ پتہ کو کہ جا پد جا پد نقیل کرختہ موختہ

محمود کا مین چھہ مین وژن منز پتہ مین اصل کا شری محبوس کیے نا پتو
کران وژن تہ مین شری کاران کاہد گوم چھن پتہ لادان با پ کہ لہن ہند س
سرو دس منز شند کر نعمہ لادان وژن چھن با پ مہر وہ مہتران تن چھن کرنگہ
تہ کیتو پستو ملان ہے چھہ اُس مین لچھہ ناؤس لچھہ کھٹین منز اچھہ وار پتہ
پاٹھو پان پیرختہ روزان ہے چھن روشہ ناؤختہ مین ناوان تہ کیتو وختہ وشت
ہے چھن وہ اکہ دوان تہ ہے چھن پستو سستو اہد لادان پر پتہ رنگس
منز چھہ محمود مین با تہ مہند محبوب کا شری محبوب ہے چھہ مین شریکس نو کاہد
اچھہ ولہ عشہ مقایہ تہ اہد پتہ کیتہ کائن منز زہار دان ہے چھہ مین چھہ

زمین میں غمخیز ہواؤں بہہ نواں۔ گل گل چھٹس پالیں تو ان تیرے کہے چھٹس دھلک
 سائل کرناوان۔ کہے چھٹس تو سہ ماہان بالیں کھسپہ وں بوسہ پا غام لہان تیرے
 پیتھو چو کیستیاد شارچہ اُسو محو دہس کلامن منز و چھان سے
 استاعی استاعی باغی بنیر وہہ حقراؤں تے

کوئی کنگہ کستور مشک کو قورتنِ ناز سے
مسترد بہتیم چھوڑ دینا ہوا کس سے

۱) ایشہ میر جھی ٹیکو شیشے
 خالص پانس پیرتھ کشے
 ۲) ایشہ وودو ٹوٹے نشے
 چھتہ دواہے بڑنچھ کنے

تیں بے کیشہ آب و ہوا جفہ لڈن دادین دوا

بَلُو بُلُو مے پھیر رہے   کھالو کیتیاہ سمسارن

کلمہ و منطق قیامت کے کوڑھس مرتے ہو

محمود دس چھتے بار پندرہ سال پوان تہ سہ چھٹس ہاتھوں لہجہ بڑھراوان تہ
 بین موت گزھان۔ تہو چھٹس کا قحط مال، چپکل تہ کنہ دور مہجھتہ توان۔
 محمود چھ پندرہ وقتہ کین عام د یون مہند کشپر مہند خاص پور شاگت تہ لا شری
 پوشن مہند ذکر جاو جاو کران تہ مہند ذکر کر تھتہ چھ کہ مایہ وول سنس پوان
 پوزے بڑو عمر دین آچل محبوب چھ کشپر مہ چھ اُمی پندرہ اکس اکس دس
 تہ ادا مہ ستر مہو گزھان تہ آمہ کین ددین دس پان ددان پنہ پنہ
 مہن خزا۔ مال مجلوان مہند پنہن باق مہنہ ہوشار و چھو ایم و نہ تمام

کھٹو پھٹے اسی روز بختہ اکس اکس اچھر میں خیز کھٹے کٹو چٹے محمود پٹن کا شہر
آسنگ دادا کران سے

مغروئے گڑھ موڑتے ماہ مشاویے
زھا بگس مے ناز ناگرا پسی ہی مالو یہی
وٹنی کتہ دے بنیا سو گڑ پا مالو یہی

ہتے وٹسو یہ ہتہ کرتی اوڈا مالو یہی
مہارینہ وچھتو زلفن دولے
ڈیکہ بیکہ شوبہ تس لا لہر مالو
سودہ شند گوندتے جامہ چھس چھتو یہی
کامہ دو شہزاد اہنگن زرا
مرغن چھس مرغن بند مالو چھس شہزادے

پڑتہ کر لٹو یہی کو سمن سزاو
روشنہ روشتہ کو سمن مالہ کرناوان
پسہ سہتو ہی تن چھک فولا ناوان
محمود گامی چھ پنہ و قبتہ نو زماک تو نون قدرن ہند نعیم خان
ادست اسہ سیکہ پڑتہ و بختہ زسہ چھ پنہ و قبتہ بڑا بابو باغی او سمن
تسو چھٹے اکہ طرفہ و قبتہ کس حہ کو سمن سرتو بغاوتہ کر پڑتہ حاکومت
زبا زبش چھ بھتو بھیر موشت تو بیٹہ طرفہ چھ تین سمن تو سمن بنش
تہ دو گردان سہد سمن ہم شامیریں مذہب سمن تاپے مرغن وڈا اسی پڑھان تھان
تسو چھٹے لول تو عشق پنے مین نغمن شہر ورتاوان نیچے مجر باد صہرہ ورتاوان گڑ پڑ
لوتہ کاشیریں شہر تو او شہر اس۔ وول کو محمود وڈا اسی سہد امیر لولہ شامیر کا

پرسہ منہ دوس ڈبے پھر کرتی در تن نادور چھے در تن
 سپس سر پش مغزین پوس محمود پاش نیش چھے دوست
 محمود چھے مولای روضی پشیدہ شادک زبردس قایل دوست
 کعبہ بنیا و جلیل آذر است دل گذر گاہ جلیل اکبر است
 محمود چھے و ناس

کابو بخیر و جلیل دل گذر گاہ جلیل
 ترا تھے منہ پاش پوچھے وھو حی لایموت
 تھیں چھے ہر روز یہ کتھے ڈھنس اسیں زونی چھے عارضی بیہ
 زونی ہیکہ سفر خاطر و تھیں خیر کاتھنج جھے محمود چھے اگر طرفہ دھمبات
 یکھو منہ پاش پشیدہ نشان چھے ز مردار عالم ستر عقیدت کا ذاب چھے تمن
 اس ہر شیشہ طرفہ چھے ہن لوہ باتن شکر کتھ شاپہ اصل کر کتھ ہنہ
 خاطر و تھیں خیر کاتھنج باو تھ کران

گرویش نیس چھہ پھون یے پھیر کتھ تھے در بازار
 خند کر تن ہنہ منہ چھن یے لہ و ن یے تھو و نم مار

کلیات محمود کا می چھے تہہ ساری مواد پچ سہ ہرن پہ کتھڑھا شے
 محمود کلامہ ڈنگو چھاپی تو قلمی نوہ سحر و سحر آتھ او تھو سترن شہرین
 منہ کتھ آتھ سنے داریاہ قلمی نوہ سحر پش پش تھیں تفصیل ایک پچھو و چھے
 آتھ تھو سترن باتن پش پش کتھ ستر و تھہ بیامناہ پس
 وھوں کو داریاہ تھہ چھ مختلف قلمی نوہ سحر منہ پش پش درج تھیں ہنہ
 او پو پو قاید تھہ تھہ کتھ کتھ سید و محمود کلامک اکھ پو بار چھہ پش

یوں چون را یہ ہرے "چھ محمودی باٹھ۔ رین چھ محمودی لکھت بدھ
 کرتے چھ ریم کا شروریک باٹھ جلد غبر و جزو درج کریمو۔ ریمو علاوہ چھ
 کیستیاہ باٹھ تم ریم محمودی لکھت دھ گھوہ چھ لوان۔ مگر مے زاہو
 شے باٹھ ریم مے جزو باٹھ محمودی باٹھ۔ ریم باٹھ چھ کتا۔ پندس
 اتھس چھ دھو آہو

بہر حال کلیات محمود گامی چھے حاضر۔

ناجی منور

کابن۔ ۶ دسمبر ۱۹۶۶ء

شکرانہ

مکلیات محمود کاغذی ترتیب دینے پر قلمی نوہ سچے ہر کہ قلمی شکر دیت
میں کینٹرو دستو و زمرہ و انچہ مدد۔ پر چھٹس پین رفیقین محمد شکرانہ
کرم فرض زمانہ :

۱۔ پنتیس رفیق محمد یوسف طیفکار، صائب چھٹس، تہنیز بیگم بی بی غاٹہ
شکر گزار۔ محمود تو نے قلمی قدس میں مہم فید مشورہ۔

۲۔ محمد اپن ابن مہجور صائب چھٹس، سبھی شکر گزار، تہنیز قلمی پین
نوم نوہ سچے میں پیش کش یہ

۱۔ مشورین ہنیز بیاض، بیحد شکر محمود نوہ مشورہ یو علاو مقبول ہوتو،
سیف الدین ہنیز مشورہ تہ چھٹے۔

۳۔ شہین محمد سرو قلمی یوہ محمود نہ پینہ پر انچہ لیکھت ہاسان چھٹے
ج۔ غزلن تہ موسیقی ہنیز بیاض۔ ابن مہجور صائب چھٹس، تہ پینہ
قیمتی مشورین ہنیز غاٹہ تر شکر گزار۔

۴۔ گلشن جمیل تہ چھٹس شکر گزار اکھ قلمی تہ پینہ قلمی نوہ سچے آیتو پینہ
نیکو وار یہیں علاقہ میں سے سہو سہو۔

۵۔ غلام نبی آتش قلمی غزلن ہنیز بیاض میں پیش کش یوہ اکو شاپر
مخزون چہ لکچہ پینہ۔

۶۔ پروفیسر شاد صائب تہ چھٹس شکر گزار۔ تہنیز قلمی پینہ قیمتی نوہ سچے

مے آیتو۔

- ۶۔ غلام نبی خیالیں قعود یوسف زلیخا پہنچند جو من فوہ سچے آیت ، ابر
خاطر چھس تہنہد شکر گزار۔
- ۷۔ غلام قادر کو تن تہ پیر مے شکر گزار روزن : نمود تو کی کینہہ فوہ سچہ لیختہ
پیشہ کو ہم قلمی فوہ سچہ پرنس مفرود۔
- ۸۔ محمد اپن گیلانی سہند دسو تہ سپہ کی کینہہ فوہ سچہ حاصل تہنہد تہ چھس
شکر گزار۔
- ۹۔ ریشہ چھس حکمہ کین الیگار کی چنہ تہ چھس شکر گزار ، پیکو یوسف زلیخا
تہ نال جلیون کتا بن چنہد کو فوہ سچہ مے وچھسہ و تو۔
- ۱۰۔ عبدالرشید اندامی چھ مے پیو قریب ساعقی : تم پیکو تحقیقی کاہ
شر مے سہو سہو تہنہد چھس شکر گزار ا سہو پتے۔

ناجی منور

قلمی تہ چھاپی نسخہ

یہ نسخہ پہلے یہ کتاب ترتیب دینے آپ

۱۔ لائل محلون

۱۔ چھن۔ غلام محمد نواز محمدن چھاپی نسخہ۔ چھاپ ۱۹۳۷ء

۲۔ چھن۔ امرتسر

۳۔ ن ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ نند دور علی تلوار علی مستند خاظم میکھنہ امت
ملکیت ناجی منور۔

۴۔ ن۔ احسن شاہ۔ کاپرنگو الحسن شاہن ۱۳۲۱ھ منز نقل کدومت خط
خراپے۔ ہر لحاظ مکمل۔ ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن ل۔ لکھن پور۔ سیاب سیدمت تار پرخ ۱۹۴۲ء ملکیت ناجی منور

۶۔ ن ۱۳۰۴۔ ہرگز مہ نسخہ نقل باسان۔ ملکیت ناجی منور

۷۔ ن ر۔ سرسری محکم نسخہ نسخہ۔ چھاپی نسخہ مطابقت کا

نسخہ ۱۲۹۹ھ

۸۔ ن م۔ کاتب مہ نسخہ باہر مکمل مگر خراب خط

۹۔ ن مہجور۔ مہجور لایبریری منز مشورین منز بایض (۱۲۶۸-۷۰)

ملکیت ابن مہجور۔

۱۰۔ دارپاہ اولیکو نسخہ۔ ملکیت ناجی منور

ب۔ یوسف زلیخا

- ۱- چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپنی نوہ سنجہ -
- ۲- ن ۱۲۷۸ - سیمٹھاہ صاف لیکھت - اوس یوسف فرزند یعقوب پیمٹھ شور گڑھان تہ اند چھس سہ وڈی یہ کاشتری پٹھو محمد کاشمین بٹھ چھس پن درج - ملکیت ناجی منور
- ۳- ن ۱۲۷۹ - مہجور - مہجور لایبریری نثر مشنوی نثر ہنزبیاں تحریر (۱۰) - ۱۲۶۸ھ) اٹھ نثر چھ محمدنہ دار یاہ مشنوی تہ مقبول پنڈ گل ریز گرہسپ نامہ، ناظم نثر زین العرب بیتر - تحریر بابا عبد اللہ ٹینگہ پنہ پلوامہ - ملکیت ابن مہجور -
- ۴- ن ۱۲۷۹ - گوہ چھس ڈھینو نعت - مکر صاف - ملکیت ناجی منور
- ۵- ن ۱۲۷۹ - ریشریج محکم نوہ سنجہ نمبر ۱۱۰۴ نمہش خط - چھاپنی نوہ چھس مطابقت تحریر ۱۲۹۹ھ - کاتب رفیق -
- ۶- ن ۱۲۷۹ - مشہور جرمن مشرق برکھارڈن ۱۸۹۵ء نثر جرمنی نثر ترجمہ کوٹھ رومن تہ فارسی رسم خط نثر چھو پٹت - باسان چھ نثر برکھارڈن تہ چھ پنہ نوہ سنجہ دار یاہ نوہ سنجہ بڑو نہہ کنو حقوٹھ ترتیب دیت مت ملکیت غلام نبی خیال -
- ۷- کیشہ منتشر قلمی نوہ سنجہ -
- ج - وقفے شیخ منہاں
- ۱- چھن - غلام محمد نور محمدن چھاپنی نوہ سنجہ
- ۲- ن ۱۲۸۱ - پٹھو نمہش خط - آخری ورق چھس غائب گوہ ڈھنفس پیمٹھ کاتب سندہ ناو - کوٹ لیکھت - ملکیت ناجی منور
- ۳- ن ۱۲۸۱ - مشہور صوفی شاعر لکھ غانیو مالو نقل کوڑمت تحریر ۱۲۸۱

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. ث۔ ذول کعبہ و سیاب سپردت خوش خط۔ پتیم ورق غائب

ملکیت ناجی منور۔

۵۔ ن. س۔ کو تمام سراج دین لعل کورست۔ امو مندی اکھ چھ بابا

کائنات نامہ پتہ عبدی پالن طوط نامہ تے نش موجود۔ تحریر

۱۲۰۱ھ ملکیت ناجی منور۔

۶۔ ن. م۔ مہجور لایبریری ہنزہ شہزادین ہنزہ بیاض (۷۰-۱۲۶۸ھ)

ملکیت ابن مہجور۔

۷۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ۔

۵۔ منصور نامہ

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ

۲۔ ن. ۱۲۶۶۔ پڑ صاف خوش خط۔ کاتب امیر بابا۔ ملکیت ناجی منور

۳۔ ن. ج۔ جبار خان۔ لہہ خانہ مالک ۱۳۰۹ھ شریف نقل کورست۔

ملکیت گلشن مجید۔

۴۔ ن. رخ۔ کاتب خلیل بابا۔ پتیم ورق غائب۔ خوش خط۔ ملکیت ناجی

۵۔ ن. ۱۔ کینہہ اڈ لیکو نوہ سنجہ

۶۔ منصور نامہ (دویم نوہ سنجہ) بیاض غزلیات مہجور لایبریری ملکیت

ابن مہجور۔

۷۔ رقصہ محمد غزنوی

۱۔ چمن۔ غلام محمد نور محمدن چھاپی نوہ سنجہ۔

۲۔ ن. ۱۲۸۴۔ خوش خط۔ بندہ دور علی تلو انی سید خاطر لکھنے امت ملکیت

۱. چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی فہ سچہ
۲. ن ل - لکھر پور دیاب سپرنت صاف تہ مکمل - کاتب مشہور داوہ
۳. ن پ - چچنہ و وہ تھان چچاپنی فہ سچہ نیش بلبل بہ کون - ملکیت ناجی منور
۴. ن ق - میاں فاطمہ بیگم قدوس لون نقل کورنت مکمل مگر
- موت - ملکیت ناجی منور

۴. ن ا - اکھ ادلیوٹک فہ سچہ - ملکیت ناجی منور
۵. ن م - ہجور لایریری مشہور مشہورین ہجور بیاض - باقی قلمی
- فہ سچن ملکیت مگر ادلیوٹک

معراج نامہ

۱. چچن - غلام محمد نور محمدن چچاپنی فہ سچہ
۲. ن م - محمود آباد دیاب سپرنت صاف تہ مکمل تحریر ۱۳۱۹
- ملکیت ناجی منور
۳. ن ج - لہ خانہ مالو جبار خان نقل کورنت - ملکیت گلشن
۴. ن ا - کینہہ ادلیوٹک فہ سچہ - ملکیت ناجی منور

ق - نات

۱. ن - محمود آباد چچہ سیٹھا پردن فہ سچہ - قرین ساری نات چچنہ
- پتس چچنہ تیکھت گفہ ۱۳۲۹ - ملکیت ناجی منور

ل - کلام محمود گامی

۱. چچاپنی حصہ اکھ تانو
۲. غزلن - ناتن تہ باتن ہندو واریاہ قلمی فہ سچہ - ملکیت
- ناجی منور

۳ - بیاض غزلیات و موسیقی - مهجور لایبریری - تحریر غریب شاه
 دل - آتش خنجر چه داد یا بین شامیرن همدنو نادر باغچه - ملکیت

ابن مهجور

۴ - بیاض غزلیات ملکیت پروفیسر غلام محمد شاد

۵ - بیاض غزلیات - ملکیت غلام نبی آتش (تحریر محزون)

غزل تہ و ترن

- ۱۔ منہ ہر گونہ آتش باری
- ۲۔ کتو چھک نشہ بانے
- ۳۔ عاشقو ماشوق ڈیو نہٹھ
- ۴۔ پانے پانس وچھنے آد
- ۵۔ مبارک نو بہار آمد
- ۶۔ کتو یار پیر یو
- ۷۔ دیوانہ کرکھتہ ڈول مے
- ۸۔ سہ یار کوئے کوئے
- ۹۔ ولہ دلبر و دما بیہ
- ۱۰۔ یاد گیم ناد دے
- ۱۱۔ کو کرکھتہ مرے بو
- ۱۲۔ اتے اتے باغیبر
- ۱۳۔ رنج قلیاہ یاونہ مہیہ لولو
- ۱۴۔ یورکو دھو لودھو لو باز
- ۱۵۔ شیر نازو ہونہ میا فی زار
- ۱۶۔ میلنو لال مر جانے سہو
- ۱۷۔ جان وند یو ہا جانانے
- ۱۸۔ جہا لہ پست لہو
- ۱۹۔ حالہ بار یار آنتے
- ۲۰۔ تراو تم غمہ غم ملال
- ۲۱۔ کپاہ کپہ آمہ کھوئے مرنے جان
- ۲۲۔ از سالہ آتش بالہ یار
- ۲۳۔ لالہ مون میسے تھو و تم نار
- ۲۴۔ مورد غافلہ بے خبر
- ۲۵۔ آہم پیہ دو بارے
- ۲۶۔ رسائے یو تم قرار
- ۲۷۔ از پیہ محمد پانہ لولو
- ۲۸۔ پانہ میا نے فی کر سہ لولو
- ۲۹۔ جلوہ دھوئے تسمیہ لادھتہ
- ۳۰۔ جرم دھتہ ڈولم تے
- ۳۱۔ مے نو مائے مشی زاہ
- ۳۲۔ پک کو یار ورنے داسے
- ۳۳۔ روشہ ورو پو پو ہونہ لاسے
- ۳۴۔ یس ماشوق دیکہ دھتہ ڈاپے
- ۳۵۔ اندنا بھتہ عشق نیایس تہ لولو
- ۳۶۔ ناو سائس سوئدر ڈراپہ لولو

- ۳۷۔ کر سائیں نیاے آندے
۳۸۔ دیمہ دیمہ چھ چاؤ کل کتن
۳۹۔ پانہ میانے غا فکھ ائے
۴۰۔ پانہ میانے مار کن شتر پان ...
۴۱۔ لاڈلا ڈول ہم ڈورے
۴۲۔ گلے پار کو سر کرے رنار
۴۳۔ بے زہار کھ نار و اون آوین
۴۴۔ اڑو بے رنگ گوم شراوہ چئے
۴۵۔ سوڈو گت بے کینہ وئے
۴۶۔ از سئے وودید ارے لو
۴۷۔ وودہ لو یور کئے وودہ خایارے
۴۸۔ مکر دیوانہ گئے
۴۹۔ بالی باوس لاگو نیاے
۵۰۔ مہتا بولول ہوام
۵۱۔ وودہ عشق وئے کینہ
۵۲۔ بال پر یوند
۵۳۔ حقو تہ بن گوش
۵۴۔ ژئے سوا کینہ کرے یارو
۵۵۔ آداہ کر کھ گوم
۵۶۔ بالہ یار کچھنے مارے پان
۵۷۔ بیتا موحان وندو
- ۵۸۔ پان وندے با جانے
۵۹۔ بال کر کھتس کر دیواتے
۶۰۔ آمہ جور ماہ رو فیسار وودھ
۶۱۔ لول آم یور کو پیہ ناے
۶۲۔ با میانہ ووسنا کو
۶۳۔ گوم مہچھتہ تہ دم یا بن آدم
۶۴۔ ہسما سمار
۶۵۔ بیتہ بوئے محمد چھم پوان
۶۶۔ لول چوئے آئے دیشو بے
۶۷۔ یار پتہ یار پتہ میوں بے
۶۸۔ کیکہ سنا پیسہ ناپا پس یار
۶۹۔ تہ چھم شہ فی داے
۷۰۔ پتم رتم پانس شے
۷۱۔ گوم کوٹ ماشوق ترا وودھ
۷۲۔ پیسا موبالہ یارو حال بادے
۷۳۔ مہرم وودھ وادجش نادے
۷۴۔ دنتے ناگ ارزن ما آو
۷۵۔ زہار حقو بولر گئے رنگے
۷۶۔ لولہ چانے مولہ گس سو قاپہ مودل
۷۷۔ مو پھان دو تم شایے
۷۸۔ کاسم مھار آسم سو کھ

وہ لو عاشقِ میا نے
 تھے تھے شے نے جامہ زری
 وہ لو عاشقِ میا نے
 کو زولتہ مے پئے
 وہ لو عاشقِ میا نے
 پے آسے باہر جکھے
 وہ لو عاشقِ میا نے
 دیا غنِ مہِ دولس
 وہ لو عاشقِ میا نے
 اُکس اکھ بول کاسن
 وہ لو عاشقِ میا نے
 تھے کیاہ گیمہ چھپے
 وہ لو عاشقِ میا نے
 پے چھلہ ہے کھوہ فلی
 وہ لو عاشقِ میا نے
 بچھان چھم زلف خال
 وہ لو عاشقِ میا نے
 گوہ لابن مالہ کرد

کتیو چھک جنتہ بانے
 یہ صورتہ چھک تہ پری
 کتیو تاوہ پز کڑی
 زلوتہ پز ہی نے
 تھے کیاہ گئے مہون پئے
 مقامن دور چھکھے
 مے ماہیادہ ہو کھے
 فراقن چاڑی کوس
 غمازن چاڑی زول
 مقابل آسو آسن
 سہ ارمان روڈ خاغن
 دچھان مے لوسہ اچھے
 پتم از زونہ چھپے
 کھسکھنا یاہ بلی
 مے نوہیم داغ زلی
 پے دچھہ ہے حسن دجاں
 چھہ ظالم بلو دلال نال
 شراہچہ پیالہ برو

ہلکاہ یا کالی مڑو دہلو ماشوق میا نے

دہلو محمود مودوش

بستے زئے صاحبین ہوش

جدائی کر فراموش

دہلو ماشوق میا نے

عاج آیس آہلی سنیم کنہی خلی سے نویم داد کوہلی

(قلمی نو سیم)

۲ خود ایس چھس نان زار کوہ زخم سے سے بنن یار غیم کو یار اختیار

(پہ مشاد چھ قلمی نو چھس شہرے یوت)

(۳)

وہو حئی لایموت

وہو حئی لایموت

باو یو اسرار حق

وہو حئی لایموت

وچھتہ نالان کیاہ چھٹنے

وہو حئی لایموت

عاشقن کو دل درنگ

وہو حئی لایموت

عاشق ماشوق دیکر نہٹھ

سا لکو لوٹ در سو کوٹ

نیشہ پیوستی پرستق

کر طلب مطلب نیوٹھ

پیو دیارو نیشہ و پیو

سیر کو نو سہ کو روٹھ

گل چھہ بعس رنگ برنگ

پیو تہہ کے دراد میوٹھ

قطر در درمی یابو پیو
 سون تہ کھول تہ پود تہ پود
 بستہ پیو کمری دار بر
 نقش تن بر تنگ بیو
 کعبہ جزی یاد فسل
 ثاوت تہ منز پانہ بیو
 بس چہ محمود س کفیل
 یثربہ پردعائے قنوت
 نکل در میا قطر کو
 وھو حی لایموت
 تس گئی روشن نظر
 وھو حی لایموت
 دل گذر گاہ جلیل
 وھو حی لایموت
 یس دپان نعم الوکیل
 وھو حی لایموت

(۴)

کیا و تر آدم نیمتہ یکا تن
 ہنہ ہنہ پہلچہ ننبہ اناس
 کیا گزہ مولو م یے ناداس
 فالو و زھر تہ چہ حنہ کس
 در جاہ دیت تھم لائ مر جان
 لامکان جائے چھس پیچہ اسما
 ثوری و چھس پیچہ سور ساما
 سونہ اخلاص و چھس قرآن
 خالق چھ رزاق جملہ جہا تن
 بکلی و چھ ثاوت گت تن
 پانے پانس و چھنے آو
 پانہ اکھ سے تس لچہ پود
 پانے پانس و چھنے آو
 چھ خد خاںس تہ بند
 پانے پانس و چھنے آو
 قلب المؤمنین عرش اللہ
 پانے پانس و چھنے آو
 سید کا ثبہ زوت تس کا ثبہ
 پانے پانس و چھنے آو
 فلیہ و پشمتہ چھ بران جاو

پانے پانس وُچھنے آو	گل بوز بہار کران خواتس
مجلس مشو پان زلملہ آو	پردانہ کاٹسہ ہندس ترانس
پانے پانس وُچھنے آو	نار مندی ہون نکر نوکواتس
زادہ دیشمتہ چہ کران گرو	نہر من لاگتہ تراو متجانتس
پانے پانس وُچھنے آو	پوتلین پوز اطالب ایہانس
پانے چھہ وُنان دامہ چاو	پانے خم چھہ جام پیمانس
پانے پانس وُچھنے آو	پانے ساہک ماک میجانتس
یس کن اسہ فاض جارسی آو	عمود توبران تس انسانس
پانے پانس وُچھنے آو	تبر مود کچہ خوش گو حق میجانتس

۱۔ پانے خم جام مے پیمانس (قن) ۲۔ پانے چھہ ساقی ماک (قن)

(ھ)

مبارک نو بہار آمد	فرائے بکلاں پشخو
مبارک نو بہار آمد	پستان گو زمستان گو
رخواہ یک دبرے چوں ماہ	ادل اردی بہشتی ماہ
مبارک نو بہار آمد	کہ باشد دل کش دل خواہ
بھٹھن ہائن تہ کوہ ہساوین	چھہ سبزی ناز سبزارین
مبارک نو بہار آمد	دیک غم غوصہ شوق یارین
ون یارین تہ پیچہ گوشن	چھلے کج سار پے پوشن

چہ مہجس اکھ اکس نوشن
 نیشا طس تاز پھلو سو مہجس
 تمتع سور پوشو میل
 حیا پروردہ سمبر زول
 یہستان غمزہ دش و زول
 ہوا خوش نور بہار است این
 ظہور حسن پار است این
 مرود و ساز ویتاے
 بہ مشتاقان ز قند جاڑے
 بہ پہلوئے گل اندامے
 بکارم دل بکشن جانے
 شدہ کشمیر گل دستہ
 فرخ بخش دل خستہ
 غذائے خوب و چائے خوش
 ہوائے خوش نوائے خوش
 رباب و نئے کباب و مے
 بزن پیمانہ پے در پے
 بیا محمود شادی گن
 بہر حکومت ترو چہ قس گن
 بچشم مست باد امن
 گریبان چاک تاد امن
 مبارک نو بہار آمد
 پریشان چون دل بلبس
 مبارک نو بہار آمد
 شدہ مرست مستی تل
 مبارک نو بہار آمد
 شگفتہ شادمانست این
 مبارک نو بہار آمد
 بت مہ روے و ماہ پائے
 مبارک نو بہار آمد
 شکلب چشم بادامے
 مبارک نو بہار آمد
 ز باغ نعم ملد بر جہتہ
 مبارک نو بہار آمد
 بہ کشتی پا جائے خوش
 مبارک نو بہار آمد
 کہ از وے گل شہی حی
 مبارک نو بہار آمد
 سہ دلبر جلوہ گر سین
 مبارک نو بہار آمد
 بہ مستی کینہ کوہ من جان
 مبارک نو بہار آمد

کتیو یار پڑا یو
 کتیو یار پڑا یو
 مژ پڑ کر چھس زلیخا
 کتیو یار پڑا یو
 خبر زار تہ پامم نو
 کتیو یار پڑا یو
 کنگ سون جرے ژئے
 کتیو یار پڑا یو
 ژئے کیا خاص سودا چھ
 کتیو یار پڑا یو
 دادین دوا ژھاڈان چھ
 کتیو یار پڑا یو
 ہا چھس جانی طلب دا
 کران چھس بہ اسطہ
 چھے ژئے یوسفن انہار
 ژئے یکھ تہ پان ما
 خبر ہم تہ چھس بھا
 جگس پار کر تھم دا
 ہبہ بلیہ کر موختے دا
 مول کرے لال بازار
 ہا سہا باڑی گا
 پتہ بو لاگے خسر پدا
 محمود گا می ونان زار
 اللہ دا دم دیدار

اے باخہ چھ یوسف زلیخا منوی منز تر محمدن بل روپس منز درج کورٹ
 (ناجی)

(۵)

اں جان من جانائے
 مے چاونس مے خانے
 تھو دم نہ چھس اکھ دانے
 تہم کور زلفن شانے
 دیوانہ کر تھتہ ٹول مے
 پیانہ بہ پیانے
 مستانہ کر تھتہ ٹول مے
 سمبل چھ پریشانے

سردار پرستانے
 مہمان گل آرائے
 تیسرے نور بیکت زائے
 آن شاہ ترکانے
 سرور مشن نشائے
 پینہ ہود تم نورائے
 بر شمع شہبائے
 چشمان اوجستائے
 آئینہ گو دیوائے
 آن خال فیض دوائے
 تاریم ہندوستانے
 کیاہ جان چھ شوبائے
 بر لب بدعنائے
 در چاہ زخمائے
 زن حور کران مرائے
 اے سرو خرامائے
 روز تم تو آئی آئے
 اذ حیلہ و افسائے
 دیوانہ کرکھ ٹولے
 چپکے نقاش خائے
 میٹھ پانے کرکھ ٹولے
 تڑوان موہنوں کائے
 قومہ بانے کرکھ ٹولے
 از غمہ دگیس بیگائے
 پروانہ کرکھ ٹولے
 پانس چھ و جھان پائے
 حارائے کرکھ ٹولے
 دہشتہ چھ اوش پوائے
 رگیاہ کرکھ ٹولے
 پُر نور دہد دوائے
 غمہ بانے کرکھ ٹولے
 چھس گمہ شہم دوائے
 زلدانے کرکھ ٹولے
 روٹ چون مے دوائے
 جولانے کرکھ ٹولے
 ژانیم خلوت خائے

ما مانی یس روڈ ارمانے
 چپکے نقاش خائے (قن)

برسند شاہ نے	ہسانہ کرکھ ڈول مے
پوان چھس اسمانے	کوانس بے خصمانے
تی کس پڑ وینتہ زلے	یہی پانہ کرکھ ڈول مے
از خال سیاہ دانے	وز زلف پریشا نے
چوں کوکل تڑکانے	پیچانہ کرکھ ڈول مے
از جودے چشمانے	دل ہسختہ تڑلم جانانے
کس ونہ چھس منہ جھانے	یارانہ کرکھ ڈول مے
حمود مشتاقانے	بیر شکل تو جانانے
در بارغ سلیمانے	افسانہ پیرکھ ڈول مے

ما در بارغ سلیمانے	حمود چھ مشتاقانے
معشوق مہر بانے	افسانہ کرکھ ڈول مے
	(رقن)

(۸)

گوم تڑ وختہ بین موتے	سہ یار کوتے گوم
مس چسختہ سہ چھم خار ہوتے	طو مار گرس بر
بہار کوانس چھم غوصہ ہوتے	سہ یار کوتے گوم
کتہ رڈوم لارس کوتے	مارس کرکھتہ پان

یازدے دودے چھم ناپوئے
 وادے کو زخم داتے توتے
 چھم آدے آردے
 کامک میوئے چھم جانچوئے
 چھم تھوئے لول آئے
 مولہ کو بچھم پوشہ کھوئے
 لولہ باز آئے ملو کھوئے
 میانے میتو برہم کھوئے
 غمے ستین بے گوس کوئے
 بے جان وندس سہ چھم تے
 پاناہ نووم سے نسوئے
 چھم سے لالہ آکسوئے
 محمودس چھم مارے موئے
 سہ یار کوئے گوم
 نادس کنوہس بو
 سہ یار کوئے گوم
 شامن بیمن
 سہ یار کوئے گوم
 گوش رٹھتہ جاے
 سہ یار کوئے گوم
 چھم چاڑی سٹھامے
 سہ یار کوئے گوم
 وچھوم مانس بل
 سہ یار کوئے گوم
 تالو رٹھتہ ڈرام
 سہ یار کوئے گوم

عہ بن موئے (نہ مہور)

۹

بال مرے تہ حال وئے ڈیئے
 پنچو بہیم تاس وئے تھراے
 ولہ دلبرو دماہ بہیم
 مشکہ عتبرتن بونادے

کائنات میں ہند بار غم سائے کھٹے
 بالہ بیت امو کاٹلی ہو راوے
 پتہ وا تھتھ کیساہ منگھٹے
 رشک سیتی کیڑاہ ذرا جھٹے
 عشق نارس دہ نیتہ ریہہ
 کتہ کتہ روہم ڈھائے
 ناگہ نیتہ کتہ پیٹے ژیتے
 منہ خوتے ہائندہ بانے
 چانہ پڑ چھم نہ نیتہ نہہہ
 دوبر لوتے ختم تیر جھگانے
 سپنہ سپر دار یوتے منے
 چشہ کیاہ چھوچھ وینڈانے
 تازہ بخلاص کوڑو ٹھٹھ ڈٹے
 بٹہ مار فچ کشہ تیر مولائے
 گوکھ جگر س پارے کر تھٹے
 محو دس دل آد چوسٹے
 ہولہ گولت کیاہ منگے ژیتے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 مور دوم پشیر ہند لائے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 مولہ وا جھٹس پائمن لا جھٹس
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 باغہ برب کر تھٹس صائے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 نیتہ بانے ماشوقہ میاے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 عار اوے نو انسانے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 نازینو مار پر نازے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 اُسو پائے سیتہ دار تھٹے آے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ
 قولہ ساریو از دولہ سوٹے
 دلہ دلبرو دماہ بیہہ

۱۔ سوال چھیو رما اکھ بیہہ (پیس جاہ) ۲۔ لولہ نازے بال کتہ ذرا جھٹس
 (پیس جاہ) ۳۔ پاکہا زو (قن) مولہ گولت (قن)

(۹)

یاد گیم نادرسے مے مٹیولو
 اولے کیا ہر مر او حقسے مے مٹیولو
 وچھتے کیا ہر او گیسے مے مٹیولو
 راپے چانے مہرے گیسے مے مٹیولو
 سارے سامانے صاپے گیسے مے مٹیولو
 شمرے پانے ڈورے ڈورے گیسے مے مٹیولو
 کتے کتے بے وفا مے مٹیولو
 پورے سامانے پورے مے مٹیولو
 ڈورے دل بزان مے مٹیولو

مہرے دل چوئے مے مٹیولو

رہے اکے مہرے مے مٹیولو (اصلی مہرے مٹیولو)

(۱۰)

مہرے مہرے مہرے مہرے
 پاپے پاپے پاپے پاپے
 پاپے پاپے پاپے پاپے
 واپے واپے واپے واپے
 مہرے مہرے مہرے مہرے

رسیہ پتہ کوڑھ ہم بے ڈے
 کھا سو لیدہ برے جھڑے
 چار امار غم ہڈے
 رہی موکر شرکندہ ڈے
 رہہ پتن کام جھٹم دا ڈے
 پوشہ مدو روشہ مونچہ ڈے
 کالی برس روزے برائے
 بالو بالی پھیر پڑے
 کالی رٹھ قیا پڑے
 یمبر ڈول چھس فہار پڑے
 مایہ جانے چھس آپ پڑے
 آپ دل چھس رنگے پڑے
 دولہ ناچ چھس دزد پڑے
 شب روز روز ہے آ پڑے
 زونز چھسے ملو ہیز پڑے
 ہی تن ناوے ڈیے کڑے
 کالی صوڑ گزہان میڑے
 کو کر چھس میڑے بو
 چھس سور گچ یمبر ڈول
 کو کر چھس میڑے بو
 دولہ مونچہ مدو
 کو کر چھس میڑے بو
 دان تو چھس بڑم سمار
 کو کر چھس میڑے بو
 کالی کیشہ سمارن
 کو کر چھس میڑے بو
 بو برو اڈھ بے باغس
 کو کر چھس میڑے بو
 خار تھو جھٹم گوہ لا بو
 کو کر چھس میڑے بو
 روز تم وور متزلہ دھتھ
 کو کر چھس میڑے بو
 کن تھادو تو محمد دس
 کو کر چھس میڑے بو

عا خار اوش چھس تراوان میڑے (قن) ۱۰ پتھ جنگن فوجیڑے
 (قن) ۱۰ ۳۰ پیم نہ شاہ چھ قلمی نوہ چھس میڑے پت۔

آتے آتے باغ بہر و تھراؤس تے
 گز دھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 دوشہ تھوٹم غوصہ ملا لہ کیاہ کو م تے
 گز دھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 آدن باجس واد سار س ناد لائیں تے
 بیداد کوڈ نم کتیا سنا پنیہ تاپائیں تے
 یارے دادے بریکے بو آئیں تے
 گز دھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 کوہنگہ کستور مشک کو فوہ تن ناوس تے
 مسخرو بہیم چھتر بون ہواوس تے
 شہر گیلن متہ کر تم چھس بے کس تے
 گز دھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 تن سنگ ولس کیاہ لوٹس پے مس تے
 دیپے درشن شیر گہ لاب ہی لاگس تے
 رنگے ریونس پرنگ پلنگ و تھراؤس تے
 گز دھ تے ویسویے یار آتن آتے آتے
 پزاران پزاران یار دادی کر تے
 از جھم یاون شراد پس ہی باغس تے

ناگی رائس ہار اوس پیوٹہ زاکس تے
 گر دھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے
 شہر پتر پتے وچھتہ کیاہ کو فرادس تے
 لوک تالہ لوین پان موہن پنے نے دے
 کیاہ لگہ رائس لایہ نئے فسادس تے
 گر دھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے
 وچھتہ کیاہ کو لالہ پتے مجلہ نس تے
 تمر اوں لالہ کھتہ شجہ دین بارھا کھس تے
 ہنے ہنے وون دین پیوٹہ تھدس تے
 گر دھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے
 پیوٹہ کو پتے وچھتہ کیاہ کو کھناتس تے
 زمار پروں پور زچھن پنے دے دے
 سب ساس مڑ پھانہ اوس دے دے
 گر دھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے
 ہانس تے موہن سنگر کیاہ رومہ ز دانا نس تے
 سازن تے سوہنیں کر کیاہ کھتہ سافس تے
 تس نے عرش آو اڈکس کھتہ پراوس تے
 گر دھ تے ویسویے یار اتن اتے اتے
 چھپے ہتے ساندے مو پکھ جتے
 چنار ہتے ساندے دھ تے نیو کھم ہس تے

محمد کاظمی زاد و نان باد صاحبس تے

گر نہ دھتے دیشویہ یار اکتن آستے آستے

یاد بے چہر قلمی نو شمس قرۃ ۲۲ نگہ کھٹھن ۲۲ آغس پینہ بنی کر ادس پہچہ زاکستے (قن)
ما ٹو ماہ پنتے (قن) ۲۵ غار چشمو شمس دھتے (قن)

(۱۳)

بر گردھو پتے آدم نو پیہ لولو	بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو
شین طرفن ڈھاڈون پینہ یار	دھتے غار نو پینہ دے گردھو پتے
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	یار ڈھاڈون پچہ بے پیہ لولو
بندگی چھے پانو شرمسندگی	سد دھتے آغس کر بندگی
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	قالو بلا سپدی پیہ لولو
کھنہ بن چھے پزاران قسہ پڑی ناو	کھسو آچھہ دل پانو کر پاداد
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	سون موتن پیالہ کس پیہ لولو
کالو پانو میشر تل تراون داف	دش حعل اطلس پیہ کھاب
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	اوجہ تنہ ما پیہ چھپ لولو
یوڑے پورے ہو کر آپ کم کم	نیتہ بالے دتہ نمرود پی دم
بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو	نیتہ دشتاد، قاتم طیہ لولو
کالو نیرن پیہ چھے آتھ ماون	ما محمد دان دس ماون

روز پزاران تیشوے شپہ لولو

بچم پھلیا یا ونیہ پیہ لولو

ترقی کو ڈول ہم ڈھلو
 نامہ سانس نیمہ تھو ڈلو
 از روز حضرت بلو
 خال باوختہ دل نیوختہ ڈھلو
 زالہ زلفے کچھتہ موکلہ
 خاتمہ شمشیر چھتہ سیمبر زولہ
 نیاز مند چاند در شہ بلو
 تاپہ دوسریں شپیں زن جلو
 کلہ دتہ سے چھم چاندی کلو
 سپہ من کر ختم ستلو
 کالی گزہ شک تیر زن ہولو
 میل سمسار نیش آتھ چھلو
 مرنوشتیں نشہ کچھتہ ڈلو
 مال نیو ختم دا جھتس مریلو
 محمودس وادہ مو ڈلو
 یورس ڈلو وادہ

... .. گران نیازو
 چھک شہر کی پانچو سر فرازو
 کئے دُرجتہ کینہہ عشق بازو
 رومے گوہ لایہ کھمبہ چھے بازو
 چھے بیکار و سیمہ تیغ غازو
 ہے پوشہ کو لو غمخس آوازو
 بیہ مولوم چنگی تو سازو
 ناچ لگے ہو شاہ بازو
 دام تار تار نیوختہ بردازو
 اچھہ صوڈر آس کوئے نازو
 ڈینے پتہ پتہ ہمہ شیرازو
 کوشش شعہ ہر جگہ چائی در مرارو
 ہمیشہ یتیم چھس جانب بازو
 مقصود ہے ایازو
 شہسوارے کا ترک تازو
 پُر نازو بوز میا فی زار
 لکھ سپنی پروانہ وار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 بومے داتی تہ مشک تاتار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 تے داتی تہ سیتار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 بامہ اگر پیٹھو کو دیدار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 میسر شہیاد بیہ کو ظہار
 پُر نازو بوز میا فی زار
 محمود بن ادے نوحار
 پُر نازو بوز میا فی زار

۲۱ پُر مصر چھنہ وہ تھان ۲۲ اُمیر مصر پُر مال گردہ آسن جا

محمود شیر کا ایازو

تاشوق چون چشم ماشوق میانه
 میل اوں زانے پیر از لہ لہ لہ لہ
 عشق دودے زبانی زانے
 پاد کتہ گز کھنا یوسف میانه
 عشق دودے فراد زانے
 کس بیو پافام شہر میانه
 شیخ کیاہ وون تس ہیز زانے
 ون ہوئی ز چھنی ام رسم لہ لہ
 عشق دودے منصور زانے
 نورک مانے سے ہو زانے
 گلہ جی قدر بلبل زانے
 گلزار چھا تو مہر زانے
 عشق دودے لال ہو زانے
 دیوانہ کر عشق مجنون میانه
 عشق دودے محمود زانے
 فرمان چوئے سہ کوئے مانے
 میل لال میر جانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 میرس و اثرے چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 ٹوبک تابلہ لوین چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 شیخی تراوم چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 دارین کھورن چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 چمن پھیران چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 نجدن و اثرے چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو
 دورہ دین و اویں چانے سہو
 میل لال میر جانے سہو

راکشون قلمی نہ سخن منز چہ پراکتہ قے محمود غزنویں ائدس پیچہ دختہ

دیت مے آکو جان پائے
 آہ قطرہ آدہ بانے
 تیر سپیش شکل رسائے
 قہر پیچھے گیم کھائے
 گد کھٹو ہے کاش نوائے
 پیل پیچ پیچہ دین موثرائے
 خاصہ پائس مالگیم تائے
 گوہر بل کٹ کر نیم روائے
 سار کو دل آسہ تم قدا تے
 غنہ بوڑا اس حص سلطانے
 کوس نہر بھہ فوج و کاروائے
 حص صاحبزادے گھمائے
 بھیرا کو دل تیر کے گھمائے
 حص فارطس ادھے گھمائے
 مے شرور چھم نہ ہیرائے
 افلاطون بیہ نقمائے
 موت آکھ تے گئے فوتوائے
 محمد و با فوتوائے

جان وند یو صاحبانائے
 شکیم مادہ گو پادائے
 جان وند یو صاحبانائے
 قہر پیچھے گیم کھائے
 جان وند یو صاحبانائے
 گد کھٹو ہے کاش نوائے
 جان وند یو صاحبانائے
 شور سکاٹ وول بھہ کوتاہ
 جان وند یو صاحبانائے
 تختہ پینے او سے شاہ
 جان وند یو صاحبانائے
 یے برابر آسیا کا تہہ
 جان وند یو صاحبانائے
 پاس میوئے دھن عالمن
 جان وند یو صاحبانائے
 تہم دودے اسودانہ
 جان وند یو صاحبانائے
 منگتہ تم کو ہے سائیں تل جلے

کز تو رس سغرتہ سامانے جان وند یو جان جانے

(۱۸)

جہاں پیتا مو	دور پر چون بے نو تالہ
میں دیکھتے چھوہاؤ و حقس	اسیہ وینہ سہے کلہ والہ
جہاں پیتا مو	بس گوم آکے پیالہ
بر درل سے تھو دھتہ داغ	ترتاؤ برگ لالہ
جہاں پیتا مو	دول حقس بڑ لہو تہ خالہ
چھے گرد و کس سیرت	بر گرد ماہ چوں لالہ
جہاں پیتا مو	بر مراد حقس کہ حالہ
کر بشہ نو آزی	فرخندہ ورنہ فالہ
جہاں پیتا مو	خوشہ و پے ہے خوشحالہ
واہ واہ سے نیو تھم دل	کیا ہ چھک تر ماران دالہ
جہاں پیتا مو	بگل زن بچس زالہ
واہ پاٹھو رچھن چھے	دل نیو تھتہ چھے خوالہ
جہاں پیتا مو	موسم چھے خورہ پالہ
ہارنجہ سے چھے	چھہ تپہر اچھر دالہ
جہاں پیتا مو	زینہ کبر رٹھتہ تالہ

فسر یاد دیوان نالہ

در یاد تو محمود

دور چون کوتاہ ژالہ
جہالہ پتہ نامو

عالمہ دانہ (قن) ۲۰ دیکس بیچہ (قن) ۲۱ کینہ چھک نوان ژھالہ
(قن)

(۱۹)

وَنیتِ دیسوتس اَن تَنے عار
توشن چھہ مہیسل پھولے گلزار
کوشن چھہ عاشق در انتظار
لبہ اکہ دپہ نا دھو دیدار
گٹہ منتر کاش آو زول گٹہ کار
سرو قد میون یار خوش رفتار
ہوس چہ دین پیالہ نہار
تس رُس سیر زول چھس بیمار
لاس کہتو کرم پیالہ تیار
ہالہ موت عاشق چرخسار
لالہ زار، آبشار تے پھیوار
مچہ تیر مچہ چھس کماندار
رُمہ رُمہ چھم درکار
شہ شونت پاکباز پریمزگار

حالہ بالہ یار اَن تَنے
پوشن فوہر سار اَن تَنے
حالہ بالہ یار اَن تَنے
ہمیت کئے موہ خچہ ہار اَن تَنے
حالہ بانو یار اَن تَنے
بر لب جوئے یار اَن تَنے
حالہ بالہ یار اَن تَنے
مُس چھو پُرخسار اَن تَنے
حالہ بالہ یار اَن تَنے
سائس شالہ مار اَن تَنے
حالہ بالہ یار اَن تَنے
سیتو آہو شکاردان تَنے
حالہ بالہ یار اَن تَنے
دلہ کئے قرار اَن تَنے

دلہ زار دُنی توں اُنی توں عار
 تہ تہ لائے وُتس زار
 حلالہ بالہ یار اُن تے
 لائے وُتس درکنار اُن تے
 شہو پان لہ پکار چھم مکر نادر
 بوزم شیخہ سید رنج برہسوار
 سہو سہو نمن نادر اُن تے
 حلالہ بالہ یار اُن تے
 محمود گامی وُنان زار
 عا پور مصر جھنڈہ دوہ خان

(۲۰)

آہیں اندر نقشاہ زانو خاں جس عیال میں لالو
 تیل بل نائے سا لہ کر و نال چھے ملاطاف میں لالو
 خالہ مار بائیں کیا جان چھلیاہ توت دو لہ سین چھے
 بارغ نشا طس تاز تماشا سہو لاکر دے چھے سول میں لالو
 غارن سہو پھیلن دیو ٹھکے غار تہ سہو موزال
 پیچان زلف چاڑی دیشام دورے اُلو داکہ چھے زن ال میں لالو
 یاروتہ چھس بارو دیوان فارو وول ہم نال
 دور سر چاے ہولہ چھس گلان پڑھ چھنہ کیا چھے حال میں لالو
 دلس داغ زانم ایسے لولہ چانے شو بان کیا چھے خال
 متیورج سو بو زالہ چانے مہس رنج سے بال میں لالو
 اوسم تہاڑے سہو پمہ ناموسم چھس غمہ ہوسال
 محمود گامی مشتاق زانے کن عاشقہ ہاؤ تم جمال میں لالو

پتہ بوسہ باقی پیوم مرنے
 تور کیتھہ کیتھہ کوڑھہ حاصل کرنے
 ورنہ کس درزیدہ داد چھم ترے
 دلہ گرہہ لا الہ الا اللہ پرے
 دُر دُر کر کو تم دور چھم دُرے
 کتھہ کیتھہ میتھہ میون چکر چادرے
 تہہ عہہ رتھہ تہہ مازہ تہہ تہہ ہرے
 ازنتہ کاہلی اُچر چھم مرنے
 کاتھہ دُن
 یس زاونس کتھہ موتس دُرے
 شکر پان محمود گرہہ راورے
 کتھہ کتھہ کتھہ کتھہ مرنے جان
 کو زانہ کتھہ پکھو نیرم جان
 کتھہ کتھہ کتھہ کتھہ مرنے جان
 وختو پکھو من علیہا فان

عرا پُر مہر چھنہ وہ تھان

از سالہ اتن بالہ یار
 کو زانہ کتھہ کتھہ کتھہ مرنے جان
 مہر تھل تھو ویشوے تہہ تہہ ڈالہ
 بوکیر باڈرو نی نم ڈالہ

افسیت و جنس زلفیہ تہ خالہ
 کرتس گوشن کین بے سمبالہ
 اذ سالہ اُمتن بالہ یار
 روشن چھم تے آس نے عار
 اذ سالہ اُمتن بالہ یار
 شیرس باغ لاکس سبزار
 اذ سالہ اُمتن بالہ یار
 کس فونہ تنس رؤس چھمنہ قرار
 اذ سالہ اُمتن بالہ یار
 شوق چانہ رمضی چھے سردار
 اذ سالہ اُمتن بالہ یار
 مقبول من چھک باقبالہ

عا د لے ویسویے تبتہ نائے نالہ
 سالہ اُمتن بالہ یار
 (کشمیری موسیقی - ن مچھور)

۲ بونکر ناگہ رادہ (ک-م) ۳ مینو لم یار (ک-م) ۴ کس فونہ چھمنو
 ۵ بوزن دار (ک-م) ۶ ویسویے یار دادر ناو پان نالہ (ک-م) ۷
 شوق چانہ سپہ ماشوقس عار (ک-م) ۸ پشار چھے کشمیری موسیقی تہ
 ن مچھور شریے یوت ۹

دادر لہ بے دق در دکر نالہ
 زٹ ما پردہ تہ رٹ ہن نالہ
 سنہ دق سنہ دق فونہ ہس زار
 سالے اُمتن بالہ یار

مے سوران آم یاون یے
 پیر ز شیر گزده کون یے
 پیر روس ناداتان کن یے
 حصہ آدم شیر یون یے
 داو دیت نس بیسی یون یے
 کھار دایہ گزده سید دمن یے
 کھسہ کھو چہ شیر یون یون یے
 چہ ڈرو یو سرن کھو یون یے
 عشق ڈرو یو کوس یون یے
 دوتہ فوطس مول یون یون یے
 زار مے یو لال آتھ اون یے
 گز یس میر یون پھو یون یے
 خند گز نس پھو یون یون یے
 دہ پھو اکر چہ گز یون یے
 دوتہ خراج سوتو گزده یون یے
 ہے سوران آم یاون یے
 رام باغس داو ہر دن یے
 محمود و چھک کن نون یے
 لہ وون یے تھو و نم نار
 پیر باوی سپر اسرار
 لہ وون یے تھو و نم نار
 دو یون رو حسن اژده اندر
 لہ وون یے تھو و نم نار
 ششس سپر یون
 لہ وون یے تھو و نم نار
 گنہ یوب مس شمس نیت نار
 لہ وون یے تھو و نم نار
 نیر زھار دوتہ شمسوار
 لہ وون یے تھو و نم نار
 پھیر کیاہ سہ در بازار
 لہ وون یے تھو و نم نار
 وہ تھو غافل گزده یون
 لہ وون یے تھو و نم نار
 بر گز نس گل انار
 لہ وون یے تھو و نم نار
 کن ہیکہ کھا دمن ہند بار

سِر کر تَن صاحب کُنِیے لہ وُن یے تھو وُنم نار

۲۴

لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	موروز فاضلہ بے خبر
اچھن پیسہ ہام کتن دَر	مل لگوت میلو تراوی نظر
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	تیر یور کا تہہ نو روز میر
جاسیس پتہم نکیر و منکر	میلوئے والہ تم قبر اندر
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	تنگ دلہ تنگ ما چارم قبر
گوہ پوہن میانین گزہ اثیر	میلو تم مژدن میون دفتر
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	یم گوہ ناہ کھتو یو پانہ برسر
قدیم تہمت دین دینہ ہا سر	اکہ لچھ زوؤہ ساس پا بمر
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	معراج کر تہ آیت ذر
مخربل چھ دور تہ واتو کر	غافلہ قافلہ سچھ سچھ
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	توریج خبر یوت واتہ کر
لا شریک کا تہہ نو تراوی میر	اس میلو مژدی جنتس بر
لو سچھ میشر موڈ تراوی لڑ	دم دتھ محوون دلی پخیر

۲۵

آہم پوہ دو بارے	کوہ دل زولتھ نارے
وٹو تھم لوہ مرگزارے	ہا مرگو ادے ناعارے

ازل زور دار و اوس نہ چلے
 آہم نہ دوبارے
 وٹھ رزچہ فلو دند مہتہ ہے
 کرکھ ناگفتارے
 طوط کھشن کن بوداے
 آہم نہ دوبارے
 کوٹ گزہک ہا شہسوارے
 بال ہا تو سوارے
 پاکھ نتہ ہے پان بومے
 آہم نہ دوبارے
 ورنج اسپس ہا دوداے
 جابل و وٹم تبہ دارے
 زہرٹھ ترا وٹن ہا قد اے
 آہم نہ دوبارے
 وٹھو محمد گزہ ہونراے
 تہ چھی وٹو علمد اے
 دھن جہان مے دیتاے
 آہم نہ دوبارے

(۲۶)

روز و کس آکھسائے
 رسائے نیو نم قرار
 کھش یلو کوڑے اسماعلے
 زہاؤل کو اظہار
 نیر رنگہ زچہ نے راچہ زائے
 رسائے نیو نم قرار
 پو قپس ککھ کوڑ پتھ شمشے
 زہار ان پروردگار
 دپار دیش نسن پیٹھ عرشے
 رسائے نیو نم قرار
 سوئدے سورگوم شرک پائے
 زہاؤل دور ہر چون
 میر ما کر کب فراقے
 رسائے نیو نم قرار
 فان یلو کری کل عالمے
 داوس دیپ اختیار
 داوچھے پتہ ملا کر کسے
 رسائے نیو نم قرار

تارے دیتے ہو ڈرے یاد سے
تو بوجھ خبر چھ ذات پاک سے
محشر نہ مآدان حساب ہم
دیدار درج محمود سے
تو چھٹے واثق ناد
رہائے نیو تم قرار
عدس بہتہ آسہ ذات
رہائے نیو تم قرار

(۲۶)

قد من دارے شانہ لولو
سعد رگین حورن اوس تمنا
پیرس روضہ دانا لولو
یس آسہ محمد صابن زان
تس آسہ رت نشانہ لولو
ہزین دار و کھوین لاگ کھراو
اصک و دی زہس دانہ لولو
قور رتہ تکر ستر و چھتہ کھرا
بمحران قی او پانہ لولو
محشر مآدان کورہ بیابان
سے تر یس آسہ بانہ لولو
فائلو سپر حق موثر او نوں
ہو پراو آسہ سے بانہ لولو
نہم یاد بلو چھے ناو قران
دیدار مآدان پانہ لولو
محمود کز تومہ وقت یاد
از پیہ محمد پانہ لولو
آسہ چھٹے و چھتہ محمد زان
از پیہ محمد پانہ لولو
سے مر پزیر پکھو اپان
از پیہ محمد پانہ لولو
آلو دو زمینس چھے چلے جاو
از پیہ محمد پانہ لولو
پھلے سے نیران کیا ہنڈلا
از پیہ محمد پانہ لولو
تختہ روتہ دو تم پان شام
از پیہ محمد پانہ لولو
بے شک ذات پاک دانش کن
از پیہ محمد پانہ لولو
حضرت بل کن آسہ لارن
از پیہ محمد پانہ لولو
پیشلو ہو داتی تو رک ناد

سودا چانہ دوکانہ لولو از پیر محمد پانہ لولو

(۲۸)

پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دنیا چھ غم کے گھر لولو
افسوس تم تیرے گناہ تیرے مودان	دو ذیامس آیا یہ کم کم جان
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	مقرر کتب زن گئے پیر لولو
قبر شمس دہلیتہ کریم جن	اُدسے تیرے پیر و لہتم کفن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	دو درم دو شوبے لولو
موتو کیساہ چھ چون دنیا تیرے	قبر شمس دہلیتہ کریم تلحقن
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	کلمہ یہ تجھ پر پیر لولو
عدلس بہتہ آسہ ملک الجبار	کہ لسن تل آسہ دوزخن نار
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	نکھ چھم کہتہ پاٹھو تر لولو
موتن تھاوم نہ کا نہ فرحتہ	شمس پو پیر کہتہ گتہ
پانہ میانہ تی کر سیر لولو	عشقہ نایہ دو درم شاہ پیر لولو
پیر و کریم تیرے دہلیتہ	پیر و محمود چھ بے سکتہ
پانہ تی کر سیر لولو	پیر و چھنے بے سیر لولو

(۲۹)

صلو باؤتہ تمبہ لاؤتہ ڈو لکھ تراؤتہ دلبرو
 ۵۰ روپہ سار ڈو تر تھاؤتہ ڈو لکھ تراؤتہ دلبرو

لاں ایس مالہ تراؤتھ

پہل کانہیں داتاؤتھ ژو بکچہ تراؤتھ دلبرو
 زلیخا یہ گو کہ داد تھاؤتھ یوسفو پانچم بند
 خیر میرس داتاؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 گو کہ شیرینہ داد تھاؤتھ قزادو ڈانچلو
 آب کوئس داتاؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 زوینہ تار کہ بلہ ناؤتھ آفتابے گاشدو
 راحت دودہ گو کہ بلہ ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 ہن مالہ گو کہ داد تھاؤتھ تار گرائے ششدر
 ناگہ بلہ آکھ تن ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو
 آو محمود بڑا نچھ تھاؤتھ در روز محشر
 آہ سردار مہ کو ناؤتھ ژو لکچہ تراؤتھ دلبرو

عاریہ میر چھیند سورسے دہم حقان

(۱۳)

بریم دھتہ ژو لم تے تہہ چھاؤی ٹھٹھ دتھ
 نور پڑوہ نہ ناؤتھ دل نیوم ژو زون
 گیس آرزو کرنے پیرس
 دایہ وار ڈو توں دیو عار پیرس
 شمشاد قد زیبا ئے لولو
 دوزن چھ ماران گرائے لولو
 پھیرس نہ میانی مائے لولو
 ڈھار ان یا اسو آئے لولو

دو دو کر کر ناپ سوتن دار زار جنم	سور گوم میلم ناسے لولو
سارو جنم پیر برتھ بندن پھیر	میلم ناگنہ شائے لولو
پیتہ نا ماشوق دیہ نا در شستن	ہیتن میاؤ گئے ٹھانے لولو
فوتہ چھم نہ مولام تودی پیتہ لارنس	وچھم ہنس کتہ چھس جائے لولو
زنگتہ زنگ پین وچھم کتہ چھم	لاگتہ چھتے مائے لولو
چھم منہ کامن پڑھس دامن	عشقن لاگس نیائے لولو
دور عبد ام تے سوز ہنس پا غام	ہوز نا سپہ زاد کیاے لولو
پیتہ دی وٹہ نیو رووہے کڑوے	مستوری وٹہ پے ڈھانے لولو
بھس سہی پاٹھو ٹنگ ٹنگ پھیر دیں	کڑنگہ تودی کڑی نمونلے لولو
شے نہ راہ سامان پیرتھ ڈرائس	ہم تہ ہو کڑی نمونلے لولو
سید یور داہم تیل بڑوٹھ پیرس	سیتو ہیتھ ژوٹھ تہ دائے لولو
یقس آنہ کڑاند کڑا لہ کڑھس	اند کتہ شرباگ جائے لولو
کھلیتھ روووس مل لگو موتس	ژچہ تم دوہ سہ قلائے لولو
قرمان پر یوم آئے آئے	دور ہنس رووہ ناٹھانے لولو
داین اھلس تہ کھناب پیرتھ	پانس سور ملہ نائے لولو
شکریاس لاگس پیتہ پیتہ پیرس	وچھم ہنس بو پرت ڈھانے لولو
سوز ٹھنڈ زانیا پو موٹھو باب	صد فک کڑھس پاسے لولو
نپہ تودی گز چھ ہو دو شتہ پیرتھ	بہہ ہو کتہ جاپا ڈھانے لولو
روخسار سووٹھ فو پو پینس	زاجوٹن عشقے کرائے لولو
پارو کھوڈ پوٹھم ماہ زن تابان	نور ان پوٹھ پڑھتے شائے لولو

تیر شہر پوشت فلکیاہ رنج برز   باغس کر پیرائے لولو
یوسف درانت سر بازار س   یارس از میلہ نائے لولو
بھرسن توڑ پوڑ دھہ چہ کھوہ جادے   اختابہ زکومت ڈھائے لولو
بہتہ تھہرو کرد میون پائے   سوئدر پڑ کرٹس ضائے لولو
کوم تہب لاؤتہ ڈولے تراؤتہ   کہ سوئدر دیت نس دائے لولو
کس زانہ اُتہ مدم دود بالی پاؤتہ   مکہ چھم پنہ نے رائے لولو
زور یار ڈولم تے توہ چہ ما ڈیو تھون   دورن چھہ مادان گرائے لولو
محور کامس عشقہ نہ ورتہ پیچھہ   میلہنا رہننا سائے لولو

عازم دھہ ڈولے ڈیو تھن نائے (چھہ ن) زور یار ڈولم تے (بیا کہ
نہ چھہ) ۲۷ دور بھرخ (چھہ ن) ۲۷ ویرے تھسزے گر بترہ درائیس
(ن بیاض ہجور) ۲۷ پ شار چھہ چھاپی کتا بہ تھز ۷۷ وچھہ بن بوجا یہ
جایے لولو (چھہ ن) ۷۷ سوئدر پیچھہ ڈول تھز دائے لولو ۷۷ پ شار
چھہ چھاپی کتا بہ تھز ۷۷ پ شاد تہ چھہ چھاپی کتا بہ تھز ۷۷ پ شاد تہ چھہ
شیرائے لولو (چھہ ن) ۷۷ پ شار چھہ چھاپی کتا بہ تھز ۷۷ پ شاد تہ چھہ
وگہ چور ڈولے کر دے۔ سگھرن بالن ڈھائے لولو (چھہ ن) ۱۲۷
۱۳۷ ۱۳۷ ۱۳۷ پم شار چھہ چھاپی کتا بہ تھز ۷۷ سوئدر پوشت ۷۷ ۹۷ ۱۳۷
محور عشقہ نہ ورتہ کن چھہ لاران۔ ڈھادان اکھ رہنائے لولو (اکھ پرو
قلمی نہ سچہ) بیس پائیس قلمی نہ سچہ چھہ نوم شار بیگھتہ
بے عار یادن دل زور نیوئم   ڈپڑ قوس پور دیبائے لولو
ہول کوم جگرس تھو سید لے   دولہ دولہ پکہ نا ڈھائے لولو

ہون دل تس باؤن سال چھڑم
و تیرے سچے یار میوں دتہ لوگ رہنے

یاؤن مئے کو نہم ضائے لولو
کھائسن و کھائسن داتے لولو

میں کیسے محمود آوارہ گوشت
کیز یاہ ستوے ماے لولو

کہ بختم شرم و دوش جاے
 مئے نوماے مشی زاہ
 بدن میون عشق کز آتہ شرم و دوش بگتہ مئے
 دُخ تہ کس کو دُرم نہ دے مئے نوماے مشی زاہ
 شایعہ بیہ و ذی روناے زاہ شانتہ تہ پریش
 دُخان اُسوتہ دُلتے آے مئے نوماے مشی زاہ
 مومار مار زُلفن کز آے یار دُفاہ کد بختس بو
 گیم چاؤی سیٹھا رے مئے نوماے مشی زاہ
 پیرے گوئد کہ بے سرو پایے پھیرے پتہ پتے دئے
 نیرے دُرجھنے پُرت دُھاے مئے نوماے مشی زاہ
 مئے مو تپیر بجھاں لے دُختر مہ کمانے
 خیم زن مئے دُلس آے مئے نوماے مشی زاہ
 لنگرے مہ دُیش آے مئے چٹم چون تمنا
 اداں چاؤی دُتم کس دُراے مئے نوماے مشی زاہ

طراز شامچه اصلی موسیقی کتبه خزانه بیت و شاهدارای (اصلی موسیقی)

۳۲

یہ کھڑا رہو گئے داسے سے بہت تر او ملائے
 فقیر سے پتہ فقیر سے سے نواسے مٹی زاہ
 بوندے میون ہر کھ نیا سے روز کھ رادہ سوائے
 صورتہ چانی پڑو چھلے سے نواسے مٹی زاہ
 بندہ یوم دوتہ کر میون پائے گندہ یار مار بخش ہو
 اندہ ہم نالائش نیا سے سے نواسے مٹی زاہ
 چیتو چیتو پیالہ چاہے بتو کالہ مرن چھے
 بہتا آد کھتہ کھتو زائے سے نواسے مٹی زاہ
 پیٹتہ نہ یار روز پڑ آئے تر مو کالہ مرار سے
 بڑھتہ ہے چھے پیوان لائے سے نواسے مٹی زاہ
 بڑ نہ ڈھو پیالے مائے چھنودود ڈھو جان
 بڑ دودہ چنگ رباب لائے سے نواسے مٹی زاہ
 دچھتو یور کھتہ کھتو آئے محمد دگوم تانے
 بڑ مولگ بے پردے سے نواسے مٹی زاہ

۳۳

روشہ دودہ پوش ہو بڑ لائے
 روشہ دودہ پوش ہو بڑ لائے
 روشہ دودہ پوش ہو بڑ لائے
 روشہ دودہ پوش ہو بڑ لائے

بیتہ چھو نکھہ قوت بو پئے
 شانہ زلفن کوڑتھہ یئے
 پانہ زانکھہ ہر کیناہ دئے
 یسیر نہو پچھے خسا پر ہر تھہ
 ہر نہو گے در بختکھل مڑتھہ
 لوہہ کرتل لائے عقم زھوہیجے
 بالہ دل چھم نہو روزان دئے
 پردہ زوڑتھہ چھک در دئے
 پانہ پیر تھہ چھک ہر شئے
 زوڑ زوڑ جھٹس کوتاہ دئے
 مہتہ میانیو لگہ یو پارس
 شارخ مٹیل بیتن بیتن تے
 جان ولسن چھم بیقرار ی
 شرم سیتو کلہ یون کن کر تھہ
 مارو ہم چاؤ چشم خاوی
 یختہ دا پنجہ کر عقم کھنچے
 سخت بوئے عقم زخم کاوی
 زانہ نے ، ریم داؤقت گہے
 اسہ کئے چھہ پردہ داوی
 مہتہ کوڑتھس ہی دن برے

پر کوڑتھس دھو دئے دئے

بوز محمودی نالہ زاری

(۳۴)

یس عاشوق دیکھ دھتھہ تھہ تے
 شالہ مار یس لالہ زار پھولہ تے
 چھو کہلہ ہے نیا مڑ ڈوہ پائے
 یار زھانڈان یس پاد پھولہ تے
 تس تر تھو دوسے اطلاس دئے
 پانہ داؤنی ہانہ مہکلہ نے
 تس تر فو زاہ بلہ نے داوی
 سائل دل قوت و امان ساوی
 تس تر فو زاہ بلہ تے داوی
 اسہ لار ان دن فرسو یاوی
 تس تر فو زاہ بلہ تے داوی
 داؤ قیہرین خط آزاوی

یس یار پشیزے مایہ آؤلہ نے
 بار غم مسیحہ شمشاد ہلہ نے
 تن یارس یار رو میدہ نے
 شاہ یوسف ملیہ مولہ نے
 عشقہ تبرے سیتو آہ تھلہ نے
 داؤدی لہس دومہ کھوہ چھلہ نے
 کو سیتو تن آہ شہلہ نے
 دادر سیتو یس استغان بگلہ نے
 کچھ تہنیزے اد کم لولہ نے
 بیٹہ یار سندر سہیل آلہ نے
 کاشیہ تر مہ کلیوہ آہ اولہ نے
 آہ ڈیہ میلوہ روہ پھم آلہ نے
 عشقہ جوشے ہوش یس ڈلہ نے
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تابر کم کم چھہ پھہ داؤدی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 گپہ فلواہ دھتر عاؤدی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 زٹھہ کھ لگہ تن ڈپہ چھم ماؤدی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 کر کتہ تن بزم شادی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 تہہ گو بندہ شیخ سعدی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی
 اد کھہ ہکھہ ڈپہ نعمہ داؤدی
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی

محمودہ بوز تہہ بلہ نے
 چھہ درپیش عشقہ داؤدی
 یس ہر مہ روز قدم کلہ نے
 تن تر نو زاہ بلہ نے داؤدی

ما چھہ کھ دھتہ (پیش جاپہ) ۲ مالہ مالہ توت واتان ملہی (پیش جاپہ)
 (قن) ۳ تہن نیامہ بر مہ کتہ ڈولہ نے (اکھ پران قلمی فرسخ) ۴

باغیچہ دانیہ میلہ باندہ موہ کھنئے (قن) عہ کیشن (قن) عہ یس
 یارس یار رکود میلہ کھنئے (قن) عہ زب و موی و موی پیشہ چھم باوی (قن)
 عہ تتر بشت کو تیشہ شیخ سعدی (قن)

(۳۵)

آئندہ نا بیختہ عشقہ نیایس تہ لولو
 یارو مارنس لایختہ تیر عشق
 مے لوسم چشمہ دتہ و چھانی
 پتہ پتہ پتہ پتہ دتہ چھم نہ موہم
 زب و عشق لہ دتہ پوشت چھم
 زب و ہم تہ سہ کور مردو حق
 حایہ جاسے نو دس حبواہ دتہ
 پور سامانہ دتہ دتہ دتہ
 ناگ ہمہ پوجین تہ ناگن بیچہ
 تاب چھمہ خایہ متری دتہ پان
 عاریہ نئے دتہ میون چائے کور
 لولہ کپہے روف لولہ ہائس متری
 لولہ لوسم و چھان دتہ نا یار
 آم سومان یاون دتہ یس گوم
 لالہ لولہ ہتھم سنس لولہ ہتھم

خندہ مارنس کشتہ زایس تہ لولو
 پارہ کو تم دل چکر سن تہ لولو
 پارہ لگہ مار پچا نس تہ لولو
 پتہ لگہ پتہ پتہ پتہ پتہ لولو
 ڈالہ کوتاہ بالی، بیکس تہ لولو
 لے تھا دتہ سہم شاہس تہ لولو
 دتہ ہمہ اگر کو سو دتہ دتہ تہ لولو
 پارہ چائس دتہ دتہ دتہ تہ لولو
 جان دتہ پتہ بارہ چھان سن تہ لولو
 بلاے میا نس پیش اند نس تہ لولو
 لایہ نایان متری نس تہ لولو
 متری کر تم پورہ مارنس تہ لولو
 ہتھم یاون تیر آلوس تہ لولو
 پورہ مارنس تہ دتہ دتہ تہ لولو
 گوم پتھم کو سو دتہ نس تہ لولو

دیکھ چوئے زوہر کھوئے تا بانی
 چشم آہ چھا کن مہم خانے
 عاثر رستیو پر اسے کو تاه کال
 کامیو دیو پامن تھا و حتم جالے
 کتبہ زہار تھو دتہ دتہ چھانی
 پڑھ جانے لاجوم سوہ تہ ساز
 داد چانے دمہ دمہ چھس دیوان
 دمہ دمہ گوم پڑوان غشہ تے
 لالہ کوتاہ ترانے دور چوں
 ہدیہ کس سنہ ماو چکر کو داغ
 دور ماو تم سے لہ روہے آفر
 وہ لہ ماو سے کلہ جانے کینہ گوم
 کتبہ رکود ہم متہ تہ تہ تہ تہ

تہہ ساقیو متہ وہہ فی پڑا ناو تم

دتہ داماد محمد دس تہ لولو

(۳۶)

مار زلفن مو مار گرائے لو
 ہدیہ کس سنہ ماو چکر کو داغ
 خاصہ پانس ماران گرائے لو
 طاس پسر پسر پسر آہ بلائے لو

نچھش پسند اپر بائے لو
 تاز عاشق و بکھ ماے لو
 عشہ مژبے اشراق بائے لو
 سستو سستو چہ تھہ ژونہ کھوئے لو
 مار قمز بان گز اس کیاے لو
 سائل سہکار کمر حتم مناے لو
 بارغ نیشاط چھم کھہ شاے لو
 چہنوبیان چوان چائے لو
 لالہ باجنو مالس گیاے لو
 ڈالہ روان فقیر بائے لو
 سائل کران نو سہم پائے لو
 تیل بلہ تلس کم کم جائے لو
 حضرت بل غمخیزہ تراے لو
 مئے آنز راو لایہ نیاے لو
 سازوسا مانہ کربخہ ڈرائے لو
 پیشوا زن ماران گزائے لو
 مشرب دہخہ شامن ڈرائے لو
 موہہ مالن چھے ماران گزائے لو
 کار نو سہم تو باؤش داے لو
 واکل کتن چھ ماران گزائے لو
 توت عاشق رنگہ رنگہ ڈرائے لو
 مس کھا سجن ماران گزائے لو
 لالہ ڈھار ان پیہم تائے لو
 حکم مالن ماران گزائے لو
 لال کز حاکمستو مسند پائے لو
 رنگہ ناؤن ماران گزائے لو
 محمد دس چھ تھو مسند سائے لو
 شامیان چھ مان گزائے لو

۳۷

کرمیون نیایائے
 زھوہ مکھ ہمنہ ہمنے
 گزہ ہم مئے بڑوہ کئے
 شبہ اکہ یور و ستم
 مارے مسندے مدن دارو
 وینہ آہم نہ وہوفا دارو
 مارے مسندے مدن دارو
 یار بمبائے ستم گارو

رخسارِ دہدارِ دہتم
 سونہ چھم پامہ دہن
 تینہ دوتم مے دہن
 دل و جان نیوختہ ڈھلے
 پینہ چاہئے شعلے
 کو چھک دورِ نلن
 کر کیا لانی زھلن
 خستہ دل کیسہ خراب
 چاد تو ہی تہ گم لاپ
 کہ کر تھن بگٹے
 گنہ بھٹو اکہ لے
 زھوٹ مکھ سہلن
 تینہ دوتم مے دہن
 ماری مشدے مدن وارو
 کامہ دود جانا وارو
 ماری مشدے مدن وارو
 بیہ و نشہ بکشاہ وارو
 ماری مشدے مدن وارو
 مے چھو تھن شراب خارو
 ماری مشدے مدن وارو
 ہٹ تیلہ کے موختہ وارو
 ماری مشدے مدن وارو
 کو نال تھم بدن نارو
 ماری مشدے مدن وارو

آو محو دگدا ناز و نان زور وارو
 بو زتم ہر جہا ماری مشدے مدن وارو

(۳۸)

دیمہ دیمہ چھم چانی کل گنن
 مشتاق گو سے موثر ہے
 بشنو عن ہر جان من
 دپ تم یہ صورتہ کمر دپے
 بشنو عن ہر جان من
 نوز تجلے چھ منن

مئے ادیں چرنے آرزو
 تی یار چھنڈو زاہ بن
 مس کھا سو چشمن چھے خار
 جھی ہرنیہ روزتھ مژدن
 دا بگتھ ڈٹے دل نو تھم ڈھلے
 رشتے مو جیتھ ما ڈھنن
 شہار زلفو دول مئے نال
 بچھنس پڑو لے ڈچھنن
 ابرو کانے کش مہ کر
 یس تیر بچکان یم سنن
 غم غم صہ تھو بچہ تو شتم
 مہ دس پڑا مو چاڑی روشن
 نوراک کر چھے او لے
 ڈھینڈک بیم آسین پن
 شیر پن فرادن مہوس
 پیجاہ مور کول کھنن
 فراد تیر مجھون بیہ فنا
 کین سن تین کیاہ گے کون
 پینہ روم بھم یارو پنے
 دود آم دوران ماڑ چھون

روزتھ پڑو چھہ روبرو
 بشنو عزیز جان من
 ڈپشیتھ یمبرنول گے ہمار
 بشنو عزیز جان من
 کس ونہ کیاہ کر کوٹ تلے
 بشنو عزیز جان من
 الفیہ رستیو ڈچھتھ حال
 بشنو عزیز جان من
 تس مارنڈر پے کھش مہ کر
 بشنو عزیز جان من
 ناحق متہ سا رو شتم
 بشنو عزیز جان من
 مو پڑ کھوتھ داراہ ڈاؤ لے
 بشنو عزیز جان من
 افسوس گو تس خسوس
 بشنو عزیز جان من
 شیر پن تھ لال گے کوٹ ننا
 بشنو عزیز جان من
 لے نو روزان چھم زنے
 بشنو عزیز جان من

سروِ خرامانو وودلو   کوکل پریشانو وودلو
 دل چرختو کوه دامنن   بشنو عزیز جان من
 پھیران لوئیس کوه بکوه   روان ووتم راحتہ دودہ
 فریادیون کوئے ناکشن   بشنو عزیز جان من

(۳۹)

پانچ میاں نے غافلہ آنے
 داپ دودس تاپ عشق نے
 پارہ پارہ گوم مٹے ہنہ ہنہ
 جوش دمک پوش دن چھنے
 دود ببل لگہ وچھ نے
 خالو پنجر موز پیلہ چھو نے
 خالو دمک ادکس گوم نے
 یار سندرے دودیس سے
 دیر سے یسہ پانس بنے
 برو تھ پتے سون وون گنے
 یسہ سرے تی برو تھ کنے
 کتہ بیو تھک دیر پکونے
 بیٹہ پچھ تہ تی نے
 پان چمن یس پر نے

مزمینہ اوسرنا وے یار
 خالو کڑختہ گوم تہہ نیگار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 ہوش ہیرتہ اد موز چھو نے غار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 گڑھ و بالی حبانہ وار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 کار نیشے پیوست بیگار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 نور نغمہ اوچھتن آشکار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 دیر تھرو اوسرنا وے یار
 مزمینہ اوسرنا وے یار
 خانخاس دانس ہیرنا

جان جاناں چھس بڑو تھکے کنے   منز منہ ادر نو وئے یار
 محمودس میل کل گنے   موبدس پنہ نس وئے زار
 تن منہ ادر کس وئے   منز منہ ادر نو وئے یار

۷۱ ادر کس گھہہ ہے ؟   کاہل دیکھ ادر کس کنے (قن) ۷۲
 وئے پڑ دمس منز وئے گئے ۔ نوڑ ظہور وچھن آشکار   میں نہرتی منز منے
 (ق م)

۷۳

یار میا نیو مار کن منز پان ہو وئے تی پزیا
 تار کن منز ماہ تابان مند جھو وئے تی پزیا
 کل روم خس پیچھ چھہ ڈنہ بے بے بے بے بے
 گو پریشان بے بے بے بے بے بے بے بے
 اے کمان ابرو بہ رومہ تیر غمزہ نوے عقم
 باشہ کران عاشق بیچارہ ہو وئے تی پزیا
 در کف کوکل تو گو دل دیوانہ ہنس
 ماہ زلفو ستر عاشق ماہ نو وئے تی پزیا
 در تمنائے وصال راتہ درہ دو تم وداں
 میا نہ کھہہ تے دشمن من دوس تھو وئے تی پزیا
 میا نہ یارے عشق نارے زول غس بوشنہ لب
 رشک میا نہے شکہ بند اپیارہ ہو وئے تی پزیا

باز نہینا، ماہ جینا مہ حرم راز اوس ہم
 بارقیب دیو سپر سہر روضتہ تی پزیا
 آغ میانیو ناگہ رادن پیچھے چھپے نلگہ ہوان
 داغ دل تھو و تھم تے کس سپر باغ چھوٹتہ تی پزیا
 کیشہ پاؤ اوجھ تے تے کیشہ شیشہ بڑی بڑی تھوڑے
 دیشہ بیون یار تے پاش نشہ سوو تھتہ تی پزیا
 سرو نازا پاک بازشب مبازسی باکہ ام
 کوکل و بشہ قباڑے مٹر روضتہ تی پزیا
 از جھائے من نفاہ کینہہ اوکو نالے بیروفا
 عاشق بے چارہ تھو کیسا ترو تھتہ تی پزیا

(۴)

ماڈ لا ٹول ہم ژورے	راو روو تھم شورے پان
ماہ متے یو تھم مورے	ماہ کر تھس، ہے ارمان
خوبہ پتہ المیہ تھم مورے	راو روو تھم شورے پان
کوہ کھب تھم ژولہم کوہے	پاد لوسہم پتہ لاران
کتہ روو ہم ژوشہ دے	راو روو تھم شورے پان
چھو کہ پاؤ چھم شوہ طہوے	سہو کہ موہ کہ چھم کھ گیلان
اسہ دین کر سہہ سمبڑے	راو روو تھم شورے پان
پان نادون گوہ کہ کتوے	پتہ چھاو نہ ژند ہے جان

چھانے ٹم کھنہ روز بستوے
 ژور ژندن موم رده پوئے
 ہے کینا کوم سورا کچو ژوئے
 دے نے دیہ دیکہ سنے پوئے
 غمہ بستین تمنا پورے
 یسکو صاحب لودیت لوئے
 چون فراق چھم تالوئے
 کتہ پورے دیرناک ژوئے
 پان بادقم ژورے ژوئے
 رادو رو حقم شورے پان
 پاپہ پیچہ دان پوش شوبان
 رادو رو حقم شورے پان
 دیکر مرچہ چھیند کن پوشان
 رادو رو حقم شورے پان
 کزہ محل من علیہ رافان
 رادو رو حقم شورے پان
 شتہ محمود چھے آسان
 رادو رو حقم شورے پان

عاسمبوری : سوعہ براہ

(۴۲)

لگے پارمی سرکے رشار
 تپے جھیم کل تو پوئے گل زار
 گڑھان گل ہر مودان خاوار
 بادیک بچہ چھے شلوار
 سنے چھم چون سیمٹا آمار
 گچو یو پڑنگ ژندن دار
 سونہ پورے روس کتہ شند
 روزقم یارہ بوزقم زار
 مبلبل نالہ ودان گئے
 روزقم یارہ بوزقم زار
 مابرقہ رومی رے کیتو
 روزقم یارہ بوزقم زار
 وندہ جان وچکر ژائے
 روزقم یارہ بوزقم زار

شہبان کیا چھ زلفچہ سہا
 دودلان کیو چھ آئند مزائ
 دودل قتم زلف کالہ شہا
 کر قتم لولہ کر تیج ما
 دیت قتم بزم جو دو گا
 ڈھلہ موڑل، کیو گا
 چشمن کوتاہ چھ خھا
 پیرے پرنگ ہنگہ طوما
 سیر زحل قتم لولہ بجا
 وچھان لو پس کوتاہ پرا
 یارے میانے گل آنا
 دھ قتم مولہ ڈا قتم نا
 مے کر قتم جکر س پا
 اتی روز تہ شہسوا
 سورنا کا تہ رود سسا
 کیٹہ گے وار کیٹہ آوا
 یاونہ زھوہ مار دودہ تا
 بہار س بیہ پتم لہ کپا
 پکھنا یا بیہ دوبا
 تمنا نیر محو س

لولن چا کی مورس بو
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 چھ قتم ہل چھتہ میون حال
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 زلف وں دود لولہ وں چھم
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 خشن چا کی مورس بو
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 بزم س کیسا شہما
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 ہی مال مارہ کر قتم بو
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 لارے پتہ مارے پان
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 سارے سور جنت چاد
 روز قتم یا بو روز قتم زار
 مارس کالی سپنا خان
 روز قتم یا بو روز قتم زار

بلدیو چپانہ اکہ اشاہ
روز تم یار بوز تم زار

عائشہ نے دوں تم نال کالہ شہنشاہ (بیس جاپ) ۲۰ سبت ان پورہ
(بیس جاپ) ۳۰ رنبہ ویز دند چھی موختے یار
خند چون قند کھوتے جان
مشہ چھاوختہ ست سیتا
روز تم یار بوز تم زار (بیس جاپ)

(۴۳)

گئے موکلن لٹویے لو	بڑھاوختہ نال داؤن آہن
ہنر تم چھی چھتویے لو	دیتھہ وائہ آتھہ کیہا چھلن
گئے موکلن لٹویے لو	کچھ چپانہ بڑھتھہ طوطہ کلن
فوتہ پھلو چھی پتویے لو	بالو یے چھی کتہہ والو الن
گئے موکلن لٹویے لو	گر اپ چپانہ عاشق ہو وکلن
خوبہ دڑھتھہ پتویے لو	ستور چھک کستور ملن
گئے موکلن لٹویے لو	نر چپانہ چھم توں صوڈر کلن
زادہ لاگتھہ گتویے لو	پم کالہ سرف نال وکلن
گئے موکلن لٹویے لو	زہالہ نوان کر موکلن
چھاوینہ بٹھہ پتویے لو	سبیل چھہ صبیحہ کاد پھولن

مَح گزھان تازہ صوفوں
 بچہ چاند پشچہ تپریں
 گئے موکلن لٹوے لو
 قوربان لگے کاہلن
 گئے بوہور و مٹوے لو
 خمار چھئے سمر زون
 گئے موکلن لٹوے لو
 سینو و چھتہ سیمار بن
 چانڈی چھو کہ چھم تویے لو
 محمود پشش نہ لانی زھلن
 گئے موکلن لٹوے لو
 ارمان کر سہ دہ فی شہلن

۱۔ دو بڑا زھارہ آری بن گئے گیم کلن چانی لو (قن)
 ۲۔ چھتوے لو (قن) دہرہ بوہور و پاؤ پاؤ پاؤ لگے (قن)
 کاہلن فصل تپریں پشش وادے سبل چھوہولن - بوہور گزھان مٹوے لو (قن)

۴۴

اری بڑا رنگ گوم شراون چھے
 سہ کہ ہود نم برتے تلی
 کر پیے درشن دیے
 چھو کہ دھتہ یار تو لم زھللی
 کر پیے درشن دیے
 زھارہ رو شھہ کوئے پاؤ
 پاؤ پٹرس لگس بڑا پاؤ
 رو شہ وین خوش آو پیئے
 کر پیے درشن دیے
 مٹو وادھہ نیانم سونے
 بٹو کر پیس روئس موئے
 گوم ترا وادھہ دین پیے
 کر پیے درشن دیے

سائو سنگار چھس کینہ دالان
 دالو کتن مے بالو بیٹے
 ہارنس اچھو داوا دارن
 ژوہ نیر دوس بے بند بگئے
 ریمہ زوچہ جیے دے تے
 سیر پوش چھس دودھ اویے
 قندہ نامہ آرد متیے
 خستہ کر کو نم نوکن تھیے
 موختہ نورس پوشور دشن
 پونختہ کارس خوش گوم پیے
 آمتاوے کیر شاہ چھس
 نامہ پانام تن کس پیے
 زہر دول چھس کوتاہ زرے
 محمودس ارمان چھئے
 چھینہ مے کن دل تن دالان
 کر پیے درشن دیے
 موختہ ہارس چھس کوتاہ دالان
 کر پیے درشن دیے
 چھم کران دا فچہ کھنچے
 کر پیے درشن دیے
 فستہ کر کھتہ ژوالم کوایتے
 کر پیے درشن دیے
 سوختگی نو مے زاہ مشن
 کر پیے درشن دیے
 شامہ سوئدر پامن چھس
 کر پیے درشن دیے
 بڑ از قلم ہا دلبرے
 کر پیے درشن دیے

۱ چھک ٹہا فزل، ہا نرلی (ن ہجور) ۲ ہبہ بن کو نو میے (ن ہجور)
 ۳ موچھتہ تہنہزاہر دے میے (ن ہجور) ۴ زوالم کیر سوئے (بیا کھ قلمی نوہ سچہ)
 ۵ زاہ مے بستین دال چھس نہ میلان (ن ہجور) ۶ زالو فاکو ہا نکل کچھ تے (ن)
 ۷ چھس ہزارن (بیا کھ قلمی نوہ سچہ) ۸ پونختہ کار پان مے اوسوئے (ن)
 ۹ زہر دال چھس کوتاہ زرے (بیا کھ قلمی نوہ سچہ) ۱۰ پونختہ کارا مے دووے
 (بیاض ہجور لایبرے سی)

(۴۴)

سوز رنگ بکشاؤ نے
 کامہ دوو جائے پھر پختہ
 تہہ کونہ آہم پھر پختہ
 چاہہ دور ہر گوتم بدن
 دروین چھک سرحدن
 چھس بڑے ڈٹے کن مشتاق
 کس بڑے چوئے رزان
 ادرہ رنگ گوم شراو پیہ
 سوکھ موکھے درشن دیہ
 ما کونہ چھک ڈپے بوزن
 کالی قابضہ ناس سوزن
 تھا وقدم بہیتو دماہ
 حالہ اکے دزان شماہ
 ششہ مدو چھو رسیدن تہہ سادون
 بالہ بالی کتن چھ کینہ والی
 قبر بہن مڑ پختہ چھ کالی
 بس کز دودھ فیچے سہتم
 نیہ پانس گئے رنتم
 روز دما بوزم کئے
 شامہ لے گوتم نہ پختہ
 نیہ یارو گوتم نہ پختہ
 تہہ موتم کوتاہ و دن
 پان مادتم نئے کینہ و نے
 وچھتہ یارو مئے کن ماکھ
 چھم مئے وائچہ گوتم مئے
 دامن پوشس ڈپے توں پیہ
 بر گئیس ہی چھا وئے
 یاد نیہ دودھ ساکوتا روزن
 کینہ کز پختہ حاصل زچہ
 ترا و خدی چھ یاون بڑاہ
 بالہ پانے آوزالہ نے
 حالہ یتم و نہ پختہ آدن
 بالی بالی مئے گڑھ و بالی
 تہہ میرے گڑھان و نہ
 یتہ شباہ درشن دتم
 توشہ کوتاہ خویش سپنے

ایشہ بر چھی مسکوشے
 خاصہ پانس پیرتہ کشتے
 تیل بن کیاہ آب دہوا
 چون مشتاق چھس بے نوا
 شامار چھے پھولو موتو لائے
 سپنہ سپنہ رٹھتہ نائے
 بارغ نسیم بونے گوشن
 حال میونے ژٹے چھے روشن
 آس پڑان در بارغ نشاط
 غمیش پسند پیپہ اہل نشاط
 نژدکس چھے چار چنار
 جاپہ سبز سیاہ بہار
 چھوڑو گولاب گولاب باغس
 دستار س آندو آندو لاگس
 حمودہ دنیا چھے گف
 تی کرے مئے داتہ نف
 زسہ دلوتی مئے رشتے
 بہتہ دماہ مئے بڑوٹھ کئے
 خضر لادن دادہن دوا
 دادو کر بلیم تر دیشہ نے
 لالہ پکھن تر میانہ سائے
 کپنہ تر لہم چانے پیچے
 بالہ یارس دیشہ توشن
 روشہ وئے بڑ کیاہ وئے
 پان پیرم چانے وشات
 ساز پوتہ پوتہ کتھوانے
 عاشقن ہمشہ جاریہ قرار
 کہہ نیسا اثر پوان کھنے
 کتہ داکس پینہس آغس
 تانہ گولاب مشک ہونے
 ٹوٹھ یادون چھے بے وہہ فا
 اہل صفاز مئے سہو پئے

۱۰۸ ہر گیم ہی چھاوئے (کشمیری موسیقی) عا بلو یے کچھ بلوئی بلوئی
 بالہ کنش ٹرکیاں لٹوولی

۱۰۹ عاشقن چھے تھہ جاپہ قرار ہم بچہ چھلے گولاب باغس (کشمیری موسیقی)

(۴۶)

از منے ہاؤ دیدارے لو
 دُچھتو چھے ماعارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 دُچھتو چھے کیتو مارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 بلہ کتہ چھس بیمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چھس چھس کا لہ شہمارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہٹہ کے ناموختہ ہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 وورلی چھس روخسارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ہی چاڈی چھاوان ہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 چشموبال ہنہارے لو
 از منے ہاؤ دیدارے لو
 ونچہ ہے حال اسرارے لو

از منے دل آؤ دُچھتو چھتو دے
 مشتاق تریئے پتھہ کوس آوے
 سرتہ کو کر چھس چھس ناچارے
 اچھے نستیہ خنجر کر تیج دے
 زخمن چا من مبتہ سزارے
 ترھلہ دل نیرہ قلم اکبر ایشارے
 دُچھتو کوٹ کال کر انظارے
 سیاہ چشمے چھے آبدارے
 اماہ چائے مبتہ پان مارے
 دُچھتو ہنہ شبنہ ہاکی طومارے
 گیم ہنہ چھے زندر دے
 میزدار سبز پوش گل انارے
 غوصہ مبتہ رختتم کوس آوے
 تروان عاشق ایشہ چے دے
 شرادون باشے دومچ ہنہ کاکے
 خون چکرس چاے ہرکے
 غراب کر چھس شراب غارے
 شائکس نو کام کتہ بوہارے

لاشکھ چھک فیے ماشوق ڈرائے   از مئے داد دیدارے لو

پدمان دنیو ہے پر تے سائے
بدنام چھک کوٹھ ہارے لو
عمود کاٹھیں بوس زنا پائے
از مئے داد دیدارے لو

(۶۴)

دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	آمار چپانے بڑ پان مارے
مدانو زالم لا جھٹس بگل	دڑا اٹھم بڑیم تہ نیو عظم دل
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	تھیر جھٹو کیتو پزارے
کرشمے پچھے بربخہ چشمے	غمار اولو دی پڑ چشمے
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	بیتے نور جھٹس ڈٹے خائے
مئے چوڑی مشتاق سپدن کیتو	بزمہ غمیز تپرو سیتو
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	ترک تازے کماں داے
سپھٹا تیز خنجر خوں ریز	بجے تپیر نیو کھو تے تیز
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	سمن پسے سپردارے
یہ کوتاہ بے وہ ف لاگن	پزیا دل نہتہ دوسر ناگن
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	جفا جوئے بستم گائے
ڈپڑ پز ہے یار میون مالین	سپھٹا پویم یار دود ڈالین
دوہ لو یو دیکری بے وہ فایاے	چھٹے عمو دے چارے

پری رفتہ خداداد متا نے
 دے نے بوداد و دستانے
 دیکس چھے جان نورائے
 حقس چھے نور نشانے
 رومس خال سیاہ دانیے
 چھے ہینوند امت ہندستانے
 خنجر نس بیمہ کسانے
 ژتے لوس قلم تیر مجکلانے
 دے سچہ زن پوس اسمانے
 ژتے سوز قلم بالہ خصلانے
 سیاہ مار زلف پیچانے
 نشانہ یا بہ آفتانے
 بہ درایس سورماٹانے
 بہ ڈھارن خسانہ خانے
 مس کھاسو چشمہ ستانے
 اسپ دوسے غمہ خچہ ڈھانے
 پیریزل کوئی دہہ مردانے
 کھتا کرتھ سوغن دانیے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کس سینہ اسپہ بیٹے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کمر پادا کوڑے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 ونجر کیاہ جان پھٹے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 لیکھتہ کیاہ گرم دے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 یہ کھتہ پاٹھو اونچہ لے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 مہ دلبیر سپاہ نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 زبہ پاٹھو دھچھ نے
 مہ کر دیوانہ گی نے
 شکر لب و دہ زلمے نے
 مہ کر دیوانہ گی نے

مدنو چھس بڑ پڑمانے
 میون دست چون دامانے
 چھ بوسن ماہ کنانے
 دریں سپاہ زندانے
 تہ چھم جان مانانے
 منہ زانتم بیگانے
 سو بر نارستانے
 پن چھ باغ بستانے
 دہنتہ کس مادہ دلانے
 تہ انتم حیل بہانے
 عرق چھ شبنم دانے
 چھ نوزک موسیٰ دانے
 گڑھک کوٹ سردانے
 بہ نیرے مو پریشانے
 در باغ سلیمانے
 چھ کشمیر خوش پروخانے
 چیتہ محمود ستانے
 ازلی چھک غول خانے
 تہ روئے روئے کیا بڑ لے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 غرق کیتیاہ گئے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 کرے بہ عاشقے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 پتھن کو گڑھ بڑ لے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 بھینتہ کیتیاہ آدے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 روه خنس مقرر ہاک پرے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 اسہ کن داد روهے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 چھ رنگا رنگ بھلیے
 مہ کر دیوانہ گی لے
 بڑ بڑ پیاہ موسے
 مہ کر دیوانہ گی لے

رے پانچھ اولہ پیسے (قن) ۷۴ ٹھ موزانم ٹے بیگانے (قن)
وہ میخانے (قن) (پستیم نورشار چھنے قلمی نوہ سخس مشر)

(۴۹)

لائی ژورن لاجونس داوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۱
پوشہ نو لو پڑھتو کاوس	کوٹ گئے تم لو ویناک ^۲
پیم لانیو نیائے کس باوس ^۳	باولی باوس لانیو نیائے
ہول چٹم منے لول باجر اوس	متر اوس پادون کل
تن من بو آیت تھادوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۴
مشکہ کو فوژ تن بو ناوس	بو تھادوس آیت پان
باولی آمتن کا کالی مار اوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۵
ہی تہر مسؤل دائن پوش چھاوس	پا اوس پرنگ تہر بالہ پوش
شر آوس لہ پان ساوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۶
رنکے ریونس مشکہ تن ناوس	دوہ تھراوس کوہنگ تہر ہی پوش
ہسنگ طومار دور آلہ راوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۷
چھتر بوہن کل دوہ تھراوس	متر بہر ہو ہو اوس
ہی مال آہ کالی مار اوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۸
عشق ژورس آدھو کھاوس	دوہ ہر اکے پاوس یاد
دوہ دشمن سون عشراوس	باولی باوس لانیو نیائے ^۹
کچھ لکھ تار عشقیہ ڈریک اوس	وہ تھہ راوس لہجہ موناو

اویں پئے مزار اوس باکی باوس لاریں نیاے

کیا نہ کرے تھیں عشقہ نس و اوس

زادہ تر نو بو باوس حال

کاکی محمود و اوس میلہ و اوس

باکی باوس لاریں نیاے

ع باکی باوس پئے نے حال (مروجہ نسخہ) ۲ باوس تاک کوت گوم (ن

مہجور) ۳ لاریں نیاے بوچکاوس (مروجہ نسخہ) یہ نے لاریں نیاے چکاوس

(ن مہجور) ۴ یہ شار چھ کشپری موسیقی مئے یوت۔ ۵ یہ شار چھنے

کشپری موسیقی کتا یہ مئے ۶ مروجہ نسخہ مئے شار چھنے ۷ یہ شار غلط پاٹھو درج۔

بال تزار اوس مہنوکاں۔ ۸ مئے دشمن مئے مزار اوس (ن مہجور) ۹ یہ شار

چھنے مروجہ نسخہ مئے رنگہ بونس پر بیک مئے مزار اوس۔ ۱۰ بال لاوس پر بیک پان۔

(ن مہجور) ۱۱ یہ شار تہ چھ غلط پاٹھو مروجہ نسخہ مئے شار تہ چھ

مروجہ نسخہ مئے غلط پاٹھو درج ۱۲ یہ شار چھ کشپری موسیقی کتا یہ مئے

(۵)

مہت ابو لول ہو آم

خشمہ روئے نظرہ تراو

مہت ابو لول ہو آم

سو کہ موئے کئے ماو دپار

چاٹر آمار کوس بے تابو

چشمہ کیاہ چھے مت شرابو

مئے چھو رتہ کڑھن خرابو

روخسار چھی چھو لہو کلابو

مہتاب بولول ہو آم
 پہم تن چائی چھم پہا بو
 مہتاب بولول ہو آم
 سارو وڈنے تل دا لکن
 مہتاب بولول ہو آم
 چھم مے دلس چرن اضطرار
 مہتاب بولول ہو آم
 راضو آستم کاستم غذا بو

برجم چھ دنیازانو خا بو

غم کاستو محمودس

وچھتہ کاڑاہ کرطقس خرابو

مہتاب بولول ہو آم

(۵)

دما بہتو مے بر و تمچھ کئے
 ڈا کھ اول بوزم کئے
 تے ستر بوتان مے یکان
 یہ کینہہ ظاہر قی متہ نئے
 تے پھک پائیخ تے تے نئے
 ہو ہنس تے نفس چھے بلونے
 دما بہتو مے بر و تمچھ کئے
 ڈا کھ اول بوزم کئے
 تے ستر بوتان مے یکان
 یہ کینہہ ظاہر قی متہ نئے
 تے پھک پائیخ تے تے نئے
 ہو ہنس تے نفس چھے بلونے
 دما بہتو مے بر و تمچھ کئے
 ڈا کھ اول بوزم کئے
 تے ستر بوتان مے یکان
 یہ کینہہ ظاہر قی متہ نئے
 تے پھک پائیخ تے تے نئے
 ہو ہنس تے نفس چھے بلونے

ژئے اوٹھ یوسف کنانے
 کتہین ژئے پتہ روو آدنے
 عرش چوئے بار خزانے
 شب بان ژئے چھک پیسے لینے
 گاہ آکھ پانس گنڈہ گونے
 عاشق تہ ماشوق ژئے لاگنے
 فریاد تہ نالے دیوان چھنے
 رواں چھس تہ ژٹھس لینے
 فرادن دیان جویا کھنے
 فریاد دیوان ڈریاوانے
 شیر پیر دپ نس خورش سپنے
 دودھ کھ پیس عشقن مہ کھ ڈیشنے
 پوختن ہنہ آکھ نوکٹانے
 ژپیتہ چھک تہ جد اے چھنے
 پوک جھوٹس نیست دینے
 او لالے ہند ناو لکھنے
 فنا کو شیخ عتہا پنے
 عشقہ زورے سوڈر چھنے
 مصحف تہ خرے تموزوٹنے
 صورتہ خالو ازمانے چھنے

ژئے مژراوتہ زلیخا
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 فرس پیٹہ چھک ژٹھتہ جا
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 گاہ آکھ اطلس دہمتہ شاہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 سراج کرم فداقن
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 شیر پنے ہاوتہم رویاہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 بوڑھتہ کور تمک کنین چاک
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 کجاک لالے رنگن رختہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 تمی رگے رگے رختہ
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 روم چہ ہینزے ہودنس پان
 دودھ عشقو وئے کیاہ
 پورمن عشقن افسانے
 دودھ عشقو وئے کیاہ

شہادہ دوزون چھنے روز دوتے
 ژمنے پتہ تم کو کینہ گتھہ کورنے
 کینہ شس زو دراد شاہ کھانے
 کیتو آے چانے ستر مارنے
 ژمنے پیر نو دوتھ منصو رانے
 ژپے دراکھ تون تے ژپے وچھنے
 کائنبہ موگر تھن ماشون ٹھنے
 فنا گے کیتو اُمی نئے
 قنبر چھنے کران پیر کرنے
 مروت عشقن پر تو پینے
 دماہ زاعلیحہ سہ پوچور
 دودلو عشقو ونے کیہا
 بوون نہ برتے ترا دین باکھ
 دودلو عشقو ونے کیہا
 ژمنے کر نو دوتھ سپرس فاش
 دودلو عشقو ونے کیہا
 کائنبہ موگر تھن جدائی
 دودلو عشقو ونے کیہا
 خنبر روستے بوز کھ نو
 دودلو عشقو ونے کیہا

حمود عشقن شراب پیئے

خراب کوشت چھو لود کیہا

خراب خاکب ضرب دئے

دودلو عشقو ونے کیہا

(۵۲)

روز دما ونے حال
 مار زلفو دولہم نال
 چھم ولینہ امت زال
 اُلف قدیون سپد دال
 بال مریو مدنو
 چار کیہا چھم ژالہ شس
 بال مریو مدنو
 ریہہ گتھ نم بدنس

مہر ناپ سے مو زال
 پینچہ پہنچے چھ میون سال
 رنجہ ناؤ جھنس سوہند مال
 بالو زھنڈم کوہتے بال
 کر قوبول چھ اقبال
 سنیا سس پتہ گوپال
 منہ مجھ کاس واہ پال
 مولیٰ دا جھنس نیو تھم مال
 ولہ یارو وچھتم حال
 فالناس وچھوم حال
 تند پزاران گوم یثکال
 موہتہ فلو وچھ دندھی لال
 سوہتہ کوڑ تھم جکر س

مھو دس باوجمال

بال مریو مدنو

عادہ مو (قن) ۲ شلہ مشو جھنس نیو تھم مال (قن) ۲ وچھ دندھی لال (قن)

(۵۳)

اے ترک قبا پوشش یمن
 بے خوش در آغوش سمن
 حقوتہ یمن گوشش
 حقوتہ یمن گوشش

توشے مے موروش
 تھو تہ بمن گوش
 پیالہ مے نوش
 تھو تہ بمن گوش
 حبان چھی بردوش
 تھو تہ بمن گوش
 پتہ در آغوش
 تھو تہ بمن گوش
 برقہ یں روپوش
 تھو تہ بمن گوش
 چشم نہ ہمن جوش
 تھو تہ بمن گوش
 ایتھہ چھی مائز پوش
 تھو تہ بمن گوش
 کوریتھہ فراموش
 تھو تہ بمن گوش

زئیے کہتھو مے کرم پوشہ چمن
 مس چیتھہ رکود ہم نشہ کن
 لب ہاے تو چون لال یمن
 صد بوسہ دے کو سمن
 کریشا نہ پمن زلف خمن
 متانہ مارو اُموظ اُلمن
 گد لاب چھے رمنج سپہ سمن^۱
 لوبہ ناو ہسا مو سمن
 پناے رفہ رخ خوب بمن
 مہراب بمن ساری شمن
 چھس سوز عشق نہ دار کھمن^۲
 ازد و وہ ندے سر قد من
 رختہ وندہ چاہن مائز من
 لوجس سارو لوچہ لم من
 عشاق چھہ در خاک ذمن
 جھود گوش چاہی عن

عا جب نانہ چھی بردوش (مرو جہ نو سچہ) ۱ گد لاب رمنج چھے
 یمن من (م ن) ۲ چھس سوزان حال دمن (م ن)

(۵۴)

ژٹے سودا کین کرے یارو	پڑے کھاسو ہرے
رچھتم سودا کرے یارو	میتہ میانے گوئدے
ژٹے سودا کین کرے یارو	زون دن پنجس درے
زول محقس عشقہ درے یارو	کوڑھتم زور درے
ژٹے سودا کین کرے یارو	بہ فراق کوٹ درے
مینہ بو ذاہ محسوسے یارو	مے سورم بیوہ سرے
ژٹے سودا کین کرے یارو	لاستم آبرو سرے
بہ شراب کھاسو ہرے یارو	روشنہ وہ لہ دلبرے
ژٹے سودا کین کرے یارو	پوش دن گوس برے
ژندہ بگ پڑنگ کرے یارو	ژھونڈ مو سنگرے
ژٹے سودا کین کرے یارو	ہنس گڑھو ماہو جرے
ژور پاٹھو توڑی ترسے یارو	دراو محمود گرے
ژٹے سودا کین کرے یارو	مہر ماہیانہ شرے

ژھونڈ مو سنگرے	علا محمود دراو گرے
ژٹے سودا کین کرے	ژندہ نو پڑنگ گرے

(اکھ پون قلی نو سخی)

آداب کربختہ گوم
 ناپا کربختہ گوم
 مرثیہ یثیرتہ لمیونم
 بیدار کربختہ گوم
 دوبار وچھتہ نہ شے
 کود مار کربختہ گوم
 بن ناپ زول عقم
 خمار کربختہ گوم
 زہر نشہ موکر ڈے
 پار پار کربختہ گوم
 ہسا کتہ لے بو
 نظار کربختہ گوم
 زھانڈان بونفہ چون
 تکرار کربختہ گوم
 تامت تاپ تیرختہ گوم
 آداب کربختہ گوم
 خیر کیشہ تہ بوزونا
 دلدار کربختہ گوم

تمنا چون محمود س
دود پشون قرعہ گوم

ماشوق میا نے زور داد
پستامو یور بھی دو باور

(۵۶)

بالہ یار پیکھنے مارے پان
کر کتیاہ چھس غار زان
بالہ یار پیکھنے مارے پان
ویر عیان سورم تران
بالہ یار پیکھنے مارے پان
ماشوق چھس ارمان
بالہ یار پیکھنے مارے پان
نہ ز میون چھک بوزان
بالہ یار پیکھنے مارے پان
شیشہ محقق شلیہ پد مان
بالہ یار پیکھنا مارے پان
چھنبہ روم تقم دل و جان
بالہ یار پیکھنا مارے پان
کتھہ شاپ چھک آسان
بالہ یار پیکھنا مارے پان

موچھان کوئس تو کوئ کال پڑوئے
دیتو چھم نہ مولوم تو کوئ لائے
ہنتو دھتو میون حال چھس لپار
سور چھو کوئ کیاہ چھس خار
پیتو چان تمب نیرم وارے
چھنبہ کا قہ ماشوق اماہارے
بہ نسا زارے چونے زارے
خار کوم جگر نرس رن پان کھارے
دز کوئ عاشق عشقے ناسے
دل نہتہ تو لہم ہے دلہائے
ولہ زار ویتو ہے متہ دہارے
گننہ رادان چھس نڈرے تارے
اندہم حال کس کو اظہارے
فسار ڈلہ ہم وچھم ہتہ دہارے
ستھہ چھم چائی دغم خارے

لو کچا ر کیشہ نوروزان سارے
 بوز کھ سمار فان
 سون چانر دنان محمود زارے
 بالہ یار پکھنا مارے پان

ع۱ پکھنا مارے پان (قن) ع۲ شلہ چہہ ہمیتہ پدمان (قن)
 ع۳ در دلہ یارے (قن) ع۴ نوم دومہ لاکتہ نو (قن)

(۵۷)

مدنو چٹم چون ارمان	یتا موحبان وند یو
ہسٹم یار مہربان	یتا موحبان وند یو
ماہ من پادشاہ من	تے کزھ ناؤ مے مہر تن
تو کوڑ چھک یار یوان	یتا موحبان وند یو
روے تو شمع شب افروز	تیمہ کئے پو شمس سون
زولنم نار رنیم پان	یتا موحبان وند یو
ضما عشق تو دارم	کز کتا چٹم سہٹا غم
تھوڈ موکوہ بیابان	یتا موحبان وند یو
نئے زن صبح نورانے	چھولہ وند بارغ بستانے
لعل لب تو دہ افشان	یتا موحبان وند یو
پوشن مالہ کریاے	مسکی پیالہ بریاے

ڈچھم گل تہ گلستان
 دُختر بچہ خنجر نرس
 از پئے جانِ غریبان^۲
 خال بر روئے سخن سنز
 قامتِ سروِ خرد اماں
 بیچ در بیچ جیس بہ جیس
 فکر چھا زلف پریشان
 توبیا باز بسویم
 دل چن آمِ فراوان
 پتِ اُموجبان وندیو
 دشاخ تیر بھی دردس
 پتِ اُموجبان وندیو
 حبشی پوشہ باغس خنز
 پتِ اُموجبان وندیو
 کسہ دیو بند است این
 پتِ اُموجبان وندیو
 غم دل باتو گویم
 پتِ اُموجبان وندیو

گوشہ چشم سیاہی
 سوئی محمود نگاہی

اے پادشاہِ حسنا^۳
 پتِ اُموجبان وندیو

۱۔ اے بھولہ دُن باغِ پیشانی۔ نئے دُن صبح نورانی (قن) ۲۔
 ۲۔ سلاح یا پچھی دردس (قلمی نوہ سچ) ۳۔ مشتاقان (قن)
 ۴۔ اے شاہِ ملکِ حسناں (چھن)

(۵۸)

عباں چھی ہم جانِ جہانے
 پان وندے لاجبانے

لولہ مسکی چاقم پیالے
 پان وندے ہا جانانے
 زنبہ ماشوقس سیمو گندے
 پان وندے ہا جانانے
 لولہ باغس پیہم ورشن
 پان کوئدے ہا جانانے
 چاؤ جہا ئے بڑ فوڑا لے
 پان وندے ہا جانانے
 نیب ہواں روڑس کریشن
 پان وندے ہا جانانے
 وار و نتم ژے کینا داکے
 پان وندے ہا جانانے
 لول میونے زاہ اوکے نے
 پان وندے ہا جانانے
 فیکر چھا کن پریشانی
 پان وندے ہا جانانے
 خوب رویو وچھت رو برو
 پان وندے ہا جانانے
 تام قطرس درمی او پوناو
 پان وندے ہا جانانے

کلہ وندے ہا کلہ والے
 پے در پے موہے عرفانے
 متہ متانہ ساقی رندے
 شہتہ پکو حال مادانے
 سوہ کچھ موہ کھے دتم درشن
 گل چھہ لان گھستائے
 نئے چھے رواں رواں نالے
 دور پیس نیستائے
 تپہ ریشن بیہ درویشن
 ژھوٹہ مکھو خانہ خانے
 میانہ یارے کمان دانے
 سینہ سپر دل نشانے
 صاف سینم مئے اسپنے
 میانہ ماشوقہ میہ بانے
 بیچ در بیچ کوئل چاؤنی
 مار زلفن کرے شانے
 شوق منزلے کرے ہوہر
 اسہ ونے غمہ نچے دلانے
 یام ڈرمی او قطرس منز ڈاو
 دژاد پھلس انبر خانے

دوہن چشمن ہندے گاشے رنگے رگے وچھتاشے
 جھک پاس مشتاق پائے پان وند یو ماہبانے
 چھے محمود مشتاق چوئے
 کاڑوئے کاسم کروئے
 مال ورنھتہ بڈ کوڑانے
 پان وند یو ماہبانے

عاجون دوبر (قن) ۲ صاف پسے چھے اُپینے
 ول میونے ژسے اوئے نے (قن) ۳ ہر طرف کوکل جانی (قن)
 ۴ محمود از پتہ سوئے (قن)

(۵۹)

بال کرٹھس شر دیوانے ہے جوائے ہو
 عار انصاف روئے نہ دانے ہے جوائے ہو
 بوزوئے داستاے سوز گچس بو
 روز گزھو آستاے ہے جوائے ہو
 کوکلن کررے شے شانے شانے ہڑے ہو
 زاہتر نوقی چھم مشائے ہے جوائے ہو
 بیو چھے عشقینہ کمانے چشہ چھے آہو
 مارٹھس بو موہیدے کائے ہے جوائے ہو

خند کر غم بچے دہانے قتلِ شریعت چو
 دہ ہے پوڑو تے جانے ہے جواتے ہو
 سروندے بد سرو روانے یوریت امو
 بچھ نکتے بو پیمہ پائے ہے جواتے ہو
 ژھوریکھ غانہ غنائے خانہ زادو پو
 مارکتے مثل شہِ فلانے ہے جواتے ہو
 ژور ژور لہم شہر پانے پور چھک ماہر
 مؤرہیمت لہ وائے ہے جواتے ہو
 زور وارے پہلوانے کھور چھلے بو
 یور کن چھک نہ بیوانے ہے جواتے ہو
 متہ کر تم یم بہانے ژھیتہ کر حقس بو
 کتہ مجلس چھے مکانے ہے جواتے ہو
 سپہ بانے قدر دانے سحر چھے جو دو
 قدر چائی کسو زانے ہے جواتے ہو
 مذہب و حقس کو لہ ترانے دونا و حقس
 حد نیرتہ گو مو فسانے ہے جواتے ہو

کور پے محمودن بہانے بوزاے تنہو
 ایں فسانے عاشقانے ہے جواتے ہو

اُمہ حوڑا ماہ روخسار دھتے ڈور نیو تم دل
 اُمہ ڈور دشن دھتے مئے سوہ گچ حوڑ نیو تم دل
 تس برتھ مئے ویسو یے کوہ نگہ کستور نو نوم پان
 کس زانہ دہتھہ حال تہہ مستور نیو تم دل
 دیوانہ کرئس دھتھہ تس مادانہ بوانصاف
 اُمہ شوخ چشمن غلامن محوڑ نیو تم دل
 ہی تن مئے گیم مایہ گیس ضایہ زول مال
 دوہ پرن مئے دھتھہ رتھایہ تہہ زور نیو تم دل
 مدنس یہ وڈی تو م زہ گیم رمہ پے بدش
 اُد کوہ دوس دودس دودولہ تالور نیو تم دل
 شہار زلفونال دودلہم فال کیاہ چشمن جان
 مشکہ سستو بدش جنپچہ کستور نیو تم دل
 زھار ان بڈ دزائس بال وڈرئس کیور تہہ نال
 پتھلشہ چم کس نیشہ مئے مندور نیو تم دل
 سلس بڈ دزائس تیلون کنہ یار میلیم نا
 بیلیہیم وڈن نالہ مٹن طور نیو تم دل
 پانام ہوان یام وڈرئس شاکس نوگام
 اچھہ دل مئے وچھہ ڈور پتھہ کھنہ ورنیو تم دل

رنگن مئے زحورم رنگہ دیون پریمت سا آ
 سن دچھ پچھتس برینہ پیچھتہ جو کھو نیوم دل
 کچھ بندہ بڑہ ڈرائس سلیہ لو لڑی کام لو ستم دہ
 ۶۷ رابلہ وچھام پیچھ سطور نیوم دل
 محکود چھ نزدیکیہ سسٹاہ در دے یار
 خوش کردہ چھ در پردہ رکتہ زور نیوم دل
 (اگر نراہ قلمی نوہ سچ پیچھتہ)

۳۷ اامہ لور (اگھ پرم قلمی نوہ سچ) ۲۷ اامہ نور (قن) ۳۷
 سائس بڑہ ڈرائس بال (قن) ۴۷ تنہ نیشہ (قن)
 ۷۷ ویل آم بڑہ رٹن نالہ یمن طور نیوم دل (قن) ۶۷ ۷۷ شار
 چھ قلمی نوہ سچتس مہرے بیت۔

۶۷

ول آم یور پیہ نائے	ویسویہ بڑہ جنس مائے
ول آم یور پیہ نائے	دل نہتہ رڈ کتہ شائے
احوال میون کرتس کنن	کس باؤتس کتہاہ گئے وٹن
ول آم یور پیہ نائے	سوئدر بڑہ کرتس ضایہ
تس روسخ سونہ بڑہ کتہاہ نیوم	ردان دامانے دنیوم
ول آم یور پیہ نائے	رو شتہ چھم کتہ شایہ

مہیہ ناپ موی زہ جنس
 کت کوم پوت پھیرائے
 دچھان اچھ لوسم رئے
 ہی تن مے کرم ہائے
 مکہ ہا ڈلہ بر مردم
 سپیں بدن رعنائے
 چپکل کشکھ مال، دوبرکن
 بنزرتہ ڈولم کھٹھائے
 ہمایارے در دے
 اندنا یہ لائیں نیائے
 تن جاہلس تند خو پسے
 رنج سس پتھ پوت ڈھائے
 در جہد رجب آں نازین
 ہارن چھ ماران گرائے
 عشہ مٹو کو مژد اوٹس
 دیت نس مکہ سہنر دے
 گڑھ تے دیسویار ان متے
 کرمس بے لولہ مٹہ لائے
 محمود کا می بے نوا
 چول کا ستم ہے خود لے

خاے بے پامن لاجنس
 لول آم یور پیہ نائے
 کیاہ گوس کو روم پنے
 لول آم یور پیہ نائے
 بر مردم کٹو چھو دم
 لول آم یور پیہ نائے
 قحچہ دتہ نی غم عاشق
 لول آم یور پیہ نائے
 دل بختہ کو چھتھس شے
 لول آم یور پیہ نائے
 مشتاق کے سس روپے
 لول آم یور پیہ نائے
 حارن سپد نقاش چین
 لول آم یور پیہ نائے
 مژد اوٹس تے تراوٹس
 لول آم یور پیہ نائے
 آتش بے لاگس تن تے
 لول آم یور پیہ نائے
 ڈھارن چھ و صک ڈوا
 لول آم یور پیہ نائے

ءا کوٹ گوم رٹہ کیا ئے (مروجہ نسخہ) ء۲ اُچھ ٹوریم رنے
(من) ء۲ قصیدہ دہتہ نیوٹم بو وچھن (من)

۶۲

ہامیانہ دوسنا کو وے
ہامیانہ مدنوسا تھا روز
بوز کئے سوزاہ میون عشا و
ہرکھا مسو پڑی سے مور اور
کامہ کو پتا موداناہ چاو
ہمیشہ ہاثر لہ پوت کیا ہوش
پتا مو پوش کئے یو کڑاو
ہاوسنا کو لگے یو پارسی
موراں شہ "ناد سوزاں چاو
آدن باجے میانہ مدنو
اسہ نو چنے تمنا در او
شری پانہ اسپس عشتیوتائی
راہ چٹم پانن کس کڑ گراو

منزمنہ اوے نو وے یار
سوز دل وینہ ہے کن تھا و بوز
منزمنہ اوے نو وے یار
پان میون آئے دودہ کے ہر
منزمنہ اوے نو وے یار
دیتا مو درشن یوت موروش
منزمنہ اوے نو وے یار
یا وینو دودہ نو روزن ساری
منزمنہ اوے نو وے یار
بدن زولہ قہم تے وڈنو
منزمنہ اوے نو وے یار
مدنو زانم نو قہ رہیائی
منزمنہ اوے نو وے یار

محمود مو کر نادانی
وینہ چھے آدن لاؤن تھاو
ہاتن من "وینہ یو پادنی
منزمنہ اوے نو وے یار

دُم ہر جھٹ تو دُم یا بنی آدم
 حضرت آدم روح الاعظم
 سسے یہ ساری نیسے پر رو جس
 ہو کے زورے مہر شہر پیکر مہر
 دوسرے راتھ بیسے کوہ تہا دن
 ”او فقیر اکھیاں کھول“
 فکر مٹھی کر ذکر خفی پر
 پائے کاسکھ پائے اسکھ
 ہو جس تو رو جس کر نفی اثبات
 دامنہ کس زار اسکھ پیگانے
 مومان نازس پیچہ مجاہد سس
 غافلہ پانوقا غافلہ دوریو
 پیرس یار پیٹم سپرس سرلویش
 سر تاج پیران حضرت پیران
 ہموذ گامی تس کن نیم

راعنی ثنئے سہ آسی ہر دم
 گو یاد از نورے اقدم
 نیمو و نہ شیطان گو یہ تم
 بسیتہ چھہ ہر جھہ ہزار عالم
 زمین آسمان لوح و قلم
 ”بر لو ہو ہو دم دم“
 دم دیتہ ثلوث نے فکر تو غم
 وزی واسکھ آپ دم زم
 ذات صفات چھی دم ترقم
 یہ گوم مازتے یہ گوم قم
 ماشوق یار س دل انتم
 دوسہ کھلووس یا ناوے لم
 زپرس ہم چھم وزان چھم
 سر تاج پیران حضرت پیران
 ہموذ گامی تس کن نیم

عا حضرت میران - ہم گردھن شہے بزرگ آسینو پھند ذکر شیخ العالمین
 پنہنس کلامس شہر کو رمت چھہ - شیم حضرت میران او - تاجی

ہوا چا نے کیس کیس
 متیوڑھادان بڑا آئے
 نیائیں مونیر پائیں پیس
 چھوڑنے مئے ہوئے
 تینے یارو پزاران چھو
 ہتے ا کے پتم نہ
 کوتاہ ستم وہ ذکر ہے
 زکھا سو مسکو برتہ چھو
 دو چھان دو چھان چھو
 پتہ کتہ بر موہم پر سے
 پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ
 مئے یار پتہ پتہ پتہ
 اسان اسان شمس چنے
 دوبرو دل یورو رسا
 کل دن زالے بڑا جھٹھ
 دپان چھس پانہ مار س کھنے
 سازن گتہ پتہ پتہ پتہ
 پتہ پتہ پتہ پتہ پتہ

ہسا ہسا ہسا ہسا
 مئے زبے کوڑھ ہم یار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 رما دوپ پتم پزار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 دتم مئے دیدار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 ز اچھ پرخار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 پتہ کوڑھ چھس خار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 پتہ ما اوئے عار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 وہ پوز وئے زار
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 پتہ پتہ پتہ پتہ
 ہسا ہسا ہسا ہسا
 مئے مشراوم یار

تہم نشہ اند کمر ماری
 از روی صورتہ بندر
 بیگانہ کس یاری
 اندری گنجم و کس تے
 مستانہ کس یاری
 لاچار کس خستہ
 گلن چھہ و نان زاری
 بر سر چمن چھہ دیوان
 دل دودس عشقہ یاری
 جانے بچن پیدا
 کر یس وفاداری
 زوہ پڑ و تہ کن دورم
 حاصل گیم حاری
 بیکس پڑ بچس زائے
 ہاران چھس خون حاری
 زائچس در تاب در تب
 از جور ستم حاری
 زہانجام مے ہر شائے
 تاجپند ہر دہ داری
 پادا کس سینے

رقی و نہ بے ماشوقن
 حاران کم کم گوئند
 شاہ رود کھٹکتہ اندر
 میون ہیو بنیو کس تے
 مس وانیہ چاوش مس تے
 شمع روی تہند و چھتے
 روان سپس خستہ
 ببل چھہ سپھا روان

اے ببل شیدا
 تہ جیتو کزو سودا
 سودا پن مے سو رم
 سار کے تمنا مو رم
 ماشوقہ کوتاہ نالے
 دودہ راتھ دیوان نالے
 نے روز آرام تے شب
 مے جاں دو تم بربل
 چھہ جلو دھہ ہر جائے
 لا جنس تہم سبز مے
 پڑ دود پن و نے

فرماید کورم چون منے تَس خوش آہ میاؤ ذری

عَا پَ سار چھ غلط پامٹھ لیجھت .

(۶۶)

یاد پیہم تہ ناد لایا مے
 ونہ کس ژ حین چھینہ ورس
 چھم پترینہ دیوان پامے
 چھی رومسار نہ گل دے
 سورمہ چھمے چھے بادا مے
 داکر کنن چھے مدہ خستہ ٹالی
 ناکر شیبی زری جا مے
 نینہ روٹھہ ژنہ میون غورے
 ہول جگرے زانہ نادرا مے
 قولہ ساریو دیت تھم داد
 یی مے دپ تھم تی بوزا مے
 مہ نار۔۔۔ دو دہم پسنے
 دچھتہ کیشہ ماسے متجا مے
 یاد نہو دہ ژے پتہ رادوم
 چاہہ برتن سرترا ویا مے

لول چوئے آئے ویسویے
 سور کور تھم رومہ بدس
 لول چوئے آئے ویسویے
 مار زلف سنبل دے
 لول چوئے آئے ویسویے
 سارو وڈنے یتر صاف جالی
 لول چوئے آئے ویسویے
 شینہ پچھا غمگین گوئے
 لول چوئے آئے ویسویے
 مودہ داکر تھس اسر مے
 لول چوئے آئے ویسویے
 غصہ کور تھم کیاہ گوئے کپنے
 لول چوئے آئے ویسویے
 سارو پتہ مے مٹراوم
 لول چوئے آئے ویسویے

توبہ ماوان بالسن کھسیدون   لوسہ وون پان پنن اسن
 بوسہ لود تخم بہ پان زائے   لول پونے آئے ویسویے
 روشہ پترہام یسر زلے   عشقہ ہماروئے کتر بے
 تور دوپ تم عشقہ نقاسے   لول چونے آئے ویسویے
 چھے مشتاق محمود گامی   مہاک کشمیر میں منز نامی
 تسمو ترے لودنے عشقہ پانغافے   لول چوٹھے آئے ویسویے

(۹۷)

یار پتو یار پتو یار پتو میون نے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 لوت لوتے تراو قدم کوت تے چھوڑا
 میلہ ہم سے ہار موئے و نہ ہنس حال پرنے
 روشہ و نو روشہ دلو پوشہ برے تون نے
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 زہا پے روز جتے مایہ و جنس، زور نہ کیا چھم کروں
 را پے چائے بڑا پے بوجاے تراو کھ کروں
 خون عاشق مہ کھسی زور نہ کا کھم کروں
 عاشقن دیدار دتو یار پتو میون نے
 ہنسرا اسی شیشہ تنزے تنز او کھم لون نے
 تیز دیت غم نار عشقن کر منز پے دالون نے

و نیز داتیب مارو منزے ڈالہ دتھ ژالونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

پڑھ گنجام مشربہ باوٹ گڑھ مارو سونے

پڑھ روستے پڑھ مالو گڑھ مارو سونے

پڑھ اندرے وڑھ خاکی گڑھ مارو سونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

نیز منزے پان پنن نان کمر پر زونے

یٹھو مونے نرتہ مادے سکھتہ ووه پر زونے

گر نیز روستے کر نیز بائس کر ہڑے ووه تھرونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

سوختہ سندرس ڈنگہ دتھ مے موختہ چھم کھارونے

صور تھکے تار آپار پان چھم تارونے

مرنہ بروٹھے عاشقانے پان گڑھ مارونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

یہ یارو ژھمنڈ گوہم تنہ فیورے نہ میونے

پتہ اوٹھم بوزمت تی پیوم ووه فی ژالونے

زہنہ بروٹھے مے دس آرزو چھم چونے

عاشقن دیدار دتو یار پتو سونے

ہنرِ ادب شیشہ تنزے ہنرِ ادب لونے
 تنزِ دیتِ قہم ناز عشق کثرِ پروم نالونے
 ونِ تروا تیا مار کو مشرے ڈالہ دیتھ نالونے
 (قن)

(۶۸)

کین سنا پیہ نا پائیس یار	بیکہ آیس، ونہ ہا خود ایس
سون کتن پکتن آوتس عار	لانہ کیاہ او سم کزاد ہنرِ درایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	نرہ کوٹ لاف زالہ دلے آیس
یار داد مسند ہنرِ گوم گٹ کار	وز وز ہنرِ پوش کشتہ نر زایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	انہ نئے نیائے تے عیش پیان لایس
لار ان لار ان لو سم دمہ	ژھاران ژھاران لار واز ایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	ونہ کس احوال ون رو زایس
مار متوشالہ مار کر نم کر لہ	تیل بل ناگس ساگس گی ایس
کین سنا پیہ نا پائیس یار	حضرت بل چھم کو زتھ سائیس

زلفچہ تار بستو سیتار وایس
 الفت چھم بلاے کیاہ چھم مچون

کر کیاہ محمود ہنرِ تھ کلایس

کین سنا پیہ نا پائیس یار

مار تھل گوم (ان محزون) ۲۷ ونہ وز ہنرِ پوش ژھارانہ (ن محزون)

ہفتہ پوش ڈھاران ڈرائیس (ن مجبور) ۳۷ اڈرنے یارودود (ن مجبور)
 وڈر کس احوال دن روزائیس (ن محزون) ۳۸ پیارمان پیارمان
 (قن) ۳۹ اغت چہ بلایہ وڈل تم نال (ن مجبور) اکتچہ تہائے
 دو لٹم نال (ن محزون) ۴۰ محمود کرکیت عشقہ نس نیائیس (قن)

۶۹

تنبہ چھم اشہ بے دارے	نینہ یار چھم ہو ترہس پوان
ہولہ چاہہ کھو شہارے	ڑھینہ کوئت سہنے لال چھم پوان
دیسہ راوٹھس کوویارے	اسہ وڈر ہو پچہ پتو چھم چھان
مس چھو پر خمارے	کوئیں کھاتے مس چھم چھان
وس زاء جھم عشقہ نارے	اسہ کتھہ داد چاہہ اوش چھم پوان
دیتو کیاہ چھم چارے	تچہ زام بگرے افسوس کھولان
دوستو گیس آوارے	دریاد تو چھس فریاد دوان
گنزران ژنڈرے تارے	راختے تے دودہ گوم زانگے پوان

محمود مس چھینہ وفو ند دود ژھوان
 گوئیں کس ہے فشبہ کارے

(۷۰)

پہنم نہنم پانس نہنہ مے نوئشے ہارے
 بڑی بڑی جاوختہ شراب شیشے پالان لائے ہارے

نوزں شمشیر مارنچہ مجھے خنجر مسالائے
 زخمین کینت سپنہ سپر چھئے موہن تو تپڑ مول
 چھوٹن دگ چھم پکس نے چھ کیہ میں نے پائے
 پہلچہ کیلچہ کو ہم ڈھننے دن کتہ کر حکم کر لے
 ورن ورن بدن کو لم آدن دو دم واسے
 بدن دار ہے ترا وچہ زولم لذن چھم نہ نیاے
 متیو بچم پشن پچھے ساری تو شن در لے
 گوشن زائے کوئے نوہا بیلے گوشن ٹٹھ جابے
 پڑ پاری لگے زائے شکوہ وئے مئے کن چھئے نیر لے
 دؤر ہر چھم کالان نوڑک تینے غریب چھئے گدائے
 مہود کاٹھی کتھ چھک بدن تاپسن چھئے پتے زھالے
 اچر مرد افسوس کھوون کیا سن کتھ کبھتو لے

۱ داے (ن ہجور) ۲ یم تپڑ مسالائے (ن ہجور)
 ۲ دؤر ہر چھم کالان نوڑک تینے پائے چھئے پوان لے (ن ہجور)
 ۳ دفتو (ن ہجور)

(۴)

کوہ کوٹ با شوق ہیرتہ پیوم از مئے یاد تے
 خستہ دل تیں چھو در ایس استہ لایس نارتے

کیا ہوا تے داد مئے کور قتم ماہ روخسار و دھو
 داد ساریو داد بوز قتم یاد کر قتم شاد تے
 مہ کیا چھ بیو فانی ہستہ و چھتم کیا ہنوم
 پتہ کر قتم کچھ تائے گڑھ ماہی رباد تے
 خشمہ سستے یار میا نے چشمہ چھ مست شراب
 سرو قامت چوں زیر باشوہ و ن شمشاد تے
 مار مسأ مار زلف چاؤی گردہ جیل گوم
 دھبہ اکے غمہ نشے کرتے مئے آزاد تے
 کپشہ پارے زبہ کورنہ ہم کتہ زھار تھہ پر دے
 تہہ کو نو سرہ و تہہ یستہ لگو چاؤی یاد تے
 جلہ شیرین مہ کچھ اے دلبر شیرین زبان
 خار گوشت یار داسے خار گو فریاد تے
 زبے پتے محمود گامی عاشق نامی سپن
 حالہ اکے نالہ دیوان بوز نس فریاد تے

(۷۲)

پتہ مہ بالہ یارو حال باوے	دنامو بالہ درشن کالمی راوے
ٹونے پکھ داد چانے کیا دے	لدے بوا تھہ کاوہں تہانہ کراوے
کرہ ہوا نس نمہ تیل مہاے جاس	مئے چانے ناچہ ہر مہ گہ ناوے
وڈن زن بالہ مئے چھم تالہ پیچہ ناگ	مند نو تالہ اوٹس کوتاہ تہ تراوے

خوشی کر از دودِ محمودِ موروں
نئے سستین لولہ باغش پوش چھائے

(۷۳)

غم چھم یار مارا دے	بہم درختہ و اجنس ناوے
یار چھم شرباگ ناگس	اُندی اُندی فیس باغس
غم چھم یار مارا دے	پیش ماراں سگر ائے
تار دول تار دیہ پائے	عاقبت و ناو چھے بہا ئے
غم چھم یار مارا دے	ہم کھور غم رٹھ ناوے
کینہ گے سالہ تیش خالی	کینہ آپہ سالس سو آلی
غم چھم یار مارا دے	کیشن نر میلان جائے
کاٹدی واپہ تیکہ پرادان	موصم زو میون مختاران
غم چھم یار مارا دے	رہ جنس تشدر نہ تاوے
دلے آس کٹدی زالس	اُندی اُندی پھیر یوں لاس
غم چھم یار مارا دے	اتہ نو موعہ کلن پائے
حضرت بلو کس مالس	دولہ و دیس کر تھ دے مالس
غم چھم یار مارا دے	لولہ تیز دپار داوے
تم چھم عربکورا جے	زایس مالس تو ما جے
غم چھم یار مارا دے	نم چھم وچھاں پوت تھائے
خلف دھتہ فی غم عاشقن	مکھ ہنٹھ مالہ دور کن

بنزرتہ چیتہ غم چائے غم چھم یار ماراوسے
 آئندہ کاندہ پھیریں سرس یار داد پیام ہنر تو سر
 تیرنس اہم نہ جائے غم چھم یار ماراوسے
 محو دکائی بس میتے
 عشق طاق کمر دتے

دو نیت ما مشراوسے
 غم چھم یار ماراوسے

(۷۴)

دورہ مئے کوئے پیالہ چکلن تے
 پوز وون حضرت صدیقن تے
 پیرستو خادین موکلاؤن تے
 عدل کور حضرت عمرن تے
 فرزند مورن قل دورن تے
 حیا کور حضرت عثمانن تے
 خوںک مایہ بوزن قلمن تے
 خیلہ کور ولادل سوارن تے
 ذلیقار لاپن کفازن تے
 حضرت سلیمان صاحب شمن تے
 کائنز چنبرہ کور اوس زار کونن تے
 وئے ناگ اردن مئے آو
 پزراے تہندے
 وئے ناگ اردن مئے آو
 ذاتن حقوون تاپو ترون
 وئے ناگ اردن مئے آو
 صابرین ماؤنس تورکن فحن
 وئے ناگ اردن مئے آو
 تیلہ نار سارس عالمس
 وئے ناگ اردن مئے آو
 تاپو داخ اسیس حبانوار
 وئے ناگ اردن مئے آو

حضرت یوسف ڈراو سالن تے   تنس کینا ہ ڈھک لاندہ عینتھ آو
 ڈپشیتھ زلیخا زارون تے   ونے ناگ ارزن مے آو
 ونے دولم ژڈن گن تے

انتو لاگو پولاوس
 کھے ہم مہراں بلہ ہن تے

ونے ناگ ارزن مے آو
 (محمود لال مجنون کہ اگر پڑا قلمی نوہ سچ منہ)

عالم شامیو کم پیرتھ.

(۷۵)

ژھارھو بورنگے رنگے

بے رنگو بیون بیون رنگن	ژھارھو بورنگے رنگے
دوہ تھراؤ جھک لال پرنگن	ژھارھو بورنگے رنگے
چھنہ ژٹے روس ژھارھو فالی	جاہ زن چھک پانس ٹالی
چھنہ چانے نر پڑنگے	ژھارھو بورنگے رنگے
چھنہ قسار داردگری	کا جھقن بال فوٹے لوری
دیر چانے نیرے ننگے	ژھارھو بورنگے رنگے
قولہ ساریو چھم لولہ کائن	ہولہ چانے پھیراں گائن
پان ماو تم کینہہ نو منے	ژھارھو بورنگے رنگے

یم خدایا نشہ گئے جبراً
 گئی فطام دہن پندہ بنگے
 سوز چاٹنے وزان تارے
 ساز تو تارے واسے پنگے
 پتہ سے کن دم درشن
 پیشہ دا پنج موکر سنگے
 شلہ سا شتر پھیرا میں ناگن
 چاچو چاٹے نو دم گوہ رنگے
 پوشہ نالین در تم نالے
 پھیرا نو حقس رنگے لنگے
 سورہ چھو با دلبرے
 بتر شہاہ پیرے پر رنگے
 پیشہ ناؤ دھتہ نو بزم مزہ
 نشہ زن نامو زو حقس کنگے
 سائل کران نو بزم قدم
 دیتو دیوار ہنگہ تو کنگے
 حال پتا موچھے وینہ آدن
 کالی زور و اس بزم ہنگے
 گوم وچھان قافلہ پیرختہ
 شیشہ بینم ہنگہ تو ہنگے

تم واسل سپنہ بخدا
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 بوڑو دین چھ عشق چاٹے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 چون درشن چھم کو پتہ درشن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 منز ناگن چھمے ناگن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 سور پوشن کر ہم مالے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 دور منز مہچھ ہو ہو کرے
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 عشہ مشیو مشیم نہ تہ زاہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 وائل افسوس روز نہ یہ دم
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 آلاہ اکھ در تم ناگن
 زہار حقو بو رنگے رنگے
 یم گے تم آسی نو پھیرختہ
 زہار حقو بو رنگے رنگے

چھس محمد دگامی مکین

خود پسند خود خواہ خود دین

کاستم غلطیج بنگے

زہار عقوب رتے رتے

(پڑا در قلمی نوہ پچھڑ)

(۷۶)

لولہ چائے ہولہ گچ سو قولہ موڈل مدنو

خوڑ کیاہ گوم شرک پانس زور موڈل مدنو

لاو مورے چھو کہ لے قلم ملے ہو متھم بے

بے خبرے چھکے نہ تیرے ہو متھم مٹل مدنو

ژون کوئجن دون دکر مرتہ پینہ تن کاٹے

مار مٹہ چھے میٹھنہ زڑ ہم تیرے مٹل مدنو

دو کہ دے صوڑ پینن نوڑ پڑکس پانس

خوڑ ڈولن سوہن تولن گپے سرتل مدنو

وَن دُوبن وچھے ہے چھون اٹھ کوٹ داتے

کھیون افسوس پڑھ تھاو تم متہ ڈانبلہ مدنو

یار پتا مو واپ وچھے مہمتہ خار زلہ ہم جگر سن

آہ ول تے ہالہ نارے فوج مسول مدنو

زیرِ چھم سبز پوشن نظراہ اکھ دتا مو
 مزدار لوگ مائے حضرت بل مدنو
 زاس کھتہ کیتھتہ خاصہ پان ماساہ لکھتے لوم
 کس نہ مدنس روہ پو بدنس جاے میشر تل مدنو

حق چھم بس محمودس بیتھ بیس پانس
 از لے چھون چھ موتن مسے گوڈھل مدنو

عالم لفظ چھن قلمی نوہ سخی پیچھ دوہ نقان ۲۷ پر مصر چھن سورے
 درج ۲۷ پر مصر تہ چھن سورے دوہ نقان۔ پر مقبول عام باکھ وچھم
 نو گنہ جاپ چھاپی سورتس منز۔ (ناجی)

(۷۷)

وچھان وو تم شامے

کوئے آئے یار

کوئل زن شہمار

کوئے آئے یار

چھس نے پوان عام

کوئے آئے یار

نشب زن گوڈھل مار

خوشبوے سیاہ نامے

خوش روئے خوش کلامے

سہ نہ چھم دوان پامے

ہا پتہ حق پریم نامے

عائشہ موت عشہ مقامے

نارس سوز گئی آئے	کوئے آئے یار
لدہاں لیکھت ناے	لیکھتس چھٹے وار
اُذتوں بہ پُاغاے	کوئے آئے یار
خابس مژدو چھلے	پوان سہ بر مگار
سے غاب اپیز ڈراے	کوئے آئے یار
تس سیتو دل لجاے	ولہ تس و نہس زار
خاصہ سال ذرائس غاے	کوئے آئے یار
محمود شہر کاے	یادس و نان زار
دیسویے ویلہ دنیاے	کوئے آئے یار

(۷۸)

کاسم شمار آس تم سوعہ کھے

مے موعہ کھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار

دیتہ ویتہ زاحور مکھ کتہ اوسکھے	لیدہ چھٹم دیدار چون بکار
بار مینہ روز تم چھٹس بار مینے	مے موعہ کھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار
میتہ پیچہ مکھ نقاب ہا مکھ ٹٹھے	بلبل لاگ پھیر بہ نگار
مکھن سیتن روز نکھ کھے	مے موعہ کھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار
ہر سونے تابان چھک ہر موعہ کھے	کرہے قد من سہ بشار
رنہہ دن شو بہ دن کیاہ مان چھکھے	مے موعہ کھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار
لور کزان لولہ کر موعہ کھے	لاو کر یوپا اپ تیار

پسے خورش میون ہی چھلڑکھے   مے مہ کھ جانے ڈیو ٹھٹھم یار
(نہ ستمہ مجبور لایبرری پیچھے)

(۷۹)

میرپان کوڑم نہ نیمہ بوڑے   تحقے کینہہ نے گوس حاران
دہہ دہہ کم کم کھل گئے برے   غمہ سستو سرو قد گوہم کان
شرکو پان گوہم لوچہ دے   زور پاٹھو بجزن ہو دم پان
زور شاہ بازس قسطو مو پرے   سخی گام زمین دور آسمان
رمبہ دہہ پانہ میانہ گل ابرے   کم کم پونیر چھی مشکہ ہوان
بوش کیاہ روز میلہ پوشن ہکے   ہوش مند یار باے آدو دوشان
کیاہ کر کوڈانہ کہہ دہہ مرے   آدو کیاہ مشکہ نیمتہ جسمس جان
پیرتہ کفناہ کڈقم گرے   چھپریتہ آدو نو کانہہ پوان
قبر مشنہ پینہ بوڑم خبرے   ہیر کارن چھس تہہ ترھان
دہن کہو برے   کھیون چھم افسوس ہران
تتہ کیاہ کر محشرکہ بازے   میتہ میون پٹن تو پاپ تولہ میزان
لوٹ گوہ پیرن خار کیا شرے   یار تہہ مشکہل کر تہہ آسان
دور بچہ ڈھٹہ نش رجھم مرے

محمود گامی شوق سان پرے
نخشم یار حیم یار حمان

(۸۰)

گوشن چھڑ پٹختہ جاے روشن چھڑ عاشق
 توشن مئے واتھم لالہ کرس نالہ مٹی مئے
 بار مار زلف و نرگس بیمار اچھو سستو
 بڑ مار کورنس وار تھر تھو مار ہنشی مئے
 نکھس شملے شالہ پکھو سستو کران واو
 اوس نور ماہ زن دور چھس پانہو پستی مئے
 چھم جاے اکس زھایہ روز پھہ ماہ و جنس
 پیوم یاد لایس ناد پییم سہ لتی مئے
 ہس باغہ روشن مالہ کرس لالہ مئے چھم دارغ
 کر پیہ درشن دیہ دو مھرس پوشہ فوٹی مئے
 گوڈ آو تشد ناو تشی دراو پہ درسی یاو
 جاری چھ جوبن آب ساری دوتی پستی مئے
 یس جڑہ تے شہباز پرداز کر پھہ گوم
 تس زار و زنیس زبہ گڑھتہ تہو وتی مئے
 مرآت مصفاے الی ست رُبخ او
 محمود و جھان کپہ عاشق آپر کتی مئے

عایم لفظ چھہ دو ہسان قلمی نوہ پیچہ

کس دین سوئدر سوئدر
 پام چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 بیپہ نس خنجر خنجر
 کس دین سوئدر سوئدر
 زبہ کرد تو نظر نظر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سودا مد کر مد کر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کار چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 کینہ چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 سپہ چھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 لائے بھم بستر بستر
 کس دین سوئدر سوئدر
 دور مو آلہ آلہ
 کس دین سوئدر سوئدر

مس دین بھم یادے
 کامہ دو نامے دا
 شامہ لے کوٹ بول
 بھ چھم یو د لیتا
 سنجیت کوڑ بھم گدا
 مس چھو یو پرخا
 لے پاسے دپا
 بھ چھم سودا گدا
 بیپہ کیتیا گئی ما
 مے شیمہ ما روخا
 کوڑ زاجر بھم نا
 چھم امانت دا
 رکتہ کرد زانہ اظہا
 تیر تیرا و میر شیکا
 پینہ ڈستے پزی مایا
 ڈھکھن بو دیو دا
 کوڑ بھم مے پایا
 مہم بھم مایو بھم کا
 گڑھ ما بے قرا

ناز کہ حبانہ وار
 کز طوطی کہتے تار
 ہے میانہ جادار
 یلہ تراوے واد
 محمود یار غبار
 بیتہ کوت کاہ پرار
 کہتے چبانہ شک
 کس وینہ سوئے رنہ
 پیشک چھے بسر سر
 کس وینہ سوئے رنہ
 میرے نبی نہ بند
 کس وینہ سوئے رنہ
 (اکبر پزانہ قلمی نوبہ سچہ پیچہ)

دویسویں چھم یار دودھ لالہ واتیم سالہ امشب
 ہارے روستے بالہ یارو بال کہو شمیا امشب
 ہم پی آیا پوچھا تم نہ پوچھا بات ہمارا
 مار کور حقس سنی یا سی وہ فرے گویا امشب
 یگر خون شد بسوز عشق جان سوخت جانم
 پکیتا تالہ وہ فرے پیالہ رٹھتے تالہ امشب
 پراسات حد اکبر
 سوئے تل

ہرے کور ہم شراونس پورہ بالہ روین لوسم دودھ
 "بڈ بچھنا" پوشہ نولو لولہ کرے مالہ امشب
 تن تل تن ملاو منہ کے اوپر منہ لکا دو
 خدا کے واسطے آج سون میرے نال امشب

گئے منز گاش دتہم لٹے اکرے یو رمی دتہم
 قشہ پلن لولہ زانگن ہبٹ کے رکھتے زالہ امشب
 کہاں میرے یار گیا کیا حسب صبر و طاقت
 اللہ سمجھے میرا داد و نسر یاد نالہ امشب
 بہار آوروشہ روشے خوش آواز د پوسشہ نولہ
 گلن تے شملن منز بال نیمے ڈالہ امشب
 بدل مشتاق دیدار تو سشہ شہود گاہی
 زندگی میلہم زنداں چھو پالہ امشب

عاقلمی نہ سوس پیچھ چھنہ سورے درج ۲۷ بیان غزلیات و مہجری
 مہجور لایبریری۔

(۸۲)

دل ڈٹے نیو ہتہم دلبرے	اے پری گل پیکرے
دل ڈٹے نیو ہتہم دلبرے	وے ز گل نوڈک ترے
ماہ رویو ماہ جمین	سودقہ نازنین
دل ڈٹے نیو ہتہم دلبرے	سپہم تن جامے زری
گرہ باغ یاسمن	مس سہیل دستہ زن
دل ڈٹے نیو ہتہم دلبرے	دہ چو موسیٰ عنبری
پہر چکاں ترے کشتے	بہ کساں ماہ و شے

دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 مرغ دل تھئی پیچھ ڈنیا
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 ہار منکھ پیچھ دزن
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 موختہ حبالہ لالوئے
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 پیالہ ٹے پُر حمار
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 ہر الشد خون مرین
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 چارہ غبغب چھے عجب
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 زن صراحی روہ پیو، ستر
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 چھی ژٹے رُنگو، متوئے صنم
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 موہ تو کھو، تو پار یک تر
 دل ژٹے نیو، قہم دلبرے
 چھے ژٹے عمت جی علا

محبت پر چاٹنی زہری
 خال دانہ زلف دام
 ناٹکی گیتیم والے بھری
 خال اسپند دانہ تن
 دُف دُف دُف کوتری
 بالی جھی کنہ والے
 لال و نگس جڑی جڑی
 چشم رنگیں آب دار
 مگر جو دو مگر
 نت خنجر کیا ہچھتیز
 نو پے حور و پری
 در زخماں زیر لب
 پُر ز آب کوثری
 کار وہ گنہ مار مٹند
 کھو چھٹے کر مٹ ز رنگری
 خونِ سائے مانبر نم
 زن پھول رختہ ہر کوثری
 عشق گر نودک کمر
 چھٹے تھے ہارے رنگے زری
 بیچھٹے کو ٹھوڑے زیر ناف

دپ نہ کائنسے شامیری
 دل ژٹے نیو تھم دلبری
 پایہ بڑ کم پائے پانی
 چھی ژٹے شیرتہ شند باؤ
 تلی ستون چھے درمی
 دل ژٹے نیو تھم دلبری
 رانی چھے زن
 آئے کھوتے صاف زن
 دل ژٹے نیو تھم دلبری
 نتہ سنگ مرمری
 آسہ کئے روے داد
 دل ژٹے نیو تھم دلبری
 کوٹ گزھک ہے سوئدری

(بیامن غزلیات و موسیقی معجود لایبریری)

(۸۴)

اتی اتی روز با جانانہ
 کن تر تھاؤتہ ہز آفسانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 دھک حال باو یو
 کوتاہ و دے امیہ خفاؤ
 نہ چھک پیوند نہ مسلمانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 لاگتہ ویراہ آکھ مے
 ژبے چھک کاہ تر جتناؤ
 دیوانہ کر تھس بال
 چھک شمع شبستانہ
 با پودانہ لاگتہ یو
 دزدتہ میانہ تر پروانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 بیچہ بارس دودے شانہ
 سہ بار کائسہ ژولے پنے
 دیوانہ کر تھس بال
 لاگتہ اوں تہ چھس لدوانہ
 دیوانہ کر تھس بال
 مجنون و چھتن کینہ عاشقانہ
 بندس عکڑ صحتہ وطن جے

زندے تراو گورستانہ
 منصور و چھتن صاحب عرفا
 دیوانہ کر تھنس بال
 مارتہ سیمی برے آو
 کہ در کاہ گاہ متخانہ
 فرہاد و چھتن پہلوانہ
 دیوانہ کر تھنس بال
 شیرینہ پتہ مکود عاشقانہ
 ہنر داد تر وون شائد
 حنا و چھتن سپریرانہ
 دیوانہ کر تھنس بال
 عشق زور سور زھانہ
 لاشک زھار پن بار
 عاشق کوئے گزھ دیوانہ
 دیوانہ کر تھنس بال
 نے زن آسہ نالہ دیوانہ
 محمودس داماد چاد
 ترے چھکے تے تے میانی
 دیوانہ کر تھنس بال
 توے گوئے سئے متانہ
 (اکر قلمی نسخہ پیچہ)

(۸۵)

مئے دی تمکو بوختہ کازن سوختہ کور تمکو یارویے
 بودی تمکو آہ تاوے ترا جنس پڑاوی پڑاویے
 دھانی موکے تہندے چھنس سوکھ ماریے
 مئے تم چھو کہ چھنہ بلان یم سنجہ گیم کارویے
 کلان چھنس عشق تاپے شین فراون مارویے
 دیوان چھنس نالہ فرمویا دیو پوسان مارویے

مئے ڈیو نہ ٹھم جلو تر ہند آب در می با جگر می
 چھ تمیٹک مون جباب پھیر دُن جوئے باڑی
 مئے ڈیو نہ ٹھم روئے تاباں زون زن شب تار می
 چھ عاشق خستہ گاہو بستہ تن کُن سار می
 بہ زول نس لولہ ہوتے دور رک آرزو می
 سیم سیلو داد پُن تیلو بلہم بیمار می

طبع جون محمد س شمع لگہ ہی پار می
 کر می پروانہ بند کر گتھ پان زالی ہار می
 (پرا د قلمی نوہ سچہ پیچہ)

(۸۶)

وَن لکے ویسویے زار امشب	اُن تنے لگہ جس پار می امشب
کس دین ویسویے مس دتھ موش	اسہ دین خوش رفتار امشب
تیز تن لاگس پینہ نس آغس	بلہ ہم لولہ بیمار امشب
شپن زن گاہ جس پان لاہ جس	زار جس عشقے نار امشب
دیر کہتہ یار دادی بر کر نس	باری مٹدی ماہ رو ہزار امشب
دمی اکہ پینہ نا چھ مٹہ کامن	غم غوہ صہ و نہس سار امشب
بلبل شیر ویر گل بر کر نس	دل بنیوم زور اوار امشب
لال تے مجنوں کیاہ کھوڑتس	طوٹس میلہ و نہار امشب

محمود گامی شہر کام نامی
صاحبس و نان زار امشب
(اگر قلمی بیاض نہ پیچھے)

عاجزین لاجنس (ن ۲) ۲ (قلمی نوجہ نمبر ۲) ۳۷
محمود گامی کیا کھوڑ موٹس
میں دیکھ چھوڑیں یار امشب
(ن - مخزون)

(۸۷)

ہے ویسے بوز تم زار می
نئے تراو پاری زان
بوز تے اے ون مار می
گولنس چاڑی امار می
قورباں لگے ہئے پادری
پانس تر دند ہے جان
نئے پکھ روٹہ اپار می
نئے تراو پاری زان
نمک ہنڈ چھو چاڑی مار می
نمک زار وچ تاب دار می
بچھنس کالہ شہار می
موس چاڑی خمار می
نئے تراو پاری زان
نئے تے تے اُس دندری
نمک وچھو کتہ میون حال

خستہ کر تھیں پڑاؤ پڑاؤ یے   مے تراو پاری زان
 کر کیاہ چھم لاجپاؤ یے   بر کتہ ٹٹے روس دین
 مریے مٹ پچھے بارو یے   مے تراو پاری زان
 دوتی تھم تیر داری داری یے   سپنس چھم برسان
 دوتی چھم داغ لاری یے   مے تراو پاری زان

مے روش ماہ روخاؤ یے

مھوڈ چھے مشتاق

کیتیاہ گاؤ سمارو یے

مے تراو پاری زان

(پڑاؤ قلمی نمونہ سچ پچھم)

(۸۸)

دل گوم تارے دیدار دتاؤ

یوت کیاہ بوش چھے یاوت بوش چھے

ہوش نیو تھم گوش دارو پتاؤ

روبو وچھنس تاب چھم نو پوان

چشمہ پان کیاہ چھے اکبارو پتاؤ

پیش روخوے گہ شبنم چھے

بہ پان کر مچ دارو پتاؤ

شہسبلی اکتھ چائی ڈالہ ہا سہنس
 کرہا بیہ کتھ تار پتا مو
 اکتھ رومہ پورہ ڈکھ سے ختہر سہ تو چھ
 گنجس پوچھ شہارو پتا مو
 زلہ وں یاء دود للہ وں حقو و حقم
 زلہ وں خورش رفتارو پتا مو
 شوق چھم دلیہ دودہ وں دور منزلہ و حق
 موبہ و حق لال بازارو پتا مو
 زلف چائی زنجیر گردنہ نالی گام
 پھیرنس روڈم نہ وارو پتا مو
 لوب چھم چرنے مئے مظلومس
 مہ کہ ماو بیہ سوعہ کہ مارو پتا مو
 سوندرے مہ کہ چانہ عاشق چھندے
 بندے گزھوبیہ ارو پتا مو
 مشتاق نامی محمود گامی
 و چھتہ کیاہ وں نے زار پتا مو
 (پرانہ قلمی نوہ سچہ پوچھ)

(۸۹)

پیہ نا سون دوبارہ لولو
 چھپہ نا پیالہ مرشائہ لولو
 مصحف روئیں آیات پڑھا
 جگرس گنیم سیپاہ لولو

بے دمہ فانتہے صبا میں ڈیام
 رنگہ رنگہ بے رنگ نون چھ درامت
 مخمور چشمیں مغرور موگرہ
 شامیہ لب مستور زہارہ درائیں
 شکر توے دگر نہ روو ہے کرفے
 خوش آواز میں خلوتہ شائے
 یسینہ گوم زور اوپر لولو
 زہا خجام بزمگ کوٹھار لولو
 مستور لاکہ بیمار لولو
 کامہ دو ماہ روم خسار لولو
 یار بل کوئے تہہ یار لولو
 دایس چنگ سیتار لولو

محمود گامی شکر یاس لاگان

پھیران کوچہ بازار لولو

(بیاض غزلیات و موسیقی عزیز شاہ دل ملکیت ہیں)

(۹۰)

مگر گور گور کر یو کنیہ کے دورو
 چین ماچینہ کے شاہ غفورو
 داس لود ہر کھہ شیخ منصورو
 موسی کھوت مو بر کوہ طورو
 شمعس عاشق چھے نوپورو
 آنگن تراہم ترے سنو زورو
 دلہ ہمیشہ شاہ زاد اکھ لوہورو
 نیرا پتہ پتہ چھنہ دستورو
 مچھو دین لہ یو ٹھہ زبورو
 سہنس مند یو مشک کوٹورو
 یارس دوت ہم پانس جوٹورو
 جلو تن سپنے تہندے نورو
 سمبر زولہ سالہ ولہ غشٹہ زبورو
 گکلیہ پنچہ دھڑلہ زولہ ہم جورو
 شند ماد دیو مرگی سورو
 ڈوڈ نا پردہ تے چھس مستورو

نہاؤ چھے کھا کو مال چھہ ہنرورو دایو سازونے پیہہ سنطورو
 کبہ ہنر پھول ہم چھہ کبہ نورو بڑو چھہ رٹے اینو یو جنتیہ حورو
 محورو کھامی چھہ مشہورو
 نزدیک و آتھہ اون کوٹ دورو

(اکہ پرانی قلمی نسخہ پیچہ پیچہ)
 (یہیمہ باورج بیا کھ صو رتھہ چھہ سے سائی مکہ با تھہ کت بہ مندرج کر میں)

عالمیہ دین = ۹ ۲۶ میر چھہ صاف و مہقان

را

کستورہ مد نو از اروز سانی

ہائز نم و رنگے ہاوسہ چانے ہاوسہ چانے
 نادر لکے یو عبانہ میانے جانانے میانے
 بھتہ پیچہ برقیٹس ہائز ہانے ہائز ہانے
 گاہ پو عالمس نورانے چانے نورانے چانے
 ہندوستانے ہائز ہانے ہائز ہانے
 میں گو عاشقن رہ خیار چانے رہ خیار چانے
 جیل گو کر دین لال ہر جانے لال ہر جانے
 کھش گو سونہ ندان ہتہ تیر جانے ہتہ تیر جانے
 کستورہ چلفن الفیہ چانے الفیہ چانے
 حورو چھہ منہ چھان نورانے چانے نورانے چانے

سر پہن وند یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خستہ چھمہ قلمج کیاہ چھم لانے کیاہ چھم لانے
 ہونڈ بر مار یو بر آژھ میانے بر آژھ میانے
 خستہ کر لہ یو باقر خانے باقر خانے
 تی ہود مستور مالہ میانے مالہ میانے
 ہن ہن زام جھم از روز سانے از روز سانے
 سرگو محمود در بار چانے در بار چانے
 کسور سر مد تو از روز سانے از روز سانے
 (غزلن تہ موسیقی شہزاد بیاض ملکیت محمد امین ابن محبوب)

۹۲

دولہ بوز وند یو دولہ ماشوق و دولہ ماشوق
 شہن زن گاجھتس ما جوین لام جھتس
 ماہنے ہاپہ ماگلہ ماشوق ماگلہ ماشوق
 کن تھاو یادن پین فریادن
 یادن وند یو گلہ ماشوق گلہ ماشوق
 بال جہرہ زام جھتس تو لہ تے ہونے
 روشہ دولہ ہوشہ دولہ ماشوق دولہ ماشوق
 تیلہ بلہ کاڈر دولہ شیلہ زام جھم گروے
 گلشنہ شہنہ ماچھولہ ماشوق ماچھولہ ماشوق

محمود گامی چھے ومان زاری
 سورے وند یو کل ماشوق کل ماشوق
 (پڑانہ قلمی نہ سنجہ پیٹھ)

۹۳

زادہ روں دود چھم چون لہ روں
 لون کساہ کر ہم یادن کروں
 در کس واتہ چھم در رنگر ان
 کو کو کو کو کر ہے کنبہ دور ان
 اسبہ زبیدہ کوے چھک دور ان
 چو چو چھک تھر تھر کی تہہ کو چھانی
 و چھتہ زلف چانی چھم چھان
 تھر تھر نہہ پیٹھ کوئل چون
 رز بان کھور عشق پی پانی
 سونہری اسبہ چھک تہہ زلالان
 سادے لاگ کر تھہ وادہ پالان
 نالی چھے کھناب زال استان
 زال پوتر ہار تھر پوٹ چار خان
 پوشہ مال زادہ تھر چھتہ تہہ دار پشیا
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 لائی زورے تھو دنم کروں نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 دوبر پھول چھے نورون نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 برقی تھر چھک وچھانی نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 پیرے پاٹھو پان لہ وون نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 مدد مدد مدد والان نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 وہہ ڈچھے سول سلطان نے
 ہمارے مشد زار بوز سونے
 خورشید بوز چھے پیشانی نے

وای بر تو پر خفته روز کر پاؤ دوندس سوز
 ادو سینکھ ہوشیار دیدار می بینی
 دل زان چہ طوطے بولان تے خوتے
 چہ بچہ ناو تن گفتار دیدار می بینی
 دل زان عرش اللہ اکھ منہ چڑ پادشاہ
 اکھ کھور خدیت گار دیدار می بینی
 باغوان چہ دربار گل و چہ تین لاک
 از رف گل و خسار دیدار می بینی
 نیت و س تہ شدرس منہ چہ موقتہ لڈرس منہ
 در غارت بولٹ کھار دیدار می بینی
 و چہ بارغ صفا تہ نقاب چہ داتس
 در پردہ چہ ستار دیدار می بینی
 چہ یار پانس نش بیتہ پاٹھو شرب ششہ
 سن چیتہ کھنسی خمار دیدار می بینی
 فکرو تہ ذکر دستہ پنا سپنہ کیتو
 شب و روز چھک بیدار دیدار می بینی
 پر ذکر اللہ ہوئے چہ زووک زو
 اکھ چہ چہ تر سسار دیدار می بینی
 بودہ و چھند گزہ و بیشہ پی کر پڑہ
 اے مہر دم اسرار دیدار می بینی

یہ پچھتہ نہ گشت تاکہ دل تی سینی خار

چھک فاعل مختار دیدار می بینی
مکملہ و مہر چھٹس خوش روز قدر

گل گزہ چھون مہر خار دیدار می بینی
چھک پازانس زہا یہ گزہ و مہر و مہر و مہر

دربانہ چھٹس خار دیدار می بینی
ماند سس اندر شہا یو پیر و گشت کر با

پانس عشق نار دیدار می بینی
ماشوق چھٹن نون زنگہ زنگہ دس دس

بر مہر کہ چھٹس آشکار دیدار می بینی
چھٹس کاشہ تر زہا فاعل پانس چھٹس پانس

در کوچ و بازار دیدار می بینی
نر و پیر و جوان سبیل سینی کیسان

تیبیلہ و چھٹس چھٹس وار دیدار می بینی
سبیلہ تر پانس پانس اذ را جہل و جان

چھٹن چھٹس و جار دیدار می بینی
کاشی زہا چھٹس زہا و مہر و مہر و مہر

بر صورت دیوار دیدار می بینی
محمد پیر بس اسرار و مہر و مہر و مہر

کارن گر چھٹس یار دیدار می بینی

(مہجور لایبریری منتر غزل تہ مستقی منتر بیاضیہ)

وہ آواز ہم پانترہ شارچہ اے کس قلمی بیاضیہ منتر ہریمانہ (ملکیت پروفیسر شاد)

۹۵

بورد وچھم معبود چھم نابود فٹے لو لے لو
 سود کوڑھم شہ مقصود پن چھم ہر شے لو لے
 بابا داد کو صاحب سوئے چھم کابلے لو لے
 شب چورع لالہ کہ کھوتے کہن چھم شے لو لے
 ہرہ منترہ کہ دیل اندر پکان گئے لو لے
 ڈنڈ کو پورس اندر وچھم کجھ شے لو لے
 خوجہ بیچھم بڈ گراو لےس چھم دراوئے لو لے
 یس بیٹھ پلک شس باو یاون لارن صہ میہ لو لے
 شہتر وائس پانعام میدان بہتر پیئے لو لے
 .. ..
 ضیہ ملک تچ حسن ملک چھم حاتم طے لو لے
 نرم دیاں چھم عنی ملک فقر چہ لے لو لے
 نمود کا کوئین دوڑن دوسڈائس وڈان چھم لو لے
 طلبکہ بازار نیابلس دروہ گے پئے لو لے

۱۔ پیم لفظ چھینے قلمی نو سنجہ پیچ پر نرنگان ۲۶۰ اکتہ مصرس چھینے
دویم مصر دھتہ۔

۹۴،

گر اودن گڑھس تراون چھینے لو	یاون مزی چھاون چھینے لو
پہ کو گڑھس کو گڑھس لو	بہ کتہ ڈھانڈن سہ کتہ چھینے لو
سنبیل تنی نوے لو	رنیل مومے سیتہ پازوے لو
آکھتہ ڈنڈن لوگے لو	گوہلاب رنیل شبنم گے لو
تراؤ دھتہ توے رو شے لو	ناحقہ کوے روٹھے لو
رے رے ڈھوتے لو	سہ کتہ سہ بن برمرے
یارس رستے رووے لو	یوہے پوہ شاک چھوے لو

محمود اس لول او سیمے لو

خود داسے شہ ہوں کسمے لو

۹۵،

ماہ متہ تے سپرس چھک سرپوش

کتہ کوٹ بڈ ڈھانڈھ متہ موروش

پاپہ بڈ روز تم تہ بوز تم ہزار	جاہ جاہ جہین تہ آب سبزار
کتہ کوٹ بڈ ڈھانڈھ متہ موروش	سپر کتہ کوٹ تہ تھاو تم گوش
سپر پوش منز چھے خال ہزار	کتاہ بڈ وئے چھیم ماہ رنہ ہزار

یور کو پتہ لائے رنگہ رنگہ پوش
 دور دور چٹم مور لہو من بار
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 حور زابھتہ ڈوڑ کو مو پتہ موروش
 شود گشتان گل نوروزان سار
 ہا زلو سے چھمنو ترانس وار
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 میون بدن تھے مد نواسے زو حوش
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 شکر شکر خے راو رو پتہ کو کچار
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 لکھ اکبر مے یارو ماو دپار
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 ہاں و لہتہ کو م چون کالہ شہار
 کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش
 عار پ مور پتہ یوت موروش

روز دھما ہوز چھوڑ سن زار

سونہ بڑت یہ دم چھے بزم بازگار

روشنہ پتہ یارو یوت موروش

کتبہ کتبہ بڑھارتھ متہ موروش

(پرانہ قلمی نسخہ پہچٹ)

۹۸

رنگہ رنگہ آیتے رنگہ رنگہ گے

پاؤ کو باکران بان سے

الشہ ربی اولیٰ پیر کو زنی
 محمد پینے سیراد ہے
 نکلے شہادتہ پر زانو نے
 نکلے طبعیں سیرتھاوے
 عاشقین سید آئے عشق تو ہے
 نکلے شے پر جمع اصلن گے
 حیات الہی پیم چھ تم نسامیے
 کہہ نامن سامن رسد گے
 کیشن و پیالہ جے پیالے
 کینہ چھ تو تہ آؤ تو کیشن جھے
 والا سلام دینی پر زمان گے
 پانہ کو باکران بانن نے
 کھلے تجھ عرشک چھ
 پانہ کو باکران بانن نے
 فکر سو تو تو ذکر منہ تو ہے
 پانہ کو باکران بانن نے
 درود رحمت تین بوسے نے
 پانہ کو باکران بانن نے
 کیشن چھ سپن ملے
 پانہ کو باکران بانن نے

ہزاراں گلشن پوش چھے ہونے
 از سنگ بہتر بن چھے ہونے
 محمود قلندر سانس گے
 پانہ کو باکران بانن نے

۹۹

اُندریم دود پکس و نچہ زانے
 دوزیہیں آیس لاجام دکانے
 کالی ہو گزہ یو اچھ مادانو
 کبر کڈتھ زنیہ مو آید مادانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 کینہ تر نو سو د ڈرام پیٹہ وانو
 مسافر پانہ میا نے ہو
 دود نم خیمش بے گانو ہو

شیرم تہ ہاثر نیر غم پتہ روانو   مسافر میانہ پانو ہو
 کر کیا ہشتہ یثیتہ فاضلہ پانو   باز نو پیکر گنہ وانو ہو
 دین آم سوران کر سامانو   مسافر میانہ پانو ہو
 مسکین دنیا ملک دارانو   ہوش تھا و جس چھتہ نہ دانو ہو

محمود باہ کتہ چاہ کسو زانے

مسافر میانہ پانو ہو

(۱۰۰)

ہے ویشو بوزتے کوٹ کال پزارس   یارس سوز پانام
 زھوئے پتہ کتہ کر زار و پتہ یارس   رومہ پتہ تن کر غم تمام
 بالو یے کر چھنے زائل و انکے یارس   کالو چے گزہم گشام
 صبحیکہ کھوئے چھس نوڈ رومہ یارس   ہشتہ من چھ کرین شام
 یار داد ہول گوم بال پان مارس   وار بوز لول دی آم
 تھوئے رنگ رویتہ گل زار یارس   یس بر بطی مقام
 دو تہ سہ سہ بک و تہ رفتار یارس   کتہ چھم سہ طونی خرام
 کرناہی مولی دن سہ ہزار یارس   کاتہ سہ ہشتہ پشمن غلام
 یرھہ کتہ واقف گزہہ اصرا یارس   دھارن سہ حیرالانام
 لاشک پانچھین تن پوختہ کار یارس   عاشق کتہ آسہ خام
 مازنہ ہر گز نیچہ بازار یارس   ساز دار اوکس مدام
 محمود زتہ ہوکس پیر شکار یارس   کتہ سیاہ چھس در دام

(پڑانہ قلمی کہ سچہ پچھ)

(۱۰۱)

گزشتہ دیکھو یہ وندتہ تیں ولد ارس
 پیالہ چھس بڑاں شاہ مار زارس
 کیا ہ منگے تیں روں نیچہ ٹھکڑا رس
 عاش مے راو ورن کتہ ورتہ لارس
 زلف میٹیلہ ورن تھتہ رو خمارس
 بلوے تیلو میون پھیر تیں یارس
 موختہ گوم دفتے تیں پوختہ کارس
 چاہ چھپتہ زھارں پرچتہ بازارس
 نو تو اں کیاہ کپ لایہ نرس کارس
 محمود مے ہوو نیچہ سمسارس
 تیں روں چھپتہ آرام
 لاڈی ژوریں سوز ناغام
 خایہ گوم کاٹھہ نے آم
 وحشی کتہ گزشتہ آرام
 مشہ من سپنم شام
 گل میٹیلہ آسہ گنام
 کوہ زانہ زاجش غلام
 یار چھم علی مقام
 نا خقہ لوگ دردم
 عشقہ داد سین غلام
 (پرانہ قلمی نمونہ پیچٹ)

(۱۰۲)

روز چھم چائی تے بوز میاؤ زارو
 یینہ مے ہوو قتم ماہ رو خمارو
 صبر چہ وائسہ کوڑ قتم خسارو
 فریاد تے نالہ درام بارو
 آلو چانے بال سزارو
 یارو ژٹے کوو نیو قتم دل
 تنہ مے پیش آم بوڈ کمنزل
 یارو ژٹے کوو نیو قتم دل
 لالو زالہ کوہ لا جھتس گل
 یارو ژٹے کوو نیو قتم دل

اُسے دیکھ کر کیا چہرہ لکھتا ہے؟
 اُسے اوس آواز دے دے کہ
 نال کو دیکھو لکھتے ہیں کیا شہارو
 شالہ مار باغس چنوں نظرارو
 شرم پانے میاں ہی لکھ کچارو
 دُور میرپانے چھٹنے قرارو
 زہر کھتے عشق چھٹے آزارو
 میر ما شرچانے چھٹے آزارو
 یہاں نہ چھٹے چانے کیا سوہ دارو
 اُسٹم میرپان کا سٹم خارو
 کیتیا ہشتوتی ہوشہ ڈلو
 یارو ڈٹے کو دلا جھٹن ٹکل
 زلفیکہ زلف سیتو لکھو کابل
 یارو ڈٹے کو نیو ہٹم دل
 زور کو ڈٹول ہم گوم ٹکل
 یارو ڈٹے کو نیو ہٹم دل
 کہ گزرتے یار س یار دھیل
 یارو ڈٹے کو نیو ہٹم دل
 مرنے میاں کیا چھٹے عہل
 یارو ڈٹے کو نیو ہٹم دل

عار ڈٹے یار چھٹے نہ یوان عار
 دایہ بوزخار کیتو گے عاقیل
 کس دینے محمود چھٹے ناچارو
 یارو ڈٹے کو نیو ہٹم دل

(پڑانہ قلمی نوہ سچے پیچہ)

۲۷۱ پن دوہن میرن ہندو لفظ چھٹے سلم وہ حق قلمی نوہ سچے پیچہ

۱۰۳

دینے ہئے حق و تم گوش
 اندری گوہد غم جوش
 فراموش نہ کر
 تو پریم دار نہ بر

کمن صورتن گزھان میثرے آواز د آثرے نو

ع "آواز د آثرے نو" چھ لہ دیڈر مہند واکھ تر یوان ماننہ۔ ممکن چھ
محمودن ما آسہ شہید ہے باتس پیچھ تصمین لیو کھت۔ سے
سجدہ نہ امہ بایک کانہ قلمی نو سجدہ سیاب۔ (ناجی)

(۱۰۵)

گوم بیدار دیا چوئے چھکنہ بوزان زارے
دار چانے دودھ پھوٹ موسینہ زول عقم زارے
دوبلوئے عقم تیر بجھاں ام زخماہ کارے
لولہ دا بچہ گامہ ترو ترو خون کینہ پوک جارے
شیشہ مسہ کی پیالہ چیتہ مونشہ لگہ ہے پارے
غوصہ ماچھے سوں دلس توہہ دو تھرے سارے
حالبہ آکے نال دول تم زلف سیاہ مارے
ہتہ کرلس میانہ مرہو مٹ کھسہ نے بارے
ریشہ روئے یارہ میا فوکشہ کڈے سارے
چھتہ راو قفس دے رند و زندہ راہ جھٹس مارے
بوسہ دے دھن پادن آدینج چھم یارے
لوکہ چارس کوئے گندہ موکہ جارس بارے

زہر زائے جھٹس زہر کوتاہ خاصہ عشقے ہار کرے
 گاہ جھٹس بوجھتے نارے کو تہ نام ہٹکارے
 تھوڑے روز تھوڑے سیوڑ وچھتم کرتے از دلہارے
 رنگے رنگے پوش باغی پوش چھاو تم سارے
 ستے وری شے پیچھے یو تام کرے انتظارے
 دود پینے باو کس تے راو کو در دل سارے
 کرانہ درائیں چاہے باہتہ کڈ مے واراہ خارے
 نہہ تے زہر راو مے تے پتہ کرے شب ارے
 زور زارے نالہ ریت تھو چیلہ مشہ نے سارے
 محمودس دادو کم کم تھو کو یو سمسارے

۱۔ پروفیسر شادیںش یوسف غزلن ہنر بیاض موجود چھتے، یہ ہاتھ چھتے
 تھو شادیںش تے پیچھے کتہ جھٹس لیکھت: غزل کشیری مطابق وزن
 غزل مرحومہ مولفہ محمود کا می: امیر تلیہ چھتے باسان زہر عربی فارسی
 غزل تیر چھتے محمودی: امینیک پتہ شار چھتے یہ

دیں کلام ما پندارید در شعر و فنوں
 اِن فی ہذہ الآیات لقوم لیشعرن
 مزید ثبوت نہ آسینہ کنو چھتہ یہ غزل و کلیات محمود ہنر
 دریچہ دیوان کرتہ - (ناجی)

(۱۰۶)

دُچھان بالہ گوم شامے   کوئے آئے یار
 لیکھو لیکھو لیس نامے   لیکھنس چھمنو وار
 اُڑی قوم نامہ پاغاے   کوئے آئے یار
 خابس مشر دیکھاے   یادون برم بازو گار
 مے خاب اپڑوڑاے   کوئے آئے یار
 عاشہ موت عشہ مقایے   لشہ زن کوئڈم نار
 نارس سوڑ گیاے   کوئے آئے یار

محمود شہر تہ گامے
 صاحبس مچھے و نان زار

دیسویہ چیلہ و نیایے
 کوئے آئے یار

(پڑا دی قلمی نمونہ پیچھٹ)

(۱۰۷)

دمن منز دہم کر حق پرستی   لمن گڑھ تارسی بر طاق مستی
 کرکھ یٹو نیستی حاصل تو پائس   بجکھ مست یٹو ہیر نیہ کرکھ زہستی
 ز فرش خاک کر پرواز عرش   مرز شاہسپر مہ بن کنجشک ہستی
 انکھ عالم، کرن برہم بیکدم   رسی در لکھ اتن دس بدستی

ز تن نالہ شمسو اللہ
 طریق قادری اے سرور دی
 یہ ملک دل زالا اللہ دہستی
 نقشبندی و ہمدانی و چستی
 غنیمت ز درگاہی چھہ پور
 ذکر پر فیکر اندر کر مہستی
 نہ چھکھتا واد دھتہ پشاور
 کئی فرصت نہ کرو عہد مہستی
 دل خود دلبریں کن غنیمت چاہر
 چھہ منظور تس نشن دل شکستی
 درون منزل جاناں رسی کے
 مگر از عشق بر جباں تانہ بستی
 دھال یار کر محمود حاصل
 مگر اسرار عشق شرح مستی

(۱۰۸)

موردش مساروش ہیو ماہ مٹیو وے
 رکھو چھہ زئے حُسنک بوش ہیو ماہ مٹیو وے
 نیا مٹھہ چھہ روغن جوش خائن بولدا یو
 پانے میاس سرپوش ہیو ماہ مٹیو وے
 بنگہ رنگہ زھار کھتہ بولکہ رنگہ دے وئی
 مئے تہ کو فراموش ہیو ماہ مٹیو وے
 دردانیہ پیتا مو دور نکلن بول گرا کی
 شہ بان کپاہ بر گوش ہیو ماہ مٹیو وے
 دلہ وئی محمودین دلہ بر پیتا مو
 جگر کس کور حتم نوش ہیو ماہ مٹیو وے (پانہ قلمی نسخہ پیچٹ)

(۱۰۹)

دہ دہ دہ پھیر تو دلہ کس کا پس
 لہ لہ لہ لہ دھڑکن آفتاب پس
 ہوش حقو دہ دہ دہ واکھو پس
 دسیا زان خیزن چھک خاب پس
 اٹک مال حقو وید کس تار پس
 تنہا روز تہہ دھچھتہ تہہ پس
 لوجہ کرو آفتاب پس کن
 رے چھتہ تہ آفتاب پس کن
 گوش تھاو دلہ کس رباب پس کن
 بر متو متہ آفتہ خاب پس کن
 لے کر میس قراب پس کن
 آب بن آب و چھتہ آب پس کن
 محمود پڑان کتہ چھک خاب پس
 مود چھ پس نقاب پس کن
 (پڑانہ قلمی نو سنجہ پیچہ)

دال

آدینہ آیا کس کئے زونے
 لایق اور نہ میرے زونے
 گزرتیں تہذیب و تمدن دونے
 پڑانہ لکیم یلہ تو لے
 مردودن کیٹھ دوزخ سونے
 محمود آسن عرش کئے
 گنو چیمو متہ بدو نیلے
 کزناہ سے زاہ پڑیچ راے
 اوئے لوگم کیاہ چھم پاے
 نیکیں ہنز ما آسیم ترے
 دوزخ دوزخ آسکھ مترابے
 فرشتے چھ کز آسکھ جاے
 (پڑانہ قلمی نو سنجہ پیچہ)

۱۱۱

لا الہ الا اللہ پر تو
 زندہ بود روزو زندہ پائے مر تو
 پائے مر و نیست نہاد ایم پر تو
 کام نہ کر نفس رمضان در تو
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 مار غصہ نفس مار کر تل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 قائم روز تو نفس بر تل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 سخن گز شک آسکھ بود مر تل
 کر تو دمہ دمہ تھو کن کل
 عشق آتش و آتش بر تو
 چھلے سے اد کا کو مر تل

محمود رثہ رثہ عملے کرتے
 عملے کرتے تیر پر تل

(بسیا جن محزون)

ع۔ یہ شاعر چھینہ پوہ و مہمان۔ ۲۷ پر تل۔ ۲۸ پر تل

۱۱۲

مردود بود و پستو لے
 دام تھو تھوئے موئے موئے
 پیہ پیہ و چھتن پیہ نے یار
 عشقن چتر سے اسرار

بیتہ دوزخ تہ تہ ما بے
 رشتے منزک ہ ہو چھے جمعے
 دتہ دتہ آسی تہ سبزار
 دلہ کنہ ژٹنس گتہ ص طہ دار
 چھی رتم ذاتس نش رودار
 وھلک موئے یس دتہ چھے
 اھلک تھو ہے بے دیدار

محمود یس کھو ا مینہ ختے
 کہتہ پاھو بے تس ویشن یار

شاہ تہ مشہود و پھتن اتی
 ریمہ ریمہ پر تو لہ تے لہ تے
 یسیر چھے چوئے بیت اللہ
 دیمہ دیمہ تس کن ہو اللہ
 لا اللہ رھا بدتن یسیر چھے تے
 قبلس کن تراو ہو اللہ

ہو ہو محمود پر لہ تہ لہ تے
 روح چون بے اد روح اللہ

(پڑانہ قلمی نوہ پچھ)

مثنوی

۱. شیرین خسرو

۲. شیخ صنای

۳. قصے دارون رشید (۲-۱)

۴. یوسف زلیخا

۵. لیلیٰ المجنون

۶. منصور نامہ (۲-۱)

۷. قصے محمود غزنوی

۸. پشیمان نامہ

۹. یک حکایت

۱۰. اکہ حدیث

شیرین خسرو

اول حمداء تیس بیگو پاد کوڑ جان
 دروڈ بے نہایت بر محمد
 ہزار اس منقبت بر چار یارش
 ز بعد حمد و لغتش تھا و تن یاد
 چھ فرما دن نظامی واٹر ماش
 دے کیا ہ ادس تس جان و جانی
 چار دہ سالہ شاہ چار ابرو
 صفحہ کیا ہ اسوہ قس شاہزادس
 دہ ہ اگر در اوئے سالن شکارس
 خبر گئے بادشاہس دوت دادس
 تہ کوڑ غمہ خورس کو خفقہ دار
 زمین و آسمان و عشق و عرفان
 بڑا صاحب کبار و آل امجد
 چار ارکان دین استوارش
 دے شیرین و خسرو عشق فرما
 سہ غمہ سرو چھ پتر نوشیروان
 بصورتہ ادس زن جمشید ثانی
 چو ماہ چار دہ تابستہ غمہ سرو
 نہ تھی کو خسروس نے کی قبادس
 گراہ اکھ سیلہ کو پر کشت زارس
 لکھ گواراہ کوڑن تس شاہزاد
 رفیقو دوستو کوڑ ہس مداوا

۱۔ بر اصحاب کبارش آل و امجد (ن ۱۲۴۸) ۲۵ یشار چھپو
 قلمی نسخہ شمس ۳۷ یشار چھپو چھاپی نسخہ شمس شریعہ یوت۔
 ۲۔ نسخہ کوڑ تسم شمسین تس شاہزادس (ن مہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۵۷
 کوڑ تس غمہ سروس (ن مہجور)

شفیعاً خاصہ اوسے ناو شاہور
 تہی و لغو نس کھتا اے خسروین
 مہین بانو دیاں چھس نو ساری
 عزیز از جان چھے تو کوئے کو
 تشدے قد خراماں سرو آزاد
 سیاہ مویو پیرتے تیں ییا چھ تائیں
 غلط فرقت میان مویو چھین
 زریں طاقتی مرصع کار بر سر
 گھٹا منز زن چھ کھوت آفتاب
 پس سر کیاہ چھ تیں کوکل پریش
 قدش قائم دو کاگل در نماز ست
 خنجر مستس تے جو خرم دین من منز
 تے منز تھتہ ڈنڈ تیں ابرے موزو
 ظہور نور حق پیشائے او
 ویکس تیچہ تاکہ تیں کیاہ اوٹکان
 بمن منز حال تیں مابین عینین

خلوت محمد اسرار مستور
 زاناہ پادشاہ در شہار من
 بےسنہ کاٹھہ کمی در تاجدار می
 بد نیازن چھے آہش جنتی حور
 رہم پر سندی دست بازو شاخ شمشا
 مہ مہ لیش چھے تے چھے کستور طالعین
 عجب پُر نور جوے چین واپس
 دے کیاہ چھس شان بر مویو غبر
 تے منز ستمہل جافی کوہ لاہ
 کند دل تہمن کیٹھہ ہم چھہ ویش
 بقدر عمر عاشق بس نداد ست
 منا آسہس سفیدی چوں من
 دیوان اس در تھتہ زن شمشیر خون
 چہ گویم وصف عالیشانے او
 تے پتہ آفت باروز روشن
 تے پتہ شہر نور فوط بر سر عین

۱۔ انظامی بن چھہ پنہر کیاہ منز "شاہور" لیر کھت قلمی نو محسن منز تے چھہ
 شاہور بیکھت ۲۷ قدش قابل (چھن) ۳۷ پشار چھہ ن ۱۲۴۸ منز
 ۲۷ چھہ بر مقام کاہ تو سین (ن مہجور۔ ن ۱۹۴۸)

بُنِ مَرغِ خالِ مُشکِ اُدوِ مستو
 نئے زنِ زنگیہ بازوِ کشادہ
 دو چشمِ نازِ چھس چشمانِ آہو
 تیرے چشمِ یا مٹھ مرے دیشان
 یے تیرے چشمِ کر کے کاٹل
 پیرِ زہلِ چشمِ دیشہ گئے بیمار
 دو چشمِ پرزے بچوں دے چشم
 بر موزِ غمزہ شوخِ نازِ دُزل
 زلفِ شہمارِ اچھ اٹھ شے چھس
 کرانِ یا مٹھ سو مجھ ہارِ غنچے کش
 اچھ والِ نیز کھوتے تیرے اس
 بھگاں کر یو دے اکھ اشارہ
 کئے بوڑکھ وئے از حالِ فیکٹہ
 روئس پیچھ شوخِ یون کیاہ زلفِ خال
 میانِ چینِ زلفِ خالِ مشکین
 روئس پیچھ شوخِ یون کیاہ خالِ ترو
 نئے زنِ زنگیہ بازوِ کشادہ
 وفانِ زنِ بازوِ موزِ شہسپورِ مستو
 آدہ بر سرِ آہو سے مادہ
 ز جودِ کارِ ظالمِ یارِ بدخو
 مٹھ سو سے نازِ دیشہ تم تر کشین
 نئے چھی وں ز مٹھ پیم مرے کاٹل
 ز مچلتِ شوخِ دیدہ شد لکھنوار
 نشاطِ نشہ چھس عشوہ کرشمہ
 فریبہ جودہ کیاہ چھ ہاتل
 نئے پیچھ ظالمِ لودمِ شکس
 مرانِ مشتاقِ کتیاہ واترے کش
 ز زخمِ ناکِ اکس نہ بر فاس
 کرُن دلِ سنگِ سارس پارِ پارہ
 سیاہ دلِ نازِ موزے در او بھختاہ
 غریبِ عاشقِ کینٹھ لوگتِ زال
 ہر سو ڈھالِ مارانِ آہو سے چین
 محبِ شاہِ حبشِ دربارِ زوگت
 آدہ بر سرِ آہو سے مادہ

عاۃ شاعر چھ (نِ مجبور تون ۱۲۲۸) موزے یوت اٹھ چاپ ۲۷ شوخ دیدہ
 (سارمی قلمی نمہ سچ) ۳۷ گڑھی دلِ سنگِ خارِ پارہ (ن ۱۲۲۸)

نتھتھے بیچے سنگ اسودتو پ کعبس
 دزان زن مرثی قول خوابک زن
 توے اسپند چھ نار سے پان نالن
 زشمیل دستہ عسکری سمیہ لاوان
 کنن کیاہ شوہر و بیچھن روار
 سے ریشور و کھو متی رو دھتھ چھن
 عے طنر زن متاے شوہر برمان
 کران تیم بقران وار مارے
 کھن دانس شر اعلاکا تھوے
 نئے ماچھس رتے سانیک نشانے
 چشبنم دانہ مار برگ لالہ
 تھنہ دھن موختہ مارن شوہر شاپن
 دمن چون غمہ پچے سنگ بالقہ ہم
 زکرو متو سیب سمیس پرور
 کہ ہم چاہ است و ہم گزایا ایجا
 پرشتک چھن کو شر چاہ زمرم
 پیے شر کاویا روت در چاہ
 دزان تے پان نالن چھم بیچھن نور

شبان کیاہ خال تھتہ برکب گرہ لائیں
 شبان کیاہ خال تھتہ برکب اماریں
 توے ہیوتیت چہ بدل داغ لائن
 زورہ رخ داؤتھتہ چہ نوکن تپہ لائن
 بہ عقل و ہوش تھو تم کوںش وارے
 ستے فٹلک موہیتہ کی آویز کوںش
 کنوٹلک دور فٹلک چھس دیو تھتہ لائن
 پزل دیو چھس اردو تھتہ ستارے
 شکر بچھے دودھ زلی تلس لالہ کھتے
 دودھ زلی دھتہ زن چہ برل پان ٹلے
 دھتھن شزد دھتھل چھس موہیتہ مالے
 اسن وقتن پیران چھس گتہ خنرش
 سہٹھار یک بینی خنجر سیم
 موٹھن دودھن تل ہونگن چھتے تندر
 قرار دل بود نایاب ایخبا
 ہونگے شزباگ چاہ یا دطرہ غم
 ہونگے شزکیاہ چھ شوبان خالی دل خاہ
 شتر شزکار دطرہ شتہ شمع کو فوار

بحکم شاہ شاپورن قدم تل
 کر کن تیر کاغذس پیچہ باشکل خوشتر
 مجلس تیر تھا دل رکتہ برب ناگ
 بکاہ دیت بلبلودر بارغ نالے
 بہ گلشن آہ شیرین مست مندان
 پری روع خ منو منوشن اس بان
 رفیقن سیرتو بکس اس نصیران
 پری تیرے غور اسن مست بستے
 و زان اوس سازنے سیتا رنطون
 شرا بہ پیچہ چہ پیہر روع عرق
 نظر تر اوس و چھن اکھ منو تھا جان
 و چھن تیرے صورتس کن پیہر
 رفیقو بویہ کریم جس غویہ غم تراو
 کوہ من ہے ہے یہ صورتہ نور و نور
 نقاشن کیم کوہ من تیرے نقش شکل
 پس صورتہ و چھم تر کا تیرہ تانی
 پس صورتہ و چھم تر کا تیرہ تانی
 اوس کھو تیرے خواباں کا تیرہ کوہ حم
 گیس آوار کر کے تیرا حب پیوئے

یہ ارمن دوت گو در خرمن گل
 یکھت در بارغ شیرین ژور پیچہ
 شیرین در بارغ تیراں مہنگد لگ
 زبان تو تمام پیو بے داغ لائے
 منوہ خوش دوائے درد مندان
 منوہ تنس و چھت دل اوس بان
 زبان اس ہر نہ چشمو سیرتو شیرین
 کران اس شیر و شے پوشہ دستے
 جوان اس کو لہ کی کس مالہ محو
 گذر اذ ہوش کوہ رمت در نظر تیر
 فرشتہ یار پی یا سحر و غلمان
 سن اس ارغوانس زعفران پوش
 پیس باون کنیزاہ حال بان
 پری چھا آدمی چھا وار و کوہ نوم
 یہ دیشچہ ما پیس ارمان رسول
 اما تیرے صورتس یوہ آسہ جانی
 اما تیرے صورتس یوہ آسہ ہے جان
 اس تر او تیرے پیس کن گل چھم
 دیس ڈیو تیرے کاسم زوہ کرے

و پری دیشچہ ہنس ارمان (چھن) ۲۵ پش چھہ قلمی تیرے سخن منز۔

اگر چہ سیتو چھس نے گرتیہ کو اندھے
 گزھن رویہ پودے پرتیہ نادھم
 تنے تن لاکھ ہنس اما چھ تنہا
 سہ ما آسہم نہ ڈیشم غار محرم
 وچھان اس بونٹھ تے پتھ پوریاو
 دما روز پتھ تہ زھار ان آونھ مرو
 دین دھن شر پتھ تراکھ ژورہے
 رتھن دھن تالہ عن کوڑکھ نہ پورہ
 سہ شیرین و اتریاست در ۱۰ این
 کوڑن ہئے ہئے خود ایا اس چہ کرم
 پھوڑم تقدیر ہئے کیاہ کوڑم تے
 پچیس پتہ کراہہ ڈرایس تہ کرم کراہ
 ژر چس بو کراہہ پیر پتھ چس پامن
 ژرے روئے عصر پچیس کیاہ تنگے بو
 زلے ژرے چھس عزیزن خرم عزراہ
 کنیزن منز کنیزاہ چھم ملک ناز
 رتھن ژر اوتھ تے نش آیین ژورے

ننان چھس خال خط پرویز پتھ
 رتھن بو نالہ سورے حال باوہم
 دھنس منز کیاہ ولس شیرین خوشیا
 سہ ما بوڑم تہ موختس مول کزھم کم
 گزھن کھڑ دور تراہن پتھ کوڑن داو
 کوڑن نہ کا نہ پتھ ناتھ و پتھ پتھ
 ملا قاتھ کوڑکھ روز پتھ تہ دھے
 سیٹھا نزد پتھ و اتر پتھ پیو کھ ڈورہ
 خبر کوڑ پتھ بڑے تہ باکھ لائین
 دریں (دلداہ) صد افسوس خودم
 اتھے عاشق ایت راوڑم تے
 تالہ نس وار چھنہ روز نس جاے
 پچیس بو ہولہ چھم تے لولہ کامن
 ژرے روئے تہ منز پادن کیاہ رتھ
 ژرے روئے چھس کنیزن منز کنیزاہ
 سحر گہ پتھ کز پتھ شاہ پری
 کوڑ تراو پتھ ژر لکھ تے پتھ روئے

عطا لکھن (ن ۱۹۴۸) عاشق (ن ۱۹۴۸) ۲ چھاپی نوہ چھس منز چھپ پتھ
 ش ر غلط لیکھن ایت ۲۰۰۰ شمار چھن ۱۹۴۸ خرمے یوت دلداہ
 (ن ۱۲۴۸) ۵۰ ژرے روئے پادما خرمے کز رتھ بو (ن ۱۲۴۸) ۱۰۰

قرار دل لوگس نہ در چمن ہا
 مکانہ قادخانہ بر سب کوہ
 پکان پر دیز گو در شہر امن
 سمکھ شاپور شاہس بر سر راہ
 خبر کیشہ چھیند کس شیر مہ کیا گو
 غیر بوزیختہ سہ نمہ سرو کو غیر دار
 اچھو ڈی شہتہ بڑو دس دگمانے
 نہ چھس شاپور نے شب دیز خوش رنگ
 ولو شاپور و نتم کیاہ کرے بو
 سہ ما آسم سما پیچہ ماتس منز
 ہمیتہ کر کر پکان و لو انتم یو
 سہ یا مہتہ دو مت زہان شیرین
 دوپس شیر مہ لے شاپور میاک
 وچھت پانے مے آسم کم مکانے
 دوپس شاپورن کیشہ چھم نہ تقصیر
 بے سوزس نمہ سرون و لو انتم یو

گزہ صحتہ سہے رڈ اہر جا پتہا
 دوان اس ناہتھو پیچہ راہتہ تے دوہ
 شکارن دنی دوان گلشن گلشن
 و صحتہ پیو بیژ کوئن افسوس تے آہ
 تے کر و اتہا پوت شاہ نمہ سرو
 دیکو سر باو کس مے راوہر مار
 سہ یو دے اسہ ہے شیرین نشانے
 غلط کوہ نم گمان وقت کو تنگ
 مے نش نے واہ شیرین پیو مے بو
 غریبا بے کساہ بڈو مے غمسن منز
 غمک دوہ سوز مت کیشہ ماتس
 وچھن شیر مہ برب جان شیرین
 سہٹا کر تقصیر چھن دوہ کو کوٹ
 تہ تر اوختہ قادخانہ شوہر جانے
 توہ ہے دہن ازا دل ہی اوس تقدیر
 حکیمے پر نہ ناوی نبھن رنجور

عاتقو منز (ن ۱۲۴۸) ۲۷ دوپس شیر مہ لے شاپور گستاخ
 چھن کر تقصیر کنس منز یو کوٹ اکھ

(ن ۱۹۴۸ - ن مہجور)

(۳۰. پیس مٹس پیچہ)

زمین شیریں دو پیس تھا و تم کن
 زن زیبا جو بند مرد بے ریش
 مشہود نبال مرداں چوں زلیخا
 اول چھینا خجالتھ کر اندر ایکھ
 تر چھک شیریں ہراہ نرنگ سے چھک
 تر چھک اکھ گل سے چھک بلب ہول
 نے پس پیار چھتہ چھتہ مت امن
 یو دن بوزکھ نصیحتہ مائے مادر
 قسم دیت نم جہنم ہند پاس کر وہا
 نصیحتہ آپ کو بڑھتہ دراپ غلکین
 پکان گئے مت پاضین پیش و پزیر
 بہ مستی کو رٹن شیریں نائے
 محب بیدار کر کو محم اے ستمگر
 مئے چھم نہ صبر طاق تانہاں
 بہ آپ وصل آتش تر حستہ کرتہ
 شراب سے پیو پیوٹہ ناوکا نسیہ ہند شو

واستتھ پر دے ڈرٹھتہ سوے نیر پے پیش (ن ۱۲۴۸) ۲۰ یہ شار
 چھن ۱۲۴۸ منزے یوت ۲۰ تر چھک گلشن سے چھتے (ن ۱۲۴۸)
 ۴۰ یہ شار چھتہ آد لیکس قلمی لہ ستمس منزے یوت ۵۰ پزیم (ن ۱۲۴۸)
 ۶۰ یہ شار چھن ہجور منزے یوت۔

تیر چھک شہر پہنکے کاسم سے
 خدا بن دے پتہ کا نہ ما جو رستے
 چھ ظالم سارے پیچھے شور عشق
 کند کہ تے نار پہلے دار روزیا
 گل دیس مے و مطرب چھ ساتی
 غنیمتہ زان فرصتہ وقت افت
 پیچے پادشہ پن چھم چہ لادنا
 کہتہ چھ ہم تے روضہ تہہ پیچے
 کہنہ چھ میانہ کھوتے تے در دل
 یہ کہتہ بڑھتہ تیس شہر پہنکے گوش
 کورن چھے خود دیا ہے یہ کتہ کوم
 نے چھ نہ کا نہ تہہ تہہ در دل تے سوایی
 بچلہ تے نشن پان مہ کو لوٹن
 سہ کیراہ خود مرس کن اس محتاج

تیر تیراؤتھ مہربان آسم سے
 ملا یک جو رستے کتہ بستی
 چھ غالب سارے پیچھے شور عشق
 غم میں یار تہہ لم دار روزیا
 چھ نا افسوس صحبتہ روز باقی
 مو حبتہ با گرا دو وقت خلوتہ
 بگاہ آسکھ دین چھے و نہ آدن
 کتہ چھ مال توت تہہ پیچے
 تے کھوتے کھوتے کر تے جانے دل
 ب غارتہ تہہ پیچے پیس آتش
 دل خود سر تہہ سب زاہ سپنیا موم
 بپا کی چھس پکان بو بر ہوایی
 بلا بر خاس بالا فتنہ سوون
 سہ خود سرواوس تے محتاج دم حاج

۱ غائب (قن) ۲ ظالم (قن) ۳ غنیمتہ زان راحت تہہ صحت
 (قن) ۴ جاے خلوتہ (قن) ۵ کو تھ چھ خود کزان دل توت پیچے
 کہتہ چھ لول توت تہہ پیچے بو (ن ہجور) ۶ کیاہ پکیاہ کوم (چھن)
 ۷ دل خود روئے پیچھے سپن زاہ موم (قن) ۸ تے تہہ تہہ مہ کو لاؤن

کہ کوڑس دلا سا گاہ مدارا
 بہ چھس چاکر تڑچھک جھنڈ دارا
 شمع زن منڈن شرمندہ کر چھس
 تڑچھک شائستہ چھ نو کینہہ یوان
 ادا شو بیا سزا آتھ اضطرار بس
 تڑچھک میونے کلید گنج مقصد
 خوشی چھ میون دوتے چاڈ کرل
 تے روزم کھائے بروٹھ تے بچہ
 نیتے چھ عشق بازی بے دودھائی
 غنیمت تے زانی تی اے یار غم خار
 متے کر تم جگوس پار پارے
 تے کر سن دشمن میاڈ کن بربرے
 کھنھا کر تم متے رٹھتم کلاے
 نیتے چھم تے کافہ تڑچھس امانا پوت
 کرے بوڑیے پتے از جان سپاری
 دلو پا نو بکار اُپیند در دل
 ودان ڈول شاہ غوہ سروو دروم
 ز شیریں اوس دتس مس کینہہ کم
 کہ کوڑس دلا سا گاہ مدارا
 بہ چھس چاکر تڑچھک جھنڈ دارا
 شمع زن منڈن شرمندہ کر چھس
 تڑچھک شائستہ چھ نو کینہہ یوان
 ادا شو بیا سزا آتھ اضطرار بس
 تڑچھک میونے کلید گنج مقصد
 خوشی چھ میون دوتے چاڈ کرل
 تے روزم کھائے بروٹھ تے بچہ
 نیتے چھ عشق بازی بے دودھائی
 غنیمت تے زانی تی اے یار غم خار
 متے کر تم جگوس پار پارے
 تے کر سن دشمن میاڈ کن بربرے
 کھنھا کر تم متے رٹھتم کلاے
 نیتے چھم تے کافہ تڑچھس امانا پوت
 کرے بوڑیے پتے از جان سپاری
 دلو پا نو بکار اُپیند در دل
 ودان ڈول شاہ غوہ سروو دروم
 ز شیریں اوس دتس مس کینہہ کم

۱۲۳۸ (ن ۱۲۳۸) ۲۷ پڑھ کھتہ (ن ۱۲۳۸) ۲۷ پڑھ کھتہ چھپائی

۱۲۳۸ (ن ۱۲۳۸) ۲۷ پڑھ کھتہ (ن ۱۲۳۸) ۲۷ پڑھ کھتہ چھپائی

صفت کینہ اُسو تس نقش مرادس
 بہ غلیظ خانہ غم مرو راو یا مکتہ
 منہجس شیرین شربت چا وئے تس
 سو مریم مہکتہ نہ غم مرو در مداین
 خبر بوز مکتہ سو شیرین آوہ ران
 رفیقو ہے شفیقو ہے کنیزو
 کریا تم زانو پائے بوز مس نے
 مئے کر زونم مئے کو خوشخوار مئے پیچٹ
 تشنہ دل مئے روچت زونم نہ افسوس
 خبر کینہ چھینہ یا مکتہ تام دوریوم
 شکارا زانہ وول مت راوہ دوم
 سو تس چھٹے پانے واوہ مت سو تس کر تس
 سونے دانے سو تس مئے گیم مت
 خبر کینہ چھینہ کریو کم کستان
 دوہ مت سو تس لولہ باغس ہی تو مسول
 گیس رسوا یہ عالم قاف آقاف
 کر کن سوسے پیش تس شہزادس
 لطافت کینہ تچن از خان نیامکتہ
 زہل بس غم غم صہ ساری با وئے تس
 عدالت بویوٹ تختس طبل و دین
 بز آری حالہ کے نالہ دوان
 عزیز جان تو دل ہم ہے عز سرو
 لیکن رو شکتہ تو لم کانیہ سو تس
 مئے کر زونم مئے کو بزار مئے پیچٹ
 تشنہ فرمان مئے موم نہ افسوس
 لہس کینہ راہ طالع زاہ نہ پوزیوم
 درو گمہر سو تبرمت راوہ دوم
 سونے دانے پانے واوہ مت سو تس کر تس
 سونے دانے بہ مادہ زونہ لہر مت
 بہار تس مئے تو کے کوہ نم زہستان
 بوہر مت غمتہ کر تس بوہر مت
 ستم کر ظاہر بس روہر مت نہ انصاف

۱ شکارا زانہ لوگمت راوہ دوم
 سوناہ ساتا سوہر مت مئے چھووم (ن ۱۲۴۸-ن ۱۲۴۹)
 ۲ ساس (ن ۱۲۴۸) ۳ و ۴ سو تس کینہ چھینہ

دمس فرم یاد بوزیا نادمیوئے
 ڈو لم دل تروہ چہیتہ کر غم جدائی
 دوپس دایو سوس چھے مول کس
 دوائے صبر عشق آہ لگیس نے
 چہیتن ہمارا خود کیئہ تروہ دے
 شبشب غم مروس نش سے خبر گے
 بغلوٹھ کو بکھاں در پیش مریم
 مے بوڑم آہ شیرین از دبارہ
 جان تو قسم من عہد کردم
 غم نہی تے غم نہی تے بکجا لول بکجا
 تے بوڑتھ سوس مریم آہ در جوش
 سوسنے تروہ دے پو شاہ بوس
 ہیکھ ما دون اچھن منز تروہ
 او من تمو غم مرون شاہ پور دل شاہ
 تروہ شیرین دن دو روزی غم
 مے چھم شیرین ہندے غیر شہ
 گیس فلوا پیش نایا دیوئے
 مرش بوکر سس نہ بے وفائی
 منس چھے زور لاہ دم دامن تل
 یلا جے ان حکمس کیئہ تگیس نے
 مدد امین داڑ گپہ بیہ پراہ شائے
 زے پیچھ شیرین شیدا درہ رگے
 بریو دے آہ چوئے کاسہ ہم غم
 دویم کتھ شاپہ تھاون کیا چھ چاہ
 بہ عہد تو بگرد او نہ گردم
 کنیزن منز کنیزاہ آہ کینہ کو
 دوپن تن غم مروس زہرا خاموش
 انکھ ما تاب تھتھ جگس چو موش
 ہیکھ ما زہر پائے پان زہر
 دلوش پور و نیم پیچھ کر وکیاہ
 مے تن کھوتے موافق چھم مریم
 یمنس پانے ولے از چھم فرستہ

۱۲۴۸ء (ن ۱۲۴۸) ۲۷ منس چھے کھور لاہ دم دامن تل (ن ۱۲۴۸)
 ۳ دوائے بے غم (ن ۱۲۴۸) ۲۷ جان (ن ۱۲۴۸) ۲۷ غلوٹھ خانہ کو (ن ۱۲۴۸)
 ۴ چنگ جی تھتھ چو موش (ن ۱۲۴۸) ۲۷ قلمی نو منس منز چھ آہ پتہ بیکھ شاریش دو تھتھ

قوہاں یو دے کریم نے یو دے کرتن
 وشن کینہ حال دل آگاہ چھپے پائے
 رواں تمکو شاہین شہر میں یو دے
 بہ نوشاپور توت واتے یو دے بس
 صلاح ہے زانہ گاہ گاہ ماؤ تم رعبہ
 یہ تمکو وون نے تر از باطن شہر تو
 ہین بانو مومہیم داراہ مے کو لیٹھ
 پترم پتھ کو دے وہہ کو کرتے چائے
 دریں مچھنٹھ سراسے فتنہ انگیز
 گنہ گارن پکاہ زالن بدو نغ
 غذا کیٹھ چھپنہ ایا شہر شہین
 بنی نا ادا ستادہ کرتے پاؤا
 دوپس شہر میں اے فرما د استاد
 و چھن شہر میں تمکو مند قد و قامت
 بہ زاری وون فرما دس تر روزم
 بے اسوس لے کتر چائی دشاتن

خریدار س بن دیدار دی تن
 تبتی تھو جاہ روزن بیتہ چھپے پائے
 تیز دارن تر لٹھ از بیخ تراوون
 بے تر اس پتھ شے بیجا بے کس
 نئے از زلف مشکس یک سر موعے
 مے چھم پترن سگان مولن وان دروت
 تنیم خاری پترم تمکو سنو و صینٹھ
 بے چھس موصوم طفلن شہر خانے
 دزان چھس دزدوش در عشق پرویز
 بہ چھس از دور شش شز بیخ کا جکھ
 مے چھم توت تر پر کرداشن باد میں
 دبان پیدا اسپن فرما د شیدا
 شرت سز و رفعت سرخ دولت شاد
 بہ پردہ منگے نوون ایم تانت
 مے چھم اکھ جاکھ از کوکین بوزم
 مے چھم دہر پتر شہر تر کرداشن

عانتے تھو جاہ روزن شاہ چھم پائے (ن ۱۲۸) ۲۰ گنہ صحتہ تمکو شاہ دن
 (حقن) ۳۰ چھاپی فوہ سس شز چھم بہ مصر غلط پاٹھو یکجہت ۳۰
 دویم مصر چھپنہ دار دوہقان ۲۰ شکت شرت ولبت بنوشہ خوش باد (ن ۱۲۸)

کر کھتا بخت کو نہیں پیچھتا شیر جاری
 بچھو یا مٹھو دھچکن شیرینہ بندہ
 پتھر پیچو ڈیشو دے بے خبر کو
 یمن شیرینہ تھو د فراد پائے
 کھوئن تم کو کونثر کالا جھوٹے جوے
 مگو تانٹھ کنڑھتھ تن خبر مرس وون
 عجب کاراہ کدن تمونگ تراشن
 کڑن جاری بہ قونٹھ جوہ شیرین
 زرا دست شیرین چھے شکرتس
 دوپس کھین تہ چین کینہہ خبر غم دوس
 وون تر چھے ومان تارپ شیرین
 دلس شیرین واراہ رے فراد
 بہ غارتھ خومرون سرتاج تر وون
 بہ پیش شاہ خومرون دوت فراد
 دوپس تمون خومرون وناو کیا چھے
 دوپس خومرون مادر پدر چھے
 دوپس تمون خومرون چھک کتھ مکاشن

۱. اسنگ مالے لشکر تراوٹھ تہ ناشن (ن ہجور) ۲. بہ خوئی (ن ۱۲۴۸)

۳. بہ فرست ۴. لہی بڑ کینہہ تہ کھین چین مجر غم دوس (ن ہجور)

۵. دوپس تمون آسہ وون چھک کتھ مکاشن۔ (ن ۱۲۴۸)

نرتے بولا گہ ہو پس دوس داری
 اول از آب چشم خود آئین جھوے
 وئے کیاہ تن تنی زیر و زبر کو
 توانائی کتیو چھے نو توانے
 صبح دم دے دیشھتھ شامہ گاہ ہوئے
 جوان فراد کو شیرین پیچھ نوون
 لشکر تراوٹھ تہ سنگ مالے ناشن
 دچھان ہردم بہ خوئی روہ شیرین
 بزیرے پای شیرین جاہ ترس
 ملا کیکھ خصلتھا چھے آدمی پس
 غزل ہائے ومان تصنیف شیرین
 حرم جان تشد چھے جاہ فراد
 بہ حسرتھ یام تانٹھ شنگ نوون
 دوپن تمون دیو چھا یا آدمی زاد
 دوپس تمون توہ ناوس واو کیا چھے
 دوپس تمون دادر غم غم در نظر چھے
 دوپس تمون جاے چھم پیچھ لامکاشن

کوڑکھ تئیں واد شیرن ٹپے دمنے
 انکس کچھ تیشہ ٹونگ مچھ اوران
 اول برنگ کھون تم نقش شیرن
 پئے نقاشن بے رنگس دین رنگ
 غذا وقتن غذا اس صورت یا
 کر بستہ بہ امید وصالش
 اچھن کیاہ ہٹ گیترا پس نان کوہ
 و نان اوس پوشہ کچھ پیچھ دونین
 و نان یارس کنن گر نہا صدامیون
 بہ صورت کھ کو کران صورت پرستی
 کوہن منز و تھ تھم سورم اچھن
 پھر مئے سنگن منز آب تارن
 یئیس پچھ رو کو لم تئیں کیاہ بند پیچھے
 یہ بے رحمی یہ بے انصافیتے یار
 ولیکن تیل کی سیلے و تھ پسنی طے
 کوڑن تم کو باہ پارے سنگ خاران
 بزمیابی بے رنگین ونگین
 نئے مشور پئیں نقش بر سنگ
 و چھان تھ کو کن گڑھان اوس محمود
 شدہ خارا غبارا پیمالشی
 کوہس منز کیاہ دوان بر باد اور تھ
 یہ کیاہ اوسم مئے لیکھ کھٹ اوس خود این
 بہ چھس بندہ تھ چھک بر حق خود این
 بہ مانے پوختہ کو بے خود ز مستی
 دباے چھم نہ تئیں و دنی و چھن آتش
 کوڑم کیاہ خود مروس و تھ نم بہ مارن
 ٹیئیں کن چھس چھان تئیں کن لپاے
 یہ کوہے بے ستوں ظالم بستمکار

۱۔ ادا وقتے (ن ہجور۔ ن ۱۲۴۸) ۲۔ کوہس منز کوڑن راتس دھس
 (ن ۱۲۴۸) ۳۔ ڈھالہ دوان راتھ تے دھس (ن ہجور) ۴۔ پوشار چھن ہجور
 منزے یوت ۵۔ یارب (ن ۱۲۴۸) ۶۔ چھس تئیں کن و چھان
 یئیس چھم و چھان پئے (قن) ۷۔ کس قلمی نمہ تئیں منز چھ اہ پتہ
 نہ پوشار ییم نہ پوڑ پوڑ و تھ چھان چھ۔

ارجا بھتہ کو دے سائے بے ریاستی
 دودن تم کو سند ارجا بھتہ از خود اکو
 سوارے آریہ شیریں سایہ نے سیتو
 سوسہ شیریں بار قیقاں وندپساں
 تہیں تانت زتس پیو یار فریاد
 وچھن از کار گوشت کار فریاد
 وچھن مہر قہ چنڑ اس نقش برنگ
 سخن فریاد چوں گل دستہ از خاک
 وندے بوسہ رتے پادن مچھ پیسے بو
 رتے کرہے میاں با بھتہ میز ملائقہ
 پیہا ہ او مے رتے میاں دے داد لانے
 کو د رتے اُنہ میچھ جھگل شڑ
 پچھکھنا شڑ بھتا از جام شیریں
 دوپس شیریں لے فریاد دانا
 ہوس شیریں کو فریاد وچھن
 رنگ مطلب تہی تس کن رو اکو
 تن تنہا گئی زنی دڑا پیہ تس سیتو
 رہتہ بر مسند خوش اس خنداں
 دس تس کو وچھن بو کار فریاد
 دتن فریاد ہے ہے داد و بیداد
 حقون یکسو گندہ گل کون شیریں
 تن شیریں وچھت تم ترا وچھن بار
 اچھن کچھ دستہ گل دستہ پیسے بو
 قیامتہ تام سے رودی سلا مائقہ
 دودن شیریں مہر فریاد میاں نے
 کو کو رتے رتے سرگردان لکن شڑ
 دوپس تم کو توریس چیم نام شیریں
 گوہ ناہ بخشم کر پوے امتحانا

عا داپہ نہ سیتو (قن) ۲۱۲ یم نہ ش ارچھ آڈ لیکس نہ سٹس
 مہرے یوت ۴۲ پنو (قن) ۵۵ اچھن کچھ اسنے گل دستے مچھنا
 (قن) ۵۴ قیامتہ تام روزم سوسے ملائقہ (قن) قیامتہ تام روزم بر ملائقہ (قن)
 عا کو د رتے مہر شڑ جھگل شڑ کو کو رتے شڑ سرگردان لکن شڑ
 (ن) ۱۲۴۸ - ن مچھو (۸۵ پ ش ارچھن ۱۹۴۸ مہر -

کنیں مژختہ کو تس اپ شہزگ
گر بھان کیرا تہ و پیشہ اس دل تنگ
ستی کو مژختہ تن گنہ نگین
وچھان عاشق و مہر تہ مایہ شیرین
چنین گویند اپ باد رفتار
سقط شد زیر آن گنج گہر بار
نئے شیرین ملن گل کون بردوش
بخانہ و اتناون زود بردوش
ہیونن رخصتہ دین فرمویا نالے
سلامتہ اس باغی گزشتہ حوالے
یوہے او سس پستیم دودہ تے پستیم راختہ
یوہے او سس پتولا کن ملاقاتہ

۵

دیان تیس فرموس میل و دوت اخبار
سپینو فراد و شیرین یار با یار
دویم تہ تہ بے ستون تہ گزن صاف
وزیر کن دوتن تہ کین چھ انصاف
مے چھم تہ داد و گورمت یار شیرین
نئے چھم تہ کولت جان شیرین
گر چھم تہ تہ تہ چھم شکل یونین
تہ شیرین تہ شیرین تہ نوکھن مین
بہموشور دوپس اکتہ ہی چھ چار
کر دوشوہ تہ سوس شیرین کپہ مارے
ایکھ زھا تہ تہ دانا بڑ زانا
خیمہ قاتس دن تہ تہ کمانہ
دین نزدیکہ و تہ تہ زود فرمویا
بہ کوہ بے ستون سکون کھ بہ فراد

عاکر تھن وقتہ سوس کیرا تہ اس دل تنگ (ن ۱۲۴۸) ۲۰ زود باہوش
(ن پجور) مت و مہوش (ن ۱۲۴۸) ۳۰ ساتھ (ن ۱۲۴۸) ۴۰ مے
چھم پھولت تہ تہ تہ شیرین (ن ۱۲۴۸) ۵۰ تہ تہ تہ شیرین زو
کھن مین (ن ۱۲۴۸) ۶۰ ملن فرمویا تہ تہ داد و بیداد (ن ۱۲۴۸)

دلو بیچپا فرما دو نصیر بوز
 دقین ہے یہ کیا سن چھٹن بوان
 پوچھو دودھ یا دودھو دودھ کا گھم پھیر
 یہ شہباز اثر لہجہ کو برہم آئی
 روان تیکو نالہ روٹن نقشب شیریں
 "کن، اللہ کو دین لوین کس ٹوہنگ
 خبری و اثر بر شیریں دودھ سو
 کنین منز بر سو دمی آری لار ان
 روان کیا اس فرما دس روان ناد
 سرو قد سایہ زن بر خاک پیوست
 کو بھٹس پیچھ کلبہ پیوست رنج ورنے
 دلو فرما دمیانے دوسدارو
 دلو فرما دشر بھٹ کس ڈیمنج حکم
 دلو فرما دکانرھا سوز حکم نو
 دلو فرما دمیانے غم و دقت بھٹ رو
 دلو فرما ددور سرنو زارے بو
 دلو فرما دکیا کو گھٹے ڈے سارے

مومئی ماشوق شیریں توت کز دھت
 فیقا چھمہ کانرھا توت سہ سوزن
 کومہن شرباب تاہتہ گوم نہر تھت
 یہ ککو کو چھم یہ ککو کر تم جہدائی
 زہتہ تر دودھ جہد آں جان شیریں
 دودھ پانور دودھ فی شیرینہ شرب شعل
 تہمیس شیرینہ فرما دس ستم گو
 زدیہ خون دل کتہ اس عار ان
 کومہن پیچھ دور دور تھن مومہ دور
 کلس شرب گل رومہن پیچھ خاک کو
 زپائش خاک ہر سر رنج لڈنے
 ڈو ورتم ککو کو رکھ ناچار مارو
 بد وقت مرگ چو حکم شربت غم
 زلو نا زور دوپ مے بود تھم نو
 مے چوئے دود چھم تے لیل کوئی بوز
 ڈے روئے راتھ تے دودھ کیا کہت
 بہادی دشمنو دیت ہے ڈے ڈے

عا یہ شارچھ چھاپی نہ سختس منزے یوت ۲۰ دلو فرما دگرھہ (د ۱۲۳۸)
 ۳۰ ڈے روئے ورتے دودھ دودھ فی کتہ برے بو (قن)

و لو فرما دے تا قیامت
 بڑ چائی چھس و لیکن پڑا تا مٹھ
 بپائی مرعبا صد مرعبا چھے
 بپائی عاشقن مژرتا چھے
 بیا محمود گامی مختصر کن
 بحال عاشقا کنوں نظر کن

و دال رواں فراق چانے رواں چھس فرما دے
 و لو فرما دے پیٹے پیٹے دے نادو
 کھنان کوہ مژا حقن ہٹھ گئی و تہ کہ ہے استاد
 کھٹے ناپان پن ہا دے تے پیٹھ مارے بو
 نمن اس شہر ماسہ کن دھن شادو
 پیٹے پیٹے دے نادو و وہ لو فرما دے
 زبردستے زور اوارے سر و قد شمشادو
 تبر دارن ٹٹھ تڑو و کھ خبرنا چھم کیٹھ
 قبر پڑا ٹٹھ خبر نیرم گڑھیم نادل شادو
 پیٹے پیٹے دے نادو و وہ لو فرما دے
 ٹٹھ چانے سنگس سور گوم سنگین دل فولادو
 گوہ گہ کو ستورے پن نائے شوہ گہ ٹٹھ نش

مارے مولے تہ نادر باٹھ چھے اکرے اڈیکس قلمی نوہ چھس تہ ہجور لایسری
 مہندس نوہ چھس مژرتے یوت دہج - (تاجی)

بسوئے مول موج آدن باجے بے کس تیرے بے اولادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ملے خوسبو چھلے اکتھ کھوہ شہلہ ناگردو

وے پانس شو بلجے ووه لو کامہ کو
ژلے نا وعدہ ڈلے نا غریب نامرادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ژمودیچہ چھمے چون مو جتھ مے چھم چاہہ کھوہ جادو
متو مرتم کتھا کر تم ستھا کر تھی مے
ہتو وچھتو پتو لاکن ژوہ تے مے کیاہ اُس وادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
اپڑو ونہے دموے شیرین کوڑتھ تنھہ اعتمادو
ژوہ ٹتھ پرنجھہ ژے میانہ وپرے ژٹتھ کوہ تے ون
اوئے مویاد مے چھم دشمن کوکھہ میوڈتے سادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو
ٹیکان آیس بچاہہ وپرے پکاں لو بسم پادو
کتھہ کاکا اُس مے پیہا شوق وکاہہ کیاہ کوہ تے
فتہ تیر شتھنداموہ کھہ گوہ ندر شاہزادو

پئے ژئیے پتہ دے نادو ووه لو فرما دو

دوہ کے دادے ودان دُدی لہ پکان نرتے مادو
 سوہا کے مارو بچھت ژؤل ہنم موم کھاؤ توئے
 رہس زردی پھیران داد سیتو گڑھاں کیتو بوبہا
 پیجے ژئے پتہ دئے نادو وولہ فرما دو
 دوہ کھتے دُدی دیشاں عاشق نشان شیخ کیودو
 دُشے مہ عتہ درے تار پوس باو اسیہ اکتہ دساو
 لو لے جانے رواں محمود دواں چھے فرکریادو
 پیجے ژئے پتہ دئے نادو وولہ فرما دو

دپان ووستاد یا مکتہ مؤد فرما دو	تیمس شیرینہ کوتاہ کوس بیداد
چھو کے لہ دوہ کھتے دُدی لہ ناوان	کنیزے داپہ آسس سوہا ناوان
کفن پیریتہ دفن درگور خانے	کڑن مال و خزانے خریج ٹانے
لوڈن اکہ آستانہ عاشقانہ	دبھرس فرش کوٹہ ٹنس شامیانہ
خبردارو خبر نیہ پادشاہس	وچھو کوتاہ ستم کو بہ کوتاہس
نہ تس شیرین نے تس جان شیرین	دواں گویا دے دادے ماہیکس
خبر بوزختہ تہ بیجا گوئہ نمہ مرو	دوین شیرینہ نادری نامہ نیکھو تو

ع ۱ سہ شہار مار بچھت ژؤل لم (ن مہجور) ۲۷ دوہ کھو داد پویشن دُدی لہ
 ۳۷ القصہ (ادلیوں نمہ) ۴۴ سوہ شیرین دوہ کھتے دُدی لہ ناواں
 (ن مہجور)

جوانانہ پہ سلوانا مؤد فریاد
 بظاہر کوئسہ پہلجہ خاک با خاک
 رفیق کیا ہ شفیقا اوس غم خار
 جفاکش دوستا اوسے دفا داد
 بہ رزمہ تیر غمزہ تس تبرجہ کو
 چنان در لہجہ عشقت شدہ مست
 ژئے چچہ تازہ یہ سے ماچم سوہ مبارکھ
 کوہیں پیچہ داڑہیں تڑ ماہ سستی
 بہ آئے پانہ بر تل ماو تم رشے
 کر جہہ ژئے خار تسمو پش زندگانی
 مڑ جہہ چھکھنا ژ زان قدر قومجہ
 قبضاتس ژئے بہ بازی پان ہو جہہ
 بہ باطن تیر چانے سستو دین جان
 بظاہر مؤد چانے تیر سستی
 ژ چھکھنا آسمانچ ناب و نوز و صل

مرو اچر کرو کیا ہ آو قس ناد
 سچن مشہور عالم عاشق پاک
 اکی دیدار چانے گوئسہ از کار
 نفا کیا ہ اوسے مور جہہ مڑ چچہ
 اوارہ سخت بیچارہ مڑ جہہ کو
 بیک غموز دنیا رخت بست
 خبر کینہہ چھینہ کچہ پاٹھن تھ مار کھ
 تن تنہا کئی زنی دایہ سستی
 بہ کوڑ حقس تار تھ لے یار بد جہہ
 کوئے چھک دہہ کلن زن شینہ مانی
 مڑ جہہ دہہ روز کر خوبی زندہ جہہ
 کیکھ راضی غرباہ مار نو جہہ
 بہ ظاہر کیا چھپس نالان تیر دوان
 خبر کینہہ چھینہ دہہ مار کھ ز کستی
 ژئے سستی خلاص تھاؤن عجب صل

۱ ازب دنیا فانی عاشق پاک (ن ۱۲۴۸) ۲ بہ غایت مؤد متوس
 آونو عار (ن ۱۲۴۸-ن مجبور) ۳ یہ شار چھن مجبور متیزے پوت
 دم کئی زنی زوہ نر داے کا تہہ سستی (ن ۱۲۴۸) ۴ ہیں در ماتش
 انوں چہ دانی (چھن) ۵ باصلن (ن مجبور) بہ اخلاص (ن ۱۲۴۸)

خود ہے زانہ کیتین گزبھہ بسمل
 بچھس زانان کھوتے فراد بدوش
 بدینا کاٹھہ تر پوٹے کاٹبہ مارے
 دوہ کھس بیچھک تہ ماتھو جامہ پیرتھ
 گل ماتن ڈلی مادگ بدھسار
 غنیمتھ چھہ بن دم غم سا کھے
 وصیت چھہ نصیحت آسہ ہی مین
 خطک مضمون بوڑھہ کو تمس نس
 نین فراد ہے ہے زانہ جنم تن
 مے اوٹم غم سرون در دل موٹھ
 بہ تر اوٹھ وچھہ کم کم تھانہ ٹوٹم
 تمس توفیق پیو تو تھارے مے
 غم دین بوڑھہ تے سوز غم دوسن
 دے کیاہ کور مے پیچھہ تمونیکین
 اپز دون ہس تہ دیت ہس اوڈلان
 دموے شیرین دوپ ہس کھنڈر تھو کو
 مے کو شرمندہ میا نے خنڈہ آکے

مرکھ نے تے ہر کھ نے زہر قاتل
 پیتھ پیتھ کو ویکن کرتہ دوہ کوٹ
 قیامت نام مے چھس اٹا یارے
 بیسی نازاہ تر دوہ فراد پھیرتھ
 ہلی ماقہ تری ما ادکھ یار
 خہ شے چھہ یاونہ ماتم سا ہے
 مے کر بس دودہ و زانہ تے دین
 اچھو پوک خون زخم نون پوتس
 مے کوٹم یار یو تے اوٹن شمن
 بے اوس سخت مے مے تر خہ مرس پتھ
 بے کر تے خا ر اند غم گرفتار
 نئے شمشیر سستی مارے مے
 ملا پک خصلتھا با آدمی پوس
 کھنن تمجو حوض اوٹن تم شہر جون
 بستگر ظالم مے دودس بے الصاف
 کوہ مے شرمیا بے لولہ مے تھو تھوہ
 توے تھو مار نوٹن فندہ آکے

واپہ شار چھن مہجور تہ ۱۲۴۸ مے پت پتہ شار تہ چھہ چھاپی نوٹس
 منز ۳۷ فراد (ن مہجور) ۴۷ فرسا پاک بازاہ آدمی پوس (ن مہجور) مہجور تہ
 چھن ۱۹۴۸ تہ مہجور شہرے پت

کہ جس نثر خاصہ تارین مجھے یہ دیکھ
کھتا تھاؤں غریب برونہ تھے
مدن داس و دن چھس یار مودم
دئے کیا ہار داوا دار مودم
مزن چھس سار بنے خاصن تیرا من
تسندے مزن پوسیتی کج سپہ پامن
نصیحہ کیا چھس کر مٹر او ستادو
پرس بیٹو گیول تس پانس کرس
بڑ چھس غمکین سہ چھا بے غم دوان لاف

شہل یوت واترے شک واترے توت تاف

مڑھ کے تس رتھے خوتون مریم
تیتی تمخو غم سرؤن روٹ ماتک غم
سہ مریم دو خترے شاہ قیصر کرم
چہار دہ سالہ وار تھہ مود پ مودم
شہراہ تس زاو طالع بدستار کن
دیان شروہ نامش مول مور کہ
سٹھ شاہ محرم تھیں در حرم اوس
میان سرور ناز ان غم ش قدم اوس
نگارے نازمین و شوخ طراز
عزیز و غمخیز تیز و غم راز
تسندے مزن خور و غار کیا گو
سہ چھس مزن پوسیتی کج سپہ پامن
خبر شہر سپہ تار تھہ یام بوزن
شہکایت تھہ نامہ تار یہ نامہ بوزن
خود ایا زہد تھاوتن شاہ غم مرو
چہ شد از بورتان پوشا خطا گو
مود میں اخلاص منداہ خاصہ مریم
دئے چھس خاصہ خاصے ساس خورے
سہ کپڑاہ میان کھوتے اس خوتون
گئی ساس کنبیز خاصہ اکھم
سمن برنار پستان دھ پ پ پ پ پ
تہندے مزن کیاہ تیسے یوت پ پ پ پ پ

عاب غمکین سہ بے غم چھا دوان لاف (ن مچور) ۲۷ حرم خانس
اند کس خمرے اوس (ن ۱۹۴۸) ۳۷ پ شار چھن ۱۲۴۸ تون مچور مزن

ورنہ کس زانہ پس پائس بُنہ آو
 نہ چھک شہزادہ اُفر غم غم تراو
 مئے چھمہ مول موجی بوسے اولاد
 اُکے فریاد اوسم گوم بور باد
 دین کاٹھہ کاٹھہ مہتر مہتر مہتر
 رھوہ پے کر کاکی بوز مہتر نورود
 قصا ہنس پیٹھ رھنا حقون چھ تدیر
 سپر ہرگز نہ گود تیر تقدیر

شہکایتہ نامہ بوز مہتر شاہ پرویز
 دین شاہور دانہ ہنس تو برخیز
 مئے چھم شہرین اندے وند زان
 بوسے سخت اوسم دود زان
 بپاں خاطرین گڑھ تے پائے
 شکر چھس ناو اتن اصغر ہانے
 ز شہرین ہست شہرین ز مریم
 دوائے درد وز غمش چھم سوسہ مریم
 سبھتہ دویہس دزیر دوزائے شاہ
 شہانہ چھے سوسہ در ہر خانہ چھ ماہ
 ورنہ حقائے بکاہ یا کاکی بوز کہ
 تے گڑھ پانہ وچھتن غائبے
 مہ جہتہ گوس غائب او نہر جہتہ
 شب ووت در شہر صفالہاں
 بہ دقتے شام کوڑ تم کو نام و پانام
 کنیزن پروون عاشقاہ آم
 ز سر تا پایے سر در زیور و زر
 بصورتہ کئیہ با شہرین بروبر

۱۔ اما درد و غم تراو (قن) ۲۔ اُکے اوسم رفیقا گوم بیداد (قن)
 ۳۔ یہ شارچہ قلمی نوہ سخن شہرے یوت ۴۔ فقیرانہ لباسا خاصہ (قن)

رننے تس دراپہ پار اوتھہ پہ کشتے
 شکر دیشیہ سہ خوہرہ آب سچن
 کنیزان صف نصف پیشش تارہ
 کرین شادی برسم غمہ وانا
 کران ماشوق تس عاشق نو از می
 کران کیاہ اُسو تم برمسند ناز
 زبردستی کران گو پہلوان زیر
 ز اُلساک دوا در قوت باہ
 شاہ اکھ کیاہ ورنے کیا خوش شاہ گو
 شکر انبار در بازار باشد
 نبات وقند شکر بادشاہ من
 کران اُسو بائی پانس شکریم مال
 کوڑن شیر پیز نشے دگر شاپور
 ہتھاش پور میونے کرتے چارے
 پہنچے سنگین دل او نرم گونا

رباب و مومے کیا بونے تو شیشے
 بر مستی ہر ش دل بے تاب سچن
 شکر لب خوش شچینو با شاہزادہ
 جملو تھہ میلو یکجا محل خانہ
 سپینو مشغول در ماشوق بازی
 نیاز و ناز و غمرہ عشو پر وار
 دل غمہ سرو توے از شکر سپر
 مقرر شب ز باد گاہ با ماہ
 پکان باد صبا غمہ کشت تباہ گو
 مگس با مور شکر خار باشد
 شکر چینی مو اُجب چھے سپاہ
 دل مغرور شیریں کریم میل
 بہ تنہائی تمس شیرینہ گو سوز
 بے شیرینہ زوئس عشقہ نارے
 تمس شیرینہ غمہ مرو یاد پونا

۱۰۱۰ اشار چھ قلمی نوہ سخن منزے بوت ۲۰ تس ایستادہ (قن) ۳۰
 ۱۰۲۰ اسہ خوش باش ہزادہ (قن) ۴۰ کرین نیچتر برسم آن زمانہ (قن)
 ۱۰۳۰ پش ارچھہ چھاپی نوہ سخن منز ۵۰ ۶۰ یم زشار تہ چھ قلمی نوہ سخن
 منزے بوت ۷۰ قند و شریحہ (قن) ۸۰ ۹۰ یم دس سال (قن)
 ۱۰۴۰ اہبت سنگین دل من (قن)

ہے چھس تہو سہ غولام زرخیز خاک پائے شیریں آفریدہ

[اڈلیک قلمی نمہ سچو پیچھ نقل کرنہ آیتو سہ ہاتھ شاد
 یمن گمہ دیکھ تیر اندر کوشار دھو سہو چھ میا نہ جسا بہ چھے
 پیہیز جاسے کتا بہ منز پیہیز بولے سا]

یون نہ مے مے اسی میا ذردیل
 ہے چھس یکس نہ چھک شاہ جوان بخت
 نہ او سکہ مت اندر کار دُنیا
 متا مت چھاو تو شیرین مہنہ ناو
 شکر زہار ان دو سکہ اصغیانس
 کنیزن سہو خیل چھک شب روز
 توے یواہ نجل کر چھس لکن منز
 دو پئس تہو خورون چھس خاک کو مت
 کر م یو دے شہنشاہی بظاہر
 تہ بڑھ آہ در گفتار شیرین
 غرض کیاہ چھے مے ستین چھک نہیرن
 بہ درایس کرانہ یو دے لون پورم
 خدیگ عشق یو دے چھیکس آم
 دلس پیچھ بار غم یو دے سہا چھم
 گزہ ہے ناستو آسو پراؤ ذردیل
 ہے کس نہ گزہ روزم تاج تخت
 ہے اشراو چھس پہ کیاہ گوم واہ ویلا
 یو ہے چھے یس چھے رنج لے مہ تراو
 ہے تھاو چھس خار کا مہر نیچھ مکانس
 دزان چھس بو گلاں چون شمع دلسو
 گو لم مے شرمہ ستین مازے کرتز
 نہے کیاہ غم چھے کوکس چھس موت
 شبا بو نہے سوا او سس مسافر
 ودل انوس نمن تانمہ کوکس چین
 بہ چھس آوارہ دزم تر بار ہن ہن
 مے کر زونم نہے مے یلہ دوزم
 دلیکن دینہ ما شیرینہ شر درام
 دلیکن دینہ ماطقت مے سہو یوم

منگے مہرے بے یودے پادشاہک
 سبب اوزر دھمرو دوا غمگین
 ز سرتا پائے تھو سندن تسلا گوس
 بہر گوند سپہا بادیدہ تر
 بہ لشکر باد خمتن دوت قبل حال
 گیس از براثر پانے پیش شیریں
 پرن پیوسس کر یا مس زار پائے
 وئے کوتاہ منے کیتیاہ زار و دوس
 بروہ شہر او غم سپہاہ پوان تکین
 مسافر زن نیسیر کونوڑ چھتھو
 ژئے چھے مولوم کیاہ کور مئے تمسین
 دپان چھس بار دیگر گزہہ دتس
 ددیس تھو مشا درن اے شاہ شاماں
 سپہا غامی یجن تمہ چاہہ پانچہ
 تبس کوتاہ چھے چوئے لول تے لوب
 اول گزہہ عاشقی پچھ پان گارن
 سپہاہ و دہ فی روز بے غم کیا چھے پردا
 بہ تنہائی تر دپچھ یودھا و تس بر
 ژ بے غم روز و اوج کیاہ متن چھے
 تئے بوڑھہ رے غم سرو در شک غاب

گزہی نو کینہہ تر ہا صل کیاہ چھکان
 سکھنے یام بوزن تلخ و شیرین
 پیس نالہ پوت پھیر چھ و چھان اوس
 روان اوس نالہ روان گوبہ لشکر
 اوین شاہ و دون نس سورا احوال
 سپہاہ حیرت و جہم از دین و امین
 زہر لحظ سپینو چوں خور شک خائے
 دوان کیتیاہ شیع حضرات اذ مس
 تبس انصاف کینہہ نے گوس غمگین
 بڑا تس را نگہ روئے کتہ تھو و تس
 مئے کیشہ اس تھو شیراز رفاقت
 گزہہمین کانشہ تر پادا و دہ و تبس
 تبس و دوت جگہ چھے سورج جان
 ژئے نش تے چھس دھے لوکت پچھہ
 تبس چھک تاج بر سر عالم شوب
 دووم گزہہ بیدری ماشوق زالن
 زانے اسہ داراہ مرد و شیرازے
 گزہے بیتاب چانے دار کس لر
 رماہ کر جہر شیریں و اتر پائے
 پچھ شوبک مت کو مت از مئے پاپ

دُپان استاد بیلی مَتر دِراو خمر سِرو

دِلس شپَر پَنز کِنیاہ زیر و زبر گو

پَلن چھوون کَلے چھوون کلس پل
دل سنگین خمر دِز یُون کسین تی
دِلس رُو دِلس نہ صبر و ہوش طاقت
کُنی زُنی دِراپہ لاران خمر مروس پختہ
وَدان کِنیاہ تَس پَتے تَرادان زوارو
گَلے مَنز وَاژ در خر گاہ خمر سِرو

دِراں در خمر کِنیاہ اوس ساز و نطوڑ

نِبر از خمر تانت دِراو شاوڑ

گَیس یو دوسے ز ملک خویش اخراج
دِلیکن وُزہ ما چھس کا نِسہ مہاج
کو دِوم یو دوسے دل و جان چون تسلیم
دِلیکن وُزہ ما چھم کا نِسہ مہند ہم
لِیختہ یو دوسے تَراد وختہ شادمانی
دِلیکن وُزہ ما سوزم جو مانی
ز غم یو دوسے گَیس افسردہ چون بید
دِلیکن وُزہ مہنتن وُچھنہ اُلماس
ز تے پختہ لاران گَیس تودوسے لَتے دِرا
دِوِیس شامین تھو وُختہ مانا و تَ منظوڑ
کہا وُختہ از درخ گل تانختہ غمس سَو
دِوِیس شپَر پَنز کِنیاہ چھے دل دُون
کہا تھائے وُختہ ز کھتن تَراد و
چھے مُشکل از موت آزماون
کو وُختہ مے جان شپَر سِستیزہ
چھے مُشکل از موت آزماون
سپاہ مہنتہ پھینچ چھکت پانہ وُرت
لکان چھم کِنیاہ وَاژ پختہ نیرہ
یختے او کھ مہنتے تَش و کَش
مہنتہ حق و حقم پُچھس تِیے زبانت
سپہا بے مہر سوزندہ چو آتش
کریختہ مہر بانی از دوبارہ
دِلیکن خستہ ران کا نِسہ نہ چارہ
چرا ایں نعمت من نیم فام است
پنوز ایں صحبت من ناقم است

مئے پیچھے روئے بلا شک دوتے راتھ
 مئے کورنم ویکھے چھم نامیک دلبر
 خنوشی چھے راغور کنھ یار مٹھ ملالے
 گئی کھتھ مہرہ نصرت چھے بوزلے شاہ
 سیمٹا تیں خورس سپدیو ہلالہ
 دوڑیں شہر سپرہ اے شوخ بتمگر
 اندر می اوٹم مئے چوئے لول تیرہ
 بے مشراوتھ تے گور مٹھ یار فراد
 تے پتھ خاری تہن کیشہ غریب
 اندر می بس موٹھس لاگتھ مند فراد
 دوڑیں تیں خورس چھینا مرن یاد
 بے غم یو دوسے مئے پتھ تہن تالہ توگٹھ
 عجب استاد اوکس دہ کار ہرمن
 دہوں پسنے یس سیمٹا بیار بڑکار
 تے اوٹے میں غرض بو موہلو والو
 نہ مریم نے شکر دارم تمبنا
 تمنا جھم تہنہ کر پان لاوہم
 بتمہائی دھان کیاہ اُس شیریں
 سیمٹا آوار گا مہر سخت گلین

مئے دھو دوس لوبس لوبم پائے مکافات
 تے بنشے تیں ہر شاہ مئے بار دیگر
 یو دین بوزکھ تے والہ پان زالے
 کر ابو کار بد بوزس تے بوزاہ
 مہو تیں داسے ہل ہچھوں گلالہ
 دوسہ مئے لوبتھ کھن مہند زخم خنجر
 دیک سہ کھ راو رووم راہی نہہ
 مٹھ لے تے کوئے راہی یاد
 تہن پر پتھ تہن تہو کوئے وون
 اسہ وون ناہ زو لٹھ گور مٹھس سوار
 مئے چھک پائے دھان دے عشق فراد
 دیکن مئے سہ اوٹم ادنگ تے
 کھتھ مئے تیں تو مٹھ تہن بگرد
 گئیں دھن اول رسوایا باز
 پتو لاکن بے سہہ دھن نام زالیو
 ز شیریں یک نظر دارم تمنا
 بنشے ساوہ تے سورے حال لاوہم
 سیمٹا آوار گا مہر سخت گلین

مار شاہ چھنہ چھائی نوٹھس مرنہ

خیر داودا سنے چھم نوکانہ تر غمخار
 پر چھس آئے چار بے کس زار و ابتر
 ز ملک خویش چھس آوار گامتر
 پر چھم در پناہ عصمت خویش
 شمع زن بودان چھس در تب تاب
 چھم مغرور سرکش بے مروت
 جوان اس لے پڑسا پوشتن
 و دین تیر مستند اجا بنجہ از خود اگو
 کرن بر بیت کھر بر بام خانے
 بباندا ناز و ادوان اکھ اکس کن
 و چھن در واز دختہ مقود مت کینر
 کینراہ اکھ اُبن پانس نشے نام
 کنیا کیا دینجہ شیریں سے اندر
 اندر آڑھہ کرھہ دپس مائی سلاہ
 غریباہ چھس بے است کر نہر جھہ
 چھہ ژٹے لول سے چھم پڑ جھہ جھہ

مہرباں روز تم وعدہ فی روز تم زار
 گیس شرمندہ پائے خار و مضطر
 بہ دست دشمنان لاپچار پے اثر
 نہ کر تم پردہ پوش چھس بہ دلریش
 نہ چھم آرام روز و نئے بہ شب خاب
 جوانی را ورم سے و چھہ کین جھہ
 کرے کیاہ لائی ز دوزخ چھس پوشتن
 سہ نہ جھہ فوال چا و سیتی آخو سرور
 ستیجہ سامانہ ز لطفن کرن شائے
 دل پر ویز و اہراہ شاد سپن
 تر دیشجہ شاہ کوٹ او زرد دل کو
 دو پین تس و نیتہ احوال دلا رام
 پڑ دیشجہ کیا ز تمہ دختہ مقود تم بڑ
 شہنشاہ چھس نہ چھس کھر غلام
 دپس یکتہ روزیا کینہ کرھہ پھر جھہ
 مھر در واز کر کرھہ پانہ دیشجہ

عا در کار (قن) ۴، ۳، ۲، ۱ تم ژٹے شاہ چھ قلسی نو سحس مڑے یوت
 وہ فلی اوسم سے لے پڑ سور پوشتن (قن) ۶ یہ شاہ تر چھہ او لیکس
 نو سحس مڑے یوت امہ شاہ پیچہ ۱۴ کلاہ شاہ چھہ تم چھہ او لیکس قلسی نو

تُو تہ چھم کہ ہم نا کینہہ تہ جوراہ
 وُنن پافام او تہ پیش شہرین
 دوین تہ گزہ تہ پھیر تہ پیش غور
 کینہہ وار پٹھو سوئے بجاون
 زبان مہرین سہیٹا در عذر خاہی
 دین تہ در بانہ تہ کیت چشمہ شلاق
 سین استاد خومہ سردست بستے
 وائلے مانے و غم در بستہ تھاون
 ز خدمتہ غار حائز کوکس نیر کال
 و غم و دہ ذکیہ کہو یختہ چاہا زاری
 نہ اصل پور تہ سین سین و جف
 عجائب مسند ابر فرشتہ زرین
 تہمی شہزاد پھیر تہ گو بشادی
 ہمہ شاہان عالم روم تاشام
 تہمن تہن اوس شوکان شاہ غور
 غلامان و کینہہ نازنینان
 بیکس یار نحمہ دشا پور پرفن
 بوجہل دوس سپن خومہ رم و شاد
 سہیٹا چھم لول کو ذم ہول وادہ
 سہیٹا گے شاد کہ شاہ اُس غنکین
 مبادا خاطرش او زرد ما کو
 یہ کینہہ ہا بوزنئے تہم خومہ روشن
 تجل کر حقس بہ اندر بے گوناہی
 اکرس اکھ دور رو زہتہ اُسوقت
 بے کورنس چاہو لعل دل شکستے
 تہ کینہہ او سئے مداسئے کو ذہ تہ
 کھو تم تقصیر کر تم مانچہ فلحال
 دو پسر شہرین آہم مابا زاری
 سواے موہر میلن میون چھاٹف
 بہتہ بر فرشتہ زر پرویز و شیرین
 بشادی کر تہ ملکس تہن منادی
 ابن سالس خلافت خاص تہ عام
 عجائب ادس پیر تہ خلعت
 قد پیاں وند پیاں و شفیعان
 تہمن تہن تر تہ کینہہ خاچہ
 مگر بیچارہ بیکس موذ فراد

عا یہ شار تہ چھم او لیکس نو محسن تہن یوت۔

رباب و ساز و دین شاد دیا نے
 زین منزاگ اندر خانے خاص
 کینزاں و عزیزاں خاصہ خاصے
 عجائب^۳ اوس کو رست فرش زربس
 زلف تر و دھتہ اویزان تا بلن
 ز جادو کیاہ سیاہ چشمان پر ناز
 کماں ابرو کرن کش غمزہ پیرن
 خدنگ جاں ستانی تپیر مجگان
 گوہ لابس پیچھے ز سوسبل دست بستے
 بحال خویش حاراں خال روہ شمار
 گنہ گنہ تس تالہ کیسو دالہ والے
 کتن کنہ فلو دن چھیں پتھر چھپوش
 پس سر شک بر کو کل ہزاراں
 بلورے کھو تہ گردن صاف دارا^۵
 زین تمکو خمہ سرون شہرین بخانے
 و تھرنس خاصہ مفرش طالع اطلال
 اٹھن کپتھ پیالہ پیچھے ابتدا آئے
 بہتہ بر مسند خوش شاہ و شیرین
 بلور پت تن تمکن ہند کے غولہ لامن
 ز خموری مقرر عشوہ پر داز
 گزھن مازن فقیرن گوشہ گیرن
 سپٹھا تر کو تپیر نو رک نشتر جان
 پریشاں اسو بلبل دل شکستے
 دل دشمن نوزان از شک در نار
 جمن مفر حالہ پتھر مہر ہر نوازے
 عیارن گزایہ مار پتھہ دل نوان ہوش
 شکار دام عشقش دام داراں
 نتے تس پوختہ کارس موہ خیت ہاراہ

۱۔ اگلن منزاگ (قن) ۲۔ یہ شار چھنے قلمی نوہ سنس منز ۳۔ یہ شار
 چھنے چھاپی نوہ سنس منز ۴۔ بلور کیاہ تمکن ہندی غولہ لامن (قن)
 ۵۔ یہ جوہر گربیس (قن) ۶۔ بخیر (قن) ۷۔ ۹۰، ۸۰، ۷۰ یم ترے
 شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سنس منز ۸۔ یوت ۱۰ دن منزن اچھے پوش
 (قن) ۱۱۔ یہ شار چھہ اڈیکس قلمی نوہ سنس منز یوت۔

و چھن تہ سہ پیرن یز قینہ کھوتے
 دو شیرین نار سہیں در کنارش
 تہن راحت رسان آرام جانے
 لب شیرین بخندہ گو شکریز
 تماشاہ و چھتہ میاں جس جہن باغش
 سپنہ رقم جفت دوشوے آے درخو
 بہ گلشن غمہ بخنے بے خار دینہ گلشن
 سپنہ رطاق سہیں جفت باو
 نباید کشف حال عاشقان کرد
 مے شیرین چھتہ رقم کینہ بیتاب
 تن طفا ز مصلحتہ دھن حسنین
 دلس گرمی گیس از نار پستان
 لب شیرین طلب دار لب شاہ
 لب شیرین بخندہ گو شکریز
 لبش بر لب نہادہ رے بر رے
 بپ کی صاف ہر اہینہ کھوتے
 دوحہ بیمار محتاج انار شس
 میان پیرہن نوزک میانے
 گوہ لاجکو پاٹھو ذل ذل شاہ پریز
 دوائے واصل لاگو لالہ باغش
 ملن از خان نعمتہ پانہ سروش
 کھٹھتہ تہ گنج بے شہہار دیو چھن
 بسفت انگہ در نامفتہ تے او
 بہ خلوتہ آنچہ مہلہ است آں کرد
 سپنہ ہم خار تہم ہر فرش کجباب
 شہتہ سپنہ بسپنہ نازنین
 بہ تاپستان چرخش آید زمستان
 دل شاہ غرق چاہ غمغب ماہ
 گوہ لاجکو پاٹھو ذل ذل شاہ پریز
 روئش پیچہ زلف سہل مے بر مے

۱۔ پ شار چھ قلمی نوہ سہیں منز سے یوت ۲۔ دو سہیں نار شیرین (قن)
 ۳۔ بدن راحت (قن) ۴۔ سپنہ رقم مبت مسی آپ دو خوش (قن) ۵۔
 بہ شب بر (قن) ۶۔ ہر چہ می بایست آں کرد (قن) ۷۔ پ شار چھ قلمی
 نوہ سہیں منز سے یوت

نئے زن حسد گنجس را چھ شہسوار

بہ خاب ناز شو نگہتہ یار با یار

بہ صومہ حبیبہ عاشق و عاشق کے طامٹھو

تیمن دمن کیونتر کالاگو امی پامٹھو

اے کس غم سروس شیر و یہ فرزند	سپن بدخوئے غم و توح کو دمن بند
کرنی اسپس غرض شیرین پائش	لڈن شیرین غم و توح و قد خائس
کتیزن تے غولائن دوپن شامن	گیا خوا مشب مخلوختہ خوش مکانن
دراں شب شاہ شیر و یس حسد کو	اقتس کچھتہ حبیبہ تہ خنجر دار کو ددا
و چھن شیرین غم و توح و مست خاب	سپٹھا مدوش کا مٹوا ز مستاب
خدا ناترین از خود ہم بترسید	نہ میت ہچو برگ بید لرزید
خنجر دمن مابس ز غم کاری	جگر ڈوٹ نس سپن نس خون جاری
و چھن توح و توح سروس شیر و یہ کیش	وون آس نیم کشتہ کس ملے تیش
دوپن شیرین چھم درخاب شیرین	یہ میونے حال و پشیمہ گزہ غلین
پن غم چھمہ اموشند چھم پان کار	اما از خاب شیرین گزہ بیدار
ولو پانو ژئے اچو مرنے چھے	قیامٹا تام دور بر دے چھے
سے و پشیمہ پان پن بار پانے	بہ اموشند پان مارہتہ ہیکہ مانے
دوان نس جان شیرین دواو میرن	توز شیرینہ لوگ از گمے خون
یہر زول چشہ تا مٹھ مٹراوین	دوان نس غم سروس بچھ کچھتہ تھان

یا یہ شار چھن مہجور منزے یوت یا یہ شار چھن نو سنے مہجور منزے یوت۔

ذمہ تاپاے دیو، ٹھٹھن غرق در غم
 ہوؤں موعیت کوڑن فریاد فریاد
 لو لے مزلالہ دیو، لہ لہ ناوختہ
 نظر کرتے مژدہ چشم بادل
 بے افسوس چاہو جانے یا دینو ہی
 مئے و نتم یاد میاں واروئے
 یہ کس کھٹو سا سہو سادہ شیرے
 سپاہیوں کج کلا ہو پادشاہی
 پہنچا نہ مئے روس رزقہ و مہر بہ دنیا
 حبیب سپن دیدہ وار پو تا پچھ
 چھوٹن خور موٹن تنس مشکوب
 زور زور غزانے مال و اموال
 گئی زنی خور سروس سپن کر گتھ
 پکان موعیت چھکان توت اتوون
 ٹھٹھن جھجھرتن برسپنہ دابرختہ
 ہلا بین حال دپشختہ اسوٹالان
 نہ شیرین نے مئے خور مرونے مئے فراد
 وچھن تنس اس لہ مژدہ ان چھن
 کوڑم شہزادہ شیرین بہ بیداد
 زو لے آئی دلس شرباگ ساوختہ
 کوٹو، ڈو لہم مئے کوڑم شرباگ شام
 ڈٹے روٹے بڑ گیس شرباگ شام
 ڈٹے کوڑنے کج جگر س پاروئے
 گیس دیوانہ ڈٹے پچھ یار نیرے
 سیاہ چھچھ چشم آہو، خوش نگاہو
 ڈٹے تروختہ کتہ روڑے بٹہ بجا
 کر گتھ تنس مئے سپن خستہ تن صاف
 دوٹن تنس بافتے بنگالہ میر نور
 کوڑن سورے فدائے یار قبل حال
 دوزان بچپارہ در نار موعیت
 پتھر تروٹن لے تنس پان سون
 روٹن سپنہ سپنہ سخت چارختہ
 سپن شیریو شیر ٹھٹھن پریشان
 مگر چھے عاشقن مٹنہ اکھ کٹھ

عاریت چھٹن قلمی نو سٹھس مژدہ ۲ گئی زنی گتھ کران تنس خور مرس شچہ
 (قن) ۳۰ پیشیاں گوٹہ شیرین بہ ارمان (ن ۱۲۴۸)

چنین واجب بود در عشق مردن . بجانان جان چنیں باید سپردن

غریقِ رحمتِ یزدان گئے باد

کہ کاتبِ راہِ محمودی کند یاد

شیخ صنعان

حمد اے تس ذات پاکس
 چھ جملہ پتہ بہتر
 یودوے بوز کھ سکے
 شہور گو شیخ صنان
 یودوے اوس پر اہ کاہل
 در خاب ڈیو کھٹھن دیوان
 از خاب سپن بیدار
 یارو کا تہہ مہ عین
 خاب چھٹہ خالی اذمانے
 شمر تو تہ گزھو در روم . تا بہر کزو مو کو م

۱ یومو عرک غاں دیت خاکس
 صلوات بر پیغمبر
 عشقن نوکتاہ وئے
 عشقن کورستہ ہار ان
 پیش آس عشقن مٹزل
 زن پتہ مین سجدہ دیوان
 سوہ مبراون ساری یار
 مئے سجدہ دیت کنین
 کینہ تام چھم ڈیکہ لانے
 تا بہر کزو مو کو م

۱ یومو عرک غاں خاکس (نسخہ ۱۲۱ ان ڈ) ۲ یودوے یار بوز کھ کئے (مروجہ نسخہ)
 ۳ عشقن تہ کرمن چھ مناہ (ن ۱۲۰) ۴ یہ شار چھٹہ مروجہ نسخہ
 ۵ شہور گو شہور گو کنین (ن ۱۲۰) ۶ ن ڈول گو م (ن ۱۲۰) ۷ عشقن کورستہ ہار کنین
 (ن ۱۲۰) ۸ یہ چھٹہ خالی اذمانے (ن ڈ) ۹ کنین تام چھم ڈیکہ لانے
 (ن ۱۲۰) ۱۰ تا بہر کزو مو کو م (مروجہ نسخہ)

سٹھ ماس مُردہ خاٹے
 روان سٹے ساری
 دوپتہ ڈٹے اُصلچو تے
 سلوان تس موعو تس
 کوچن تو بیٹہ باذان
 شیخین رُچھ موعو لُراہ
 بے محفت بہتہ برطاق
 مستین والان کنگے
 رُشیل موعو اُس پیران
 رُحیل ماران سمبولن
 سینہ ریووک منز دہ کس
 سینہ ریووک موعو
 تیز کیاہ وڈک شمشیر
 پیرتہ خرکو قہ تر عاٹے
 یا پیر لگہ موعو پاری
 وندہ ذ کو پتہ پکے پتے
 پکان گے واکو رو تس
 تس باشوقس ڈھارن
 تنہ منز اکھ سوئد راہ
 پانے پانس مشتاق
 مستان موعو فنگے
 ماران زن شہمارن
 گتھ کراج اُس گلن
 سوخی بڑھ بیٹہ چھ کس
 گے داغ لالین روٹے
 از غمر ماران کم شیر

عا بلو ساس مُردہ خاصہ (مردہ نوہ سچ) باہ لچھ (ن ژ) ۱۲ پیرتہ
 چھ خرکو قہ عاٹے (جبار) ۳ یو ۱۱ کو وندہ ساری سراج دین نی
 نوہ سٹھ منز چھ پیم زشار ۵: جفت بہتہ (ن ڈول گوم) ۶
 زاول موعو اُس پیران (ن ژ) ۷: زن شہماران (مردہ نوہ سچ)
 ۸: پتہ چھ سراج دین نی نوہ سٹھ منز سے یوت درج ۹: سوخی
 تیج چھ کس و اتیز اُس ناویج شمشیر از غمر گے مار کم شیر (ن عباد
 خاص ۱۰: چھ)

خال اوس بس منز باگ	پرواز کرده چون زاغ
خمدار مار نچہ تنگے	کش کران رومہ رومہ
اچھو سیتو کتھ کران	وچھان عاشق مران
پڑھام اچھو وائ	یم تیر کم سینہ تران
زھبط ماران سمبولن	گمتھ اوس ماران گھن
جان اوس غنچہ دھان	حم کتھ تہس بھو کمان
خمار اچھ کتھ آجے	عرفانک مس کا بے
شوبان از سوسہ سے ناز	دیوانہ گو شیخ جانباز
پیشین یا نہ کن یام وچھن	شہماہ زلفو وچھن
شوبان چھ رومہ خاص خال	حورن منز پچھو رلال
شوبان از سوسہ سے ناز	دیوانہ گو شیخ جانباز
کتھ اوس صافی سینس	ترشہ چھنہ حلب ایشینس

۱ پرواز کروون (مروجہ نوہ سو) ۲ کڈان کش رومہ رے (جبار
 تہ مروجہ) ۳-۴ یام زشار چھن ژ منز پوت ۵-۶ پشار
 چھنہ مروجہ نوہ سنس منز ۷-۸ پشار چھ صرف جبار خان بس نوہ سنس
 منز ۹-۱۰ روان گو شیخ جانباز (ن ج) ۱۱-۱۲ شیخن یام تام وچھن
 (ن ج) شیخن کن یام وچھن (ن-م) ۱۳-۱۴ پشار چھن ژ پون مہجور
 منز پوت دہج ۱۵-۱۶ صافی کتھ اوس سینس ترشہ چھنہ نہ ۱۷
 ایشینس (ن-م-ن ج)

حُسنِ تیرِ عشقِ کورِ جوش   گو شیخِ صناں بے ہوش
 تَس یارِ پندے حُسنے   مَس چہچہے جس رو دُوس نے
 ہیندہ کو کورِ کُرسِ نظر   پو شیخِ صناں پتھرِ اُ
 طاقسِ تلِ پو و سبتہ   لکھ آپ تودہ پاری و سبتہ
 یارو درِ تیرِ بارو   مودہ سبتہ پر ہیز گارو
 فاضلِ ہند چھکِ امام^{۳۷}   مشہور از روم تا شام
 شیخو یہ نو پزے   مولم عشقِ رزے
 انکار کر آتھ دپس   مزرِ باگِ رحیم ہوتھ سپنس^{۳۸}
 تھر تو پ دپ نکھ یارو   یارو ہا دین دارو^{۳۹}
 بیتھ سیند کوٹ وائے وائے   کیاہ گوم شیخِ شائیس^{۴۰}
 زخماہ دیت غم کھاری   دپ تو م چھا بختیاری
 مجاز ہے سکتے   اپور ترن چھ مئے

۱۔ ن۔ مزرے یوت ۲۔ شیخ پر ہیز گارو (م) ۳۔ حاجن ہند
 چھکِ امام (ن۔ ج) ۴۔ شار چھک بے ناو نو سخن خزا۔ کفر چ پنے
 (ن۔ م۔ م) ۵۔ شار چھ قلمی نو سخن مزرے بیتھ آپ درج سے
 انکار اوئے عشق۔ مودہ مشتاق قشقس۔

۶۔ شیخِ دپ نکھ یارو   یارو ہا دوس دارو (بے ناو نو سخن)
 (نو سخن مراج الدین) ۷۔ کیا گوم شیخ تہ شائیس بیتھ سیند کوٹ وائے وائے
 (بے ناو نو سخن۔ مراج الدین) ۸۔ عشق مجاز چھک۔ اپور ترن چھکے (ن۔ ج)

عشق ز گوم سنبھتہ
 وچھتو کیاہ گواہ بن
 اللہ اللہ اللہ
 پشرو کہ شیخ حقس
 تھتہ عباہ ادس کیونتر کا
 پشیز پاندہ دو پنس پانے
 کیاہ گوتے کتھ پیچہ بڑیو
 سو کہ تے آرام ترودتھ
 سنگم تہ خارا تھ دے
 پر موہ کر دے کا سے
 دو پنس گوتہ ہیمنہ خارا تھ
 پنے یار ہو دم تے پان
 روخسار چون ڈیو تھم
 کس ونہ بے یار دودے
 احوال میونے وچھتے
 خوار کیاہ چھتے پشمن

کیاہ کر کس زانہ ورتھ
 شیخ ہنوت کیاہ ورتھ
 اللہ اللہ اللہ
 یار گتہ پھیرتھ مکس
 وچھان اوس سوے بالا
 شیخ مسلمانے
 بر خاک خاوری ز میو کہ
 دو کہ تے دودے پھوتھ
 دیتھ تہ مسیتھ پانہ پتھ
 بے شیخ مو کہ طاعے
 اللہ فرما یارس والہ
 تینہ گوس تیتھ شاپہ خارا تھ
 نقشاہ بردل بیو تھم
 چشمو کور ہم جو دے
 بیمار کور حقس گشتے
 بے مار کورس چاڈی خشن

۱۔ یہ شار چھتے نو سنے ڈول گامس منزے یوت ۲۔ یہ شار چھتے سراج
 الہ پنس نو سنے منزے یوت ۳۔ بر خاک و خاوری تہ پو کہ (نومہ چو)
 دچھتو تہ کتھ پیچہ بڑیو کہ (ن) ۴۔ یہ شار چھتے نو سنے ڈول گامس
 تہ نو سنے ہچھتے منزے یوت ۵۔ تینہ گوس تے پتھ خارا تھ (م۔ ن)
 ۶۔ بے مار کور حقس گشتے (نومہ چو۔ بے مار) ۷۔ یہ چھتے مرودہ نو سنے

ماشوق ماہِ رومہ خسارے
 او سسٹا بے شیوہ تے سارے
 وولہتس زلفہ پے خالے
 دھٹھ کینہ چھی رزہ فلی
 دند کین چھی ہار فلی
 تر اوم سے پرہیز گاڑی
 ہینز یانہ دو پنس جراب
 شیخو ذل تم بیتے
 کتھ چھک پزاران برتن
 ہا شیخو نتے نتے
 منے چھم قیلہ کروٹے
 مشہور چھس رومہ شائے
 رقیب یو دوسے روزن
 ناخفہ گزہک مارے
 ہینز یانہ پے کیناہ بیوم
 زولہتس عشقہ نارے
 کو زانہ کینہ چھم وارے
 وحشی لوگھتس زانے
 باز ارمیلن نہ عملی
 واپشہ عاشق مٹلی
 وولہ یار لاگو یاری
 شیخو مو گزہ بیتاب
 ڈتے سستو سے شوہر نتے
 میلہ بے سوس سس سرتل
 دپ تو پ آکھ کتے
 رحم کتھہ بو زن میوٹے
 ہینز یانہ دتھم پائے
 کھٹھتھہ زانگہ روزن
 اد کینہہ لگہ نہ چارے
 روان دامانہ دیوم

واپہ شار چھن دتھم یو لوت ۱۲ وچھتھہ لوگھتس زانے (م.ن) ۳
 دھٹھ چانہ چھہ رزہ فلی (م.ن) ۴ دند چانہ چھی ہار فلی (م.ن)
 ۵ پے شار چھنہ مروج نو سعن منز ۶ پے شار تہ چھنہ مروج
 نو سعن منز ۷ تم کتہ ماتن چوٹے (بے ناو نو سعن مروج) ۸ پے شار
 چھنہ جبار خان نس نو سعن منز

مے و ارج عشق و نئے
 شیخو دود و بوز و اربے
 تبیح تہ فرقتہ و دوز تہ
 مشرا و مسلمانی
 انکار کر اٹھ دہشت
 پانس چھ پان پھرے
 نظراہ کر تو اصلے
 ٹھہر کہ تہ عشق تہ زہرے
 ہ شیخ فقیر تہ
 چھ لہ آردان سورن
 ٹھہر سستو یلہ کھیلکھ
 ہیتن بانی رود تم زشتے
 دوا بار مرون چھنے
 مصحف زائن ناسے
 زف مالہ زناز پاراد
 آجہ و چھتہ مہر بانی
 منز باگ رچھتہ پسن
 شرکاس پچھے یار کرے
 تو سستو و اتکھ و صنس
 چھ سور چھتہ میون مہرے
 لچھ سور آنکھ سکتے
 گزشتہ را چھ رودم سورن
 آکونہ سستو میلکھ
 دپ تم سوراسے رچھے

۱۰ یہ شار تہ چھتہ جبار خان بس نوہ سٹس منز ۱۰ قرآن زائن ناسے (ن م)
 ۱۱ یہ شار چھ لے ناو نوہ سٹس منزے یوت۔ ٹھو رکاس (ن م)
 ۱۲ ہ شیخ تہ تہ (ن ڈ) ۱۳ دپ تو آنکھ (ن ج) یہ شار چھتہ
 ۱۴ رود نوہ سٹس منز ۱۵ رود نوہ سٹس منز چھتہ یہ مہر پچھتہ
 ۱۶ گزشتہ را ڈ رودم سوران۔ عطار چھ اٹھ جاہ لیکھان سے
 ۱۷ نت شیخ کعبہ و پیر ببار خوک بانی کر سالے اختیار دسوں سٹن کھیلکھ (ن م)
 ۱۸ یہ دپ تم بہ سورے زچھے (ن ج) پیر کر پاٹھو سور چائی زچھے (ن ڈ)

رچھتم بڑ موہ ہر مہوڑے
 دپ ٹھم شچھ کڑ یارن
 کائنہ چھم نہ سوائے خودا
 کو زانہ کیا چھم وائے
 بیتہ تھا وہم تہ روزے
 پختہ بڑو تھ روزہم تھکن
 کو گڑ یہ صورتہ چائی
 جھی رومہ پڑ سندی آتھے
 تن چھا بیٹہ کھنہ پتے
 چون ماہ تابان از دور
 تصویر نقاشی چینی
 از رنج و غم آزادے
 خالص کن گوس موئے
 وچھان کو محو مطلق
 تر وون کھنوں تے پونے
 آتش مے کو نہ نام گزرنے
 پیہ کتھ بڑ نو زانے

رچ گوس عشق نہ زورے
 یو دے مال چھے دیارن
 یارن نیشن گوس جدا
 بوس بڑ سٹود تے ساد
 بی دپ ہم فی بودے
 سٹود وچھتہ خود وچھتے
 میر باو تم ہینزیانے
 کو ہینچہ ناوکھ کتھے
 خود شہد رومے کو دتے
 پیشانی چھے پُر نور
 چھے الف الشہ پینی
 قد چون سٹود تے سائے
 نوراہ یہ کو دتے
 کیاہ اوس عاشق صادق
 مشتاق یارس گنے
 فریاد کیاہ دیت ہینزے
 ہ شینج سوغن دانے

عا د فتم پہ گھن کو دتے (ن مہجور) ۲۷ یہ شار چھ نہ سنے مہجور
 شہرے یوت ۲۸ یہ نہ کتہ بڑ کو زانے (ن مہجور)

۱۔ پس پڑھیٹھا مشہور
 ۲۔ پتھ پٹھو تھے اُن کے مل
 ۳۔ مستور، مغزور
 ۴۔ پتھ مجلو نس پتھ لال
 ۵۔ وہ فی کوئی تھے تھے مرے
 ۶۔ تحقیق نور مکھ مرے

۱۔ خلو کھ پٹھو یار غفار
 ۲۔ ناگاہ ڈیو تھک دُغاب
 ۳۔ ہر روز و شب اُسو بیدار
 ۴۔ مردار عالی جناب
 ۵۔ تہ شیخ سترے مے
 ۶۔ غارن بیون بیون تھے
 ۷۔ عرضا سون بقو قبول
 ۸۔ غمکین گے یا رسول
 ۹۔ گوہ تتر پتھ مے فناہ
 ۱۰۔ مودہ رشہ سون شیخ صناہ
 ۱۱۔ عشق کور سخی بدنام
 ۱۲۔ تراو پتھ ژول دین اسلام
 ۱۳۔ تیتھ شیخ دزیا نائے
 ۱۴۔ مرید گے آدارے
 ۱۵۔ از کفر و کون للہ
 ۱۶۔ کینہ اوس صاحب دلاہ
 ۱۷۔ تیتھ شیخ آسیاتن
 ۱۸۔ فرمود کھ حضرتن
 ۱۹۔ تہ کاتھہ واتر نہ علو مس
 ۲۰۔ تہ چھنہ پیش کینہہ علو مس

۱۔ وائے خلوت گئی یار (ن ہجور) ۲۔ یار و ڈیو تھک درخاب
 ۳۔ مردار حضرت جناب (نہ سخی جبار خان) ۴۔ یہ شار چھہ رے ناوتہ فوسخہ
 ۵۔ سراج الدین) خزے لیت ۶۔ عرضاہ کرسون قبول (م ن ہجور) ۷۔
 ۸۔ تیتھ شیخ دودست نائے (ن ج) ۹۔ کڈ کون از کفر لیت (م ن)
 ۱۰۔ تہ شیخ تھقی آسن (م ن) ۱۱۔ تہ کاتھہ واتر نہ علو مس (پے ناو سخی)
 ۱۲۔ تہ کاتھہ وشد نہ علو مس (ن س) ۱۳۔ بر میا و شخبہ ہوش (م ن)

۱ زمینود عقلم تہ رو جس	برمیدو شکیل تہ مویس
ماشوق کورن تحقیق	تم کو ب رتھے توفیق
حق ڈیر تھن آشکارا	تم کو رتھے کارا
سہ گو دہ صل بذات	تم کو چھو بارغ صفات
زان تہ پان مشرودن	خودی تہ مدی ٹر اڈن ^۲
عرفان حاصل بنیوس	ڈپر زہ کینہہ ماچھنیوس ^۳
عابن چھ نمہ داستار ^۴	خوش روز کو ساری یار
تھود دوختہ بوون یارن ^۵	خاب دیوختہ شیخ عطار
آزاد گو شیخ حسنا	یارو پور حسد و ثنا
پیرس نش گئے لاران ^۶	چشم کو کز خون لاران

۱ زمینود عقلم تہ رو جس (ن. ج) ۲ مہودن چھ لفظ مدی،

۳ چھنیوس کنوور توومت ۴ چھتو کینہہ ماچھنیوس - (مروجہ نسخہ)

۵ یہ شار چھ چھاپی نسخہ منرییمہ آیت

خوش گئے ساری تیم یار شکارا پور کھ در غار

ن ہجورس منریچہ کزہ عینین نمہ داسے بسیار ۵ یہ شار چھنی

چھاپی نسخہ منریچہ درج۔ جبار خان نس نسخہ منریچہ پیچہ کز درج

یادن ہندی سردارن۔ تھود دوختہ بوون یارن ۶ یہ شار چھ چھاپی نسخہ

منریچہ یوت تہ ہجورس پیچہ آیت ۷ چشم خون اسرارن۔ تھود دوختہ پیچہ کرکھ

زہار ان نزدیک وار تس
 در دہم تم گے ساری
 یار و چہ شیخ آفاق
 و چھان و چھان کو ملت
 نے خرقہ و چھہس نے تاج
 پچھہ صا حبس کن بندے
 عطارن کوڑ صدا
 یار و تر بڑ فر یاد
 کیا کوئے ہ شیخ مانے
 اوسکھ تر سجاد نشین
 دینک ہے آفتاب
 گاران تس آہ کا تس
 کران نالی تہ زار می
 تس ہینز گئے مشتاق
 سوراہ پانس مولت
 تس یارس کن مو حاج
 در بندگی تر مندے
 عشق تہ کفر جہا
 و چھتو عشقن بیداد
 کتھہ کتھہ بڑو تھہ تھہ مانے
 زانکھ عین الیقین
 تر و تھہ قبلہ تہ کعبہ

۱۔ یہ شار چھنے چھاپی نو سحس منز تر ہبار خان چھہ بیٹہ آپ لیکھت
 ۲۔ پھیران تس آہ کا تس ۳۔ یہ شار چھنے قلمی نو سحس منز در ہج ۴۔
 تس یارس کن مشتاق (بے ناد نو سحہ) ۵۔ یہ شار چھنے قلمی نو سحس
 منز در ہج۔ عطارن دژ بڑ باگ سے دژے و ناموس تے باگ (نہج)
 ۶۔ چھاپی نو سحس منز چھہ یہ شار بیٹہ آپ سے
 کیا کوئے ہ شیخ صنا آتھہ کتھہ زو تھتھہ معنی
 ۷۔ دوپ ہس ہے آفتاب۔ تر و تھہ قبلہ تہ کعبہ (چھاپی نو سحہ)
 ۸۔ نمک کہ آفتاب (بے ناد نو سحہ)

کتھ کن ادکھ ہمین
 مودہ شد صاحب حالے
 بیٹھ شایہ دتھ کوٹا مے
 کیاہ کوٹے نہماڑ ڈکس
 یارو کیشہ مہ وڈی قوم
 در ٹنزل دوس داری
 قس یار بندے رفے
 بر ہر کہ شود پیدا
 ہیشہ یار کر تم نظر
 برفقن کوڑ تیرہ شانے
 غواں بحر عشقم
 تھاہ تو ہم عشقہ قدس
 ماشوقہ سترن مہین
 تسبیح کوٹا کٹے ناے
 زمار کوٹا پادری
 دوتھ دوتھ کوٹا کٹے
 اہ گوم، داہ گوم، کیاہ گوم
 کیشہ رتھم غاری
 از عشق سر مہے
 دیوانہ سپنس شیدا
 از عرش لاہم تھڑ
 موت سپنس دیوانے
 از کفر و اسلام بے غم
 لاریوس مہے تھڑ

عاریہ شار چھپہ چھاپی نوہن ٹرڈرچ ۲۷ یا پیر پرکالے (چھاپی
 نوہن) ۲۸ ٹیل ٹیوک نہماڑ ڈکس (چھاپی تو بے ناو نوہن)
 ٹیوک ٹیل تو نہماڑ ڈکس (ن ہجور) ۲۹ یارو کیاہ تام بنیوم (چھاپی
 نوہن) ۳۰ نیو غم دل دوس داری (بے ناو نوہن)
 ۳۱ تیس یار بندہ کروین از عشق دین مہین (بے ناو نوہن)
 ۳۲ عاریہ شار چھپہ چھاپی نوہن ٹرڈرچ ۳۳ مس سپنس دیوانے
 (چھاپی نوہن) ۳۴ عاریہ شار چھپہ بے ناو نوہن تھڑ

کوٹ گوس کینہ چھم مولوم
 روخسار و چھم سے
 کیاہ گوس روہ چوتے
 سختی تجھ دہ سکھے
 پینہ سیکہ لاتی ژدلم
 دوتس پڑ در کعبہ قوسین
 مشتاق گوس اکھہ شکے
 غقلہ پیو ناو بندے
 غقلہ نکل امر معروف
 انوس کور عاقلو
 عشقے نور عاقلن
 عشقس چھ بیون بیون
 من رید خدا با تم
 یتھ پیٹھ سے ادسم انکار
 گیس زوم ہو چوتے

در کعبہ چھسہ کینہ در روم
 منظر حق ڈیو شکے
 یتھ فاضل ڈیو نہم نہتے
 ناحقہ دہ ہو کور ہا سکے
 شک تے شبہ گولم
 سہ گولم عین الیقین
 روم خصصہ کورم غقلہ
 عشقس خدہ داوندے
 عشقس چھ سوئے موقوف
 عشقس کم پاؤ پاؤ
 دل نیون صاحب دلن
 اکھ زاذلال بیہ مجلون
 نے شیخ منا جاتم
 تھوہ پیوم کورن اقرار
 یتھ فاضل میولم نہتے

۱۷ و ۱۸ ہم ترے شار چھہ قلمی نہ سخن نر زورچ ۱۷ عشقے عارف
 معروف (بے ناو نہ سچ) ۱۷ یہ شار چھہ چھاپی نہ سخن نر ۱۷
 جبار خان چھہ "من شیخ منا جاتم" لیتو کھوت ۱۷ تو نام کورم اقرار
 یتھ ادسم انکار (چھاپی نہ سچ) ۱۷ یہ شار چھہ چھاپی نہ سخن نر

شیخو دہم دے
 پنے سیکہ ہا تہی نے ٹولم
 یس یو عشقن یر تو
 یارو مل شور غوغا
 یس اوس تا سپر خا بس
 بیون بیون تس کیا ہ و دیکھ
 پینز یا نہ مے دوت با فام
 مستور یمبر زوہ لے
 ڈھار ان تہ لار ان آئے
 پڑھتہ جاہ موے اُس پیرن
 بت خانہ بت پھٹروون
 ردان ردان نالے
 ڈرایس پتہ نہ دیشے
 کفرس گیس بے دار
 تر دوم قبیلہ کروئے
 کیا ہ مشکہ ہا لست و ابے
 ناحق کوتاہ تھکے
 شک تے شبہ گو لم
 مے زانہ شیخس کیا گو
 موہ رشہ جھک سون مولا
 یا سپر و وہ لم و نہ کوکس
 یا مکتھ سہ بازس او نکھ
 تس کو جذبے اسلام
 سفیل کٹرن پٹے
 تس شیخو پترے مائے
 شیشن شراب ہارن
 شراب شیشے تر دون
 ہا شیخو پتر کمالے
 وہ فیرون ہا تر یے نشے
 یکبار زولم ڈٹار
 موئم اسلام چوئے
 تم چھم رو ہیکو راجے

۱۰۰۰ یم شار چھنہ چھاپی نہ سخن تر ۱۰۰۰ مے زانہ سوحن کیا ہ گو (چھاپی نہ)
 ۱۰۰۰ سفیل کٹرن ڈھلے د چھاپی نہ سخن (۱۰۰۰ یم شار چھن ہجور تر ۱۰۰۰ یوت
 ۱۰۰۰ بتخانہ تر دوار تر دون (چھاپی نہ سخن) بت خانہ بت پھٹرووم
 شراب شیشے تر دوم (بے ناو نہ سخن) یکبار تر دوم ڈٹار (چھ نہ سخن)

ڈیے پتہ پم دودھ راہم
 آیس پے چانے شربے
 سیود و چھتہ کے کن شیخو
 تراوم غمہ صہ تہ کمال
 دودھ ذنا موہ ہر تہ منگے
 دیوانہ کر چھس رندو
 بیٹنہ یا ز کیا چھے مدا
 کتھہ کتھہ تہ کے کدھہ پارو
 کتھہ چھک تہ کران کیشے
 مے ماز ملکس تہ ماس
 کر آیس مشرند چھاوم
 روزم دودھ ذنا مصلحت
 گجسو پے چانے دیخو
 دودھ ذنا چھس تہ پیچہ فلا
 میا تم پرنگہ تہ رنگے
 عاشق تہ عاشق گرشو
 تم عاشق چھی جہا
 پتھہ روز مے مے مزارو
 پھیو رس پے موہ تہ ریشے
 مے ناز زلفن تہ خاس

۱۔ یہ شار چھنہ جبار خان نس نوہ سنن منز ۲۔ یہ شار چھہ جبار
 خان نس نوہ سنن منز ۳۔ یہ چھہ ما چونے جمال (چھہ نوہ سنن)
 ۴۔ دودھ ذنا مازاہ موہ ہر منگے میا تم ہر منگے تہ منگے
 (بے ناو نوہ سنن) ذرا یس نشو تہ منگے

دودھ ذنا موہ ہر پے منگے (چھا پی نوہ سنن)
 ۵۔ یہ شار چھنہ چھا پی نوہ سنن منز ۶۔ یہ شار چھنہ چھا پی
 نوہ سنن منز جبار خان چھہ پیچہ کنو لیتو کھٹ م
 کس کتھہ کتھہ پور تہ کیشے
 پھیو رس پے پنہ تہ دیشے

غزل

دہچہ چانے شیخ عشق نراؤ پرہیز نگار جوئے
 ماری مٹن کرے ہائے مٹن کرے زار بود کھنا
 برہم چہ دنیا کم عاشق کاؤ نیم مسار زے
 غم کا ستم را حقو آستم چہم نے چائی ماے
 زہوہ یہ ماہم دودنی کاؤ دودن ساروے
 ماری مٹن کرے ہائے مٹن کرے زار بود کھنا
 چہ ناو کرینہ جان دیت سے چہ راہ جہ داروے
 رچہ عطر شیخ عشق ہنس چہ روز کھنا
 کچہ کھٹینا کاش چوئے جہیچ اچہ داروے
 ناری مٹن کرے ہائے مٹن کرے زار بود کھنا

عیاہ غزل چہ نیشن تو سخن مٹن چہ مٹنوی بہ مٹن باگ درج کر تھہ
 سراج دین بس نہ سخن تہے ناوہ سخن مٹن چہ پندس پہچہ جیکھتہ
 نے چہ باسہ اندس پہچہ سیکھنے چہ جان (ناجی)

۲۵ دودے ناوہ کاؤ دودن ساروے ۲۷ کاش دیت نے
 (چہ ن - ن - ن)

دیشہ رستے یارو سیانے کیشہ بندہ مکر پار کرے

شیشہ تپ کی پیالہ چیتہ مو متہ کر تم گرائے
دیشہ پنہنے اس نہر بھٹہ لائے یار کرے

مارو مٹری ماے ہینتری زار بوز کھن
بالو پکھنا تیل طوطس میلے ون مارے

کارو موتس نہر نہرے تو تھے چھتہ زلس جلے
نارو دانکن والی کنن شو بہ موہتے مارے

مارو مٹری ماے ہینتری زار بوز کھن
دود نہر ہم دسلہ چانے ڈالہ ہم بیار کرے

کلہ چانے کلہ شہماہ بدلہ شمشاد رائے
ڈالہ کوتاہ نال مول ہم امو کالہ شہارے

مارو مٹری ماے ہینتری زار بوز کھن
خامہ پانس ڈاس کوڑھم کاسم بے دار کرے

حسنہ چانے چھنہ سمبلان جھنہ ٹھہرن پائے
تھن پھرن ڈنڈہ تارن یار مورے دار کرے

مارو مٹری ماے ہینتری زار بوز کھن

واپسہ کوتاہ عشق تر دوم ڈالہ کوتاہ مارے (چھاپی نوہ سخی)
بیار کرے (نڈ) پر شار تہ چھہ چھاپی نوہ سخی مٹری بکھت

ہا کو زحمتس غم میں سے نمٹے کھسوتے ہا کو نے
 تہہ لاؤ زحمتس سمکلاؤ تم دیتے سو میلن گرا کے
 عابر رستے یا پرمیانے یار راہم سار کو نے
 ہا کو شہزی ہا کے پٹنری دار ہوز کھن
 سہہ کچھ شہزی سہہ کچھ ہوا ہوا رتبہ و زو ہا کو نے
 گہ شہزی ییلو داہ نہٹم زلفہ شہزی چون دے
 کچھ آکے پان ہاؤ تم داؤ شہزی سار کو نے
 ہا کو شہزی ہا کے پٹنری دار ہوز کھن
 گہ شہزی لالہ روئیس بچہ چھٹے خدا کو نے
 جھم تمنا رہا آکے تیر جگاں لا کے
 خستہ کرفس شہزی خستہ جھمک دیشم کا کو نے
 ہا کو شہزی ہا کے پٹنری دار ہوز کھن
 بشہز بیکہ سہو چھندے کچھ زلفہ زلفہ ہا کو نے
 بشہز اڑس چون بڑھتہ بشہز کیستہ نو آکے

- ۱۔ سہہ کچھ شہزی سہہ کچھ ہوا ہوا رتبہ و زو ہا کو نے (چھن)
 ۲۔ بشہز بیکہ سہو چھندے کچھ زلفہ زلفہ ہا کو نے (چھن)
 ۳۔ ہا کو نے (چھن) ۴۔ تراو (چھن) ۵۔ زلفہ زلفہ (چھن)
 ۶۔ سار کو نے (چھن)

زیند روزان موی کچ جانے پھوڑا گل انار کوئے
 دُرویش مٹری دے مٹری زار بود کھٹ

سنیاسن بیہ جو کین کر خد متحہ کاڑے
 بنہ نو کینہ یار دُرویش گنہ نیمو ستور اسے
 محمد د و چھتہ شیخ تبحر کمر شاہ خار کوئے
 دُرویش مٹری دے مٹری زار بود کھٹ

۱۔ پند چھ جنار خان بس نو سٹس مٹریے یوت چھا پی نو سٹس مٹری
 چھ بیا کھ بند غلط پاٹھو میکھت یس پ نقل کرنٹ جنور دھتہ باسوم
 ۲۔ بنہ ماگنہ یار دُرویش دیا د گنہ پلاچ (چھن)
 (تاجی)

قصے مارون رشید

حمد تس بیٹھو یاد کو در جان و جهان
 حمد پتے نعت و صلوات و سلام
 از فراق یار نالاں ہم چو منے
 بوز از منے سوز اسے مرد خدا
 پیہ تمن کا لڑ گڑھاں خاک تے
 پڑی پاٹھین جھٹے پد دنیا پر غل
 درد مند و داد مر لکھو رکھو تو
 عشق چھے جی یاد اول اسے کاخی
 عشق باز منی نار زالن زئم پان
 حق سہ منصور اوس نور جہاں
 دان مجنون یام درد دل مال کوں
 عشق زائے رنج زلیخا غم و سال
 رنگ خازن فرادون پار سکور
 عاشقو صفو دے سخن در این جہاں
 رُو دے عاشق سوختن افسانہ رُو دے
 پھولہ یاد دھتے گل چو گل زلمہ لہ ہمار

حمد تس بیٹھو یاد کو در خاکس جسم و جان
 بر محمد آل و اصحابش تمام
 پیہ بو سر کستو پیوش بکستے
 نالہ دواں چوں ز خوشیاں چھین
 کمن جوا ن کالو گڑھاں اک تے
 کالو ترو ہمچو سوسن میر تل
 تازہ تارے عشق کتھا بوز تو
 یس نہ کر باور سہ بوزن دوزخی
 عاشقو سختی تبی در این جہاں
 عشق نارے ذول نے تمی زئم پان
 لالہ حمد دے عشق درد دل جیل کوں
 در میرے حال کیا گئیہ پائیل
 ز عشق شیریں جان عودہ تمی ماہ کو
 نام نیکاں تازہ روزاں در جہاں
 زئم چھیں عاشق ز دنیا تم نہ مودہ
 واتی آؤخر ہمچو سوسن در مزار

جو کہ کم کر نہ تقدیر پر نہ جدا
 کم نشان بودی کہو موتی صدا
 کو تو جم کو خریدوں کی قباد
 سام و رستم کو سر رو بین تن بباد
 کو تو کو خود سرو و افراسیاب
 نمود بہمن رو دکتہ شاہ دراب
 و چھ تہ شداؤن جنتہ کو نہ تیار
 باز تقدیر کوں اچھر شکار
 نام دود در آب فرعون بدی
 مشتبہ خاکس کہ چھ دعوائے خدی
 داد گر نہ شیردان ہر مژ تیر گو
 نمہ سرو شیریں سخن یکبار پیو
 اے نکور اے چھ دنیا فانی سرا
 ترین عاقلہ کتہ چھ اچھر تیرے جا
 ٹریون پیو تیرے زین اچھر عاقبتہ
 ترک راجت کردہ زہا ہڈان اصل
 ترک دنیا کہ نہ تہا ہی دور روز
 تھا در کھے کن تھہرے دلسوز پوز

قصہ نے فرزند ہورون یوز تو
 داد کو لے چھو نہ سنا تھا روز تو

در مصر اوس پادشا نام دار
 ناوتس ہورون رشید بیز کا مگار
 ہفت کہ شور بادشاہ ہورون رشید
 جایہ جایہ وقتہ تہہہ اس عہد
 نرم دل پسار عادل از ملوک
 ادس واقف چھو سا بہک سدک
 دمبدم در بارشاہی بانوہا
 یکہ نے ناوود از مولا حبدا
 نام عاظم کو نہ شرمندہ ز جود
 شتو نہکو نامی بہ دنیا کر نہ بود
 قلمی نوہ سچ چھو نہ تہہ آتہ

ا فراق یار نام چھو نے
 نیمہ بوز سر کہ تہو پیوش بہرے
 و گرد نہکو تہو شاہ چھو قدوس لون نہ سخت نہز (باجے تہو ہمیں طقس پیچھا)

داد کرانم جو باد از تو شیر داس
 اوس شیر دلشاد رونے شد مٹو دل
 جز پسر جھینہ پاشا ہی سے بکار
 گر اذین فانی جہاں اس شخص مود
 در تفکر گو سہ سٹھا ہوں رشید
 مویختہ زن ہوں زودیدہ در دعا
 مستجاب میل گو دُعای شاہ زبڑ
 وقت سہن ساعت تیک کامیاب
 اہتر تابان زماہ یام ذرا تو نون
 دایم لادان آپ پیش بادشاہ
 قلم خدہ سجینہ
 زونہ دین کر خدہ ذرا داک تے
 دنیا چھ پڑی پاٹھن باد غفل
 داد کو نہ تھو تہ سہا دوز تو
 بادشاہ ہوں رشید اوس نامور
 نرم دل اوس گھر دایس شہارون
 شاہزادہ کن وئے اوس خدے تس
 سارو برے نیچو، نس اوس اکھ
 زان عہد الخدہ کو نہ نگدستہ جہاں
 ہر نور دیدہ کراستہ ہی تو بول
 از پسر نام پر چھے آشکار
 تس پتہ صانع پسر موجود رود
 در جہاں اسن گونا گھم اکھ نور دپ
 بار خود اپہ بخش فرزند پاربا
 ز ابر نیسان رخ صرف یک قطر
 از حمل نون ذراو تابان آفتاب
 لولہ سہرورد پتہ تس مویختہ چھن
 پادشاہ ژند زانو از پور ماہ
 خاصہ گوہ زن کیاہ چھ گڑھان خاکے
 کاٹو زمو ہچو سوسن گوہ بل
 قصہ سے فرزند ہوں بوز تو
 دودن آچھن تس گاش او سے اکھ پسر
 عابدن پر ہیز گانن کاہون
 آفتاب گھو تہ تابان وئے تس
 اوس زبان موقوف رانس سے سبق

(چترم سنگ باقی فل ٹوٹ) پچھو لایبریری مہنر بیاجند منیرے یوت
 واپسار چھ نوے مہنر منیرے یوت۔

بادشاہ بڑے تختہ خبر خرمشالی کو
مال و زر خرچین خزانہ بے شمار
شادمانہ اوں مصر میں تا بہ سہ
بے بہاؤ آں بہادر یام زاد
زاد یامت نام کو رہس از تہیز
آپ دانے بھٹ پائے با صفات
گل بد خور و چہ شہ گل دے بہاں
صار جین یتیم پاؤں کو روت ایلے
شاہزادس کینا و نئے رت غمہ اوس
کینا و نئے اوس شاہزائے نازنین

مال خرچین جانب آں دل کو
لج پھلے گل دار پئے آو نو بہار
شاد گو زان شادمانہ پادشاہ
در مصر بادشاہ یوسف باز آو
دل کشا فرخ سیر عبد العزیز
شیر حقو ہنس یا مگر آپ حیات
شیر پستان شکر اس آہ ہر انہ
مولہ نوون دلہ نوون مرسلے
آفت بے کھو تہ زیار بے اوس
دہ دے عارفین سیرتو ہم نشین

چار سالہ دوت یام عبد العزیز

خوش حکم زابطہ گل کو غمہ شش تہیز

نیمو گلن چوں نالہ بلبل دین
پوشہ نو لک خوش اوازین ہموش نون
چارہ سالہ بلاغت سپر کو
خوش حکم پاؤں اوس قدم ایں پیران
قلم نوہ سحر

جانور زان نالہ با زالے دین
زاس اواز کستور کو گے در جنون
چہ دو سالہ سال خوبہ پیر کو
موجہ زن فرقا پیران اوس پیران

خوش حکم خوش تبسم خوش تہیز

ناو شش مشہور کو عبد العزیز

دہ شمار چھینون بہار شش

روز و شب تسکار اوس قہار پر
 ز اطلال مہر جیوتیہ تم کو تفسیر پر
 آیہ لایستوی تم کو میوت سبق
 تم کو دوس شاگرد اٹھانے چھپی
 اہل جنت ہم چھپیم جہی دستکار
 ز آیہ لایستوی بوزن خبر
 مغرمانے یام بوزن در فنا
 از فنا لوب نے بقا تم کو عارف
 واقف امرای حق یکبار گو
 از خبر صاحب خبر کو تیز موش
 نا کو ز جہنم جامہ پہنا جہنم جی
 زینت دنیا زوٹن عقبار دین
 قلمی نو سنجہ :
 ز اطلال میل کو تہ تہ فرقان پر
 آیہ لایستوی تم کو پود سبق
 دوس تم کو شہزادہ اٹھانے چھپی
 سورہ الحشر تم کو اوس کو دین
 استادس پر زھینہ مانے امر حق
 چھینہ یکساں دوزخی یا جنتی

۱۰ معنی لایستوی پرسان کو دین (نہ محمود) ۱۱ مانہ پر زھینہ اوس تاس کش چھپی حق
 (نہ قدوس لون) او خنس پر زھینہ کتہ ۱۲ معنی حق (نہ سنجہ مہم)
 ۱۳ شہزادہ (قن)

تاریخ زہریں پُر نگیس تراؤن کلاہ کوہ مینہ ٹوہی چھاؤن بسیر ہر اللہ
 بیکی شتر ٹوپہ من ورتے کلس اللہ اللہ نقش کھوئن تمور دلس
 اطللس ورت بخت کیمخاب و شمور
 ازین غنہ و ہیمہ موجب کورینہ دور

رنگہ ریون پرنگ تہ پینگ تراؤنہ
 نگہ نس جامہ تہو تراؤن مثل
 عطر کنے مولہ نے تہو خاک راہ
 ہیمتک گواہ تہو کمر بند برکتر
 گواہ کمر بند برکتر تہو ہیمتک
 قلمی نوہ سچہ :

اہل سونختہ یم چہ تم چھی رستگار
 مانہ ادیک بوزیل و تہو کار فن
 زمین الناس لباس ازین ژوٹن
 دور چھی سستو تہو گواہ نے کر
 یم نہ موکلن یم چہ ساری اہل تار
 زندگی ہمتہ جامہ سپہ یوتس کفن
 جندہ الفقر غری پیچہ روٹن
 ہیمتہ توکل در اوٹے ازینہ دور

۱۔ یم گونہ کار یم چہ پیری پٹو اہل تار (نق) اہل جہنہ یم چہ تم چھی رستگار
 اہل دوزخ یم چہ تم چھی غرق ناد (نق) ہیمہ) و نالو پیرن جہنہ ہنس منہ چھی
 اہل جہنہ چھوٹے من چھوٹے پیر چھی (نق)
 ۳۔ یہ شار چھینہ نوہ سچے ہیمہ نور

مرثیہ تھوون رچھ در دل زلف لال
 در او یا مٹھ غار کاس عاصیہ تے
 گے خبر دار ہستیہ خبر ہی پیش شاہ
 دے کیہ کوس جابے تراون مملکت
 ہستیہ دھل جندیہ و علیہ از خانہ در
 پادشاہن عادیکن بوڑین خبر
 راحت جانس کو رو کمر غمہ تے
 بوڑون گو شدر پندر خاص عام
 نیب ہستیہ گے و تر در پیش عزیز
 "کس کہا تھک دیا چھوڑ مملکت
 کس بتایا یہ تجھے رستہ بتاد

قلمی نوہ سچہ

کو پڑا مکریشد بر کمر تھم ہستیہ
 کر تھ بر مرے کسی ہنر تو پہ ہن
 مایہ لو تے ناگو دھن جندیہ ہن
 داراوش تراوان دھن تو کسے پسر

خاصہ پالاہ اچھ ہستیہ در اور جھنگ
 تاج بر سر تر تو تھو جائے زلف
 ساس گوشت خاصہ تھو سس سس
 ناگو دھن تھم ہستیہ جاہ بر

ع۔ دوم و شام (زبان زبانیہ)

۲۵ بیکے ہستیہ تو پہ ہن در تھو کلن

الشد الشد نقش تھوون تھوون (نق'ن ہجوز)

آہ بھی لازم تھی یہ کیا کیا
 بدشاہی تو کہو کیوں چھوڑ دیا
 دیکھ کے سدا سب حیران ہوا
 دیشہ و سنے پادشاہن تر دو آہ
 ساسہ گوشت خاصہ یس او مس بدن
 غوصہ کیا ہ کوئے جانے کو تو ہم کھن
 جامہ پر تو دل چھک تو خلقن پادشاہ
 غوصہ کیا ہ چھے ژئے عزیز و باوہم
 با عزیز و جند و لشکر چھا
 بشتہ گی کر خا لقس کر مو مزار
 جند و پشن سار و واں زندگی
 چھے فیشل و خہ کو ژئے باپ اے
 زیں خیال خام لو گتھ بے تیزو
 حکم چون مانٹ مئے برحق فرض حکم
 خرقہ اومت از خدا و از رسول
 قلمی کند سچہ
 بر خجل کوہ قفس میان لو کہ نے
 بشتہ گی کر خا لقس چھے نو مٹا
 ژئے فیشل و خہ کو ژئے باپ اے
 جامہ پر تو دل چھک تو خلقن پادشاہ

ما نو سنے مجھوس ترز چھہ یہ شاعر بیچہ کنوہ
 پادشاہ اے سچہ فقیری ژئے پڑیا
 مالو دو پسن فرزند میا نیو مر حبا

زاهد و پرہیز گار و خرقہ و دول
 مہرسلو دول خرقہ و دول پانگرو
 دو لکھ غوثو خرقہ قوم طبعو عارو
 خرقہ پوشن نار دوزخ پور نو
 خرقہ پوش چھ بانجہ ہر دم بکار
 خرقہ پوشن جنسٹل ماوا مقام
 خرقہ پوش در ہر دو عالم پادشاہ
 بابہ صاحبو چالی شاہی کتہ کرے
 جان سردا اوس در دولت سرا
 کرتہ حکیم پادشاہی اے پر

قلمی نسخہ :
 بابہ صاحبو چھم تخت عرض سے
 خرقہ تقوی لباساہ نالی چھم
 کیاہ کوڑم بدوڈ دولم جامہ علی
 نرم جامہ اہل دنیا ہر دول
 یوم لا ینفع بشالاہ چھم دلست
 آسہ یس محکوم کتہ کرے رکھی

چون دین بوڑنے پوڈ فرض سے
 نرم کشتہ ماہیم دزک نالی چھم
 غم میاں بر پانگرو سانو پوڈ
 اہل عقبی نالی رخصت منلو
 دادو لہ چھس کرے واتے منزلت
 حکم تلون یس چھ سے چھ آدمی

وایں تہ ذہ ہم تی چھ بوڑن فرض سے (ن مہجور)
 وایں سارے پانگرو سانو پوڈ وون (ن مہجور) واپہ شار چھن مہجور منرے پوت۔

اندر میں مجلس بدست تو بہن
 پادشاہی کر یقار بشتہ دار
 نیتہ بابہ داد لے شاہی چھے کوٹاہ
 نیتہ کر اوتھہ عمر گرامی تباہ
 بابہ و نتم چا فی شاہی کتھہ بکار
 کتھہ بہم شراقتس پیچھہ لیسر
 دے پر یس بوڑھے چھے پادشاہ
 غار معبود سجدہ کیے کن دی تھے
 جانور اوتس بردست بیوٹھ
 و تہہ چائی پادشاہی کتھہ کر پے
 آفریں بر جنتہ شرمندہ قبا
 عارف باللہ چھے اوست اذ دل
 جز دلی کس جانور بر کف بہان
 کر تر رشتہ سالی کس پر پھر
 دور آسن جان یہ کوشندہ نیم کرے

تس مطیع اد آسہ کل کایات
 چھی پان تم ذکر ہی لایمت
 ما خلقت الجن آیت کر کنن
 وین کس چھم تہہ کے اندیشہ تے

پادشاہ ہے چھکتہ جانور زمین
 حکیم شاہ یو دمانہ دودون جانور
 پادشاہی دان چھکتہ پے پادشاہ
 اد مانٹھہ عدہ نمبر تھہ پادشاہ
 اسے پسر کیا بوڑ دودون جانور
 شاہ گو حارن چھے اسما کی جانور
 لے پسر بوڑم کتہہ مرغ سما
 پادشاہ ہے چھکتہ تہ وحشی ہی تھے
 ہی دیان شہزادہ کور دست دیوٹھ
 زونٹھہ شاہ میا کی گہائی چھے پے
 حاضر و شاہ کور ہنس مرہب
 دوپ آپرو کر چھے پر تھہ کا ماسل
 مار چھے کور عرین بادشاہ جہان
 عالمی از منے چھے کر چھنے پسر
 باضیہ دوپ چھے یہ کوست متورے
 قلمی نسخہ صحیحہ :

یس اطاعت کر تس کن دوقہ تہہ
 جانور و چھکتہ چھے کر تھہ کتھہ سوکھ
 پادشاہ تو تھو بشتہ دوتس پر پان
 یوم یفسر المر چھم در پیش تے

ہچھ مستان عزیز از بارگاہ
 لوگ دے ایشہ کنو تم کوئن ترو
 چونکہ کردہ این پسر ترک وطن
 لگو دے عام خاص ساری اہر
 پتہ اوسس تا ہون شہر تس
 دو کچھ شہزادن گزہو ساری کن
 دزاو دلجوئی کر کتہ از دوستان
 مہر پیر کتہ شہر بصریج رٹہ و کتہ
 مصحفا مولیٰ تہ لالہ تاب دا
 سہو فرقان مجید کتہ سہو پیرن
 ذات شہزادی کر شہزادن رہبان
 قصہ کوتاہ مختصر بوز لے اہر
 قلمی نوہ سچہ :

بیٹو بابو واپہ اسرافیل صوہ
 مہر سندی پٹھان اُسو اسو رکن
 مہر دوس دیاو کور کتہ جہاں
 شاہزادس کتہ بہانہ آیت تے
 جان سرواہ اوس در دولت سرا
 ہمہ سہو مہر نش ڈر کور دور
 مول از فرزند دور آسی دکن
 مہر نل تم کتہ موکر کتہ زبان
 آو پیر کتہ دزاو مہر شہا پتے
 لکچہ مچھ بجز مہر کتہ کران اُس کتہ نرا

شہر بھر کو چہ بازار دہلی دے
 بہر مزدوری سچھٹ کو آہ کو
 بہر مزدوری چو غاچہر بیش کو
 کار و چھٹہ آہ مزدوری دہم
 کار رستیو بار ہا آہ کھٹھکان
 کار شہرے پھٹھ روئے ہا ہٹھ

دہم روزہ در او چھٹھ پھیرے
 اوس شخصہ لڑ لڈان تھہ چاہے کو
 آستہ آستہ خستہ زن دل بیش کو
 گزرا کہ صابو مرزہ مزدوری ہستم
 دوپس چھکارن سچھٹ چھٹھ کو
 چھٹھ جھٹھ کر سائے مزدوری چھٹھ
 قاسمی نوہہ صاف :

دہم کر تھن بہر تھن چاہے تھن
 یو دہ بوزی چاہے شاہی کھٹھ کرے
 دے پد چاہے تاجہ آری چھاروا
 حبانوارا آوٹھ نیش بٹھہ نام
 باہنیو دوپ کو آہس متورہا
 دور آہن تھہ چاہے پتہ نو کرے
 شاہزادس کھٹھ بہانا آہ تے
 لال روہ خٹھان کھٹھ کو تھن مرزہ
 لال کو تھن مرزہ مصحف درکار

جانور و چھٹھ چھٹھ بولان پھٹھ بکس
 زانہ شاہی یا گداہی چھارے
 اے پسر بوزیم کھٹھ مرزہ ہوا
 یٹی دہان تھو دست کو تھن زو تھ نام
 حاضر شاہش کو تھن مرزہ
 دوپ آہرو ایں پسر کو تھ تے
 او کو تھہ در او مرزہ چاہے تے
 شاہزادن تھو تھ مصحف درکار
 مصحف موکل تہ لالاہ تاب دہ

عایہ شار چھن ق مٹھے یوت ۲ شاہزادن آہٹھ کو تھن زو تھ تے
 (نق) ۳ ع ۴ یم پشار چھن ق مٹھے یوت ۵ پشار
 تھ چھن ق مٹھے یوت

گزاکہ صابو اکھ کھٹھامیاں بوز تو
 یوڈ پسند سپی موزورسی سے وقم
 اوس ناد عابر تیس بگھارے
 لڑن چھو شہزادے از بہر کار
 سستو موزورن سہ عاجر یام دراو
 کھوئن گاہے فاک گاہے زین کوڑ
 عابرن طہر بھہ روز بھہ در نظر
 کھنہ روستے میتر چھہ بیان کھنہ
 قلمب لکھ سبھہ
 گزاکہ صابو اکھ کھٹھامیاں بوز تو
 یوڈ پسند سپی موزورسی سے وقم
 اوس ناد عابر تیس بگھارے
 لڑن چھو شہزادے از بہر کار
 سستو موزورن سہ عاجر یام دراو
 کھوئن گاہے فاک گاہے زین کوڑ
 عابرن طہر بھہ روز بھہ در نظر
 کھنہ روستے میتر چھہ بیان کھنہ
 قلمب لکھ سبھہ
 گزاکہ صابو اکھ کھٹھامیاں بوز تو
 یوڈ پسند سپی موزورسی سے وقم
 اوس ناد عابر تیس بگھارے
 لڑن چھو شہزادے از بہر کار
 سستو موزورن سہ عاجر یام دراو
 کھوئن گاہے فاک گاہے زین کوڑ
 عابرن طہر بھہ روز بھہ در نظر
 کھنہ روستے میتر چھہ بیان کھنہ
 قلمب لکھ سبھہ
 گزاکہ صابو اکھ کھٹھامیاں بوز تو
 یوڈ پسند سپی موزورسی سے وقم
 اوس ناد عابر تیس بگھارے
 لڑن چھو شہزادے از بہر کار
 سستو موزورن سہ عاجر یام دراو
 کھوئن گاہے فاک گاہے زین کوڑ
 عابرن طہر بھہ روز بھہ در نظر
 کھنہ روستے میتر چھہ بیان کھنہ
 قلمب لکھ سبھہ

عابرن فرقان مجید سجھہ سپین (ن ق) عابرن فرقان مجید سپین (ن ق) عابرن فرقان مجید سپین (ن ق) عابرن فرقان مجید سپین (ن ق) عابرن فرقان مجید سپین (ن ق)

عائس اکھ اکھ وچھان تس کن دوس
مربا شتاباش کورن تہندس رخص
از خوشی کو در تخمیر دید کار
ایں ضعیف یارب چھ کوتاہ زوردا
عائرن دوپ اے خود اوڈ فلک
یہ فرشتاہ یا ولی چھایا ملکہ
جسمہ پاٹھن سجھنوست عیان
زورواراہ زن چھ رستم پہلوان
چھنہ مولم ہیچ از کار فلک
آدمی رنگہ در جہاں اومت ملک
چھنہ مزدور شکہ کنو سردار چھ
نیک کردار سروغوش رفتار چھ
خاک کیاہ سورن بسر دایہ
کار کیاہ کور سروغوش رفتار ہ

قلمی نسخہ :

زہن ٹھٹھ ہیچہ نکھہ نئے اون بکان
بڑوٹھ بڑوٹھ سارن نوڈورن اوس
نخہ ٹھٹھ ہیچہ سارن زہن ٹھٹھ
مین تہ گڑھن اوس کران نکہ
عائس رن لوگ چھن تس کن دوس
مربا لوگ پرئے تہندس رخص
جسمہ کنو کیاہ سست لاغریر جوان
زور پاتھو چھ رستم ہیچہ پہلوان
چھن سپھار چھنہ تہس یس باجہ زانو
فرشتہ خصلتہ آدمی زاد کتہ آو
در تخمیر اوس پوان از فلک
کامہ کن مشغول روزتھ چھ نوڈور
آدمی چھنہ پاپری چھ یا ملک
کامہ بنشے شام تامتھ کوڈہ دور
گاہ دوسون ستر او سے پیشواز
دچھن کھوڈو اوس کران ترک تاز
کاہ لون ہیچہ اوس گاہے داغ ہیچہ
شام تامتھ اوس آسان کامہ ہیچہ

ع ۲۷ یم زشار چھن ق منزے یوت . ۲۷ نکہ جج = ۹

۳۷ پ شار چھن ق منزے یوت .

۴۷ پ شار تہ چھن ق منزے یوت .

بشکل انسان این ملائک کثیر آو
 وقت شام گلکار ہفتہ اوس پانہ دیا
 برو چھان آئے پریم صبحس لیکن
 رخصت ہو مزدوری دمر دواراں زیاد
 غار مزدوری سے نہ کھنڈ بڑ مار
 شہر اندکن گوشہ روز نہ جاسے دور
 داتہ بود بد ہفتہ کا پر سے
 نیروئے از قضا میبار چو
 تن مزدور من لوہہ سان گوشہ ہارنے
 ستومہ دوہے ڈراو گل کار زہانہ
 از سرو پا خموش دیوان کوٹہ ر نور
 چوٹہ بیلہ کیسا کوشا کوٹس کان

کامہ بنشے شام تانہ گونہ دور
 برو چھان آئے نیرم صبحس لیکن
 اوش ماران اوس دن اوڑ بہار
 شین دہن چھم ستومہ دوہ پانے سے
 سوئے صحرا مس چو آہوئے ختن
 دار برکیشاں بیگنا کامہ کار
 شہر بصرس گر گر لوگ وڈی نے

رخصت ہوتی چھ تیسس مارجہ زاد
 صبح و شام روڈ آں عزیز مشغول کار
 وقت رخصتہ دوپس غارن لے جوا
 دوپن مزدورس زسے کوٹہ دہن شاد
 دوپس مزدورن سے چھمہ کیشہ کار
 ہانکو ترے ہفتہ پیش غار کوٹہ دور
 داتہ مزدورن کوٹن گلکار سے
 گوشہ نیرتہ جان گلکار ہفتہ سہ گو
 شین دہن کوڈ انتظار گل کار سے
 شہر بصرس کوچہ بازار وڈی نے
 پر زہن مارن کاٹسہ ناڈو چھوٹو مزدور
 کیسا کوت کوٹہ دیا سہ جواں
 قلمی نوحہ مسخہ :

کامہ کن مشغول روزتہ چھ مزدور
 وقت رخصتہ دوپس دسولن لے جوا
 ہانکو ترے ہفتہ کوٹس دسولن مار پار
 حرا کہ صابو دفتہ کتہ کیشہ بو سے
 گوشہ نیرتہ دسولس ہفتہ جان تن
 شین دہن کوڈنے تیس کن انتظار
 ستومہ دوہے ڈراو صبحس زہانہ

عائرن واقف کو دن تہہ نہیں بریں
 ہچو سوسن در مزار روٹھمت کرے
 بر زمین سرواہ چو سایہ پیوستے
 تس خواش نام اللہ بر زبان
 شائد دولت کا نہ نہ تس شائیں رشتے
 بر زمین دیو ٹھٹھ پیوست سرو جان
 ما مؤذو کو نہ مزدور سے پا آکھ
 روشہ کو دہم گوشہ تھا ٹھٹھ عاقلو
 جاے ٹھٹھ در مزارن سوسن
 جان میانو جاے ٹھٹھ در مزار

وہ پہچہ سماکیو شخصہ عا بر سر
 دو پش تھر دیو ٹھٹھ عا کوٹ برے
 ہچہ رنگس ارنہ رنگ تس کوٹے
 زرد و بسیار اتر نوہ کان
 بے کساہ زونم چھ آت پر دشتے
 نیب ہیٹھ تھتھ جاے کو عا بر دوان
 دیشہ و نے عائرن تراو زوہ باکھ
 ہچو بیل گلشن ہیٹھ دوس گلو
 گلشن مے و نو دتیم زن بیلکن
 جان وندے جاے کو کوڑ نے ازار
 قلمی نوہ سچہ :

میلہ ون کوڑ عائرن واقف بریں
 بر کوٹ کلہ تراو تھتھ اند مزار
 دور آیم دیٹھ دن سیمبر زوے
 سیر ہیٹھ کلہ تس پیوست دشتہ
 بے کسا زونم چھ آت پر دشتے
 سرو قد دن اوس پتھر سایہ تے

وہ یکہ ون میول شخصہ عا بر سر
 تھر دو پش دیو ٹھٹھ جانا چھس ازار
 کی پڑوے کینہ چھ تس چشمہ ڈلے
 اند مزارس سیر نہا شائد دھتھ
 شائد دولت کا نہ نہ تس شائیں رشتے
 کو پکان عا بر ٹکان تھتھ جاے تے

عائشار چھن ق پتھرے پوت ۲ شائد کئے پرنہا شائد دھتھ
 فرشتہ کئے پتھر پھولہ وہ پتھر تھتھ (نق)

گوس چھمنو سہو کاتھہ فار اذ خدا
 نام او مشہور چھے ہورون رشہ
 راہ مسافر چھس بڑ پھیراں پتہ کتھہ
 از عزیز اوس تس مسینے ہوس
 مرزہ موزور شہر بھوک ان نیز
 بہر شاہ تہ بابس نشہ او
 از فنا سوئے بقا باز آمدہ
 حال باقے ہوش تھاؤم کو رشہ سان
 آس از شہر میسر سوئے بھر
 بہر اللہ دوس تے لاگم چپ

موجب تقدیر از خیشاں مجھا
 چھس پرمصرک شاہ میسر
 چھس نشہ ہر اویلو دون مے غلط
 غار من فرزند دیکر کر چھے تس
 از عزیز ناو مے تمک شند عزیز
 لال بر بازو گنڈ تھہ چھم مرزاو
 مرغ جام بہر پرواز آمدہ
 عزم رفتن چھم ازین فانی جہاں
 زور مارلس مارجہ در اسس بہر شھر
 ترک دنیا کراوئے اوسم نصیب
 قلمی خوشیچہ

اند مزادس جاے رٹم شوسنے
 دفتہ کر کورنے تے آزار پتھہ شے
 کور کینہ آکھ کور کن چھے سائل تے
 مول موجی کتہ آسان جھی رنی
 چھم نکاتہ تے چھس نکاتہ ہنہ چھہ
 بزم چھے دنیا کن گزھن چھے پتہ کتھہ
 مرزہ لکر لہ چھے کاہر خستہ تے
 تھاؤم کن قصہ یے دل خستہ بو
 نالہ نشہ جتہ پن کورم کھن

جا فرو باغن دوہے دوتے وئی
 ڈتے دپا تھم جیجھے داتے بے
 بیمار و دفتہ کتھہ چھے مال تے
 کور گنڈ تے تھہ سو تھہ کور مرزہ یو تھنی
 شہزادن بڑ کورن دابے دابے
 تھوہ مے تل تم کینہ چھے گزھان کتھہ
 وار ملتہ مے دتم جستہ تے
 چھے و سپتہ دس لو آہنتہ روز
 چھے و سپتہ ییلہ ناوکھ مے بدن

چٹم پر ہوروں رشید بس پادشاہ
 در بغل مصحف تہ لالہ چٹم مرثیہ
 اور زینس لال بادو زینس احوال میں
 چھہ وچسیتھہ یام دم مے کم گزیم
 نالہ کے چندہ پنن وڈو زیم کفن
 وقت ودم تہ تہ ودم مے پتھر
 کو زین یام احوال با عار بیان
 عار من تس نیر وچس پیچہ رچن
 پیچہ مر یام رنہ بلبل زور زول
 اس نیرتھہ میتہ مے او سم واد گاہ
 دعا میں نے چٹم بدل تھہ کر گزہ
 وڈو زینس گو بیہ عزہ جہاں جو
 سرد آب بر زم تن ثیہ چھا وڈم
 نام من دیو با مسافراں لیکھن
 سوے اللہ کر مے روحن ودم زکھر
 دل بہ اللہ بست از کفتن زبان
 شوق سان اللہ پورن تے اچھہ وچن
 میسر مور آوارہ کو تام رنگہ ڈول

قلمی قہہ صحنہ :

بابہ چٹم ہورون مصحرک بادشاہ
 (میانہ دشات چھہ کران افسوس آہ) (اڈ ٹیوک نوہ سخم)
 نالہ گڈو زیم لال تے فرقاں مجید
 چھہ وچسیتھہ لال مصحف تس زیم
 مے تریم در خدمت ہورون رشید
 چھہ نشا نے بستہ گی باسن زیم

(پہ شار چھینہ ن ۲ من)

بیہ وڈو زینس ٹوٹہ کیاہ او مے پسر
 ام وقتاہ تر او مے قبلس کن پتھر
 (دو وینس وقت ام تے پتھر تھا ودم
 بالہ پائے نالہ متہ رٹ تے قبر
 سوے اللہ ودم زیم روحن زکھر
 کچھ کھسیم ڈو وار نظر اہ تھا ودم
 (اڈ ٹیوک نوہ سخم)

جی دیان تس تام تے ودم نیرا
 راجعی بوختھہ گو تس روحن جدا

از قفس بام بولدون در اوج تلو
 کینه و نه کوتاه دودس گل کاپنے
 دودنه وازاه تن عزیز سن عا مرن
 دایه نو که مرگزار پیچیده فاشس
 یاسم در خاک سود تم غم عبد العزیز
 کور دسفر گل کارنے در مهر موت
 دودین در بانس ز شهر بصر آس
 مرد را ہے از قضا چشس داد فاه
 گئے خبر دار پیچیده خبر با شاه زود
 نامه شہزاد پیچیده از بہر شاہ
 قلمی نوہ پیچیدہ :

دایم دوتس ارجعی از حق ندا
 تام سیدس نفس پاک از تن جدا
 (ادلیوک نقد پیچیدہ)
 کیا دئے تمکو بیکس کوتاہ دودس
 (دوسون دود جاہ کوتاہ دل دودس)
 (شہزادس قیوت دود تمکو یار پیچیدہ)
 یار سہوہ مرقت شیر ناؤن تن قبر
 (کامہ قہر سہوہ موت عا بس فاجہ پیچیدہ)
 دراد جاہ پیچیدہ موکولش سہوہ خبر

عا از گہ لاب و مشک تمکو دودس بدن - ن ۴ منز چھ پ شارتہ بیکہت

کور دفر عبد العزیز تمکو عا مرن
 سرور غنچہ دہن آن گل بدن

پادشاہین از پسر یام نام بوز
 آہے ارشاد بوشوخی کرے
 شاہ گفت اے قاصد نیکو سیر
 دوت قاصد پیش شاہ کر نس سلام
 اس اند شہر بصر پیش ہو منور
 گفت قاصد باد شہے عالی تبار
 مارون دنیا ستھرک ہچو مار
 نور دیدن چاند کو در غم کاش کم
 تر دوزخ منیرل ازیں فانی سراے
 چھے نشان لال مصحف پر نہاد
 پادشاہ بے ہوش کو بوز تھے خبر
 قلمی نوہ سچینہ :

(عزیز بیچاس کیونکر کالاہ پڑا نے
 (آووتھے ہوروں رشیدس ڈھانے
 (اوس دراست فوج پیچھے تھے بادشاہ
 بادشاہ دراست شکارس فوج سان
 گو پکان عابر مکان تے دلورن
 بہہ روستے دوت دسل بوز تھے کُن
 داد ستین دود رنگ ہارنے
 اشد کئے خون زن نوگ ہارنے
 سار پے اوس عرض کو درت (نچاہ)
 فوج ڈپیشھے بہہ ستر کو نیم جان
 لال مصحف دین شاہس پر زدن
 لال مصحف پادشاہس کُن دین

و اچھنہ سماس وں کینہہ اعثبا۔ (ن ۳) و آتش چھم ہی نشینہ تے باوے ستر
 (ن ۳)

زان عالم تاکہ بندے زندہ چھس
 از ہمیں احسان تو شرمندہ چھس
 سروندے ناپاد ہوئے جان و چنگ
 با بصریم سیتو سیتے ماؤم قبر
 در او شاہ عالم تیس اوس ہرکاب
 خون کاران چشمہ کنو چشمہ پر آب

ماجہ وودنس اچہ رووم ہرکے
 ماجہ وودنس اچہ رووم ہرکے
 ناد لائے میسر مؤزور و دھ لو
 پتہ پیمہ ہے کائشہ وٹھہ نو ہاؤم
 لاگہ یو سنو یاس زھارٹھہ جوگرتے
 روشہ روشے باغسے بوڈی زنے
 لاڈی زورن نیو کھ در شہر بصر
 لہڈن نار لہڈن خنز مؤر پیوم
 طوط رووم رووم دود پر ووم کیساہ مہوم
 موتہ کوڑ عقم فوتہ موتہس مہل بھینوم

قاضی نقیہ سچہ
 قبر میچہ آو شاہ تہ کورنس تہ
 داتہ وٹھے ماجہ یام بوڈن خیر
 وادہ ستین پوشہ تھرن پتہ پھتر
 (دن مہور)

ماجہ وودنس تاجدار رووم ہرکے
 ماجہ وودنس راجہ زادہ رووم ہرکے
 پتہ پیمہ ہے کائشہ نو وٹھہ ہوہم
 پتہ پیمہ ہے کائشہ نو وٹھہ ہوہم

(دن ۱)

تریش کس عمنجھو غریبہ بے کسو
 پیوہ یو اطلاس پیوہ دیبا قبا
 ماجہ بستے مالہ رستے عار جرو
 پھیرا ژیتے پتہ پتہ پکھنا شبا

دے از تقدیر رووم بی عجز
 خوش تکلم خوش تبسم خوش تمیز
 ہے دے کو تہ عزیز جان من
 خوش پیونے پیرو سامان من
 اطلس و کھناب دیا بو دے
 ہمیتے عطربو جان و لے
 تاج با افسر بسر گل تھا دے
 سر بسراحوال سورے با دے
 خوش شرفان سر و خوش رفتار تے
 ہمیتے سون یہ مخرقہ مشکل
 ہنگو چون گلبدن ماضیہ گو
 کتبہ رووم و تہ پیچہ عاجز گدا
 ذائقہ کھٹکھٹہ رائے کہند یو رووم
 بو لگے ناوس ڈٹے داوس لا جھٹس
 سروندے سردار سرتل از قبر
 دے دے موز دوز کتبہ لو کتبہ موز دوز
 قلمی نوہ ساجہ :

شانہ بڑیو چھاو تو زرباف تے
 نام دارد پیتہ سا تھا سون تے
 کنہ دورن گزائے کر بو دے
 موز دوز و جھٹس دوز کا جھٹس دوز
 مکر کڑے بیمار داری کھو لکھ
 کھو دوزے خوش بو کفن کھو لکھ
 نشکہ ما گو ہم تر و نتم کھو لکھ (ن ۲)

(قلمی نوہ ساجہ نثر چھ نثر ایم کیمپو چھ کیمپو تہ پور چھنہ و وہان)
 (نہجی)

کھو کھس ڈھٹھ ڈٹے لا جی دا دوزل
 تو سستو بیمار گزے نو کیمپہ نہان

ہاؤ دے شہزادہ موڈ دور دودے
 روز و شب نالے دے نازدار
 بار ما پیوے کاہ سستین لے پسر
 در بہاری کمر تپیمار و ملکہ
 ہاچو نے زاری کرے کر و حکم زد
 ہا گلو شرسوسن روٹ حکم تزا
 زان تم بیمار گو ہم در بصر
 شائد کو تھوٹے ہا شائدے ڈاکھ
 تھوٹے کینہہ تر کوٹے تازے نو
 زون کاٹشہ نو آو مصر وک شاہ نو
 غمہ تھوٹے دانتس لگے خوش خیمہ تے
 کمر عقیقہ ز آب پیرین مل تے
 قطر قطرے کمر شائد تر تھوٹے
 وقت جاں دادن تھے کینہہ کوٹے نو
 وچہ کمر یو نو دپدے در بصر
 سرو کمر ہتھہ سو ہم تپے در مزار
 ہا پیہ تے کمر تے پار دے کفن

ہام از دردانہ کمر وہ تھوٹے
 سورہ یاسین کمر پورے پسر
 ہرینو چشمہ مرینو وقتن از نظر
 وڈ کو تاہ قد شمشادس بزار
 از گہلاب و مشک کو نووے پیر

قلمی نوہ سچہ :

دانہ دل تپہ تھوٹے کمر لاجی کس
 بید مٹھک وچ گتہ پے کمر بربکم
 ہو بہار و پیچہ و تن ما کھن گزہ
 رنیہ و ددنس کس سر کو کر .....
 بادشاہن تیوت وود بہوش کو
 بید مٹھک وچ کیو گتہ نئے دس
 وچہ نرمین وچہ یو کینہہ ما تپوٹم
 ماچہ رستہ بڑوٹھو کسوا زھن گزہ
 دودن جدائی کینہہ چھ کران فات پا
 پوہ تر دادیک تس مصیبت پور پوہ

ودنہ تمہندے شہر بصرین جوش پوہ (۲۷)

اسیستے کھوٹا بوتا تھو کھو
 کھو کھو پور کھو تیار کھو نے کھن
 بر سر تر بھتہ کھو خرقان پور
 کاڑ زوئے کوئے وچھہ ہے روپہ ماہ
 پیچھہ کھن بوتاج زہن عطا پور
 خنجر سیمو پنجر کھو ختم دس
 اے سوخن شیریں لکے چاہن کھن
 قداؤس مرین چانے گوم دال
 واپہ نرین راجہ لکے پور
 ہاے مرگورنگہ مند دریا یہ گے
 واپے از تقہ پر معرک بادشاہ
 ہے قوئے یوسف یعقوبیں مولو
 ہاے مرگور عار ناچھے اکھ نراہ

قلمی نوہ سجنہ :

زوہ لہ پیش قبیر پیچھہ فکراہ کران
 خانہ ڈیوٹھن زن بیا بانہ نگارن
 (اند آں دم بادشاہن خاب ڈیوٹھن
 ساو لشکر اُس دن ابلق سوار
 تھو و قہقہہ ہووس رشیدن آس
 نروٹھ کھن وار تھو دوپنس پور

کوہ پہ ہمو ہو در ہزار کھو کھو
 کھو کھو رے تعین نور پشیم من
 فار تھو چلے زووش کھو زوئے کھو
 زوئے کھن بوڑی چانے گوم داہ
 پیچھہ بیل گلشن منز داگہ یو
 پیچھہ گل تاراج کران بیل بیل
 باو یو اسرار اے زوک بدن
 سر و غموش رفتار تراو کھن طال
 حبیبہ یتم ٹاٹھو دئے سار سارے
 ظلمہ چانے چاہ میر کم صاب گے
 نوہ دد شہر بھر بر خاک راہ
 در ہمرود سارے در کنعان مولو
 طوط کم کپیٹ پیچھہ پور پور

موہ پھلو وادس خورے کران
 لشکر آہ یروٹھن بیلے جوان
 احمد آو بادشاہس ریشہ جوٹھ
 از سئے عرفان ساری پڑ خوار
 اوس کران عا حبس کن صاب
 پور شاہ بیا و چھہ غم پہ بر

ہائے مرگو رسنگ خاں کوڑھ تھا سدا
واؤ تو کم کم خوں بھور تھہ زیر خاک

دود شاہ ہر در شہر ہر بصر
بادشاہن نالہ سیکھتے رٹ قبر
نرنہ چانے لالہ اندری سو گوم
دو دُن داراہ ذوق لہ گیس قبر بیٹھ
پادشاہن اُن پسر دُئی ٹھٹھن شہر خاب
پیشرو تس حور ہائے بے شمار
قلمی نوہ سچہ :

دکرتس سلام دوپنس غم میر
شاہ مئے دنیا سے تراؤم زپنس
بایہ صا بو بادشاہی دُور کو
دیت سئے از تیغ جفا بانس ضرب
(۱۷)

از جہاں پر ہمیز تھو دُوم بل یقین
یا الہیں دوس دارن سارے
زانکہ العاقبت للمستقین
بخش تو فوق ہدایت تھہ یارے

نیت مامدن در جہاں را ہیکس
این نصیحت عاقلان را ہست بس
چھس بھو دُومستی چون یا رسول
زار عا جزئی بود تم کر تم تو بول

چس گداھو دُوم چنے یا رسول
عار پیٹنے زار میا فی تھو تو بول

اوس در جنتۂ بہشت بر تخت جاہ
 شاہزادۂ یام زون باہم آو
 نالہ زون حالہ اُسکے آں پد
 باہر صابو و چھتہ و وہ ز چھس لگا
 شاہی دینا مے تراؤم بہر ایں
 ضرب از تیغ جفا پانچس در تہم
 باہر بائیکہ میون تراؤ کہ جاہ زود
 نابہ کار دنیا چھنو ڈور پائیدار
 در حاکومت شہر زونک پادشاہ
 بہر تاپلم پر تیس بڑونٹھ دراو
 باہر و چھتم بو چھسے چوئے پسر
 بر فقیراں داد ایں شاہی خود
 شاہی عقبائے تراؤم ایں جنس
 زان جفا عقبائے آسان کھنڈم
 در فنا چھاؤ کہ بقا اسکہ نوکود
 گاہ آسان پیاد گاہ آسان سوار

پادشاہ بیدار گویامت ز خواب

پدشاهی تراؤ تمکو بہر صواب

رحمت حق بر نظامی شد نصیب
 شادون مہ ختہ زومین زانتن
 رحم کر تیس در دو عالم لے خود
 چھس بر برق دوسدار چار یاد
 ہشت پنجہ سال باہ شہتہ پداو
 دوں مے در ماہ بہادر ایں کلام
 کرم کتاب
 چھس بنا محمود گامی ہم قریب
 یاد دل و جان چھے کرون پرون
 از فراق خود چنیں داد او صدا
 با جمیع یار در جنت در آر
 دوں مے میلہ قصد ہجرت گومت
 چار داہ از ماہ رفتہ شد تمام
 فاتحہ پڑسا پڑجہ دانی ثواب
 مہ کلاؤ کہ از جہنم خاص و عام

یوسف زلیخا

حمد بے حد نعت احمدؐ ہر صحت نفس ابتدا
 روز دما سوز عشق بوز اسے در نمود
 پادشاہ کج کلاہ اوس شہر مغربس
 اُس کو راہ خاصہ تھو ہے بیب زلیخا تو
 بادشاہ بود در مغرب زمین طیموس نام
 دختر بدوش زلیخا نام، چوں ماہ تمام
 سوئے زلیخا اُس زیبا دلفریبا زن
 سینہ صاف آئینہ کھرتے اوس روشن تن بہ
 نارستان راحت جان اُس کو تنہا پند کرتے
 دیشہ وین کریشہ وین اُسو پھیران دل دے

۱ صحت نفس (نوعہ سخن جرمی) (ن - چھوڑ) ۲ خاصہ کو راہ اُس تھو ہے
 (اڈینوک نوعہ سخن) ۳ اوس (ن ج) ۴ شار چھینہ چھائی نوعہ سخن
 ۵ پیر سرچ محکمہ کس نوعہ سخن
 ۶ سوئے زلیخا دلفریبا اُس زیبا زن (ن - ان) سوئے زلیخا
 جامہ زیبا - (ن ر)

اَلْفَتَاکُ اَلْزُفْتِ سَہْ خَالِ اوس شو بان پیشرو

سخت پیشگیل رہیوں دِل چشم کافر کیش او

تھو ملوکس تہنیز پیش رو دھندہ بیہ تر دھندہ کاٹس

سنت و روستے خستہ کا مژنتہ کے دانتہ اس

نار دھو ٹھٹھن اکھ جوانا نشتہ یونا شو برو

اوس رانا ناز پننا ماہ جبیناہ مشک مو

پیچ در پیچ زلف تراوے اوس زن لایان کند

عالی بوز کو خال برو نار اس اشد زن سپند

سد قیامت کردہ برپا اوس قد قامت تشد

روئے سچیں موئے مشکیں بوئے عشر خورے تند

سرد قد اوس ہر نہ چشتہ سیتو چھان تیز تیز

دلبرے ماہ پیکرے غارت گرے باہر گریز

عایہ شاہ تو پھٹتہ چھاپو نو سس تن ر مژ۔ اَلْفَتَاکُ اَلْزُفْتِ تھو مند خال

شو بان پیشرو (ن ج) ۲۷۸ دھندہ کاٹس (د چھن) (ن ج)

دھندہ ستن ستہ و روستے خستہ کے دانتہ اس (ن ر) ۳۷۸ شو بان ناز پننا

(ن ر) (ن ج) اوس پننا ناز پننا۔ جبیناہ مشک بوئے (ن مچھو)

عام خال ہندو (ن ر) خال دزان نار سے مژ

روئے سچیں موئے بر چین بوئے مشکیں خورے تشد

(ادو انوک نو مچھ) (ن ج)

بچہ کماں تیر مجگاں غمہ پتہ دہاں درُفشان
 نسبتہ خنجر ڈیشہ دئے گئے زلیخا خستہ جان
 دو دیمہ پھرے تیرے ڈیوٹھن آس غار تگر خاب
 مست پین رستہ گل رستہ زسوسن مہبت اُ
 تیریمہ خابے او پر زھنس دنتہ کیا سا ناو چھے
 برصن اندر جاے چھم تے چھس عزیز برصرو
 گئیہ بیدار ماہ رو خسار ماخوہ دایو چھم کتے
 تمبہ لیمر یار دیشہ^۳ سمبہ لیمر پیچھ وئے
 باکھ ترادون چھم کتے سے یس دل و جان سمچھ زو لم
 چھس سا فر وئے کس تس یاے پیچھ زو کو لم
 باکھ ترادون خاک مولن چاک دتن جا پئے
 زاء جھس بوکا جھس کو لا جھس بوپا پئے
 دایہ سمچھ آتہ دو پہس صناہے گیک کہہ ہی مال
 زار وڈنہس بوسہ کر سہس غمہ صہ کو ہند چھے ملال

عا پ شار چھ نو منہ جر منی شزے یوت ۲۷ ناو دپسہ کیہ ژئے چھے
 (۱۰) تیریمہ خابے آتہ دوپ نس دپتہ سے کیہ ناو چھے (ن ر)

۳۷ یار دادے (چھن)
 ۳۸ پشار چھن چھن چھن چھن چھن چھن
 ۳۹ پشار چھن چھن چھن چھن چھن چھن

پان ہو دم دبیرن اکر جان کیا ہچس صورتھا

بہر انوار الہی شہر حسن پادشاہ
گنچہ کزان تختہ شمع و دیس ساہ بڑ پرانہ تن

خون ماران پان زالان کا نسب ہند پرانہ تن
شام میو لم یام دیو شمع زلف سیاہ مارل

رام ناگشتہ مستمک مہچتہ تو لم بیمار دل
یس عزیز بصر چیم تن نیشہ کتر چس کینز

چس بڑ کرشن کر بڑ ویشن وار آں یار عزیز
شور کیاہ نام مالو بوزس مالو پارون کفن

نزان سو دم پان وندے اے عزیز جان من
اے سستین تن عزیز چس چھنہ نسبہ تے ہشر

ویر نرا وختہ فار کوڑھس زاہ تیریم نور شر
جے تے تھتے میختہ چھ نوٹے مہختہ کھوے دیو کم

سون تے مرل میلہ کتے بائے دشمن گیلہ نم

ایہ شار چھوچھ چھاپی نہ چس منز ۲ خون ماران پان ماران ساہ بڑ پرانہ تن

گنچہ کزان تختہ شمع و دیس کا نسب ہند پرانہ تن (نوسخے جرمی) ۳۷

موی مشکین دام دل (ن ج) (ن ر) زلف سیاہ دام گل (ن مہجور) ۳۸

تس عزیز بصر چیم جاے تس نیشہ چس بوکسین (ن م) تس عزیز بصر چیم جاے (ن د)

شور و شمع یام مالو بوزس (چھن) شور گو نام (ن ر) زاہ تیر گوشت نے اثر

(ن د) ہیر کھوے تس (چھن) ہند چھاپی تھ کر اے منز (ن ج) و طوط (چھن)

صفا کا ہمت پانے بڑی شہزاد لاراں آیت کی

حسن و صفا میں یہی خوش تر دم تھے جو ہر سو

چھٹے بیچ پڑتے عزیز میں دس کا تر شاہ خوش

تھوئے رخصتا کا رخصتا سارے والان خوش

میلہ یوڈ سودا تمین دھون گیلہ عالم غم چھٹے

در ازل و بھتت سے فوط موختہ کھٹے کم چھٹے

شاہ طیموس عزیز میں نشہ سوزن قاصدا

دو پ عزیز میں جھم سادھتہ کوئے کرس جان فدا

پانے کیتیاہ خان شیر بھتہ تو پ لڈی نس پیشکش

یار مسند پانام بوز بھتہ گے زلیخا بیب خوش

سازتے سامانہ کر بھتہ پانے درایس ۴ نازین

وڈاڑ مبصر در اس عزیز برونہ طیمہ لال ونگ

یام بوزن او عزیز تمام بوزن چاوتے

غم ڈوڈ لم از چھٹے تو شان جھم سے پشن کڑاوتے

پرڈ ڈر بھتہ گے زلیخا خیمہ تل تر اؤن نظر

ویشہ وونے گتہ پیموڈ پوشہ تھڑن پیے پھتر

۱ میلہ دھون سودا تمنا یوڈ گیلہ عام غم چھٹے (ن ۱) ۲۷ تا کی کیتیاہ خان

پیر بھتہ جان کر کونس پیشکش (ن ج) ۳ بیب زلیخا گتہ خوش (ن ج)

(ن ۱) (ن ہجو) ۴ درایہ پیر بھتہ نازین (ن ۱) ساہی بڑی سامانہ کر بھتہ

درایہ پیر و ن نازین (ن ج) ۵ وادہ وونے گے زلیخا پیموڈ تل تر اؤن نظر (ن ج)

بالک تراون چہم مئے کتے مئے یس دل جان پہنچتہ ژولم
چہس مٹا فر چہم کتے مئے یس پتے مئے ژولم
مئے چھنوسہ یس نہر اندر ہند رکان زن زام جنس

خاہ کے سالاہ و اہتہ شاطہ ہر کہ و اہتہ
مئے چھنوسہ یس نہر چھنوسہ زلف سیاہ مار ستر
مئے چھنوسہ یس نہر زام جنس و اہتہ ہر کہ و اہتہ
مئے چھنوسہ یس نہر کر نس مار ستر نش دور

وہ کس چہم سہ کوئت بالہ رووم کہ دور
برائتر ادس کمر چھاویں کیا ہنچتہ آم تھے

خار کر نس مار ستر کتہ چہم و و کوئت پکے
تہر دہتہ و تہر دہتہ آہ تہر عسب ہنچر

پاک تھا دہتہ و اتنا دہتہ نشہ یاس غم مہ بر
بر امید و میل در خاہ عز پر ہر و مٹ

مہ ختہ ماران اس روان سوختہ گمراہ کاژ

عاکس وئے یاس پہنچتہ ژولم (ن ر)

۲ ژولم زون زن کا جنس (ن ر) ژولم کہ پاٹھو کا جنس (ن ج)

۳ بالہ پرمخت عشقہ ژولم (ن مہور) کس وئے چہم مار کوئت بالہ ستر
سند کہ دور (ن ج) ۴ کیاہ مئے گوناہتے مار مئے وئے بوکوتاہ ہیکے (ن)

۵ توت دہتہ وئے و اہن آہ (ن ر)

بستہ گزشتہ گزشتہ گزشتہ گزشتہ
 عشقہ بیار از پئے یار کوچ بازار پھیر ہے
 نالہ دوان اُس رواں چھینے بوزان کیاہ کر
 ذرا زام جنس ذرا کوتاہ چھینے انصاف اکہ ذرا
 محمود و عشقہ دادے و چھینے کیاہ کو عاشقین
 زہد پائے مودر کتیاہ رو دی تمن منہ مودر سخن

امار چپانہ بہ بان مار
 گرے بڑنگ ژندن دار
 دودندس کوڑمختہ مئے پار پار
 ۲۶ یاونہ میانہ کا موشہ مار
 ۳۰ سوران آم مئے لوہ کچار
 و دان چھس مدن واء
 آدن باجہ کا لوہ کچار
 ۳۱ یتیم یورسہ ستم گار
 سیاہ چشم جو دو گار
 مئے گپہ خاصہ دلس پار
 پیہ میانہ گل آناہ
 ۳۲ تہ چھک کتہ پڑ کوٹ لار
 تبر خورہ چھس آواہ
 کتیو یار پڑا یو
 وندے جان و جگر بو
 کتیو یار پڑا یو
 شراونہ گوم خزانہ
 کتیو یار پڑا یو
 بہن مار زونختہ مئے
 کتیو یار پڑا یو
 دتم ژھوہ پچہ درشناہ
 کتیو یار پڑا یو
 دورہ چپانہ گھلاہ
 کتیو یار پڑا یو
 خبر کینہہ تہ لثیم نو
 کتیو یار پڑا یو

۱۔ کوڑمختہ مئے دلس پار (ن د) ۲۔ سوران آم مئے لوہ کچار۔ شراونہ گوم خزانہ
 لپے سنے پکھے تہ پوتے مار (د د) ۳۔ شرا چھپنہ ن ج حقو۔
 ۴۔ ابد شاہ بڑونہ پچہ و سپرچ حکمہ کس تہ جرم نو سخصن شراونہ تر مئے بند
 ۵۔ شراب خود پڑ خمار۔ خواب کو کڑھس بو۔ گیس خار چلنے زار
 ۶۔ یتیم بیہ ستم گار۔ دتم ژھوہ پچہ درشناہ۔ سیاہ چشمہ جو دو گار
 ۷۔ شمشاد قد خورش رفتار۔ مئے کو پشت کوڑمختہ خم۔ یتیم پڑ کو کتہ تار

چنے سسپا ہاڑی گاؤ
 چھس چاؤ خریاؤ
 ہیکر میاڑ مہنتے ہاؤ
 لپنے پکھتے لپنے ہاؤ
 دھوڑ کاٹھ چھس کس پڑھ گاؤ
 ٹرنے پکھتے گیتن ہاؤ
 کتیاہ زالیہ عشقیناؤ
 محمود چھے زمان زالیہ
 ٹرنے کیاہ خاص مداچھے
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 کتک سون تر چھس ٹرنے
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 چھس ناچار زلیخا
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 مئے میو وار کاٹھ تر نو
 کتیو یاء پڑاؤ یو

علاوہ کت چھ ہاؤ - چھس ناچار زلیخا - دوہر جون کوتاہ ہاؤ
 (ن ہجیر) (ن ر)

چھس پڑھ کس پڑھ گاؤ زلیخا بیچار چھس - ٹرنے چھک تہ کت لپاؤ
 (ن ج)

کوتاہ زالیہ عشقیناؤ
 محمود کوتاہ زمان زالیہ
 مئے آوار کرختہ گوم
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 (جوشن نوحہ سخن)

کلام محمود گاموس شرجہ ہاؤ اکرس جاپہ رخصوڑ پاٹھو درج - مگر

کیتھہ شار چھس علاوہ
 بہ چھس چاؤ طلب داؤ
 کوران چھس بہ استظاہر
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 کتیو یاء پڑاؤ یو
 (جاتے شار بڑو چھس ضضس بیٹھ)

حضرت یوسفؑ کی حالات

اوس یوسفؑ فرزند یعقوب	نور تہندے سمسار سنو
شاہ غور بان اوس ماہ کنعان	آفت دل غارتگر جان
خوب صورت تھے اوس ماہ نصار	دوشہ دن قبتہ کر غور شہ نصار
کارِ حقود سرور بالا بلائے	مار زلفن ماران گر اسے
غور شہ نگاہ یکہ اوس زلف نصار	پوشہ حقیر بیچہ دن کالہ شمار
الفتک زال زلف پریشان	اوس غارت تھے از دین ایمان

(پتھر مرصع ہاتھ فٹ نوٹ)

چھ تہندے یوسفن انہار	نرناہ کر حقسن زلفین
پڑنے یکہ تہ پان ماہ	کتیو یار پڑا یو
خبر منیم تہ چھسن بیلہ	خبر زن تہ آہم نو
چھس یار کر حقسن وار	کتیو یار پڑا یو
عمود شامی زمان زار	دادین دوا ز صاکنان چھ
لشہ یار تم دیدار	کتیو یار پڑا یو

راحہ تہندے (چھ دن) ۲۷ خوارچہ تہ پانہ۔ وہ خسار۔ دوشہ دن قبتہ کبک رفتار
 (چھ دن) (ن) ۲۷ خوارچہ تہندے (چھ دن) ۲۷ پانہ چھسن اڈیکس نو حقسن نو غور شہ
 (ن) (ن) ۲۷ خوارچہ چھسن نو حقسن نو غور شہ۔ اوس غارتگرے دین ایمان۔ (نہج)

خال سیاہ زنگی پسر
 دل فریاد کیا ہوا شہان خالے
 زلف گیسو سبیل دستے
 سیاہ بادام اچھے آسہ رازا
 عشقہ گر ترک کہاں ابرو
 وچھے راوان اسے وہ سہمے
 مو پر کھوئے اوس اویں میاں
 لالہ کھوئے تھے وہ زلی
 پوختہ کاس دندہ مہر خلی
 آپس اوس سحاب مزاج
 موج بویس موصوفس تے
 ٹوٹے کیا گوش یعقوبس
 وان پہچتہ صورتہ بندہ
 ہر نہ زن اوس لوگت زالے
 مرپا کردہ (دہم) شکستہ
 موختہ ہارس روہ خسار نمازہ
 تیز مجکاں با چشم آہو
 عاشقن دل روزان نہ ڈنچے
 غمہ چہ دمان شہرین زبان
 لالہ پھلے میلن نہ ملے
 شولہ تراوان اوسو پردہ تلی
 دادو لذن نہ فتن یلاج
 پوچھ روچھن پینے دستے
 اوس دچھان راتس توہس

عا خال زنگی سیاہ پسر۔ وہ فریاد کیا ہوا شہان خالے (ن ج) ۲۷ جودو
 (چھن) پوشار چھنن ۱۲۷۸ خز ۳۷ وہ شہ لادان (ن ر) ڈچہ رادان
 (ن مہجور) ۲۷ ریم فریاد چھنن چھپائی نو شخص تو ۱۲۷۸ خز ۲۷ مہجور
 چمن نو شخص شہر چھنے آئے شادہ

لالہ کھوئے تھے وہ زلی
 پوختہ کاس دندہ مہر خلی
 وہ ٹوٹے کیا ہوا یعقوبس۔ اوس مشتاق راتس وہ ہس تو (چھن)
 اوس آسان مشتاق تس تے (ن) ٹوٹے چھپائی یعقوبس۔ اوس مشتاق تس کن وہ
 (ن ۱۲۷۸)

اوس نین من مہر اب بھمن
 اوس یعقوبس نشہ شو نگہتہ
 اوس آسن خابس اندر
 کوسہ بیدار پر زہنس علی
 یوسفن یور دو پنس بھاب
 زون اختا بہ بیسہ تار کھ کاہ
 زھوہ پتہ کر پتہ ہاین و نکہ
 یام بوز وورہ بابو پتہ خاب
 کیہ کروس کچہ پٹھو مارون
 گنیہ مایس صبحس شہتہ
 بابو صابو یوسف چھوڈن
 سجدہ کران گل یوسمن
 اچہ کھوہ اسوس ناثر رگہتہ
 پچہ زون آسہ آبس اندر
 خاب پنس بحر تمہا علی
 بابو صابو موگرہ بے تاب
 آپہ شہتہ دیت ہم شہدا
 نیتہ یوسفو مے نش زھنکہ
 گنیہ غمگین سہطابیتاب
 چھنہ یوقوبس موہبتہ سون
 عرض و سلام کورہنس شہتہ
 فارسلہ مغلنا غدا

۱ شہد کران مہر اب بھمن۔ بوسہ کران گل یوسمن (چھن) (ن ج)
 دستہ کران گل یوسمن (ن ۱۲، ۸) پتہ شہر چھنہ ن رشتہ۔
 ۲ اوس بابس نشہ شو نگہتہ (ن ج) اچہ کھوہ ناثر رستین رگہتہ
 (چھن) (ن ۱۲، ۸) ۳ میوتنہ آسن خابس اندر (ن ج)
 ۴ یوسفن دوپ پھیرتہ حراب بابو صابو ڈوکٹھم مے خاب
 (ن ۱۲، ۸) پتہ شہر چھنہ چھاپی فہ معن خرودہ آپہ تہ دیت ہم مے شہدا
 (چھن) ۶ اوس یوسف (چھن) ۷ کیا کروس کبہ ساچہ مارون۔
 چھنہ یوقوبس شفقت سون (اوپنوک فہ سحر)

خوبصورتی چھٹے خوش بنگاہ
 پھیر کوہس پر اُندی اُندی
 گپہ گپوس دو دس تو فیس
 مارو دڑپ نکھہ پر کہتے کتے
 گنہ تھکیتہ نیشہ پر تیس
 بابو کیشہ چھک سوس بزان
 اوٹکے بٹنگ دیت نکھہ رھنا
 فندہ کرکھ نیو کھ اندا داسنے
 تیوٹ لوہس نیلے پس تن
 زار و نان اوس وورہ باین
 زار بوزی تو م ساتھا روز تو م
 وورہ بابو ہو ناخوہ دایو

ستو سائس رہی ہون بنگاہ
 ہیر پر دوشن یہ کر گوندی
 لوہ کران شہ روز دوہس
 نور یوسف سوزن بنے
 رامہ ہوناہ زار کتہ زینس
 ستو چھسنا آسوکاہ پہلون
 چھم مئے امت اوس قضا
 نکھہ دوٹکھ سح بیگانے
 پیوش گو زنگ سوسن
 رکتہ موٹس چھوم لاین
 مارے افسوس کھون مے کیاہوم
 زار بوزم ہو بار خوہ دایو

۱۔ خوش صورتی چھٹے خوش بنگاہ۔ ستو نہ ہون سائس بنگاہ۔ ستو نہ ہون سائس بنگاہ۔ ستو نہ ہون سائس بنگاہ۔
 ۲۔ پھیر کوہس پر اُندی اُندی (اڈیو ک فیس) پھیر کھیلے اُندی اُندی (ن۔م)
 ۳۔ گپہ گپوس دو دس تو فیس (ن۔ج) ۴۔ چھپا پل نہ سٹس چھپے نہ شہ غلط پانٹھو پکھت
 خاصہ دو دس گپوس تو فیس۔ سوز کران آسوس دوہس (ن ۱۲۵۸)
 گپہ دو دس گپوش (ن۔ر) ۵۔ تر کس گتے (ن۔ج) ۶۔ کتے میں (چھن۔ن) (ن۔ج)
 ۷۔ پ شہ چھن ن ر، ن ج تو ن ۱۲۵۸۔ تھڑے پوت۔ ن جھوس نر چھپو
 شہ چھم گپوس بابو ہوناہ موٹس۔ کاہ پہلون چھپو ستو یوسفس ۸۔
 بے ترمانے (چھن) دیوانے (ن۔ن) پکھ نو کھ سح بیگانے (ن۔۸) ۹۔ مارے افسوس کھون مے کیاہوم
 (ن ۱۲۵۸) ۱۰۔ پ شہ چھن ن ر، تھڑے پوت۔ ۱۱۔ اور ہنس زار بوزم خود دایو (چھن)
 (ن۔ن) (ن۔ج)

چھک ٹو پھان سورے^۱ چھس بے کنڈین پیچھٹ نیر وورے
 پکنا وورے قوم تہو دار وائے^۲ منے کرے قوم چھس ناچارے
 ستر کا تہ چھٹے سوائے نودا^۳ کتہ مارے قوم کیا ہ چھو مدا
 ہرے زن اوس لوگت زائے^۴ ادس دیوان دیوان نالے
 آو جبریل تس پادشاہس^۵ دورے باوے پتھ لے چاہس
 تریمہ دومے کدوختہ جبر^۶ غم مہ بر کیشہ چھک پائے غبر
 نیر رب الجلیل سندے^۷ خالصہ جاہ خلیلہ سندے
 مژ را وختہ دو لیس تنے^۸ مرخص اوسس ناویز کنے
 ناو کشن اُس حضرت نو^۹ اُس کنیا شرباک چاہس
 آب چاہس پیچھا کو میوٹھ^{۱۰} وسہ وئے پتھ کتہ پیچھٹ میوٹھ
 پیچھ پیچھ ناداہ دیوان^{۱۱} بائے اُس دومے دیوان
 حال کیا ہ پچھے زندے چھو^{۱۲} یوسفو یوسفو
 صا چھس کن محمدہ پراں^{۱۳} چاہس اندر کیا ہ چھک کران

۱۔ چھک ٹو پھان خود اپنے سورے (ن۔ ر) چھک ٹو دانا پین سورے (ن۔ پھو)
 (ن۔ ۱۲۷۸) ۲۔ ہرے زن رام ہونین حوالے (ن۔ پھو) (ن۔ ر) (ن۔ ۱۲۷۸)
 ۳۔ آپ جاہ (ن۔ ر) ۴۔ جبریل و لیس تنے (ن۔ ر)
 ۵۔ اُس کنیا شرباک کھس۔ ناو پتھ اُس حضرت نو جس (ن۔ ر) (ن)
 (ن۔ ۱۲۷۸) (ن۔ ج) ۶۔ پیچھ چاہس ناداہ دیوان (ن۔ ۱۲۷۸)
 ۷۔ یوسفو یوسفو موڈ کھو کتہ زندے چھکھو (جرمن نو پھو)

گئی تڑپے دودھ سودا گارن ۱
 مہکے لویکھ تے کھو رہیں آب ۲
 نو پستو کو صحر او روشن ۳
 جان کیاہ چھن منور ہمال ۴
 دور بے توت وچھنے گئے ۵
 گز صحتہ رو نکھ قافلہ تام ۶
 اوس شونگان راتس دس ۷
 چھن بکار گز اس کنون ۸
 شاہ یوسف سودا گارن ۹
 فاق چاہس پیچھے آہ ہار ۱۰
 در او یوسف زن در او افتاب ۱۱
 نیو کہ مخفی حقو کہ گوشن ۱۲
 خوسے رت کیاہ تس بیمثال ۱۳
 اوس یوسف نہ تھتھ شے ۱۴
 اسب ماویون پن غولام ۱۵
 اسب تے نہتھ ہن کھن ۱۶
 تپو نمون چاہس تر ہنون ۱۷
 مکر ہنوشن کھوٹن یارن ۱۸

۱۔ انجیر سیرہ دودھ ہے سودا گارن (ن ۱۲۷۸) ۲۔ کھارو دودھ فی آب (ن ۱)
 (ن ۱۲۷۸) ۳۔ زن در او مہتاب (چھن) (ن ۱۲۷۸) ۴۔ ماوان روشن
 (چھن) ۵۔ نیو کہ کھٹھتھ او نکھ گوشن (ن ۱) نیو کہ پشیدہ (چھن)
 ۶۔ کیا چھ اعمو سند صورت جمال کیا چھ بکار دولختہ پیٹھ مال
 (ن ۱۲۷۸) (ن ۱)

۷۔ دور بے توت وچھنے گئے (قن)
 دور بے آپ وچھت گئے اوس یوسف نہ تھتھ شے
 (ن ۱۲۷۸)
 ۸۔ کوٹ نیرون توہ پہ سونے غولام (ن ۱)
 ۹۔ اسب تے نہتھ ہن چھس (چھن) (ن ۱۲۷۸)
 ۱۰۔ یو رہی تون (ن ۱)

تم پر مست فرمائی پائش^۱ پران ہستی تک ملوذا فرانس
 سون کینتھ شریل ہستی تک لا دادا لین کھت دینکھ
 وائی سپو سپو اٹھی^۲ وچھتہ پچن ہما پم ہندی
 وائی پوڑی چھے کسیر^۳ بڑی دچھے ہیتی ہس پچھے
 ہاے ہاے کینتھ آئے اسی ودان ہا سانبائے
 وائی دغا دیت یار غارس بہتہ مٹیو تہ دچھے ہس مٹیو تہ ہس
 وائی ہا بس ہس گری کرن ہود ہس دچھے بوڑت پچھرن
 ہاؤری دچھے ہس سودا گارن لال نیرکھ ہارن ہارن
 گویو قریس مشہ پنے شام مے پتھمی دوہے ہا ایم
 وور ہا یو ہا یو سفینو وار وائی تو م تھس کینا ہو

۱۔ تم پر مست فرمائی پائش (ن ر) (ن ۱۲۴۸) لال کینتھ فرمائی پائش
 (ن ۱۲۴۸) ۲۔ شریل ہستی تک (ن ۱۲۴۸) ۳۔ وائی مٹیو تہ پچھے ہس
 (چھن) وائی کینتھ سپو اٹھی (ن ر) ۴۔ وچھتہ پچن ہما پم ہندی
 ہاے ہاے کینتھ آئے (ن ج) ۵۔ ہا سانبائے ہا سانبائے
 (ن ۱۲۴۸) ۶۔ پچھتہ پچھن ہس مٹیو تہ ہس (ن ج) ۷۔ ہاؤری دچھے ہس
 ہس گری کرن ہود ہس دچھے بوڑت پچھرن (ن ۱۲۴۸) ۸۔ ہاؤری دچھے ہس
 سودا گارن لال نیرکھ ہارن ہارن (ن ج) ۹۔ گویو قریس مشہ پنے شام
 مے پتھمی دوہے ہا ایم (ن ر)

۹۔ زور وون یہ کینا ہنیم (ن ر)

راجہ چو ناہ او نہس گتہ ۱
 یوز یوز بن تر اؤن باکھ
 راجہ ہونیا زئے کچھ سوہئے
 راجہ ہونیس او ش پوک دے
 یا یوز قوب قسیم نعمہ دا
 نے ڈیو ٹھٹھم یوزم نہ کئے
 دوہس آیس ما دان زھنڈہ ۲
 یا یعقوب یوزم نہ کئے
 راجہ ہون کو پز سستو خلاص
 پور تر دادے دود یعقوب بن
 میانہ یارو نا یوسفو
 دود باین سستو کوکھ نیرتہ

حقو یوسف امی کھٹہ ۲
 دود گلو کنین گے چاکھ
 ٹوٹھ فرزند او ستم یوہئے
 آیس زبان گو فو تارے
 سئے تہ گوشت ماشوق جدا
 چھس نہ غماز اپز وئے
 او نس پمونا حقہ گتہ ۳
 ام باگو تر دا ہٹم سئے
 بیہ پن ماشوق اچھ آس
 رنہ رنے گھس ہن ہن
 کتہ پزارے مایوسفو
 اؤ نو تو آہم پھیرتہ

۱۔ رٹھتہ (ن ۱۲۷۸) ۲۔ شاہ یوسف امی حقو کھٹہ (ن ۱۲۷۸)
 ۳۔ پیر یوز بن (ن ۱۲۷۸) درہ کوہ کنین گے چاک (ن ج) ۴۔
 پیر یوز قوب (چھن) (ن ۷۸) ۵۔ نہ ڈیو ٹھٹھم اچھو نہ یوزم نہ کئے (چھن)
 اچھو ڈیو ٹھٹھم نہ یوزم نہ کئے (ن ۷۸) ۶۔ چھس نہ شکیتہ ما دان زھنڈہ
 (چھن) (ن ج) چھس نہ امت ما دان زھنڈہ
 ۷۔ نا حقہ او نہس گتہ (ن ۷۸) ۸۔ یہ شار چھپ چھاپی توہس
 شر تہ نہ جرن نوہ ستمس منز ۹۔ پز سستین سستین خلاص (ن ج) ۱۰۔ یہ شار
 چھپ جرن نوہ ستمس منز ۱۱۔ تو نو بیہ پز آہم پھیرتہ

مے زانیوم مارنہ نئے
 چون دور ہر میکہ نہ زرت
 دور باین سستو کوکھ میرت
 جان وندے چکر پتہ
 کہ چہ بہتہ رجعت نہ لہم
 پیر یعقوب چھٹے پاران
 بیون دیست دیو نھون ناما
 غمہ نچہ دہان چھٹے اسپہ
 تھن کر دینہ کمر لائے شراکھ
 کر لہ ماگوے دودہ زلہ ہمار
 نشتہ بانے نو بھرتے
 چون دور ہر گوم سے منکل
 دودہ نہ تو تم چکر زوت مہم
 اند مزار تراوہتہ پئے
 متہ گزہ تم جدائے کرتہ
 تور کو فو آہم پھیرتہ
 زھوہہ پنجہ اکے درشن دتم
 مار سیاہ پچھتہ زو لہم
 شیخہ بز زھان جاناورن
 ہرنہ پختے سیاہ چھٹے
 درہ زھانہ زن کھسہ وئے
 تہہ وزے تراوہتہ ماباکھ
 کمر تہے لویئے تس آوناعا
 کتہ گوہم شہاہ زھتے
 گوم سپٹا چھو کے لہ دل
 سو نکو پا کھو مزار روٹ تم

۱۷۱۸ء (ن ج) ۲۷ پر شار چھٹن ۱۷۴۸ء ہرنہ پختے
 ۲۷ جان وچکر وندے پتہ (ن ۱۷۴۸) ۳۷ ہرنہ یس چشمہ سیاہ آسے
 (ن ۱۷۴۸) سوہرہ چشمہ یس سیاہ آسے (ن ۱)
 ۵۷ کمر تہہ مودہم تس (ن ۱۷۴۸) یہ شار چھٹن رمنز
 ۶۷ چون زن گوم (ن ۱۷۴۸) چون زیون مے گوشت مشکل
 ۷۷، ۸۷، ۹۷، ۱۰۷، ۱۱۷، ۱۲۷، ۱۳۷، ۱۴۷، ۱۵۷، ۱۶۷، ۱۷۷، ۱۸۷، ۱۹۷، ۲۰۷، ۲۱۷، ۲۲۷، ۲۳۷، ۲۴۷، ۲۵۷، ۲۶۷، ۲۷۷، ۲۸۷، ۲۹۷، ۳۰۷، ۳۱۷، ۳۲۷، ۳۳۷، ۳۴۷، ۳۵۷، ۳۶۷، ۳۷۷، ۳۸۷، ۳۹۷، ۴۰۷، ۴۱۷، ۴۲۷، ۴۳۷، ۴۴۷، ۴۵۷، ۴۶۷، ۴۷۷، ۴۸۷، ۴۹۷، ۵۰۷، ۵۱۷، ۵۲۷، ۵۳۷، ۵۴۷، ۵۵۷، ۵۶۷، ۵۷۷، ۵۸۷، ۵۹۷، ۶۰۷، ۶۱۷، ۶۲۷، ۶۳۷، ۶۴۷، ۶۵۷، ۶۶۷، ۶۷۷، ۶۸۷، ۶۹۷، ۷۰۷، ۷۱۷، ۷۲۷، ۷۳۷، ۷۴۷، ۷۵۷، ۷۶۷، ۷۷۷، ۷۸۷، ۷۹۷، ۸۰۷، ۸۱۷، ۸۲۷، ۸۳۷، ۸۴۷، ۸۵۷، ۸۶۷، ۸۷۷، ۸۸۷، ۸۹۷، ۹۰۷، ۹۱۷، ۹۲۷، ۹۳۷، ۹۴۷، ۹۵۷، ۹۶۷، ۹۷۷، ۹۸۷، ۹۹۷، ۱۰۰۷، ۱۰۱۷، ۱۰۲۷، ۱۰۳۷، ۱۰۴۷، ۱۰۵۷، ۱۰۶۷، ۱۰۷۷، ۱۰۸۷، ۱۰۹۷، ۱۱۰۷، ۱۱۱۷، ۱۱۲۷، ۱۱۳۷، ۱۱۴۷، ۱۱۵۷، ۱۱۶۷، ۱۱۷۷، ۱۱۸۷، ۱۱۹۷، ۱۲۰۷، ۱۲۱۷، ۱۲۲۷، ۱۲۳۷، ۱۲۴۷، ۱۲۵۷، ۱۲۶۷، ۱۲۷۷، ۱۲۸۷، ۱۲۹۷، ۱۳۰۷، ۱۳۱۷، ۱۳۲۷، ۱۳۳۷، ۱۳۴۷، ۱۳۵۷، ۱۳۶۷، ۱۳۷۷، ۱۳۸۷، ۱۳۹۷، ۱۴۰۷، ۱۴۱۷، ۱۴۲۷، ۱۴۳۷، ۱۴۴۷، ۱۴۵۷، ۱۴۶۷، ۱۴۷۷، ۱۴۸۷، ۱۴۹۷، ۱۵۰۷، ۱۵۱۷، ۱۵۲۷، ۱۵۳۷، ۱۵۴۷، ۱۵۵۷، ۱۵۶۷، ۱۵۷۷، ۱۵۸۷، ۱۵۹۷، ۱۶۰۷، ۱۶۱۷، ۱۶۲۷، ۱۶۳۷، ۱۶۴۷، ۱۶۵۷، ۱۶۶۷، ۱۶۷۷، ۱۶۸۷، ۱۶۹۷، ۱۷۰۷، ۱۷۱۷، ۱۷۲۷، ۱۷۳۷، ۱۷۴۷، ۱۷۵۷، ۱۷۶۷، ۱۷۷۷، ۱۷۸۷، ۱۷۹۷، ۱۸۰۷، ۱۸۱۷، ۱۸۲۷، ۱۸۳۷، ۱۸۴۷، ۱۸۵۷، ۱۸۶۷، ۱۸۷۷، ۱۸۸۷، ۱۸۹۷، ۱۹۰۷، ۱۹۱۷، ۱۹۲۷، ۱۹۳۷، ۱۹۴۷، ۱۹۵۷، ۱۹۶۷، ۱۹۷۷، ۱۹۸۷، ۱۹۹۷، ۲۰۰۷، ۲۰۱۷، ۲۰۲۷، ۲۰۳۷، ۲۰۴۷، ۲۰۵۷، ۲۰۶۷، ۲۰۷۷، ۲۰۸۷، ۲۰۹۷، ۲۱۰۷، ۲۱۱۷، ۲۱۲۷، ۲۱۳۷، ۲۱۴۷، ۲۱۵۷، ۲۱۶۷، ۲۱۷۷، ۲۱۸۷، ۲۱۹۷، ۲۲۰۷، ۲۲۱۷، ۲۲۲۷، ۲۲۳۷، ۲۲۴۷، ۲۲۵۷، ۲۲۶۷، ۲۲۷۷، ۲۲۸۷، ۲۲۹۷، ۲۳۰۷، ۲۳۱۷، ۲۳۲۷، ۲۳۳۷، ۲۳۴۷، ۲۳۵۷، ۲۳۶۷، ۲۳۷۷، ۲۳۸۷، ۲۳۹۷، ۲۴۰۷، ۲۴۱۷، ۲۴۲۷، ۲۴۳۷، ۲۴۴۷، ۲۴۵۷، ۲۴۶۷، ۲۴۷۷، ۲۴۸۷، ۲۴۹۷، ۲۵۰۷، ۲۵۱۷، ۲۵۲۷، ۲۵۳۷، ۲۵۴۷، ۲۵۵۷، ۲۵۶۷، ۲۵۷۷، ۲۵۸۷، ۲۵۹۷، ۲۶۰۷، ۲۶۱۷، ۲۶۲۷، ۲۶۳۷، ۲۶۴۷، ۲۶۵۷، ۲۶۶۷، ۲۶۷۷، ۲۶۸۷، ۲۶۹۷، ۲۷۰۷، ۲۷۱۷، ۲۷۲۷، ۲۷۳۷، ۲۷۴۷، ۲۷۵۷، ۲۷۶۷، ۲۷۷۷، ۲۷۸۷، ۲۷۹۷، ۲۸۰۷، ۲۸۱۷، ۲۸۲۷، ۲۸۳۷، ۲۸۴۷، ۲۸۵۷، ۲۸۶۷، ۲۸۷۷، ۲۸۸۷، ۲۸۹۷، ۲۹۰۷، ۲۹۱۷، ۲۹۲۷، ۲۹۳۷، ۲۹۴۷، ۲۹۵۷، ۲۹۶۷، ۲۹۷۷، ۲۹۸۷، ۲۹۹۷، ۳۰۰۷، ۳۰۱۷، ۳۰۲۷، ۳۰۳۷، ۳۰۴۷، ۳۰۵۷، ۳۰۶۷، ۳۰۷۷، ۳۰۸۷، ۳۰۹۷، ۳۱۰۷، ۳۱۱۷، ۳۱۲۷، ۳۱۳۷، ۳۱۴۷، ۳۱۵۷، ۳۱۶۷، ۳۱۷۷، ۳۱۸۷، ۳۱۹۷، ۳۲۰۷، ۳۲۱۷، ۳۲۲۷، ۳۲۳۷، ۳۲۴۷، ۳۲۵۷، ۳۲۶۷، ۳۲۷۷، ۳۲۸۷، ۳۲۹۷، ۳۳۰۷، ۳۳۱۷، ۳۳۲۷، ۳۳۳۷، ۳۳۴۷، ۳۳۵۷، ۳۳۶۷، ۳۳۷۷، ۳۳۸۷، ۳۳۹۷، ۳۴۰۷، ۳۴۱۷، ۳۴۲۷، ۳۴۳۷، ۳۴۴۷، ۳۴۵۷، ۳۴۶۷، ۳۴۷۷، ۳۴۸۷، ۳۴۹۷، ۳۵۰۷، ۳۵۱۷، ۳۵۲۷، ۳۵۳۷، ۳۵۴۷، ۳۵۵۷، ۳۵۶۷، ۳۵۷۷، ۳۵۸۷، ۳۵۹۷، ۳۶۰۷، ۳۶۱۷، ۳۶۲۷، ۳۶۳۷، ۳۶۴۷، ۳۶۵۷، ۳۶۶۷، ۳۶۷۷، ۳۶۸۷، ۳۶۹۷، ۳۷۰۷، ۳۷۱۷، ۳۷۲۷، ۳۷۳۷، ۳۷۴۷، ۳۷۵۷، ۳۷۶۷، ۳۷۷۷، ۳۷۸۷، ۳۷۹۷، ۳۸۰۷، ۳۸۱۷، ۳۸۲۷، ۳۸۳۷، ۳۸۴۷، ۳۸۵۷، ۳۸۶۷، ۳۸۷۷، ۳۸۸۷، ۳۸۹۷، ۳۹۰۷، ۳۹۱۷، ۳۹۲۷، ۳۹۳۷، ۳۹۴۷، ۳۹۵۷، ۳۹۶۷، ۳۹۷۷، ۳۹۸۷، ۳۹۹۷، ۴۰۰۷، ۴۰۱۷، ۴۰۲۷، ۴۰۳۷، ۴۰۴۷، ۴۰۵۷، ۴۰۶۷، ۴۰۷۷، ۴۰۸۷، ۴۰۹۷، ۴۱۰۷، ۴۱۱۷، ۴۱۲۷، ۴۱۳۷، ۴۱۴۷، ۴۱۵۷، ۴۱۶۷، ۴۱۷۷، ۴۱۸۷، ۴۱۹۷، ۴۲۰۷، ۴۲۱۷، ۴۲۲۷، ۴۲۳۷، ۴۲۴۷، ۴۲۵۷، ۴۲۶۷، ۴۲۷۷، ۴۲۸۷، ۴۲۹۷، ۴۳۰۷، ۴۳۱۷، ۴۳۲۷، ۴۳۳۷، ۴۳۴۷، ۴۳۵۷، ۴۳۶۷، ۴۳۷۷، ۴۳۸۷، ۴۳۹۷، ۴۴۰۷، ۴۴۱۷، ۴۴۲۷، ۴۴۳۷، ۴۴۴۷، ۴۴۵۷، ۴۴۶۷، ۴۴۷۷، ۴۴۸۷، ۴۴۹۷، ۴۵۰۷، ۴۵۱۷، ۴۵۲۷، ۴۵۳۷، ۴۵۴۷، ۴۵۵۷، ۴۵۶۷، ۴۵۷۷، ۴۵۸۷، ۴۵۹۷، ۴۶۰۷، ۴۶۱۷، ۴۶۲۷، ۴۶۳۷، ۴۶۴۷، ۴۶۵۷، ۴۶۶۷، ۴۶۷۷، ۴۶۸۷، ۴۶۹۷، ۴۷۰۷، ۴۷۱۷، ۴۷۲۷، ۴۷۳۷، ۴۷۴۷، ۴۷۵۷، ۴۷۶۷، ۴۷۷۷، ۴۷۸۷، ۴۷۹۷، ۴۸۰۷، ۴۸۱۷، ۴۸۲۷، ۴۸۳۷، ۴۸۴۷، ۴۸۵۷، ۴۸۶۷، ۴۸۷۷، ۴۸۸۷، ۴۸۹۷، ۴۹۰۷، ۴۹۱۷، ۴۹۲۷، ۴۹۳۷، ۴۹۴۷، ۴۹۵۷، ۴۹۶۷، ۴۹۷۷، ۴۹۸۷، ۴۹۹۷، ۵۰۰۷، ۵۰۱۷، ۵۰۲۷، ۵۰۳۷، ۵۰۴۷، ۵۰۵۷، ۵۰۶۷، ۵۰۷۷، ۵۰۸۷، ۵۰۹۷، ۵۱۰۷، ۵۱۱۷، ۵۱۲۷، ۵۱۳۷، ۵۱۴۷، ۵۱۵۷، ۵۱۶۷، ۵۱۷۷، ۵۱۸۷، ۵۱۹۷، ۵۲۰۷، ۵۲۱۷، ۵۲۲۷، ۵۲۳۷، ۵۲۴۷، ۵۲۵۷، ۵۲۶۷، ۵۲۷۷، ۵۲۸۷، ۵۲۹۷، ۵۳۰۷، ۵۳۱۷، ۵۳۲۷، ۵۳۳۷، ۵۳۴۷، ۵۳۵۷، ۵۳۶۷، ۵۳۷۷، ۵۳۸۷، ۵۳۹۷، ۵۴۰۷، ۵۴۱۷، ۵۴۲۷، ۵۴۳۷، ۵۴۴۷، ۵۴۵۷، ۵۴۶۷، ۵۴۷۷، ۵۴۸۷، ۵۴۹۷، ۵۵۰۷، ۵۵۱۷، ۵۵۲۷، ۵۵۳۷، ۵۵۴۷، ۵۵۵۷، ۵۵۶۷، ۵۵۷۷، ۵۵۸۷، ۵۵۹۷، ۵۶۰۷، ۵۶۱۷، ۵۶۲۷، ۵۶۳۷، ۵۶۴۷، ۵۶۵۷، ۵۶۶۷، ۵۶۷۷، ۵۶۸۷، ۵۶۹۷، ۵۷۰۷، ۵۷۱۷، ۵۷۲۷، ۵۷۳۷، ۵۷۴۷، ۵۷۵۷، ۵۷۶۷، ۵۷۷۷، ۵۷۸۷، ۵۷۹۷، ۵۸۰۷، ۵۸۱۷، ۵۸۲۷، ۵۸۳۷، ۵۸۴۷، ۵۸۵۷، ۵۸۶۷، ۵۸۷۷، ۵۸۸۷، ۵۸۹۷، ۵۹۰۷، ۵۹۱۷، ۵۹۲۷، ۵۹۳۷، ۵۹۴۷، ۵۹۵۷، ۵۹۶۷، ۵۹۷۷، ۵۹۸۷، ۵۹۹۷، ۶۰۰۷، ۶۰۱۷، ۶۰۲۷، ۶۰۳۷، ۶۰۴۷، ۶۰۵۷، ۶۰۶۷، ۶۰۷۷، ۶۰۸۷، ۶۰۹۷، ۶۱۰۷، ۶۱۱۷، ۶۱۲۷، ۶۱۳۷، ۶۱۴۷، ۶۱۵۷، ۶۱۶۷، ۶۱۷۷، ۶۱۸۷، ۶۱۹۷، ۶۲۰۷، ۶۲۱۷، ۶۲۲۷، ۶۲۳۷، ۶۲۴۷، ۶۲۵۷، ۶۲۶۷، ۶۲۷۷، ۶۲۸۷، ۶۲۹۷، ۶۳۰۷، ۶۳۱۷، ۶۳۲۷، ۶۳۳۷، ۶۳۴۷، ۶۳۵۷، ۶۳۶۷، ۶۳۷۷، ۶۳۸۷، ۶۳۹۷، ۶۴۰۷، ۶۴۱۷، ۶۴۲۷، ۶۴۳۷، ۶۴۴۷، ۶۴۵۷، ۶۴۶۷، ۶۴۷۷، ۶۴۸۷، ۶۴۹۷، ۶۵۰۷، ۶۵۱۷، ۶۵۲۷، ۶۵۳۷، ۶۵۴۷، ۶۵۵۷، ۶۵۶۷، ۶۵۷۷، ۶۵۸۷، ۶۵۹۷، ۶۶۰۷، ۶۶۱۷، ۶۶۲۷، ۶۶۳۷، ۶۶۴۷، ۶۶۵۷، ۶۶۶۷، ۶۶۷۷، ۶۶۸۷، ۶۶۹۷، ۶۷۰۷، ۶۷۱۷، ۶۷۲۷، ۶۷۳۷، ۶۷۴۷، ۶۷۵۷، ۶۷۶۷، ۶۷۷۷، ۶۷۸۷، ۶۷۹۷، ۶۸۰۷، ۶۸۱۷، ۶۸۲۷، ۶۸۳۷، ۶۸۴۷، ۶۸۵۷، ۶۸۶۷، ۶۸۷۷، ۶۸۸۷، ۶۸۹۷، ۶۹۰۷، ۶۹۱۷، ۶۹۲۷، ۶۹۳۷، ۶۹۴۷، ۶۹۵۷، ۶۹۶۷، ۶۹۷۷، ۶۹۸۷، ۶۹۹۷، ۷۰۰۷، ۷۰۱۷، ۷۰۲۷، ۷۰۳۷، ۷۰۴۷، ۷۰۵۷، ۷۰۶۷، ۷۰۷۷، ۷۰۸۷، ۷۰۹۷، ۷۱۰۷، ۷۱۱۷، ۷۱۲۷، ۷۱۳۷، ۷۱۴۷، ۷۱۵۷، ۷۱۶۷، ۷۱۷۷، ۷۱۸۷، ۷۱۹۷، ۷۲۰۷، ۷۲۱۷، ۷۲۲۷، ۷۲۳۷، ۷۲۴۷، ۷۲۵۷، ۷۲۶۷، ۷۲۷۷، ۷۲۸۷، ۷۲۹۷، ۷۳۰۷، ۷۳۱۷، ۷۳۲۷، ۷۳۳۷، ۷۳۴۷، ۷۳۵۷، ۷۳۶۷، ۷۳۷۷، ۷۳۸۷، ۷۳۹۷، ۷۴۰۷، ۷۴۱۷، ۷۴۲۷، ۷۴۳۷، ۷۴۴۷، ۷۴۵۷، ۷۴۶۷، ۷۴۷۷، ۷۴۸۷، ۷۴۹۷، ۷۵۰۷، ۷۵۱۷، ۷۵۲۷، ۷۵۳۷، ۷۵۴۷، ۷۵۵۷، ۷۵۶۷، ۷۵۷۷، ۷۵۸۷، ۷۵۹۷، ۷۶۰۷، ۷۶۱۷، ۷۶۲۷، ۷۶۳۷، ۷۶۴۷، ۷۶۵۷، ۷۶۶۷، ۷۶۷۷، ۷۶۸۷، ۷۶۹۷، ۷۷۰۷، ۷۷۱۷، ۷۷۲۷، ۷۷۳۷، ۷۷۴۷، ۷۷۵۷، ۷۷۶۷، ۷۷۷۷، ۷۷۸۷، ۷۷۹۷، ۷۸۰۷، ۷۸۱۷، ۷۸۲۷، ۷۸۳۷، ۷۸۴۷، ۷۸۵۷، ۷۸۶۷، ۷۸۷۷، ۷۸۸۷، ۷۸۹۷، ۷۹۰۷، ۷۹۱۷، ۷۹۲۷، ۷۹۳۷، ۷۹۴۷، ۷۹۵۷، ۷۹۶۷، ۷۹۷۷، ۷۹۸۷، ۷۹۹۷، ۸۰۰۷، ۸۰۱۷، ۸۰۲۷، ۸۰۳۷، ۸۰۴۷، ۸۰۵۷، ۸۰۶۷، ۸۰۷۷، ۸۰۸۷، ۸۰۹۷، ۸۱۰۷، ۸۱۱۷، ۸۱۲۷، ۸۱۳۷، ۸۱۴۷، ۸۱۵۷، ۸۱۶۷، ۸۱۷۷، ۸۱۸۷، ۸۱۹۷، ۸۲۰۷، ۸۲۱۷، ۸۲۲۷، ۸۲۳۷، ۸۲۴۷، ۸۲۵۷، ۸۲۶۷، ۸۲۷۷، ۸۲۸۷، ۸۲۹۷، ۸۳۰۷، ۸۳۱۷، ۸۳۲۷، ۸۳۳۷، ۸۳۴۷، ۸۳۵۷، ۸۳۶۷، ۸۳۷۷، ۸۳۸۷، ۸۳۹۷، ۸۴۰۷، ۸۴۱۷، ۸۴۲۷، ۸۴۳۷، ۸۴۴۷، ۸۴۵۷، ۸۴۶۷، ۸۴۷۷، ۸۴۸۷، ۸۴۹۷، ۸۵۰۷، ۸۵۱۷، ۸۵۲۷، ۸۵۳۷، ۸۵۴۷، ۸۵۵۷، ۸۵۶۷، ۸۵۷۷، ۸۵۸۷، ۸۵۹۷، ۸۶۰۷، ۸۶۱۷، ۸۶۲۷، ۸۶۳۷، ۸۶۴۷، ۸۶۵۷، ۸۶۶۷، ۸۶۷۷، ۸۶۸۷، ۸۶۹۷، ۸۷۰۷، ۸۷۱۷، ۸۷۲۷، ۸۷۳۷، ۸۷۴۷، ۸۷۵۷، ۸۷۶۷، ۸۷۷۷، ۸۷۸۷، ۸۷۹۷، ۸۸۰۷، ۸۸۱۷، ۸۸۲۷، ۸۸۳۷، ۸۸۴۷، ۸۸۵۷، ۸۸۶۷، ۸۸۷۷، ۸۸۸۷، ۸۸۹۷، ۸۹۰۷، ۸۹۱۷، ۸۹۲۷، ۸۹۳۷، ۸۹۴۷، ۸۹۵۷، ۸۹۶۷، ۸۹۷۷، ۸۹۸۷، ۸۹۹۷، ۹۰۰۷، ۹۰۱۷، ۹۰۲۷، ۹۰۳۷، ۹۰۴۷، ۹۰۵۷، ۹۰۶۷، ۹۰۷۷، ۹۰۸۷، ۹۰۹۷، ۹۱۰۷، ۹۱۱۷، ۹۱۲۷، ۹۱۳۷، ۹۱۴۷، ۹۱۵۷، ۹۱۶۷، ۹۱۷۷، ۹۱۸۷، ۹۱۹۷، ۹۲۰۷، ۹۲۱۷، ۹۲۲۷، ۹۲۳۷، ۹۲۴۷، ۹۲۵۷، ۹۲۶۷، ۹۲۷۷، ۹۲۸۷، ۹۲۹۷، ۹۳۰۷، ۹۳۱۷، ۹۳۲۷، ۹۳۳۷، ۹۳۴۷، ۹۳۵۷، ۹۳۶۷، ۹۳۷۷، ۹۳۸۷، ۹۳۹۷، ۹۴۰۷، ۹۴۱۷، ۹۴۲۷، ۹۴۳۷، ۹۴۴۷، ۹۴۵۷، ۹۴۶۷، ۹۴۷۷، ۹۴۸۷، ۹۴۹۷، ۹۵۰۷، ۹۵۱۷، ۹۵۲۷، ۹۵۳۷، ۹۵۴۷، ۹۵۵۷، ۹۵۶۷، ۹۵۷۷، ۹۵۸۷، ۹۵۹۷، ۹۶۰۷، ۹۶۱۷، ۹۶۲۷، ۹۶۳۷، ۹۶۴۷، ۹۶۵۷، ۹۶۶۷، ۹۶۷۷، ۹۶۸۷، ۹۶۹۷، ۹۷۰۷، ۹۷۱۷، ۹۷۲۷، ۹۷۳۷، ۹۷۴۷، ۹۷۵۷، ۹۷۶۷، ۹۷۷۷، ۹۷۸۷، ۹۷۹۷، ۹۸۰۷، ۹۸۱۷، ۹۸۲۷، ۹۸۳۷، ۹۸۴۷، ۹۸۵۷، ۹۸۶۷، ۹۸۷۷، ۹۸۸۷، ۹۸۹۷، ۹۹۰۷، ۹۹۱۷، ۹۹۲۷، ۹۹۳۷، ۹۹۴۷، ۹۹۵۷، ۹۹۶۷، ۹۹۷۷، ۹۹۸۷، ۹۹۹۷، ۱۰۰۰۷، ۱۰۰۱۷، ۱۰۰۲۷، ۱۰۰۳۷، ۱۰۰۴۷، ۱۰۰۵۷، ۱۰۰۶۷، ۱۰۰۷۷، ۱۰۰۸۷، ۱۰۰۹۷، ۱۰۱۰۷، ۱۰۱۱۷، ۱۰۱۲۷، ۱۰۱۳۷، ۱۰۱۴۷، ۱۰۱۵۷، ۱۰۱۶۷، ۱۰۱۷۷، ۱۰۱۸۷، ۱۰۱۹۷، ۱۰۲۰۷، ۱۰۲۱۷، ۱۰۲۲۷، ۱۰۲۳۷، ۱۰۲۴۷، ۱۰۲۵۷، ۱۰۲۶۷، ۱۰۲۷۷، ۱۰۲۸۷، ۱۰۲۹۷، ۱۰۳۰۷، ۱۰۳۱۷، ۱۰۳۲۷، ۱۰۳۳۷، ۱۰۳۴۷، ۱۰۳۵۷، ۱۰۳۶۷، ۱۰۳۷۷، ۱۰۳۸۷، ۱۰۳۹۷، ۱۰۴۰۷، ۱۰۴۱۷، ۱۰۴۲۷، ۱۰۴۳۷، ۱۰۴۴۷، ۱۰۴۵۷، ۱۰۴۶۷، ۱۰۴۷۷، ۱۰۴۸۷، ۱۰۴۹۷، ۱۰۵۰۷، ۱۰۵۱۷، ۱۰۵۲۷، ۱۰۵۳۷، ۱۰۵۴۷، ۱۰۵۵۷، ۱۰۵۶۷، ۱۰۵۷۷، ۱۰۵۸۷، ۱۰۵۹۷، ۱۰۶۰۷، ۱۰۶۱۷، ۱۰۶۲۷، ۱۰۶۳۷، ۱۰۶۴۷، ۱۰۶۵۷، ۱۰۶۶۷، ۱۰۶۷۷، ۱۰۶۸۷، ۱۰۶۹۷، ۱۰۷۰۷، ۱۰۷۱۷، ۱۰۷۲۷، ۱۰۷۳۷، ۱۰۷۴۷، ۱۰۷۵۷، ۱۰۷۶۷، ۱۰۷۷۷، ۱۰۷۸۷، ۱۰۷۹۷، ۱۰۸۰۷، ۱۰۸۱۷، ۱۰۸۲۷، ۱۰۸۳۷، ۱۰۸۴۷، ۱۰۸۵۷، ۱۰۸۶۷، ۱۰۸۷۷، ۱۰۸۸۷، ۱۰۸۹۷، ۱۰۹۰۷، ۱۰۹۱۷، ۱۰۹۲۷، ۱۰۹۳۷، ۱۰۹۴۷، ۱۰۹۵۷، ۱۰۹۶۷، ۱۰۹۷۷، ۱۰۹۸۷، ۱۰۹۹۷، ۱۱۰۰۷، ۱۱۰۱۷، ۱۱۰۲۷، ۱۱۰۳۷، ۱۱۰۴۷، ۱۱۰۵۷، ۱۱۰۶۷، ۱۱۰۷۷، ۱۱۰۸۷، ۱۱۰۹۷، ۱۱۱۰۷، ۱۱۱۱۷، ۱۱۱۲۷، ۱۱۱۳۷، ۱۱۱۴۷، ۱۱۱۵۷، ۱۱۱۶۷، ۱۱۱۷۷، ۱۱۱۸۷، ۱۱۱۹۷، ۱۱۲۰۷، ۱۱۲۱۷، ۱۱۲۲۷، ۱۱۲۳۷، ۱۱۲۴۷، ۱۱۲۵۷، ۱۱۲۶۷، ۱۱۲۷۷، ۱۱۲۸۷، ۱۱۲۹۷، ۱۱۳۰۷، ۱۱۳۱۷، ۱۱۳۲۷، ۱۱۳۳۷، ۱۱۳۴۷، ۱۱۳۵۷، ۱۱۳۶۷، ۱۱۳۷۷، ۱۱۳۸۷، ۱۱۳۹۷، ۱۱۴۰۷، ۱۱۴۱۷، ۱۱۴۲۷، ۱۱۴۳۷، ۱۱۴۴۷، ۱۱۴۵۷، ۱۱۴۶۷، ۱۱۴۷۷، ۱۱۴۸۷، ۱۱۴۹۷، ۱۱۵۰۷، ۱۱۵۱۷، ۱۱۵۲۷، ۱۱۵۳۷، ۱۱۵۴۷، ۱۱۵۵۷، ۱۱۵۶۷، ۱۱۵۷۷، ۱۱۵۸۷، ۱۱۵۹۷، ۱۱۶

گیم سپٹاہ چانی سے کھن
 جان وڈے چاکر گوشے
 بر کے موہیمبر دہ لے
 یاد گیم نادان دے
 زانو واکن قلندر متھے
 اوس ودان یوسف پیمنا
 کو چھم تر او وھ زلن
 بر کوہم ما پپوشے
 کتہ پیمبر یونندر زلے
 کتہ زلے چھک توتے پٹے
 مالم پتھر کرد کتھے
 گاش سوڑس گو نابینا

بوز دے حاصیل کلام

مالو کن ییلو ملو موت غلام

شہر مصر شروانو کوک
 زون افتاب کو تھو کھٹھ
 کوہ مشہور مصر اندر
 یام خریدار اوسو سمن
 روڈ نیلے دو لکھ مرائش
 یام زلفن کوڑ تھو شانے
 ترین ۳ دہن کھٹھ تھو کوک
 نیر بند لچھ پردہ زہمت
 مصر صید صورت بندر
 پادشاہن دوپ لے مہمن
 دہ لے لاوان کو پاڑ پائش
 نپل تھو پچھ گے دیوانے

۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن)
 ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن)

۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن)
 ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن)
 ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن) ۱۲۷۸ (ن)

رومیہ پیچہ یام مومے اٹھ ترو
 دودہ ترو دودہ ہے آب اوس لہن
 پیش زلف ترا وون اٹھے
 کس چھ طاقتہ یہ مملہ منس
 رومہ یہ بندہ دستہ بازو سینے
 گو مائیکہ مہ دیشہ طاران
 خاصہ خلعتہ پانس دوتن
 مومہ ختہ زانہ پانہ افرہس پارکھ
 ییل کھو کھو درشن گہنس
 شہر مہر کوشہ بانو ساری
 نتیہ دودہ ہے تب اوس ناصاف
 گہہ منزے مویکھ اکھ گاشاہ
 زون او برس زن ڈھایہ تھا
 مومہ ختہ مارن زن اوس ودان
 اوس مائیکہ کران کتھے
 بچھنس زلف شہما کھنس
 صاف پاک اوس زن ایسے
 کیا چھ پانے پانس پشرا
 ہیوتن گور لاکو پاٹھو فو لہن
 اوس مومہ چھلہ کران مائیکہ
 ڈھلہ دل نیون تن پاڈھنس
 آہ شہر کھو پاڈھ پاری
 نور تہندے مہر پچوف
 اٹھو خلق پران حاشا

عا رتہ یون مومے یام (ن ۱۲۷۸) رومہ پیچہ یام مومے ترو وون (ن ج)
 ۲ دودہ ترو دودہ ہے آب اوس ترا وون۔ مومہ ختہ مارن زن مومہ ختہ چھکان
 (ن ۱۲۷۸) (ن ج) یہ شہر چھنہ چھنہ منز۔ ۳ بچھنس مار زلف کھنس
 (ن ر) بچھنس زلف (ن ج) ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵

آفتاب بس یکتا چھنے پرتو
 سور عالم سپد شیدا
 اُس مادہ پران پھیرتے
 چھسے اُمی کر مر خراب
 دینے کس جھم پرست غماہ
 زور دیک ڈیوٹھم موکھے
 کہتے اُمو ستر چھم آب حیات
 عاشق چھنہ مر ن تہ لکن
 یام تھو دلیہ سبر زون
 لال و گوہر گڑھمنہ زر
 اُس پسن احوال و ن
 چھم نے و اُنچہ کو مت سنہ
 مے تہ اُس گڑھ ہے یاری
 چھنے و چھمت زافونہ گیا کو
 کے زلیخا تاتھہ پادا
 دیشہ و نے باکھ تہ جس میرتہ
 جھم مے و چھمت تہ دغا
 کہتے پرتو لے یکتا میون شاہ
 اتھ دھونے پیتم نکھ
 بوزیس دھونے مرے سہ ذات
 چھم مے اُمو ستر و ن تر
 تام کیتیاہ بیمار بلن
 بس چھے اُمو ستر کے نظر
 میون گڑھس ناسپہ کنن
 و ن کس چھس تہ ذان و ن
 حال پیو و ن ہس ساری

۱۔ سور عالم کو تہ شیدا (ن) یا ذو عالم سپن (ن ۱۲۴۸)
 ۲۔ کہتے پرتو لے دودست شاہ (چھن) کہتے پرتو لہم دھونے یکتا شاہ (ن ج)
 ۳۔ اُن نے دھونے پیتم تہ ہیکے (ن ۱۲۴۸) یو کو پیتم تے ہیکے (ن ج)
 ۴۔ اشار چھنے ن رتہ اوٹیکین نو ستر تر ۳ بوزیس تہ مرے سہ ذات
 (چھن) ذات = ذہ ۵۔ یام گل پھلو سبر زون (ن ۱۲۴۸)
 ۶۔ اُس پسن احوال و ن (چھن) (ن) آب پسن احوال و ن (ن ۱۲۴۸)
 ۷۔ گڑھ یاری (چھن) یہ اشار چھنے ن رتر۔

ستہ دوشے دیت نم برماہ
 رتہ آسٹیا خا ہمشہ نعوہ دا
 مکی ہینک او سسم دا
 چھس بڑ ماراں اُمس پتے
 پے سہ چھس گیس دیوانے
 بیٹ بڑ نم بسرے ناکے
 لوک لوکس کوتاہ و نیلے
 پنہ نہ دے تہن پھرن
 تہن دو تم کران سماہ
 میتے مے پیچھ سپنہ شیدا
 گواڈھنہ کر تھن بے نش جیدا
 کر تھہ مے پیچھ پراہ کھوتے
 یہ چھ شہاہ بڑ پروانے
 عار رستے کرنس مارے
 زانہ مے یس پانس بنے
 گپہ بے خود گریاہ کرن

مخودو کر موعہ خصر حال

طول کلام باعث سلال

۱۷۴۸ء شاد چھنہ چھا پنی نو سٹس تن ۱۲۴۸ء شاد ۲۷۴۸ء شاد اُمس پتے
 (چھن) ۳۷۴۸ء شاد چھنہ مے پتے اُمس کھوتے (چھن) یہ شاد چھنہ ر
 تن ۱۲۴۸ء شاد ۴۷۴۸ء شاد کر تھن بڑ دیوانے (چھن) مسہ چھو کر تھن دوانے
 (ن) ۱۲۴۸ء (ن) ۵۷۴۸ء شاد چھن ۱۲۴۸ء تن ر تھن پے یوت
 ۶۷۴۸ء شاد سپنہ و نیلے (چھن) یہ شاد چھنہ ر شاد ۷۷۴۸ء شاد
 چھنہ چھا پنی نو سٹس تن ر شاد

نبی رابعہ

حضرت یوسف عاشق گزہاں

عاشق صورت پرستو روز تو   صورتے نش اچھلے بھرتو
یودہ وئے کینہ چھٹے بھرتو   ہچو کا بھر سجد کرے جھے بھرتو
عاشقے چھک جو عاشق چھٹے بھرتو   گل رومس پیچھ کور کمالا بھرتو
ہچو پروانہ بگرد شمع رومے   بان زالبہ کھوتے دیگر کینہہ چھ
ماکر کن میل شاہ یوسف کو دکھن   عاشق چار سوئیں پیچھ اوٹن
حسن ڈیشیتے دادر لہ عاشق کے   ماہ کنعان شاہ یوسف چھٹے
عاد کو رابیب رابعہ بڈ اکھاہ   عارفن تے عاشقن شہزادشاہ
موشہ بچھو عشق جوتے آب گے   تاب تیں کینہہ رومہ نو بیتا گے
چشمہ روان محو سپہو تیں چھان   عارف رستیا مار زلف چھٹن بھان
دار و نتم میچھ حسن تے کر دیتے   پیچھ بھان تیں کینہہ او مسر بس تے
کر کوڑے نقاشو چھٹن نقاشن جان   چھاہ خشاں کینہہ ماچیں سوکھ جان

عاشق دہنے مانے لکھتے صورتیں۔ مثل کا بھر گتھ کران چھک بھرتو (چھن)
یودہ وئے بھرتو بھرتے صورتیں۔ ہچو کا بھر سجد کران چھو بھرتو (ن ۱۶۸)
یودہ وئے بھرتو بھرتو (ن ۲) گل رومس پیچھ کور کمالا بھرتو (چھن)
۳ نمونہ داران پان نالان کینہہ محوے (قن) ۴ عاد کو رابیب اس بالیغ
بڈ اکھاہ (ان) (ن) رابیب بڈگ (ن ۱۶۸) بانرغ (ن ۲) ۵ ہچو
شار چھٹن بڈ لیکس نوہ حسن شہزاد تاب کینہہ رومہ نو بیتا گے۔ موشہ بچھو
عشق جوتے آب گے (ن ۲) ۶ آن چھن (ن ۲)

چھن بے از دگر یاک نورش قطرے
 ذرہ اکے ہر روز خسار کا و تم
 تہنہ شمس اکھ دڑا چھ آفتاب
 پاؤ پائے ناظر و منظور اس
 پاؤ پائے سہو عشق از
 کرد پیدا در جہاں ارواح کا
 تاب مستور سے ہیو کن نہ کیہ نہ کر تھ
 ظاہر نہ ساما نہ کر تھ زلف خال
 در ہزاراں آئینہ یک عکس اوست
 اولن بیچہ عکس تراو کہ نظر
 ساما نہ ہو صورت تہ مانے چھنے کے
 کمتر از خود رشید حسش ذرہ ہے
 کیا ہے وئے کمتر مستحق عقاب
 فرع تراو تھ سوائے اصل من شتاب
 پاؤ پائے پائے نش دور اس
 اس پائے قبلہ تے پائے نماز
 از کثافت پاک چون آئینہ کا
 عکس رخ در آئینہ دیت تہ نہ کر تھ
 جلوہ گر سے حسن چھنے از ہر حال
 نہ تھ سے چھ جسم جان و مغر و پست
 ذرا مانے ، صورتے نش در گدرد
 ابتدا اس صد فرد چھنے سے اکے

عا خود رشید نورش (چھن) (ن ۸) ۲۷ پ شاد چھنے چھاپی نو سخن
 تن در ۳۷ سوائے اصل خود (چھن) ۷۴ پ شاد چھنے چھاپی نو سخن
 شرتون ر تن ان شرت غلط یکا بخت ۷۵ پاؤ پائے ناظر و منظور باز (چھن)
 ۷۶ آرزو (ن رج) ۷۷ ہو کن نہ فیروزہ (قن) (ن ۸) ۷۸ عکس در
 آئینہ دیت تہ نہ کر تھ (چھن) ۷۹ پ شاد چھنے ان شرت عا پ شاد
 چھن ۱۲۸ شرتے پست۔

۷۱۱ پ شاد چھنے چھاپی نو سخن شرت۔

خواہ مخواہ بیعتہ صورتیں ذاتی ذوال
 مے رتن ماشوق یس ذاتی مدام
 عادی کرنے یام بوزن پڑھ خبر
 گفت بہ یوسف کردم از عشقت
 دایرہ سوزنے ماہ روشناس باوتم
 فرع ترا دیتھ نیوم اصلیں کن پیئے
 شاہ پوسف آیتہ بیعتہ دفعہ حضرت
 نالہ کڈتھ صدقہ دین مال و جاہ
 سوز دودھ تھرون فرشتہ کنے تختہ شے
 خندہ کوڑن جنبہ تھ پانس وولن
 ادا مانے زہاڑ ہیکھ نے چھے زوال
 عاشقی کرتسوڑے یس دزی مدام
 سرور قدس پیہ تیس عشقینو تیر
 وودہ کوڑم کو مال جاہ و سیم ویز
 کیاہ بہ دے کمر شربت تھاوتم
 آتھ چھوٹم پیہ کوڑم کل شے شے
 برکنار پیل بیعتہ کوڑن مکان
 سیر کوڑم حق، تیر مالہ کر کیا
 کنبہ ہنا شائد دھتہ باحق گئے
 سیم تیر خود شہو بہ کنو سوراہ موٹن

۱۸ (ن) ادا مانے زہاڑ ہیکھ تے چھے محال (ن ج) چھاوا زمانے یہ فردا چھے محال
 (ن ۱۸) یہ شاہ چھینہ چھا پنی نو سچس شتر۔

۲۷ مے رتن ماشوق یس اسی مدام۔ عاشقی کرتسوڑے داتھ بر مقام
 (چھن) یس داتھ بکام (ن ۱۸) ۳۷ یوسف از عشق تو کردم گذر۔

(ن ر) گفت من آرم از عشق تو گذر (ن ۱۲۷۸) ۳۷

۴۷ یہ شار چھن ر۔ ن ج تے ن ۱۲۷۸ مفر سے یوت۔

۵۵ آتھ چھوٹم غیر جنی من کل شے (چھن) ان و جرائد بر بر کل شے
 (ن ر) ۶۷ یہ شار چھن ر مفر سے یوت۔

۷۷ جامہ ڈوٹن صدقہ دین مال و جاہ (ن ج)

۸۷ خندہ کوڑن جنبہ پانس بیٹھ ملن (چھن)

تخت تر وون تاج شاہی ملک و مال
 غرق سپنو وار در بحر وصال^۱
 کیونتر کالاه اس در ملک حیات^۲
 وصل بنہ گئیہ اس غر محو ذات
 عاشقو مردانگی دین دن پچھو
 سہر تر اوختہ کار و بار ڈھانڈن پچھو^۳
 چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ
 در فراق یار ہو ماتم ہئے یو
 در زلیخا وون پہ حضرت جابین
 اوٹن پہ کاشیرو پٹھو محمود کاشمین^۴

●

۱۔ تخت تر اوختہ تاج تر اوختہ ملک و مال
 غرق سپنو محو در ملک وصال (چچن) بحر وصال (ن ۷۸)
 ۲۔ ادویت کال اس در قادی حیات (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) (ن ج)
 ۳۔ دیار تر اوختہ یار ڈھانڈن فن پچھو (ن ۱) (ن ۱۲۷۸)
 ۴۔ یہ شار چھون ۱۲۷۸ تن رنیزے یوت۔
 وہ فارسی پٹھو وون پہ حضرت جابین
 اوٹن پہ کاشیرو پٹھو محمود کاشمین (ن ۱۲۷۸) (ن ۱) نمبر ۱۲۷۸
 چھوئے غم پیہ دو عشق غم پیہ چھوئے عرف یو سپنو عرفی درج۔

زلیخا جیسے حضرت یوسفؑ کی ہموان

چو شد یوسف بہ خوبی گرم بادا
آپ تس پاتہ بڑس نیز خرم پدار
اذا نجلہ غریبا مبد زاناہ
خمدہ قامتس زن ہاشج کماناہ
انقلس کبچہ دستخیز و دست مسجہ دوین
گر دھو تہر شاہ یوسفؑ کی ہمین
نویسے چھو مال موختہ لال یا قوت
مے چھم بس در بہایش پارہ سوت
توہے چھم شان شوکت مشک اذفر
مے چھم بس در بہایش جان مضطر
یہیں چھم عشق تس کیاہ مال درکار
فدا کر یار مے چھم مہر تے دیار
مدا چھم از نحوہ دا مے یہ سونے
مڑجھہ بو عاشقن منز زیند روزے
زلیخا منرخ بوزجہ چرخ دوان
نمای سلطنتہ دختہ کو میوتن یار
براہت و اتنودن کر پین
چھم یار انا زیند و کبک رفتار
بہ مفتہم سارگی آہم تر خابی
میتوتن غم غمہ صہ یارس نشہ وین
اپز وون عظم تونے بہ براتر راوس
عزیزس نشہ دہا دستچھم کامیابی
پہ عشقن چانو مصرس دانامیں
پہ لو سوس تر ہو چھان کریم یار
پہ چھس دیوانہ کا مژ کو چہ ہادا

عادۃ ایہ یکسو دن (ن ج) ۲۷۰ شاد چھن رہن ج تن ہجور منزے پوت
آپہ یس عشق تس (ن ج) ۲۷۰ مدا چھم از نحوہ اذین عشق سوزی (ن ج)
۳۰۰ مے یار انا زیند کبک رفتار (ن ج) ۳۰۰ مین غم غمہ صہ یارس میتوتن
(ن ج) ۳۰۰ ناچار کا مژ (ن ج)

محبت پانہ ڈالنی اسی بکراؤ
 محبت زخم کا ریحی جا بجا زد
 غرض چشم بال کر ہے ناپاڑتے
 زلیخا ڈیشوئے ڈھایہ رندان
 تہ آہم بادشاہ ہو کر تو آزاد
 الہی کم شود نام محبت ۲۷
 یوسف بزدن افس کیاہ چشم ہوا
 نئے بوسہم ریزے سوسہم اچھی
 تمنا میون وادہ شاہزاد
 تھے روستے کا تہہ بستین دل لوگتے
 تھے ہوتے مکھ ٹکڑاؤ سکھ یار میونے
 تمہارا کال اکھٹا لے گیا دل
 کو سمن کراؤ کرو باغ چھاؤ
 بسرزد یا بیل زد یا سپا زد
 اے پیہ جوہن تہ جھاؤ پوشر فوٹے
 زلیخا زاد وکان شہ نہ بوزان ۳۷
 محبت برتے مئے ستر صبح تا شام
 کر گشت سخت بہ نام محبت
 تمہیں کزوں پھر من اس خیا
 تھے کیا گئے سیا نہ بستین منہ چھی
 ہران از دیدہ خون تمہیم پادن
 تھے روستے وہ تھے کا ترھا یا چھم
 تھے ہوتے مکھ ٹکڑاؤ کا سکھ ڈوڈ کرو
 نہیں کچھ ہائے دیکھو کار مشعل

عا۲۱: یار چھہ جرم نہ محسن تہ ہجور منزے یوت ۲۷ تہ وچھہ تے کن
 تہ چھاوے رہیہ فوٹے (ن ج) ۳۷ یار تہ ہندان (ن ج)
 عا۲۲: یار چھہ مروجہ نہ محسن تہ تہ تہس کن تے پھر من سایہ خود
 (ن ج) یار تہ چھہ مروجہ نہ محسن تہ تہ
 عا۲۳: تھے کیا سا پھٹے تے بستین منہ چھی (ن ج)
 عا۲۴: ہران اوش بے پرائی پیٹھ تے پادن (ن ج)
 عا۲۵: ٹوٹ چھم (ن ج) ۹۷ اردو شاہ چھن تہ ہجور منزے یوت

قسم چھے غور غور دھانک قسم چھے   کتھا کرتھ کو دتھے بھجھن
 قسم چھے مار زلفو ستر بھجھن   قسم چھے دتھ چٹمو ستر بھجھن
 قسم چھے مٹہ دھجھن دو لہ دتھے   ہول کو دتھ بھجھن چادر ہولے
 سازت مانہ کر بھتہ آریہ پانس   زیبادھتھ ژون ہفت خانے

مئے روز تم را منو دما پر خمارے
 ژو بوز محمود کیساہ کو زار پائے

۱۔ ستر بھجھن (ن۔)
 ۲۔ کتھا کرتھ کو دتھے بھجھن چٹمو ستر بھجھن (ن۔ج)
 ۳۔ سپٹھ سامانہ (ن۔ج)

ہفت خائن مثنوی

چنے زلیخا یوسفؑ زایہ پایہ کزات

اے ماہ کنعانؑ مے راحت جان	کاسم ملائے آسمؑ میران
دل خستہؑ مکیں بیکس تر بیجا	مشتاقؑ ڈیئے پیچھے چھس بو زلیخا
مزدور چھس زار پور تم میوئے	غبار و دل داہ چھک یار میوئے
دودمت جگر چھم از ہجر جان کاہ	سینور و چھتہؑ مئے کن تھو درو زتہ
صد بار گویم منگر بسویم	ازیک نگاہی دہ آبرویم
بیمار چشم تو بے چشم بیمار	بے روئے تو زندگی چھیندہ درکار
اما چانے چھس مایہ گامیز	از خان و ماں بو آوارہ گامیز
یتاب گزھو تھے داسک دادس	مظلوم چھس وائتر ہم فریادس
مشتاق ڈیئے کن عاشق چھ ساری	روز تم سالتھا پوز تم زامی

۱۔ اے جرمنؑ نو سخص مثنوی چھ اٹھ شاہ پہ باٹھ سہ کور نہوئے کر کو حکم بھل
 ۲۔ مہجور تہ بر سرچ حکمہ کس نو سخص مثنوی چھ اٹھ شاہ اندر کی میٹھ عشق نہایت لود
 ۳۔ دیوانہ ڈیئے پیچھے چھس بو زلیخا (ن ج) ۴۔ غبار چھک یار دلدارہ میوئے
 ۵۔ (چچن) ۶۔ از ہجر جان کاہ (ن ج) ۷۔ یہ شار چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی
 ۸۔ بیمار دلعت تو (ن ج) یہ شار تہ چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی
 ۹۔ بے خانان نیز آوارہ گامیز (ن ج) چھاپی نو سخص مثنوی چھ اٹھ شاہ دے ٹیکے میر
 ۱۰۔ بیدار زودہ ٹیکہ میو تھکھ دادس (ن ج) یہ شار چھیندہ چھاپی نو سخص مثنوی

ہی بر زنجس می بر ہستے   تا چار جھٹس تاہ زو لہقم پستے
 از مستی چشمیت تو مستم   وزنگ و ناموس فارغ نشستم
 در تار زلف تو دل گوم تاہی   جھٹم آرد از تو بوس و کناری
 نہ جھٹس نازے گا جھٹس غے   لادن بڑھیمے پادن بڑھیمے
 ہاشیخ شانتو مولاگ برندو   عاشق تہ ماشوق عشقتس برکندو

عمودہ آشاہ جان دو نستم عرضا
 زانگتہ یارس دو گتہ زلیخا

اندکیا سنا عشقین نیاس   کتبہ زاپس مژ دیوانے
 زو و ستے کوئی موعہ یاس   بیٹھ نہ روزین میاؤ افسانے
 کانہ زون زن ڈٹے پتھہ کجاس   مانتر کرہم گے دیوانے
 سر دندہ یو پیتا سو پائس   چا پڑ پڑے دور یوم خزانے

وا از مستی چشمیت تو مست گشتم   وزنگے ناموس فارغ گشتم
 وز ملک ناموس فارغ نشستم (ن ج)   دے شےچھو سنا مولاگ برندو (جھن)
 عاشق تہ ماشوق یکجا لکندو (ن ج)   ۳۰ دوداہ (ن ج)

۳۰ بیٹھ کوئی تاہمتہ موعہ یاسین (ن ج)

۳۰ در بدر کاس خانے خانے (ن ج)

لاؤ لاؤ جس فانی سراپس

چا پڑ پڑا دیرم خزانے (ن ج)

لڑکے سودا عشقینہ دانے
 مارے مندے سرور دانے
 جہان شہر چھٹے چائیس سائیس
 متہ کر تم سنج دیوانے
 سور کھانا پیرتہ درائیس
 سور چھے سورے مے ترانے
 عا دسوتیس بے پروائیس
 چھٹے انصاف دیوان داسنے
 دتہ دچھان زینے پتہ آیس
 متہ رتھتم جیلہ بہانے
 غم متہ برچھک منز قلایس
 چھٹے زراغیار غالی خالے
 زار بوز تو محمود گداییس
 خاصہ سیاه تھو دون داسنے

اسے ترک کماں ابرو من گشتہ ابرویت
 ملک خراساں ہندو بہم بیکے موہیت
 از عشق سرموئے ہر گہ کہ شود پید
 نے گبرو نے شیخ ماندنے کافرو نے ترسا

پانازمین کوچ بازار درائیس - کوڑ مے سودا عشقینہ دانے (ن ج)
 ۲۶ داتہ (ن ج) ۲۷ پ شاد چھ جرمین نوہ سنجس منزے یوت -
 ۲۸ متہ برتہ غم منز قلایس - (ن ج) ۲۹ چھم (ن ج)
 ۳۰ ملک ہمہ چین و ہندو بہم بیک مویت (ن ج)
 ۳۱ نہ گبرو نہ شیخست نہ کافر پسا (ن ج)

ماشوق بے شوق چنانے

درايس قبيلہ کرائے

موصوم چھس خرمہ سالے	کيا ليو کھنم ڈھک لائے
بے یوت چھس بیعتہ جہانے	مغزور موگرزہ پانس
موروش کرے دل حوالے	دل نیوختہ آہم جانس
ٹکر مہیتہ کیناہ آم انعام	ڈتے پتہ دل منے گنجام
کجا جھس مولہ تہ مالے	رموا بے کر جھس بدنام
ہر مہ کچہ برتل زانگے	یہی دپہ ہم تی لاگے
از عشق تو ہم چو لالہ	دارم بدل سخت داغے
از غوشتن بیگانے	ژئیے پتہ چھس دیوانے
وچھتو چھس کچہ حالے	انصاف چھے نو دانے
ابروے تو تیغ غوریز	اے عشوہ گر فتنہ انگیز
کیناہ چھے غوصہ ملائے	نوزدک بدن ناز آمینہ
پاکیز رو پاکبازو	مغزور چھک پُر نازو
رندانہ چھو پیالے	یخلاص لاگو تازو

یا قبیلہ درايس کرائے (چھن) ۲۰ کیناہ سنا چھم ڈھک لائے
 (چھن) (ن ج) ۲۰ دل بیعتہ گوہم جانس - موروش کرے دل حوالے
 (چھن) دل بیعتہ نو گھم جانس (ن ج) یہ شاد چھن رنمز ۲۰
 ابروے تو تیغ سر تیز (قن ۱۳۲۱) ۵۰ کینا تراو غوصہ ملائے (قن ۱۳۲۱) ۶۰
 مغزور چھے پُر نازو (ن ج)

لا کتھ چھک ما شبر من
 رو خسار گلی یوسمن
 ترکانہ سیود و چھتے مے کن
 دس پانس میٹل گوم
 خم زلف بر مردو ہتھم دل
 سرو از قد پائے درگی
 گجسو پانی مائے
 سوئدر بے کر ہتھس ضائے
 کٹھن ہی دو ہتھراؤتھ
 پزاران چھس تن تاؤتھ
 آبس تہ دو دس میٹل گوم
 داس تہ پھمبس میٹل گوم
 پڑے پڑاے پڑاے امروز
 لب تشنہ چھس رند جانسوز
 دھچھ یوسفن زیرو بالا
 گوئس تہ موہ جتھ پادا

ما زائگتھ (ن ج) ع قی روز ہم بالہ تھسکن (ن ج) ع ۳۰ یہ شار چھ
 جرم نہ سچہ منزے یوت نقل کرنہ آمت ع ۴ سوئدر بوو ہتھس (ن ج)
 دھ کٹھن ہی دو ہتھراوے مس پیالہ بڑھتھ تھاوے پزاران چھن باناؤ
 ع ۶ یہ بند چھنہ جرم نہ ہتھس منز۔ (چھن)

زائگتھ روڈ ہم کمکن
 چھی اچھ کھوہ پوشہ مالے
 قی روز ہم چون تھسکن
 دوہ ذی نو بے دوہر ڈالے
 آسان کر میاں فی مشکل
 کوٹ زلف کوٹ رنجہ ڈھالے
 کیاہ بوز مو روز ڈھالے
 بھڑ چھس عشقہ زالے
 مس پیالہ بڑھتھ تھاوے
 ہی چھا تو برگ لالے
 والہ تھیں پتہ دل گوم
 دوہ ذی نو بے دوہر ڈالے
 یا بوز تو یا نہ بوز
 مس پیالہ بڑھتھ مالے
 عاشق تہ ماشوق یکھا
 لوگ زالہ زلف تہ خالے

تم دو شوئے اوشس ہاران
 غم صاحبہ صند بران
 لاپار گوم بے آرام
 بر منہ بن کور ختم شام
 در پردہ پوشیدہ چھ کینہ
 تی بوز ووفی گو حبا
 یارب چھک ڈیشہ وئے
 بے چون چھک بے چگونے
 میرفت از ہفت خانہ
 نیرتھ گو مستانہ
 شہاہ زن گئے تر چھتے
 حقید لائے نس نالہ پئے
 تام گو ہمز پز پاؤا
 یارو تر عبد اللہ بوز

اُمس بہ در خواب راحت   در غایت خاص خلوت
 یوسف دین محمد مس چیتہ   او مت کیمہ تاں نیالے
 تیرے اوس تر موس شراہ   تیرے دوپ ز چیتہ یوسف راہ
 یو د چاک چھس پتہ نالس   کیاہ داتہ اکتہ مثالہ
 محمود د چیتہ کیمہ پاٹھو

فوڑ کچھ پانی پانس
 یوسف لودن قاد خانس
 نذر الین کورن حوالہ

بٹالہ بکس مکس چو از گلہ اردو افتہ
 قیامت آں زمانہ باشد چو یار از یار دور افتہ

۱۱ اکتہ زانو کیمہ مثالے (ن ج)

۲ محمود د چیتہ پانس - پانس فوڑ مان پانس (ن ج) - پانس چھن د پانس
 ۳ پتہ ۳۰ پانس شراہ چھن چھن شراہ شراہ درج - ناسی

سپا کھ باغ

کوہ دند و زئے کوہ قہم زہل
 گئیم عشق تو ترختہ آنکلی
 بڑ کرئس ماہ عشق چاڑی
 مئے گئو یار چاڑی کل
 اُسے کمن خون باران چس
 گوہ لالو بو چھئے مسول
 متو نزل تم مئے آمول
 چھسایو خاصہ سمبر زول
 مئے زامو شلہ داسن زور
 مچ چاڑی زام دل کبیل
 زئے عتو قہم یار بڑ اران
 کمان چھے مجھ قہم کز تن
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 بڑ کرئس خار کرئے لانی
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 مئے کھاسو ہچتہ بڑا ران
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 کتھا کرت مئے گو موہول
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 مئے کوہ قہم عشق نارس سور
 ولو مو نزل ولو مو نزل
 زئے دیشقہ بڑا مئے پان
 ولو مو نزل ولو مو نزل

و اجرن نہ سچس منز چھے امہ بانک عنوان پیچہ کئیکیکت : غزل بغداد
 محمد زارعی در پیش حضرت یوسف در ہفت خانہ ۲۰۰۰ مصر چھند
 چھاپی نہ سچس تہ جرن نہ سچس منز در منز چھے ۲۰۰۰ مصر پیچہ کئیکیکت
 مئے پیو موہ ۲۰۰۰ بڑا دل چھسایو خاصہ سمبر زول (چھند)
 (باجے نٹ نٹ بڑا پیس صفحہ ۲۰۰۰)

کتیو چھک ^۱وتہ پیچہ پڑے
 مٹی لانیو گنیم ^۲ہا نکل
 پریشان چھس چو گیسویت
 کھٹھ ^۳رودی ہرنہ چٹکل
 نہ چھاو تو مٹیا ^۴ذہیرے لنگ
 کوڈ کر تھم ٹونٹس ^۵نرٹل
 رٹے کیاہ کونے غوجہ کھوٹھم ^۶وٹے
 بدودہ بھرے فرشہ کنو ٹھنل
 رٹے بو اسو زون ^۷اقتاب
 گزھو کالہ ^۸کالہ او برس تل
 مٹیو کو عھٹس ^۹بہ آوانے
 ولو موٹل ولو موٹل
 ز رشک چشم آہویت
 ولو موٹل ولو موٹل
 مٹے کوڈ تھم ^{۱۰}ہاسے آری نے رنگ
 ولو موٹل ولو موٹل
 رٹے کیاہ چھہ خاصہ سبیل ^{۱۱}موٹے
 ولو موٹل ولو موٹل
 مٹے ترودو ^{۱۲}عشقہ نارس آب
 ولو موٹل ولو موٹل

(پتویرہ صفتک باقی)

مٹے ڈاہم شہدہ واسن ^{۱۳}ژور
 مٹے چوٹے ڈام کانے قل (ن ج) ۱۵ یا کرتل (ن ج)

۱۴ کتیک چھک (ن ج) ۱۶ پتو (ن ج)

۱۷ رٹے پتہ لادان ٹھم ہانکل (قن) (ن ج) ۱۸ ہچو گیسویت (ن ج)

۱۹ گزھو رودی (ن ج) ۲۰ یاہو ہیرے لنگ (چھن) میون ہیرے

ہٹک (ن ج) ۲۱ متو کر تھم (ن ج)

۲۲ مٹے کیاہ کوڈ تھم رٹے کھوٹھم روے (چھن)

۲۳ مٹے کیاہ چھہ خاصہ ڈاؤٹل موٹے (ن ج) ۲۴ مٹے ڈھن تھم (ن ج)

۲۵ گزھو و کالہ (ن ج)

زینب ہفت خانس منز کران اُس یوسف کبھی منز
 آدیکہ یاد دادو مو ڈال دلو مو ڈال دلو مو ڈال
 تمنا چون نمبو دس
 دما رو زبختہ پان ہاوس
 شفی اوں نے نبی مودہ رک
 دلو مو ڈال دلو مو ڈال

زینب مصر چین زمانن سال کران

تمہ چھس پامہ جوان
 قصبہ عشقن فاش پامہ کو نوئے
 پامہ کے یوسف اکھ پرنے
 شہر اندر سے گئی شہر چین
 پامہ زینب مصر چرگے دوان
 عشق تیرو سیرو گز سبہ چاک
 دامدے میریون تیرو فر
 ریت کو تہا پردہ عشقہ در
 طالب غمہ لام عبرانی نگر
 کراہہ میریختہ درایہ اوس تھارے
 مال دولختہ لال وگو ہر ہارے

۱۔ یہ شہر چھنہ جو من فہم شمس منز
 ۲۔ مصر اندر گئی شہر ہرختہ زمان پامہ زینب مصر چرگے لڈان
 (ن ج)
 ۳۔ یہ شہر چھنہ جو من فہم شمس منز
 ۴۔ یہ شہر گزراہ پردہ تیرو عشقہ در طالب غمہ لام عبرانی سیر
 (ن ج)
 ۵۔ یہ شہر چھنہ جو من فہم شمس منز

بوزن نے سیدو دو چھس تسمو تسمو
 یو دونه اسر سیدو دونه اکھ دماہ
 یام بوزن کو تسمس کیا دل کباب
 سال کو تسمہ خاص امربا پنے
 پاروون یوسف سیدے تاج تے
 تاجو دھنس لال ہنشا زروٹ
 تاجو یوسف سالہ دین آب مسیحا
 اچھ دیت نکھ زوٹھ قلمتریش تے
 پیسہ پتھر گئے ساریے بمقار
 کو کہ زلیخا یہ شاہا سہا
 مارو دین یوسفن یلو ترو دگاہ
 روہ یوسف ڈیشہ دے کے برتھ
 فتنہ عشقو بند کتیاہ کو پکے

رو دونا سید پیسہ اوسر سیدو تسمو
 پونیر زلیخا کو تسمہ کر ہے برشاہ
 مصلحتک ساز و دین باریاب
 تاج تسمے ساز تسمو تسمو دیا ہے
 اچھ بزنس دھوپ پتھر دے ورج تے
 سونہ پو پے مونیہ بوزن دھوپ سوت
 سونہ طش تے دھوپ سید افنا مسیحا
 اچھ زلیخا کو یوسف تیرا کاشے
 تسمو تسمو سارو پے بے اختیار
 تسمہ باہن تسمو یوسف پادشاہ
 سارو پے دوپ چھنہ زلیخا پادشاہ
 عشقو تسمو زو دے پائے کر تھ
 قاد خانس لہ نو د کو کھ لے لے

۱. یو دونه اسر سیدو دونه اکھ دماہ
 ۲. یوسف (ن ج) ۲۴ سونہ مونیہ سیدو بوزن نالہ پوٹ (ن ج)
 ۳. اچھن ادسکھ (ن ج) ۵ تسمو تسمو (ن ج) ۱۴ پتھر چھ جرم
 نو سمس تسمو یوت. ۱۵ یو دونه یو شاہ و پل چھ جرم نو سمس تسمو شاہ
 سارو پے دوپ چھنہ زلیخا پادشاہ
 ۱۶. یو دونا سید پیسہ اوسر سیدو تسمو

سور عالم پر نوونٹ آل اماں
اوس کران صاحبس کن بندگی
خوش کلام و خوش تبسم خوش تیز
بیب زلیخا آپہ روان راحۃ راحۃ
جایہ اکرس زاپہ کھٹھتہ روز تھتہ
زر کو تاه کر کیتہ ہے دم دیو مارچ
شاہ یوسف کھتہ لوون قادیان
توسیتو زنداؤ نیو لٹ بندگی
مالی بندے کھوتہ ذرا اوس کو عورت
کیہ چیلے موکلاؤن کیتہ چیلے ہاتھ
ماپہ برز آپہ تنمختہ بوڑ تھتہ
راو رووم کھتہ توکم بانڈ بوج

رفتہ رفتہ گیتہ آدا ہفت سال
اوس یوسف قادیان روز تھتہ تیوت کال

مرض ملک پادشاہ چھہ خاب و چھہ ان

تو حضرت یوسف چھہ دھا گڑھان

شہباز کے پادشاہن خاب دیو تھتہ
عالم کن تے اکھن تنمبو بو خاب
اکھ غولامہ اوس تبسم یاد پو
یوسفن تا پیر تنمبو شاہس وون
سینت مشعل مادیاتیک اوس کر کھٹھ
خاب بوڑ تھتہ گیتہ ساری لاجواب
شاد سپن پادشاہن تبسم نشس کو
پادشاہن توپو دو پنس کر تھہ انن

۱۔ اوس پران (ن ج) ۲۔ جبرپس (ن ر) ۳۔ اوس گڑھان (ن ج)
۴۔ زار کا تیاہ کر چھہ ہے دم دیو مارچ (ن ج) ۵۔ کھووم (ن ج) ۶۔
تھوٹ بانڈ مال (ن ج) ۷۔ اوخنن (ن ج) ۸۔ یوسفن تارپن یثرب تھوٹن
(ن ج)

سوہنہ سندرے گرتے کوئی دے مسیتہ واس
 دوت شاہنس نش دوپنس ایکماں
 غاب دیو نمکھم خاصے ستے پوختن کیلک
 تو پئے آریہ فر بہہ گاؤ سٹھ
 یوسفن دوپ سٹھ ڈری اسن اول
 تیوت رکزی سوز راق بے شمار
 تو پئے ستتن ڈری بن مودتھ ڈراک
 تاپہ ستتن کلو تے کٹوا سن زن ان
 نفسہ دادے در نفس بن جانور
 بو یا منٹھ یوسفن تاپہ غاب
 دے خلقہ کاٹھ تے چھو نو چار ساز
 بپہ سستی مود تا منٹھ پادشاہ
 سٹھ چھ ڈری آریہ خلقن بوچھ تریج
 سار کی قیدر مسیتہ شاہ یوسف کو غلام
 کیاہ ڈٹے دیو نمکھم غاب بن کر سیا
 خام میلی آریہ پوختن کھینہ کیلو
 لیٹر گاؤے آریہ در حٹن کے کھیتھ
 شور و شر دور کنین بو پھل
 بار گردن گزہہ خلقن ہار کھار
 گزہہ باران بند تے مہکھن چاہ تے نا
 تاپہ ستتن پھل تے آسکھ او برن
 نفسہ دانے ہار پوختن گزہہ ہار
 بوڑوئے کو شاہنس اضطراب
 توبہ توبہ کر کو تو پیر کو تو نماز
 ملک بخش یوسفن بیٹا لجاہ
 کا نسبہ پیر تے ایں سن ترمو چرچ

۱ دوپنس اے جوان (ن ج) ۲ خام سٹھ میلو آریہ پوختن کیلک
 ۳ تازن کیلک کھیتھ (ن ج) ۴ شور پیر دیو کو کنین نیرفل (ن ج) (چھن)
 ۵ تو پئے تیوت سٹھ مودتھ ڈراک (ن ج)
 ۶ میلو آسین مود پزان (ن ج) ۷ غاب بوڑھتھ (ن ج)
 ۸ بے یارو (ن ج) ۹ توبہ پیر کو تو دیا د پیر کو تو نماز (ن ج)
 ۱۰ وہ سستی (ن ج)

پادشاہن پڑھنکھ تہ ہے چھوکیاہ
 کاہ چھ زندے بھر مس پوایہ ہون
 پو تر داد یعقبس اوش دار پوک
 داہ چھ آہو یو کہم کوئسہ سو
 دہ فی چھ تہنیز وٹہ ہن سوسو
 یوسفن کو رہیلہ اوئن کوٹہ دار
 گنہ یہ سے نوچ وچھت بہن ہن
 کوٹہ ارن بوڈ تہوکیاہ کر عمل
 مال ہسچہ تہ قال ہسچہ گے بار تم
 یوسفن پڑھنکھ یہ دو تہو چھو کتنز
 سے گڑھیم آسن تہمس تہ ذرا یہ زور
 گڑھہ انن یس تہ پن زور چھو
 مال تراوٹہ گنہ بایس انے
 بابو صابو سوزہن نے راو مال

امسو اسو یعقوبہ سندر فرزند باہ
 اوڑا گتھہ دور روڑتھہ زور نیون
 پو تر دادے یعقبس اچھ گاش تھوک
 سٹہ آیاد وٹہ پھیرتھہ مالو نیو
 بار ہکان چھنہ پکان سوسو ستر
 دز پین گنہ ہکو کاہ وٹہ بار
 پٹہ تراوڑی زہس توڑی مین باہ ہن
 توڑ تھوون زور پٹھن گنہ تل
 زور ہانڑے انکھ رتھہ دور تم
 سے مے روزم روز و شب غلام کر تہز
 پاہ زانوکیاہ چھ امت در زور
 پادشاہم روز مے دور چھو
 فٹہ فریب لگو مایس وٹہ نے
 لوچ وٹہ گنہ اندے ذرا و حال

۱۔ دور روڑتھہ اوڑا گتھہ (ن ج) ۲۔ تس تہ (ن ج) ۳۔ دز پین گنہ تہ کا
 (ن ج) ۴۔ گنہ اندے لوچ وٹہ تہ زانوکیاہ (ن ج) ۵۔ تھہ تہ زین تھو
 زہن باہ ہن (ن ج) ۶۔ پٹہ شار چھنہ جرمن نوہ سفن تہز ہ قال ہسچہ
 تہ مال ہسچہ گے زور تم (ن ج) ۷۔ پٹہ شار چھ جرمن نوہ سفن تہز یوت
 ۸۔ سٹہ (ن ج) ۹۔ فٹہ و شریعتہ آریہ بایس وٹہ نے (ن ج)

اسہ کر یاو پادشاہس زاپہ پاہ
 رٹ بدل تمھو آسہ تھوئن نہ بار
 ماری دو پنکھ میون گوہر زور چھا
 کتہ سوزن توہ ستر دستور چھا
 بزونٹھ سوزم اکھ تر تیس کیاہ بنیم
 تاقیا بختہ کتہ مشم داہ گوم
 میتہ اموہے پتہ پنن پان گول
 گانشہ رتس چھم مے ارسہ دل
 ربر رنے پیوم نلن تیوت ہے
 کانشہ رتس چھم مے ارسہ دل
 تمھو پڑھس تہ کوئن حالے خودا
 لوگ ورنے گوم یوسف از جڈا

واتنہ دکھ پادشاہس بزونٹھ کن

پادشاہن بوسے پنن پرنہ فن

کا پر دق کھتہ تہ دہن پانترخان
 پیو کھ دوکس سالہ بتا کھید کھ جان
 اوس ودان کیونتر کالاہ کوشن بوٹے
 پادشاہ بوسے پنن پیوم یاد
 پادشاہن پانہ پڑھنس کوشن لے
 مو دمت چھم مے زہ کس
 آسہ ہم ہے زینہ بارہ فی سہم ہو
 خان نیا منٹھ خاصہ بارہ فی کھم ہو

عارٹ نہ بدل تمھو آسے تھوئن سار (ن ج)
 ماری دو پنکھ میون گوہر زور چھا
 ۳ تیس کور وکشاہ ۴ گوم داہ (ن ج)
 کتہ سوزن توہ ستر دستور چھا
 اوس دپان گوم از یوسف جڈا (ن ج)
 ۶ کال وکھ جھوئی بارہ خان
 (ن ج = ۶) ۷ سہ سٹھا گوکھ جان (ن ج)

۸ اوس ودان کن تہ کوپے کوشن بوسے (ن ج)

۹ تانی پڑھنس پادشاہن (ن ج)

۱۰ پادشاہم (ن ج) ۱۱ ورنے کین بودہ ناد (ن ج) ۱۲ اکھ مے خاہ
 نیا پڑھنس ہو۔ (ن ج)

بادِ رُسو شوی و دلِ مئے سترِ زھو بیکر
 بے بائے سندا اکتہ تانت پر نو
 اُسو یقہ اکتہ میا نِس یوسفس
 اوس یقہ غوے میا نِس یوسفس
 اوس یقہ مہ میا نِس یوسفس
 اوس یقہ خال میا نِس یوسفس
 اوس یقہ مہ کمان یوسفس
 اوس یقہ مہ نچ سنیر یوسفس
 اُس پڑھے تیز نظر یوسفس
 اوس یقہ نیشہ شجر یوسفس
 اوس یقہ زلف خم تس یوسفس
 اوس یقہ خال میا نِس یوسفس
 اوس یقہ سرورواں یوسفس
 اوس یقہ چشم مشتاق یوسفس
 اوس یقہ نور میا نِس یوسفس
 یوسفس رنج لولہ رکن سپہ پائے
 بادشاہن اکتہ تانتہ کوڈ نیر
 چاک درشن جاہ بے تم باکھ تراؤ
 اُسہ پڑھے کتہ میا نِس یوسفس
 اوس یقہ رے میا نِس یوسفس
 اُسہ پڑھے مہ میا نِس یوسفس
 اوس رُفن زال میا نِس یوسفس
 اوس یقہ غوچہ دہان یوسفس
 اوس یقہ کار کھڑ یوسفس
 اوس یقہ دیکہ نیر یوسفس
 اوس یقہ مہ دُخیر یوسفس
 اُسو یقہ اُنز خم تس یوسفس
 اوس یقہ خال میا نِس یوسفس
 اوس یقہ غوچہ دہان یوسفس
 اُسو کنن دور میا نِس یوسفس
 اُسو اکتہ اوس کراں و ہتو وائے

۱۔ افسرینے (ن ج) ۲۔ پشاد چھ جرمین نو سخص منزے یوت ۳۔ پشاد
 ۴۔ چھ جرمین نو سخص منزے یوت
 ۵۔ مروجہ نو سخص منز چھ پائے کئے مبصر

شہد پہ کر تم چھن یوسف چون یحییٰ و نکہ دور باہن حال یون
 پختہ و نکہ دور باہن نش پہ سر یحییٰ و نکہ فاش سہٹا چھٹے مفر

اسو پہ پختہ باے بارہی بہہ وے
 یوسف کن تہما اصلا نوہ پے

خط لا دادا کہ پختہ تہما مو و نکہ
 دور باہی تیوت وو و نکہ دور باہن
 باے بارہی باہہ وے گر یہ کران
 باہہ اوئے زہر یکن گاش نے
 جامہ ابراہیم مند اوئس مرے
 عرض کرتی وہیں یوسف دے سلام
 مشک ہے بن جامہ پختہ کن و چھن
 آئے باہن نش ہدوئس جامہ ہن
 فریاد بستین ہرنہ چشمن گاش آہن
 عند مبارک زہر چھٹے یوسف پن
 باہر پوہ پھر مہیہ پانسن سید و راو
 اکھ اکس دہر پختہ میر پختہ زہر چھٹے
 پختہ کالک حال پن بو و نکہ
 بوئے مئے آسہ خلقہ در کنعان
 دایہ و زہر تو م باہہ میوئے کیاہ کران
 زہر دلس چاڑی تہمس آش نے
 مژ پختہ دیت نکہ پہ باہن پن گتھے
 یورین ۳ گزہ باہہ صابولول آم
 انشاء اللہ گاش میوئے بن آچھن
 باہہ صابو کو نہ چشمن چھٹے مہقن
 پوہ پھر دایہ نش یوقوب کو غلامی
 اوس دپان باہہ گزہ مہم یورین
 شاہ یوسف سلطنت مہیہ زہر چھٹے او
 و چھٹے باہوکیا چھ کران ذات پاک

دایہ شارہ چھ جرمین نوہ سخن مژ تہ زہر پوہ کس نوہ سخن مژ

۲ بوئے مئے آسہ نو کو (ن ج) ۳ یورین پن باہہ پختہ ہول آم

۴ کو نہ چھو اچھن مہقن

شہر مصر کو دیکھ کر جا بھل گیا ہر دیار
اُس کو کراں پانی پانی پہچھٹا بنا
اسیہ کوڑی مالو پہ تھرن دون جہاں
مند چھاؤں دیکھ راون دور ہائے
گر دانتھہ اُس کو مشتاق اکھ اکس
کوس تم کو دل فراق اکھ اکس
بیٹہ کاکل در او یو کو بس تو صورت

شاہ یوسف اوس آسان در حضور
ادیس یعقوب حمد پان صبح شام
روستے ٹوٹے گویا بختہ آم

راویان پس اس روایت می کنند
رفت از دنیا عزیز ارجمند

پس ز لیحا یار دادے مار گے
بصر اندر عابد آوار گے
نار عشق منہ سے سو گویا زشت نم
یوسف نے یاد دس تن کا نہ دغم
کاش سو دس یار سترے مایہ تے
نالہ دیوان پان تر او بختہ آپ تے

۱. یار پتہ چھپنے مروجہ نمہ شخص خرم ۲. دوشہ راون (ن ج) دیسہ راون (ن)
۳. شاہ یوسف حمد پان (ن ج) یہ شار تر چھپنے مروجہ نمہ شخص خرم
۴. ٹوٹے فرزند (ن ۱۳۰۴) ۵. محمد تے آداب (ن ۱۳۰۴)
۶. باد عشق (ن ۱۳۰۴) یہ شار چھپنے مروجہ نمہ شخص خرم
۷. دیار سو دس یار سترے مایہ تے - جاے دیوان خاں تر او بختہ آپ تے
۸. دیار سو دس یار سترے مایہ تے (ن ۱)
۹. در او تر دیوان نمہ حساب تے (ن ج)

زار بودم عاری تن یوسف
 ناله جوان عیس بران دل مؤول
 شاه یوسف در او تکی دوشم
 مایه استین شیشه تس مایه کتو
 الغیث اے شاه خربان الغیث
 ظلم کیا ہوئے یوسف میوت نس
 آہ کران سکر سین چوبکس
 یوسف دوپ بچہ از گدھہ گریو
 سال کر بچہ آد پھیر بچہ پادشاہ
 منگ ناؤن کو سہ چھک تو نو تہ ناؤ
 سہ چھے بریمو تہ بچہ کور جاں
 چھس زلیخا خست بچہ کیا دئے
 بڑیا مچہ یوسف تہ تراؤ باکھ

غار کا پتہ تیس سو الاچار چھس
 ذات پاکس تو یہ تھم سہ کور تو بول
 دیتے پیچھے اُس مپ زلیخا بخبر
 عشقہ مرے یار پر دُن شکستہ
 الغیث اے حاکم ہاں الغیث
 مجھ دو پیش دیتے چوبک پور کُن
 مانہ آمیتک زان کیاہ غار کا کس
 تیرے پاؤں یاد ہوئے داد چون
 پاس آؤ اوس کُن کو س آہ
 یار دیشیتہ مارے مرے گریہ او
 لال و مسوختہ مال ددو لختہ درپہا
 کو تر آؤ چھس مشراو چھس لو تے
 کا مین کور حال دیشیتہ جامہ کسا

عزاد تسمی دومہ شاہ پرفیض میر (نہج) ۱۰۰۰ شاعر چھپہ ہر وہ نہ سہس

متر ۱۰۰ پیستین (ن ج) (ن ۱۳۰) و ۲۰ کنعان العیث (ن ج)

۴۴ دیوان حسن تیمور و دیوان شیون حسن تیمور (ن ج) یہ شمار چھپنے والے شمار ہیں

ما ترم ایچک ز اتریش سنا یک کس (ن ج) چه شاد تر چشمتن ر مشن و یاد پودم بته

بودے داد چون (ن ج) پے شار چھین دمنز عابدہ پیم پے شار چھ مروجہ نمونہ

نثر غلط پانچویں جگہ ۹ چھٹے ذیلیا خط رستے کش مئے۔ کتبہ تراویح

نشر و تحقیر (ن ج) ۱۰۱ حال بزرگتره (ن ج) ۱۰۲ سخن کور جامه پاک (ن ج)

مینو تن با بس قصہ من وادہ واہ
 اُمرو بندے بوزر خرد پادہ چھس غلام
 سب دوسرے پتہ رچم لارے
 میانہ سزا اوس پڑا بس کاتہہ کار
 شیرہ ترے ہتھ رفت سے کھو کین
 شیر و شکر قند و نابد بے حساب
 چشمہ اسس خاں کرکھان وچھان
 آسہ ہم نے پاس پامبر ولس
 چھنہ وچھمت وادہ اوس کن سے
 سورے زلیخا حال وچھت پیرال
 کین چھ عشق دود ڈاکن عاشق
 عشقہ سستین سورہ عالم پادہ کر
 دے چھم آغاہ پچانی چھس کین
 کارہ پنا و ترے چھم چون شر
 ۱ کوڈن آہ (ن ر) ۲ میانہ با پختہ اُس (ن ۱۳۰۴) ۳ پتہ چھنہ ن
 ۴ میانہ با پختہ اُس آسان بقرار (ن ۱۳۰۴) میانہ ہوا اوس پڑا اُس کینہ
 قرار (ن ج) ۵ ڈھلہ کر (ن ر) ۵ چھنہ وچھمت وادہ اُمرو بندے دوسرے ناہ (ن ج)
 (ن ۱۳۰۴) ۶ دُرُون (ن ج) ۷ مرثہ کھوتے برونچھ (ن ۱۳۰۴)
 ۸ یہ ش رچم جرم فہ محس مینوے یوت ۹ یہ ش رتہ چھم جرم
 فہ محس مینوے یوت۔

اے زلیخا و نثار وہ نہ کیا چھ بکار
 بلکہ پڑھو تو عاشقے ہم نہ چار
 اسے ہم سے در بغل ہے دلبر
 کفر و بدوم دین پر و دم چون تے
 یہ سغن کور عرض نامتھ یا اللہ
 گئیہ پادا حویہ ہمتن نور خان
 خواہ بصورت کئیہ کیا صاحب حال
 نور کینہ تہ اس چشم بادن
 او جبریل یام نامتھ ہمتہ جوب
 عاشق و عاشوق سپنو کامیاب
 چاند در شہ سوتو زخم کئے دلس
 چون در شہ چھم تے در شہ کر شس

اکھ تر عاشق بیسہ کو زخم سے کھار
 مال و دولت لالہ کھوتے تیر عزیز
 نیت چھو سے یا دوس بو کتہ کر
 تر نام تے تر دم نم چون تے
 زائر ہن تہ جان کو رختہ یا اللہ
 برف تھ پڑھ اس تہ کھوتے گئے جان
 خفہ تر دلس یام تر تھن نفع
 حور تر تھ کتہ چھو و چھو تر آمدن
 عرشہ نیت کھکھ تر تہ اس فرشتہ
 اسو و چھان اکھ اس کس کن بھاب
 چاند در شہ سوتو داس تر شہ
 نیوم نفاہ ام تر تہ ملکہ سیتا

پیشہ چھنہ جرم نیتھ تر شریع حکم کس تو سغن تر مال و موم تے
 (ن ۱۳۰۰) ۲۰۰ پ شار چھنہ ن تر تہ ۱۳۰۰ چا ز و تھ ۲۰۰ چا ز کتہ
 (ن ۱) ۵۰ یام تہ (ن ۱) (ن ۱۳۰۰) ۹۰ زائد ہن اس زن کر تھ تے
 بیسہ جوان (ن ۱) برف تھ کھوتے جان کر تھ صورتھا (ن ج)
 ۱۰۰ دوس بھر بیسہ سپنہ جوان (ن ج) ۵۰ کاش تہ کتہ او چشم باد
 (ن ۱۳۰۰) پ شار چھنہ مروج نیتھ تر ۹۰ عرشہ و تھ (ن ۱۳۰۰)
 عرشہ و تھ (ن ج) ۱۰۰ پ شار چھنہ ن ج تہ

سب زلین اُس کسراہ در بلا
 رہیہ پتے مینلا کو لالہ پوش
 خاصہ کران اُسو پینو دہ تے
 عشق باغس یام وصلک پیس
 کیاہ تے کور حکم دور زوالہم نزلو
 کسرا منت جسم تے چائی کا ملو
 پانچ وائی وار کرکھ نالہ مشر
 اُسو کران بشدگی ما یا خمد دا
 اُس محمدہ صاحبس کن پران
 براشتہ اُسو نہ یار پیس لیتے
 دہ دے جے ہمشر مہندے کو پیا کر
 یسی بے دے دہ دے مارچ تھتہ تھوتہ کوش

تہہ کھوتے کوس یوسف مبتلا
 ڈالہ نوان مالہ کران پیالہ نوش
 لولہ باغس اُسو دوان تھوہ جتے
 سور دور سر یار مستے خباب کوس
 یوت نزلو ہم کوٹ ہو دے نزلو
 نامہ لکھ یو تھو بصورت یوسفو
 باغبان پوشہ تھتہ پیچہ پوش نڈ
 بشد چائی ساریم شاہ وگدا
 بار خمد دایہ پیس کیس نوجوان
 پایہ بدستہ تھتہ کوزی تو آتے
 شوق یوسف پیچہ پیش مالہ کر
 ہوشہ سارے وار سوسہ اچھ پوش

۱۔ اُس چھاوان ہی تہ دہ نزلو دان پوش۔ ڈالہ نوان اُس کران پیالہ نو
 دن (ج) ہی تہ سوال دان پوش (ن) ۱۳۰۰ء ۲۔ شار چھینہ جرمین تھوہ مشر
 ۳۔ عشق نارین (ن ج) (ن) ۱۳۰۰ء ۴۔ کاٹھہ کور حکم دور زوال ہم مالے
 ڈالہ ہم یوت برو تھتہ توتے بوڑلے (ن) ۱۳۰۰ء ۵۔ شار چھینہ جرمین
 تھوہ مشر جرمین تھوہ سحر چھینہ امہ شاہ پیچہ "پیر کنعان
 شاہ یوسف کو مرتبہ" نام زواہ شاریم شاہ چھینہ (ن) ۱۳۰۰ء
 ۶۔ دویم میسر چھینہ صاف لیکھت۔

دے بوزخہ باغیے منز زایہ تے   اچھے پوشن مالہ کران درایہ تے
 شاہ یوسف ڈاوتھ باغس اندر   رنگہ رنگے پوشے کورہن ابر
 بہ زلیخا اس داین سرتوان   دھوے مائجی کریمہ لونے درام جان
 ڈیکہ پٹس شوہر وون چھس تاج تخت   ڈیکہ پٹس لوبہ وون چھس ٹاج ورت
 ڈیکہ پٹس دولہ وون چھس سیم زر   ڈیکہ روستے چھے آسان در بدر
 ڈیکہ پٹس ساری سوان نادے   ڈیکہ رستہ تہن لوبہ بند نوبادے
 ڈیکہ پٹس آبہ ہیکہ سے کار جہاں
 پیر نو دوسے آبہ سپدیں نو جو ان

پیر کنعاں شاہ یعقوب گوہر تختہ   یوسفی خاصہ دیارادہ کر تختہ
 شاہ یوسف اوس در شاہی بکام   رستہ رستے عمر اوشدہ باتمام
 بعد یوقوب اوس یوسف ہشتال   نوہرہ ڈریوے پھیرک کوٹھیاں
 کیشتر پھرے خاؤد یونھن مول تاج   ہول گو آبہ لوبہ زغن جھک تاج
 عزم کوڑ تاق شاہ یوسف در نکار   ایستادہ ساری پیادو ہم سوار
 یام مقود دوتھ آس تنو نے جبریل   گفت لے گلبرگ گلزار ہسپیل

۱۳۰۴ یم تہ شار چھینہ جرم نہ سمن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۳۰ دومہ اسکے بجا (ن رج) کیشتر کالی یوسف ڈیو تھ مول تاج (ن ۱۳۰۴)
 ۳۰ یم تہ شار تہ چھینہ جرم نہ سمن منز تہ ن ۱۳۰۴ منز
 ۳۰ یام مقود دوتھ آس تھ جبریل (ن رج) گوس پادا جبریل (ن ۱۳۰۴)

وارے سکھر، یاد سفر پیش آئے
 اویوسف رخصتھا ہیچہ گزنام
 یام کھوڑ کھوڑ تھوون در باب
 مشک تڑوٹیس ہوتن دشن جاں پاک
 پاک عاشق اُس کو کران اودا
 پار شمع آئے پشور کہ مقبریں
 رود نیل گئے عرش از کیاہ آم یاد
 مال دنیا چھینے رودان سورتے
 چھے جباباہ آدمی اندر جہاں
 چھس گماناہ باڑ چھ شرم تے زان
 چھس گماناہ سور سونے گز بار
 گزٹھ جدا از ڈٹے نیشہ یار بوسے
 کالی آخر مرے لہ کر تام
 اُس عز راہیل ڈوٹھا ہیچہ شتاب
 راز شکر آپہ کران جابہ چاک
 اوس یوسف خاصہ عاشق خودا
 رحمت تسلیم تس پانغبریں
 دہرستہ ہیچہ تھادن در کنار
 اچھے اودان کیتو گئے در گورتے
 تاحقے آساں اُمیں کم کم گمان
 چھے نون زبانیم چھ میانی دشمنان
 مئے گماناہ فافلس چھے گمانہ

۱ از جب اڑیے نیشہ پیش یار تے بوسے (ن ج)
 ۲ دراد رخصتھا ہیچہ تے یوسف گز نام (ن ج) ۳ اُس کران جابہ چاک
 (ن ۱۳۰۷) ۴ گزٹہ جابہ چاک (ن ج) ۵ سور عالم اوس کران اودا (ن ج)
 ۶ مظہر نور نعہ دا (ن ۱۳۰۷) ۷ شران دیت ہنس نہجہ تے پشور کہ مقبریں
 رحمت حق تس برین پانغبریں (ن ج)
 ۸ پاشا چھینے جرم نہ محسن تے مروج نہ محسن تھن نہ ہیچہ تے جرم
 نہ محسن منز چھینے آتے ہیچہ باتے شار۔ ۹ تے ہیچہ چھہ زلیخا پے مہند
 مرنی شور و گزٹھان۔

محمود دوزخ کس نے دھو پی کر
سر تر اویختہ عاشق بنش زندہ مر

کیا زانیہ تھے اسو پختہ دوزخ کس نے
دو در لہو اکھ سا تھا روز تو
دود زانے یس راجے آدے
دو در لہ عاشق دوسے دوان دوان
آندے یس کشتہ تو تندرناہ چکے
ٹوٹے یار یس راوے کو نو وے
نشد بانی خورشید سے پتہ
چاند دوزخ سے چمک مار لہو
خاصہ پائش چاند غا تر ماس گوم
پہ خستہ کارو نوہ کتہ سیانی بود تم
ذکر لہ چس رومہ کو نو بود حقو
آم بنیختہ زانہ دوزخ کس بہ حال
یو در یستم کو مہ ستم چون سے

تو دو پھس کل نفس ذایقہ
دو در آندیم بودے تی بوز تو
دو در سوز کور نرن تی مادے
کو نہ تم روان ہم نارے دزان
لالہ رویس خاک سے کو نوے
پنج بہختہ دھو پی درشن دتا مو
چھو کہ لہ چس دوزخ کس سے بن
کا مہ دو دو پامہ یس کتہ ہنبوم
سوغتہ کور حکم زانے اکھ سا تھا روز تم
نشد بانی غو بصورتہ یوسفو
کتہ در ایس لال کر سنس پائال
لوسہ ناوختہ غو صہ کیا کوے میون

عاجہ شاد چھینہ ہنر - نوہ سچ ہجو رنر چھ پتہ شاد اکھ شاپہ
محمود سخت دود چھے عشق نے دود سچ چھے عاشقے دیشہ نے
۲۰ امہ شادک دویم مصر چھینہ وہ تھان۔

چھس بیکن چھنہ مے کانہ تے ہوا   بیکن ہندا چھ رتن چھ روا
 کس نہ پھری کس ترے لولہ پیر   ہر کہ تیرن شاہ و گدا کہہ کر اسیر
 دادر کدن داد اندری سور گو   مھو بس دود پمن یاد پو
 مھو دو وچھتہ دنیا بے وفا   میکند شاہ و گدایاں راجھا
 بوز زلیخا پے یوسفینہ مرویج خبر   بوز وئے کو تیرس زیرو زبر
 مے بیہوش پوشہ تھرن پئے پھر   ترن دور مہن اس افتاد بے خبر

تیریمہ دود ہے مے زلیخا ہر مشیار
 یام بوزن مود یوسف شہسوار
 حالہ اکے اس کران تالیہ زاد
 ناد لائے میا ز یوسفو دود لو

۲۱۱۰ نہ سچہ ۱۳۰۴ شرن مود دود پوشا و بدل یہ شار بیکھتہ
 تیریمہ زلیخا پے بوز مرویج خبر   گئی بے خود پوشہ تھرن پئے پھر
 تیریمہ کہ شار چھس نہ
 داد کھوتے دود سچ چھے عشق نہ   دود سچ چھے عاشقن بس عشق نہ

مارے تے یار کیتی ترھائی تھو یوسفو چے یوسفو چے یوسفو

کو تو گوہم یوڑی ریتہم آدو

ناد لائے میانہ یوسفو وودو

کیشہ پو مگے، شتوتہ ننگے نیر پو پان وشدے جان جندہ پاپو

وڈو پے دے شتوتہ وود گپو پھیر پو

ناد لائے میانہ یوسفو وودو

لیہ لوسکم پیہ پھیر تھ یار میون خیشہ کر خیشہ چھپے پوان عار میون

دو دے اوس ہم عمار میون

ناد لائے میانہ یوسفو وودو

پونہ پو کارو اوس ہم مہار پے چھپے پو پھیر اوس ہم مہار پے

ناہ بوز تم تے گوڑہ ہم یار پے

ناد لائے میانہ یوسفو وودو

کس پے وے اوس ہم لہار میون مار کر خیشہ پھیر کھوتے بار میون

یہ بہت چھ مڑوچ نوہ خیشہ مڑے یوت۔ نوہ سنہ ۱۷۲۸ھ مڑو یوسفو بدلو

مشتوق لیکھت ۲۵ پھیر پو (ن ج) ۳۷۰ شار چھپے جرن نوہ خیشہ مڑو

وڈو پو پھیر تھ یار میون خیشہ کر خیشہ مٹھ چھپا بار میون

مہار پو پھیر تھ یار میون (پیش جاپ) ۷۰ یار میون مٹھ چھپا ہم یار پے

کس پے وے اوس ہم لہار میون (ن ج) ۷۰ یار بوز تم تے گوڑہ ہم یار پے

(ن ج)

کر کیا ہوا اوس ہم سردار میوں
 ناد لائے میان یوسف و وہ لو
 ہی پتہ سوال ضایہ کر بخشے گئے پاپہ بڑیو ہاتہ گچس آے آے
 مایہ نئے مایہ گچس دے دے
 ناد لائے میان یوسف و وہ لو
 گئے تڑا و تھہ کتہ ٹپتہ جاتے تھے کوئے نئے میان ٹپٹہ مے تھے
 خداد کر بخشے ناپہ ناپہ جتھس دے تھے
 ناد لائے میان یوسف و وہ لو
 مرنہ جانے آسمان کو پشت خم مرنہ جانے گوم آچھن گاش کم
 متہ مرقم ورنہ مے چیم مائرنہ نم
 ناد لائے میان یوسف و وہ لو
 مرنہ جانے آفتابن پان کھوٹ مرنہ جانے گوجھاس ایز کوٹ

۱۰ اج من فو بخش مرنہ چہ پر بندہ پتہ کتہ لیکھت ہ
 دہ دے کوستم غنی زمین خستہ کر بخشے مٹ چھپو بار میوں۔ جتہ پکھنا کر سا بنیہ میں
 ۲۰ ہی تھڑ بر ہاتہ کر بخشے ہاے ہاے۔ میانہ تینو ضایہ کر بخشے گئے گئے
 پاپہ بڑے پاپہ کر بخشے ہاے ہاے (ن ۱۲۷۸) ۳۰ یہ بندہ چہ مرنہ
 فو بخش مرنہ یوت ۴۰ مرنہ جانے یعقوبس کو گاش کم (ن ج)
 (ن ۱۲۷۸)

۵۰ متہ مرقم ورنہ چھپو مائرنہ نم (ن ج) (ن ۱۲۷۸)

مرنے چائے سو ندر و کیشاہ پان ٹوٹ
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو
 مے مرگو آے کیشاہ سیم تن   ذلہ ناوختہ ، ذلہ ناوختہ تم کفن
 میون یوسف کتہ سنا کو رخصت دفن
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو
 دے مرگو کیشاہ تریان چھٹا عار   جیلہ کر کو کر وختہ وختہ بڑو بڑو مر گذار
 چھ قیامتہ ییلو یار س راد یار
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو
 مرنے چائے پوہ مے کو مو شروتن   یوم تاؤن خاصہ ٹوس یاد نس
 بیز ہی نو یار مے مشراونس
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو
 معرکن شریار اوس ہم بادشاہ   تارکن مرنے پتہ شوبان آسہ ماہ
 یار کن عطا و مرنے چائے گوم داہ
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو
 مرنے چائے رائین گے شاد شاد   مرنے سیتی پنجرن گاہی سرائخ
 مرنے سیتی داد کو لد روان و پداکھ
 ناد لائے میاں یوسف و وہ لو

عا یہ بشتہ تر چھ مروجہ نو شخص مرنے یوت ۲۷ لہ ناوختہ ذلہ ناوختہ (ن) چ
 ۲۷ یہ بشتہ تر چھ مرنے نو شخص مرنے ۲۷ پدہ تر چھ ن چ مرنے یوت۔

مرنے سستی سوز گزہاں اُٹھتے   مرنے سستی سوز گزہاں سوتھتے

بشدن پیچھ ڈولہ نادان گوندتے

ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو

مرنے سستی جورِ جہاںی گزہاں   مرنے سستی شگِ دانِ بچھے چھوٹا

مرنے سستی زور نو، وزن مرھٹ

ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو

وای مرگو آے کیتیاہ سروقد   ہول تراؤتھ واپہ تاؤتھ در لحد

سوعہ کھ منزے دھ کھ سستی گلو داؤلد

ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو

مرنے چانے ترزوو بولن بلیلن   مرنے چانے جامہ پارے کر وگلن

مرنے چانے کار ہٹج گے سو بلیلن

ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو

مرنے چانے باغ و بستان خوجہ شگ گے   مرنے سستی

مرنے چانے نالہ دوان کیاہ جھٹے

ناد لائے میانہ یوسوفو وہ لو

۱ ابتدا دن پیچھ چھپے ڈولان گوندے (ن ج) عاشقان (چھن) دزان (ن ج)

۲ مرنے سستی زور نو روزان شہسپرن (ن ج) مول تراؤتھ تم تراؤتھ در لحد

(ن ج) ڈولہ تاؤتھ ڈولہ تاؤتھ در لحد (چھن) دھ یوسفیہ مرگو کرھٹس اُدو لد

(ن ج) ماہ کرھٹس گوم چگ چھو کد (چھن) ۱۰ یار چھپے بزمین

نہ سٹس تن ۱۲۷۸ منز ۱۰ بند چھ مروجہ سٹس منزے یت۔ دویم مہر چھپے دھ

ہاے مرکو کینہ تیر سو نو تھو و تم میون یوسف کتھ مزاراں سو و تم

از مئے زونم بے وفا دنیا چھ برہم

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

ڈام زڈر خاصہ بیرے لچھ تے دادی کر غم جاے منز و اچھ تے

ژائے ہوادل چھم نہ روزان ڈچھ تے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

مزاراں ہسے کر جھنس برے ڈر زڈر جھنس و نتہ کو تاہ ڈے

د فراق یار از ما برے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

بیر چمن یہیہ بیرتھ چھم سکے ۴ زلف سوسل چشہ چھم تبر زلف

شوہر ڈے قبر بیچھ ترا کو تھ نہ لے

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

قبر بیچھ گے ابر رحمتہ زن ہرن یار دادے پاکر تے بارو دوان

خار کر جھنس عار میون چھے نا یوان

ناد لائے میانہ یوسف و وہ لو

۱ امکانش (ن ۱۲۸) پے بند تیر چھنہ جرمں نو جھنس منز و پے بند چھ مروج

نو جھنس منزے یوت ۳ پے بند تیر چھ مروج نو جھنس منزے یوت۔

۴ بیر چمن مشکہ تبر برک چھم سکے (ن ج) ۵ شوہر نے ڈے قبر بیچھ

(ن ج) ۶ قبر بیچھ ڈے ابر رحمتہ زن ہرن مشکہ عشقے ستر نیرتھ کو جان

ستر عشقے زن کھٹھہ مکان (ن ۱۳۰)

او کچھ دوسرے دوستو چشم باداے کج
 یوسف نے قبر پہنچا قہبان لجن
 دیکھ لہو ان لیل تو دانی بیٹہ بچن
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 یام قبر رٹھتہ تر وون کریان
 اسم اللہ تام ہو تین بر زبان
 عشق مڑے نام نہر تھ گوس جان
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 سہ ورموشے بازی آزد دھتھ لکھتے
 وار بار بوداد سے ستر کور تھتے
 راہ یس دلبر تے سے کونو تے
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 مرن پتے و چھتہ جدا کیتو کے
 ا صلیے کن رقم آخر نوان پے
 نکھ نکھ کر کھ دفن دوشوے
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 نالہ قبر رٹھتہ ترا مین برباک
 در فراق یار دین جان چاک
 نکھ نکھ کر کھ دفن زیر خاک
 نادلائے میاں یوسف و وہ لو
 کر تھ محمود د زلیخا مختصر
 درد مشن عاشقن کر تھ مختصر

عایہ بند چھ جرم نو سخیس تہن ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ بند چھ جرم
 نو سخیس تہن ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ بند تھ چھ جرم نو سخیس تہن ۱۲۷۸ شریوت
 ۲۷ یہ بند تھ چھ جرم نو سخیس تہن ۱۲۷۸ شریوت ۲۷ یہ محمود د زلیخا (ن ج)
 ۶ داد کو لدن عاشقن کر تھ مختصر (ن ج) (چھن)

میرہ سستی کس نے گویا زبرد بر

نادان لے میا نہ یوسف و زلیخا

۲۷

بوز عسکر و زلیخا یاد تھاو عشق سستی عاشق چھ زندنا
..... ڈیڑھ ترس کتاب خاتون پر محرم ڈیڑھ آؤ پر چھ ٹول

ہستہ سوزاں پشم گریاں دل کباب

نادان لے میا نہ یوسف و زلیخا

---

۱۷ داد و کچھ تہ دادے کس نے گویا زبرد بر (ن ج) یاہ دادے کس نے گویا زبرد بر
(ان ہجور) (چھ ن) ۱۷ یہ شار چھ کیشن قلمی نوہ سخن تیرے یوت۔
۱۷ یہ آخری ہستہ چھ بر من نوہ سخن تیرے یوت۔

لیلیٰ مجنون

حمد تس بیٹو محمد پاد کو رن
 تہندے نور نش پاد از عالم
 گئے تھو لال لاجن گاہ مجنون
 چھ فرماوان سہ مجنون دیانتہ
 پاد بودا دایہ یا منتہ کو چھ بیون
 زونے کوکوت حسن اوس طرب
 زونے حین رنے یار و چھان
 زونہرے دوت سوز کھ در سخاں
 تراپا مالہ اُس کو راہ خاص محبوب
 دیکے تس صبح کھتے اوس روشن

پنہ نے عشق ستر تس سینہ نور
 سہ چھ معنی بصورت جسم آدم
 عاشق چیلہ کے زونہرے دل نیر
 کروہس قاس ہنری تا منتہ
 خسرے شرو شکہ تس کھون
 زونے عشق کوتاہ کوس لب
 بظاہر مظہر ازار و چھان
 ستر سچتہ یار خد متکار پانس
 تہندے تراپا مالہ سارے شوب
 تہندے چھنے کو سمسار تو شن

۱۔ تہندے نور نش کو پاد عالم۔ سہ چھ صورت برانے جسم آدم (چھانی
 فہم) تہندے نور نشے ذراو عالم (ن ۱۲۸۴) سور عالم (ن ۱۲۸۴)
 ۲۔ گئے چھ لال لاکان گاہ مجنون۔ عاشق چیلہ کر کو جو جان دل نیر
 (ن ۱۲۸۴) عاشق (چھن) ۲۔ پشار چھنے ن ۱۲۸۴ ۳۔ پشار تر
 چھنے ن ۱۲۸۴ ۴۔ نازہن اُس کو راہ خاصہ محبوب
 تہندے ستر سارین تراپا مالہ شوب (چھن) تہندے نور نش اُس عاشق شوب
 (چھن) اتر تہندے تراپا مالہ سارے شوب (ن ۱۲۸۴) تہندے نور نش اُس روشن
 (ن ۱۲۸۴)

دے کیاہ اوس تیں کیاہ زلف زخار
 آسہ پیچھے ہنسے گنجس رچھ شہار
 خال اوس دانہ گیسو والہ بری
 زالہ تھو اُسو لگو متو جو روپری
 عشو گر چشمہ آسے فتنہ انگیز
 تیز کیاہ ناز ہے شمشیر خون ریز
 بدن اوس پہ پہ کئے پامہ دوان
 گوہ لاب از رنگ رویش رشک فوان
 آسہ وڑی اُسو کو شمس کھا سی
 گزھان اوس دیشہ دین دلی دمی
 روے گل موئے شبل سرو قامت
 عاشق بے دِلن کر یز قیامت
 لال تیں کو رہندے ناد مشہور
 دپان اُسو چھا پری کن جنت حور
 قاس کو دیشہ دے مت مدح
 پن مشر بن تہ تھوون تہوئے گوش
 موچھان تیں لالہ کن کو نقش دیوا
 پن مشر بن تہ تھوون تہوئے گوش
 سہو صورتہ دیشہ دے تھو لادین
 نہایتہ اوس کران گریہ زاری
 موچھان اُسو اکھ اُس کن دہر ہے
 قہر ان رحم رو بردہ پیچہ اُسو پان
 مہر تیں اوس تازہ مصحف لالہ رہند رہے
 سوکھ تیز عشق سہ کھ یام کوکھ ہوجھ
 تہی رکنو ماتہ ہن پیچھ دس تہو گچھ
 دلس تیں لالہ ہنیز اُس بیقرار ہی
 لدون نار عشق تازہ موزے
 تہی جنتہ پانہ وڑی اُسو کچھ کران
 ہنکے کچھ نظر آسے جسم کچھ موزے
 رے پاٹھو نو دے تیں کوکھ چاوہ

زاوچھت کچھ عاشقی پیچہ زلف زخار۔ اوس تیں جسے گنجس رچھ شہار (چھن)
 (نہجور) ۱۲۸۴ء شمار چھن ۱۷۸۴ء موزے یوت ۳ پن مشر تہ تیں کن تھا ہے
 گوش ۳ تن تہ گچھن (ن ۱۲۸۴) ۵ زور زورے (ن ۱۷۸۴) (چھن زور)
 ۶ چھانی فہ جس تیز چھ آتہ پیچھ شہ شہار چھ سطر آسے جسم کچھ موزے (ن ۱۷۸۴)

وہ دس منز نام عشقن جاے کر نکھ
 ترا پیلو نام اے بکھ اچھ ترا
 دپان اُس لال منیو تو سر پریم
 داندو ملہ فریکہ پڑے اوس لالان
 متیس اوس خف کو مت ہول آسان
 کاٹے روس ترا پیلو باجن حال بوٹن
 ترا پیلو باج آہ دنگھ ماجہ اُس
 تے پیٹھ اُسو تھو سنبہ ماجہ نمان
 لال پیچہ بوڑ عاشق کو جانا
 وچھان تم اکھ اُس کس کن رو نیشب
 سارو پے شہر عمر کس گتہ شہر پتھ
 جامہ زونہ ماجہ تھو سنبہ نام بوڑن
 ترا پیلو لال گتہ پتھ کڑے مند چھوڑ
 لال نام آہ دیو تھن ماجہ مند لال

نہا پیٹھ پانہ دانی ماسے پھر نکھ
 پانہ دانی مشک پیچہ اُسو بلوان
 ترا اُچی پیٹھ مے دیدار دزوم
 بہانے پیچہ مندے لول کاسان
 تہمی پیٹھ اوس گتہ ہان لول کسن
 دنگ بربر سر بازار پوون
 لال تے قاس عاشق گتہ خالص
 پھینا لال پانس نشہ اُنان
 حسینا، مہ جینا، ناز نیشب
 سبق بلکل تھو کوڑعت چھ مشرب
 لال مجھوڑے مندے کوڑعت چھ
 لالہ نش ترا پیلو لال باعلام سوون
 قبیلے کڑا دزوم نشہ داندو پتھ
 پیڑے بوڑ جامہ تر پتھ داندو لال

۱۔ اچیل تے دیدار دزوم (ن ۱۲۸۴) ۲۔ داندو لال کڑے نہا بازار پوون (ن ۱۲۸۴)
 ۳۔ پیٹھ پاٹھو آہ تھو سنبہ ماجہ ومان (چھاپی) ۴۔ حسینا، ناز نیشب، منہ فونا
 (ن ۱) (ن ل) (ن ۱۳۰۲) ۵۔ وچھان چھی اکھ اُس کس تم روز تاشب
 سبق نش بلکل کوڑعت مشرب (چھاپی) (ن ل) (ن ۱۳۰۲)
 ۶۔ قبیلے کڑا منیو تر پتھ داندو پتھ (چھن) اند ترا پتھ (ن ۱۳۰۲)

شرم ز چہ لالہ روزی گم باز
 پیرا یزدوے مول جزدی مار کزی
 بلے تس یس زوان چھانے کو
 لہے لہے لالہ دو پس تو جواب
 بے کس پیچھے دینے حقس کا مڑ کوتا
 سے لڑے خار کو تے وار و تو م
 دیشہ کھتہ کا تہہ گزہاں چم کہ دہستہ
 نہ دنتے مانج اول عشق کیا کو
 کیوہے کو عشق، و نتم کیتھہ چھان
 دینر بوزختہ دمان چھی سارو دشمن
 بہ دای چھس لوج طغلاہ پاک موصوف
 پری رو خساہ کیتیاہ چھی خردار
 شراکہ شمشیر سستین پائے کزی
 انسان چھے ماجہ مارلس ہر رنگے کھو
 صبر کر مانجے گزہ دیوت بیتاب
 بہ کوے زانہ کیاہ کو یار و اغیار
 تو بہ تقصیر کھو دیوت پائے کزی تو م
 سبق بوز تو تے، کیتھہ پائے کزی
 تے کو نتم سہر عشقن ناو کتھہ ہر
 بختہ آد سارے عاشق تہہ جان
 دون خساہ کیتھہ ماجہ کورین
 مٹے لے و ز حال عشقن کیتھہ تہہ موصوف

۱ اثرے (ن ل) ۲ تیز شمشیر (ن ۱۲۸۴) ۳ پے شار چھن (ن ۱۲۸۴) ۴ یزدوے
 ۵ پت ۶ پے شار چھن ۷ حسن شاہ نس فہ سخن موز ۸ پے کھو پے پختہ گزہاں
 چھس گرفتار (ن ل) (ن ۱۰۴) ۹ پے شار چھن ۱۰ حسن شاہ نس
 فہ سخن موز ۱۱ خاہ کو چکرس (ن ۱۲۸۴) ۱۲ پے شار چھن ۱۳ چھان پے فہ سخن موز
 ۱۴ پختہ کھو درج ۱۵ فہ شاہ تہہ کوٹ پختہ کھو پختہ کھو پختہ کھو پختہ کھو
 آپ تہہ پختہ ۱۶ حسن شاہن چھن پے شار پختہ کھو ۱۷ چھان پے فہ سخن موز چھن
 ۱۸ پے شار پختہ ۱۹ پے شاہ تہہ درج ۲۰ دیشہ کیاہ ادہ گزہاں چھن کھو دہستہ —
 بوز تو تہہ کھو پائے کھو پختہ کھو پختہ کھو پختہ کھو پختہ کھو پختہ کھو
 یا جو ہر م کتھہ میو چھن آسن (چھن) ۲۱ ایم ز شار چھن (ن ۱۲۸۴) ۲۲ یزدوے

مش دُنی دُنی تسلا وار دیت نس
 کارگر گوس پر گڑنا ر پیوت نس
 لالہ پشیر مارچہ بوزختہ گو تسلا
 خط کیشتہ لالہ پشیر کو پاٹھو چھپہ اھلا
 تسمی دہمہ پیچھہ تھا وکھ لالہ پشیر
 کرے کیاہ سنہ تھا وکھ کر کھٹھہ
 کامکو آئشہ دانے جسامہ دنیوم
 نامہ پاغام لدہے کیاہ سہ بنیوم
 ددان اُس میانہ مینو میانہ یا شہ
 کتیو چھک و تہ پیچھہ بوبان مائے
 پیچھہ پاٹھو اُس کران لیل تو وائے
 منے مھلویہ اُسے نو قدر زانی

چھہ محمود دس بلا شک عشقے نال
 تہتھے پاٹھو پیچھہ او سسے قاس بالال

غزل

متہ مھلویہ نو کتہ سپانہ یارو
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 پترار کتہ کار پر قلم تختہ سپارہ
 منز باگ ڈاٹن چھک شو بان
 پیچھہ پاٹھو اُندو اُندو زکونہ ستارہ
 ونٹو لال کتہ پترار ایلو
 نالو چھم جیل تے کیاہ لہ کہ چارو
 نالو مارچہ رشک سیتو کہ جس بند

وا داغچہ (چھن) ۷۷ یہ شار تہ چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۳۷ یہ شار
 چھن ۱۲۸۴ منزے ۷۷ یہ شار چھن اھہ شایہ ۱۲۸۴ منزے یوت ۷۵ اُندو اُندو
 ڈاٹ باج شو بان چھی (چھن) (ترسر) - منز باگ ڈاٹن چھک شو بان -
 پیچھہ پاٹھو شو بان نو نہ سیتارو - یہ شار چھن ۱۲۸۴ تن مھلویہ درائے مارچہ
 نو محض منز غلط -

دلی کن زالمی دانکہ شے برکھ پاری
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 سورتہ بشار کہ سودا کارو
 فشیہ اکہ پتہ مو وندہ پان
 دیکھیا فی رتہ فلو دند موشتہ مارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 سورتہ گوم بدنس دور کہ نارد
 ژور پکھو یارو مو تم پان
 شرو پانہ میانے لا کو کہ چارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 گاجتس آمو تاو زاجتس نارد
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 راجتس پان مانے اندادو
 بکریہ عشق چھم آزارو
 کلہ پان وندہ یو بو تم زارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 شہ کتھو مے ہوا گو کہ آوارو
 متہ مو شے ہوا خازے گوم
 محلو نہ وچھہ ہتھہ بیہ دو بارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 دتہ چھم مولوم تو رک پتہ لارو
 نتہ دو لہ پتہ وچھہ کیاہ یون حال
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 متہ مشراو تم ماہ روفسارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 سیہ امیر نہ ما موشتہ مارو
 ومنتو لائل کتہ پزار آیو
 پرنے چھم دو عمہ سپارو

۱ دلی کن چھم تے زالمی دانکہ پاری (چھن) ۲ ہونا مدارو (نار)

۳ پشار چھم بھاپی تہ احسن شاہ سید بن نہ سخص شرن

۴ نتہ وچھہ اکہ پتہ کیاہ چھم مال (چھن)

۵ پشار چھم نہ سخص احسن شاہ تہ ن ۱۲۸۴ مفرے بوت

و سبھتہ پیسہ مو دوسہ دیوار
 و سبھتہ آیم ساری شہار
 پھیرتہ ناد و نیس پودہ وار
 و نتو لال کتبہ پزار آیو
 گنزار اوان چھن ژنڈرے تارو
 ہندرو حقیم کتبہ سے دل و جان
 و نتو لال کتبہ پزار آیو

گمہ پشیم چان ژنڈری تارو

چھم چون تمنا محمودس

رمہ ارکہ دیدار ہا و تم یارو

و نتو لال کتبہ پزار آیو

قاسم شیکر لالہ رنٹے دور سپن
 قصورے یار سبھتہ تس سور سپن

ژانہ دل برائشرا کے اوس پان
 دادی لد اوس یارس ناد و وان

ودان اوس یار میوئے کوٹ سناگو
 موتے مبلون تس روتے فناگو

دیان اوس یار دایے اون پے لاگس
 دایے چھم چکرین کتبہ شاہ زاکس

جابر تر اوتھ پانس جتہ وون
 قصورے یار سبھتہ سور مون

دابہ تکر یار دادے لوگ اوٹے
 اکتس کتبہ پالہ مسجہ کو لالہ گئے

۱۰ اشار چھم فہ مسخ احسن شاہ تہن ۱۲۸۴ شہرے یوت

۲۰ پبند چھم تہن ۱۲۸۴ شہرے یوت

۳۰ بٹشہ یارس دور سپن (ن ۱۳۰۴)

۴۰ قوہ جود و سبھتہ تس کیاہ سور سپن (ن ۱۲۸۴)

۵۰ رود چھم (چھن)

غریباہ آہ کران تراو دربار
 دوان اوس ہولہ گولت لولہ ہستے
 بنم تا پیش سر و دل و پیشہ من ہار
 دوسرے پیو پیالہ قسّ دلو ہستے
 دودن تمکو زور وادہ شور ملن
 پیالہ کے ہتے پائس سور ٹولن

مجلون چھ لاکھ ہندس برس تل

بامقہ گیسوا ۳

سہجہ اسیچہ پنس شالو
 نور نورے ہا سوہن پیالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 سؤد رووم مول کیہا مالو
 عشقہ ترورن کوڑم داہ
 عشقہ دوڑے بو کچھ تالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 سرے وندے پتا موسالو
 آہ پیالو بنیوے کیہا
 حال و چھتم بنیوم کیہا
 شامبازہ لوک کت زالو

آہ پیالو بنیوے کیہا

چانہ خاطر پان بو گالو

منز بادانہ راجوم راہ

دیتہ کرہے پوشن مالو

آہ پیالو بنیوے کیہا

عشقہ کتہا ہ وچھتو فالو

گکھ اندرے داوتم ماہ

۱ "آٹو" (ن ۱) ۲ شار چھنہ نومہ سکھ پور ۱۳۰۴ شری
 ۲ دودن تمکو زور وادہ شور ملن (ن ۱۲۸۴) یہ شار چھنہ ن ہجور شری
 ۳ ۲ ہاتھ چھنہ ن ۱۲۸۴ ۲ چھاپی نومہ سچس شریے پوت

کہہ رہا ہوں کہ پیہ نے لالو

آہہ پیالو بنیوے کیا

زور تہہ لالہ متو کوڑھیلہ پیالک	نئے تنس کیاہ چھہ مطلب میاں مالک
لالہ دوپ دوجھت نے فوزمت ذات	پیہ نے دستہ بہتر دین چھہ خاات
میتس نش آہ یوہے چیلہ کرہتھ	لال تے مہہ براؤ تنس پیالہ برہتھ
کرن تنس چھہ تنس تھو دوارائے	بردوش لول کوڑ تنس زار پائے
ہتو متہ کہہ روزان چھک شہ و تم	ڈہے کیاہ خااتھ کرہی وار منگم
دو پئس تمو متوئے کرہم پیالہ پن	پیالہ کے ہتہ ملیہ تنس حال و تن
میتو چھم لولہ چانے برہتھ ہن ہن	پتھ پٹھو کرہمیوئے اڑ ہن
لو بے مجھو فی اہی ہتہ و صلاہ	تسلو تو سیتو تنس کوئے اصلاہ
وچھان اُسرت پٹھین اکھ اکھ	ننسر کو اور یورے شور پین
قبیلہ لالہ ہندے گوس دشمن	کرکھ تنس کہہ دی دی چھو کہ دتن
زغیش و آشنا بیگانہ کر دہ	بعشق اک پرئی دیوانہ گردید

۱ آہہ پیالک (ن ل) (ن ۰۴) ۲۷ ذات = زاہ

۲ لالہ دوپ دوجھت نے فوزمت ذات (ن ۱۲۸۳)

۳ لال تے مہہ براؤ تنس پیالہ برہتھ (ن ل)

۴ یہ شار چھپنے چھاپی تو احسن شاہ بنس نوہمٹن منز

۵ سپروتن (ن ل) ۶ وچھتھ تنس لالہ کے گئے مست پین

۷ پتھر پو اور یورے شور پین (چھن)

۸ صنم (چھن)

دہ نکھ تئس سید پرس حال جملوں
 پہنچتے چھے سر بہ بندہ در غرات
 سید پروت ڈھار ان مار تئس
 وچھن تکر جامہ کر کو متو پارے پاسے
 پئس سور گوشت تئس دئس
 شہنچہ گاہ پر نشان مور ڈبغے
 وچھتہ ڈبغے بالکھ نیرتھ سید میر
 نور دپ دیسا بن چشن ہمشہ لالو
 ڈٹے کیو کالہ سرفن نال وڈے
 پر کہو زلف سیاہ مار وچھت
 ڈٹے گوہم لولہ مس جھتہ مت دہوش

ہر پوتس اوٹش تہ چشمو کونو پوتس
 قدان چھے لالہ ہندے وصلہ وٹا
 پیش رو بوٹھ گٹرھتہ نند رہتس
 سورس سپنہ دوزمت عشق ناکے
 راتھ دودھ تے گڑھاں تئس ڈھین
 قاس ڈہ شہنچہ جگرس کیسے کھنچے
 دور تکر سپنہ سیر عشق تیر تئس
 ڈ کیو زالہ لوگ ہم ڈاٹھ مالو
 ڈٹے کیو ہمپہ تنے خاک موٹے
 ڈٹے زولہم کالہ شہارو مئے بچھتہ
 ڈٹے ہم عر پن متہ سوروش

۱۷۱۲ (ن ل) ۲۷ یار ہندے (چھن)
 ۱۷۱۳ (ن ل) ۱۷۱۴ (ن ل) ۱۷۱۵ (ن ل) ۱۷۱۶ (ن ل)
 ۱۷۱۷ (ن ل) ۱۷۱۸ (ن ل) ۱۷۱۹ (ن ل) ۱۷۲۰ (ن ل)
 ۱۷۲۱ (ن ل) ۱۷۲۲ (ن ل) ۱۷۲۳ (ن ل) ۱۷۲۴ (ن ل)

۱۷۲۵ (ن ل) ۱۷۲۶ (ن ل) ۱۷۲۷ (ن ل) ۱۷۲۸ (ن ل)
 ۱۷۲۹ (ن ل) ۱۷۳۰ (ن ل) ۱۷۳۱ (ن ل) ۱۷۳۲ (ن ل)
 ۱۷۳۳ (ن ل) ۱۷۳۴ (ن ل) ۱۷۳۵ (ن ل) ۱۷۳۶ (ن ل)
 ۱۷۳۷ (ن ل) ۱۷۳۸ (ن ل) ۱۷۳۹ (ن ل) ۱۷۴۰ (ن ل)

تور مجلوں نو دوس پئس ناو کیا چھے
 دو پوس متہ چھس نا بابہ چوئے
 مئے نو چھم مالو سندے باجہ پند ذوق
 چھسے بابہ ساٹھا لال ہاوم
 دو پوس تنمو مالو بوزلے قرۃ العین
 گرہن نئے لالہ شہد دیدار بن
 آد مجلوں لار ان وتہ وتے
 ترہٹا و تم کن کنہ کے کنہ دوتے
 مئے کو مورینہ بنے سپنہ صد چاک
 مئے چھمنا تازہ چوئے پوتہ دوتے
 ترہٹا دل اسہ ترہٹا دوتہ اسکو رو کیا
 کتیک چھک کتہ او سکھ کتہ ملتہ
 پتہ مجلوں نہ راتھا گرہ چوئے
 مئے او سم ذوق گرہم لال شوق
 لال نے ہاوم ایتھ ترہٹاوم
 گرہن ہی پود لال با من شاد بنش
 مئے مجلوں وہ لہو سا گرہ بن
 ماچہ نش دوت روٹن نالہ مئے
 بڑ کرہ ہے اور بنسہ گور گورے
 ترہٹا چھتو لولہ رستہ زاہ ترہٹا اکھ
 ترہٹے کتہ سوتہ چھن کورہ جودہ
 ترہٹا تو سپر بن کیاہ لودھتہ راہ

۱۰ اکڑ کر نہن چھے ۲ مال (چھن) (ن) ۱۰ ۳۷۰ شہ چھنہ چھاپی ترہٹا حسن
 شاہ نس نو حسن ترہٹا درج ۱۰ اکھ بل چھ (چھن) ترہٹا

۱۱ وبالوالدین احسن قرآن او
 ۱۲ آد مجلوں لار ان دسہ رستے۔ دو پوس دم کندہ بو اور سر کھتے

۱۳ اکھ روٹ نس ترہٹا کھوت برانخ ایوان۔ ماچہ دیو تھٹ مت مجلوں کیہ حاران
 شائد کوئ شائد دیت نس اچھ ترہٹا۔ دوتن ہیوت نس من نس سپر باون
 پم ترہٹے شہ چھ غلام محمد نور محمد نس چھاپی نو حسن ترہٹا یوت۔

۱۴ پیڑوے ما یاد سونے اکھ لہا (ن) ۱۰
 ترہٹا چھتو لولہ رستہ کیاہ کورہ دہ (ن) ۱۲۸۳

نہ چھکھنا دن اچھن ہند گاش ہوئے
 مژا ترا دم تہ بہتم پینہ شائے
 جہ دنیا سور فانی چھنہ روڈن
 زمانہ پیتہ لارن چھنہ مردی
 دوپس مجھو نہ مئے نیستہ چھنہ درکار
 ترہنکھ تہ کامہ دیوین جامہ نالی
 مئے مجھو نہ اُسو کو مست چھاوتہ
 اے اُس برانتہ چانی وقت پیری
 اے پیتہ اُسو ہیکہ ترسانہ جائے
 اے تر اوٹھ تو لکھ اُسو پتہ لارو
 نئے پوترس نہ تہے نو کا نہہ مول ناو
 نئے پوترس کا نہہ رستہ چھراو
 نئے پوترس کا نہہ نہ کران دستگیری
 نئے پوترچھے ٹکس پیچہ کا نہہ ولا
 نہ چھکھنا وقت پیری آش ہوئے
 کرے بو خاصہ نیستہ ترہ جائے
 گزہ ہی نامیون کنن چھکھنہ بوڈن
 انان چھہ لالہ روپس رنگ نہدی
 مئے گزہ صم لال شوق چھم وفادار
 نصیحتہ پیتہ سہ کر فی ماہ مالی
 بستہ گی کر نہ بدل اند تر اوٹھ
 کر کہ نہ خستہ جان دستگیری
 زدا لکھ تر اوٹھ نہ کمیو دو لکھائے
 جان وندے اُسو دیوان ماروئے
 نئے پوترس ساس اُسو ہیکہ مار ہند باو
 نئے پوترس سنبہ لاوتہ دولہ ناوڈن
 نئے پوترس ذکر لگان وقت پیری
 دیوان چھس دوسہ اکے واو مال

۱۷ مردن (ن ۱) ۲۷ مژا تر اوٹھ ترہ رستم جایہ آرام لے نوڈن جن ازوم ناشام
 (ن ۱) (ن ۱۲۸۴) ۳۷ (ن ۱) (ن ۱۰۴) ۴۷ (ن ۱) ۵۷ دوپس مجھو نہ کر اوایل
 انو گزہ تہس دیان چھی ناو لیلہ (ن ۱) (ن ۱۲۸۴)

۷۱ تا ۷۶ یم شے شار چھنہ چھاپی نوہ سخن مژا

۷۱ ساسنس ناو مار ہند باو (ن ۱۲۸۴) ۷۲ تا ۷۴ ۱۴ یم نوشار
 چھنہ چھاپی نوہ سخن مژا درج ۷۵ یہ شار چھنہ حسن شاہ نس نوہ سخن مژا

حکیم اکو دو چکھ یو دیون بوزو
 ان کنز کا غنم کچھ وار پلختہ
 دیو پس تھو لالہ بوزے چون دن
 پوزو دے لاکہ چشمن و دد بلنس
 انیو پس کا غنم کچھ سو مہ دارا
 تہ جلفو فی بوزو مے سو مہ لوکن
 د چھان اوس ہر طرف چشمن بران
 کنز ہمن لال عاشق سو مہ چشمن
 او شے پیکو اوس پوان شور سستی
 تھی زور اوس روزان چشمن و طختہ
 پتھر پو خون ہاران بے خبر کو
 تسلا سارے کوست چھ لاشک
 بقیق لالہ مڑے چلے کور پس
 دو پس کمر تام مٹو سندن اتانا
 اکھا تھو لالہ چشمن در بار سوزو
 گرد فوال لالہ چشمنے دار پلختہ
 پنے پانے فریے کچھ سو مہ لود
 د چھس بوسو مہ چشمن پیتھنہ دلس
 د تو پس بلکہ کور پس پیر دارا
 نوید واصل بوزو شاد سین
 دیان اوس اوپا سیم لال دیان
 زین کچھ پاٹھو سو مہ شش چھو
 رطان پتھ اوس جبر کہ نور سستی
 خون دل سینہ کنز تس ذرا و پتھ
 یہ اوسکھ کنز مت فی د پتھ خلقو
 لالہ پیچھ وار موت کوست چھ عا
 کنیز و لیل تہ وانے ویلہ کور پس
 تہ بوزو کوس یاد اخفہ قانہ

۱ (دور) (چھن) (ن ل) ۲۶ (دستہ) (د چھاپی نو سستی)

۳۶ پ شار چھنے چھاپی تہ احسن شاہ نس نو سستی مڑ

۴۶ پ شار چھنے احسن شاہ نس نو سستی مڑ

۵۶ کران بشہ اوس

۶۶ تھی امیز روز او چشمن و طختہ (چھن) تھی خشمہ رود (ن ل)

۷۶ سین مولوم سارن (ن ل) ۷۷ تھی سندن (چھن)

حکمیں حال بدو کہ کیا ہے چارے
 کوڑہ لکھ تس رات جاری رہے پوک
 تم ہے چھو لالہ ہندے لپٹے شوق
 تمیں دہہ ہر در او مجھوں سے اداں
 پین تس کھیندے ویٹ پیچھ خون جاری
 بروٹھ پیٹ سو تمن دینٹھ کیا د
 پرتھو ہنس مست پادا کتہ کو خون
 دیکھ تس تہہ قشتریت پوک کتھ
 تمن دہن قائلین منراوس اکھ جان

دو پیکھ تم کو لال دزد پر عشق ناکے
 پتھر پیو او لکھنے نام مجھوں
 کرو تہو اصل دوا، وصل عاشق
 ہرن ا سو ہوز عقیس نوہ کی خان
 وچھان پیٹ ا سو حار ان کپہ ہادی
 نوہ پیستو اوس لیکھت لالہ ہندے
 دو پیکھ تم کو چھینے بیون بیون لال مجھوں
 فقیر و کڑی کہ کیا کہ مہم جیتھ
 فقیرن ریشہ پوتھ ناو یکسان

باجھ

عشق باڑی چھینے کا ماہ سرسری
 عشق دادے عاشق زود کھین چین
 عشق دادے کوہ ریشہ کوہ تیون
 عشق دادے کوہ ریشہ کوہ تیون

۱ اوس نیہ کھت (ن ل) (ن ل) ۲ امہ باٹکو کیتھ شارچہ غلام محمد نور
 محمد نس چھاپی کوہ سنس شرمشوی سستی لیکھت۔ دہن قلمی نوہ سنس شرمچھاتھ
 باٹس غزل لیکھت۔ حسن شاہن ۳ چھ امہ باٹکو نور شاہ سنس سستی
 لیکھتو۔ (۱۶ جی) ۲ عشق پر چھے از ثریا تاشری (ن ۱۲۸۳)
 ۳ یار دادے کوہ رھو نڈن نڈن روٹن (چھن)

عشقِ دادے شیخِ ہشتن بانی در چمن
عشقِ دادے بچہ شوک تیرو چمن
عشقِ دادے سہے زلیخا مار گے
یارِ دادے بیکس و بیچارے گے
عشقِ دادے شاہِ سلطان
سے ایاز اوس تے نشے در بندگی
عشقِ دادے مجلہ فی روتِ نجد کوہ
یارِ دادے اوس بردانِ راتھ دور

چھ محمودس بلا شک عشقِ نے مال

تے پٹھو پتھو اور مے فاس بالاک

آب تر و نون خاب تر و نون کھیت چمن
دور دیکھن پو ملاہ رتبہ پتے
رتبہ دیکھن لالہ ہند مادان ہے
اپلیو رتبہ رتبہ پتے کو ہند
اپلیو اکھ سوالہ بوز تسمو
اپلیو مے تر نکھنا لالہ کون
زون پہلی خاقہ کو کھن نام چھس
اپلیو نام فور چھم دور مے
پیسور و نون دور و نان راتھ درین
عشقِ دوری یاس تے لکھت غلط
آواران پر تھن تے چوپان ہے
دور پس پہلی چھم مے رتبہ لالہ ہند
لالہ ہند مے رتبہ رچھن سوز تسمو
بے زبان سیتو دیکھنا مے تر دور
دور پیالہ خام اوزن تام تے
لال و چھنک چھم سٹھا مارے مے

۱ شیخ = شیخ صنعاء ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱

۱ پہلیو تازہ مسلاہ بولے
 ۲ پہلیو ہنڈی مسلاہ دتمو
 ۳ دوپس پہلی تہ کستھو دھو فی تراو
 ۴ دوپس پہلی ماہ کوست کوٹ لے
 ۵ **دوپس پہلی ہنڈی مسلاہ تازہ چھم**
 ۶ دوپس پہلی تازہ مسلاہ تنہ ول
 ۷ پن مسلاہ لبہ کنے خھاو کھو
 ۸ خلعت شاہی خھاوون تمرا نہ کنے
 ۹ تازہ مسلاہ خاصہ مجلون وولے
 ۱۰ زخس پہلی ہنڈی مسلاہ مالوس
 ۱۱ دوپس پہلی ماہ کوست کوٹ لے
 ۱۲ اکتھو کھو روستھو یلو لوگ بکے
 عشقہ داے بے زبان سترے
 ۱۳ میتہ آکے لالہ کنے ہنڈی
 ۱۴ خاصہ ہنڈی ہنڈی مسلاہ پار کھو
 ۱۵ توہ دوپس ہنڈی مسلاہ سترے بے
 ۱۶ **مے بڑے چھو ویکن تے ہنڈی**
 ۱۷ کاڈلہو، ہنڈی ہنڈی دھو فی تراو
 ۱۸ ہنڈی مسلاہ خاصہ تے چھاو کھو
 ۱۹ ہنڈی مسلاہ وول تھی نوڑک تے
 ۲۰ یار دادے بے زبان سترے
 ۲۱ کینو کتر روستھو تے فی زالی تے
 ۲۲ متھو دوپس ہنڈی مسلاہ سترے بے
 ۲۳ عشقہ داے لوگ شکے تے

۱۷ یہ شار چھنہ چھنہ تین و منز۔

۱۸ تینہ لاگے لالہ کنے ہنڈی (ن ۱۲۸۳)

۱۹ یہ شار چھنہ چھنہ پی تر احسن شاہ ہنس فہ سحنہ سترے ۲۰ متھو دوپس ہنڈی (چھن)
 ۲۱ دوپس ہنڈی (ن ۱) ۲۲ یہ شار چھنہ احسن شاہن نقیل کوست۔ امہ شاہ
 ۲۳ پتر چھنہ چھنہ پی تر احسن شاہ ۲۴ بنر و صلا کتہ کنے تترہو
 ۲۵ ہنڈی مسلاہ خاصہ تے پترہو ۲۶ یہ شاہ چھنہ احسن شاہ ہنس فہ سحنہ سترے
 ۲۷ یہ شار چھنہ چھنہ پی تر احسن شاہ ۲۸ یہ شار چھنہ (ن ۱) ۲۹ یہ شار چھنہ (ن ۲) ۳۰ ستر۔
 ۳۱ یہ شار چھنہ چھنہ پی تر ۱۲۸۳ منزے یوت ۱۰۱۶ یہ شار چھنہ پترہو وہ بھان۔

دوت شائن لائلہ ہشت دروازے تک
 لائلہ تا مسجہ کو کشت رنگبک صدا
 درایہ رئیس لائلہ پائے دُڑی دئے
 دوہقان و دوہقان ہشت نے رنج تارے
 موراہنا حقوہ شائن پیچہ مکتس
 ہشت نے شہزادہ قزو کہ اندکن
 ہشت بن سستین ہشت لوگے پیکرے
 .. .. ..
 دوسرے میانہ پوس تھا تو اند گئے
 مائے لائلہ و چھتہ یہ چھتہ حیاتی تن
 پوس شل مجلو کی تر اوں اکہ نظر
 .. .. ..
 آجہ ڈالے نار کا کوٹھنے تے
 پوسہ مترے دوستاہ پرنہ ناؤں
 نشتہ خنجر لوے شش ڈوٹشس چنگر

۱۰۱۲۴۴ شہزاد چھن ل تہن ۱۳۴۴ مترے یوت ۱۲۸۴ لال تہل وادہ ہشت بن گزرنے
 (ن ل) (ن ۴) ۱۰۴۲۴ شہزاد چھن ل تہن ۴۰ مترے یوت
 بیلو پوہل دوہتہ ہشت نے لوگ ڈارے (ن ۱۲۸۴) ۱۲۸۴ شہزاد چھن ل تہن ۴۰ مترے یوت
 پیچہ کشت لائلہ تراویہ موراہنا شائن مکتس۔ دوہتہ چھن قزو دزن
 بیٹیس شہزادہ گشت ۵۵۲ شہزاد چھن ل تہن ۱۲۸۴ مترے یوت۔
 .. .. ..
 ۱۲۸۴۴ شہزاد چھن ل تہن ۴۰ مترے یوت
 نوہتہ شہزاد چھن ل تہن ۴۰ مترے یوت

۱۲۸۴۴ شہزاد چھن ل تہن ۴۰ مترے یوت

پس دلن چمچم جھمک کن چون زون چمن
 عشق تیریشہ مجلوں نس دلن
 لالہ نشہ یام مجلوں بڑھ گئے
 ڈاڑ باجو ڈیو نہیٹ مجلوں پیوستے
 ڈاڑ باجو متہ کرے توں کتھ کتھ
 لالہ ہنرے ماج یا مت کو کتن
 ڈاڑ ہالے گزرتھہ اُن میل تے
 ہے ڈے ستن چھس اُما ہند چھان
 لالہ ہنرے ماج یام تسلا سپن
 لالہ یا مت ہوتے متیس سرتن

یاڑ ڈاڑ کھنتہ ہجے بو زون
 مچھتہ بختہ آو کیاہ تن عام قلس
 عشق تارہ پیوس سہاہ کوٹھتہ
 ڈاڑ بابجے ساندہ کیاہ چھے کوٹھتہ
 لالہ ہندے صن رومہ کن کرے کتھ
 کتھ حاران، حیلہ کوڑن یوڑو
 ہالے لالے کیاہ ڈے کوڑتھم فیل تے
 دایو نہم عشق کتھ چرمن بیان
 ڈاڑ اپر کاٹسہ دشمن ہے دوچمن
 نام ہوتن عیبجو کے مشرق چھوڑن

ڈاڑ مجلوں سیتو نہیں داد بولہ

قصہ یہ عشق وون پر محمدی ۲۶ عدد

کوٹھ مجلوں ہنرے ڈاڑ مسلا
 ہنرے سیتو ہنرے لالہ کتھ آو
 رقبہ وون لال رقبہ وچھنے ڈاڑ
 گچھنرے مجلوں نس واد
 کس ونے کیاہ سیتو چھس شیا

وصلک گوئے تن زاہ تسلا
 ہنرے آکر لالہ ہنرے دربار ڈاڑ
 اکتھ سیتو ساران ساران آٹے
 وچھان وچھان گتھ آو کاٹ
 ہنرے چھا ہنرے چھا کتھ انسان

مان ۱۷۸۲ منز چھ پر شاد پتھ کنرے چن مسلاہ چم مے زخم وون پون
 یاڑ کڈ پانے نتہ بے ہجے ڈن (باتے فٹ نوٹ بڑو ہجس صفحہ ۱۷۸۲)

مٹے تے چھہ چانہ کھوٹے چنے دود
 چشمہ چانہ کوڑہم جوڑ
 مٹہ مہلو نو لکے یو پارے
 پٹسو کوو دوشوے لون مارے
 مستویام پوس تن در او نوئے
 دمن ییلو دھیل کوڑو کئے
 پانہ داؤ باؤ کھ ڈرے کی سپر
 زانہ تنہ سپر س ماد فقیر
 گبر س کس سناہ میس تاو
 محمد لاگتہ نمبر در او
 پوسہ مشردوس زبے سر کرتن
 در تن مادر چھے در تن

سپر سرپوش مغزس پوس

محمد پانس نشہ چھے دوس

سپن ییلو لالہ نشہ دور مجنوں
 ہران اوٹن تے پکان اوس عالمک

۱۔ اے شار چھہ احسن شاہن نقل کوڑ مت ۲۔ وچھتو اس کو لون مارو

(چھن) ۳۔ گبر کو سپر (چھن) (ن ۱)

۴۔ زانہ تنہ بوڑھہ ماد فقیر (ن ۱۲۹۶) ۵۔ مے نوٹن در او (چھن)

۶۔ در تن لبہن مادر تن (چھن امرتسر)

۷۔ مے نش یس "غلام محمد نور محمدن چھپو مت لیلہ مجنوں تھہ سچ (مطلبو)

۱۹۳۱ء) تہ چھاپی نو سچ امرتسر چھہ۔ اگتہ منز چھہ ہتیر کو مہ مشنوی ہتیر

۸۔ شار پوان۔ پیپہ محمدون پے حسین باگتہ تہ

دے وچھان پتہ پے رے باکویے ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا کرے

امی غلط فہمی کو اوس مٹے باگتہ "ساؤ لکھ باگتہ کت" منز لکھ باگتہ

سیتو درج کوڑ مت (ناجی)

کران اوس پار داسے نالہ زاری
 کوہم کیاہ راو راہم زہد گانے
 ودان اوس پیچہ ودان ابر بہاری
 مرے جو مٹہ کھسہ نے بار میانی
 دودم دل سورگوست چھم بنس
 راتھ تے دوہ چھنو زھن دس
 زہمنا وار پاہٹن دمن اچھن گاش
 گنے یتہ گہٹنوس تراو پراکاش
 ہران اوش تس کران اوس لہانی
 ہتاے لائے مئے کر چانی قدر زانی
 مئے لوکس یادنس تاون سبھا پیوم
 ہمیدہ زہنس بل مئے ارمو نہ رنگ گوہ

پاتھ

وتے دوجھان پتہ لارے بڑا لکے
 سنبیل دستے کیاہ چھ زلف اٹا لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے
 رنبول زلف چانی گہو مٹے ہا لکے
 دایر جس کمر تے کوکل سب لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے
 کاڈے زونے پردے کر ماڈا لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے
 زہن مز باگ عاشقن ہندو چھ لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے
 خدول مجھے جیسے تے پردول چا لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے
 کیتیاہ کالو اٹھ کتہ تریم کو ہا لکے
 ہتاے ویسویے مٹہ کر تم اوڈا لکے

۱۰ پارہ شار چھ احسن شاہ نس نوہ سمنس مزے پوت۔

۱۱ پیہ رنگ اوس مئے ارمو نہ رنگ گوہ (ن ل)

۱۲ اٹھ کاڈے زونے (ن ل) ۱۳ پیم چانی کوکل مشتاقن ہندو ز لکے

۱۴ کیشنن نوہ سمنس مز چھ پارہ غلط یکھت۔ (ن ل)

شرادہ پیسے یا دوس چھٹے خوشی کوئے
 زور زور پر پیر پیر ترو گزھان کوئے
 مفرور نے گزھ صو رتسہ بٹا کوئے
 وڈی کتہ دے سنی یا سو کو پالوئے
 ہٹائے لاپہ دیون جامہ پیرسی کوئے
 کم کم گزھ ضایہ کر سوا کوئے
 کتہ چھک زبان ستھ سامان چھوئے
 پتھ ترو تھوٹھ وچھتے سکارن کوئے
 لو کے اسن متہ کر تم کو کوئے
 وکلبہ کر تھس وچھتہ مرن چھ کوئے
 جملون گاران چھے امت کوئے
 ہالی کنس کتہ پیوش ورن کوئے
 ہٹائے لالی چھٹے جملون کوئے
 سید اپرس ٹو ز کتہ می سو کوئے
 رھٹے مار مار زلفن تھٹ کوئے
 ہاؤن پیسے سپر بن تے ہاؤن
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 ڈھا گسے ناز نا گرا پو ہی ہاؤن
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 ورن کوئے جامہ کالی گزھن کوئے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 اتھ صاف بافت شبہ بنک کوئے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 سوال خود اپان و تم تے ہاؤن
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 خالن چائی کیو عاشق تھیا کوئے
 ہٹائے ویسوی متہ کر تم اوڈ کوئے
 لے آ کے پان و تم لٹا کوئے

۱۰ مودہ پتہ باب پیرس نہ سخص مرن چھ پتہ شر پتہ کتہ

شرادہ پیسے یا دوس چھٹے تے ہاؤن
 زور زور پر پیر پیر ترو گزھان کوئے
 ۲۰ یہ شر چھٹہ (ن) مرن

کٹے مٹے پر نہاؤ کچھ کاٹا لے
ہٹائے ویسے مٹے کر تم اودا لے
محمود کا مٹی چھٹے تھے آنت سوال لے
سوال خود اچھے بد دول جمال لے
غنیمتہ زان کا لے گزھو دوا لے
ہٹائے ویسے مٹے کر تم اودا لے

دو چھن بیلو سید پرین دوس آری
کڑو کچھ پاٹھو بیگہ کچھ ہند جانے
شبہتہ تم گئیہ بائیں لالہ ہند پس
دو پس تم تو رہتیں شو بہ لالہ
امرو زور آخہ بوز نوو کھ
مقرر کڈ کچھ کرد آشنائی
شفیقو در دلو کر کار سازی
سید پرین آتش متیو میا کی کچھ بوز

سو میر تو تم خوش اقرب یار سازی
کرونا آسو شبہتہ تس داہ پا لے
پرین پیچہ سید پرین گل نہ گند پس
ان گزھ میل در زنجیر تے ہیں
تمو کڑ سپند صافی کینہ ترو کھ
چھ مشکل مٹے گزھو تن دن جیدی
قیلے دہ شوے تبم گئیہ راضی
گزھو لالہ سا بقا با ادب روز

۱۔ پش چھ صرف مٹہ بابو پس نو سٹس منز در چ۔

۲۔ پش چھ احسن شاہ پس نہ سٹس منزے یوت۔

۳۔ دو لاکھ تس سو رہتیں (ن ل)

۴۔ داہ (ن ل) تمو تس داہ آخہ (چھن)

۵۔ مصمم پیو کھ کرد (ن ل)

۶۔ دو پس تمو سید پرین میا کی کچھ بوز (ن ل)

مژد تراوم تہ واتکھ لالہ نشے
 اوئے مے تازہ پیرتھ گرتہ کوئی
 تے محلوئے میانے ہرازو
 تہ بوزتھ کینہ بخشی گئے محلوئیں
 سوہ جاوسی لولہ کی مس پیالہ شیشے
 بخشی کرتی کرکھو از لالہ ہشتہ
 پیالہ چیتھ ڈالہ رتم سرونازو
 لالہ ہشتہ ناو بوزتھ تراوڑوئیں
 مہر محلوئے چیتھ تھوئے مہر
 بہائے قیمت ہشتہ و سمرقند
 زخا ص و عام کینیاہ میرزادہ
 مبارکھ کورکھ پیرس گرتہ کوئی
 کورکھ فرشاہ تین کیتھ خاصہ
 گرتھ منز زن ستا پرتھ شولہ دیون
 ستھتھ ماس لوکھ سانس بیٹھ کانس
 زہرے اوس مشوشتہ شاد یا نہ
 داپہ تے زہرے ہشتہ اوس ستو پائیں
 زہرے رنگہ دفعہ مہر محلوئے شیشے
 روائے زن گلستان گو روائے
 سچھ پیرتھ تہ شیرتھ نیو کھ ماس
 دوانے زن گلستان گو روائے
 رنگہ رنگہ دفعہ مہر محلوئے شیشے

۱۔ اے بوتاز (ن ۱) ۲۔ لالہ گئے (ن ۱) ۳۔ پے شاد چھہ احسن
 شاہ نرس نہ بخش منزے یوت ۴۔ پے شاد تہ چھہ ن و منزے یوت کوڈنیک
 مصر چھہ زھیتو نمت

۵۔ تاہ ریم توٹھے شاد تہ چھہ احسن شاہ نرس نہ بخش و اے بیہ
 کتہ نہ بخش منزے ۶۔ فرکھ پارے (ن ۲) ۷۔ پے شاد تہ چھہ احسن شاہ نرس
 نہ بخش منزے یوت ۸۔ پے شاد تہ چھہ ن ۹۔ منزے یوت

رُسہ رُسہ دستہ کر لگی ریحائیں
 نپیر کو پوش ہند لاکس نکوشہ خائیں
 سونہ پوش لاکس منز گریبانیں
 مجلوئے میٹلکھ پانہ شبخائیں
 زینہ چانہ گاش پوچھتہ پرتائیں
 زینہ نہ کر نہ ہم ہے محل خائیں
 کھسبہ کھو گرس کینہ تخت وائیں
 پارس پارس لگے یو ملک قلمدائیں
 پر نہ اپنے شاہ تورائیں
 سونہ شد زین کرے استپائیں
 داہ کرہ کران اکو ہے آئیں
 شوہر و بی مائز لاگ وہ پرتائیں
 گزہن ہو دیے چھٹے ملک مکائیں
 عشقہ دو دیار شدتس پردائیں
 پز ہنس گت کر نہ تیں جانائیں

ہارائے مجلوئے خانہ سے
 اچھ پوش لاکہ دامائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 پھیرے ہراستائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 ستو ستو شاہ ایرائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 نامہ لکھ شاہ پرتائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 کائہ نہ تیں واتر جولائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 زرشہ مائز چھٹے کینہ وائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے
 دو دشت منز شمع دائے سے
 ہارائے مجلوئے خانہ سے

مجدد دستہ چھے پیچھ دو کائیں

سودا کرویتھ وائے سے

۲۷ ایرائے سے (ن ل) ۲۷ بچہ کتھ کتھ کر نہ (پرون نوہ سو)
 ۲۸ ایرائے سے (چھن مرتس) ۲۸ مجلوئے نہ تو کتھ (چھن مرتس)

دھوکہ دیکھ شوہر تیس لال مولے
 سوہنہ شہزادہ کے موخہ منزوی
 برداشت کبہ دولان دھوکہ منزوی
 مہارینہ شہزادہ برنس لوے
 رگتہ نس چکنس موخہ منزوی
 شہنشاہ زلف پیچ واپس مولے
 جدول بحن کوڑنے کرولے
 واپ واپس پیر تراویچے چھوڑے
 کینہہ تاپہ اسان کینہہ نوے
 از کل باغس آپہ فولے
 تراکن پموش کیاہ منڈولے
 دھوکہ دیکھ رستہ کیاہ شہزادے
 سوہنہ پانہ واپز لگنے اچھے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 از تزلہ کینہہ جان دولے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 جگہس منز تزلہ ہولے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 زبیل پانہ ولہ نوے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 کہ کل پکنہ چانہ لوگ دولے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 ہگن وی دی دولے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے
 تم بائن محب پٹن ہولے
 از تزلہ اسبہ نہیہ ہولے

۱۔ از تزلہ کینہہ چھس مولے (ن ل) ۲۔ موخہ منزوی (ن ل)

سوہنہ منزوی (ن ل) ۳۔ شوہر وون کوہ وون موخہ منزوی (ن ل)

۴۔ شہزادہ چھنہ احسن شاہن نقول کوہ محبت

لیہ چانہ اسنے کیشوہولے (ن ل)

۵۔ شہزادہ چھنہ ۱۲۸۴ منز

۶۔ شہزادہ چھنہ ۱۲۸۴ منزے یوت

محمود یار داد کوتاہ مئے ڈولے
 یار میون یتر مہ لولے
 میلہ ہنس دہ تھر ہنس مرن باغ سولے
 از ترلہ آب نہ ہزلے

بیاکھ باکھ

عربک شہزاد آوے لستویے
 توشان آوے دچھ ہتھ ہتھوے
 روشان کتھ جھک تھوے تیر لستویے
 جھک شہزاد دزامت مٹوے
 لاپن پینر یور توہ دڑاپ پستویے
 سونہ سند گوڈے جامہ جھس جھتوے
 مرن جھس مرنہ نالو جھس تریے
 تیر تیر کر لستویے کو سمن کراو
 توشان لولہ تس بلبل تیر کاو
 تیر تیر کر لستویے کو سمن کراو
 روچھ روسو کچھ زینتہ آو
 تیر تیر کر لستویے کو سمن کراو
 کامہ دوش شہزاد آگن ترو
 تیر تیر کر لستویے کو سمن کراو

۱ میلہ ہنس ویتہ ہنس احوال سوے (ن ل)

۲ تیر باکھ تیر جھنہ ویتام کتھ جھسوت۔ تیر باکھ جھنہ جھنہ تیر جھنہ

۱۳۴۲ وراے سارے قلمی نہ سمن مرنہ ۳ ویتہ جھس جھتوے (ن ل)

۴ لاپن پینر یور توہ دڑاپ پستویے۔ (ن ل)

روشان کتھ جھک چتہ مہ لستویے (ن ل)

۵ مرن مرن مرنہ بند نالو جھس تروے (ن ل) احسن شاہن چھیم شار
 تارنس مرن غلطی کر پتر۔

۱۔ تیرا گنسن دوسرے تیرے
 دار و چھتہ آہستہ ساری پوشہ تھوئے
 کچھ کچھ جانے اچھ پوشہ تیرے
 ۲۔ چھتہ اچھ دار چھک کھتہ کتہ
 ۳۔ مائز چھک کتہ مائز اچھ کھوہ پائے
 ۴۔ کتہ مائز نم، تم کس کتہ
 ۵۔ باغن رنگہ رنگہ کم گل چھتہ تیرے
 ۶۔ سنبلیں کر سنس سجے نالہ تھوئے
 ۷۔ رومہ تیرا دامنس کم گل چھتہ تیرے
 ۸۔ مٹو ہنہ ہون مٹو ہنہ تھوئے
 ۹۔ تھوہ روز گزارتہ تیرے تھوئے
 ۱۰۔ تھوہ سور چون مستورن چھ تھوئے
 ۱۱۔ رومہ رومہ تھوئے نظر تھوئے
 ۱۲۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو
 ۱۳۔ لچھ تھوئے اچھ پوشہ چھتہ
 ۱۴۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو
 ۱۵۔ مٹو کتہ مٹو مٹو پوشہ تھوئے
 ۱۶۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو
 ۱۷۔ بوہر تھوئے تھوئے تھوئے
 ۱۸۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو
 ۱۹۔ تھوئے سہ اشناو دراو
 ۲۰۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو
 ۲۱۔ تھوئے و چھک چون امٹاو
 ۲۲۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو

مٹو یار چون مٹو ہاگ تھوئے

زان کر پنے پان مشراو

۱۔ اصل سپیان حاصل تھوئے

۲۔ تیرے کتہ تھوئے کو سمن کراو

۳۔ مٹو تھوئے (ن ل) ۴۔ مٹو چھنے آو (ن ل) ۵۔ مٹو ہنہ مٹو تھوئے (ن ل) ۱۲۸۴

۶۔ سنبلیں کر سنس مٹو ہاگ تھوئے (ن ل) ۱۲۸۴

۷۔ باغن (ن ل) ۱۲۸۴

سپن موقت خلقو غنہ کو رکھ
 او مجنون لاران خجہ روٹن
 دوستن اشناون پان کھوٹن
 دوسوئے ہرن ہانگل یار تمہو ہندو
 سید میر سار پے شرمندہ کو رکھ
 پھیر دین شیر خدمت گار تمہو ہندو
 دوستن اشناون پان کھوٹن
 بالہ پیتو اوس دوان نالہ فریاد
 متبس پو دوہ ہاکے لالہ ہند یاد

باتحہ ۱

مے کوئے کھنکے خجہ ونس
 تن پیز ہر دم فریاد د نس
 یس پھر منس عشقن ژور
 یس پھر منس عشقن ژور
 یس آسہ کنس شوقا دور
 یس پھر منس عشقن ژور
 فائس نوہ قلعے پنی دور
 یس پھر منس عشقن ژور
 غم غوصہ سورے ژالہ قوصو
 یس پھر منس عشقن ژور
 داس منز باگ و سہ منصور
 یس پھر منس عشقن ژور
 برتن تہندے لاک موزور
 یس پھر منس عشقن ژور
 مے کوئے کھنکے خجہ ونس
 تن پیز ہر دم فریاد د نس
 رنگہ رنگہ شمس گل لاکنس
 درد کیر خفی اپنے موئے چاوش
 لے کر اصلن کھے کاس عشق
 خلوت غائب سہ باونس
 چمنس منز باگ دوہ تھر اونس
 بلبیلہ سہندہ پچھوٹاے د نس
 دہ دہ دہ نمکے یار باونس
 سوس پے نورس پر تود نس
 منزل تراوہ مول چھے سوین
 کرتل عشقنولے ہ نس

۱۰ باب ۱۰ صفحہ ۱۰ چھاپی نو بخش منز دینج گنہ قلمی نوہ سخن منز گوم نہ نظر

محمود کن تھا دینہ سو حسن   پتو لاکن تھے مغرور
 بگبگ لائے تھے پھیر چمنس   یس پھیر منس عشق تو دور
 لالہ تم نالہ کو زینہ مژدن حلق   طاق پہ پیر شیرے دیتے مشتاق
 دوت مجلوں لادان رہے رہے   دو پنس آتھے رخصتم اور رکھے
 کند لائیں تو کھورن نشہ پانس   دوشوے کرکھ تلاوختہ قورانس
 سے مجلوں دے چھتو کیا کو روختہ کار   کو چھک کر او کران راو روختہ
 تو دو دے تہہ ساتے لاگہ تکھٹے   اپرن بڑوٹھ کئے اندر ہے نیاے
 تو رکھو عقل روٹے ہو شہ دو لکھ   معر کے منز و ہتھتہ کہتے تو لکھ
 دو پس تنو مارو مژدی میا کی کہتے بوز   بے ادس سوختہ از عشق جانسو
 نہ اے عشق آواز کرتے وعدتہ   اول بے کام و زبان پاؤ گے کہتہ
 کہتے چھے گرتج مخفی مایہ عشقن   کہتے چھے وختہ تھے اوان مانے کن
 کہتے چھے تخت شاہسخت پاران   عقل تھتہ شاہ سپدے سخت طاران
 عقل چھے زو مژدی خود تکار عشقن   سپکھ محرم اسرار عشقن
 عقل چھے عشق نہتے مست تدبیر   رتھتے پتھ بادشاہس آسہ و دبیر

- ۱۔ وارو پاٹھو یار سے کن اس مشتاق (ن ل) (اڈلیوک فوہ منج)
 ۲۔ آد مجلوں دیوان رہنے رہے (ن ل) ۳۔ کوو (چھن)
 ۴۔ مایہ مژدی (۱۲۸۳) ۵۔ سوختہ دل (ن ۱۲۸۳)
 ۶۔ کوے وعدتہ (چھن) ۷۔ یہ شار چھینن ۱۲۸۳ مژن
 ۸۔ عقل چھے نشہ شاہس مست تدبیر (ن ل) (ن ۳)

خبر کینہ چھینے عشق جو جبریل سے
 خود دایس گزرتی عقل کا بل سے
 ارادے امرق بیٹھ عقل پہ پونا
 مے نوئم چاہی عشق عقل پر ہوش
 عقل نے ہوش پر دے آہ سے
 متین کیا آہ عقل و ہوش کا
 تیر بڑھتے اکھ رقبہ اولاد ان
 خود اکو عاشق مہند دار بڑھتے
 اور سر لوگ کرنے کیا سنا گوم
 دو پے مجھ کو یار ب سنگاہ چھتے
 آو مجھ کو شیدا راو در بارغ
 دھچکن باغہ عجائب چنٹس میو
 بہشتیہ جڑ اسن ست بستے
 سہ کھتے پاٹھو دوت تن قول ا
 فنا کے عشق سستین صاحب دل
 فقیر نہ عقل بنہ پونا
 تو نے عاقلن خرچہ کیا کانیہ
 بیکہ مرنج تے غم کا بہ سے
 زمین چھتے وصلہ کھوتے اصل دیدار
 نئی شمشیر سچتے مجھوں بڑ مارن
 رقبہ اس بھرتے کرتی کئی روز بھرتے
 چھوٹے شو پاک عاشق ماہی کر قوم
 سپو تن آتھ پتھو تن بڑھتے اسی
 ددان اوس زام سپنٹے دودھوک داغ
 بہشتک بارغ تھتے میو آہ ہے کہو
 کران آہ روشہ روشہ پرتے دسے

۱ اکھ پاٹھو (ن ۱۲۸۴-۱۲۸۵) ۲ خود دایس موگ جنابن عقل کا بل
 (چھن) ۳ ارادے امرق اٹھو عقل پہ پونا (ن ل) ۴ آچھہ (ن ۱۲۸۴)
 اذہ کے غم (چھن) ۵ تبس کیا عقل و فکر و ہوش درکار
 متین چھتے وصلہ کھوتے اصل دیدار (چھن) (ن ل)
 ۶ سپو تن آتھ تھتے اٹھو پتھو ہوسی (ن ۱۲۸۴) ۷ یہ شار چھتے
 چھاپی نہ سخن شرد آہ شار پہ پونا اکوہ شار چھتے تم چھتے چھاپی نہ سخن
 منزہ (ن ۱۲۸۴) (تو حسن شاہ شمس) مو تبروہ سندھ منزہ کہ کہ ن ل چھن ۱۲۸۴
 یوت درج۔

گنجیں پیر کو اُس تر و ان مژ پش
 رنمن مژ حویر آسے پان نادان
 جہہ یں مژ اوں پکان آب جاری
 گوہ لاب تے مژ پوش تے گل مرجان
 چہ پھل ہو کار پستو سنبلی سیمبر زول
 آہ دل ناز دژ مژ یار دادے
 گل خطائی و عباس گل اختاب
 گوہ لاب تے ہی تہ رنبو بیستو پوش
 ہار تار اُسو پھولو مژ دشت اران
 گل دوؤد یو ستم آپ پھولو پھولو
 شبان کینہ اوس باغیں سبز فصل
 بولان آسے گلن پیچھون ہارے
 گلن اُسو زول بولان رنگد بلببل
 چنار از باغ جنتہ اُسو آہو
 دران باغ صنوبر اوس تازہ
 لجنن پیچھ اُسو مبلن نالہ دیوان
 سیچھا کستور کو پوشے نول بولان
 قمر اُسو نالہ دیوان را تر آس
 خوان اُس رویشہ روشے دل منوشن
 گئے مژ زن مژارے شولہ دیوان
 دیان گل اُسو آہو پھولہ ساری
 کھسان اُسو زلے عشقہ پیمان
 گوہ لاب رنگہ ول تے بیستو مسول
 رنگہ دل آپ پھولو پھولو لاد لادے
 پھولہ لہتہ کینہ جان شو بان بر لب آب
 اچھ پوشن سستو تے آہ در جوش
 لہر پوش اُسو پھولو مژ کوہ مسار
 شبان کینہ رنبو پونی چہ باغ تلی تلو
 میان گلستان کینہ چہ افصل
 بونہ وین گزہان اوس دل تارے
 تہ بوزخہ دادو لڈن در دل نول
 ز باد سبز وادہ شتو چھ ذرا آہو
 سار اوس از شگوفہ مہرازہ
 گلن پیچھ اُسو ساری زہالہ دیوان
 تہ بوزخہ عاشقن دل اوس پھولان
 پزان اُسو ذکر حق ساری پز آس

صلب از باغ جنت موت چہ آمت   تہن منز باگ موت مجھون چہ ڈمٹ
 وئے کیاہ جان مجھون دیشہ ون مجھون   وچھن سیلہ رنگہ رنگے جان تم گل
 زندہ تراؤن تہ سپد مست دلدار   پکان گو سور موت در سار گل دار
 وچھن در باغ شخصہ سرو ڈان   وسان تم لہجہ بہن تس اچہ ٹان
 سرو دیشہ غائب سپنس حال   سرو تم یار ہستہ قد کورہ خیال
 متو ڈہن سرو میون ہاے کوڈو   ڈے کورہ قلم یار ہستہ قدہ کورہ
 تبر موداے سروں بے خبر چہ   گڑھی نے مال ملکتم لال بخشہ
 پیش رو سرو گل ہر جہتہ بے خبر کو   نازہن تہ تس زیر و زبر کو
 مے کرے قلم تبر بستہ پرکالہ پانس   کمیو او حالہ پھور ہم بالہ پانس
 لال دوشن تہ خاطر پیش شاد   کوڈی لس نیشہ کورہ سرو آزاد
 خبردار کو تہ دوس چشہ روان   باغ تراؤتہ مجھون کو مجھون
 کرے بیٹہ یاد لا دین فریاد   کھن افسوس دار اہ مثل فریاد
 مہ دو دشت اوس پیزی پٹھو عشقہ نار   بوز و محمود کیاہ کو زارہ پارے

۱۰ امیر شاہ پیچھے چہ احسن شاہن نوسجہ تہ ۱۲۸۴ بیٹہ برابر پکان ۱۰ امیر شاہ
 بیٹہ چہ چھاپی نوہ سجنس منز تہ شار رکان ۲۰ تبر موداے اموہے (ن ۱۲۸۴)
 ۳۰ پتھر مہ سرو گل ہر جہتہ (ن ۱۲۸۴)

۴۰ باغ تراؤتہ مجھون روٹن ون (ن ۱۳۰۴)
 ۵۰ امیر شاہ بروٹہ چہ چھاپی نوہ سجنس منز تہ ہاتھ ہ
 کتبہ پڑاے روٹ قلم غارو   بیٹہ لارے متہ مجھونو
 مگر گنیہ قلمی نوہ سجنس منز چھپتہ تہ ہاتھ اٹھ شاپ (ناتجی) ۱۳۸۴ (ن ۱۳۸۴)

بائتہ

کیا کہ گویے غم و صیبت تیرے چھکے ناوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

سیند واثر بالہ پان میلو چھک ناوان

یارن وند مُثر راوان چھک

عاشقن بے دلن دل تنہ لاوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

سنبیل دستہ چھک سنبیل چھاوان
رنبیل مومے آلہ راوان چھک

شہجار زلفو سستو چھک ناوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

بادام چشمہ میلو چھک مُثر راوان
آہو جنگلی نالہ ناوان چھک

شیرن تیغ ہستہ کھش کر ناوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

باغن بہستہ چھک مالہ کر ناوان
ناگن اُندو اُندو پھٹراوان چھک

دن چھک کس کیستہ پان تنہ ناوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

روشنہ روشنہ کو سمن مالہ کر ناوان
یا سمن گوندو کر ناوان چھک

پہ پستو ہی تن چھک پھلو ناوان
وَنَتِے لُٹو کو مُثر راوان چھک

حورے دور چھک دور آلہ راوان
زور پاٹھو عاشقن ناوان چھک

۱۔ اگنہ چھاؤنی فہ سمن مُثر چھک پان ناویر بائتہ درج۔

۲۔ وڈی چھک دوان ہنس کیستہ چھاوان (ن ۱۲۸۴)

۳۔ دورے دور پھلو چھک آلہ راوان (ن ۱)

اُسی اُسے سیکو حکم چاڑھائی
 کار پستجو کوکل چسپہ اُسائی
 تھڑ گز ذہ کیساہ گیسو چائی
 بڑ پان کھورٹ عشقہ پیچائی
 سہ ندری اُسے چھک وندہ ڈالائی
 ساوے لاگ گزھ واد پالائی
 لالچے زاہ چھکنہ وادی پالائی
 روشہ وولہ محود چھے کریشائی
 مے کڑ نافرمانی
 مار مڑی زار بوز ساوے
 پڑی پاٹھو پان لہو داوے
 مار مڑی زار بوز ساوے
 مدین مندہ والاوے
 مار مڑی زار بوز ساوے
 خوش چوڑی چاڑھائی
 مار مڑی زار بوز ساوے

پتو دنیا زان تو سور افسوس
 درودے قیصر وے تاج خسرو
 ددان اُس موج جمنوس کو تو کوکھ
 ددان اُس نالہ واد را تو راتس
 دپان اُس ہے خود ایا کیاہے کو تو کوکھ
 یمننا بیسہ مجلٹن از دوبایے
 زپہمین نالہ کو ہنس کو تو کوکھ
 دپہ ہنس و چھنہ رو چھکھ مکھ لولے
 کزان اُس وے جمنون دے جمنون
 درودے جام جم نے تخت طاووس
 پتہم پتہم گے تہ وور چھے زبٹ
 جھو کہ لہو ادوی ہے بڑی قہم سپہ چھو کہ
 یوان ادس پڑ قرار گنہ ساتس
 غم چہ شمشیر سستین دل کتر قہم
 کڑ چو پانہ وادی اُسو کھ تائے
 دپہ ہنس میا نہ کینہ کے کینہ دورے
 پڑ مو پکھ اُسے سستین دولہ دے
 پتہم ساتھا، بدتم درشن زلم اوٹن

عظیم شہزادہ تہ چھ نمہ سنہ ۱۲۸۴ھ احسن شاہ نس فہ سجنس نیرے یوت۔

کھسان دوتس کران اُس دے مجون
 ہوا اللہ پوون اچر دوت دیتن
 دوتی کمر تام مجلونس پہ خبر
 دوتن داراہ قبرے سجد کورنس
 پہ خبر دوت لائے کوت دوتن
 بے کوتاہ چون دوت سر سیکہ ڈالھتہ
 بے کس دین چھم بھنھتہ آتہ تیجھ حال
 دپان القصد لیلہ آتہ لاران
 بسوئے نجدہ کوہ گے موختہ ہاران
 دتن تہہ چاک جامن خاک لوتن
 بے کوتاہ پان پنن ہسکہ کارلھتہ
 گریہ ہارنہ یارس چھم ولان قال
 دوتن لارے متہ مجلونس

باتھ

کتہ پزارے روٹ عقم غارو
 لال درایس پیرتھ سازو
 پھیر جنگن کر پروازو
 ستہ وری شے دیت عقم برہما
 بیلدیس بنہ تیلدے زانے
 تی مے زولم مالہ کرانے
 یور پتھو ہانستہ بانے
 کالی اچر لوجر پرانے
 زون درایس فون دارے
 یور پتھو چھس لاچارے

عاتہ باتھ چھ چھاپی نو سھس تہ بھور لا بریری ہندس نو سھس مہرے یوت
 موجدہ ۲۰ متہ ڈال تم لاو متہ ڈال تم (ن بھور)

لال گجسویانہ امارے   شہمارے متہ محلو نو
 یوہو پتہ مو دارے دارے   کتہ روٹ قتم جنگل تہ غارے
 متہ روہوم سور لوکپارے   بالہ یارے متہ محلو نو
 بلہ کتہ چھم عشقہ آزارے   ژلہ ہا چھمنہ ژلنس دارے
 دلی جگر س کر قتم پارے   پر غمارے متہ محلو نو
 مود قعود قتم لہ لون نارے   ژوہ ژو لہم آوے نو مارو
 جلو ہا و قتم ہا گلزارے   داد قعود قتم چھس آوارے
 چھہ محمود و نان زارے   نامدارے متہ محلو نو

عافہ سخن سپور متہ چھہ نوہم شار علاوہ

چاہ شوقے کراہہ بوہ درایس   لایہ کیہ چھم متہ محلو نو
 خام آئس پائس لاجھتس   کامہ دیوہ میاہ متہ محلو نو
 کیاہ مشکہ دیوہ بس تہ ماجے   ژراٹہ باجے متہ محلو نو
 یارہ دادے یارہ بیکہ آیس   چاہ کیہ چھم متہ محلو نو
 گوہ گوہ گوہ گوہ گوہ گوہ کرے   دہرہ فلبہ میاہ متہ محلو نو
 وڈی دیوہ وڈی ہو دیوہ یو   سٹو تہ وہہ گہو متہ محلو نو
 متہ نرا و قتم دیدار ہا و قتم   کتہ ہا و قتم متہ محلو نو
 شرگوہ عشقہ شرگوہ   دلبر میاہ متہ محلو نو

بائتھ

مجھنو ڈھارن لائل آئیے
 کج سیتو دوران غم دس کھسے
 وٹ سیتھ پیہم دن سجدس وٹے
 کتہ چھک وٹہ چاہن کاران چھسے
 درد لہ میا نے ہائے بیکے
 وٹ ایس داد چاہن آیس جسے
 پائیس پتہ مو ادو بو لے
 ویسویس یارس پتہ لارے
 پتہ لو، ہارلو، پتہ رے
 پتہ پتہ پائمن آیم حصے
 عاشقو آتھ چاہن ناشم دھسے
 تسلیم کران ڈیکہ آم گئے
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 کج سے یارو پان دوتم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 میلکھ نہ مول تے موج گیلہ نم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 سائیں تل تے واتن او تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 دپہ ہس متہ ما متہ چھاو تم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 خائن سیتھن کا ماہ چھم
 متہ ما متہ ما مشراو تم
 کتہ کاٹھہ حالہ چون باور تم

۱ آیس جسے (ن ل) درایسے (چھن) میلکھ ٹاٹے باج میلتم

(ن ل) ۳ اے (ن ۱۲۸۴)

۴ یہ شار چھنہ احسن شاہن نقول کو رست.

۵ پترن بامن آیم وٹے (ن ۱۲۸۴) (ن ل)

۶ یہ شار چھنہ چھا پی نہ سخن شز. ناشم = ناش کو رستم

یار دادِ مژگے مودہ تہ لولو چاڑی جھم ہائے تہ ہموہ تہ لولو
 اُتر دِرام چکر س دودہ تہ لولو جگہ میون وچھن کوہ تہ لولو
 محمود دھنڈے نے کوہ تہ لولو
 یار دادِ ہارن دھوہ تہ لولو

(پتھر بہ صفحہ ۱۸۴ نوٹنگ باقی) ن ل ت ن ۱۳۴ مژ چھ آہ بہ ل
 تہ باخہ درج ہ

مترہ مجنوبہ گتہ یار لولو لال کچھ کر حقس یار لولو
 عشقہ نازے زرا حقس یار لولو مجنوبہ کر میون چار لولو
 مجنوبہ چھک جانانہ لولو لگہ یو ناز میں پانہ لولو
 بدین کرم حقم زرد لولو محبہ کو تادہ دود لولو
 کیاہ چھے چشمن خمار لولو محبہ داوا داہ لولو
 ترا دھتہ ژولہم خاں لولو دلقرارہ بہتمو پانہ لولو
 دودہ تر راحہ دھوٹم کوہ تہ لولو دودہ فی دتمو بیہ دھوہ تہ لولو
 لدرے کیستیاہ نامہ لولو پھیرتہ لڑ حقم پامہ لولو
 کاہ زون لاہ حقس دہ لولو شرادہ تر ہی گے بر لولو
 یادش کوہ حقم سورہ تہ لولو زسے کنن سہ دکن دودہ تہ لولو
 کر یو پوشن دستہ لولو محبہ کر حقس خستہ لولو

محمود در انتظار لولو

بوزن زار تہ یار لولو

مے جانے دادے لو بنو زار تیرا رام
وچھان اسیں دے کن صبح تاشام

باجھ

پار گوم دس تے مارے بوپان
دور سر جانے سوراہ ملے یو
گچھ ڈپ وٹھ تھریے اچھے پوشو
رکتھ زرد دود چون داہ مے گومو
مکالا کیاہ کوڈے گومہ لا بو
بو مبرو سمبر زلفہ پتھ سارو
داد چان بالہ یار دور تر لہ یو
نمہ ستر شہرہ ہیکو پاٹھو گلہ یو
سوں پوشہ دفتہ کتھ دوا ز دہ یو
رہے دسہ سس پیلہ چٹھو دہ یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
پوش نو روڈوم روٹھ کس بو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
ہمہ گوم ارور رنگ کتھ تالو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
گل دن جاہ ٹوٹ سوراہ ملے یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو
زرچ حالہ مشہد گتھ تھ یو
بالہ یار کر یو ہوتے ہو

(پتھر صنفیکٹ ڈھاک باقی) ۹ء ۱۰ء ۱۱ء ۱۲ء پم شار چھنہ چھاپی فہم سٹس
متر ۱۲ء نمہ ازانہ یاد میون از کیاہ پیوڈے ترے بغیر سرنگام مے خدا ترے

(ن ۱۲۸۴) (ن ۱)

۱۲۸۴ چھن ۱۲۸۴ تون در مے یوت۔

۲۰ پ باجھ تر چھن ۱۲۸۴ تون در مے یوت۔

۳۰ پ شار چھن ۱۲۸۴ تون در مے یوت درج۔

و عیدیں اکھ سائیں ڈراکھ صاحبِ حالہ متے
 نجدس منز غاریں ڈاکھ پر کمالہ متے
 سوال چھے یکھن سون سائیں سالہ متے
 وندے سور قیدہ کروں روز تم کمالہ متے
 و ا جھن سولہ ڈاکھ جھن سولہ ڈاکھ جھن سولہ ڈاکھ متے
 بہ نو مار موڈیں توبہ کوتاہ ڈالہ متے
 ستو لولہ مسک شیشہ چیتو پیالہ متے
 بنتم توڑم پائیں نیشہ و شیشہ ڈالہ متے
 دو تھم برہم تہ نو تھم دل چھے حالہ متے
 ا الفتکہ ڈالہ ڈاکھ جھن گل زلفہ ڈالہ متے
 موہنہ تیر عشقہ نیز ا جھروالہ متے
 کر تھم لولہ و وندیں ریز دیت تھم پیالہ متے
 ڈالے کتھ شایہ تر و تھ کلہ کیاہ حالہ متے
 بڑوڈ جیادہ دور پرنگہ کر سنبالہ متے
 شربتہ ککوڈ چوڈ کھ دامہ ہے کلہ والہ متے
 کفن ککوڈ تھم دوڈے جامہ کوڈا ہے ڈالہ متے

عایدیکھن سالہ اکے کالہ متے (ن ۱) (ن ۲)

۲ و ا جھن سولہ ڈاکھ جھن سولہ ڈاکھ جھن سولہ ڈاکھ متے (ن ۱) (ن ۲)

شار چھنہ حسن شاہن لعل کوڑمت ۲ و ا جھن چھنہ (ن ۱) (ن ۲)

منز دیت تھالہ متے (ن ۱) ۲ کوتاہ ڈالہ متے (ن ۲)

تکوت کوکھ ہے مجھ کو نہ کر تھم ڈالہ تے
 ہرے میاں مرنے چاہے پان گالہ تے
 مرنہ جاپ نیچھ کو نہ ہر نہ ڈالہ تے
 محو دس چھ سٹھا مائے پتو کالہ تے

پچھ پٹھو اُس کران لہلہ دانی
 زبان اُس ہے خود دایا کینہ تے کو تھم
 پیمنا بیٹھ محلوں از دباے
 رُپ ہن نالہ کر ہس گوار گوارے
 مٹہ مجھ کو نہ گنتہ میاں یارو
 مٹہ مرنم چھ لہ کچارو
 بیٹہ روز تم بیٹھ دوہ نارو
 بیٹہ کر ہو بیٹھ کتھ تارو
 زر کو تہ ہر جتھس نارو
 کتہ ڈھار کتھ ماہ رو تھسارو
 وہ لو محلوں تے نو قدر دانی
 غیج ششیر ستین دل کتر تھم
 کر ہو پانہ دانی کتھ تائے
 دینہ ہس میاں کینہ کے کینہ دوسے
 کتہ یارو تراو تھم لر
 لہ کچارو دتہ موسر
 کتہ یارو تراو تھم لر
 لولہ وائچہ تر لہ ہم شمر
 کتہ یارو تراو تھم لر
 جڈس پیچھ مو تراو لر

۱۷۸۴ (ن ۱۲۸۴) ارمانہ (چھن)
 ۲۵ تا ۵۵ یم نورشار چھن ل تن ۱۳۰۴ شریے یوت
 ۶۵ تا ۱۲۸۴ چھن ۱۲۸۴ تن ۱۳۰۴ شریے یوت۔ اُمہ مجاہب چھن ل
 تن ۱۳۰۴ شریے یوت تا ۱۳۰۴ شریے یوت
 مے بڑی بڑی تھو مے پایا لو لولو لالو پے ہم نا

مرنے جانے بیسہ چھم نارو
 شہر برونے گل انارو
 دھکھ رتھ فلک دتھ موشہ نارو
 باغ جنست کر ہے گل دارو
 ہی پھساو تو گل انارو
 پرنک گر یو ژندن دارو
 شہر ہی کیہ ماہ انوارو
 سور رود مت کس سمسارو
 سوہ ندہ ترا دتھ شہر یو تم نارو
 کتہ یارو ترا دتھم لہ
 چشمہ سیاہ مجھہ وجر
 کتہ یارو ترا دتھم لہ
 چھہ ژٹے یوان بونے عشر
 کتہ یارو ترا دتھم لہ
 پاسے کز یونگ مرمز
 کتہ یارو ترا دتھم لہ
 سستو آئی مجھہ گوہر
 کتہ یارو ترا دتھم لہ

مجمود چھہ در انتظارو

بزل چپان ترا دتھ لہ

سروندیو بس مردارو

کتہ یارو ترا دتھم لہ

متہ ژلتھم از متہ ژلتھم

پتہ لایے متہ مجھونو

سایہ آنگن دزون شمشہا روز دماہ متہ مجھونو

لال درائیں سوہ پتہ سانے مہارازے متہ مجھونو

خام اسپس پامن لاجھتس کامیو دیو متہ مجھونو

عا امہ بائیکہ روپ چھہ گوہرے بیس جاہ درج یہ باکھ چھن ۱۲۸۲
 تن و منیرے یوت۔

ہول کا ستم لول ہو آمو
 گور گور گور ہو کر یو
 پان وند یو جان ہو وند یو
 کیہ منگہ بو مارستہ جاے
 لالہ مرے جیٹلہ ہو کوڑہ قہم
 محو دس تا شوق چوئے
 قولہ سارے متہ مجھو نو
 دوہ فکے متہ مجھو نو
 جان پرے متہ مجھو نو
 ڈاڑا بابے متہ مجھو نو
 سائلہ متہ متہ مجھو نو
 ماشوق متہ مجھو نو

بیاکھ باٹھ

مے بڑی بڑی تھوڑی پیالو
 پیالہ بڑی بڑی مالا مالو
 چون دور ہر کوٹہ ڈالو
 پوختہ لاگ نیہ یس پیٹے لالو
 اوش تراوان ڈالو ڈالو
 مرے چانے دیمہ نا مالو
 اڑے میں اوس پتھہ کالو
 یٹھ وانس آسے مالو
 یٹھ نہ آسان تھتھہ چھے فالو
 دلو لالو چے ہم نا
 سالہ پتہ پتہ موچھے سوالو
 دلو لالو چے ہم نا
 تیرہ سہتین تنس بنہ کیاہ
 دلو لالو چے ہم نا
 بولہ وائچہ کھوٹنم چاہ
 دلو لالو چے ہم نا
 تھتھ وانس پیہر کاٹھ
 دلو لالو چے ہم نا

۱۰ جیلہ = ۹

۲۵ : باٹھ چھہ (ن ل) (ن ۳) : تیرے ریت دہرچ۔

محمود چھ دیوان نالو

انتظارس چھ در راہ

دولہ روشن چھ احوالو

دلو لالو پیے ہم نا

کراں اُس دے مجنوں دے مجنوں
ہو اللہ پورہ اُنہر دُور دتوں
یام مجنوں مریخو بوڑ خیر
او لاران رُٹن نالہ قسیر
دو دُن داراہ لو دُن تم سورتس
دیپان اوس میانہ لالے کیاہ مینہ کس
عاشقن بروٹھے رُٹن واہ
کیرے پو پورہ سندر پاجھن پچھتہ
مرنی وقتن بے کور محسُ ناسنا یاد
آہ افسوس کوتاہ گوم بید
دیپان اوس نالہ دیوان سسے یارس
دیپان اوس غزل کم منز مزارس

باتھ

مجنون پزاران لالہ ہنیز مے

دُپڑ توں بیٹھ میلہ نامی کیاہ

مجنون رکوزتھ بندس ڈھائے
دُپڑ توں لالہ ہنیزس ادست کیاہ
سُجس یار بندس چھان ڈھائے
دُپڑ توں بیٹھ میلہ نامے کیاہ

۱۔ جان دول نیون (چھن) ۲۷ یہ شاد چھ صرف ۱۲۸۴ نومحس منز۔
۳۔ یہ شادتر چھن ۱۲۸۴ منزے یوت ۴۷ یہ ناڈر باتھ تر چھ
۲۔ ۱۲۸۴ ہتر احسن شاہ بس نومحس منزے یوت۔

لو کچا پانس گوزنہ کیساہ
 کس وٹو یار دود کر ہائے ہائے
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 زارے تیر پانہ واکز جدائے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 بیہ خانہ وٹھ کچھ ہاڑے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لچھ بزن سونہرن کوٹ کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ فوہلہ نائے کیساہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 نوڑ چاہ کیستیاہ تر اوٹھ گاہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 کتے پہچھ شاپنشاہ
 ڈیڑ توں بیہ میلہ نائے کیساہ
 لالہ پیچھ پاکھ افس دوس داریا
 لالہ مٹھ مول جامن چاک دیوون
 کوڑن بادوس واصل ذات پاکن
 لو کچا میونے کوڑھن صا بیہ
 کس وٹو یار دود کر ہائے ہائے
 ہاڑے تیر ہاڑے کتھ کتھ زاپ
 از ترلہ ترلے تیرے ازلن نیاسیہ
 نے مرلوتے میون کیا چھ پاپیہ
 سٹھ چھم چائی نے روز ڈھالیہ
 گچھ کٹھ چن چھم کوٹ صا بیہ
 وچھنچ آچھ ذراے مے وڈر ڈھالیہ
 برے گے سیر زمل بوہرن پائے
 بوہر ڈھار ان تس جاپہ جائے
 سٹھ روز بیہ تیر ورن گراے
 حوزن منز باگ رٹھم جاپے
 عمود چھ کران آپ تیر پائے
 شاہ چھم پہچھ منز باغ ڈھالیہ
 کرے مجھ زنگے زنگے زارے
 قبر چھتھ نالہ نئے پاکھ تر اوون
 کوڑن بادوس لالا پتولا کن

۱۔ بیہ فوہلہ نائے کیساہ

۲۔ یہ شار چھن ۱۲۸۲ منزے یوت ۳۰ ڈاچھ (چھن)

قبر گے ڈڈھ ترموت ڈاو قبر اندر
 وچھن در خاب اندر مست مہوش
 دتن تنس پیٹھو پائش ہنہ ہنہ
 دوشوے جائے ڈٹکھ لا مکاش
 شور و دھتھ دون قبیلن کرکھ اری
 وڈرکھ فاتح کرکھ الحمد للہ
 مرنہ سیتو مرنہ چشمن کاش سوان
 مرنہ سیتو گپیہ کیتیہ خانہ داران
 مرنہ سیتو ساری رادوان یارتے بائے
 مرنہ سیتو وچھتہ گزہان جو رہدائے
 مرنہ افسانہ پیٹھ لائل سٹہ
 تچمن داراہ پیٹھن باخودہ در آغوش
 وچھن میل لائل پیٹھن برنہ کٹے
 بقائے چھنہ اچر ہیئتہ جہانس
 اس بزرگ پاٹھو پیمن دوسداری
 تہنرے پاکے مہند گوکھ تسلا
 مرنہ سیتو اشناؤن آتش سوان
 مرنہ سیتو کاٹھہ نہ تچمن ناو سوان
 مرنہ سیتو وچھتہ گزہان جو رہدائے

بوز محمود کتہ گئے عشق باڑی

حقیقتہ در اول ہر از مجازی

ن ل تن ۱۲۰۲ مرنہ چھ اکتہ جایہ نوم شاد یکھتہ

قسیر پیچھ اوس کران گریتہ ڈاری
 اسے اوس حق ثلے ہوئے لالا
 واکو خاموش خائش لالہ ہنہ ہنہ
 وڈیو دان آپہ دوپہس ناوینہ چھے
 دو چھکھ تھو وڈیو دان چھس برنجون
 کران اوس لکھتہ نہ محشر اوس پوان
 بوز تام دھوہ ماجو آتہ ساری
 مرنہ تھل گپیہ سپشس وادلا
 دزا پتھن پستہ بوہرتہ طوطہ کلرس
 کتیک چھک کتہ اوکھ کتہ تھکھہ
 لالہ پتھہ عاشقا اوسس بے مجنون
 ژالہ کوہ ژالہ بران مرنہ گوشن

۱۲۰۲ یم شاد چھن ۱۲۸۲ مرنہ یوت ۵ مرنہ سیتو چھتہ تچمن ناوینان

(چھن) مرنہ سیتو خانہ مالین خیرج سوان (ن ل)

عشقِ بڑا دود کو تہ جان و دُنیت

لا لہ کن عشق بازس مالِ اَدُنیت

صورتِ تو نیشِ مانے گزشتہ روزن   صورتِ تنِ پتلا چھٹے روزن
غنیمتِ زان ایامِ جوانی   عاقبتِ کور چھٹے دُنیاے فانی

•

منصور نامہ

محمد دین تیں جس جھہ اللہ الصمد
بعد حمد و نعت و صلوات سلام
اوس در بغداد منصور علاج
پانچویں درویش سید دین
آندریسیرے، ہیر بون اللہ پین
قطر در درویش و حدیث پرودہ
نیز کچھ لوگ کہنے بے خوف و خطر
شیخ منصور کا فر مطلق سپین
در شریعت و اہل منصور مارے
دو کچھ سلطان نصیر کچھ لوگ
غمن دادین چھو کہنے میانین دوا

لم یلد، یولد و لم کفوا احد
بوز وٹانے قصہ عالمی مقام
عارفین تے عاشقین ہند اوس تاج
بعد ازاں گو محو رب العالمین
چھس خود ابے، چھس خود اتھو شہوت
کل درویش قطر سے نر چھس ہمت
سمیٹھ عالمی مونیکہ شاہس سوعے خبر
من خود ایم من خود اتھو شہوت
دار پیٹھ داتہ نارس زالہ نے
کچھ دیمہ فتوا بہ تہندس مارنس
قوم طبع شد مارن کو خطومت روا

علہ باوے (ن ۱۳۶) (ن خ)

چھس خود ابے چھس خود اتھو شہوت وٹن (چھاپی نوہ سنج)

۳ عالمو دپ سمیٹھ شاہس سوعے خبر (ن خ)

ن ۱۳۶ منز چھہ بہ شادہ دہج سے شیخ برڈومت قطر منز درویش باوے

علہ ..... اندر آہے ہے ۴ فائے مطلق (ن خ)

محو مطلق ہے فنا فی اللہ گو
 جاپا کو منصور روٹ بے حکم شاہ
 دیکھو کھو وری برکت پختہ
 چھس خردا ہے چھس خردا تم کو موت
 جاپا بن شیشیخ منصور کو جدا
 مند چھس آیت پھیرتہ گرد کن
 وہ پختہ موت طوطا ہنسن
 گو پری لائمتہ دوپن بے چھس خردا
 ہر طرف اہل حق تہو دوپن
 رنگہ رنگ صورتہ کرتہ صورتہ پرس
 قطر کو آس ہے پھیرتہ میر کو
 لائمتہ اعلیٰ تہن پختہ چھس گواہ
 بے گواہ منصور دو گناہ عیب گاہ
 شکل منصور سارے خلقن سہن
 زون خلقہ شیشیخ چھس خردا
 کینتر دھم پختہ شیشیخ منصور دوا
 یام دوپن زندہ گناہ تانہ پختہ
 گاہ جران چارہ سارہ چوماہ
 کوچہ و بازار خلقہ موت سہن
 گاہ بازار مسوائی نشست

۱۔ چھاپی ہے ۱۳۲۶ نو چھس خرد چھس پختہ گناہ چھس احمد ہم فن فی اللہ گو
 ۲۔ پختہ برکتہ و پختہ تہو خلق خدا (ن ۱۳۲۶) کتاہ و چھس تہو برکتہ پختہ خلق خدا
 (ن ح)

۳۔ ہنسن اہل حق بے رنگی تہو موت
 ۴۔ مند چھس آیت پھیرتہ شہر کن
 ۵۔ سارے خلقن تہو پختہ میر کتاہ سہن
 ۶۔ کینتر کالی شیشیخ منصور دوا و زون
 ۷۔ چھاپی تہو
 ۸۔ یم زہار چھس جبار خان بس نو چھس تہو ۱۳۲۶ خردا چھاپی تہو چھس
 ۹۔ خرد چھس پختہ گناہ پختہ
 ۱۰۔ ہر طرف اہل حق تہو دوپن
 ۱۱۔ گاہ و گناہ گناہ مو حکم سہن
 ۱۲۔ یار چھس جبار خان بس نو چھس خردا

کیونکر کالاء اوس منصور قادیان
غل ٹراؤی جس حق شناسن آلتے
چھک ٹر پانے کس کران چھک نہار
مار بٹ فتوا تمس دیت عالمو
لا دوپن فانی سپہ از خویش کو
ادیکت کال اوس منصور قادیان
خلق ساری کے سیمتہ نزدیک شاہ
دائرہ مادن یود گزھی دین نبی
شیلین با حضرت سید دوین
نزد منصور کو جتید در قادیان
جین جنیدن دوپنہ منصور کو متوکھ

گاہ عبادت گاہ اہل حق تس بیان
ایچہ گنہی جس کھون کر گزشتے
کس بکرہا چھس کران پانس نیار
تانی منصور قادیان ہتہ غاب کو
دوپنہ الا اللہ پادائینہ کو
ساس رکھرا اوس پران جیل خان
شیخ منصور کو گزے عالم نہار
مارہن نے رو گزھی دین نبی
شیخ منصور از ہتہ متوکھ دارین
برزبان اتی اہل حق تس توان
از حدیث عشق بیگانے ٹر کو کہ

۱۷۷۱ یم شریہ چھک جبار خان نقل کرے متوکھ ساطلم شار چھک دفعہ تھان
۱۷۷۲ کو دوپس شیخو کران کس چھک نہار

چھس کران پانس کو گزستہ کس سیمتہ نیار (ن) ۳۲۶

۳۷ جیل سان (ن ۲۶) ۷۷ خلق ساری عالمان کے نزدیک شاہ (چھاپی نوہی)

(ن ۲۶) ۷۷ عالمان آن لحظہ کے در نزدیک شاہ (ن ۲۶)

۷۵ نامہن یود گزھی دین نبی (چھاپی نوہی)

۷۶ نشہ منصور جنید تراو قادیان (ن ۱۲۶) بیان (چھاپی نوہی)

گورہان (ن ۷) ۷۷ شیخ جنیدن (چھاپی)

پیشوا سونے محمد تاج دار
 دُوب سے منصور جنید و تراویاے
 گنبرچہ دقت بے فنا زانکھہ ذکر
 دزاو از زنداں سید خشکین
 شبیلین یثرا دوزن تن اے رفیق
 دُوب سے منصور ممتو کر تم فنا
 جلد گر بے پردہ دُوب دُوب دُوب
 چھس سے منصور دُوب دُوب دُوب
 برونس کتاہ برحق تن دیرس
 عاقبتہ تن یار آوا از اصفهان
 ذراہ در زماں منصور آ زمان
 یوت تون دُوب تنس تنس چھن اختیار
 یوت بے دُوب تنس تون چھن چاکر چاے
 از سر تو چھد دُوب دُوب بے خبر
 تراو منصور خون پن بر زمین
 پھیر امیش روز برا اصل طریق
 گوس بو یکبار جو کبریا
 مو سپنم و چھن دُوب دُوب دُوب
 آندہ دُوب دُوب دُوب دُوب
 شبیلین کوتاہ دُوب تنس عافیت
 شیخ اکبر تنس دُوب در جہاں
 دُوب دُوب دُوب دُوب دُوب

۱۔ اوتون دُوب تنس تون چھن اختیار (چھاپی) یوت دُوب تنس تون تون کو کرا اختیار
 (ن ۱۳۲۶) ۲۔ گنبرچہ دقت بے فنا زانکھہ ذکر - از حدیث عشق دُوب دُوب بے خبر
 (چھاپی نو سنج) ۳۔ دُوب تنس تون دُوب دُوب دُوب (ن ۱۳۲۶)
 ۴۔ شبیلین کتاہ در زماں دُوب تنس اے رفیق (نوسنج جبارخان)
 ۵۔ مو سپنم و چھن دُوب دُوب دُوب دُوب (ن ۱۳۲۶)
 ۶۔ شو دُوب دُوب دُوب دُوب دُوب (بے ناو نو سنج)
 ۷۔ عاقبتہ تنس یار آوا از اصفهان (ن ۱۳۲۶)
 ۸۔ دُوب دُوب دُوب دُوب دُوب دُوب (چھاپی نو سنج)

توہ روپ نس کوں غرق بحر حق   بلو کہ دوہنم من خود ایس تمہ سبق
 مینتاہ تھہ تم ترے شیخ کبیر   دپ تہ خلقن داتہ مارن ایں اسیر
 دوہسہ شیخن مار بک فتوا دما   خون نالقی پانے پیچھہ بوجہ مہا
 مینا نہ ونے دیتہ خلقن چھوڑا   خون منصور مارنے باعد بلا
 ہاے قہ طبا کہ کھتا میاں زور تو   میانہ اپتھہ کیونکر کالا دور تو
 چاہے سیتن گل عالم چھے بسیتھ   چاہے چارے سیتو عارف پے وسیتھ
 چاہے سیتن سارے عارف چت گے   از شراب مرود جت مست گے
 آیت اموات بل اکیا پور تھہ   تاج شہیدن ہند توں بر سر کو تھہ
 فرقہ فقر و فساد کوں تھو بر   ہم بقا بالشر پئے جلد کر
 نور حطایک گو کہ محو ذات یار   بلو کہ جانے شعلہ پئے آشکار
 درو منصور رس نشے شیخ کبیر   دوہنہ خلقن چھوڑاں قوطب اسیر
 چھوڑا رضا یودے سے دار میں کھاتم   چھوڑا رضا یودے سے نامے ڈالو تم
 پونیسر جانو یودے سے نار چھس   نار منزے یاد سندن دہار چھس

۱ (نہ سچہ جبار خان) چھاپی تہ بے ناو نمٹھس شرن چھہ پیر
 ۲ (نہو پانچٹین چاہے شعلہ چھہ خود) ۲ خون منصور مار نو از حد بلد
 (بے ناو نمٹھس) ۳ پیچھہ ستن تانی۔ ہم پانچھہ شار چھہ چھاپی نہ نمٹھس شرن
 ۴ ۱۳۲۶ شرنے بوت دریغ۔

۴ چاہے سوزے سیتو عارف پے دوسیتھ (ن ۲۶)

۵ چھس برہمنی (چھاپی نہ سچہ) (ن ۲۶)

عالمائے حق نظر آئے در نزد شاہ
 راہ منصور پرودہ خلق دین ترقو
 عالم کن نزد جنید عرضا کوئے
 در روایتی تھو جنید سرورن
 جابلو منصور روٹ دارس کو دکھ
 از برائے خویش فتوا خواستہ
 دست دیا بردار کتہ دوسرے
 شبیلین کوتاہ دو دے تے دلبر
 وصل اللہ تھے تو گئے نو پردن
 دایہ پیچہ منصور دوسرے زائد
 دیتے ہیں تیج کینہہ تہ نو چھو تو خبر
 دو چھ سلطان کو مرتضیٰ عالم شاہ
 مارین نے سارے اسلام ترقو
 دیتے تھے منصور دایہ مارے
 داتہ مارن دوپ امام اعظمین
 عاشقو تے دلبرس کوتاہ دو دکھ
 وز ثبات خویش دار آراستہ
 ریسمان اوس پیمان پارے
 کچھ راضی کو کچھ پیندیش
 یختہ دے مورشد رسول اللہ سین
 جابلو، چلے گرد کا فرو
 چھس بے احمد پیم امیر نیش کو خبر

۱۰ شیخ منصور دین کو رے عالم شاہ (چھاپی نوہ سجد)
 ۲۰ راہ منصور روٹ خلق دین ترقو - مارین نے سارے اسلام ترقو (چھاپی)
 ۳۰ پیچہ شیخ منصور دایہ مارے (بے نا نوہ سجد) حضرت منصور دایہ مارے
 (چھاپی) ۴۰ پیچہ روایتی (چھاپی کیو بے نا) ۵۰ عاشقو کوتاہ تے یارس
 دو دکھ (بے نا نوہ سجد) عاری کو کوتاہ (چھاپی) ۶۰ ن ۱۳۲۶ جز چھ پر شار پیچہ کتو
 یکشتہ از برائے خویش فتوا خواستہ - پس بساط دار را آراستہ
 پر شار چھنے باقی چھاپی نوہ سخن مرز درج ۷۰ پر شار پیچہ چھن تے ن ۲۶ جز
 یت درج ۸۰ وصل اللہ کو پردہ ظن (ن ج) ۹۰ غافل (ن ج)
 ۱۰ دوپ و نمونین تیج چھو نو کینہہ خبر (چھاپی نوہ سجد)

رنگہ رنگے طعن کرے زائیدن
 دار پہچٹے غائب ہیں منصور مت
 گے پریشاں زائیدن و جاہلان
 کیونکر نر کا لہ اوں غائب از نظر
 شیمہ روتہ پتہ کو عیاں بالائے دار
 دوپ ال حق کا بھٹ پہچٹ تم آشکار
 دویمہ لہ تم کو دوپ ال حق بر ملا
 سار دے انی ال حق ہیوت دین
 تریئمہ لہ دوپ تم کو ال حق پر خوش
 اچھ ترڈو ہنس خون داکس میرے
 شہلین دوپس پر کیا سا بھگ ان
 خونہ پستین از طہارت چھم دوا
 نون منصور کو جب بالائے دار
 ہیور تمہ نیش کو چوڑی یا موج دن
 تی و بھٹ بے خود سپد کی کینہ حق پر
 گاہ و بھگ بون گاہ بسو آسمان
 دوپ پر کیشرو شین رتین یا بیشتر
 واصل اللہ شین اوس بے قرار
 اوس آمت یار یا بس در کنار
 خلق گے از دست ہوش دست پا
 بلو کہ جنو وحش و طیر و بیوت و دن
 ہوشہ رستین پیہ پھیر بھٹ او ہوش
 خونہ پستین لوگ طہارت کرے
 نور دوپس چھس طہارت بو کران
 واتر یس بھٹ جا یہ تس چھے مر جا
 نقش اللہ بر زمین کو آشکار

۱۳۲۶ء دوپ پر کیشرو شین ترہمین یا بیشتر (ن ۱۳۲۶)

۲۵ء رنگہ رنگے ..... بے قرار "یلم پانترہ تار چھپ قلمی نوہ حق"

منزور سواے ن ۱۳۲۶

۲۷ء دار پہچٹ تم کو دوپ ال حق آشکار (نوہ سنے جبار خان)

۲۸ء بلو کہ جنو و حنیوتی ہیوت دین (چھاپی نوہ سنے)

۲۹ء اچھ ترڈو ہنس ..... تس چھے مر جا۔ ہم ترے شاد چھپ کینہ چھاپی نوہ سنے

۳۰ء اکھ تہ نقش بر زمین کو آشکار۔ (ن ج)

گوہیاں بر آب شکیں آں ولی
 میں وچھتہ جاہل اُتیرو اُتد ری عا سکی
 دیگ زن در جوش آو از چہ صور
 آپریش پداسپن آں روز نور
 چشمہ کج ہنس دست دپاکری ہنس جُدا
 کر کچھ ترمو وچھ من غمہ دایم من غمہ
 عاشقو وچھ کیاہ تمس حاصل سپد
 آب گوہ حاصل تریش واصل سپد
 کینہ نہانکھ حال آں عالیجناب
 فہم کن والشد اعلم بالصواب

ایں حکایتِ وڈیہ حضرت جابرین
 وڈیہ کاشری پانٹھو محمود کا مومین^۱
 محمودس پاس اس شیخ کبار
 سینہ تس عشقہ سہو اے کردگار^۲

۱۔ پے شار چھ صرف چھاپی نہ سخن مٹرسے یوت در پچ "یوسف زلیخا"
 مشنوی مٹر چھ پے شار پچھ کتو در پچ سے

در نہ لیخا وون پے حضرت جابرین اوں پے کاشری پانٹھو محمود کا مومین

۲۔ عشقہ اے بر در دگار "چھاپی تو سمجھو۔"

باسان چھ نہ اٹھری شاد بڑہ تہہ چھ بیکہ کیٹہ شاد چھ مشنوی مٹرسے یاد مٹو
 پیمیک شک جبار خانس تہ چھ مٹہ چھ اُخرس پیچھ لیکھان "اگر تہ نامہ
 منصور باتے باشہ انشاء اللہ تعالیٰ جستجہ کر دہ آرد خواہم کرشت
 "....."

در اصل چھ محمود کا مومینس پتے مقبولن تہ پٹن منصور نامہ
 لیو کھت یس محمود نہ کھوتہ حساب واضح تہ پراثر چھ تہم سبتہ منصور
 نامک یس قلمی نہ سب کتو بڑ بڑ مریب قدوس لون لیو کھت چھ
 تہ کس یکھتس مٹر چھ تہم گہر محمودن ناو لیو کھت پتہ قسط
 دختہ مقبول بخروشت۔ تفصیل خاطر وچھو پیمہ کت بہ ہند سرنامہ
 (ناجی)

قصے شیخ منصور

شیخ منصور اوس نور جہاں
 عاشق و عاشقہ روٹ روٹ پے
 میلہ در او عشقہ نس مادنس
 شوق تے ذوق میلہ پرے آو
 زوگن پردے آو خبر دوا
 بونہ تمہو پردے زالنک پروا
 پردے منز نہ کہتے لوگ کرنے
 دو پہنیں دے منہ گرد کیاہ
 دو پہنکھ یارو کہتہ مہ کوئیوم
 من خورہ پورن حال مادنس
 عالمو تے عابدو در خبر
 قاضیو تے مفتیو دیک فتوا
 جاہلو سمجھتہ لوہ بردار
 شوقہ ساں ذوقہ ساں کھوت اس
 عالمو تے عابدو چیلہ روٹہنس
 دودھ دودھ تھہ تھہ لوگ کھنہ
 تھہ تھہ تھہ تھہ کھنہ
 میون پیو یار دودھ کا تھہ تھہ

بیک در پردہ بشر بہاں
 بعدہ چو کھ آو وصالکے
 شراب چو تمہو میمنس
 کھٹھتہ اوس تے قہٹھتہ دوا
 من خورہ امن خورہ اپان تون دوا
 انے اتالہ پورن برصبا
 من خورہ امن خورہ لوگ پرے
 دیر تھٹھتہ موت چھو آس تھہ تھہ
 یار تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ
 جاہلو شیخ لوگ قادیانس
 منصور دینہ نیش در او خبر
 منصور مارن چھو روا
 پیر ہے نہ کرتس سپہ گفتار
 وار چھم میلن لولہ یارس
 شرعہ شرعہ تھہ تھہ تھہ تھہ
 تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ تھہ
 میون پیو یار دودھ کا تھہ تھہ

پیمہ کنہ راکن اچھہ آیکھ
 پوشاہ لوئس اکراہل مددن
 دوپنس مے اہل دروہے
 نوکہ ہنر کنہ ترچہ آیم پوش
 دوستے ادھکھ پیز ہی ما
 دوستی کران سور جو گوم
 سوزان شیخ منصورس چھہ کوٹھ
 والہکھ تہہ جاپہ مار نوٹھ
 اوک پور سرتے جیہہ پارے تن
 دار پچھہ من عہدہ دا پورن پورن
 مارکھ تہہ جاپہ والہ نوٹھ
 نامہ ہنر نوٹھ لوگ ہرنے
 سورستہ برباد ذیت واون
 ندی یو نوٹھ لوگ ہرنے
 قطریٹھ ہنر دے یو سن پو
 یو کے ادس توڑی تروون رو

محمدیہ تہہ ہندے سور ظہور
 قطریٹھ ہنر دے یو سن پو

(غزلن تہہ سچے ہنر بیاہنہ ہنر۔ ترتیب: عزیز اللہ شاہ ذل ۱۲۹۰ھ بیکیت ابن محمد)

قصہ محمود غزنوی

غیر دادند اثر چنگ دانا و بینا
شہنشاہ غزنو ک سلطان محمود
ہمیشہ مرد عاشق زار باشد
نہایتتہ اوس عادل شاہ دین دار
دلس آو بادشاہ من اکھ خیالہ
دلس گو تن بے و چھین شہر غزنو
پر کم راختہ کا میز آو پیرتہ
و چھین در شہر غزنو کوچہ بازار
نہ بوزن کا نسیہ دایان چنگ ساز
کران اُسو صاحبس کن شکر احسان

چھ چٹنی مہندی ساری اعلیٰ اودا
عبادتتہ اوس کران سوئے معبود
روحش زرد و تنش بیلہ باشد
ہمیشہ باتلاوتتہ اوس تن کار
پگاہ مانا و ذالیم حق تعالہ
مبادا میاز اتتہ ما کا نسیہ کنبہ گو
فقیرانہ بیاساہ خاصہ پیرتہ
غلامین حمہ قبتہ باضے اوسو بیدار
نہ بوزن کا نسیہ مہندی کا نسیہ چھ غلام
الہیہ زنتہ عطاوتن سون سلطان

۱۰۱۰ پ شار چھ اڈ پیکس نو سمنس منزے یوت۔
۱۰۱۱ پ شار چھین چھاپی نہ سمنس منز ۳۰ پ شار چھین قلمی نو سمنس منز
۱۰۱۲ اٹھس کہتہ عاہہ خروقاہ خاصہ پیرتہ (چھن) (ن ہجور)
۱۰۱۳ و چھان گوشہ پیر غزنو (چھن)
۱۰۱۴ پ ۱۱ اکھ اوس کران شکر ایحسان (چھن)
۱۰۱۵ پران اُسو صاحبس کن شکر احسان (ن ہجور)

پورن نفلہ روزگہ صاحب کیں
 کہ دارم در حکومت ابرویم
 جواناہ اکھ و چھن چون تابان
 نیمبر زہل چشمہ سے تس نخون یمن
 بگریہ پان بین رز کھان
 بخدہ قند بدی خان
 ز آہوشندخوتر در گزاری
 ہند گومت سرکیشان ٹڈر تان
 پکان تس نشہ وار تھہ پڑھ بابو
 رٹن تس زھہ یہ لاکھتہ دہ پستے
 جوانس بو زون لوگ زو زگرے
 نہ رودس جس و حرکت ہوش پانس
 زے لوگ سبز وقتن ہے خزانہ
 سے مارن نپہ بگاہ ناصوابس

تہ نڈلکھ شاہ کوتاہ شادسپن
 کجا آرم زبان تاشکر گویم
 وزیر سبیر دار تیل تام دوت سلطان
 شمع زن شولہ دوان لوہہ رپون
 زلف زہے زالہ لاکھتہ جانوارن
 شکر لب اوس وارادہ سرخے سان
 کند ہستہ بر سمنہ عشق بازی
 دار تیل سار را تہے اوس پاران
 دلس گو بادشاہس کس سنا چھو
 نشے تس دوت سلطان استے
 چھنے بو کوتال چھک تھو میوے
 تھنے کو سخت لاکھتہ تس جوانس
 ودان اوس پانی پانس دے پانو
 ٹھنے کو نو چھم خبر دہہ بابس
 عاکورن روزگہ نفلہ (قن)
 ہر کہ آرم زبان (چھن)

۳۷ جواناکیہ شولہ دوان (چھن)

۳۸ بگریہ اوس نوگت جانوارن (چھن)

۳۹ پشار چھنے چھاپی نو سمنہ منز

۴۰ نہ رودس ہوش و حرکت نشہ پانس (چھن)

۴۱ پیم پشار چھن ۱۲۸۴ شہزے پوت

دیم کس دودہ بایس میا ذخیر
 نے روڈم داغ و حسرت جگر من مژ
 دپہم دپہ پنے بنے پو تر میا نے
 کوڑن ہے خرد یا کیاہ کوڑم نے
 بڑن خانن کرائی چھک پڑ فانی
 دوپس تمکو بادشاہن ناو کیاہ چھ
 دوپس تمکو بادشاہن و نیت کس چھک
 و نکھ تے نیت مار کھ، اڈ کیا پاسے
 باوہے پوز پڑ ناو چھم نور اللہ خان
 پڑ یو دے زابہ ہم تے گاہ ہم پان
 پران الکا طمین الغیظ ساری
 یسے رکھ زاپہ پڑ تے بخشد گمناہ
 و لیکن چھ قسم تے ذاتہ سندے
 پہن سیتو ماڈے گز با پڑے
 روٹوہے ذکر فرزند سے کبوتر
 مڑ کھ سے دیتہ بابے کہ ہم ستر
 دپہم بابو پنے یار میا نے
 اٹھے ماشوق امت راوڑم سے
 مہان چھک خانہ مائے بادشاہی
 پوزے دن سپرین باو کیا چھ
 گز دھی کیاہ یسیتہ پزاران و نیت کس چھک
 جوانن نو جوانن کوڑن ہے مائے
 زسے کیاہ ذاتی سے یو دے مار کھ
 و نیت کیاہ سپرین چھم آسان
 دپان چھے بار صاحب داد ساری
 سہ یو دے یار دیم چھم میناہ
 دتے ییمو بادشاہن گز پڑ کوڑم
 اڑم نا کا نہ پڑ ضامن اہ راٹے

۱۷۷۰ ۲۷۷۰ ۳۷۷۰ ۴۷۷۰ ۵۷۷۰ ۶۷۷۰ ۷۷۷۰ ۸۷۷۰ ۹۷۷۰ ۱۰۷۷۰
 ۱۱۷۷۰ ۱۲۷۷۰ ۱۳۷۷۰ ۱۴۷۷۰ ۱۵۷۷۰ ۱۶۷۷۰ ۱۷۷۷۰ ۱۸۷۷۰ ۱۹۷۷۰ ۲۰۷۷۰
 ۲۱۷۷۰ ۲۲۷۷۰ ۲۳۷۷۰ ۲۴۷۷۰ ۲۵۷۷۰ ۲۶۷۷۰ ۲۷۷۷۰ ۲۸۷۷۰ ۲۹۷۷۰ ۳۰۷۷۰
 ۳۱۷۷۰ ۳۲۷۷۰ ۳۳۷۷۰ ۳۴۷۷۰ ۳۵۷۷۰ ۳۶۷۷۰ ۳۷۷۷۰ ۳۸۷۷۰ ۳۹۷۷۰ ۴۰۷۷۰
 ۴۱۷۷۰ ۴۲۷۷۰ ۴۳۷۷۰ ۴۴۷۷۰ ۴۵۷۷۰ ۴۶۷۷۰ ۴۷۷۷۰ ۴۸۷۷۰ ۴۹۷۷۰ ۵۰۷۷۰
 ۵۱۷۷۰ ۵۲۷۷۰ ۵۳۷۷۰ ۵۴۷۷۰ ۵۵۷۷۰ ۵۶۷۷۰ ۵۷۷۷۰ ۵۸۷۷۰ ۵۹۷۷۰ ۶۰۷۷۰
 ۶۱۷۷۰ ۶۲۷۷۰ ۶۳۷۷۰ ۶۴۷۷۰ ۶۵۷۷۰ ۶۶۷۷۰ ۶۷۷۷۰ ۶۸۷۷۰ ۶۹۷۷۰ ۷۰۷۷۰
 ۷۱۷۷۰ ۷۲۷۷۰ ۷۳۷۷۰ ۷۴۷۷۰ ۷۵۷۷۰ ۷۶۷۷۰ ۷۷۷۷۰ ۷۸۷۷۰ ۷۹۷۷۰ ۸۰۷۷۰
 ۸۱۷۷۰ ۸۲۷۷۰ ۸۳۷۷۰ ۸۴۷۷۰ ۸۵۷۷۰ ۸۶۷۷۰ ۸۷۷۷۰ ۸۸۷۷۰ ۸۹۷۷۰ ۹۰۷۷۰
 ۹۱۷۷۰ ۹۲۷۷۰ ۹۳۷۷۰ ۹۴۷۷۰ ۹۵۷۷۰ ۹۶۷۷۰ ۹۷۷۷۰ ۹۸۷۷۰ ۹۹۷۷۰ ۱۰۰۷۷۰

بنیم میانی خبر تس دو دیو پائس
 دوپس تمکو بادشاہن چھنے نہ منہ
 پکاں کو پادشاہ تس سستو سستو
 تر چھکنا قبلہ برحق کا یہ میونے
 چھنے بو ٹوٹھ فرزند آدمک یار
 بڑ روٹ سے کو توالن زور بازے
 تر ضامن داری کر تم تا صبح فردا
 کرو اُسو سار اڑے ڈیڈ دانی
 تیس ستر مائی یا مٹھ شاہ ڈیڈ ٹھن
 دوپس تمکو بادشاہن چھاپہ چوئے
 کرش کینہ پادشہم چھپہ طاقت
 جوائس سور یا مٹھ مائی سستو ستر
 ودان گو نالہ ودان میانی مابے
 دوپس تراچہ دوپس مابے پوترو
 تر کیسہ کاتر روٹ ہم کو توالن

پگاہ سے مار تم نیتہ در عذاب
 سہ یودے ذمہ میسی کینہ نہ گوناہ
 جوائن مول دیشھہ کوٹ بور چاد
 تر چھکنا در حقیقتہ بابہ میونے
 مے پتھ جھی خرچ کا پوترو مریستہ دیار
 چھنے ناٹوٹھ فرزند نے گزھی داہ
 زے چھنے نا بابہ میانے مے میانی
 جوائس مٹھ کھوٹت راہ ڈیڈ ٹھن
 اڑس ضامن از چھنے زور میونے
 پر یاس دار یاہ کوزم نہ اُمو کتھ
 پیکان کو پادشاہ سپتہ سوئے مادر
 پگاہ بوزکھ مے نشے بائہ مابے
 متو ودم کشم نو مائے پوترو
 بڑ کرے سوڈ چانے تو دیالان

۱۲۸۴ ش ۲۷ یار چھنے چھاپی نو سسٹ مشروہ چھین ٹوٹھ (چھن)
 ۴۴ تر اڑم بابہ ضامن اچہ راڈے۔ کورس بندہ کو توالن سار راڈے (چھن)
 ۶۵ ۶۶ یار چھنے چھاپی نو سسٹ مشروہ تیس مائی یا مٹھ (چھن)
 ۷۸ دوپس تمکو بادشاہ چھنہ طاقت (چھن) ۹۹ ودان گو نالہ ودان سوئے مادر (چھن)
 ۱۰۰۰ ودان تمکو دوپس مابے اُجی۔ پگاہ سے تھاوے نیتہ بائہ مابے (چھن)

اول ڈھے نشہ مار بس گزہ تہ و ن تہ
 یہ روٹ سے کو تو اکن زور اذرا تہ
 سے کوئے زانہ کینہ کو لول تے کو ب
 تہند او ستم قد قع سبتہ سو دم
 و نستم موج رو چھمکتے کہ لولے
 اچھن مہند کا شہ پتم غا بڑا رافقا
 و نستم کس زانہ چھم امت مہنہ
 و نستم چھم نہ و چھم ز آفتابن
 و نستم واراہ دو پسن تم کو ماہ چھم
 ڈھے پتے نیر مار ہم مول چوئے
 سہمٹھا کو ماہ مار بس نشہ بیجا
 چھ سارے کھوئے مشکل عشق نزل
 کیا سس سوج، کو تہم برہم کن تہ
 چھمے لاچار کو تہم مو کلن با تہ
 دود تے پو تہ دو دے زانہ یعقوب
 سے تہ او تہ اس چانے و تہ دو دم
 پکاہ تہ مار ہم سے، کتہ ڈولے
 مو یاہ بہتہم پو چھم سیرا تہ
 شہتہ چھم ہال کو تہ شہ تہ
 دھن نیرا چانہ با تہ بہ جوان
 ہکا بہ مار کن تہ باک نیر تہ
 کریم سے در شہ تہ ڈوئے نیر تہ
 کران او س والے کینہ کو م او لہ
 سے یا سے مہ راس بوسے در ول

۱۲۸۴ شہ ۲۷ ۳۷ یم نہ شہ چھم چھم پئی فہ سخن شہ
 ۴۷ و نستم تام پو تہ و تہ چھم نہ آفتابن (چھن)
 ۵۷ اہ شہ پتہ چھم چھم پئی فہ سخن یہ شہ بیکت
 و نستم پتہ تہ زانہ نہ تار کن شہ
 ۶۷ ڈھے پتہ نیر مار ہم مول چوئے
 و نستم ہال و زانہ نہ کا تہ ڈھے
 ۷۷ کران او س پانی پاس وادریغا (چھن)
 دھن نیرا چانہ با تہ بہ جوان
 کریم تہ تہ ترواک مول چوئے (چھن)
 دھن نیرا چانہ با تہ بہ جوان (چھن)

اُٹھس کپٹھہ خٹہ پوت ہستہ ڈراوگر
 گڈان کرتل بے لائین کوٹا اس
 دوپس تمھوین مارن چھے نہ آسان
 دزیر شیز داوتل کس اوس تیران
 اُٹس کیہ اوس مطلب کیکہ مانے
 یہ چھا دستور در شہر ولایت
 چھہ سنے یار ضامن آرتہ یارس
 پکان گے ہر دو اندر شاہ یار
 نیلے کتھ بوزون کو قاجر ہستہ
 بے چھنے یار ضامن آرتہ رتس
 ترمو غم بر جھنے غم غار پیزی پاٹھو
 چھہ ساری کھتہ ترمو ہستہ دوساری
 وچھن بے چارے کس یار تزل
 ژلائن تمھو پان پشمن دل جلاں
 زمار کھتے تھے ماری پانہ سلطان
 ہندر گوشت مہ گنزدان ژندہ تارن
 یہ کتھ چیزس کران اوس آپہ پائے
 پتھے پاٹھو چھا کران ژورس حاکم
 تھے بوکھا ہاؤن پیٹھہ دارس
 بہ پیش اس میکہ اظہار
 ترمو کو ہستہ گوہم مسہ ہستہ
 تھے ژلے کھا ہاؤن پیٹھہ دارس
 ژ روز قم ژندہ ساری وندہ ہستہ
 شفقت آسہ یارس وندہ ساری

۱۰ تینچن (چھن) ۱۰ ٹکان تمھو (چھن)

۱۱ مئے روٹ مے ژور ہائتہ نپو مارن (ن ۱۲۸۴)

۱۲ ہون اوش اوس کران آپہ گزائے (چھن)

۱۳ اسی ہائتہ یارس کران حمایتہ (چھن) ۱۳ یہ شہر چھہ چھاپی نوٹس شہر
 ۱۴ یہ شہر چھہ ن ۱۲۸۴ ژور۔ ابر پتہ چھہ چھاپی نوٹس شہر یار پتہ کھتہ
 ورنستام اسی بار نو دست و کمر
 پکاہ نپو مارنے سنے اسے ہادد
 سوال چھہ پتہ تھے کن دتھہ ژور ورم
 دجن نالے ژور یارو زار بوزقم

جوان تم کو خاچہ زادوں مہر مہیوت
 بچھکے خدا من راتس کو توالے
 تہمس نیش یا ریا مہتہ مہر کلون
 کھٹھتہ روڈ پادشاہ در زیر دزن
 وزیرس کیاہ چھے کو راہ خرب تہ خاص
 چھہ تم کو پے ناو بی لعل مر جان
 ونے کیاہ زونہ کھٹھتہ مے زیبا
 سوہ دیشتہ کو راہ کلون جامہ پائے
 سہر تہس کیاہ چھہ شبہ ون مہر خرباگ
 ریش مہتہ کیاہ چھہ شبہ ون کو کل
 ریش مہتہ کیاہ چھہ زلف ن داغ
 گوہ لابس خال دیشتہ بر جگر داغ
 سوہ یودے سوہ مہ چھہ مہر راوی
 زلف زنجیر مہ چھہ زلف قار

پگاہ تہس واتناونس داد رتن
 چھہ میونے دوس راتس مے حوالے
 جوان خاچہ زادس حال بوون
 یہ کیترہا دون تم کو تی اوس بوز
 تہمس تے مے چھہ گوشت پور اخلاص
 پڑ چھس تسر پتہ گوشت عال حارن

سوہ دیشتہ آر دل دز عشقہ نارے
 دلہم تہس چاہ باہل نیتہ ویرناگ
 شوہ گھٹہ شہار زن در عہر من گل
 سوہ دیشتہ عاشقن چھہ جگر داغ
 بدن تہس شکہ تبر کو برک مہ پند باغ
 بغیرہ تہس ناوک مہ تر تراوی
 مے آسے کرانی کیاہ شکاے

۱۔ جوان خاچہ زادوں سپردون
 (چھن) (نہ چھور) ۲۔ بلسد کوہ جامہ پائے (چھن)
 ۳۔ مہتہ شہار (چھن)
 ۴۔ پشار چھتہ چھاپی نہ سہس من
 ۵۔ پشار چھتہ ۱۲۸۴ شز ۶۔ پشار چھتہ ۱۲۸۴ شز

مرن بیچار خوش دودار ہرے
 بنے دیش سوئے دیشم سے ساس
 چھس تن نشہ داتن نصف اتن
 گیم نوازہ تر تن کن چشمہ گمراہ
 چھسے یار ضامن دم تر فرستہ
 دوپس تمھو ضامن گزہ چھسے موبڑ
 ودان تجھ داتل گو آ کر تے
 دوچھن سوئے نازنین اس ہوشہ دچھس
 سونو زیاد میرا ہے خدایا
 رکھ رکھ چلیں کہو ہم کیا کردنگا
 ہمارا کیا کیا کیانے گیب دل
 جوان مجھ پیٹے برقعہ تن تاہم
 سہ دیشہ روئے کھوٹن غصہ دوتن
 پہچہ تمھو شانہ سے پیچہ تمھو بن دار
 خطا کینہ چھسے تھو دو دھتہ حال باد

شہیدن مہند مزاراہ پیہ برے
 ودان چھس اسو دوشوئے راد تن
 چھ تھو مہو پاک پائھن پاک اتن
 تلاوت چھس کران اسو تا سحر گاہ
 پے تن دلبرس نش پیچہ پیچہ
 کھٹہ ڈراو تن پتے سلطان محمود
 کند لائین تے یارس نشہ دوتے
 ودان تن یارہ شیرے مایہ گچھس
 سجن پر کیا ہوا آج کیوں نہ آیا
 اسی کی خاطر آج میں مروتگا
 اسی کو چارہ مانگوں کار میل
 سپن بیدار کیا سنے یارام
 جوان کامہ دلون جامہ دوتن
 زخاب ناز سا تھا گزہ تہ بیدار
 مرن چھم بالو آخر کا لورامے

- ۱۔ اشار چھنے چھاپی نہ سجن شتر ۲۷ پر ن (قن)
 ۲۔ چھم ضامن راتس دم سے فرصت (چھن)
 ۳۔ دوستن (چھن) ۴۵ لعل مر جان (چھن)
 ۶۔ یہ اشار چھنے ۱۲۸۴ شتر ۷۷ جوان برقعہ تن تن مجھ پیچہ تاہم چھن

تیرا کجہ تہبہ لے ہر گپہ بیدار
 سے لوسم چشمہ و چھان ویت کیا ہے
 یہ گیس چاہے دادے آد کا ڈپے
 فطر ختم دل تھے لایم ختم آئین سنگ
 جوانی عرص کو دس داد بوزم
 غنیمتہ دان چھٹے زندہ راتھا
 یہ مہمکھ مٹری راجہ پیچہ قرآن مجید
 کو لکھ تا پاس آؤ ختم قرآن
 پڑکھ فاتح کو کچھ فریاد و زاری
 بگاہ مارن سے چھے آؤ غلا قاتھ
 عرصیتہ چھے بگاہ میل مارنے سے
 تیرا بوزم سے تہبہ تن باویم پان
 تیرا بوزم سے چھے ڈیشہ از دور
 تیرا بوشہ کو کھ زان عرش اعلیٰ
 وزیر شہزاد کوہ احوال بوز یا مٹھ

سچھاہ تس نرم دل کو آؤ تس عار
 تھے کھوئے کیا ہ ڈیو ٹھٹھہ کو کھ میر
 تھے گنہ ریم زون تار کھ سار عرشے
 تھے کو کستور پانس فاختہ رنگ
 تھے مارن رختہ بگاہ دو ذرا کھ بوزم
 کرونا ختم قرآن پہتہ ساقھا
 و چھان اوسو کھ اوس کن پیر بدید
 دو شوے سوختہ دل اوسو مٹھہ مرانہ
 تھے تے سے اوس پیر پا کھو و سدا
 قیامت نام و دوز میل کو سوزا
 گنہ تھے کا کھو سے پیچہ کھارنے
 تیرا بوشہ زو کھن سے گنہ ان
 بلا گئے کا کھ پیچہ ریش منہو
 تیرا بوشہ زن باویشن حق تعالا
 سپینوس تہبہ ساتن زن قیامتہ

۱۰ خاطر (چھن) ۲۰ اچ راڈے (چھن)

۳۰ یہ کو کھ تھے لایم ختم آئین سنگ (چھن)

۴۰ بگاہ تھے مارنے تھے را کھو و زم ۵۰ پیچہ (ن ۱۲۸۴)

۶۰ شہادت (ن ۱۲۸۴) ۷۰ ذات و زائہ و عھاوے سے (چھن)

یہ کیا مئے بود حقتم، حقوہ حقتم بر جگر داغ
 متو کر تم پتو لاکن حب آئی
 مئے کو تاج چون دور میر میکہ تراختہ
 سوہ ندر کیاہ کر مارن چاڈی لکن
 دوسے فراڈ ترود حقتم بر تپس آب
 دوسے جلوہ کس بو ترا و حقن لال
 دوسے بو یوسفو لاگے زلیخا
 دوسے شیخو تپسے اے نو پیر محمد
 دوسے محمود کوٹ کوہم ایازو
 دوسے تپتہ پتہ چہ بکبل نالہ درون
 دوسے تپتہ پتہ چہ پو پیر شمسے میچہ
 دوسے بو ار زو لاگے ہینہ مال
 دوسے بو سیف اللہ ملک کو تو کو کہ
 دوسے بو مہر پیر کر حقن سمیر دول
 دوسے معیار دلدار و پیر ہینا
 مئے کوہ حقتم یا دیکس شر او سن ناگہ
 مئے ڈیئے پتہ کرے بو جان خدائی
 مئے کوہم عشق نارسے پان زار حقہ
 گوہ ندر ترا و حقہ نرسن مندر دولن
 پیتم درشن پیتم شیرینہ درخاب
 پیتم دو بار کر ہو جھنگن سال
 مئے نو کینہ تر ساتھا کر شختہ
 پیتم ڈیئے پتہ لار ان کا ستم مول
 پیتم بکھنا بیہ پیر حقہ پاکبازو
 مئے سوہ پتہ کند پو پتہ و حلالہ دوا
 دزان یحیٰ پور نارسہ موہ جنتہ
 پیتم ڈیئے خاوی را تھا باو تم حال
 دوسے بوہ دول جال دوسہ نو تاو تم کوہ
 کوہ بو ذرا جھنسن تپسے نارسہ مول
 میان مبت کہہ درشن دیکھنا

۱ گوہ ندر ترا و حقہ سوہ ندر واراہ دولن (چھن)

۲ اوہ حقتم پر تپس آب (چھن) ۳ مئے چانے داہ کوٹ جگرس مول

(چھن) ۴ کوہ آکھ پیر حقہ پاکبازو (چھن)

دوسہ نو پیر شمسے میچہ ۱۲۸۳ شمسہ

ونبھتہ کس زانہ چھم آبت نبھتہ حال
 دلتس مانعہ صیہ کنہ چھم یار میونے
 قسم چھم کھتہ وادس میکہ بھیرتہ
 زاناہ چھس بصورتہ لاگہ مردا
 کران اسیو پانہ وانی رقم لپس تہ وانی
 سو نتہ بھول آفتابن ترودو پتہ
 حقیقتہ پادشاہن بوز پانے
 پورن نغلاہ کورن الحمد للہ
 چلتہ تمکنا لکھن خرقہ ترودون
 نقیبین لکھے خابجے ہمیش باد
 جرائس اس پیمر نیشہ زولہ
 زاناہ اسس قس شاپستہ دانا
 شنبہ چھم نالی کوٹ شرمہ شنبہ زال
 پوزے ون یار کیاہ وہ فی چار چھنے
 بے نیرے خاصہ ماتم جاہم پیہرتہ
 تر زھارنہ وچھتہ کبہ پانچو فیروزا
 قیامتر دومہ میلو پانہ وانی
 جوائن دودھل قس یار سشد گو
 سبھا شرمہ گوٹے سوے خانے
 چھ میانے وقتہ عاشق پاک واللہ
 اول سے ڈور، ایک مشکہ نوون
 تر کور نکھ پادشاہن ڈور پانچو یاد
 خوجن کور کوٹ کھٹ شنبہ شاپستہ
 سینا خوش صفتہ معشوق جاناہ

واپوزے ون اسل کیاہ چھ چار میونے (چھن) یہ شار چھ چھاپنی
 نوم سخص منز ۱۲ شار بڑو تہہ درپج ۲۲ تر زھارنہ ان مار کس منز نیروزا (چھن)
 کہ پانچو = کہتہ کٹو۔

۳ کران اسرا لودای لپس تہ وانی قیامترتان میلونہ پانہ وانی (چھن)

۴ یوکن (چھن) ۵ اول سے رات کے ڈور مشکہ نوون (چھن)

۶ رقبین (چھن) امیر شار بڑو تہہ چھ چھاپنی نوم سخص منز یہ شار درپج ۳

شہن سوز یار سشدے اکھ جلاوا جلاون بوزون کر اکھ اواناہ

قصا ہے ہیکہ تو مارم چھٹن حائر
وہند ال محکم و ذی کن کس چھ پرا
دو پس تمخر بادشاہن روز بے غم
و چھ بویا و سے پیچہ یار چھا پور
نقبس ستو نیرتہ کوٹ سنا گو
بچھس پیچہ اشہ قطراہ سو جوانس
مے و ذی تو م یار میونے کوم کوٹے
مے دو پنم و اہ کوری زس تھہ پرتوئے
شہ میونے یار ضامن مار ماگوٹ
چھم ضامن رائٹ تھو چھس بے
ہنس نشن گورنگ تھہ ایستاد
بڈر تھہ و اہ ووش یوک بادشاہ

ہر زمانے گزری ہی دم سستی ناظر
 چھٹے بوڑھ راہک واپس مارن
 بدل کا کاشہ لگے ماسرتی منگم
 نہ تھا مے مال موہنے لال منظور
 خود دیکھ تیں خاچہ زادس گز باڑو
 ودان اُس لیل کران اُسویا پی پائس
 اُسے ستر صندوق و خضوع کو نہ رہو
 دو پہنیں نیو نقیبیں بار چوئے
 ودان کو نالہ ودان مے کیا ہو گم
 شہنش نش واپس وئے کیا کُن ہے
 مٹی شمشیر مسجھ دراو خاچہ زادواہ
 مے ہارم تے مے بخشم بے گونا پس

۱۰ اگر گزھی ہے مال دولتہ سوز ناظر۔ گزھی ہے خون تھوڑا چھس بہا ہر (چھن)
۱۱ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھی ہے مال دولتہ تی تہنگم
۱۲ دیار (چھن) ۵۵ پش چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۳ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھی ہے مال دولتہ تی تہنگم
۱۴ دیار (چھن) ۵۵ پش چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۵ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھی ہے مال دولتہ تی تہنگم
۱۶ دیار (چھن) ۵۵ پش چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۷ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھی ہے مال دولتہ تی تہنگم
۱۸ دیار (چھن) ۵۵ پش چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔
۱۹ و دھو دایوم و ذو کین کس چھ پرائن (چھن) اگر گزھی ہے مال دولتہ تی تہنگم
۲۰ دیار (چھن) ۵۵ پش چھن ۱۲۸۳ شریکیت۔

۱ کوڑمکھ سر ساجھا وچھتہ از دور
 ۲ چمن دمن مہندہ مہندہ ڈیوٹھ خلقو
 ۳ فقیر و بوز کو کیاہ گے زلیوڑے
 ۴ ونے کیاہ کوڑمکو تیرہ اکھ اکس بچتہ
 ۵ ونے القصد سپن حکم سلطان
 ۶ کوڑمکھ استاد تانمہ کوٹھ تس کتہ
 ۷ جلا دن گونہ گندہ کس رز سستی
 ۸ خود ایا بے گوناہ چھس بند چوئے
 ۹ لوڑمکھ بے چارہ کا بھٹس شکارا
 ۱۰ کلم گوشہ شکستہ موریشان
 ۱۱ وچھن ناچار گومت کاٹھس پیچہ
 ۱۲ سبہ پوش امو ماتم جامہ گندہ
 ۱۳ اٹھن دمن مائز لا بچتہ سہ چشمن
 ۱۴ اٹھس کتہ نیز کرتل اس نالی
 ۱۵ گرس اس زوہ سستین دوہ ناون
 ۱۶ وچھے بوہارے پیچہ یار چھا پور
 ۱۷ ودان اوس سور عالم شور کیساہ کو
 ۱۸ مرس پیچہ تمکو دوپ بے نئے بے
 ۱۹ تنے چھے دوستن منز روز منز
 ۲۰ چھہ آخر زور میوئے نور اللہ خان
 ۲۱ جرائن دار ڈپشٹہ بارواہ دیت
 ۲۲ جرائن نالہ دنی فریاد کستی
 ۲۳ زانکھ کیاہ پتہ کھتم کوڑمکوئے
 ۲۴ مکو منز دراو اکھ نندہ بون سوارا
 ۲۵ ودان تس یار سندیے حال دیشا
 ۲۶ کرے نا شمعے بچتہ پونہراہ گتہ
 ۲۷ دیان تہہ داہ تہہ کوفار ڈھنڈہ
 ۲۸ سوس تل غرق کاہ منز دہ پشترتن
 ۲۹ کمان بردوش ترکش کوڑمکو غالی
 ۳۰ خرید اس پنن ویدار داون

۱۱۱۱ شار چھن چھاپی فہ شخص منز ۲۷ شار تہ چھن چھاپی نو شخص منز۔

۳۷ تہ چھے چھے روز پش یارن پشیرے کتہ (چھن)

۴۷ سپن القصد کوتاہ حکم سلطان (چھن) ۵۷ لوکھ ڈپشٹہ (چھن)

۶۷ جرائن گونہ گندہ کس رز سستی (چھن) ۷۷ وچھن تس یار سندیے حال جرائن

(چھن)

وزیر اوس بادشاہس برونچہ کئے
 دوشیزاں تمکو بادشاہم چھینے خبر
 عیسیٰ لا مکتہ سبھا دیوانہ کرن
 برچھیں ان میں دمن مانہ کیا ہم
 یہ چھے عاشق اُموسند چھیں زن
 گریس پیچھا حالہ اکہ چھے تھالہ نوا
 چھ اُموسے کن برمیوست سور عالم
 بیکان تمکو بادشاہن دوپ دپرس
 نظر کر چھا دھان ہم دور دوس
 نظر کر کور چانی جاہم دتھ چاک
 وزیر دپھتہ وہ فرکیا ہیچہ تہر
 چھے بوگو برمیج چھک کو بروئے
 وزیر دپھتہ یہ ماوسے وٹانے
 چھے ڈرامتر نازینا پردہ خبر
 بہ شمع روئے غمہ پردانہ کرن
 یہ دپھتہ بیقران روٹن آرام
 توئے تل کاٹھ پیچھا سر نوجوانن
 موتیس باز س منڈالہ دیوان
 یہ چھے از یار دادے ہیچہ یہ ماتم
 دلس رکھ پیچھنے گزہی فاش سپر
 سے روتے وہ دوسے از دتھ تھور
 جاس پیچھا چھے لیکن عاشق پاک
 غنیمتہ دان یودوسے اسے تقدیر
 میں دمن وہ فر کو نائینہ دیوے

۱. یہ ماچھے تے وٹے (چھن)

۲. وزیرن دوشیزاں (چھن) ۳. یہ شار چھینے چھاپی نو سس من

۴. توئے ماداپ پیچھا تل سر جوانن (چھن)

۵. یہ شار تر چھینے چھاپی نو سس من

۶. یہ شار چھ چھاپی نو سس من غلط پاٹھو لیکھت

۷. کھٹیتہ تم (چھن)

۸. یسے چھے کور چانی واپ دتھ چاک (ن ۱۷۸۲)

۹. یہ شار چھین ۱۷۸۲ من ۹ گو برمیج = ۹ گو برمول (چھن)

و دیرن تو به دوینس چمن بر ارضی
 جهان از دار و دلکھ شادسین
 کوئس تم کو بادشاهن پانہ شاہش
 دے دھن تھم آب جبرک عشق نارس
 دے کر تھم پاکب ازی بر تداوتھ
 بھنے بومول چھی ہم ٹوٹھ فرزند
 تہ کو بڑھ شادسین لال مر جان
 خلعتہ تم کو لال دھن شادسین
 درال دشت عاشقن دزن و دھن
 دھن تم کو عاشقن عاشق نالے
 یحییٰ اُسو عاشق و عاشق پیش
 اُرکھ تھار تھ تہ دانا مفتو قاضی
 سیٹھا تھو رختہ جامہ تنہ پیرن
 مرن بہتر کو تھ نو سپر خد فاش
 تہے از داتو کہ نشہ یار سن
 و چھک دھو ذی پاکب ازی ہنر خلاوتھ
 دیر پیرن کو بر ہندے چھک خاوتھ
 پری زن غاب سپن پاک دانا
 پورن الحمد للہ صاحبس کون
 و چھان تم مت پٹھن اکھ اکھ
 کران اُسو سپر دستے بر گلاے
 یحییٰ اُسو شاہ عادل صاحب دین

مراد ان مرکب بر جان محمود
 کہ گفت این قصہ سلطان محمود

۱۔ سوسہ برتہ بودانا (چھ) ۲۔ جوان تم کو کاٹھ دولہ شاد کوئرن
 ۳۔ سیٹھا شاہ پانہ تنہ پوہ شاہ پیرن (چھن) ۴۔ سپرے فاش (چھن)
 ۵۔ پتہ شار چھنہ چھا پئی فوہ سخن منز ۵۔ تہ کہ تھو عاشقا ز میر تداوتھ (چھن)
 ۶۔ لال مر جانہ ہنر (چھن) ۷۔ پتہ شار چھنہ ن ۲۸۴ منز۔ ۸۔
 پتہ شار چھنہ چھا پئی فوہ سخن منز ۹۔ ہران اوس او ش تمہن دھن بر گلا
 (چھن)

پہلی نامہ

دپہ موسیٰ یک شبانی را براہ
کوہی گفت اے کریم دلے اللہ

نالہ دیوان اوس دیان یا جلیل	دپہ موسیٰ اکھ پوٹا بریل
زار و نان اوس دیان یا احمد	دپہ موسیٰ اکھ پوٹا داکو
اوس دیان بار صا بوچھک کتے	نارہ ڈالہ اوش اوس تراوان بیچھ کتے
پارہ لگیو زار میانی بور تم	داکو لہ اوس تراوان دمسبدم
دپہ چانے زوڑ لوگم کرون تے	مول موجی سا کوٹھے کروں تے

۱۔ دپہ موسیٰ یک شبانے بریل (قن)

۲۔ مقبول امرتسری چھ پٹن پہلو نامہ پیچھ کتو شور و کران :

روڈ دما بوز اندر مشنوی	چھے و نان پانے جناب مولوی
دپہ موسیٰ یک شبانے را براہ	کوہی گفت اے خداوند اللہ
کتھ شے چھک تہ بہ کسے چاکری	نوکری شرف صہ چانی نوکری
شاہ کچھ موہی عشیر پوپے	ناہیناہ بوسہ کرہے روپے
۳۔ پل تو دانی اوس کزان کوڈو	اوس دیان کتہ زھار کتہ یا احمد (قن)
۴۔ پیشہ پیشے اوش تراوان داتے (قن)	۵۔ قادرا پروردگار بور تم (قن)
۶۔ پشار چھنہ مروجہ نمونہ شرن	

بار غم داد و نہ دے وندے جسم جان
 بار صابو با تو دیدار منے
 بار صابو سرے وندے پاؤں
 بار صابو کتبہ لبیکہ خلیہ و متہ
 ڈیشہ متھے چون چکر آسہ ما
 نہہ تہ نہ نہ چاہے پڑھنے را ورم
 ہوئے تہ نہ ہاؤل روچھے منے چانے ماوے
 مار موت چھم چون عرضہ بورتم
 جد کوہ عقلم دود وائے در دلو
 بُرختہ در عقلم لولہ تبراہ وندے کس
 پیچہ بہہ ہم نہ ہوم نہ درشن دتا مو
 عشق تبراے لولہ عقلم لولہ چھوک
 پامہ کاسم جامہ و لولہ کامہ کو
 داد چانے اندر کو اندری سور گوم
 شانہ بڈیو شانہ کریو کو کلن

مول با جی کور کور پئے نہ نہ جان
 منہ پئے تہ نہ گولہ نم نار منے
 دتہ درشن رہا متہ شھو تم لا دے
 ڈیشہ متھے دمن اچھن منز لہ و متہ
 طوف کرے خوف جانس کاسہ ما
 کھین تہ چیں تہ او متہ شھو تہ لے گوم
 تہ پئے پتا مو تہ پئے کھتا مو بولے
 کتہ پڑاے نشہ ساقاہ روز تم
 کور ڈول ہم کتہ ڈھا نہ تہ نہ تہ لولہ
 عا رستیو پار کرے عقلم جگر من
 تاب چھنو خاؤ را حق پتا مو
 سور چھو او کرے لولہ کرے لولہ
 داد چانے سور بلہ لولہ کامہ کو
 داد چانے عشق پاتھن دور پیوم
 داد چانے سور سپدان عا قلن

۱۔ پشار چھنہ مروج نہ سحن شرن

۲۔ مہر تو روم نہ فکر (ہجی)

۳۔ پاتھن = ۶

داد چانے عشقہ منزل دور گوم (قن)

تھو تے نیباہ اپنے ہے بو دود تے گھو
بار صا بو میون ہو کس دود پو
بو چھ لک یو فہ تے ما پر کھیا وھو
تیرش لک یو گہ دودا چا وھو
رنبہ پو مو ہند تے مو نگر مار یو
خاصہ جامن تار سو نہ چے تار یو
سا سہ بڑے خاصہ نیام تر کھیا وھو
تیر لک یو کھو نہ تل بو سا وھو
فہ تے ما پر جھم سے چانے ماوے
ڈے کھتا مو ڈے چتا مو بو لے

جامہ لایت دوزم پیش لایت کشم

شریشیت آدم اے محشم

ہم پیرو ناہا کے رو غنیں

خمر جغرات اے نا زمین

نہ دار یو صلیو ہو را کچہ بو
پونہ گئی یو گھو سستین ملے بو
دشہ پانے مل بہ کھورن کا سہ بو
جہ گنڈ تھ بٹہ بردار آسہ بو
کتہ آسان چھک بے شتی روزہ ما
چھے سے ارمان چون فرمان بوڑا
مشک غنہ منجہ پانن کو کلن
چاند الفیہ چھنہ عاشق موکلن

عادت تے زامن نان روغن چاویہ تھ

مقبول امر تسری چھ لیکھان

درد کینو پاشوے کر ہے دمبدم

تھنہ سستی نرم کر ہے پادڑے

ہرے تے زھاوول کرے قوربان ڈے

جامہ سو یو بخپہ سستین او لے

ساتھ ساتے ذہم ہیمہ ما چون غم

تل کھورن وندہ ہے پنہو اولاد تے

آلوے رادس تے پادن پان ڈے

بوہ کر یو تو سہ ولے یو زاولے

زین غلط بیہودے گفت آن شبان

گفت موسے بار کوئی اے فلاں

گفت با آن کس کہ مارا آفری

ایں زمین و جرح زود آمد پد پد

تس دپان چھس بویشی وود پدوشی

عرش عمر سی پدوشی کوڑ تس دوپیم

تس دپان چھس پدوشی کوڑ آسمان

تس دپان چھس یس چھ جہانم دتے

تس دپان چھس یس کوڑم لپارے

گوشتن تمکو زولش وولش مد

گفت موسیٰ ہاے خیرہ سر شدی

خود مسلمان ناشدہ کافر شدی

گر نہ بندی زین سخن تو خلق را

آتشے آید بسوزد خلق را

دو پس دسی ہاے پہلیو پی دیپ

ہاے پہلیو پی دین فرزدو

کھیاوین کس ناوین کس چاچین

ہاے پہلیو بوڑ تو تہندے جفا

نے پر مار نہ تس فرزند وین

دھپیہ کان دھتہ چھپہ دولن پڑھے

ناہ دودیت وار زولن پڑھے

گفت اے موسیٰ دامنِ دوستی
و ز پشیمانی تو جانم سوختی
جامہ را بدرید و آہے کرد تفت
مر نہیاد اندر بیابانے و رفت

چاک دہتہ خاکھا موئن ہیکہ بوئے پاک ذاتیں کیا ونے کو زخم سنے
کھینول تراوختہ دور نام تو دل پوچھے نالہ دیوان راختہ دور کو دل پوچھے
یہ لہ پوچھے کھینول تراوختہ ذراوتے تیلو کلیمیں تو پوچھا آد تے

وئے آمد سوئے موسیٰ از خدا
بندہ مارا ز ما کردی خدا
تو برائے وصل کردن آمدی
نے برائے فصل کردن آمدی

یا موسیٰ آکھ یار می لا گئے بکنہ آہم بالہ یارس زان گئے
یا موسیٰ کینتہ پہ کوڑتہ کار گئے زبہ جدا کو کوڑتہ دلدار گئے
عشق پیوچ عاشقن میانین خبر دادی کدے زانہ کیتہ زیر و زبر

در حق او مدح در حق تو ذم

در حق او تشہد در حق تو سم

در حق او نور در حق تو نار

در حق او باغ در حق تو خار

ما درون را سنگیم و قال را

ما درون را بسنگیم و حال را

ناظر قلبیم اگر خاشع بود   مگر چہ حرف و صوت ناخاضع بود
خون شہیدان ز آب اولیٰ ترست   این خطا از حد ثواب اولیٰ ترست
تو ز مرستان قلاوڑی مجو   جامہ چاکاں را چہ فرمائی رفو

ملت عاشق ز ملت خداست

عاشقان را ملت مذہب خداست

کینہ کریم چائی نہا ز روزِ مئے   سوز گزہ سوز گزہ موسونئے
پیشہ کلیمس تو پتے سراوش   پردہ تلبیحہ تس حقیقتہ ہاوش

بعد ازاں در گوش موسیٰ حق نہفت

رازِ مانے کاں نئے آید بگفت

ہمچنان در گوش موسیٰ ریختند

دین و گفتن ہم آمیختند

بودش سر ہونش کوشش عتاب   در او ڈھانڈن پتہ پہلین شباب

جایہ اگر ہے اس پوچھے در نظر   پانے سے تم کو کورمتن زیر و زبر

موسہن دھچھ گوس لار ان ہاودہ   دل کیاب و سوختہ صا حبہ لو

ہا پہلیو ائی ائی روز تو   دے ڈے ٹھٹھیا کہ کھٹا میا کی بڑ تو

ہا پہلیو نار چون ہو نور گو   ذم چون ہو نہ چہ کھو نہ منظور گو

ہا پہلیو بی و نان چھک تی ترون   حق تعالیٰ را عضو کو چا من کھن

ہمچ آدابے و تر پیبے مجو

ہر چہ خواہد دل تنگت مگو

دو پئس پہلی بوٹھ سے روٹھ   چانہ و نہ نے سی سے سوئے تر ٹھو

پنہ ستین و نہ نے سوئے تر ٹھم   داد کو لک دار و دوا دانے تر ٹھم

یا موسیٰ وہ ذی لوہم فوسے مقام تازیانے چاندیے دو قس بجام

تازیانہ بزر دی اسپم بگشت

گنبد گرداں ز گردوں در گذشت

عشق تازی لائے حتم کر سے فنا کوس دایم حاصل آم حاصل ریتا
کوس فانی چھینے خبر چھین کتے آفریں بر آفریں بڑے نے ڈھنڈے تے

محرم ناسوت تو لاموت باد

آفریں بردست و پاؤ روت باد

نثار باش اے عشق خوش سولے ما اے طیب جملہ علت ہائے ما

اے دوائے غوت و ناموس ما دی تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک از عشق بر افلاک شد کوہ در رقص آمد و چالاک شد

عشق جان طور آمد عاشقا

طور مست و خرموس صنفقا

عشق سیتی رقص کران کوہ طور عشق سیتی دوت موسیٰ در حوض

عشق سیتی آسمان چھے دربر عشق سیتی چھے ز پینے پیوٹھہرہ

عشق چھے آتش چھے ز لان خوشکوتر عشق چھے طورس کران زیروزبر

عشق چھے دیوانہ کران عاقل عشق چھے رڈ نعمتقا صاحبزین

عشق سیتی دور کران آسمان عشق سیتی تو تازے کو جہان

عشق چھے اُپینہ نور نعمہ دا عشق چھے آخر ظمان از ما سوا

یا الہی بخشتم عشقن مرے

نار عشقینہ کرت کالا بو دزے

آری لادان گر ڈھا رکھ عایشہ
 عایشہ دود باکھ تراون الفراق
 چھمنہ فتوانتہ ڈھارنیر
 اوس شوکتی کوکھ پادا جبریل
 کیا ز شوکتی کوکھ کوشنہ امتی
 یام بڑ کوکھ تام نیرتہ گئے نیر
 بوز یارو نکورنے بارو سحطہ
 ذرا پے ڈھارن خون دل لادان ہمہ
 اے پہلیو کیشہ تہ مامو لوں چھ
 ا پہلیو یار کو یارن خبدا
 ا پہلیو مے چھ تیکھ عالی نشان
 ا پہلیو سون حضرت نشہ بون
 تمہ پہلیو یا مٹھہ محمد بوز ناو
 چھس بہ پھیران جنگن نر کوکھ
 سون سردار اوس آسان شے ریشہ
 چھم مے امت لول وادہ اشتیاق
 ویتہ و چھان پیتہ پتے نیر
 یا محمد چھ زپان رونل جیل
 امتی چھی دوز خس نر پیستی
 غمہ سستین آدم چھنو کیشہ خبر
 کیا سنا کتھ جاپ گئے امت پناہ
 ویتہ سکا کاک اکھ پولا ہجھہ زماہ
 کتہ اوسکھ ویتہ ما کا نہ مٹھ کتھ
 عاشق حق خالصہ ماشوقے غمہ دا
 پاپہ بدس او بر ڈروٹ چھ سانبان
 کتہ کتھ کتھن مٹھ کتھن اوسو وچھون
 لاد بوز کتھ لولہ مٹھ سستو کتھ رگتہ او
 شور بوزان از مے واکم زور دود

ا آری مٹھہ گپ ڈھا رکھ عایشہ (ن ۲) ساری مٹھہ آپ ڈھا رکھ عایشہ

(ن ۱) ۲ پتہ پتے ویتہ و چھنے پھیرا (ن ۱)

آری لادان (ن ۱)

۲ او بر لوگ (چھن) ۲ مٹھہ کتھن اوسہ ماموٹن اوسو وچھون (ن ۳)

۶ لڑو ناو (ن ۱) ۷ دو ککھ پہلی چھس بہ پھیران کتہ بہ کوکھ (ن ۳)

یا محمد چون چھس نایار غار
 چھم یہ کینڑھا کور متن راہ غدا
 کوئے بخشی بار صاحب امتن
 پیوس پاؤن پیوٹ پرن عمر خطاب
 چھم یہ کینڑھا قی کرے راہ غدا
 آس تا مٹھ خاصہ عثمان غنی
 آپ آئے سو برے فرقان خاص
 چاہ اُمڑ پیوٹ مئے خشم بدتم
 سر بہ نہ ڈراو علی مڑ تھنے
 چاہ اُمڑ پیوٹ مئے خشم بدتم
 کوئے بخشی بار صاحب امتن
 مال دولتھ لال منگتم یار سؤل
 پھیرو دادنس توئے اُسو تپرو وا تو
 نو سو واراہ چون دہاراہ کرو
 تو پئے دہاپہ اصحاب کبار
 تو دھو پٹکھ ہمتن چھو نرہا
 چھس بے پروان چھنے دیوان سون
 سور سوہ برتھ امتن کورے فدا
 پاری لگے ہوسے ساری عالی ہمتن
 امتن پیوٹ بخشی مئے عدالت آب
 سور سوہ برتھ امتن کورے فدا
 یا محمد کو چھو ہم رو شینے
 ہمتی ر عظمت جو تہیکے پیوٹ ہمتن
 چشمہ وندے مڑ تھتھ تھوہ روز تم
 کا بزن سیتو جگ کرنس چھا
 چشمہ وندے مڑ تھتھ تھوہ روز تم
 ساری سمیتھ پاری لگے ہوسے ہمتن
 منہ گزنہ حکم یار سؤل اللہ ملول
 زار بوزو یار کا پتو آپ کا تو
 منہ وندے تو شتہ اُسو ساری مرو
 یا محمد اُسو تہ کرے سرشار
 حق تالا جاپ اٹھ دی فوجرا

۱۔ سور سمیتھ (چھن) ۲۔ بہ شار چھنے چھاپی فہمسن تو ن ۲ شز۔
 ۳۔ کیا (ن ۲ چھاپی فہمسن) ۴۔ سر بہ وندے کلہ تھتھ روز تم
 (ن ۱) (ن ۲) ۵۔ آپ سمیتھ ساری اصحاب کبار (ن ۲)

مَنۡ دُوتُو اُس کو روز و نماز
 مَنۡ تھیکو تو اُس کو حاصلِ ثواب
 مَنۡ دُوسو تو پانچ پنہو بندگی
 مانہ بشارتہ آسہ اُنیک عارفین
 کیا چھ بے پروا خود اے پاکذات
 نادوہ میدان مئے چھ کران با دوہ میدان
 صابر و ایوب و یونس ذکر کیا
 خواہ بشارتہ یوسف علیہ السلام
 چھم محمد ناد مسکین و فقیر
 سارے برو نہ پاد کو رن میون نور
 آئے لولاک سوزم صاحبین
 زولہ کئیم و چھتہ بنو تہ آم کیا
 چھس بے کھو تران و دہ ناد ہم تے تے
 تو نشتہ چھو صاحب بے نیاز
 تو یہ کرے تو کر ما قہر و عذاب
 بندگی نو یار چھو شرمندگی
 آئے ہشار بند شہباز شہ گنس
 انبیا چھن دود نامتو دودہ تہ راتھ
 با دوہ میدان مئے چھ کران با دوہ میدان
 نزالہ تاوون دادرز صحتہ تے پلا
 چھوہ کھار تھہ پیہ بند سپہ غلام
 عاجز و بے چارہ مسکین و صغیر
 میانہ نورے اوس توراۃ و زبور
 سرور و سردار کورٹس مرسلین
 تیوت و دودم یوت مت چھم نہ زلہ
 غمہ ستین چھس بے کولت اتر شے

۱۔ پے شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شے یوت ۲ عتاب (۲۰)

۳۔ پے شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شے یوت۔

۴۔ پے شار چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شے۔ ۵۔ چاہہ کھار تھہ پیہ اگ کئند بو غلام۔

۶۔ چھس محمد پانہ مسکین و فقیر رہنا مئے خلق و بشیر و نذیر (۲۰)

۷۔ برو تھہ سارین پاد کو رن میون نور

میانہ تہ ارفیت اوس توراۃ و زبور (۲۰) (ن مہو)

باب صابو دوزخن پند غم میر
 دوزخ ناوون گر کر پستو عرش عظیم
 بے نیازن اُسو کران فریاد آه
 دو پُیس فاطمین باب صابو دوزخنا
 ترین حصن چھی شاه حسن و حسین
 فاطمو توتام سر تقود نوٹے
 فاطمین و چھ استقامت گر کرے
 دود امانو فاطمین ستودار زار
 یا الہی چھک ز ستار العیوب
 یا الہی سانبہ کریم کرے پاس
 شور ملکھ بدود کجہ زور سان
 ذات پاکن سوز جبریل امین
 جبریلین پانہ حضرت تقود تلک
 بر سہ کورنس یا محمد غمہ تراو
 انشاء اللہ اُسو چھ تھتہ نارسین
 آتش سستین زھوون نار جہیم
 بخش ناوون امتس ساری گناہ
 موع کلاوے امتک زوریم حصنا
 موع کلاوون چانی امتک جمین
 یا تہ بخشیم پانہ پشرس نوٹے
 نور دیدن سستو کورن اتھ داس
 امتین مغفرت کر با غفار
 فاش مہ کر چھک ز غفار الذنوب
 خاصہ امتک کرے از دوزخ خلا
 عرش و کرسی اوس ودان آسمان
 یا محمد روے تقود تلک از زمین
 آتش سستین روے مبارک جھوٹ
 دوزخین نور دیدن روے باد

۱۰ ترین حصن اصحاب بیتہ حسن و حسین۔

۲۰ یہ شار تہ چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت و شان آسمان (۲۰)

۳۰ روے تقود تلک یا شفیع المذنبین (۲۰)

۵۰ یہ شار تہ چھن ۲ تہ ۱۱۲۳ شریے یوت۔

رگر کر پر حضرت فاطمہؑ کو قہقہوں
 غم طہ کر عیش شہ پر ڈسے یا عمری
 شاد سپین ساری صحاب و غلام
 یارو نگہ موئے ساری سمجھ سرورے
 یا رسول اللہ علیک السلام
 غم ڈو لے از سائے امت پر دے
 یا محمدؐ میں نے اس کے پشت بان
 کیا ہ چھ غم تن از عذاباں جہاں
 یا محمدؐ چھے شفاعت دستگاہ
 بخشاؤ مسکین محمدؐ دس گوناہ

۱۰۱ پر اشارت چھ ن ۲ منزے پوت۔

۱۰۲ پر اشارت چھ ن ۲ تے ن ۱۱۴۳ منزے پوت۔

اکھ حدیث

روزِ واضح بوزِ حدیثِ عربی   دوپِ حضرت عایشہؓ فرمودی
 دوہہ اگر حضرت اسودا یا نہ پرا   کیاہ چھہ مورس سخت احوالِ بان
 ٹوٹھ زوٹیلو تس گزہاں چھہ ازب   چھہ کہ لدن چھس سبنان ہن ہن
 ساسہ رتنے فار گزہاں خاصہ نور   ستر تراک تس کران چھہ سترانہ کور
 سترانہ کور بیلو

سترانہ گریو ستران کر تم استہ   چھہ کہ لدن چھم گامز خستہ
 دودہ ذبہ مہ کلیوس مل گومونہ شرے   سترانہ تختس پیچھہ کور بودے
 سترانہ کرختہ ییلو دلان چھی کفن   کیاہ چھہ دپان وار اٹھ گن تھاو
 چھو سہ دپان اشناو دودہ پرو   چھو سوالاہ دوس دارو حاضرو
 متہ کروتو میون بڑی تو زار پار   متہ نی تو م یکہ یکہ سان در مزار
 متہ کروتو م بیہ تھاو تو م کھ گراہ   چھم تمنا دیمہ م بیہ نظر راہ
 اکھ پانس شرین بانن بیہ کرس   چھس نہ لبان پوت پھینک دسترس
 یا محمد چھس نہ محمد اکھ غلام
 خانہ دارو بیہ بوی نو قہ مہ سلام

نظم

- ۱۔ تمثیلِ آدم
- ۲۔ پوئیسر نامہ
- ۳۔ کلچر پان وندہ ...
- ۴۔ شاہ سلطان لکھنؤ
- ۵۔ رب اغفر لی ...
- ۶۔ لکھنؤ پارسہ متا بالہ یارو ...
- ۷۔ زان و نیا داویلا
- ۸۔ مدنو عشقہ چانے
- ۹۔ پشور نامہ

تمثیل آدم

تمثیل آدم پڑھوم جہا بس
 فیکہ شیزہ زلم ذکرے دولابس
 موگرزہ فاضل خوشہ تہ فابس
 قصبک مانے پڑھوم قصا بس
 دزدہ سیتی مزاکتہ کبابس
 جویشہ جویا طالب طلبا بس
 عافضل جھ مشغول لہوس تہ فابس
 داجد چھ پانے شاد شرابس
 کتھ کھوڑ عاشق عشقن بس
 ہستہ سیتہ عین پھوک لہے فبابس
 موڈ کیاہ روڈ کیاہ بائے جبابس
 پوجھوک پردہ کٹھ اڑنر جبابس
 بزونہ کتھ کھوڑ مو قہر و عتابس
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 ارہٹ پھیری طنا بو سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 دوپ نم دل گتھ قلابس سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 گویشہ گو یا کت ابو سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 زلم بس لے چھ تہ آبس سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 پھوک سیتو میل بیہ آبس سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو
 پادشاہ ویشہ ہن نوا بس سیتو
 رتھ چھک زتھ کتھ آبس سیتو

۱۔ انشدہ تہ فابس۔ (اکھ پرون قلمی نوہ سٹھ)

۲۔ کب کیاہ گو پڑھام قصا بیہ۔ (قلمی نوہ سٹھ)

۳۔ کھوڑ و قہر و عتابس۔ (قلمی نوہ سٹھ)

آب شرداوه خاوه شرداوه آبس
 آجناب مېلېته پرېچته اصحابس
 صورتس مانې تا بېر خابس
 دواصلس نشېره ها چھېنه کينېره
 عشقنيس نېچته لاجو ابس
 دفتېه کورنيمه يس داتېه شرداوه
 نېچته چھېه حق آجنابس سېتو
 رند چھک رند کتھه آبس سېتو
 مشک دن مېلېته کوله ابس سېتو
 رند چھک رند کتھه آبس سېتو
 زانېه کتھ مانې چھک صابس سېتو
 رند چھک رند کتھه آبس سېتو

بېر گوس کړ کيا د نېچته اضطرابس
 کر مېله دتھه آفتابس سېتو

محمود گارمين پرېه هوو صبابس
 رند چھک رند کتھه آبس سېتو

۵۵

۱۰ صورتس نشېره چھېه تا بېر خابس (قلمی نوېه)
 ۲۰ پرېچته (قلمی نوېه) دفتېه کورنيمه يس داتېه شرداوه (قلمی نوېه)
 ۳۰ زون (قلمی نوېه)

پونپیر کرنامہ

پونپیر چہ مشہور عجب عاشق جانسوز   دود اکردے یام دیو ٹھٹھ شمع دل افروز
 اس ستر چھو کتو کر یاے چیلہ بہاے   یا باو ٹھٹھ ناو نئے ہا و نیشاے
 دل کتہ رے کے زیتہ دھتورتہ و چھٹ کیاہ
 فریاد کو روں زار و روں بڑا کو روں آہ
 دیوانہ بڑا پو اند کر تھہ باو کس گز او
 سے زانہ نیمیک مانہ تیس پانہ پنہتہ او
 تم کو تو دیکھ گنہ چھٹ شہ کے کاشا
 بیٹا اچھو ستر او و چھو ستر تہ تماشاہ
 زھا ہڈان تہ زھو ہڈان دراپ چھو یام شاہ دیو ٹھٹھ
 کہ باہ پھیر تھہ اپ و چھٹ نالن کر یو
 افسوس تیس گز پیر تھہ و تہ پھیر تھہ او
 راو روو تھہ تھہ و تھہ عاشقن مہناو
 ۱۔ اکتہ (ن ۱۰۲۳) ۲ فریاد دین (ن ۱۱۲۳) (ن مہجور لایبریری)
 ۳ پکس زانہ کر تھہ گز او (ن مہجور لایبریری)
 ۴ بیٹا چشمو ستر کس دار تماشا (ن مہجور) اچھو ستر و چھو ستر
 تہ تماشا (ن ۱۱۲۳) (ن مہجور)
 ۵ تم کو راو روو تھہ تھہ و تھہ (ن مہجور)

گو پانچھے پروانہ تھی اپنے زولن پان
 تراؤن چکر کچھ تے باکھ تھوٹن عاشقن امان
 گو پوزیت اپن سر و چھتو پیرستے کار
 نارن تہ نورس پتہ پانس پانہ گرفتار
 پرسان کوڑھس پان کونار زولتھ ڈسے
 سیتو کیا زولگتھ ساو کینک واپو لکھتے
 تھو مہیوتن وٹن حال پنن کیا ہن کو
 جانیا زموہ حرم راز چھتہ سیمو ماز پنن کھیتو
 درنار ڈیو تھم یار داوان عاشقن دیدار
 یکبارہ کرمس لار سپن نار مئے گلزار
 از دور مئے میں نور تھند داو ڈیو تھم پور
 کوڑھس کے ذہ سستین کوہ طورس سور
 ناموس مہ مارم گتھ یارس ییلہ فدا گوس
 خصمانہ کر تھتہ تنہ دن اسہانہ و سجتہ پیوس^{۳۶}
 پونپور بے نور دور چھتے زور بر سجتہ کتھ
 مئے زانہ یس چھتے نور خوند زور سرتھ کتھ^{۳۷}

غارنارن تہ نورس تہز چھ پانس پانہ خویدار (ن مجبور) دا نور قبلہ داو تھم پور
 (ن ۱۱۲۳) از دور و چھتہ نور تھند داو تھم پور (ن مجبور لایبریری)
 ۲۶۴ ایم ڈی شار چھتہ مروجہ نسخہ تھن

شمس ترویش پوک وار گفت اے یار دود خاد
 تھڑکار دلیہ کے نار کیو یار ہتھوتے نار
 یس یار توے نار منزے دوت درمیوس
 تن نشہ چھسے پانہ پن خانہ دے کس
 چھے نخن اقرب خاصہ گواہ آیت قرآن
 پر دھو محکم سیر کر تو یار پن پان
 باشع دلاں بہتہ دما دل ترے گزہی نوم
 چھس کیاہ ادس کیاہ دوز کوٹ گزہہ کیاہ
 اون دور کیاہ پر ہونا و چھ اندھیر دلس گل
 پو پیر تہ شمع زانہ نکاح مانہ سہ لبیل
 چھک پانی پانس زہا یہ تہ امہ جاپہ و تھتھہ گزہہ
 موزو نیسیرے کنہ خبر لوز اندر اڈہ
 اندہار روزن کار عاشق نیست مناسیب
 مطلوبہ سنے طوطہ غالب تھو چھ سرط
 افسوس کہ باہمتے پروانہ کسے نیست
 پروانہ کجا باشد و اینجانہ کسے نیست
 محمود یارس پیتہ مرن دان تہ عیدا
 من مات من العشق فقد مات شهیدا
 (داریا پو پرانہ قلمی فرمہ سخن پیچہ)
 عا یہ شار چھن ۱۱۲۳ ہجری یوت (باقی نٹ نٹ بڑھ چھس پیچہ)

کلہ پان وندھا...

کلہ پان وندھا تئس کلہ وائس   ڈھلہ اکہ نیوئم جیس ہے
 عطر کھنڈہ شک چھے کترویں پائس   مسہ جھوے یس بال
 پینہ یار کو داتا وائس یختہ وائس   مے ماروخت چا وائس ہے
 خفہ نور نم تھنچہ لائس نائس   پیالہ مالا مال
 لہ کپار رووم کہو نمبائس   تہہ کو اندر ترو وائس ہے
 رنہ پونی مے مال   چھس کیت غوہ صہ ملال
                          پتہ پتہ تو رو لارس ہے
                          سہتی نالی نال
                          ناگہ راءے تمبہ لا وائس ہے

(پتہ مہ صفکو با تچہ فٹ فٹ ۱) ۲۷ پشار چھن ۱۱۲۳ تن ہمجور خنزے
 بیت ۲۷ پشار چھن ہمجور خنزے بیت ۲۷ پشار تہ چھنہ مروج
 نو سہس خنز

دا خفہ یار کوہ نم وائس تھنچہ بٹ نائس (ن ہمجور لایمیری)
 ناگہ راءے رووم مل پائس   ناگہ بل پیچہ پدارس ہے
 رنہ پونی دن ہی مال (ن ہمجور)

سرخم الفس کن چھے داس
 سینہ پیچھ اند ترانس ہے
 حے یی کو فز ز او الفس داس
 تنہ گو کوتاہ کال
 مھو پیا ر دو د کوتاہ ترانس
 اد کو مھجد کو ترانس ہے
 سے گو و بدو حال
 پا کر کو نم چکر س ہے
 باو سے کس احوال

گک یو...

لگے یو لگے یو لگے یو
 لگے یو لگے یو لگے یو
 ہے مہیہ زلتم زلتم
 مہیہ مولد وختہ مورے
 کتھ کن کر ہتھم گرائے
 گنج سوچانی مائے
 نترتے سامانہ پیرو
 چمنن نتر باگ پھیرو
 کینہ چھی رنہ خسار سزلی
 لالہ کھو تہ روتھ چھی ورنلی
 مہیہ تیر دیت ہتھم دایرہ
 نالہ مہیہ روتھ ہتھم لایرہ
 کو چھک نون میں مہیہ ہے
 رختہ و تہ چاہن کتھ ہے

وچھ ہتھ صوڑتھ بستر و
 دل و پر مہانے گوئدرو
 ماشوقہ لا پر ناز و
 خموش رویہ پر خموش آواز و
 ہتھ متہ کرتہ ریتہ مو
 مس کھاسو بڑے چیتہ مو
 کو زانہ کہہ پاٹھو مرنے
 محمود کو تا زہر تے
 رچھ ہتھ وارنج اندرو
 پہلوانو لگہ یو
 قولہ وینہ اچھ چھ راز و
 مولود ہسانو لگہ یو
 زھوہ پنجہ اکہ درشن دیتہ مو
 متہ مستانہ لگہ یو
 مرہا چانے شرتے
 جان جانانو لگہ یو

(اکہ پڑانہ قلمی نوہ سچہ پیچہ)

۱۰ چکر گس اندر (چھاپی نوہ سچہ)

۲۰ پشار چھپتہ چھاپی نوہ سچہ مرنے

۳۰ شاہ سلطانہ لگہ یو (چھپن)

دعا

یا الہی کر اجا بختہ در دُعا
 چھٹن گدا موہ تاج توالے بادشا
 در ازل بو یاد کوڑ بختن از عدم
 نفسہ کنو دیت نم سے شیطان دغا
 یام بالیخ گوس ادھم کوہ کیہ چار
 در جو آئی یثر کریم جرم خطا
 فرض و سونہ بختہ مستحب بی دُعا
 اے افسوس تم نیم ساری قضا
 ذکر تر اوتھہ فکر کران دھم گوم
 نفس شومن کھچہ کوڑ نس در بلا
 تی سے و چھم پینہ کوڑ بھس دُعا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 یا کوڑ بھنو تھم فکر تے اندیشہ غم
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 کھچہ بے توشے رت کوڑ دم نو کا تہہ کا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 سونہ مشکل وقتہ تم نیم بند ذات
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 نام زیو نم یام ماس پوہ گوم
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 تم کو بے مورس پینہ کوڑ بھس کر نشینے

- ۱۔ یا ہ مصر چھٹنہ اُکس پڑ اُنس قلمی نمہ سختن منز
 ۲۔ نفس شومن کھچہ کوڑ نس در بلا (چھن)
 ۳۔ زچہ کوڑ دم (چھن) ۴۔ نفسہ کنو دیت سے شیطان دغا (چھن)
 ۵۔ پ شار چھٹنہ چھا پی نمہ سختن منز
 ۶۔ فکر کران پیوس در خوف رجا (چھن)

قی مے کوڑم پیٹھ کاٹھیا اوٹھ ٹھا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 تہہ ساری نشہ وہ ذبیرا گوس   بار صاحبو زار بوڑم خار گوس
 فکر کران پیس در خوف ورجا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 منہ چھوٹ اس ٹٹے کن بے نوا   عفو کرتی لو کو ٹٹو ساری گٹھ
 از ترحم چشم رحمت برکشا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 توبہ کر دم توبہ کر دم یا صمد   مہ آنتم رو بہ تم اعمال بد
 جی شفیق یم انبیا و اولیا   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا
 رزق و روزی سو دم در زندگی   مال تھوم تانہ اندر بندگی
 از برائے روح پاک مصطفیٰ   رب اغفر لی ذنوبی مکلہا

زو کھٹن میون کرتی آسان یا غفور
 وقت نزع عطا وتم ابل پس دور
 نور ایمان کرتی محمود س عطا
 رب اغفر لی ذنوبی مکلہا

(اکھ پرون قلمی نوہ سچہ) ۵

۱۰ یہ شار چھ چھاپی نوہ سچہ کتوہ
 قی مے کوڑم پیٹھ اوٹھ کرے   نتھو مے موزم پیٹھ اوٹھ مانے
 ۲۰ اس برادر باہزاراں (بیتجا) ۳۰ یہ شار چھ قلمی نوہ سچہ
 مٹے یوت۔

۴۰ یہ شار چھ چھاپی نوہ سچہ مٹے۔

۵۰ امہ بایک بیا کہ نوہ سچہ چھ (۱۹۰۸ بکری) مٹے لکھتے آنت مے نش مٹے۔

لو کچارے ہوتا...

لو کچارے ہوتا بالہ یارے لولو
لو کچارو گلے بے خاروتے
لو کچارو پوشہ بہاروتے
لو کچارو ہا پوشتہ کاروتے
لو کچارو تیلے دے ناروتے
لو کچارو برہم تہ بازو کاروتے

بیٹہ پتا مو متہ دومہ تار لولو
قوله ونے ہا گل زار لولو
روشنہ ہا تو بیٹہ دیدار لولو
رنبہ ونے ہا موشہ ہار لولو
سور کوڑ حقہم بیٹہ نیگار لولو
کم کم "ککھ" کرختہ آوار لولو

لو کچارو ہا پیموشہ ہار لولو

برہم زان تو ہا پے سمسار لولو

لو کچارس بے چھسے یا ونیو فکے
لو کچارس ساری چھ زانان
یا ونیو دومہ تنس یلو سورانی
فکے سورختہ چھپنے مٹخاروتے
لو کچارے ائیہ وند روزی تے
لو کچارے ہئے کینہے آسے تے
دارو لے دومہ کھو یو دھیلنے
یار میا نے ہا اے مدنو
شیشہ برہم برہم ایشہ برہم برہم

چھاوان چھے یارمن یار لولو
نازن چھی ژٹے خریدار لولو
تس ناموہل "اکھ" کھنڈ ہار لولو
بلبل ہا ودان ہار لولو
برزی نو کائہ کا تیسہ زار لولو
ٹلو ہمہ ہن بو بازار لولو
اچھ کسے تس بیٹہ ہزار لولو
تیل بل چھے ہا سبزار لولو
نیشہ کوڑھ ہم ہا دوسار لولو

عشق جو شے دیکھتے تہ سو راورتے
چاند و شاطی باغ نشا طس
یوت مو مار نفیس پتہ نشیمن
حضرت پیچھے نظر اہلے کرتو
آولہ راعنی محسود کاعنی
جان کیساہ رنج شالا مار لولو
شور کیساہ دودھ از آبشار لولو
چشمن ترے کاس خمدار لولو
حضرت ہو دیہ دیدار لولو
لو کپارو ہنتا بالہ یار لولو

پانہ میا نے...

پانہ میا نے نادانو
بابہ آدم صید انسانو
خاک با خاک گو یکسانو
نوح نبی اوس لیل کرا نو
ماس وائے گوس اکھ آ نو
خاصہ صلیل الرحمانو
اس موت تہ ہیوت نش جانو
شاہ یوسف کیا اوس جانو
تہ ہند مرتہ گے کہتہ دارانو
اوس داؤد خمش الحانو
تس تہ موتن کورنے وکانو
نختہ بڈ اوس تخت سلیمانو
نخت مرگن کور دارانو
حضرت یحییٰ اوس روانو
حالہ اکہ مکود نالہ روانو
زان دنیا و اویدا
اولے تس سو ذن موت
زان دنیا و اویدا
روح جسم گڑھ جدا
زان دنیا و اویدا
پاس یو دمے کرہے تس
زان دنیا و اویدا
تمو تہ ذاتس پشمن پان
زان دنیا و اویدا
دچھتہ چہ ما کتہ موجود
زان دنیا و اویدا
وقتہ اکہ اوس کوت سنا کو
زان دنیا و اویدا
کئی سنا موت کر کیا مے
زان دنیا و اویدا

قبرِ شہزادے نژاد زینتِ پانہ
 ذاتِ شہزادے شیرین زبانہ
 افلاطون بیچہ لقمہ
 وقتِ معرکہ گے نادانہ
 بوسکہ در شاہِ جہانہ
 موتِ کینہ چھو در مانہ
 ادریس، عیسیٰ بر آسمانہ
 زھڑے موتیہ زھڑے دیوانہ
 پانہ غمبہ پانہ زمانہ
 شہزادے موتی گے فرمانہ
 خاصہ زور یار چھی بڑ شانہ
 وقتِ نزع موتِ جنگہ آمانہ
 غوثِ قطب اُسو کھوٹانہ
 مالہ دلی گے آتھہ دوانہ
 حصہ خاٹن کو رہے بیانہ
 چیم نہ تھے آتھہ تر اوانہ
 تکیہ منکر چھی پارانہ
 چار کپاہ چھ گے نوتوانہ

خاصہ موسیٰ کلیم اللہ
 زان دُنیا واویلا
 رقم نہ کتیاہ دانائے
 زان دُنیا واویلا
 تھو تہ زھوڑن دارے موت
 زان دُنیا واویلا
 حضور الیاس در دُنیا
 زان دُنیا واویلا
 روزِ ہے گے کیاہ اوس دور
 زان دُنیا واویلا
 رقم دے کوڑ تینائے موت
 زان دُنیا واویلا
 کیا سنا تہ آسہ کیا حال
 زان دُنیا واویلا
 چیم شرنائے گے اچھو شرن
 زان دُنیا واویلا
 ناپ دھبیں مسجھ ننتہ زانگن
 زان دُنیا واویلا

ویوڈ آسی دین اسلام

زان دُنیا واولا

کھیا ونے تہ تہ نیا مژ جان

زان دُنیا واولا

زان پانے کِیاہ گوم داہ

زان دُنیا واولا

مور دِ میلن مور دِن سِتر

زان دُنیا واولا

چھی گواہ پر تھہ کارس

زان دُنیا واولا

نِتہ کیشر ہا پانس سِتر

زان دُنیا واولا

نِشدر نِشہ گڑھتہ بیدار

زان دُنیا واولا

رنگہ سفید سپنے موعے

زان دُنیا واولا

کہ تہ نظراہ گڑھ کور کُن

زان دُنیا واولا

ڈھٹہ تہترنے مہ کلکھ نو

زان دُنیا واولا

ویوڈ اسکھ مسلمان نو

میوڈ وِجھتہ

داونے تہ جنتک مکانو

حور تابے چھے رھوانو

یس اکھاہ آسہ بے ایمانو

کھٹپہ افسوس بیہ آرانو

زندہ زندن سِتر میلانو

ادگر تھن سِخ بیگانو

اچھ کن، نر زنگہ تہ پانو

نیک بد چون کرنہ بیانو

بیہ کاٹھہ چھٹہ کھوہ لدانو

موت مشرون چھے نو قصا نو

رندہ لوگ محکم کیا متانو

زندگی مہ گڑھ پڑھ کرانو

ہنسک زور موشن نشانو

وہ تہ نو چھے منک ڈالانو

دگ تہ بیامو مرگن بہانو

نرتہ مادے انتہ حارانو

مُل کھو موت داویسک پانو

شور، مستی سوئے بہمانو

باڑ پوہ پتھر نیر نے ودانو
 یورین چھینے کا تیسہ ایمکانو
 مال دو لختہ لوکھ کھوانو
 بیٹہ کانہہ نو ناو ہموانو
 پیچہ تختس دینو مو سزانو
 ننگہ ماگر تھک سنگدل پانو
 کتھہ گفت گد چھٹے کھانو
 روزی ما ننتہ ارمانو
 گامی مرگن کم کم جوانو
 زالمی ڈپہ کیشر گے وارانو
 مول موج کوٹ گے بائے جانو
 وچھتہ شیر پتھہ گو کاروانو
 راتھہ دومہ چھک تی ڈیشانو
 زاہ تیر ہموان چھک تانوانو
 پرتی مکل من علیہا خانو
 بوز کھے لاگ تس سیتوانو

رانڈ اکے تڑتہ پیکھنو
 زان دُنیا واویلا
 تہہ گنوی پتھر من چھٹے
 زان دُنیا واویلا
 یختہ رختس تھکوزے کیہ
 زان دُنیا واویلا
 یود نصیب آسی تڑتے
 زان دُنیا واویلا
 عالمی ماجے رچھیتو آسمو
 زان دُنیا واویلا
 مٹھو فرزند بائے اولاد
 زان دُنیا واویلا
 ڈپیشٹھ کو مشرعتہ موت
 زان دُنیا واویلا
 روزر باقی ہو البشہ
 زان دُنیا واویلا

محمود دے نو توانو

لے بھاو معبودن سیتو

تور کیشٹھ کر کیشہ سامانو

زان دُنیا واویلا

مدنو عشق چانے...

مدنو عشق چائے عاشق دل مشک برتھ
 مدنو کیتو عاقل دے رتے دیوانہ کرکھ
 بے تو دربار مشکفد این غنچہ دل
 رتے کوٹ ڈالہ کوتاہ ذالہ کو لا جھٹس گل
 مدنو چھس بڑوان چھس نہ یوان عار میں
 سے آمول چوئے بالہ کاستم زوئے کر وئے
 بڑ کمیو رنگہ زہار ختہ رنگہ رنگہ چھوئے
 ارنی گوئے زانی بس رتے دد پختہ لن ترانہ

مئے چھو لولہ کا من و دل پکھتو سارہ تے
 نکس بولہ جانے دولہ مو پچھ مارے تے
 سبیل از کوکل مشکس توشہ حال پریشان
 نیمبر ز کو چشمہ ون زارہ چھسہ خانی دیشان
 ونے داتا دنگ دستم داستا دودہ
 چھو رختس لولہ مستے میں چھو رستا دودہ
 مدنو عار رستیو وار و نتم کیہ تے گزاحی
 آہ و افسوس جسٹس شاہ قلی چھیم پاہ پزہی
 گیس بوختہ خاطر گزہختہ میا کو گناہ
 قسٹم دل لولہ و انج و دے روٹم چون پناہ
 مد نور شکہ مو یکہ اشک گچ مو بالہ روان
 کو چھک خشک مو ہنہ عشقہ مرے ڈالہ نوان

ہاں محمود کا می عاشقن ہنہ کر غولامی
 چھہ دنیا برہم تہ فانی کرتہ ہاں صلی غیاثی

پشونا مہ

ہمبا پشو ترلو نا	چھو نہ کھو کر کرو پشو
دیشو گزھو شکار س	پشو پشو کوز بر گشو
ہمبا پشو ترلو نا	ر تھا ترشو مارو پشو
دتر کھوتے سوئی جان	تر پتر کھو لن دیہا کشو
ہمبا پشو ترلو نا	پشتر پشو پیمہ ہا پشو
وانکن ائدر زمانن	تر تر مانکن چھی پشو
ہمبا پشو ترلو نا	شینکیرہ روئے گیم پشو
تر یارے مے نومشی زاہ	کشن دو تخم مے ارشو
ہمبا پشو ترلو نا	کشن کمانس گیم پشو
وگوری رشو مورس بو	کیشیاہ و پشتر تو پشو

عابد الاحد آزادن چھ "شیری زبان اور شاعری" منزلیو کھمت دیہ بائحتہ
 چھ عبد الاحد ناظم شند۔ مگر قلمی نو سوچہ چھ تمکو پشتر کھتہ غلط تہایت کران
 تمکو چھ نوم ترشے شاد نقل کر دیوے

ہمبا پشو دارو وکیاہ	شہتہ آدم کھیو دم پشو
پشو نوو طم مے ماچھ راہ	ششو کپر تراویم ترشو
ہمبا پشو دارو وکیاہ	لکا د فطریم وگوری تیشو

پشتم نعتم بازن نشو   مہب پشو ترونا
 بکياہ وئے کياہ کور پشو   شپشو کپرا ندر ژاے
 لمحه ختمه کور ہم فشو   مہب پشو ترونا

محمود گامی پیچہ بگر دشو

پاژن ستر چھس ملائے

پشرو دارو وئے کیموہ نشو

مہب پشو دارو و کياہ

(پرانہ قلمی نسخہ پیچہ)

معراج نامہ

حمد تسبیح پادکرمو انبیاء
 تسبیح تہجدین ذوق یارن
 حیدر پتہ ناتھ پتہ معراج بوز
 روز و شب تسبیح درود سوز
 ستودہ پیغم اوس ماہ ربیع شب
 بدر اوس پران زمین کیونب
 تیرہ شب فرمود جبارن
 واقف کہ ہمن اسرارن
 جنتس کو تمام روح الاہمن
 نور ملک بالپوش رحمتک دہن
 اچھا نیہ سندر اوس سرور
 یانہی پاؤن دندھے سر
 حجر نشہ بر کن دالے تم
 ذات پاک کاسی امتک غم
 ستھ ساس علائکہ بڑھچھ آمو

نمن منز دوزن رسول نغمہ دا
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 دلس منز پاد اگرہ ہی سوز
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اوس درخاب ناز شاہ عرب
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملک ماسوق یڈر کھارن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 اون تھو براق اوس نازین
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بچھ پیچھ جبریل تجس نادر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ملکن فلکن سوتو پھیرو تم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور کو خان چھک پیرا مو

۱۔ اے نبیؐ چاہن یا دن کہتو
 فراخ ستر براقن دود زار زار
 ۲۔ تیرے آد کورہس داد یقرا
 بوزخہ براقن کوت لورہا
 ۳۔ تیوت پوک تیز پکر پوتشس پووا
 براقن پیچہ میل کھوت حضرت
 ۴۔ پیشتر تمہ مسجد اقصا دختہ
 یام واؤ نبی مسجد اقصا
 ۵۔ نعبو یو کورہکھ پتہ اقتداء
 گورہ نکس فلکس کھتو سرور
 ۶۔ نور مک پرہشاک اوس دہر
 اد کہتو دویمس آسمانس
 ۷۔ ہنہ ہنہ دتی ہس پیچہ بانس
 ۸۔ تیرے اسی بھیل بیٹہ عیسے
 بوی کے صلوات بلہ انتہا
 ۹۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عرشس کن کن پیچہ پیچہ سوار
 ۱۰۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانے آد شانہ دہرختہ آو
 ۱۱۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 برونٹھ پوک براق جبریل پختہ
 ۱۲۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 حضرت سون تیرے کورہکھ پیشوا
 ۱۳۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 وچھک تیرے آدم پا غمجر
 ۱۴۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اشتیاق یثا اوس در بانس
 ۱۵۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 کرہس سلام یا مصطفیٰ
 ۱۶۔ صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ اے محشر کیلئے کن آسم سوار (نوعہ سچہ جبار خان - ن ۱۳۱۹)
 ۲۔ برونٹھ کو جبریل براق پختہ (چھن) ۳۔ دانی میل حضرت مسجد اقصا
 (چھن) براق پیچہ دانی مسجد اقصا (ن ج)
 ۴۔ کھتو یام فلکس پیچہ سرور (چھن) ۵۔ سلام کرہکھ یا سید (ن ۱۳۱۹)

تیریمیں یا مٹھ کھور کھور
 ملکوتی دوز و دگ شور
 تیر ادس یوسف بیہ دوز
 سوز تمکو بنوئیس سلام دوز
 زور میں فلکس کھنڈ توشتن
 عاشق کر میں تیر پیشتن
 موسیٰ، ایس بیہ مریم
 قیول کر سون دوز و دگ سلم
 ادیشل پیشت میں بر مژدن
 ملائک پاران اسی مژدن
 اسماعیل، اسحاق بیہ یوقب
 نبی مژدن بار نے چھ جانی شوب
 بیہ میں فلکس کھنڈ مژدے
 ادیشم سدرۃ المنتہا گے
 میلو تس جبریل شذر ہوون
 ملکوتی اندر اندر کریم دور
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 بشدگی کران سوئے معبود
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نور تیریت داقاب نوروشن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 سردار دیشد کوز کھ مریم
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 نظره کر تیرم طرفن کن
 صلی اللہ علیک رسول اللہ
 یار سول اسہ کاش لول تے لوب
 صلی اللہ علیک یار سول اللہ
 تیر پیشت شتو میں کن نیو کھ پے
 صلی اللہ علیک یار سول اللہ
 ز رکاڈ نفلچہ کر فودن

۱ تیریمیں فلکس یا زوز و دگ کھور (قن ۱۳۱۹) تیریمیں یام و اتخو کھ کھور
 (ن ج) ۲ پیشت چھ جانی نہ سخن پیشت غلط یا غلط یکجست
 ۳ یک دوز جروٹھ تس اسی باتم - یار سول بوئے نے درود و سلم (ن ج)
 ۴ یار سول اسہ چون لول تے لوب (چھن)

دودھ مانچھ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
 جیہڑی دھوپ نساے سرور
 میاں کھوتہ دیشکھ یترہ ہتر
 میکا میل تانتہ بڑوٹھ تسان
 قھوک میلہ پینے حدیشہ دراو
 پاک پانہ قھوک میل میکا میل
 وچھ تہم قورہ رت رومل جلیل
 تو پتہ رن رف بڑوٹھ آد تسان
 تہم تھتہ داتنود پچھ عرش
 کڈہن نالائی ووشکھ رندا
 بس جھم عرش تارج زیبا
 نالان سان تہم تہم پیکو یام
 ہر صبا پیکو تو پتہ ہر شام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پیکہ ہا پتہ بڑوٹھ دز تہم پتر
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پرن میان پچھ کھتہ قھاو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بڑوٹھ تسان تام آد اسرافیل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول دودھ دودھ تہم پچھ کھتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 گرد نالائی چائی یا مصطفیٰ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 لرنیش عرش روت آرام
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ پتہ پتہ چھاپی نہ سکتے تھن۔ جبار خان چھ پتہ آریہ لیکھت
 ۲۔ راکھ سدا رکھ دودھ مانچھ بڑی بڑی پیالہ چوڑی
 شراب اس دنیا دور تر دھکھ

۲۔ آہ کھوتہ دیشکھ (قن ۱۳۱۹)

۳۔ یا رسول نو پکس تختس کھتس (چین ن ج)

۴۔ پتہ پتہ چھاپی تہ قلمی نو سہ نمبر ۳ تھن۔

و اشہد ان محمد عبد اللہ
 پانچ دواؤں دینی تھیں کثیر اسرار
 روز شب تیس بیچہ سوز بسیار
 پڑھ حصہ یا رسول کیلئے اکھ مہیچہ
 کورے امتیں بیچہ مغفرت
 دوپ نس آدمی مسجد دیووتھ
 تیسچہ سید اسیہ کیٹھہ کین تھووتھ
 دوپ نس آدمی مسجد دیووم
 چانی امیر کیٹھہ تھووم
 یا اللہ شری غلیل تھووتھ یا
 تیسچہ کیلئے دتھہ یا غفار
 دوپ نس نور چون اوس تابان
 داتی نہ نار زاہ بر امتیایاں
 تات حکم اس از در گاہ
 پانچاہ وقت نماز روز ششہ
 عرض کرد منبرین سانی آن دم
 تریے دیتھہ پانچ وقت کیہ اوکم
 دوپ نس یا شفیع المذنبین
 وادو پس تریے مسجد دیووم
 ۲ یا جبار (چھن) ۳ امتیں کیلئے تھہ اے سید (دچھن)
 ۴ یا جبار (چھن) ۵ امتیں کیلئے تھہ اے سید (دچھن)

صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 عالموتھ عارف کوڈ اظہار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 دوپ نس یا اللہ غم امتھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جنت اول نس ہر دووتھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نور چاہنہ جنت پیر دووم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نار منبر کوڈ محسن دار کل دار
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تو ستوڑھتھہ کوڈار سوزان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول امتیں کیٹھہ ملک کیلئے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نو توان امتی کہ ہیکہ نم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 امتیچہ جابے وجہہ خلد برین
 ۱ امتیچہ جنت پیر دووم
 ۲ یا جبار (چھن) ۳ امتیں کیلئے تھہ اے سید (دچھن)

دُوبِ ہنس جبریل ستر مہیچہ کچھ
 چاؤ پڑھ کچھ پانچو کر مہیچہ
 دوزخس نشیلو داؤ خضرت
 حکم آو مالو کس ادو کرن کچھ
 سلام کران آو مالو کچھ
 یتہ برونہ بینہ یور تشریف کچھ
 دُچھ تہمو دوزخس ہندو طبقات
 دوڈ کوٹ نبوین سادو وشات
 مالو کچھ یختہ منز اسن کم
 مالو کن دُوب یا شفیع الامم
 اُستی چاؤ پیس گہ ناہ گار
 دوڈو کینہ نبوین سانی زار زار
 ناہ مینر ڈیو تہمچن موج تے مول
 یا رسول اُسہ کچھ ناہ پان دو
 دُوب ہنس یا رسول اُسہ موکلاو
 کر دھ تے مول موج اُست تراو
 دشمن ہنیز جابے ادو مچھ کچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 مالو کس ڈیشہ شوت تہمو کچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول عاصمین نظر اد کچھ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 رگریہ روس تہ کیشتہ ناہ کچھ ناہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بادتم ولو ولو ڈیو ہم غم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ڈالہ کچھ یختہ منز ڈالہ کچھ ناہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ڈیشہ نبوین سر جہن دول
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُتھو منز تہمچہ حکم تہس آو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

عاجبریل دُوب کچھ ستر مہیچہ (ن ۱۳۱۹)

۲ حکم آو دُوب ہنس اسے غم خار (قن ۱۳۱۹) ۳ یہ بند چھپ چھاپی
 ۴ سخیس منز ۵ یہ بند تہ چھپ چھاپی نو سخیس منز

مول موج تبتہ مومہ کلودن نے
 سانبہ کھوئے تو ٹوٹے کاٹھ تھوڑے
 دیان اور کیا سنبہ میاؤں اُمتی
 علمہ تیکہ میاؤں ما دور کا اُمتی
 دو ان سپنس مسکم از حق
 اُمتک غم چھے زائے بر حق
 و چھتو تم سون غم کوٹ کھو
 لوہ سان تس پیچھ پیر کر تو
 دوختہ تور عرشہ کوٹ خوش
 زورک مس خاکس پیچھ وائون
 وائی حضرت نزد مؤسی
 پشراہ وقت نماز روز سہ ماہ
 اون کن چھ پتھر اُمتک غم
 تیسے چھی دیان شفیع الاعم

۱ ممتہ تبتہ شاپہ تر اوین نے
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 نارس منز ما چھم پے ممتی
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بخش مے اُمتس اے مشنق
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 تیتھ مہ سردار سون کوٹ کو
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 جبریلن تس تار پت دو ان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 اُمتس کیاہ او نختہ اے سید
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 ذات پاک تھہ پیچھ میرا رحم
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۰۰۰ بندہ چھین چھاپی نہ بخش منز درج ۲۰ دپار میاؤں نش دور کا اُمتی
 ۳۰ اُمتی اندر سپنس (ن ۱۳۱۹) مات سپنس (چھن)
 ۴۰ اُمتک غم کھینچ چھے رونق (جبار)
 ۵۰ تیتھ سون غم کوٹ سنا کو (ن ۱۳۱۹) ۶۰ سپنس مہن پیر ہنس می
 ۷۰ عاچھو بخش تھہ دیسی۔ ترے رچھہ پنج وقت پیر اُمتی (جبار)
 ۸۰ بندہ چھ تھہ سنی جبار خاش منز سے یوت۔ اون کن چھ پتھر ۹۰

گویا کہوے امتس چھیند تھل
 زہر بھتہ تہ وہ نہاد مانچہ کے گل
 بددوے امتس چھیند طاقہ
 پانتر من بدل پانترہ چھک وقت
 فرض کے نہاد بیہ رمضان
 مؤمنو ماش چھہ فرمان
 تہ پیچہ جبریل سہو آوتس
 یکہ عیڑ انبیا آون تس
 بیت المقدس پورکھ نغلاہ
 جبریلین دوپس اے نبی اللہ
 تقود و حقو براقتس کن نوکھ پے
 واتہ ون گرہ تیم غایب گے
 گرہ ییلہ واتہ نوکھ حضرت
 ہانکلہ اے گرہان حرکتہ
 مؤمنس قہیمہ و فی اس مومہ پوال
 دچھہ تموقہ درت ذوالجلال
 الحق پیچہ سیدن سائی اچھہ گل
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 پانترہ وقت فرض چھہ دن اکھہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 فرض وال نکھ اچھہ مسلمان
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 واتنوں بیت المقدس
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 انبیا خمس وقت گہہ کیتیاہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 بیہ یورٹنزلن پسے ط
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 موصلن گرمی ہنیز نہرکتہ
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 سردار ڈپشستہ گہہ شحال
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

۱۔ یہ بند چھہ صرف جبارخان بس فہ شخص منزے یوت۔

۲۔ کوہ منزے ہانکلہ اس نہرکتہ (بچہن)

۳۔ یہ بند چھہ چھاپی فہ شخص منز۔

معراجِ حضرت پیرِ پاٹھو دان   جسمِ سان کھوٹ مئے بر آسمان
 نہیں تھنہ معجز پیرِ پاٹھو دان   صلی اللہ علیک یا رسول اللہ
 یا رسول گو کہ محمودس یاد   لولہ سیرتو دمیہ دمیہ دوان فرمود
 ہوتس دیدار گزشتہ دلشاد
 صلی اللہ علیک یا رسول اللہ

عایہ پشہ چھہ چھاپی فہ سجنس شریے یوت

۲۷ تمنا چوئے محمودس   دما روڈ رختہ پان ہوتس
 تس چھک پیتر کیتہ تیرے

(چھاپی فہ سجنس)

۲۸ یا رسول عرض بود محمودس   تس چھک پیتر کیتہ تیرے
 جان کیا وون نے پان ہوتس

(جبار خان)

وفات نامہ

حضرت فاطمہؑ

روز دُعا دے ڈا آہ وِشاں	روز فاطمہ صابنِ وفات
صلی اللہ علیہ النبیؐ	یادِ قبر کرتن تے ذات
خاں دے پنہن حضرت جناب	شبہ اکہ اُس فاطمہ درخاب
صلی اللہ علیہ النبیؐ	تمو پھیرتہ کدہ ہکھ خطاب
چھتے پے دُنیا ملک اُران	فاطمو کوئے چھتے سون پھیران
صلی اللہ علیہ النبیؐ	خوئے تے بڑ چھتے خان شیران
چاند وِشاں کرن چھ ناز	اِسے لوہ تے تے رُوس قرار
صلی اللہ علیہ النبیؐ	چھی کرختہ تے انتظار
از زبانِ قصیدہ الامام	فاطمین یام بُذُن یہ کلام
صلی اللہ علیہ النبیؐ	نیشہ نیشہ بیدار گے نام
امرِ رسول بیہ امرِ عہدہ	تھوڑ وِٹھتہ اڈنکھ عہدہ
صلی اللہ علیہ النبیؐ	کوہو کہ سنتِ فرض ادا
بیہ تاؤن تہم بڑوٹھ کئے	آپے ایمانِ مہتہ وِچھتے
صلی اللہ علیہ النبیؐ	صباہ کدہ نوکھ نہیر تے

عاجائے نیشہ (ن ۲) ۲۷ کونکھ زہر تے (ن ۲)

جامہ چھل نکھ پینہ نہ پانے
 اوش تراوان چون کاروانے
 نان جویں اُس پوختہ کزان
 حسن و حسین غم اُسو بران
 چیم مے بابن حقووت مُنتھ
 جگرں چیم گوشت سنجھ
 اکھ شحرزادہ گزھک زبر
 تیرا فاطمہ آسکھ نہ حید
 اُسی نہ آسوکھ یتلہ پیش پیکھ
 دد کھ لَدن کس گز پیکھ
 بو مُرتھ کوٹ سب گزھن
 کینہ تہ فوختہ روز کھ نہ مرھن
 کو بلا مُنز تہن مارن
 اُسو نہ آسوکھ کس پتہ لارن
 کس ساروزن کتہ
 کس شہیتہ اکھ ستہ
 شاہ غلوس ہمت روزیا
 گیسو اُن کو نکھ شانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چشمو ریشہ اُس موختہ ہران
 صلی اللہ علیہ النبی
 آسہ امان دودھا مینجھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 تیرے ریشہ ڈیٹکھ شہ سر
 صلی اللہ علیہ النبی
 چھو کہ لَدن کس تریش دیکھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 کاتہ تہ آسوکھ نہ پیم پزھن
 صلی اللہ علیہ النبی
 تیرے ماس تہ ماجے ڈھارن
 صلی اللہ علیہ النبی
 گر پینا یا پیٹھ و تہ
 صلی اللہ علیہ النبی
 می دپنس تی سے بوزیا

۱۔ از فاطمہ (۲) روز بو مُرتھ نیم گزھن۔ باز باند روز کھ نہ مرھن (۲)
 ۲۔ پتہ شد چھنہ (ن ۲)

درس خائن تمنن سوزیا
 لولہ نشنس تس دل ماٹلے
 یتمن ما زاه پمٹھ تھلے
 شاہ حیدر تام گر کن آو
 فاطمس تتر پو تھک تیز چاو
 دوپس علی صابن پھیرتھ
 چھو پانے شیرتھ تیر پیرتھ
 فاطمن دوپس تھک اذراحتھ
 وینک نامت وچھم تیر ذات
 توہ دوپ نکھ کر اے فاطمہ
 مے تیر دوپ مس بے توری میہ
 ہر وقت نیماز پیرتھ
 ..... نتہ گزہ نم مر تھ
 دوشہ وینی جائے چھلک تھ
 بو مر تھ تیر تیریں کھوڑ تھ
 بوز یا منجھ علی صابن

صلی اللہ علیہ النبی
 ماجہ رستین آو زو گے
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطمس نشنس مجھس تتر آو
 صلی اللہ علیہ النبی
 کین زحقا ورتھ امام شیرتھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بار صاعب والا صفات
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور پر کوتاہ ہیمہ
 صلی اللہ علیہ النبی
 تھوڑے امان کی تھ کر تھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 گویہ رستین کیسوں کو تھ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بوز وئے دوشلے یس من ہن

۱۔ پتہ چھپن ۲۔ تتر امہ بل چھپ تیر پتہ

تازی بوز علی صاعبن بوز وئے دوشہ ریکھ من ہن

گنہ دلس پاک دیمہ جامن

۲۷ ۳۷ ۴۷ یم تر تے پتہ چھپن ۲۔ تتر

گوس دلس چاک دیم جامن
 دوتن فاطمس پکینا بودم
 زاه تر اسم دوان پتو غم
 دنته ایمان پکینا کرے
 خفہ کر صحتہ پاد مرے
 مری مری نہ زاه سرن
 بیتہ گوشت اُمی شرین
 یا فاطمہ فی سبیلہ مرکہ
 کچھ پانے سبق نہ درکہ
 فاطمن دوتس یا مرتضیٰ
 حقو مے تے رضا بقضی
 یا علی کو تہ پے دوتے
 چم مے عرض بود تم کنے
 چھینہ موتس یار چاک
 تم بجا اُنی زکھہ دارے
 اولن میلہ نیرم مے جان
 کاتہ تر میتہ نو اسم مے دیشان
 دوتیم حاجتہ چھہ راحتہ کیوین

صلی اللہ علیہ النبی
 داد ہجروک مے داغ حقو مے
 صلی اللہ علیہ النبی
 کریم ما یم اے سرے
 صلی اللہ علیہ النبی
 چون دور یم کتر دزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 کیسو ان کس شانہ کرکہ
 صلی اللہ علیہ النبی
 بار دے حقو موتس رضا
 صلی اللہ علیہ النبی
 دو قسم بحبانے
 صلی اللہ علیہ النبی
 دار بود چھم حاجتہ تے
 صلی اللہ علیہ النبی
 راحتہ رکھتے دیم مے شران
 صلی اللہ علیہ النبی
 لول برکوزیم جگہ گوشن

۱۰ پے بند چھین ۲۱ مہر ۲۱ پے سارین موتن پھرے (ن ۲)

۳۱ پے چھین میانین (ن ۲)

میٹھنے نرن میون سخی زانن
 تریمیم حاجتھ کرے بیان
 وار دیدار اُنم دیوان
 میوتنی علی صابن وُن
 فطو چھے بجا اُن
 پیش سرور کریم نہ بیان
 بشیہ خابی اُنم دیوان
 تریمیم حاجتھ اُنم بجا
 تہ منزاک گڑم یادا
 پاتہ وائی اسوکران کفتار
 نام دوستی مریک سوار
 فاطمیں یلی عزرائیل آس
 تنہ انوب کھتہ لڑیم ژاس
 نور دیدن دوپن نیرو
 جیو بابس اندی اندی پھیرو
 کھتہ رٹھتہ کھتہ اسوکران

عزاد و نالان (۲۰)

۲۴ روزِ عشرتِ دینی و عفوِ دہم   ماہِ کنِ شریعتِ ہدایتِ دہم

جنتس معہ کلام و تحفہ نزیح (ن ۲) ۳۷ قرآن (ن ۲)

در آید نشسته و از روضت دوران
 یام خاتمه کو در کعبه به نیاز
 گریز گریه و یتیم باز
 آید پشیمانی لاریان و زلزلان
 اوس فاطم زین تل جان
 شاهزاد و کوتاه و دود که
 خاک مبلخت رویس لود که
 بائے بائے اسو یقرا کرن
 از چپھے فاطمه یز و پاٹھو کران
 دو پیکھ و ایلدس کیه چھ آسہ پاے
 تور دوپ نکھ موجود خود دے
 چشمو نشے اوٹش گنت ہوؤرن
 حبان بحق تسلیم کوؤرن
 اوس توتھے یم از شهر رمضان
 گئیے نصبر کون و مکان
 لگو و دیند عید کزار
 آسپہ کنے خو، بکرو پھوار
 اوس یہ دو پست فاطم صابن

صلی اللہ علیہ النبی
 تمام گیکھ از غاب آواز
 صلی اللہ علیہ النبی
 گرد راہ اسو رویس کلان
 صلی اللہ علیہ النبی
 امہ نازے دل تام دود که
 صلی اللہ علیہ النبی
 آسہ نو کاتھہ لول آسہ بران
 صلی اللہ علیہ النبی
 کوٹ گڑھک زونے نامے
 صلی اللہ علیہ النبی
 ہوا اللہ ہوا اللہ پورن
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطم یون دعت از جہان
 صلی اللہ علیہ النبی
 نالہ و نرس از ابر شہوار
 صلی اللہ علیہ النبی
 اون بحا علی صابن

زیرِ لحدِ سرکہ دُفن
 اُسو حیدرِ دوانِ صُبحِ سن
 گرِ یہ کرانِ بیچارِ بیکس
 ترمیمِ دودہ کو اُموبِ بیتاب
 فاتحِ سن و دودہ با جملہ اصحاب
 فاطمِ دُشمنِ دُشمنِ چھونا بوزن
 ہمسایسِ انبیاءِ سوزن
 تبیمِ ترمیمِ دودہ برِ بیٹہ پزاران
 میون احوالِ دُشمنِ پاران
 تثنیہ دودہ دوانِ نالے
 دُشمنِ دودہ کلیمِ بیٹہ احوالے
 یامِ بیدار کو شاہِ مردان
 لبیکِ سوزنِ تہِ ڈھارِ کھسوتِ ننان
 تس زناہِ نشِ دُشمنِ بیتاب
 تہِ پھیرِ تہِ دُشمنِ جواب
 کو دُشمنِ بیٹہ سا دُشمنِ سدا
 بخشِ تس دودہ دُشمنِ غفار
 اُموبِ یامِ اکھ فاتحِ پُورن
 فاطمِ سن تامِ برِ مژدن
 اُسو تھا دُشمنِ دُشمنِ دُشمنِ کرور
 کہ کہ تیار دُشمنِ کھورور
 ترین دودہ مین اُس فاطمِ نمبر

صلی اللہ علیہ النبی
 فجرِ پیرِ تہِ توت فاتحِ سن
 صلی اللہ علیہ النبی
 آئس حضرت فاطمہ درخاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 سوزِ سمسارِ چھنہ کا تہ روزن
 صلی اللہ علیہ النبی
 چھم دُشمنِ اُموبِ تھاران
 صلی اللہ علیہ النبی
 جلدِ گڑھو کر دُشمنِ حوالے
 صلی اللہ علیہ النبی
 آئِ مہجرِ سن کن تالیہ دوان
 صلی اللہ علیہ النبی
 گرِ یہ کران دُشمنِ بیتاب
 صلی اللہ علیہ النبی
 اُموبِ سن سارِ غمِ غار
 صلی اللہ علیہ النبی
 صابِ سن تامِ عفو کوورن
 صلی اللہ علیہ النبی
 نو دُشمنِ خانِ تس بکتو برِ برور
 صلی اللہ علیہ النبی
 دُشمنِ دودہ مین مژدہ دُشمنِ بر

فافلوداد بوز تو دے خبر
 شین دوین اُس فرقان پرن
 اُس روزے شاهی درن
 اسہ چون ہند کیاہ چارے
 روح بیچار گزہ آوارے
 تاہ زن ییلہ زمین تنی
 اُبتین وختہ او یتے
 یا رسول فراق چھٹے
 دہ دہ تھتہ سجدہ دے
 روز محمد پر ہنس بے غم
 پیٹے شیخ سردار عالم
 صلی اللہ علیہ النبی
 ستویدہ دویمہ اُس گفتا کرن
 صلی اللہ علیہ النبی
 یتھ جسمیں گزہن پارے
 صلی اللہ علیہ النبی
 یا رسول ڈھارختہ کتے
 صلی اللہ علیہ النبی
 دوتم تم سحراب بے
 صلی اللہ علیہ النبی
 فاطمہ سند ووفات دوتم
 صلی اللہ علیہ النبی

عا۔ نسخہ نمبر ۱۲۸۳ چھ ، صلی اللہ علیہ النبی "بحای
 صلی ربی محمد" لیکھت۔

کاشتِ نعت

- ۱۔ پاپیڑ عریکد شہ سردار سے (غار مطبوعہ)
- ۲۔ پورسائی تیوین بسم اللہ
- ۳۔ یار رسول اللہ دیدار لاو
- ۴۔ یار رسول سلام علیک (غار مطبوعہ)
- ۵۔ یار رسول اللہ علیک اسلام والصلوٰۃ (غار مطبوعہ)
- ۶۔ تو کر غم دفایا حیات النبی
- ۷۔ پیہر باش بر من یا محمدؐ
- ۸۔ کھوٹ کینہ منزے کلاہ (غار مطبوعہ)
- ۹۔ یا مصطفیٰ محمدؐ (غار مطبوعہ)
- ۱۰۔ چھینے کا تہہ تر مکاناہ
- ۱۱۔ بر در تو یا محمدؐ سر نہیادم (غار مطبوعہ)
- ۱۲۔ مہیر چھے حال باؤے کینہ (غار مطبوعہ)

(د)

پا پٹہ عمر بیکر شاہ سرداے
 امہ آمہ تاوے زر گوم سنہتہ
 ہول گوم جگس لول آم چوئے
 اندری کوٹہ نم لولہ نار تو اندریں
 لولہ چاند داغ وٹ زونہ شرسین
 سروہ نار پنے ہی گل دے
 کاسہ اسہ کچھ رحمت کہ گنج
 بانے بانے گل چھوڑا اکہ چاند نظرے
 مدینہ کرم دے نوہ کہ دینے
 بچہ لولا کلبہ ماہ تابا نے
 آر کاڑی کاہو مشتاق چائی
 ماسے چھم چائی تہ زاد وینہ نا
 کس زانہ وینہ پتھو تمنا
 میون جان جگوک سوز رھینا
 خاک ملہ جامن چاک درمہ نا
 چن الم شرح سپنہ دچھہ نا
 خستہ گے عاشق مستہ پکھنا
 کرہ اکہ رھہ نچہ احسانا
 مے تہ چھم غمہ نچہ دل مہ پھوہ نا
 دور چھس نوہ نیش سور ملہ نا
 جان جاناے وینہ دے نا
 مار کن لولہ وینہ دے نا

عا محمودن یہ ناؤر نعت شریف چھہ اکہ رتجہ نوہ سچہ پیچہ نقل پوان کرہ
 بس پکھو چھہ کھیتوشت۔ مگر تاریخ چھس موجود ۱۲۱۳۔ یہ چھہ باسان
 محمودن پینہ قلمہ سیتو لیکھت۔ پوٹس چھس "درخانہ" لیکھت۔ یہ
 نوہ سچہ چھہ محمودن کامیہ شریکے حاضریں سپدشت۔

امہ نعت شریفک بیاکھ نوہ سچہ چھہ بٹ صاف لیکھت۔ یس
 تازے پہن لیکھت چھہ آمت۔ (ناجھا)

سب سے ڈنڈ ہے سربراہِ قس
 یال کو پاس بان و لہ نا
 دوپ نے محبوبہ حاجت کیا چھے
 اُمتی اُمتی صبحا نا
 اُنیا چھ صنف دھتہ استقبالا
 اٹھ جھاس ڈیشوے نا
 زین پوش زوہ نبس اسرفلس
 تہ جبرلس سہو پوک نا
 دیدار چائیک ارمان دلہ ہے
 یچھ آب و گل سے سیتو تننا
 دیو چاہ شہر کہ لولہ چون نشہ
 آبرو تیغ ابرو بخشہ نا
 باغیکہ سروے
 مدنو پادن بان و لہ نا
 دھو شہ سان غافلہ بود کھنا
 دھو چھتہ کیشماے سائے نس سراس

محمود گامی چھے دنان زاری
 ساری پاری لگہ ہوے نا

۱۲۱۳ھ شری ۳۷۷ یم زشار و بھتم نہ پورہ پاٹھو۔ چھتہ
 ۱۲۱۳ھ شری ۳۷۷ یم زشار و بھتم نہ پورہ پاٹھو۔ چھتہ
 نوہ ۱۲۱۳ھ شری ۳۷۷ یم زشار و بھتم نہ پورہ پاٹھو۔ چھتہ

پورسا فی نبوین بسم الشہ
 امہ دانیہ سید اوس حضرت
 نادس سوزش مرسلہ
 دعایتہ منکبے کر موز امین
 رکھ دے تر اوختہ شجید کربا
 ستن اقلیم منز چھ بست
 آسان بے ستون تھم گنہ چھا
 ییلو ہواؤنے پنہو ژور یار
 جنتن گنہ بردار تھم چھا
 پغمبر شیکھ منز کعبے
 افتاب عالمس چھ دوان گاہ
 نتہ سے پنہس کر ہانکل
 سرژ ژاو دیٹش تھ چھ بارگاہ
 نزدیک ارسختہ ہیوت تھم دور
 حمرد کا مویس پمد اچھا
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 کنہ من شانہ دختہ با فرستہ
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 اچھتہ مچھتہ چھل توڈل چھتہ تہین
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 شین نا کیتہ تے اکسل متی
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 حوالہ کورہ کچھ پنہ کار بار
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 پاؤ کو زون تے افتابے
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 دولہ سان لار تو حضرت بل
 دیدار ہاو یا رسول الشہ
 بولہ وں تھو تھم دگ کستور
 دیدار ہاو یا رسول الشہ

۱۔ امہ دانیہ سید افسرور۔ کنہ من شانہ دختہ سرور (بیپس جاپ)

۲۔ تھم ژور یار (بیپس جاپ)

۳۔ افتاب پھیران ژوہ پارو چھا (بیپس جاپ)

(۳)

نورِ ظہورِ من پر تو تڑاو
 حضرت فاطمہ ماجہ میل دے
 حضرت نبویو کیا کردس ناو
 احدس احمد میلو چو ناو
 گہ گہ دورے کا شہو آو
 مسجدِ اقصیٰ لہ نے آو
 نہمازِ نفلہا پر کر تجھے دِراو
 بٹن اکڑے کور اُس ہمار
 مسد ہائیں نبوین گہ کن دِراو
 یمن بیدارن درجہ گتاو
 گزشتہ حکم مدینس بر مژداو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 حضرت پڑھتے گہ کن آو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 محمد لا گہتہ بازارِ دراو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 تہتہ مژ محمد با جماعت تڑاو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 تمہ اوس ردِ تممت اٹک غبار
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو
 یمن بیدارن شریعت چاو
 یا رسول اللہ دیدارِ ماو

غافلہ پانویں مورتاو

کاروان دوریوے کر کھراو

محمد کا میو کر پیراو

یا رسول اللہ دیدارِ ماو

(۴)

مَرَبِ وَتَدِے مُجھکِ سونِ سردار   یا رسولِ سلامِ علیک
 کَرَبِے ویشے چوئے دہار   یا رسولِ سلامِ علیک
 زاہِ اَوَشِ چھمنہ پکانِ دَگے
 نقبِ بہِ زاہِ روڈمنہ و گے
 آہِ یختہ کپاہِ علاجِ لگے   یا رسولِ سلامِ علیک
 چپانہ سترِ آدمِ تہِ خوا
 چونِ دودا سہِ زخمینِ دوا
 چپانہ سترِ آسہِ حاجتِ دوا   یا رسولِ سلامِ علیک
 چھکِ تہِ دُندانِ آدمِ صدف
 جلوہ گرِ اکِ از ہر طرف
 سارنہ پچھ چوئے شرف   یا رسولِ سلامِ علیک
 چپانہ دُورِ سترِ گومِ ستر
 پتہ سا تھا درشنِ دِستم
 نتیہ پانس گئے دِستم   یا رسولِ سلامِ علیک
 دلاختہ دمہ گومِ دُندانِ دُوان
 زاہِ تہِ جھیں ہم دِ غائبیِ پوان
 پانِ وندے اے جانِ جہاں   یا رسولِ سلامِ علیک
 وصفِ رخسارِ چھئے والضحیٰ

شوق چاہے عاشق متے یا رسول سلام علیک

لال دلب یا سرخ یا قوت

مہر خیمہ فکری دہندہ اما بدمروت

گاہ گویا گاہ آہ سو گوت یا رسول سلام علیک

تیر مرزاگان مار بچہ مہمہ

سینہ
مہر خیمہ زن چھی ہران گمہ یا رسول سلام علیک

چشم بادام خمائے بھریمہ

دیشنے کینہ مشتاق مہریمہ

کینہ چہ بیمار کینہ گے مہریمہ یا رسول سلام علیک

روز محشر شری مہمہ

چون دیدار ڈھارن ہیمہ

دادمی لہ کیاہ فریاد دیمہ یا رسول سلام علیک

یار آہے تے عادر پدر

داتنم تہ در ناد سقر

سارنے تیر شفاعت کر یا رسول سلام علیک

چانڈ صفات زاتہ سہ خیمہ

یس خلق تہ نش چھک مد

جان و دل سون بوجے نے فدا یا رسول سلام علیک

چانڈی ہار پف کران نقی

مہمہ اکے پیتمہ دھوا
 لولہ باغس دیہے زھوہا یا رسول سلام علیک
 چکرس چھم عشقن زلے
 لولہ سستو چھم نہ پوان زھلے
 وارہ چائے دپاڑے بکے یا رسول سلام علیک
 مکر مدینہ چھک کینہ بطحہ
 پکے ڈاکہ کینہ دتم وٹھا
 سستہ چھم چاڑی کر تم کھٹا یا رسول سلام علیک
 قاب قوسین قزحک مقام
 غاصب جبریل جوئے غولام
 تانہ ہر روز چوئے اسلام یا رسول سلام علیک
 سرور قد چون طوبیٰ خرام
 غاصب پیچہ ڈاکہ ٹھٹھ تم ٹوب آرام
 تار دوزخ کسہ پیچہ حرام یا رسول سلام علیک
 کیتہ بکھٹک گوشت تہ غارن
 کینہ مدین داتے لارن
 یثیر کینہ تہ تہ چھہ زھارن یا رسول سلام علیک
 چشہ دہے غماڑے مہے
 بڑے کھ کھ کو رو دہم کتے

عا پیچہ جبریل آو دور و سلام (قلمی نہ سچس پیچہ درست)

چاؤی تو صیغہ پزان جاؤی
و نہ کیاہ دہ ذی محمد کاؤی
یا رسول سلام علیک

(۵)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوة
چاہتہ سیتو آد عرش و کرسی لوح قلم تے دودہ پڑ
یا رسول اللہ اول گویا دے چوئے نور پاک
چھک تہ مظہر چھک و مصد دوا و شیعہ نش کا پنا
یا رسول اللہ طواف کعبہ آسمان نصیب
واتو با بیت اہلسنن چھیرا در عرصات
یا رسول اللہ بدینس و اتنک چھم ابرو
روزی ما تہ روز با کتہ چھمے تہ کیاہ آب حیات
یا رسول اللہ تمنا چھم پڑ روز تھہ و چھماے
شونہ و ذی کیاہ دلف چھم شب قد رگسہ برا
یا رسول اللہ لگو آسویا چھم چھم
دہ گریباں سپہ بریاں گے تمن چانی و شا
یا رسول اللہ سٹھا شرف چھم و ذی کیاہ کرہ
مستحب رشت فراہن طو برم بیہ اجبا

یا رسول اللہ گوشت چھین غرق در بحر گناہ

ظلم کرو تم نفس امارت نہ فری یادیں دات

یا رسول اللہ نہ روزم را مھو بوزم زار پار

چارہ ستین دیو آسان سپدیم مئے مسکرات

یا رسول اللہ عمل کینہ چھینہ کر مژ بندگی

نبتہ تراو تم دؤر نہتہ مند چھئے بد در عرصات

یا رسول اللہ قیامت وہہ پائیں سیرتہ

مہ کہ لاو تم عذابو نشہ پلٹل دم بخت

یا رسول اللہ بہشت و اتناؤم بے حساب

مول موی سیتہ سیتہ باو مین و مومنات

یا رسول اللہ افشا یا شفیع المذنبین

کرگو ہنگامین شفاعت چھکت لائقہ تر بات

یا رسول اللہ نہ روزم را مھو بوزم زار پار

کینہہ و نئی محمود کا موی چھکت سیتہ عالی صفات

(۶)

مئے کو تم شفا یا حیات النبی

روقت و اضی یا حیات النبی

مجد و سح یا حیات النبی

نہ کہ غم دف یا حیات النبی

چھکت و ایل یا حیات النبی

مبارک چھکتہ چون دست شرا

یا ذات شریف (چھکتہ)

خلافت ملائک زمین آسمان
 خرابی کرم را ورم لوکر چار
 فراغیت منت مستحب و اجبات
 حقش نشہ کھوڑس و چھم حقش
 دوداد و فرو یاد ہوڑیے پتے
 کرکھ نے شفا سو کرکھیا مٹے
 ہمہ انبیاء اصفیاء اتقیا
 دپی حق تعالیٰ منکم یہ ہر گز ہی
 بصیرت اب بکرو عدل عمر
 بہشت ہر ولایت بحسن و حسین
 بہ اصحاب و ازواج و آل کرام
 بہ آئے تھے کن بخشاؤم گوناہ
 تجھ کوں واراہ نامت کرم
 براہ حقیقت بذات کرم
 نے چھم لولہ کا من یتیم اکھ شاہ
 ترے بوزیم آرد چھم سپہا
 چھم مشتاق محتاج دیدار خاص
 بہد ار اور منور سکر کھ
 چھم محمود کا منی فقیر الحقیر
 برا کرم ۲ حقش بر کھوڑس پ (چھاپی)

ژئے پتہ بوفد یا حیات النبی
 نویم مے سزا یا حیات النبی
 گیٹم تم قضا یا حیات النبی
 کوڑم ناروا یا حیات النبی
 بروز جزا یا حیات النبی
 کرکھو مثبت لایا حیات النبی
 ورن اولیاء یا حیات النبی
 آسے کیتھہ شفا یا حیات النبی
 بعثان حیا یا حیات النبی
 دفع کر بلا یا حیات النبی
 عفو کر خطا یا حیات النبی
 مغل یا مغل یا حیات النبی
 مے تر و دم غم یا حیات النبی
 بنوا ہمد یا حیات النبی
 دیم در شہناہ یا حیات النبی
 ژئے نش و اتیر یا حیات النبی
 غمی تے گدا یا حیات النبی
 براے غم دایا حیات النبی
 سپہا بے لوا یا حیات النبی

(۷)

مہربان باش برمن یا محمدؐ
 فقیرن فکر صغی ذکر صغی
 شب معراج زبے پتہ اقتدا کوڑ
 کتہ پتہ چھک کہتے ہیے نیب چوئے
 نظریات زبے تراویح سوئے
 گزہ صیم دلشاد ساری غم زلن
 دین چھس ورتن توتہ روتہ
 چھ میوئے قبل تے بیہ قاسین
 اجاہتہ کیا چھ دیتن نیم شبس
 رویشہ یا صو پتہ سوئے توشہ کوام
 وہ زلی وکھ چاؤ ڈپیشہ رنگ زو
 پزلیوئی جہ برقی وہ ستاے
 دلم کن محو انوار حقیقتؐ
 بہ وندے سرقدمن یا محمدؐ
 کاؤلی تم چاؤ غمن یا محمدؐ
 نبی ہمتہ آدمین یا محمدؐ
 بڑھارہ نیشہ کنن یا محمدؐ
 فتنے لچ بادمن یا محمدؐ
 پتہ یا مہمتہ یادہ یمن یا محمدؐ
 وچھت از بر دین یا محمدؐ
 دے بو شجہ یمن یا محمدؐ
 جسم کج زلف غمن یا محمدؐ
 نئے کریمے پوشہ چمن یا محمدؐ
 گلان کوسمن یا محمدؐ
 سیٹھا چھے نور غمن یا محمدؐ
 حجازر کن چھہ نمس یا محمدؐ

۱۔ مہربان گزہ پتہ یمن یا محمد (چھاؤنی) ۲۔ کتہ چھک تہ ہمتہ یا محمد
 (چھاؤنی) ۳۔ چھاؤنی نو سحن منز چھنہ پرشار
 ۴۔ پزلیوئی جہ برقی وہ ستاے (چھاؤنی) ۵۔ دلم را با حقیقت شاد گردان (چھاؤنی)
 ۶۔ چھے ناریف غن یا محمد (چھاؤنی)

نہیں کروں ہم نے اللہ عاشقِ مثنوی
 فقیرِ فکرِ صفی ذکرِ صفی
 یتیمِ ہم سارو سمن یا محمدؐ
 گلِ تم جاؤ غمن یا محمدؐ
 مبارک سلسلہِ مجتہدِ قادری سے
 چھٹے تھمے رز لمن یا محمدؐ
 چھ چوئے اُمتی محمدؐ کا اُمتی
 سچھے شے یتیمِ ہم یا محمدؐ

(۸)

کھڑت کتبہِ منزے مکارہ
 برحق چھ رسول اللہ
 چھی سرور سے رستے در بندگی دس سے
 قد چون چھ بر جسته
 ایمان اوں رؤسو کچے تیمہ ترؤو پنن بچے
 کوما پرد کیسک لچے
 خانہ اوس اکھستون تیمو چون فراق تھو کون
 فریاد تے نالہ دتوں
 گید سے مبارکن زنجیر کوڑ عاشقن
 گل آوڑ سے نشہ کن
 بادا صلوٰۃ اللہ

۱۔ انجیل متی کریم اللہ عاشقِ مثنوی یتیمِ ہم سارو سمن یا محمدؐ (چھاپی)
 ۲۔ فقیرِ فکرِ صفی ذکرِ صفی۔ ہمارے تم جاؤ غمن یا محمدؐ (چھاپی)

اے اوس آبک صلیکے برکت لےج تھتھہ مینہ
 سیرگے ترے ہتھتھہ مینہ بادا صلوات اللہ
 فرمے یاد تے نالو دے ڈھارن لارن پیمے
 ڈے چھے سارے دے بادا صلوات اللہ
 یس آسہتے ہیو غفار تس واترے دوزخن نار
 چھک مری سون سردار بادا صلوات اللہ
 یا منہتھہ پاپہینے سلام کرے ناٹہ ہمنے
 نہرے جھم ہنہ ہمنے بادا صلوات اللہ
 محو دس اوس ہدا گوارہ ہم نہ گزھن ہدا
 چھک ڈے معشوق خودا بادا صلوات اللہ

۹

یا مصطفیٰ محمد صلوات اللہ علیک
 تار پچھ چاڈے حد صلوات اللہ علیک
 علم داب ندانم مدح و ثنا چہ خوانم
 گوید ہمیں زبانم صلوات اللہ علیک
 قدم نشہ عدم آو عدم نشہ آدم زاد
 یدم دیتہ چھ قدم ناد صلوات اللہ علیک
 زبید زہے تبارک سرتاج سورہ تبارک
 باشد ترا مبارک صلوات اللہ علیک

اول اوستیہ تہ اُخر اکھ
 زاکھ
 ریت سے مُتور موت سے مُعبر
 اے گوہرِ مُدور صلوات اللہ علیک
 قلم لوحس لیکھت کہ عاشق بنِ معشوق شو
 جنت میس ز کویت شرمندہ ماہِ ریت
 ہر سو رواں زسویت صلوات اللہ علیک
 مومکھ جائی کر چھ گزرا تحقیق کو موم پیکھا چھ
 عکس نبی حق بر سر صلوات اللہ علیک
 حاضر ترا نشین ناظر ترا برہن
 آتست عینِ لیقینم صلوات اللہ علیک
 تھے مولا دیکھت تو حنا قرعون دُرویاؤں ترزا
 یونس شکمہ اندھے دُراو صلوات اللہ علیک
 نصرت ترا اذا جاء نامت انا فتحنا
 اسلام تو شد معلیٰ صلوات اللہ علیک
 کلیم اللہ ہن لوٹ طور خلیس گو تارن سور
 تھے نیش شیطان لان صلوات اللہ علیک

آہو زبان کشودہ وعدہ وفا نمودہ
 بر ذات تو ستودہ صلوات اللہ علیک
 کہ کم عاشق لولن پاری عشق کو کند چہک پش پاری
 اچھر والن لکھ پاری صلوات اللہ علیک
 سب شتر و حسان بر تو شدہ شنا خواں
 اے راحت دل جان صلوات اللہ علیک
 تھے پیہ عاشق فدا گے خودی منہ جڈا گے
 تحقیق واصل خودا گے صلوات اللہ علیک
 آنا نیک دل شکستند جان در رہت بہرستند
 چوں حق ترا پرستند صلوات اللہ علیک
 شہادت کہ اشارے دہنے کرختہ تھے پائے
 تھے پختہ سپہ کشتے صلوات اللہ علیک
 دست تو در سخاوت بحر العطاء و رحمت
 اے منبع کرامت صلوات اللہ علیک
 محمودس فرکر یاد منات
 مقصود او ستم ملاقات
 سوز دل پرے دہ تیرات
 صلوات اللہ علیک

۱۰

سے چھینے کا نہ ہو نہ مکانہ یتھے سے چھینے پانے
 پانے دیکھ چھ دکانہ بازار محمد
 یا ہو یا من ہو ہو لو ہم نہ کا نہ ہو نہ الا ہو
 کھٹکتے جانے رشتہ چھ سے امیر محمد
 کھٹکتے اور کھٹکتے ڈراو ادے پرین آدم ناو
 تو سن پڑے فیلے چھاو بہ عمار محمد
 سے چھ سون زون پے سے چھے مار فنگ سے
 چوان کیتو دھن گے بدربار محمد
 نہ اصحاب چھ شیعین تمن پتہ نہ ختنین
 اکہ چھ صادق سے چھان سے یار محمد
 سے چھ کل تہ تم چھ شاخ بیون بیون ہو ہو دراکہ
 پانے اکہ لا گتہ گزاکہ خدیار محمد
 دُون آو براقس لو گس آیت فراقس
 سے چھم چون کھن بس تمن بار محمد

محی الدین محزون (نابل) چھ پخت شریف یتیم خانہ سرتو شور و کران
 سردار محمد دلدار ما محمد غم خواہ ما محمد
 وادام پویس آدم ناو (محزون) سلطان ما محمد

سہ میلہ معراجس درادو   تس نوکھ پڑشے دادو
 تھکن جبریس آو   جلو دار محمد
 ساری ارض و سمادات   گہ پتہ گاش دوستے رات
 کرین پاد بیک سات   ز انوار محمد
 کینہ گے سنجھ پائے   آئین آب در بر یادگار
 زبان رؤسو کچے آے   با قرار محمد
 سینہ میلہ قیامت   روز نہ مائے مہم جنت
 مئے چھم دار دلس سجت   امتحان زہار محمد
 بدن میلہ لدن بار   فون کیستہ گوئی نگار
 یا مکتہ بوز سہ اخبار   تامت لار محمد
 نیکن دن عمل نیک   بن گزشتہ پیشہ دیکھ
 توتے پانہ گزشتہ بیکہ   تین کھار محمد
 نادر دسمہ، کرتیج دار   کرین شہ زادہ تار
 پیشہ نیک گزشتہ تار   امت تار محمد
 فاطمہ میلہ لاگس نیک   غم داپہ بیون کیاہ آسہ پاپ
 اما مین مارنہ آتے   نو یادگار محمد

۱۔ ایہ بند چھن محزون منزے بوت۔

۲۔ نادر دسمہ زادہ پاپ و پیشہ نیک گزشتہ تار

۳۔ امام میاں زادہ پاپ محمد (چون)

۴۔ امت تار محمد (پیشہ جاپ)

مے چھم داد ڈ بزم تہج کیاہ مے خبر چھم
 امتر پھٹا اتر غشم کوتاہ پزار محمد
 امتر سیلہ رطختہ بن نابہں منز دار محمد
 امام زادہ شفیع بن پھیرتھ کھار محمد
 یمن مار دوزخ نالہ تمن مہ کو لاو رتھ کھار
 شائن دست جھٹھ والہ سینہ مار محمد
 تس چھی مٹہ نو عالم تس چھے سون سٹھا غم
 سینہ رتھتہ جھنم اوش یٹیلہ مار محمد
 پانس بزو رتھ کز پھناو امتر آب کوثر جاو
 مے اڈ غور غلمان جھاو یس کر کار محمد
 پتہ کالمی رنے ناد کوت کوئے مول جرج ولا
 زکر از پگاہ یاد نئے مار محمد
 شب روز درود سوز گزھی پاکر دو دس سوز
 اچھو وچھ تہ کز بوز ز گفتار محمد
 درودس جزا کیتو درود یس روز سیتو
 تس ہین تہ پانس سیتو یس یٹیلہ مار محمد
 لبن کتر شہ محبوب تہنر مالس چھے شوب
 محمد دس چھے سٹھا لوب پزار محمد

و آتینک کیاہ مے خبر چھم "علہ کیاہ مے جزا چھم (ن محمدن)

۲۷ پتہ تہ چھن محمدن منزے لیت درج۔

را

بر در تو یا محمد سر نهادم یا رسول
 فرش چوئی یا محمد عرش عظیم یا رسول
 سینہ بر رویاں یا محمد دل کبیم یا رسول
 جان و نندے یا محمد پان دو تم یا رسول
 دزد و چھان یا محمد لبہ لوسم یا رسول
 لوسہ ناد و غش یا محمد کوس در ہم یا رسول
 دل چون آم یا محمد ہرل کاستم یا رسول
 در رہ تو یا محمد پایم الم یا رسول
 روز محشر یا محمد جان و نسختہ چھم یا رسول
 نور یار جان یا محمد عالم کو قسم یا رسول
 آستان یا محمد بوسہ دادم یا رسول
 چادو جانے یا محمد آدم یا رسول
 از تو ہرگز یا محمد رہ شایم یا رسول
 تو سید و مختصرے یا محمد غمہ ترا و تم یا رسول
 پیتہ لارے یا محمد نمٹہ دل تم یا رسول
 لولہ زخمین یا محمد چھک نہ و مرسم یا رسول
 سوز چون جھم یا محمد راحہ صواستم یا رسول
 از خراقت یا محمد چون نالم یا رسول
 مول صبح پہنچے یا محمد مولا و تم یا رسول
 مولا کلاون یا محمد سور عالم یا رسول

حوض کوثر یا محمد پیالہ جاو تم یا رسول
 نمودن یا محمد کاستم غم یا رسول

را

خبر چھے حال باوے کیشاہ
 چھ زامت ڈیئے نشے آدم
 ڈچھک دون عالمین چھ شاہ
 قیام و دم پہ پن مرسل
 ثمر بوز تم یا رسول اللہ
 چھ زامت ڈیئے نشے عالم
 ثمر بوز تم یا رسول اللہ
 ڈچھک کھنا اسہ سائیں مل

کران افسوس وادیا
 تے درکار ہیمت چاڑی
 دیاں بیسہ امتی گواہ
 مے اوسم ٹوٹ ڈو کریشن
 لے آکر باو دیدارہ
 محکم چون راہ تر سوئم نا
 عبادتہ جھم نہ کر مہ راہ
 دتم برم نفس امارن
 پورم نا تو بر سے جھم راہ
 تمنا چون جھم درول
 فرائے چاہے نگر کا مہا
 کریم از رو سے نادانی
 خچل شرمندہ چھس وادہ
 گوشت چھس سخت آواکے
 دپان چھس لاپہ رس تھاہ
 جوانی کیچہ در غفلتہ
 تر باوتم دتھہ بہ چھس گراہ
 کو دیت ہے تے باغوس
 کران افسوس وادیا

تر بو زتم یا رسول اللہ
 تے کینہ شکر ہیمت چاڑی
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 کران افسوس وادیا
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 یہ زمانہ گوتھہ تر سوئم نا
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 سچھا مورس بہ بدکارن
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 مے کریم تو خد متس اصل
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 بسے بدکار شیطانی
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 ددوس بدلولہ کے ناے
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 برمیوس ہیمت شکر پائے
 تر بو زتم یا رسول اللہ
 چھس
 تر بو زتم یا رسول اللہ

صدیق اکبر چھ یار اول بے معجزہ اڈن ایمان اکمل

جانم بقربان ہر چار سرور

دین دار فاروق و ز عمر خطاب بے قہر و عتاب

شیطان تسننش سپن بے آب چھ عادیلن مے زینتہ تہ زیو

جانم بقربان ہر چار سرور

حضرت عثمان چھ ابن عفان جامع الفرقان بالطف احسان

با حلم و حیا با فدا ایمان از خوف خدا تھو دنگ تہ تنگوسر

جانم بقربان ہر چار سرور

طالب مولیٰ غالب تہ اعلیٰ شاہ و بلا یختہ والی دالا

عالی ہمتہ علی اعلیٰ رقم نصیر

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

یا مصطفیٰ یا مجتبٰ علت تہ آفت کرتم دفا

چھک سون مرنی چھک سون ہنا محمود شفیع ہستہ آسے برادر

صدیق و عمر عثمان حیدر

جانم بقربان ہر چار سرور

فارسی تہ ہندی کلام

- ۱۔ حق چہ خوش طہا و بسین (فار مطبوعہ)
- ۲۔ خورشید باں ذرہ از دے محمد
- ۳۔ موجود شد از قدم ذات محمد
- ۴۔ ما تحفہ چہ سازیم بار سال محمد
- ۵۔ شد جان و دلم و اللہ شیدائے محمد
- ۶۔ کوین ہمیدست از آواز محمد
- ۷۔ فرقاں بسویت از خدا ..
- ۸۔ یا رسول اللہ علیک اسلام ..
- ۹۔ کس یکساں سلام علیک
- ۱۰۔ یا سید المرسلین
- ۱۱۔ ہمی خواستم از خداے محمد
- ۱۲۔ سریم حق دل و جان محمد
- ۱۳۔ یا الہی بولست رسول عربی
- ۱۴۔ حق عیاں تو یا رسول اللہ
- ۱۵۔ وجودت کر نمی بودی
- ۱۶۔ بس شدم از معصیت
- ۱۷۔ آمد بہ چمن گل بد نے
- ۱۸۔ از بہ خلوت نشین
- ۱۹۔ گرد بینم روے
- ۲۰۔ یا الہی از تو خواہم
- ۲۱۔ الحمد للہ یا فتم
- ۲۲۔ ہے داد ہے بیداد
- ۲۳۔ الحمد للہ کہ مرا یار
- ۲۴۔ جانم ز عشق روے تو
- ۲۵۔ در بارغ سلیمانی
- ۲۶۔ چہ زیبا دلفریبا
- ۲۷۔ خوش باشی بمن

دا

حق چه خوش طبعه و یسین گفت در شان رسول
 من چه خود را میستانم مقبت خوان رسول
 مخزن جود و سخاوت مظهر اسرار حق
 مطلع انوار سبحانی گریبان رسول
 آمد از امرش درخت سیب جیرون پُر ثمر
 نخل خرما شد قدم فرسا بفرمان رسول
 شد بنورش نار را گلزار بر دئے خلیل
 همچو اسماعیل با زم جان بقربان رسول
 آب حیوان آب کوثر یافت
 آب و رنگ و بوئے از چاه زندان رسول
 جمع چون گردد دل ما چون شود حل مشکلات
 باز یکشاید صبا زلف پریشان رسول
 گوشه گران خسته بدل بسته افتراک او
 از کمان ابروان تیر مرغان رسول
 آرزو دارم همه تن مرشوم تا همچو گوئے
 رقص در میدان از زخم چوگان رسول

دا چه میسر خیزد یئے نیکهت (ناجی)

با وجود فرزندش باشکوه دارا دهم
 کمترین هستند از قدرگدانِ رسول
 طوطی طبعم که ناطق میشود در هر نفس
 روز و شب در مدح و نعت شکر افشانِ رسول
 سده یا طوبی به جنت کوچه کار آید مرا
 میروم در سایه سروستانِ رسول
 ذره داری چون نه رقصم زانکه چون ذره شوم
 محو نزد رومی چون خورشید رخشانِ رسول
 یارب از محمود گامی میسران صدک سلام
 خاصه بر روحِ رسول و جملہ یارانِ رسول

۴۱

خورشید بیانِ ذره از رومی محمد
 محراب همه قدسیان ابروئے محمد
 تعریفِ بخشش و انصافِ فرمود بقرآن
 و التَّائِيلُ بود وصفِ سروئے محمد
 از مشکِ هفتن خود نشود تازه مشام
 اَلَا بِرِیَا حَیْنِ دَوْگِیْسُوئے محمد
 فردوس دارم قلعه همه پای کین اند
 از قدر رقیع که بود کوئے محمد

معلوم چه سان میشودش طے مقامات
 آنکس که بخت پی نبرد سوئے محمد
 جیجو نمن محیط و نیل و قلزم عمان
 هستند همه قطره از جوئے محمد
 آبیکه رواں میشود از چشمه چشم
 گردست دہ زان کُرم پاشوئے محمد
 نوریکه ز آینه تافت دلم یافت
 فلکے است که افکندہ روئے محمد
 محمود بگذارد جہاں باش چو بلبل
 مشتاق باں گل کہ دہد بوئے محمد

۳۳
 (د)

موجود شد از قدم ذات محمد
 از عرش بلند رفعت در جات محمد
 محمود شد احکام شرایع مسلف
 از شرح و تفاسیر و رسالات محمد
 کفار بتکار چو نور دند ہزیمت
 منظور شد اسلام بر آیات محمد
 محتاج با ظہار عجیبات نشہ است
 مشہور با نای شد معجزات محمد

شد از غنای سموات چو آینه مصفا
 از کشف و کرامات کمالات محمد
 معبود بملکوت چو قرب مباحه
 از کثرت و طاعات و عبادات محمد
 بر هیچکس دست ندارد ز مرسل
 ادراک و منازل و مقامات محمد
 از روی لطافت ظهورات جمالی
 چون هشت بهشت بیوات محمد
 چو آنکه بصد شوق که از دیدۀ بیدار
 گشت است مشرف بملاقات محمد
 همواره فدای باد دل و جان معنیف
 در خدمت سادات و ذریات محمد
 محمود بمقصود رسید است بلا شک
 مخصوص باین تحفه و صلوات محمد

(۴)

ما تحفه چو سازیم بار سال محمد
 صلوات علی و علی آل محمد
 یوسف که با شبنم جهانگیر شالی است
 از شرح و شامیل خط و خال محمد

در حال نمود است طے از جمله مقامات
 آگاه نگشته است کس از حال محمد
 از سدره بیک چشم زدن بیکه رسیدا
 جبریل باقبال پر دبال محمد
 از هیبت او قعر بلند پایہ کسری
 افتاد بیک جنبش ز لزال محمد
 نے بہر خود از تاجران تاج گرفته است
 در راہ خدا بود خدا مال محمد
 یارب تو بیا مرز ہمہ جرم و گناہم
 با عظمت اولاد والاطفال محمد

محمود باین نعت نبی نام نگو یافت
 مقبول خدا گشت باقبال محمد

(۵)

شہ جان و دلم و الہ و شیدائے محمد
 در دیدہ کشم خاک کف پائے محمد
 گنجینہ اسرار خدا بود نہ ہفتہ
 مکشوف ہمہ گشت باغشائے محمد
 والکاخین الغیظہ العافین عین الناس
 این محوئے وصف بود خلفائے محمد
 در عشق و ہر ایش کہ توانند زند دم
 زیرا کہ خدا عاشق بالائے محمد
 بر پائے نشستند ہالان نبوت
 از خشت چو سر سرو دلارائے محمد

اسلام قومی گشت زادیاں گزشتہ

از قدرت بازوئے توانائے محمد

از نامہ داری شاہ حبش عبادہ دیدہ

اسفیدہ کف پائے بطغرائے محمد

محیوب ازل آمدہ اصحاب چیمش

ملعون ابگشتہ اند اعدائے محمد

در نزدِ خدا بیچ ترا از بیچ بند از

دانی کہ دروہست تمنائے محمد

موصوف باوصاف حمید است مسمی

در ہر دو جہاں اعظم الاسمائے محمد

صد گشت اہل سبز ذات جمالش

گر دوز چو عیابی است ز دریائے محمد

بر فرق سرانداختہ عرشِ مُعلی

افشانہء نعلیس فلک ساسے محمد

فی کلِّ صبح بادِ صبا گشتِ معروف

چاروب کشی حضرت والاے محمد

قابلی است ز رخسارِ او خورشیدِ جہان تاب

ماہ را بجگر داغ ز سیمائے محمد

محمود شب و روز که از فرط محبت
شیدا و گرفتار مرا پائے محمد

(۶)

کوین هویدا است ز انوار محمد
صدیق و عمر صاحبش عثمان علی بود
عمین شریفین او الحمزه و العباس
مانند هدیه بجز دیگر، بی شک نیست
از مرده دلاک تا خلقت الافلاک
حق گفت انسان سرکش ^{بدل} معیشت
برافت بسرنجی پنجه شیران
در حل مسائل با عباد عجایب
مدحش شده است ز حق کرده تمنا
نگرفته دلش خوسه بایں دشت دشمن
در خدمت او غل عرب خویش ^{شد}
در روز محشر ^{مول} بید، گوهر بر سر و نه پیه نو
یس بار گفته ناه آسیده در نار جهنم
کثیر شرف یاب شد از موه ^{پیش} شر
سرسر آمد شاد دل و جان ^{مضعف}
محمود ز دارین ممکن، هیچ تمنا

خورشید نخل گشت ز خسار محمد
هر چار با خلاص شده یار محمد
بو جهل لعین گشت با نهار محمد
در راه طلب گشته خریدار محمد
سرگرم شده رونق بازار محمد
در گوش کن که این گویا اسرار محمد
در بدر و احد ضرب ذوالفقار محمد
خود بود خدا حامی غمخوار محمد
امحاب کف معتکف غار محمد
چون هشت بهشت آمده مکرار محمد
جایند شده سرور دفتار محمد
تنیده دوه می محبت کبر است ^{محمد} هار محمد
نور دیده ^{محمد} میحده پیه لایتنش ^{محمد} هار محمد
مانند مینه است با تبار محمد
از ذکوب لعل کبر بار محمد
جز آنکه شوی محو بیدار محمد

(4)

فرقان بسویت از خدا آمد پیام اے نازنین
نام نکو فرجام تو خیر الانام اے نازنین
یاد تو بویگر عمر عثمان عسیدر باظفر
لعل و لبیت رامایہ بھی العظام اے نازنین
زلف و زخمت شام و سحر دندان و لب لعل گہر
درسوے آن گیسوے تر تازہ مشام اے نازنین
شمشاد سرو سدرہ ہم ایستادہ بر در آدم
از شوق بالایت کہ ہست طوبی مقام اے نازنین
معراج تو شد بر فلک محتاج تو شکست ملک
از قاب قوسین قرب حق داری مقام اے نازنین
از پیروانت مے روم در راہ عشقت میوم
باشد کہ روزی می شوم حاصل بکام اے نازنین
روئے جہاں آردے تو والا نشان بالائے تو
میخورد ستم آئی شبے اندر منام اے نازنین
مداح تو خواہد زحق از گفتن نعت شود
افصح بیانی گو لغز شیریں کلام اے نازنین

بادا صلوة و هم ثنا فی کل جینن از خدا
 بشنوز محمود گد احد ک سلام لے نازنین

(۸)

یا رسول اللہ علیک السلام والصلوات
 از جناب حق بر تعداد نفوس ممکنات
 یا رسول اللہ کلامت زد گره بر نمیشکر
 شہد از شیرین زبانت شد بجزل قدر نبات
 یا رسول اللہ پر
 لعل تو اندر لطافت نور بر ز آب حیات
 یا رسول اللہ بقدر یکسر موتو نیست
 قدر و قیمت پیش زلفت لیلۃ القدر و برات
 یا رسول اللہ نخیزد تا قیامت قاسمے
 چون قدر تو راست عنا از صفوت قایم
 یا رسول اللہ کلیم از کلمہ تو شاد کام
 دانکہ اوبا اُمتانت خواہم از محشر نجات
 یا رسول اللہ میسح از معجزہ انعام تو
 زنده میکردی بیکدم چہ اجسام مہمات

عالم شارح چھنہ وہہ حقان۔

یا رسول اللہ ز شوق کبر بہشت آید بر کن
 سلسیل و زنجیل و نیل با جوے فرات
 یا رسول اللہ نیاید در نوشتن وصف تو
 گر شود انبار کلک در بوند دریادوات
 یا رسول اللہ پناہ میدم بکویت^{۱۰} امان
 از جمیع عارضات و واردات و افقات
 یا رسول اللہ امور عاقبت محمود را
 عاقبت محمود گردان اسلام و الصلوات

(۹)

ہر زمان بر زبان سلام علیک	اے کس بکیان سلام علیک
سرور صادقان سلام علیک	یا غار شریف تو صدیق
حامی عادلان سلام علیک	قطب اسلام عمر فاروق
مصلح کاتبان سلام علیک	نیز عثمان جامع الایات
قاتل کافران سلام علیک	پهلوان تو بود اسد اللہ
تحفہ روح شان سلام علیک	صلوات و سلام از حق باد
میش تو شد و ان سلام علیک	نخل غرما برائے استقبال
بزر شد در زمان سلام علیک	نیز بخشی کہ بود فرسودہ
آمدند در میان سلام علیک	سوسمار دستوں و سنگ و شتر
نازلت شد قرآن سلام علیک	بہ نسخ صحایف ماضی

مفخر مرسلان سلام علیک	ذات عالی صفات تو معروف
شافع امتان سلام علیک	روز محشر کمال همت تست
کار من در جهان سلام علیک	یار من جز تو نیست دیگر کس
بر تنم حرز جان سلام علیک	بر دفع عوارض و امراض
مالک لاکھ سلام علیک	ساکب راه دادی و عدت
حاصل واصلان سلام علیک	سر تو در ره خدا جوئے
روئے خود کن عیان سلام علیک	شوق عشق جمال تو دارم
سوئے جنت رسان سلام علیک	واصفان جمال احسن نمود

کیست محمود کا منی مسکین

تا شود مدح خواں سلام علیک

(۱۰)

بادا صلواة اللہ	یا سید المرسلین
بادا صلواة اللہ	فی کل وقت و قین
خدا ذات جبرالدجی	روئے تو شمس العنقا
بادا صلواة اللہ	ذات تو نور الہدای
مستجود حضرت آدم	موجود شد از تو عالم
بادا صلواة اللہ	شد فرش تو عرش اعظم
بل بود ادنی ما بین	قرب تو شد قاب قوسین
بادا صلواة اللہ	اے شاہ عین العین

هم تاج بیضا هیراں	اے سرور سروراں
بادا صلوة اللہ	برتست نازل قرآن
برغد متشن وحی تنزیل	خدا م تو بود جبر میل
بادا صلوة اللہ	شد نسخ توراہ و انجیل
نعت تو طہ و یسین	ایصاحب تاج و تمکین
بادا صلوة اللہ	وی شافع المذنبین
وی مشفق بیکساں	ای مظهر لطفت احسان
بادا صلوة اللہ	مار بمقصود رساں
وزمہ عثمان و حیدر	از بہر صدیق و عمر
بادا صلوة اللہ	بر حال زارم بنگر

بیچارہ محمود مسکین
 مشغول در مدح و تحسین
 تا آیدش از تو آمین
 بادا صلوة اللہ

(ال)

کہ بینم شبہ ملقائے محمد	ہی خواستم از خدائی محمد
دو عالم ہاں یک قبائے محمد	خدا یا محمد ، محمد بعالم
اگر آمد است از برائے محمد	و جود از عدم بلکہ بیرون نیامد
باغلاں و عشق در ہوائی محمد	را نیز آمد سوسدہ آفریدہ

شب وصل بودست با همد تمنا
 نیز زد سرا پرده عرش اعلا
 بقدر از همه انبیا بود بالا
 نه سرتا قدم سرور او سر بر سران
 دماغ سر سرکشان بر ضلالت
 فلک با ملک مجملگی جن انسان
 خلائق بن خور دانش در تعجب
 در غمت کهن بار آورد بسری
 شد از صلب سنگ آب جاری سو
 سلیمان سکندر که بوده تو نگه
 خلیف و نخستین که صدیق اکبر
 عمر صائب پست و عدل بوده
 سیوم شاه عثمان جمع کرده فراق
 سر مخزن علم شیر خدا بود
 مصفا شد آینه عاشقان
 بود که که ناگه شب بنگرم من
 یقینم چنانست لاریب فیهم
 خدایا ز کار من این عقد بکشنا
 همه برگناهان شوند در پناهنش
 اہل چنان کن کہ روز قیامت

سر عرش در زیر پای محمد
 بیک تختہ آں بردائے محمد
 سرا خاتم شان ابتدائے محمد
 سرا پرده های سرائے محمد
 مقصد ع شدہ از ہوائے محمد
 کہ ہستند تخت سرائے محمد
 ملائک خجل از عدائے محمد
 با عجاز زیرک ہوائے محمد
 بحکم خدا ز دُعائے محمد
 چه نسبت دہ با گدائے محمد
 فد اگر دہ جاں در دوائے محمد
 دلش مبتلا در ولایے محمد
 حیا ش مزید از حیا ئے محمد
 چہ ارم علی مرتضائے محمد
 بعکس رخ با صفائے محمد
 قد و قامت و خوشنمائے محمد
 بعد دل شد ممتلا ئے محمد
 بسب از دے مشکل کشائے محمد
 چہ بازو کشاید ہوائے محمد
 رسم زیر سایہ یوائے محمد

الهی دل و جان محمود گامی
جدا از همه کن فدائے محمد

(۱۲)

حرم حق دل و جان محمد
خدا بر هیچ پیغمبر تکلفه است
صحایف کلامی پیش گشت
بات الدین عند الله اسلام
ز مغرب شمس انور باز برگشت
مسیحا چاوش و موسی سرگدار
بصورت ماه کنعان بود یوسف
سلیمان از صلابت مثل مور است
بر عیسی مایده نازل نموده
سکندر شاه ذوالقرنین بود است
همه حواریان و علمای پیوسته
باین رفعت که دارد عرش اعظم
مکان سیر او در لامکان است
فلک چرخ حلقه در ماده برین
درای ابر بادان گشت موقوف
تمامی انبیاء در روز محشر
دل و جانم بقربان محمد
هر آنچه گفتم نشان محمد
به برهان و ز قرآن محمد
قوی شد دین بدران محمد
قمر شوق شد بفرمان محمد
خلیل از خلیل تا نشان محمد
غلامی از غلامان محمد
به پیش نشان سلیمان محمد
نکند ریزش خوان محمد
گدائی از گدایان محمد
کنیزان و غلامان محمد
نشیب از قدراوان محمد
سزاوار بجولان محمد
شده جبریل دربان محمد
چشم اشک باران محمد
پنهانند زیر دامان محمد

شفاعت بر گنہ گاران نمودن   بود آن روز امکان محمد
 و لم یارب بعشق شمع رویش   فروزان در شبستان محمد
 معطر کن صبا بغم جوئے   ز گیسوئے پریشان محمد
 چو پروین در تبسم نور میر بخت   در شهوار دندان محمد
 سپری ما ختم این سپنه نمود   به پیش تیر زنگان محمد
 کجا یا بزم شبی تا سبز بنم   رخ چون ماه تابان محمد
 بچشم شوق بهنم چشم دارم   سیاه و مست چشمان محمد
 ملاحت با صلاحت با شجاعت   سخاوت و بردسان محمد
 طفیل او شدہ کوین موجود   بغیض و لطف احسان محمد
 خداوند مرا مرست گردان   بحر محبام عرفان محمد
 بود جان و دل محمود گامی
 خدا بر آل و یاران محمد

(۱۳)

یا الہی بتلاے رسول عربی
 عاشقم کن بصفاتہاے رسول عربی
 ظاہر از قبہ مطہر شد ازین نور قدم
 بتجلا است بتلاے رسول عربی
 راحت روح روانم اے صبا زود بیار
 بوئے گیسوئے سخن ماے رسول عربی

ہر جہ در عقل تو گنجد ہمہ از نور نبی

شہ پیدایتولای رسول عربی

چرا نور شد طالع بفرنگ بعد غروب

ماہ پارہ شد زیمای رسول عربی

سرمد طور تجلی چو شباهت دارد

بفسار و زکف پای رسول عربی

عرش اعظم بچنین پایہ بسے بوسہ زدہ

بکف پای قدمہای رسول عربی

ز ملک ہای مقرب مجد اگشتہ قریب

قاب قوسین شد جای رسول عربی

معلم ملکوت و عواید حق بود

شہ مردود ز اغوائ رسول عربی

در رہ خدا آل و اصحابش ہموارہ بود

در صدق و صفا خلفای رسول عربی

ہمہ گل مشت عرق گشتہ بشرم رخ او

ماہ سیما شد از سیمای رسول عربی

زار مالہ ستون کہ فنانش گویند

بفراق قدم زیمای رسول عربی

یا آلہی دل محمود گدا باد خدا

در رہ شوق و تمناے رسول عربی

حق نهشان تو یا رسول الله	حق عیان تو یا رسول الله
یا رحبان تو یا رسول الله	هست صدیق عمر فاروق
در قرآن تو یا رسول الله	نیز عثمان صاحب الآیات
پهلوان تو یا رسول الله	باشی عت علی اسد الله
دوستان تو یا رسول الله	از دل و جان دوست میدام
نه نشان تو یا رسول الله	چهره افروز بهمهر تو تا بان
لا مکان تو یا رسول الله	نیست امکان بکس نشد ممکن
زردبان تو یا رسول الله	گشته افلاک در شب معراج
مهربان تو یا رسول الله	هست خالق جمله مخلوقات
عالمان تو یا رسول الله	انبیاء بنی اسرائیل
امتان تو یا رسول الله	برگزیده عزیز حق هستند
امتحان تو یا رسول الله	در عطا کرده فاخته و شهباز
ابروان تو یا رسول الله	قاب قوسین و قبله عالم
از کمان تو یا رسول الله	مرغیه بلال و قوس قزح
گیسوان تو یا رسول الله	پیچ در پیچ سلسله عشاق
بر میان تو یا رسول الله	هست جزا بجان کمر بسته

و امیان تو (ادنیوک نزد من) و هست صدیق صادق الاخلاص (ادنیوک نزد من)

جان بچشم لطیف فدا سازم
 روز و شب گشته شیفته شیدا
 جز تو از حق دیگر نمی خواهمند
 در جناب خدا چو معشوقند
 فارغ البال از همه آذاد
 بخوار و خسته ز پس و بیزاد
 تحت بند بنای نور خدا
 زار و تالان مدام از شوق
 جز تو کس نیست شافع و شافی
 محرم را چو مامن و گنجی است
 می گریزم ز حادثه دوران
 غلغله و فزوس جنت لادای
 محو اندر خیال تو صیفت

دل بحیان تو یا رسول الله
 و الهسان تو یا رسول الله
 طالعسان تو یا رسول الله
 عاشقان تو یا رسول الله
 و احسان تو یا رسول الله
 دشمنان تو یا رسول الله
 استخوان تو یا رسول الله
 زایران تو یا رسول الله
 بیکسان تو یا رسول الله
 آستان تو یا رسول الله
 در امان تو یا رسول الله
 بوستان تو یا رسول الله
 و اصفان تو یا رسول الله

از سرشوق تو شده محمود

مدح خوان تو یا رسول الله

(۱۵)

وجودت گرنی بودی نبودی ایچ موجودی
 خلیفه دیده نمکشودی اغشا یا رسول الله
 ازل آغاز مرزات ابد نام مرانجات
 سلامت باد سلامت اغشا یا رسول الله
 زمانصح پند نشنیدم بے نادیده نی دیدم
 ز بارغ غیر گل چیدم اغشا یا رسول الله
 بجهل و ظلم نفس خود شدم مایل بکار بد
 گن هاں کرده ام بے حد اغشا یا رسول الله
 ضعیفم سخت در مانده ز کار خویش شرمند
 ممکن برگریه ام نهند اغشا یا رسول الله
 جنات مرجع عالم جبین بر خاک ره سالم
 بدر گاهت همی نالم اغشا یا رسول الله
 غریبم عاجزم مسکین که دارم خاطر غمگین
 بعینین عنایت بین اغشا یا رسول الله
 تبیین بر مجرم و عصیانم ز کار بد پیشما نم
 لاله از روز و شب خوانم اغشا یا رسول الله
 بغفلت هر نفس هر دم گنا هاں میوردم
 ز غفلت بسکه روزم اغشا یا رسول الله

جوانی رفت در عیال به پیری توبه شد نیا

عطا کن عاقبت ایمان اغشایا رسول الله

پدر هم مادر هم مرده ز غلام میوه نخرده

دل من زین غصه افسرده اغشایا رسول الله

بمخشر خویش اخوانت شده ممنون احسانت

پناهند زیر دامنات اغشایا رسول الله

در آن دم از خودم گذار بنار دوزخم پیار

ز دوششم بار غم بردار اغشایا رسول الله

بر این غاصی شفاعت کن مهربان شو مراعت کن

دل من بایل بطاعت کن اغشایا رسول الله

درویت آرزو دارم بسویت بوی دل آدم

ز دیده خون دل بارم اغشایا رسول الله

بگیری دست زبالای فتنه ام پست

ز درگاهت اُمیدم هست اغشایا رسول الله

بصدق الصادق العتدق بعدل عمر فاروق

شفاعت کن مهربان اغشایا رسول الله

بحق حبایع الفرقان بحق حیدروداران

بکن هر مشکلم آسان اغشایا رسول الله

تمنا تو سن سرکش برآه بندگی درکش

نخاں محمود گامی غرض اغشایا رسول الله

(۱۶)

بس شدم از معصیت اندوگین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 ذات پاکت هست آینه خدا
 ذات پاکت منظر نور الهی
 افتخار اولین و آخرین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 گر نبودى ذات تو اندر وجود
 آب و گل را که ملک کردى سجود
 بود آدم خاتم رخت گین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 از غم بیپرده جسمت شفیع
 حرف عصیان گشته افات شریف
 زین غمالت جان و دل دارم حزن شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 اندر دسالى زنت گشتم سالخود
 عاقبت این جان بحق باید سپرد
 عاقبت ده در زمان واپسین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 روشن و رایم چون بعصاب سر کشید
 دیده من سوزنی نیکی ره نوبه
 دور دار از شر شیطان لعین شو شفیعم یا شفیع المذنبین
 من نکردم جانب حق طاعتی
 سوزنی در کاهش ز فتم ساعی

پس چه سان باشم ز جمع عابدین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

عمر ضایع کردم اندر معصیت

از خدا دارم امید مغفرت

زانکه نامش هست خیر الغارین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

بعد از انم از موافق ده نجات

در طغیسل خویش لای عالی صفات

کن خلاصم از جحیم آتش   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

ساقی مایه تنو بر حق سرور

ساقی از آب کوثر ده مرا

پس مرا کن داخل خلد برین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

جای من چون جنت الماوی شود

بر لقای حق دلم بینا شود

با پدر با مادرم کن هم نشین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

از ندامت دید دارم اشکبار

میخوشم روی مجروح اعتبار

زار و تالان بردت دلم چین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

من ندارم تاب این قبر عتاب

از خدا خواهم ز عصیان اجتناب

تا نباشم در خلافت بعد ازین   شو شفیعهم یا شفیع المذنبین

با صلوة و تحیات و سلام   بر تو هم بر آل و اصحاب کرام

نیز بر روح النبات والنبین
 شو شفیع یا شفیع المذنبین
 احمد محمود کامی آمدہ
 در کرم کن بر سر حالش نگاہ
 چون وجودت رحمتاً للعالمین
 شو شفیع یا شفیع المذنبین

(۱۷)

آمد بہ چمن گل بنے موئے میاں نے
 آزاد و شے باد کشتے مست جوئے
 در باغ جہاں قامت دل جوئے بلندش
 شمشاد قدے سبز خطے سرور وانی
 دلدار و دل آرام و دل خواہ دل افزوز
 فرخندہ فرخ بخش دل راحت جانے
 پر پیچ خم زلف او بر رتے چو زیباست
 بشگفتہ ہم گلشنے یا سنبلاست
 در لعل لب و غنچہ آب حیات است
 آن سبب ز خندان وے آسیب جانے
 آن ترک قباوش نہ محتاج سلاح است
 مرثکان دو ابروش بود تیرو کمانے

یا غنچہ دماغے (اکھ پروں قلمی غنچہ)

سرتاج شہاں خسرو خروباں جہاں است
 شیریں سخن لب شکرے سحر بیانے
 اں عمرہ زانے صف شکنے لشکر ترکان
 سیلاب صفت سپہم برے موئے میانے
 محمود نہ تنہا ست گرفتار کندش
 بر زلف و خط و خالی وے آشفته چہانے

(۱۸)

اے زام خلوت نشین دیکھو جمالِ نازنین
 ہر سو پس رویے حسین دیکھو جمالِ نازنین
 رویش چہ آئینہ خدا رویش کہ چوں دایم بلا
 خم در خم است چہن چہیں دیکھو جمالِ نازنین
 برگرد رویش موسیٰ سر ابروئے است بر دور قمر
 داغ قمر خالِ حسین دیکھو جمالِ نازنین
 مست است ترکشتم او خست جہاں از خشم او
 بستہ ذابرو تیغ کین دیکھو جمالِ نازنین
 غنچہ دہانش تنگ تر از قندہ میریخ و شکر
 قند و نبات و انگبین دیکھو جمالِ نازنین

و انازک کمر از موہپین (قن)

سپنہ چو آئینہ حلب جو زامیان بود العجب
 نازک کمر از موچین دیکھو جمال نازنین
 از عشق رفته موئے او محمود بنگر موئے او
 یکسو نہادہ کفر و پی دیکھو جمال نازنین

(۱۹)

گرد بہنم روی رخشان عزیز
 آشیان وحشی دل ہائے ما
 قتل مردم می کند از غمزه
 شکل شیرین از سرودر جہاں
 دہ چہ زیبا چوں الف بر جہاں
 ہمتجو پرویں عالم افزو دے
 در خیال خام مشکیش شدم
 نقد جان پایہ بہاے ہو سکے
 نارسیدہ دست زام پار ساست
 شد خجل سرو و صنوبر منفعل
 چونکہ از شوقی او میر قصد نیاز
 فے بر آید از تنم جان عزیز
 حلقہ ہائے زلف بیجان عزیز
 عشوہ گر آں شوق چشمان عزیز
 برزدہ سراز گریبان عزیز
 مرصبا بر تیر مژگان عزیز
 وقت خندہ عکس دندان عزیز
 غرق در چاہ زندان عزیز
 آن لب لعل بدعشان عزیز
 بر کنار نارستان عزیز
 پیش شمشاد خدا مان عزیز
 چون شفق خونریز دامن عزیز

دار شک قمر نور حسیس (قن) ۲۷ عزیز چچے اس میں محمود بد وقت
 آشوبیج ایک حسین حافظ

در شهر مشهور محله تاشون بر سر بازار دوکان عزیز
 دغل در کاوش بزور و زانیت در بند در دست دربان عزیز
 روز و شب محمود کامی این غزل
 خوش بخوان در پیش یاران عزیز

(۲۰)

مناجات لذیذ

یا الهی از تو خراهم خاصه نمائے لذیذ
 کچھری و خشک پلا دو نان و حلوائے لذیذ
 شامی و آتش کباب و شفقت و گشتاب ما
 کوفتہ پیچھے دو پیازہ تخم ترشائے لذیذ
 شک و قند و نبات و شہد با شیریں بناس
 پست و بادام تر جلیخوزہ خرمائے لذیذ
 سالن خوب و مرغین با مصالح خوشگوار
 شربت شیر و کلاب و آب دریائے لذیذ
 گردہ و قندی قلوچہ بسرق و نان شکرال
 برہ بریاں و باقر خانی و چائے لذیذ
 دوغ با جغرات و مسکہ روغن مچائے پیر
 شیر و خرماس و زونی خانی مربائے لذیذ

شلغم و ترب و چغندر و سیب و کدو ساگ کرم
 کاسنی سیحی و پالکھ سبز چالائے لذیذ
 باد رنگ تربوزہ بادبجان و غربوزہ کدو
 سرده با امروت مسیب توت طرائے لذیذ
 سبزہ زرد آلو گلاسہ انبثفتا لوچہ
 کشمش انکور آب انارہ ترشائے لذیذ
 یا الہی مرحمت کن سکے فرحت فرا
 و اندراں آب روان خوش ہوا جائے لذیذ
 از لباس خوب و خالصہ پاک پوشاک تنم
 مسند و مفرش کرامت کن تنکائے لذیذ
 تابع طبع موافق دہ مرا اہل و عیال
 ہمد و غمخوار و مشفق باز ہمسائے لذیذ
 منعم و معطی تو ہستی خالق الانعام ہم
 نعمت دہ حاصل کم کن ہر تمنائے لذیذ
 از غذا مانے مکلف سیر کن یارب مرا
 تین قوی گردان سلامت دار اعضائے لذیذ
 یا الہی از تو خواہم صحت کامل مدام
 آب و تابم رنگ رویم بخش سیمائے لذیذ
 عقل کامل ہوش و رایم گوش حق شنو ابدہ
 نور چشم من فروز کن از تماشائے لذیذ

واشکر ولی امر کردی نہی شد لا تکفرون

شکر نعمت، نعمت افزایہ از شایع لذت
بعد شرب و ہم تنادل بخش توفیق لباس

تا بگوید حمد بے حد شکر و ثنا کے لذت
لذت انواع نعمتہا کے الوان یافتہ
خوش بخوان محمود کا می شکر نعمت کے لذت

(۲۱)

الحمد للہ یا قتم آرام جان ناز کے
آرام جان ناز کے شیریں زبان ناز کے
مشہور عالم سرسردندان لب لعل و گہر
از نطق میریز شکر غنچہ دہان ناز کے
قربان ابو بر ناد چہرے ہر شس کردہ گوشت و گہر
ہر سوزند از غمزہ تنہا بر و کمان ناز کے
صد بوسہ بر پادش بند قہر بکشادش
آن دلیر جزا کردار دمیانے ناز کے
ہر گہ خرامان می شود شمشاد دہناش شود
زہ وہ چہ زیبا میرود سرور دانی ناز کے
محمود کا می غم محمود تشویش از دل کن بد
ناگاہ سے آید ببر آرام جان ناز کے

ہے داد ہے بیداد دل لیا سجن
 ہے دیکھ دیکھو میری دلچ کیا کیا کیا سجن
 مئے کو رینو تھم ڈوہ دل چھم کو رینو مئے نار
 ہم کس کو بکا دیں کس راستے گیا سجن
 ہم کل کہاں میں تیرے پاس آؤنگاے دست
 دی شب پر بھرت رفتہ امشب خوش بیا سجن
 از آپ مرست سایہاں رنگ پڑھایا تو
 تم کھول اکھیاں دیکھ جیند درشن دیا سجن
 آن نور جہاں منور طور دلم ساخت
 ایں خاک وجودم نمودہ تو تیا سجن
 دی پوتی دایا میں تمہارا شرم ہی کوئی بوت
 شب از شراب سہ آتشے شد بے حیا سجن
 از یک نظر سے کیتا مجھے پر دوست دل
 پھر ایں زمست محمد کیا کیسیا سجن

---

۱ اساسات (قن) ۲ اشارہ چھ قلمی نوہ سجنس قنرے پوت
 ۳ فرایں مس محمد کرتا کیا سجن (قن) (فکر ہو ترنہ سب آو
 قلمی نوہ سجن حساب ہے باکھ لفظ کرینو)

البنت للشد کہ مرایار اچھا ہے
 جانانہ زمینخانہ چوستانہ برآمد
 آن خود صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسو مشکس مئے ابروئے چویش
 بروئے دوا بروئے خم قوس چوینک
 صد پارہ کند غارہ زیب تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ شبیم
 شیرین دو اناراش بکسار من او
 مستانہ ز احوال اسیران بالفعال
 بازاہ و زود زور بہ بازاہ محبت
 وزماہ رخان ماہ من بسیار اچھا ہے
 اکھیاں سے دیکھو دیکھو غماہ اچھا ہے
 انوار الہیش بر رخسار اچھا ہے
 دو مارسیہ خفتہ بگلزار اچھا ہے
 تروار جوہر دار ذوالفقار اچھا ہے
 مژگان دو ابروئے کمانہ اچھا ہے
 در لعل لبش گوہر شہوار اچھا ہے
 پروردہ پئے ع شق بیار اچھا ہے
 در کار خود میشار او سکار اچھا ہے
 در راہ طلب عاشق بازاہ اچھا ہے

از پیر خرد دوش شنیدم بصد موش

محمود بگو شعر شکر بار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پردیکھو (اکھ پرون قلمی نوہ سوخ)

۲ خم دوست

۳ برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبیم (قن)

۴ شبنو (قن) (قلمی نوہ سخن منز چہ آبیم تیکو ستے شاہ)

جانم ز عشق روئے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ و گیسوئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 ایں شاخ منجیل موئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 اسے شاہِ خواب داد گر بر حال مطلوبان نگر
 افتادہ اندر کوئے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن گشتی بقصد کوہ گن
 نامحورہ آب از جبرے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کما
 باتیغ یا ابروئے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 کار عجیب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگد شمع روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 ممنون احسانت منم پروردہ جانت منم
 محمود از خوشن خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

البتۃ للشدۃ کہ مرایا را اچھا ہے
 جانانہ زمینخانہ چوستانہ برآمد
 آن خود صفت شکل پر نقل فرشتہ
 گیسوئے مشکس مئے ابروئے چو کشت
 بروئے دوا بروئے خیم قوس چو نیک
 صد پارہ کند خارہ زہی تیز نگاہش
 بر برگ گل تازہ عرق دانہ شبیم
 شیرین دوا نادرش بکتارمین او
 مستانہ ز احوال اسیران بہ تغافل
 بازار و زور زور بہ بازار محبت
 از پیر خود دو شش شنیدم بعد ہوش
 محمود و بگو شعر شکر بار اچھا ہے

۱ اکھیاں او پر دیکھو (اکھ پر دن قلمی نوہ سوخ)

۲ خیم دوست

۳ بر برگ گل تازہ کہ چون دانہ شبیم (قن)

۴ شبنم (قن) (قلمی نوہ سخن مرز چہ آیم بگو سستہ شاد)

جانم ز عشق رے تو دلشاد دیکھو کیا ہوا
 پابستہ کیسوئے تو آزاد دیکھو کیا ہوا
 آمد نسیم صبح دم بکشاے بند از زلف خم
 این شاخ خمیل موئے تو از بار دیکھو کیا ہوا
 اسے شاخِ خواب داد گر بر حال مظلومان نگر
 افتاده اندر کسے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 اسے خسرو شیرین سخن شستی بقدر کدہ گن
 نامورده آب از جویے تو فریاد دیکھو کیا ہوا
 در خواب ناکاں سایاں محراب پا کاں یا کما
 باتیخ یا ابروئے تو اسناد دیکھو کیا ہوا
 کار عجب پروانہ کرد از سوختن پروانہ کرد
 برگرد شمع روئے تو جان داد دیکھو کیا ہوا
 مسمون احسانت منم پروردہ جانان منم
 محمود از غرض خوئے تو آباد دیکھو کیا ہوا

(۲۵)

در باغ سلیمانی پیارا تو میرا جانے
 کشمیر ٹھنڈا پانی پیارا تو مرا جانے
 خاتون غمتی تم حوران ہمیشتی تم
 کشمیر کا یہ مانی پیارا تو مرا جانے
 تم نازکی حسینا تجھ کو کمر مہینا
 لب لعل بہ خشانی پیارا تو مرا جانے
 سہرا تو جب کارنگی مہر او مہرا لڑائی
 دادا تو پہلوانی پیارا تو مرا جانے

محمود گامی آو ہندی غزل کچھ گادو
 ہم پہ تو ہندوستانی پیارا تو مرا جانے
 (نہ سنے سمجھو)

قلمی نو سچہ پیچہ مینو کم نہ سدرے باغچہ پیرختہ تو سب آے
 نقشا درہن کر نہ - (ناجی)

(۲۶)

ده چه زیبا دل فریبا قامت دل جوئے تو
 تاب دیدارت ندادم چون به پیغم روئے تو
 بار قیباں روز و شب در کامرانی پیمنت
 ثم بالشد عاجزم از عادت در خوئے تو
 روز اول در رنجوری دین مانا اے صنم
 چون ز نار جنت پرستان گشته برین موئے تو
 نازنین از تیغ نازنه مردمان بل عهد هزار
 زنده گردد نمباید ننگیت از بوئے تو
 همچو وحشی مرغ بگردم دانه دیدم غالی تو
 پر کشادم بهر دانه دادم شد گیسوئے تو
 بهر قتلیم مشرمه کردی چشم میگوں چرا
 گشت مارا اے نگار از گس جانمے تو
 چونکه دیدم دست نازت در لبها و جان مژبا
 من بختین دل سپردم در کف بازوئے تو
 ترک من با تیغ عشقت دست کردن مثل ات
 کے تو انم دست بردن با خیم ابروئے تو
 همچو جامی من بگردد کوئے تو اے نازنین
 در طوافم روز و شب کعبه برین کوئے تو

گرفتاری میگذارد سوے قبلہ مردمان

من نمازی میگذارد قبلہ من و حے تو

صرف میشد عمر محمودش کجائی جویت

پاشگاهم شد نگارا بہر جیت و جوے تو

(پرانہ قلمی نسخہ پیچیدہ)

نوش باش بمن باز بیا تازہ دلم ساز

تا ساز بمن ساز شب ناز و لے و ساز

دل دھتہ تر میو تھم دل زنی دلاوار وجود

جانا تہ تو ان برداں غمزہ جانب ساز

ہندوے رسن باز دو گیسوئے دلاویز

ابروئے تو آہوے تو چوں ترک تیر انداز

سر سبز شوم سایہ بر مرافنگن

قربان سراپاے تو اے سرور سراخرا

در بارغ جہاں لالہ رخاں داغ تو دارد

زاں محبت لب تہ تو خواب بھسہ ناز

غیر از تو مرا ہیک کسے نیت بدل خوش

من محبت تو چوں محمود با یاد

غزلن تر جہاں کے ہضرت کاشغر تو کہنہ آؤ غارسی کلاسی سہو

(ایک پرانہ قلمی نسخہ پیچیدہ)

زیاتی زبانی کلام

۱. قیصر دوسو ما دوہ خستروئے

۲. زوہ پادری و چٹم جلو چنے

۳. شل پھولتے پھلیاہ چھاو

۴. سور لہ کپار کر غم لے

۵. دود چیتو دامہ دامہ

(۱)

قیصر رو پہنواے دہتر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 نالو چھ رہ نہ مال دستن کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 پرتگس بیچہ ہم دے سو تدر کوئے   اور نالے کھسے نس چم کینہ باھتھ
 دسہ کھے پانہ کن ڈپہ والہ پڑوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 پاتال ڈڑھ کھے شاید پڑوئے   اور نالے وسہ نس چم کینہ باھتھ
 ویر کتہ میلہ تا مھر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 روشن حال چھ رہ نہ پڑوئے   سوڑے عالم کو ان ہئے باھتھ
 دنیا آخر تا پائید روئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ
 ہے آسمانج بلکہ کو تدر کوئے   ساتھ اس تے باغ از راھتھ
 مشتاق ڈیے کن چھس ہر کوئے   آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ

محمود یار رہے سرتن کوئے
 تس سیتو لے کر از اشباھتھ
 تس سیتو دان تھا و تدر کوئے
 آخر ذرا یکھ پڑوئے ذاتھ

(ذرا پڑوئے)

واپہ باھتھ چھ باسان کہ نام مشوی ہند حبیبو یہ سہ دن راتھ

(باھتھ)

(۲)

ژوہ پاریو چٹم جلو چوئے، زہارتہ کئے
 پیارو دودلو پاری لگے ژئے مایہ متے
 راتس دومہس پاد لو رسم جانے وئے
 یوتختہ وارتختہ چون پرتو ژوہ ٹھٹھ متے
 ژئے نیب تھو تھم خوب روو چھم کئے
 تیلہ بلہ بہ بیمار تیلہ یککھ ژوہ میان وئے
 دندن بندن زو اژیم ژندن کئے
 دندن مساکھ لاگہ سوہ ماہ چشمن جئے
 دامان ژوہ پان پیرتختہ سامانہ جئے
 پامن لا جھٹس کامہ دوو امی وئے
 بہ حالہ اکے نالہ رطختہ نالے متے
 مغرور موگرزہ پان پان چھوئے
 ودان چھٹس بو چھک پان مئے کزائے
 ہارس پوہ گوم دوہ نو سم سے خروئے
 محمور کا میوگرزہ ژہارن پیراہ پن
 اچھ روٹ کری شاہ ہمدان سمکھی وئے
 (زبانہ پوایختہ)

ر

گل پھول تے پھلیا چھاو
 روز بلب لول چون آو
 آو پو شو تار کیسا گپیو
 شرو تو سے نیشہ را پیشہ یو
 سیر و نمبر لوگ چلے جاو
 روز بلب لول چون آو
 رنگ کیا روٹ اہم رنگ ڈیسے
 سنگ دل یار یو ما پھیرے
 نشکے ما گڑھ ہر دے دامو
 روز بلب لول چون آو
 ٹکڑے پیچھے کے بادام پوشو
 سکہ کر ختم سے وٹا دلوائے
 بند رہے چشمہ مزارادہ
 روز بلب لول چون آو
 آو دل چنے شرو آو بلوئے
 تار و زمر چھین شہلہ نے
 زور کو میندنی تو تدرن جلاو
 روز بلب لول چون آو
 ناگہ رادن آب آو جاری
 باغ جنک سبز چھاو
 آستہ آستہ ویر کیجو دے
 باغ اندرے گل بھولی سادی
 روٹ بنفشہ دانگین چاو
 روز بلب لول چون آو

کرہ محمود از بس گز او

سے ترو ہستی با گز او

یہی چھ نمبر فی چھس باو

روز بلب لول چون آو

(زبان ریو ایستہ)

سورہ کھپار، کریم لے
 گلِ اختاب روئے کیڑ کھٹے
 روزِ محشر داماؤں رٹے
 چٹک کو تو من کہنہ چھک بٹے
 کاٹو قبرے منتر مالہ فٹے
 یارِ سید باغ واد پش ٹٹے
 تارِ سوز کیر خزانہ و گزٹے
 شامہ سحر دے داماؤں لٹے
 پامن لاجنس نالہ جامہ لٹے
 وایتہ آخر مانٹے بل
 ازلہ لانی کو کو تم زہل
 وایتہ آخر مانٹے بل
 شب و روز صفا و کھلیج کل
 وایتہ آخر مانٹے بل
 وڈی دمس نا پھیر پوت یار
 وایتہ آخر مانٹے بل
 کامہ دو گوم مانس بل
 وایتہ آخر مانٹے بل

توہ رحم نو چندس مار آتھے
 میتہ او سہم گز پین

محمود کا میس کا ستم گئے

وایتہ آخر مانٹے بل

(زبان و دواستہ)

علاء الدین دہلوی شازن ہنر شہن چھ بکراوہ آیتہ اسان۔ (ناجی)

